

Ảnh Hậu Của
Chàng Tổng

Mục lục

[Chương 1: Tôi Có Thể Giúp Em Chuyện Đây](#)

[Chương 2: Cô Kết Hôn Rồi](#)

[Chương 3: Chuyện Trả Thù Bát Đầu](#)

[Chương 4: Nội Bộ Quyết Định Vai Diễn](#)

[Chương 5: Kỹ Năng Diễn Xuất Cấp Ảnh Hậu](#)

[Chương 6: Cô Là Ai](#)

[Chương 7: Cô Sẽ Đích Thân Kết Thúc](#)

[Chương 8: Cô Đối Xử Đặc Biệt Với Anh](#)

[Chương 9: Đánh Trả](#)

[Chương 10: Thăng Thân Với Nhau](#)

[Chương 11: Đối Mặt Giảng Co](#)

[Chương 12: Lòng Dạ Giả Đối](#)

[Chương 13: Buổi Họp Báo Tỉn Tức](#)

[Chương 14: Quá Đáng](#)

[Chương 15: Thăm Bệnh](#)

[Chương 16: Đừng Có Nằm Mơ](#)

[Chương 17: Bị Vạch Trần](#)

[Chương 18: Mất Phương Hướng](#)

[Chương 19: Từ Biệt Quá Khứ](#)

[Chương 20: Hận Hân? Không Đáng](#)

[Chương 21: Mị Tình](#)

[Chương 22: Chỉ Muốn Tổng Như](#)

[Chương 23: Gặp Mặt Nói Chuyện](#)

[Chương 24: Được Cưng Chiều](#)

[Chương 25: Khai Máy](#)

[Chương 26: Ai Mới Là Vai Hề](#)

[Chương 27: Bất Ngờ](#)

[Chương 28: Phong Thái Ảnh Hậu](#)

[Chương 29: Không Thể Nào](#)

[Chương 30: Lập Uy](#)

[Chương 31: Vĩnh Viễn Không Bao Giờ Hối Hận](#)

[Chương 32: Thời Thế Đã Thay Đổi](#)

[Chương 33: Năm Mơ](#)

[Chương 34: Trở Lại](#)

[Chương 35: Thật Sự Muốn Làm Tới Bước Này Sao?](#)

[Chương 36: Thật Sự Muốn Làm Tới Bước Này Sao? 2](#)

[Chương 37: Hôm Nay Thanh Toán Sòng Phảng Với Anh 1](#)

[Chương 38: Hôm Nay Thanh Toán Sòng Phảng Với Anh 2](#)

[Chương 39: Video Bị Phát Tán](#)

[Chương 40: Video Bị Phát Tán\(2\)](#)

[Chương 41: Vợ Yêu 1](#)

[Chương 42: Vợ Yêu 2](#)

[Chương 43: Chờ Đẩy](#)

[Chương 44: Chờ Đẩy\(2\)](#)

[Chương 45: Động Lòng 1](#)

[Chương 46: Động Lòng 2](#)

[Chương 47: Ngạc Nhiên Vui Mỉ Ng](#)

[Chương 48: Cục Diện Đã Được Sắp Đặt](#)

[Chương 49: Cục Diện Đã Được Sắp Đặt\(2\)](#)

[Chương 50: Đàm Phán](#)

[Chương 51: Đàm Phán \(2\)](#)

[Chương 52: Hóa Ra Là Cô](#)

[Chương 53: Nguy Cơ Bất Đầu](#)

[Chương 54: Nguy Cơ Bất Đầu\(2\)](#)

[Chương 55: Khai Máy](#)

[Chương 56: Phản Kích](#)

[Chương 57: Tự Cho Là Đúng](#)

[Chương 58: Em Chắc Chán](#)

[Chương 59: Ấm Ấp](#)

[Chương 60: Ngạc Nhiên](#)

[Chương 61: Thuộc Về Cô](#)

[Chương 62: Không Kịp Trờ Tay](#)

[Chương 63: Công Ty Quyết Định](#)

[Chương 64: Danh Lợi](#)

[Chương 65: Thay Đổi Người Quản Lý](#)

[Chương 66: Ủng Hộ Quyết Định Của Cô](#)

[Chương 67: Biến Cố](#)

[Chương 68: Báo Ứng Ngoại Tinh](#)

[Chương 69: Dương Vũ Mịch Thành Ảnh Hậu](#)

[Chương 70](#)

[Chương 71](#)

[Chương 72: Thăm Dò Lẫn Nhau](#)

[Chương 73: Tuyên Chiến Đến Cùng](#)

[Chương 74: Tùy Cơ Ứng Biến](#)

[Chương 75: Siêu Sao Thảm Đố](#)

[Chương 76: Lại Suy Nghĩ Kỹ Càng, Cũng Không Chạy Thoát Vận Mệnh](#)

[Chương 77: Trai Tài Gát Sắc](#)

[Chương 78: Nhận Ra Âm Mưu](#)

[Chương 79: Phá Vỡ Cục Diện](#)

[Chương 79+2: Quay Lưng Không Nhận Người](#)

[Chương 79+3: Bị Vứt Bỏ](#)

[Chương 79+4: Tâm Tư Trong Lòng Mỗi Người](#)

[Chương 80: Thứ Không Thiếu Nhất Trong Giới Này Chính Là Tính Kế](#)

[Chương 81: Phong Ba](#)

[Chương 82: Hoàn Toàn Quyết Liệt](#)

[Chương 83: Thời Gian Ngọt Ngào](#)

[Chương 84: Yêu Đường](#)

[Chương 85: Giao Dịch Với Ác Quỷ](#)

[Chương 86: Bình Yên Vượt Qua](#)

[Chương 87: Lễ Trao Giải](#)

[Chương 88: Thảm Bại](#)

[Chương 89: Giải Thưởng Cống Hiến Tốt Nhất](#)

[Chương 90: Trả Thù Vô Cùng Thảm Khốc](#)

[Chương 91: Lại Một Lần Nữa Rơi Vào Cánh](#)

[Chương 92: Đại Chiến Nội Giúp Cô](#)

[Chương 93: Công Khai Quan Hệ](#)

[Chương 94: Làm Sáng Tò](#)

[Chương 95: Cục Diện Khó Khăn](#)

[Chương 96: Phản Kích](#)

[Chương 97: Tình Người](#)

[Chương 98: Không Thể Xem Là Phản Bội](#)

[Chương 99: Thân Phận Của Mợ Chủ Dương](#)

[Chương 100: Hoàn Toàn Giám Dưới Chân](#)

[Chương 101: Cục Diện Bên Trong Toa Lét](#)

[Chương 102: Tương Kế Tựu Kế](#)

[Chương 103: Hân Giống Như Là Đã Có Nữ Nhân](#)

[Chương 104: Chị Hy Bị Bất Cốc](#)

[Chương 105: Tin Tưởng Hân](#)

[Chương 106: Đêm Hội Catwalk](#)

[Chương 107: Tiểu Nhân Đáng Thương Nhất](#)

[Chương 108: Ký Kết Bí Mật](#)

[Chương 109: Trước Đêm Quay](#)

[Chương 110: Quy Tác Ngâm Trong Giới Giải Trí](#)

[Chương 111: Hậu Trường](#)

[Chương 112: Cô Ấy Không Có Cách Nào Vượt Qua Được](#)

[Chương 113: Phong Ba Bao Táp Giáng Xuống](#)

[Chương 114: Người Ngoài Ý Muốn Trở Về](#)

[Chương 115: Lỡ Hẹn](#)

[Chương 116: Lấy Lại Dự Án Làm Người Phát Ngôn](#)

[Chương 117: Cạm Bẫy](#)

[Chương 118: Ngụy Trang](#)

[Chương 119: Tuyên Bố Trà Đồn](#)

[Chương 120: Sự Thật Bất Ngờ](#)

[Chương 121: Anh Ta Là Quán Lý Của Tổng Như](#)

[Chương 122: Cùng Anh Đi Công Tác](#)

[Chương 123: Cùng Anh Đi Công Tác](#)

[Chương 124: Gặp Mặt Người Phụ Trách](#)

[Chương 125: Vợ Chồng Ân Ái - 1725 Từ](#)

[Chương 126: Đoạt Vai Diễn](#)

[Chương 127: Đến Lúc Thay Người](#)

[Chương 128: Mưu Đồ Bí Mật](#)

[Chương 129: Chờ Đợi Nghi Thức](#)

[Chương 130: Xoay Chuyển Bất Ngờ](#)

[Chương 131: Trên Đời Không Có Thuốc Hối Hận](#)

[Chương 132: Tự Làm Tự Chịu](#)

[Chương 133: Đêm Khuya Mê Say](#)

[Chương 134: Sau Lưng Cô Có Người](#)

[Chương 135: Quanh Co](#)

[Chương 136](#)

[Chương 137: Không Ai Là Thật Lòng Thật Dạ](#)

[Chương 138: Chăm Sóc Tri Kỷ Nhất](#)

[Chương 139: Cô Diễn Hay Không?](#)

[Chương 140: Khiêu Khích](#)

[Chương 141: Người Làm Chỗ Dựa Cho Cô](#)

[Chương 142: Lựa Chọn](#)

[Chương 143: Tổng Giám Đốc Muốn Đặt Nhấn Cười](#)

[Chương 144: Chuyện Vợ Chồng](#)

[Chương 145: Nụ Hôn Chân Tình](#)

[Chương 146: Chạy Quảng Cáo](#)

[Chương 147: Nam Chính Tốt Nhất](#)

[Chương 148: Hình Thượng Ngọt Ngào](#)

[Chương 149: Anh Tới Muộn Rồi](#)

[Chương 150: Bọn Họ Điên Rồi](#)

[Chương 151: Khi Người Quen Trở Nên Xa Lạ](#)

[Chương 152: Tin Tưởng Lẫn Nhau](#)

[Chương 153: Xe Mơ](#)

[Chương 154: Hành Vi Ngu Xuân](#)

[Chương 155: Trương Vân Cô Sẽ Hối Hận](#)

[Chương 156: Khuỷu Tay Rộng Rãi Nhất](#)

[Chương 157: Bối Cảnh Sâu Không Lường Được](#)

[Chương 158](#)

[Chương 159: Bị Đe Dọa](#)

[Chương 160: Lời Nói Khách Sáo Của Chị Hy](#)

[Chương 161: Lựa Chọn Bất Đắc Dĩ](#)

[Chương 162: Nhất Định Không Phán Bội](#)

[Chương 163: Trợ Lý Không Phải Là Người À](#)

[Chương 164: Năng Lực Của Cô](#)

[Chương 165: Phương Thức Ra Trận Đặc Biệt](#)

[Chương 166: Cuối Cùng Cũng Không Công Khai](#)

[Chương 167: Nợ Có Một Phần Lãng Mạn To Lớn Nhất](#)

[Chương 168: Tác Hợp](#)

[Chương 169: Cả Hai Cùng Ứng](#)

[Chương 170: Tri Kỳ Chuẩn Bị](#)

[Chương 171: Anh Bận Rộn Vì Cô](#)

[Chương 172: Vẻ Đẹp Của Cô](#)

[Chương 173: Khiến Cho Cô Biến Mất](#)

[Chương 174: Tín Tức](#)

[Chương 175: Cô Không Có Tư Cách Động Đến Anh Ấy](#)

[Chương 176: Tan Vỡ](#)

[Chương 177: Nhân Sinh Không Ngừng Lựa Chọn](#)

[Chương 178: Vạch Trần Chân Tướng](#)

[Chương 179: Hoàn Toàn Quyết Liệt](#)

[Chương 180: Cuộc Sống Không Cách Nào Không Chế](#)

[Chương 181: Cuộc Sống Không Cách Nào Không Chế](#)

[Chương 182: Phong Ba Kéo Tới](#)

[Chương 183: Tình Nồng](#)

[Chương 184: Eq Thấp](#)

[Chương 185: Anh Đang Nói Dối](#)

[Chương 186: Tiền Có Thể Đổi Mạng Sống Con Người Không?](#)

[Chương 187: Anh Đến Vì Cô](#)

[Chương 188: Giết Người](#)

[Chương 189: Ngoài Tôi Ra](#)

[Chương 190: Tôi Đến Muộn Rồi](#)

[Chương 191: Không Thể Trốn Tránh, Chỉ Có Thể Chịu Máng](#)

[Chương 192: Đại Thiên Là Ô Dù Bảo Vệ Của Cô Sao?](#)

[Chương 193: Chính Thức Ký Hợp Đồng](#)

[Chương 194: Anh Mãi Mãi Dịu Dàng Bên Em](#)

[Chương 195: Người Chờ Hiến Tặng Chính Là Tôi](#)

[Chương 196: Thế Sét Đánh](#)

[Chương 197: Chúng Ta Công Khai Đi](#)

[Chương 198: Đã Quyết Định](#)

[Chương 199: Không Cần Công Khai](#)

[Chương 200: Anh Là Một Thói Quen](#)

[Chương 201: Khó Khăn Khắp Nơi](#)

[Chương 202: Cô Sẽ Không Bỏ Cuộc](#)

[Chương 203: Thông Báo Về Người Phát Ngôn](#)

[Chương 204: Vẫn Không Muốn Từ Bỏ](#)

[Chương 205: Từ Chối Ngay Mặt](#)

[Chương 206: Giành Trước Từng Bước](#)

[Chương 207: Quay Chụp Quá Sức](#)

[Chương 208: Anh Đến Rồi](#)

[Chương 209: Bảo Vệ Một Mình Cô Ấy](#)

[Chương 210: Dũng Cảm Đứng Ra](#)

[Chương 211: Đường Cùng Không Thể Rút Lui Được](#)

[Chương 212: Sự Thật Quan Trọng Vậy Sao?](#)

[Chương 213: Tân Sinh](#)

[Chương 214: Anh Ta Chính Là Kẻ Cạnh Bã](#)

[Chương 215: Sự Sắp Xếp Đặc Biệt Của Anh](#)

[Chương 216: Tuyệt Đối Không Tha Thứ](#)

[Chương 217: Đột Phá Bất Ngờ](#)

[Chương 218: Người Phí Sau Chỉ Điểm](#)

[Chương 219: Anh Ta Chụp Được Ảnh Rồi](#)

[Chương 220: Cứu Trận](#)

[Chương 221: Bởi Vì Sợ Anh Lo Lắng](#)

[Chương 222: Tình Cảm Không Rõ](#)

[Chương 223: Trò Hay Vẫn Còn Ở Phía Sau](#)

[Chương 224: Bởi Vì Đau Lòng](#)

[Chương 225: Người Có Tình Thương Thấp, Tấn Công Càng Mạnh](#)

[Chương 226: Lần Đầu Tiên Cô Ấy Nhắc Tới Người Nhà](#)

[Chương 227: Có Thể Chụp Nhiều Ảnh Anh Quản Lý Của Tổng Như Hơn Không?](#)

[Chương 228: Câu Trả Lời Của Cô Ấy Vô Cùng Hợp Lý](#)

[Chương 229: Quản Lý Giúp Tôi Nhận Lịch Trình](#)

[Chương 230: Quyền Lực Tuyệt Đối](#)

[Chương 231: Lập Tức Giải Quyết Xong](#)

[Chương 232: Đối Xử Đặc Biệt](#)

[Chương 233: Anh Có Thể Xuất Hiện Cùng Em Không](#)

[Chương 234: Minh Tinh Đánh Người Rồi](#)

[Chương 235: Một Loại Dự Cảm Đặc Biệt](#)

[Chương 236: Thiếu](#)

[Chương 237: Em Muốn Tự Giải Quyết Cơ Túc Đây](#)

[Chương 238: Ngại Quá Tôi Đang Gặp](#)

[Chương 239: Vô Cùng Sùng Vợ](#)

[Chương 240: Muốn Cùng Đeo Nhẫn Cưới Không](#)

[Chương 241: Tốn Như Đến](#)

[Chương 242: Cô Ấy Đặc Biệt Hấp Dẫn](#)

[Chương 243: Cô Không Có Tư Cách Đó](#)

[Chương 244: Quyết Đấu Chính Diện](#)

[Chương 245: Đây Chính Là Tiên Nữ](#)

[Chương 246: Cho Em Ngạc Nhiên Đặc Biệt](#)

[Chương 247: Báo Thù](#)

[Chương 248: Anh Dương, Anh Biết Nhảy Không?](#)

[Chương 249: Không Có Hứng Làm Mẹ Kế](#)

[Chương 250: Tổng Giám Đốc Dương, Anh Đạt Điểm Tối Đa](#)

[Chương 251](#)

[Chương 252](#)

[Chương 253](#)

[Chương 254](#)

[Chương 255](#)

[Chương 256](#)

[Chương 257](#)

[Chương 258: Ý Nghĩa Của Gia Đình](#)

[Chương 259: Tầng Tầng Tinh Toán](#)

[Chương 260: Dám Động Đến Người Của Đại Thiên](#)

[Chương 261: Vì Em Mà Ở Đây](#)

[Chương 262: Giải Quyết Vấn Đề](#)

[Chương 263: Nếu Anh Không Chê Em](#)

[Chương 264: Anh Đang Chờ Đợi Trò Chơi Đây Tiếp Tục](#)

[Chương 265: Yêu Cô Ấy Khiến Tôi Rất Hạnh Phúc](#)

[Chương 266: Em Là Món Quà Tuyệt Vời Nhất Từ Thiên Đường](#)

[Chương 267: Có Anh Ở Bên](#)

[Chương 268](#)

[Chương 269: Từ Bỏ](#)

[Chương 270: Thừa Cơ Hội](#)

[Chương 271: Chỉ Cần Vợ Chồng Đồng Lòng](#)

[Chương 272: Ghé Thăm Nhóm Chat Của Người Hâm Mộ](#)

[Chương 273: Miệng Mọc Trên Người Kẻ Khác](#)

[Chương 274: Boss Đường Trả Lời Rồi](#)

[Chương 275: Trò Chơi Chấm Dứt Ở Đây](#)

[Chương 276: Sự Thật](#)

[Chương 277: Tuyên Bố Chính Thức](#)

[Chương 278: Đừng Nói Với Tổng Như](#)

[Chương 279: Thần Bí Ghé Thăm](#)

[Chương 280: Phát Đường Đêm Khuya](#)

[Chương 281: Tình Yêu Sẽ Khiến Bạn Ấm Ấp](#)

[Chương 282: Bị Người Khác Ghét Rồi](#)

[Chương 283: Bị Oán Hận](#)

[Chương 284: Mộ Tiểu Thư Xin Tự Trọng](#)

[Chương 285: Đại Tiểu Thư Cố Gắng Đi Làm Diễn Viên](#)

[Chương 286: Cô Muốn Cùng Anh Hoàn Thành Mơ Ước](#)

[Chương 287: Bảo Vệ Người Phụ Nữ Của Anh](#)

[Chương 288: Cô Ấy Có Thể Nhận Bất Cứ Vai Diễn Nào](#)

[Chương 289: Một Lần Không Muốn Nghe Điện Thoại](#)

[Chương 290: Xin Cô Đừng Đến Làm Phiền Tôi Nữa](#)

[Chương 291: Buổi Họp Báo Bị Dán Xếp](#)

[Chương 292: Tại Sao Bos Không Ra Mặt](#)

[Chương 293: Tại Sao Bos Không Ra Mặt 2](#)

[Chương 294: Lần Nào Cũng Căng Thẳng](#)

[Chương 295: Bị Chụp Được Rồi](#)

[Chương 296: Nữ Minh Tinh Bị Chi Trích](#)

[Chương 297: Trở Thành Chỗ Dựa Của Đối Phương](#)

[Chương 298: Giám Chế Thật Sự Phải Từ Chức](#)

[Chương 299: Paparazzi Nên Bị Phong Sát Trong Giới Giải Trí](#)

[Chương 300: Hôn Lễ Chỉ Là Hình Thức](#)

[Chương 301: Tổng Như Quà Là Một Cô Gái Lợi Hại](#)

[Chương 302: Anh Trước Nay Chưa Từng Uống Say](#)

[Chương 303: Sự Việc Nghiêm Trọng Rồi](#)

[Chương 304: Chính Cô Đã Tự Hủy Đi Đường Lui Của Mình](#)

[Chương 305: Hội Nghị Sóng Gió](#)

[Chương 306: Chuyện Sẽ Được Giải Quyết](#)

[Chương 307: Em Muốn Làm Ô Dù Của Anh](#)

[Chương 308](#)

[Chương 309: Nữ Chính Không Phải Ai Không Được](#)

[Chương 310: Trường Hợp Quan Trọng Như Vậy Sao Anh Có Thể Vắng Mặt Được](#)

[Chương 311: Quanh Co](#)

[Chương 312: Hòa Nhập Vào Đoàn Làm Phim](#)

[Chương 313: Cô Bé Trước Sau Như Một](#)

[Chương 314: Những Thứ Cô Muốn Anh Điều Cho Cô](#)

[Chương 315: Biết Quay Đầu Không Bao Giờ Là Muộn](#)

[Chương 316: Anh Vẫn Còn Muốn Nuông Chiều Em Thêm Vài Năm](#)

[Chương 317: Cô Không Lo Lắng Chút Nào Sao?](#)

[Chương 318: Anh Ấy Muốn Tự Minh Lưu Lại Dấu Vết](#)

[Chương 319: Người Mới Kia](#)

[Chương 320: Boss Càng Ngày Càng Đen Tối](#)

[Chương 321: Nhất Định Sẽ Bao Hết Phòng Bán Vé Để Ủng Hộ](#)

[Chương 322: Không Ai Có Thể Lên Mặt Với Cô Ấy](#)

[Chương 323: Phóng Vấn](#)

[Chương 324: Cô Có Thử Người Khác Không Có](#)

[Chương 325: Thân Phận Nữ Chính Được Đưa Ra Ánh Sáng](#)

[Chương 326: Cô Ấy Không Thể Diện](#)

[Chương 327: Đại Boss Xấu Xa](#)

[Chương 328: Tin Tưởng Lẫn Nhau](#)

[Chương 329: Thực Lực Và Mặt](#)

[Chương 330: Tổng Như Tuyết Quá Đi](#)

[Chương 331: Không Cần Giải Thích](#)

[Chương 332: Trợ Lý Mới](#)

[Chương 333: Hai Người Sẽ Tổ Chức Hôn Lễ Sao?](#)

[Chương 334: Lời Đồn](#)

[Chương 335: Kẻ Khả Nghi](#)

[Chương 336: Nhà Họ Tổng Rối Loạn](#)

[Chương 337: Khoe Ấn Ấi Trước Công Chúng](#)

[Chương 338: Kết Thúc Không Đơn Giản Như Vậy](#)

[Chương 339: Phương Thức Công Khai Của Đại Thiên](#)

[Chương 340: Chấm Dứt](#)

[Chương 341: Cô Dám](#)

[Chương 342: Ai Cũng Có Thể , Tổng Như Thì Không Thể](#)

[Chương 343: Tôi Phải Trở Về Nhà Họ Tổng Một Chuyến](#)

[Chương 344: Cô Đường Hồi Hận](#)

[Chương 345: Vén Bỏ Mây Mù](#)

[Chương 346: Công Khai Tin Tức](#)

[Chương 347: Cô Ấy Là Người Của Nhà Họ Dương Chúng Tôi](#)

[Chương 348: Vợ Của Tôi Là Tổng Như](#)

[Chương 349: Ông Tổng Ngã Bệnh](#)

[Chương 350: Xin Lỗi Tổng Như](#)

[Chương 351: Có Phải Công Ty Không Có Kinh Phí Hay Không](#)

[Chương 352: Tiểu Như Con Sóng Có Tốt Không](#)

[Chương 353: Anh Không Muốn Để Em Đi](#)

[Chương 354: Tự Chăm Sóc Tốt Cho Bản Thân](#)

[Chương 355: Đừng Nhắc Đến Tên Cô Ấy Trong Nhà](#)

[Chương 356: Tổng Như Cũng Sẽ Đến Muộn](#)

[Chương 357: Nữ Diễn Viên Chuyên Nghiệp Nhất](#)

[Chương 358: Dương Gia Cứu Đã Đến](#)

[Chương 359: Cô Ấy Là Diễn Viên Vô Cùng Chuyên Nghiệp](#)

[Chương 360: Sao Chối](#)

[Chương 361: May Mắn Là Em](#)

[Chương 362: Nhân Vật Bị Đối](#)

[Chương 363: Thế Cục Nhà Họ Tổng](#)

[Chương 364: Anh Tin Em](#)

[Chương 365: Người Trái Với Điều Ước Không Phải Âu Dương Hải](#)

[Chương 366: Nhận Thức](#)

[Chương 367: Hy Vọng Mới](#)

[Chương 368: Tôi Muốn Về Nhà](#)

[Chương 369: Đến Lúc Buông Tay Rồi](#)

[Chương 370: Theo Đuổi Một Người Con Gái Rất Khó](#)

[Chương 371: Tôi Sẽ Giành Lại Nhà Họ Tổng](#)

[Chương 372: Người Cần Nói Xin Lỗi Không Phải Bà](#)

[Chương 373: Ai Mới Là Người Thứ Ba](#)

[Chương 374: Tin Giật Gân](#)

[Chương 375: Mẹ Con Hòa Thuận](#)

[Chương 376: Ý Nghĩa Của Gia Đình](#)

[Chương 377: Kết Thúc Đã Định](#)

[Chương 378: Ý Nghĩa Của Người Nhà](#)

[Chương 379: Anh Muốn Nhanh Một Chút Nhưng Lại Không Gặp Được](#)

[Chương 380: Được Ký Hợp Đồng Rồi](#)

[Chương 381: Trợ Lý Trộm Chạy Rồi](#)

[Chương 382: Quay Phim Có Vất Và Hơn Nửa Cũng Không Sao](#)

[Chương 383: Nếu Như Có Người Nói Xấu Chỉ](#)

[Chương 384: Mỗi Người Đều Có Bí Mật Riêng](#)

[Chương 385: Sinh Nhật Bất Ngờ](#)

[Chương 386: Ngoài Ý Muốn Xảy Ra](#)

[Chương 387: Ánh Sáng Và Bóng Tối Cùng Tồn Tại](#)

[Chương 388: Kết Thúc](#)

[Chương 389: Anh Càng Lo Lắng Cho Em Hơn](#)

[Chương 390: Giết Ngược](#)

[Chương 391: Kỹ Năng Diễn Xuất Rất Tuyệt Vời](#)

[Chương 392: Cảm Động Và Cố Gắng](#)

[Chương 393: Anh Không Lo Lắng Chút Nào](#)

[Chương 394](#)

[Chương 395](#)

[Chương 396](#)

[Chương 397: Không Thể Chịu Được Người Ngoài Nghi Ngờ Cô](#)

[Chương 398: Cuối Cùng Cô Vẫn Tự Minh Đối Mặt](#)

[Chương 399: Cô Thật Sự Không Biết Sao](#)

[Chương 400: Không Giả Ngụ](#)

[Chương 401: Một Chút Vấn Đề Nhỏ](#)

[Chương 402: Tổng Như Đã Đến Đúng Giờ](#)

[Chương 403: Vai Nữ Chính Không Thuộc Về Cô Thì Cũng Chẳng Còn Ai Khác](#)

[Chương 404: Anh Không Yên Tâm Người Khác](#)

[Chương 405: Điều Quan Trọng Nhất Là Phải Nói Với Nhau](#)

[Chương 406: Chỉ Vì Hiệu Quả Tuyên Truyền](#)

[Chương 407: Đồ Kị Khiến Con Người Ta Phát Điện](#)

[Chương 408: Tổng Giám Đốc Dương Ở Bên Cạnh, Ai Dám Hại Cô](#)

[Chương 409: Dò Xét](#)

[Chương 410: Liên Tục Bị Ngăn Cản](#)

[Chương 411: Tôi Xin Cô](#)

[Chương 412: Cõi Như Là Cháu Dâu Đủ Tiêu Chuẩn](#)

[Chương 413: Anh Là Người Quan Trọng Nhất](#)

[Chương 414: Một Buổi Hôn Lễ Chỉ Thuộc Về Bọn Họ](#)

[Chương 415: Tôi Từ Chối Nhân Vật Nữ Chính](#)

[Chương 416: Rốt Cuộc Ông Cụ Hải Này Có Bối Cảnh Gì](#)

[Chương 417: Người Tự Trọng Biết Tự Minh Hiếu Lấy](#)

[Chương 418: Đổi Vai Nam Chính](#)

[Chương 419: Không Thế Để Con Sâu Làm Rầu Nồi Canh](#)

[Chương 420: Tin Đồn Thất Thiệt](#)

[Chương 421: Ông Còn Muốn Thử Thách Cô Ấy Đến Bao Giờ](#)

[Chương 422: Thật Thật Giả Giả](#)

[Chương 423: Anh Muốn Đích Thân Chứng Minh Sự Trong Sạch Của Cô](#)

[Chương 424: Năm Giữ Chứng Cứ](#)

[Chương 425: Sự Thật Tin Tức Lớn](#)

[Chương 426: Rốt Cuộc Lời Ai Nói Là Thật](#)

[Chương 427: Vạch Trần Sự Thật](#)

[Chương 428: Không Biết Hồi Cái](#)

[Chương 429: Cuối Cùng Trò Hề Cũng Kết Thúc Rồi](#)

[Chương 430: Chấp Nhận Người Cháu Dâu Là Cô](#)

[Chương 431: Quay Lại Lần Nữa](#)

[Chương 432: Thuận Theo Tự Nhiên](#)

[Chương 433: Không Muốn Em Quá Mệt](#)

[Chương 434: Cô Đã Quyết Định Rồi](#)

[Chương 435: Đừng Gây Áp Lực Lớn Cho Bản Thân](#)

[Chương 436: Cô Cô Tổng Mang Thai](#)

[Chương 437: Khó Mà Tiếp Nhận Kết Quả Kiểm Tra](#)

[Chương 438: Vì Cô Chịu Bất Bình](#)

[Chương 439: An Ủi Của Người Nhà](#)

[Chương 440: Báo Cáo Bị Truyền Ra Ngoài Không Phải Của Cô](#)

[Chương 441: Cô Là Quan Trọng Nhất Đối Với Anh](#)

[Chương 442: Kế Trong Kế](#)

[Chương 443: Vợ Cháu Đường Thai Rất Vất Vả](#)

[Chương 444: Dụ Rán Ra Khỏi Hang](#)

[Chương 445: Nói Ra Hung Thủ Phía Sau](#)

[Chương 446: Người Một Nhà, Mỗi Người Đều Có Cách Sống Riêng](#)

[Chương 447: Nước Đã Hắt Ra ,Khó Có Thể Hốt Lại Được](#)

[Chương 448: Giao Dịch Với Ác Ma](#)

[Chương 449: Tại Sao Lại Có Hai Bản Báo Cáo Hoàn Toàn Khác Nhau](#)

[Chương 450: Cơ Hội Nhận Sai Chỉ Có Một](#)

[Chương 451: Tự Làm Tự Chịu](#)

[Chương 452: Cơn Ác Mộng](#)

[Chương 453: Cực Kỳ Thất Vọng](#)

[Chương 454: Anh Phải Bức Ép Cô Một Lần](#)

[Chương 455: Ngày Đêm Khác Biệt](#)

[Chương 456: Anh Đi Làm Sáng Tò Mọi Chuyện](#)

[Chương 457: Không Theo Kịp Tiến Độ Của Tổng Giám Đốc Dương](#)

[Chương 458: Chết Như Thế Nào Cũng Không Biết](#)

[Chương 459: Cuộc Đời Nghệ Sĩ](#)

[Chương 460: Bày Tỏ Công Khai Với Cô Ấy](#)

[Chương 461: Không Đáng Để Cô Ra Tay](#)

[Chương 462: Việc Cô Lo Lắng Nhất](#)

[Chương 463: Tiêu Điểm Của Toàn Sân Diễn](#)

[Chương 464: Một Câu Nói Gay Ra Một Cuộc Tháo Luận Sôi Nổi](#)

[Chương 465: Chuyện Người Hâm Mộ Bị Thương](#)

[Chương 466: Tứ Bê Thọ Dịch](#)

[Chương 467: Nhìn Thấy Rồi](#)

[Chương 468: Biên Kịch Thân Bí](#)

[Chương 469: Giải Nghệ](#)

[Chương 470: Mọi Chuyện Đã Định](#)

[Chương 471: Chị Ấy Có Phải Là Sẽ Được Quay Về Nhà Họ Tống](#)

[Chương 472: Trong Chuyện Tình Cảm Ai Cũng Đều Do Dự](#)

[Chương 473: Sự Thật Khó Tìm](#)

[Chương 474: Chứng Kiến Tất Cả](#)

[Chương 475: Tan Vỡ Sau Cú Lừa](#)

[Chương 476: Người Của Anh Ta Anh Ta Nhất Định Sẽ Bảo Vệ](#)

[Chương 477: Cần Người Đứng Ra Giải Thích](#)

[Chương 478: Trả Lại Trong Sạch Cho Anh Ta](#)

[Chương 479: Rốt Cuộc Ai Mới Là Người Nói Sự Thật](#)

[Chương 480: Sự Thật Chính Là Hẳn Dậy Dưa Ngộ Tình Thiên](#)

[Chương 481: Không Phân Biệt Được Người Tốt Xấu](#)

[Chương 482: Cho Kẻ Địch Một Cơ Hội](#)

[Chương 483: Tổng Giám Đốc Tăng Xảy Ra Chuyện Rồi](#)

[Chương 484: Sẽ Để Cho Cô Đặc Chí Thêm Hai Ngày](#)

[Chương 485: Tận Cùng Của Âm Mưu](#)

[Chương 486: Diễn Kịch Thì Phải Diễn Đến Cuối](#)

[Chương 487: Nói Chuyện Hợp Tác Lần Nữa](#)

[Chương 488: Kịch Vãn Phải Tiếp Tục Diễn](#)

[Chương 489: Sẽ Không Tự Nhiên Có Miếng Bánh Từ Trên Trời Rơi Xuống](#)

[Chương 490: Tổng Giám Đốc Tạm Thời Lại Không Phải Cô Ta](#)

[Chương 491: Quan Tâm Sẽ Bị Loạn](#)

[Chương 492: Không Từ Thủ Đoạn Để Thắng](#)

[Chương 493: Không Còn Con Đường Nào Có Thể Đi](#)

[Chương 494: Thì Ra Anh Ta Đã Sớm Biết](#)

[Chương 495: Tình Huống Bất Ngờ](#)

[Chương 496: Quân Cờ Chiếu Ngược](#)

[Chương 497: Giải Quyết Danh Sách Sách Sự Kiện Vip](#)

[Chương 498: Có Người Ở Sau Lưng Tính Kế Công Ty](#)

[Chương 499: Cô Muốn Ở Riêng](#)

[Chương 500: Biến Cố Ở Buổi Họp Báo](#)

[Chương 501: Cuộc Chiến Giữa Chị Em](#)

[Chương 502: Cô Ta Không Xứng Làm Cô Cả Nhà Họ Tổng](#)

[Chương 503: Kẻ Độc Ác Nhất](#)

[Chương 504: Bữa Tiệc Gia Đình Của Nhà Họ Tổng](#)

[Chương 505: Không Còn Đường Quay Đầu](#)

[Chương 506: Anh Ủng Hộ Vô Điều Kiện](#)

[Chương 507: Tình Yêu Và Ước Mơ, Cái Nào Quan Trọng Hơn](#)

[Chương 508: Em Là Đập Án Duy Nhất](#)

[Chương 509: Cái Giá Quá Lớn Không Có Cách Nào Vãn Hồi](#)

[Chương 510: Cho Em Một Hôn Lễ Thế Kỳ \(Kết Thúc\)](#)

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 1: Tôi Có Thể Giúp Em Chuyện Đây

Mười giờ đêm, Tống Như kéo cơ thể mệt mỏi say khướt trở lại căn hộ.

Sau tối nay cô sẽ kết hôn, cho nên mới tìm mấy người bạn tổ chức một party để từ biệt độc thân. Cô uống rượu hơi nhiều nên đầu óc choáng váng.

Tống Như co người nằm trên sofa nhắm mắt dưỡng thần, lại mơ hồ nghe được phòng tắm bên kia truyền đến tiếng động kỳ lạ, giống như tiếng thở gấp của người phụ nữ và đàn ông. Cô loạng choạng đi tới, dựa vào bên tường. Chợt có tiếng giục giã đầy hưng phấn của người phụ nữ vang lên.

"Lại nhanh hơn... Lại nhanh hơn nữa!"

Tiếng bạch bạch va chạm đầy xấu hổ chọc vào màng tai của Tống Như, sau đó thoáng ngừng lại. Máu trong người cô dường như đã đông cứng, bên tai chỉ còn lại có tiếng thở hỗn hển của người đàn ông.

"Đừng đánh thức Tống Như, em mau mặc quần áo tử tế, anh đưa em về". Người đàn ông khẽ nói với giọng khàn khàn.

"Sao nào? Anh sợ bị cô ta phát hiện ra chuyện của chúng ta à? Anh yên tâm đi, tối nay cô ta uống rất nhiều rượu... Ngày mai anh lại phải đi nhận giấy kết hôn với ca ta rồi, cho nên tối nay anh thỏa mãn em đi!"

Dương Vũ Mịch nâng đôi môi đỏ mọng, khóe mắt liếc nhìn về phía bóng người mờ mờ phía sau cửa phòng tắm kia, khóe miệng cong lên cười lạnh: Tống Như à, thế này thì cô cũng nên hết hy vọng rồi chứ? Như vậy đứa trẻ trong bụng tôi mới có thể có được một thân phận danh chính ngôn thuận!

Bên ngoài cửa phòng tắm, Tống Như cố nhịn không rơi nước mắt, lão đảo lùi lại hai bước, khó khăn lắm mới chống tay vào tường, miễn cưỡng đứng vững được. Bàn tay cô buông thõng xuống bên người và siết chặt, sắc đỏ trên gò má đã mất sạch.

Cô vì người đàn ông này mà bỏ qua vị trí Hoa Đán đứng đầu, tặng lại cho Dương Vũ Mịch.

Thậm chí bởi vì một câu nói của hắn ta, cô đã dốc hết tất cả nguồn tài nguyên bên cạnh mình để nâng đỡ cho Dương Vũ Mịch nổi tiếng.

Nhưng bọn họ không ngờ lại... sớm lén lút quan hệ với nhau!

Trong phòng tắm, cuộc chiến kịch liệt vẫn còn tiếp tục. Sau một lúc lâu tiếng động mới dần dần nhỏ xuống.

Tống Như nhẹ nhàng quay lại nằm trên sofa, cố nén cảm giác đau đớn trong lòng.

Sau một lúc lâu, Dương Vũ Mịch kéo khuỷu tay của người đàn ông rời khỏi căn hộ.

Mà Tống Như trốn ở sau tấm rèm cửa sổ, tận mắt nhìn thấy hai người kia dính lấy nhau không rời ngồi lên xe, nỗi đau trong lòng của cô muốn vỡ òa, nước mắt đột nhiên tràn ra.

Người đàn ông kia không phải đã hứa hẹn với cô sẽ đi tới Ủy ban để nhận giấy chứng nhận kết hôn vào ngày mai sao? Hắn ta tính thu dọn cục diện này như thế nào?

Trong lòng Tống Như có cảm giác tê lương và châm chọc, gần như cả đêm không hề chớp mắt. Cô vừa đau đớn lại vừa căm hận. Ngày hôm sau, cô vẫn theo lời hẹn để lái xe đi tới Ủy ban, muốn biết Bùi Lạc Phong sẽ đối xử với cô thế nào!

Nhưng đến giờ hẹn mà cô vẫn không thấy bóng dáng của Bùi Lạc Phong đâu.

Tống Như đi qua đi lại trong hành lang chờ suốt một tiếng, cuối cùng nhận được một cuộc điện thoại: "Tiểu Như, khi Dương Vũ Mịch thay em huấn luyện người mới đã bị thương, bây giờ anh phải qua đó để xử lý. Về phần chuyện đăng ký, để hôm nào chúng ta...!!"

A... Anh ta nói thoải mái như vậy đấy.

Tống Như siết chặt điện thoại rồi dứt khoát cúp máy. Từ sau tối hôm qua phát hiện ra sự thật, cô đã không định kết hôn rồi! Hôm nào? Anh ta nằm mơ đi!

Nếu Dương Vũ Mịch còn quan trọng hơn tình cảm của cô và anh ta suốt mấy năm, vậy cô chúc cho đôi nam nữ đề tiện kia sống bên nhau tới răng long đầu bạc!

Tống Như xoay người muốn đi, nhưng tới cửa chợt phát hiện ra một chiếc xe sang trọng đột nhiên đỗ lại ở cách đó không xa. Một người đàn ông với dáng vẻ cao lớn xuống xe, vừa đi về phía bên này, vừa giơ tay lấy chiếc kính râm trên sống mũi ra. Chiếc kính râm vừa được bỏ ra, vào giờ phút này dường như mọi vật trên thế gian đều trở nên buồn bã lu mờ.

Anh cho người ta một cảm giác áp lực vô cùng thần bí, giống như khí thế của một hoàng đế đập vào mắt vậy.

Tống Như lập tức nhớ ra bọn họ đã từng gặp mặt trong một hoạt động của thương hiệu. Anh ta là tổng giám đốc công ty Giải trí Đại Thiên, Dương Gia Cửu.

Bây giờ đã cách hai năm nhưng khí thế và phong thái của anh vẫn như trước. Bộ vest cắt ôm lấy người càng tôn lên dáng vẻ cao ráo của anh, trên người anh tản ra hơi thở cấm dục và xa cách.

"Tổng giám đốc, vẫn không liên lạc được với cô Mạc... Có cần phải người đi đón cô ấy không?" Trợ lý của Dương Gia Cửu khẽ hỏi thăm.

"Không cần, tôi sẽ không chờ một người phụ nữ mà ngay cả kết hôn cũng không thể tới đúng giờ." Anh vừa dứt lời, sắc mặt thật sự không dễ nhìn, lộ vẻ lạnh lùng ép người.

"Nhưng Chủ tịch hội đồng quản trị yêu cầu ngài phải kết hôn vào ngày hôm nay, bằng không..." Trợ lý càng nói càng nhỏ.

"Tôi cho anh hai mươi phút, tùy tiện dẫn một cô gái danh giá qua đây cho tôi." Anh không hề do dự đã lạnh lùng ra lệnh.

Tùy tiện à?

Mắt Tống Như léo sáng. Dương Gia Cửu muốn tìm một người phụ nữ bất kì để kết hôn, còn cô đang phải đối mặt với sự phản bội của người chồng chưa cưới, cũng cần tìm một người đàn ông có thể dựa vào, tát mạnh vào mặt của Bùi Lạc Phong!

Cô muốn nói cho Bùi Lạc Phong biết, cho dù không có anh ta, Tống Như cô cũng có thể tìm được một người đàn ông càng ưu tú hơn, làm cho anh ta phải hối hận!

Tống Như quyết định xong liền bước nhanh tới chỗ Dương Gia Cửu.

"Tổng Giám đốc Dương, nếu như anh tạm thời không tìm được cô dâu, hay là suy nghĩ tới tôi không? Tôi tự giới thiệu, tôi là Tống Như."

Vào giờ phút này, thời gian dường như dừng lại. Dương Gia Cửu không khỏi nhú mày, ánh mắt nhìn bóng dáng cao gầy đứng thẳng trước mặt.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 2: Cô Kết Hôn Rồi

Lại có người phụ nữ dám nói lời này với Dương Gia Cửu! Trợ lý ở bên cạnh trợn mắt nhìn... Cô gái này điên rồi à?

Mặc dù Tống Như đứng ở trước mặt Dương Gia Cửu mỉm cười, nhưng thật ra đang khấn trương đến mức tim cũng muốn vọt lên tới cổ họng. Chỉ có điều một khi cô đã quyết định muốn làm chuyện gì thì tuyệt đối sẽ không thay đổi.

Cho nên Tống Như ưỡn thẳng lưng, ép mình thản nhiên đón nhận ánh mắt uy nghiêm giống như của hoàng đế từ người đàn ông này.

"Tống Như?"

Đôi môi mỏng của Dương Gia Cửu chậm rãi khép mở, giọng nói vô vùng truyền cảm chậm rãi nói ra tên cô.

Tống Như siết chặt nắm tay lấy can đảm: "Đúng."

Dương Gia Cửu quan sát người phụ nữ trước mặt, vẻ mặt lạnh lùng và nghiêm nghị hoàn toàn không lộ ra cảm xúc, liếc mắt nhìn trợ lý và nói ra một câu đầy bất ngờ: "Đưa tài liệu của cô ấy cho tôi!"

Tống Như mím chặt đôi môi, ép xuống vui mừng trong lòng để chờ đợi quyết định cuối cùng của người đàn ông này.

Trợ lý không dám làm trái mệnh lệnh của Dương Gia Cửu, lập tức đưa tất cả tài liệu về Tống Như đặt lên tay anh.

Mấy phút sau, anh đứng ở cửa Ủy ban và nói với cô hai từ: "Có thể."

Trong nháy mắt này, Tống Như mới thở phào nhẹ nhõm!

Anh đồng ý rồi!

Lấy Dương Gia Cửu là một quyết định vẹn cả đôi đường. Ít nhất, giữa bọn họ đều sẽ không làm khó đối phương, cũng không cần cái gọi là tình yêu.

Mà Bùi Lạc Phong, cô sẽ làm anh ta hiểu rõ hai chữ hối hận viết thế nào!

Thủ tục đăng ký được làm rất nhanh. Khi cùng Dương Gia Cửu ra khỏi Ủy ban, trong tay Tống Như đã có thêm một tờ giấy chứng nhận kết hôn.

Hóa ra kết hôn lại dễ dàng như vậy sao?

Ánh mặt trời rất chói mắt nhưng không có cách nào át đi ánh sáng của người đàn ông bên cạnh cô.

"Vậy... ngài Dương, tôi có thể xin ngài mấy phút không?" Tống Như gọi anh lại, trong giọng nói lộ ra sự khẩn trương. Cho dù đã nhận giấy kết hôn nhưng cô vẫn cảm thấy giữa mình và anh có khoảng cách rất lớn, nhưng đây hình như cũng là chuyện tốt.

Người đàn ông hơi nhíu mày vì hai từ ngài Dương, trong đấy mắt thoáng hiện ra vẻ lạnh lùng rồi biến mất, sau đó nói ra một từ: "Được."

Tống Như vội đi tới mấy bước, theo sát anh lên xe.

"Cô muốn nói gì?" Mắt anh thăm lại nhìn cô, tư thế ngồi dựa vào trên ghế cũng có vẻ rất cao quý.

"Bây giờ chúng ta là vợ chồng hợp pháp, nhưng chuyện của chúng ta... Tôi tạm thời không muốn công khai." Tống Như cúi đầu, vắn vẹo đầu ngón

tay, cẩn thận nói.

"Nguyên nhân." Anh không từ chối luôn mà khẽ hỏi.

"Tôi muốn tự tay giải quyết một vài chuyên riêng, sẽ không tốn quá nhiều thời gian đâu!"

Dương Gia Cửu nghe lời này liền cười với vẻ ẩn ý, câu trả lời nói ra khỏi miệng lại vô cùng nguy hiểm: "Có thể! Nhưng cô chỉ cho tôi tối đa là ba tháng."

"Ngày mai, tôi sẽ phái người đi đón cô."

"Đón tôi?" Tống Như không kịp phản ứng, kinh ngạc nhìn về phía anh.

"Bây giờ cô đã là bà Dương, vợ chồng cần phải ở cùng một mái nhà." Ánh mắt anh nhìn lướt qua giấy chứng nhận kết hôn mà Tống Như nắm chặt trong ta, trong lời nói có hàm ý khác.

Tống Như suy nghĩ một lát thấy hình như mình không có lý do gì để từ chối cả, vì vậy ngoan ngoãn gật đầu: "Tôi đồng ý."

Tống Như xuống xe ở đầu đường, nhìn chiếc xe Bentley màu đen biến mất khỏi tầm mắt, chân của cô giống như đang bước trên bóng vậy. Không ngờ cô lại lấy chồng như vậy, hơn nữa còn lấy một người đàn ông rất nổi tiếng.

Trong lòng chấn động trước sau không có cách nào bình tĩnh lại được. Tống Như cố lấy lại tinh thần, sau khi bình tĩnh mới lái xe rời khỏi đó. Cô còn có rất nhiều chuyện phải làm!

Chiếc xe của Dương Gia Cửu đi qua hai con đường.

Ngón tay thon dài của anh tùy ý mở tờ báo, căn dặn trợ lý: "Bây giờ anh có thể nói cho ông cụ biết chuyện tôi đã kết hôn. Còn nữa, điều tra xem gần

đây có phải Tống Như đã gặo chuyện gì đó không."

Anh nhớ, hai năm trước cô là ảnh hậu trên màn ảnh, được khen là nữ thần để mặt mộc trong giới giải trí, nhưng vào thời điểm nổi tiếng nhất, cô đã chuyển ra phía sau hậu trường, từng có scandal với Bùi Lạc Phong - cậu chủ của giải trí Huy Hoàng.

Người phụ nữ như vậy lại chủ động tìm anh kết hôn, phía sau che dấu sự thật là gì?

Nghĩ dáng vẻ của người phụ nữ vừa nãy, đôi môi mỏng của anh cong lên thoáng cười.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 3: Chuyện Trả Thù Bắt Đầu

Tống Như về nhà liền bắt đầu sắp xếp lại hành lý của mình. Ngày mai cô sẽ phải dọn đi.

Cô cũng biết hành vi của mình hôm nay quá lớn mật, không ngờ lại chặn một người đàn ông xa lạ ở cửa Ủy ban và kết hôn!

Nhưng cô không hối hận, người nên hối hận phải là đôi nam nữ rác rưởi kia mới đúng.

"Tiểu Như, anh là Lạc Phong đây. Em đang làm gì vậy, mau mở cửa đi." Bùi Lạc Phong đứng ở ngoài cửa căn hộ của Tống Như, lo lắng gọi.

Không ngờ Tống Như đã lặng lẽ thay đổi mặt khẩu của căn hộ. Có phải cô đã phát hiện ra chuyện của anh và Dương Vũ Mịch không?

"Sao anh lại tới đây?" Tống Như duy trì tâm trạng bình tĩnh, bây giờ còn chưa phải là lúc ngã bài với anh ta.

Bùi Lạc Phong nghi ngờ nhìn cô một lúc lâu nhưng không phát hiện ra có gì khác thường, anh ta chỉ cho rằng cô ngủ không ngon nên nói ra ý định mình đến đây: "Vũ Mịch bị thương, tối nay em qua thử vai thay cô ấy đi. Sưa khi đến khách sạn, em nhớ đeo khẩu trang giả vờ bị ốm, chắc hẳn có thể dễ dàng giả mạo được."

"Đi qua đó giả mạo sao?" Tống Như thoáng nheo mắt lại: "Chuyện Dương Vũ Mịch nằm viện, bên phía phóng viên cũng nhận được tin tức đi?"

Bùi Lạc Phong muốn cô đóng thế cũng nên động não trước chứ!

"Anh đã sắp xếp xong xuôi rồi. Người đại diện của Vũ Mịch cũng sẽ phối hợp với em. Hơn nữa Vũ Mịch vì em mới bị thương, em không đi cứu vẫn cục diện giúp cô ấy thì thật quá tệ!"

Vai diễn này cô cũng quan trọng đối với sự nghiệp sau này của Dương Vũ Mịch, nếu không Bùi Lạc Phong cũng sẽ không chạy một chuyến tới đây.

Nhữn lời vô sỉ như vậy mà loại người như anh ta cũng có thể nói ra được. Lúc này Tống Như mới ý thức được, trước đây cô bị anh ta lừa thăm tới mức nào, thậm chí còn vài lần vất vả vì Dương Vũ Mịch... Hóa ra, giá trị của cô đối với anh ta cũng chỉ giới hạn như vậy thôi.

"Được, em đi." Tống Như cố nén căm hận trong lòng, đồng ý gật đầu.

Nếu bọn họ ra sức yêu cầu cô đi như vậy, tối nay cô nhất định sẽ cố gắng diễn, không phụ lòng mong mỏi của bọn họ đối với mình.

"Em nhớ tới thử vai đúng giờ, đừng làm hỏng việc đấy!" Bùi Lạc Phong nhìn chăm chăm vào Tống Như nói.

Anh ta không nhìn ra sự thay đổi của cô mới xoay người rời khỏi đó, vội vàng đi an ủi Dương Vũ Mịch.

Tống Như bình tĩnh nhìn theo bóng anh ta rời đi, trong lòng thầm nói mình phải kiên định. Cô sẽ tận mắt nhìn thấy bọn họ bị hủy diệt!

Sau khi đóng cửa lại, cô ngồi lặng lẽ rất lâu mới lấy điện thoại di động ra, nói mọi chuyện cho chị Hy - người đại diện của mình.

"Không phải chứ? Có phải đầu anh ta bị kẹp cửa không? Anh ta bảo ảnh hậu như em đi thử vai thay cho Dương Vũ Mịch à? Với kỹ năng diễn xuất

của Dương Vũ Mịch thì có xách giày cho em cũng không xứng, anh ta không sợ bị lộ sao?"

Ở đầu bên kia điện thoại, chị Hy tức giận vỗ bàn.

"Em đồng ý rồi." Tống Như nhìn ảnh chụp chung được để trên mặt đất, vô cùng bình tĩnh nói.

"Em thật sự muốn đi sao?" Chị Hy hiểu rõ tính cách của Tống Như, nếu như cô đã quyết định thì ai cũng không ngăn cản được.

Tống Như nhẹ nhàng đá văng cái vali vương bên chân, trên chiếc gương to hiện lên gương mặt bình tĩnh của cô: "Chị Hy, em biết chị quan tâm em, nhưng có một số việc em không thể không làm. Chị giúp em liên lạc với phóng viên của đài truyền hình, cứ nói em có tin tức lớn muốn tiết lộ cho bọn họ biết."

"Trước đây em vờ ngờ ngẩn là bởi vì quá để ý tới tình cảm của em và Bùi Lạc Phong, quá tin tưởng anh ta. Bây giờ em đã nhìn thấy rõ ràng rồi. Nếu bọn họ dám nhiều lần lợi dụng em, vậy sẽ phải trả giá đắt vì điều này."

Lời nói của cô làm cho chị Hy - người đại diện đặc biệt vui mừng. Chị ấy thật lòng đi theo Tống Như, vẫn không rời không bỏ chính là chờ ngày cô tỉnh táo lại.

"Em yên tâm, chị vĩnh viễn đứng ở bên phía em!" Chị Hy dừng lại hỏi: "Nhưng em tính làm thế nào?"

"Anh ta dám để em đi thử vai thay cho Dương Vũ Mịch là đoán chắc em không dám lộ mặt. Vậy thì em lại công khai thân phận của em ở trước mặt mọi người, đúng lúc mượn cơ hội vạch trần chuyện năm đó đã ký hợp đồng không công bằng với Giải trí Huy Hoàng."

"Chị đã hiểu rồi, em cứ thoải mái mà làm, chị sẽ cố gắng hết sức phối hợp với em."

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 4: Nội Bộ Quyết Định Vai Diễn

Tống Như hít sâu một hơi, có chị Hy giúp cô như thế, xem như chuyện này đã thành công một nửa.

"Thật ra lần này Dương Vũ Mịch không chỉ muốn em thay cô ta thử vai thôi đâu, cô ta chắc đã định dựa vào trợ giúp của Bùi Lạc Phong đối với cô ta để lũng đoạn các nguồn lực trong ngành diễn suất của công ty. Đương nhiên, đây cũng không phải là lần đầu tiên, cho nên chúng ta phải tìm được chứng cứ."

Không đợi chị Hy ở đầu bên kia điện thoại mở miệng, Tống Như đã nói tiếp: "Hơn nữa, cô ta đang mang thai đứa con của Bùi Lạc Phong."

Chị Hy xì một tiếng khinh miệt: "Bọn họ đúng là một đôi nam nữ khốn kiếp!"

Bọn họ yêu đương vụng trộm thì thôi, còn muốn bảo Tống Như đóng thế Dương Vũ Mịch, không biết xấu hổ cũng phải có giới hạn chứ!

Tống Như đã suy nghĩ rất rõ ràng, cô không thể một mình đau khổ được. Bọn học đối xử với cô thế nào, cô sẽ trả lại tất cả, hơn nữa còn là gấp bội.

Mấy giờ sau, Tống Như hóa trang sơ qua, đeo khẩu trang và đội mũ xuất hiện ở trong khách sạn thử vai theo đúng giờ hẹn.

Cô vừa bước vào phòng lớn, Huy -người đại diện của Dương Vũ Mịch đã đi tới, vừa đi vừa cố ý la hét: "Ôi, Mịch Mịch, sao cô bị bệnh nặng thế?

Cô đi nhanh với tôi chuẩn bị một chút, đừng để cho đạo diễn Trần phải đợi lâu!"

Không ngờ với kỹ năng diễn xuất nát như Dương Vũ Mịch, lại có người đại diện có kỹ năng diễn xuất ngược lại không tệ.

Mấy câu nói đó hoàn toàn là kêu cho người khác nghe, mục đích là muốn để cho mọi người biết anh ta xuống tầng đón người phụ nữ đeo khẩu trang và mũ này chính là Dương Vũ Mịch.

Trò hay vẫn còn ở phía sau, Tống Như cũng khờ vội vạch trần anh ta.

Cửa thanh máy vừa khép lại, Huy đã tức giận trừng mắt nhìn Tống Như, không vui khiển trách: "Cô xem thử bây giờ đã là mấy giờ rồi? Cô còn xem mình là nhân vật lớn nữa sao? Không ngờ sát giờ tôi bảo mới tới?"

Giọng điệu của anh ta ngạo mạn không khác gì Dương Vũ Mịch, coi Tống Như là nô lệ có thể hô tới quát lui.

Nếu không phải trước đây bị tình cảm dối trá của Bùi Lạc Phong che mờ đôi mắt, nếu như cô không lùi lại phía sau hậu trường, vẫn hoạt động ở trước màn ảnh lớn, nhân vật nhỏ như Huy nhìn thấy cô, thậm chí còn chẳng dám ngẩng đầu lên chứ nói gì tới kêu gào, quát tháo cô như bây giờ?

Mí mắt Tống Như rũ xuống. Hóa ra ở trong mắt bọn họ, cô sống chẳng khác nào một trò cười.

Cố ép xuống sự tự giễu và bất lực xuống đáy lòng, ánh mắt Tống Như đã bình tĩnh lại.

Cô thoáng nghiêng đầu, ho khan vài tiếng giải thích: "Trong đoàn làm phim này có rất nhiều người đều từng gặp Dương Vũ Mịch, tôi không muốn vừa vào cửa đã bị nhận ra, cho nên muốn chuẩn bị tốt một chút."

Cô vừa nói vậy, Huy mới phát hiện ra hôm nay cô hóa trang quá thật rất giống với Dương Vũ Mịch mọi khi, màu phấn nền đặc biệt trắng, hai mắt dán mí cũng rất dày, sau khi đeo khẩu trang vào chỉ thoáng nhìn qua, người không quen sẽ thật sự tưởng cô là Dương Vũ Mịch.

"Cậu Phong đã thu xếp xong hết mọi chuyện rồi, chờ lát nữa cô chỉ cần giả vờ ngất xỉu ở trước mặt đạo diễn Trần là đủ rồi."

Bọn họ cho rằng chỉ làm như vậy là có thể nhận được vai diễn này à?

"Chỉ đơn giản như vậy thôi sao?" Tống Như kinh ngạc không hiểu nhìn anh ta: "Vai diễn của đạo diễn Trần dễ lấy như vậy từ khi nào thế?"

"Cô tưởng bây giờ là thời đại nào chứ! Đi mau đi!" Dáng vẻ Huy vô cùng chắc chắn, dường như đã sớm đoán được kết quả.

Tống Như chột nhú mày. Chẳng lẽ do nội bộ quyết định?

Cho dù Dương Vũ Mịch muốn vai diễn là một vai nữ số ba, nhưng thật ra manh mối chính trong cả bộ phim đều được triển khai xoay quanh cuộc đời bi thảm của nữ số ba Trần Nhi này. Toeng bộ phim, Trần Nhi bị bắt phải lấy một người đàn ông không yêu mình, bị ép tới phát điên. Cho dù loại vai diễn này có cát xê không cao, nhưng nếu như diễn tốt, tuyệt đối sẽ lập tức khiến cho mọi người trong giới diễn xuất phải kinh ngạc.

Bùi Lạc Phong đúng là đã cẩn thận suy tính cho Dương Vũ Mịch!

"Vũ Mịch à, đây là chỗ của cô. Cô không khỏe, nhanh ngồi xuống nghỉ ngơi một lát đi." Huy cao giọng kêu lên.

Tống Như kéo vành mũ xuống thấp, bước nhanh tới và "Ừ" một tiếng.

Cũng trong lúc đó, Dương Gia Cửu nhận được tin tức Tống Như hóa trang, giúp Dương Vũ Mịch thử vai, lông mày anh nhướng lên. Hình như

chuyện này còn thú vị hơn anh tưởng rồi.

"Lập tức chuẩn bị xe."

Đó cũng không phải là một sân khấu quá chói mắt, nhưng anh đột nhiên muốn xem thử dáng vẻ của Tống Như khi diễn kịch.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 5: Kỹ Năng Diễn Xuất Cấp Ảnh Hậu

Dần dần, trong trường quay nhỏ đã chật cứng người ngồi. Sau khi đạo diễn vào hiện trường, từng diễn viên đi lên sân khấu chuẩn bị thử vai.

Tống Như đeo khẩu trang, tóc rối bù, chỉ lộ ra đôi mắt đã được trang điểm đậm và dán mi giả dày. Cô và Huy ngồi ở bên trái sân khấu, yên tĩnh nhìn về phía sân khấu. Nếu là người quen biết với cô sẽ biết bây giờ cô đã tiến vào trạng thái thử vai.

Huy khẽ nói ở bên tai Tống Như: "Giả vờ nhìn kịch bản, khi lên sân khấu thì tùy tiện diễn một chút rồi giả vờ ngắt xiu, sau đó tôi sẽ đưa cô quay về phòng, nhiệm vụ của cô lại được hoàn thành rồi."

"Sau đó, vai diễn này là của Dương Vũ Mịch sao?" Tống Như giả vờ kinh ngạc hỏi.

Mọi người đều dựa vào thực lực, nhưng Dương Vũ Mịch dựa vào thủ đoạn xấu xa của Bùi Lạc Phong.

"Đó là chuyện đương nhiên, cô cứ diễn "ngắt xiu" tốt là được, tuyệt đối đừng tăng thêm vai diễn linh tinh cho mình." Huy nói xong liền đứng dậy đi nghe điện thoại.

Cảnh cáo của Huy ngược lại đã làm cho Tống Như tỉnh ngộ. Cô cúi đầu nhìn kịch bản, môi đỏ mọng dưới khẩu trang hơi cong lên, trọng lòng đã có ý định.

Lúc cô ngẩng đầu lên, bởi vì thông cảm cho cuộc đời nhân vật Trần Nhi mà hai mắt đầm nước.

Nhân viên công tác đi tới bên cạnh cô: "Vũ Mịch, tiếp theo là đến lượt cô đây."

Tống Như gật đầu đứng dậy, vì không để cho Huy nhìn ra kế hoạch của cô, cô còn cố ý giả vờ ho khan vài tiếng.

Huy nhân cơ hội này mở miệng giải thích: "Mấy ngày qua, Vũ Mịch quay phim mệt mỏi nên mới bị bệnh, bây giờ cô ấy còn đang sốt cao. Nhưng cô ấy rất coi trọng vai diễn này, không để ý đến sự phản đối của tôi, vẫn kiên trì muốn tới tham gia thử vai."

Anh nói xong còn cố ý làm ra vẻ đau lòng nhìn Tống Như, cười gượng lắc đầu.

Huy nói câu này xong, Tống Như lại nhận thấy được ánh mắt những người xung quanh nhìn cô đã thay đổi.

Trong đó là hâm mộ, ghen ghét, đồng thời độ nhiên có thêm vài phần khâm phục.

Trong lòng Tống Như thầm cười lạnh: Vì thiết lập cho Dương Vũ Mịch một hình tượng lương thiện, yêu nghề, Bùi Lạc Phong đúng là đã phiền lòng rồi. Cứ chờ xem, cô sẽ không để cho bọn họ thực hiện được ý định đâu. Thiết lập hình tượng về Dương Vũ Mịch chắc anh ta sẽ sụp đổ trong ngày hôm nay.

Tống Như bước chậm lên sân khấu, cho dù đội mũ và khẩu trang, nhưng bởi vì Huy vừa giải thích, đạo diễn Trần chỉ nhìn cô thờ dài, không nói gì thêm.

Cô nhẹ nhàng tháo mũ, thả tóc dài xuống và vén ra sau tai, chỉ dùng khẩu trang che mặt.

Sau đó cô chậm rãi xoay người, đi lòng vòng ba vòng ở trên sân khấu, thoát nhìn giống như là động tác vô thức, nhưng cô đã bắt đầu tiến vào trạng thái biểu diễn.

Ở dưới sân khấu, Huy nhanh chóng điều chỉnh tâm trạng, chuẩn bị lát nữa sẽ giả vờ hoảng hốt lo sợ, xông lên đỡ lấy Tống Như bị ngã xỉu.

Nhưng không ngờ Tống Như đột nhiên xoay người, không chỉ không ngã xỉu, ngược lại quỳ gối trên sân khấu mà khóc, tiếng khóc ban đầu còn yếu ớt sau đó lớn dần, vai cũng theo đó khẽ run rẩy, từ trong cổ họng nghẹn ngào nói ra một lời thoại: "Sao anh có thể bỏ em lại một mình?"

Vừa dứt lời, cô ngẩng đầu lên, bước mắt theo khoeo mắt vừa vịn chạy xuống.

Đây mới là kỹ năng diễn xuất chứ!

Tất cả đạo diễn và nhân viên công tác ở đây đều xúc động trước cảnh tượng như vậy.

Cảnh diễn khóc quan trọng nhất của nhân vật Trần Nhi này được Tống Nhi nắm bắt rất chuẩn! So với mấy diễn viên biểu diễn khóc vừa rồi, vẻ mặt của cô càng chân thật hơn, làm cho khán giả cảm giác như chính mình trải qua.

Dựa theo trên kịch bản miêu tả, sau khi Trần Nhi bị vứt bỏ đã đau đớn đến mức không muốn sống nữa, cả ngày lấy nước mắt rửa mặt. Nhưng Tống Như biểu diễn không chỉ là Trần Nhi đè nén đau khổ trong lòng, trái lại còn có một cảm giác tăm trong lửa còn sống lại.

Khi cô ngồi ở trên sân sân khấu, dùng hai tay ôm lấy hai đầu gối mà nói ra câu thoại thứ hai, tất cả mọi người đã không nhìn được mà vỗ tay khen ngợi đoạn biểu diễn của cô. Trong giây lát, trong trường quay nhỏ vang lên tiếng vỗ tay như sấm.

Đây cũng không phải là lần thử vai đơn giản, hoàn toàn là kỹ năng diễn xuất cấp bậc sách giáo khoa, lập luận suy diễn về nhân vật Trần Nhi này quá sắc sảo, làm người ta đã gặp qua là không thể quên được!

Đạo diễn Trần ngồi ở trên ghế hít sâu một hơi, tổng mắt tràn đầy vẻ ngạc nhiên: "Chính là cô ấy, Trần Nhi mà tôi muốn tìm chính là cô ấy!"

Lúc này, đạo diễn trợ lý tuyên bố: "Người diễn nữ số ba Trần Nhi là Dương Vũ Mịch."

Tống Như chậm rãi từ trên sân khấu đứng lên, thấy vẻ hưng phấn trong mắt của Huy, đôi môi mỏng dưới khẩu trang hơi cong lên. Đừng nóng vội, vai diễn của tôi còn chưa diễn xong đâu.

Ở hàng cuối cùng của trường quay nhỏ, người đàn ông cao quý giống như một hoàng đế đang gác hai tay chồng lên nhau, đặt trên chiếc quần tây, ánh mắt lạnh lùng cao ngạo dừng lại ở trên mặt của Tống Như, từ trong đấy mắt anh thoáng hiện ra chút kinh ngạc.

Người lạnh lùng tàn khốc giống như anh cũng bị kỹ năng diễn xuất vừa rồi của cô làm chấn động. Người từng là ảnh hậu giải Kim Vũ quả nhiên không tầm thường. Mà anh không bỏ qua chính là tâm trạng nhẫn nhịn của người phụ nữ này.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 6: Cô Là Ai

Đạo diễn Trần cầm lấy kịch bản và đứng lên. Ông ta không ngờ kỹ năng diễn xuất của Dương Vũ Mịch lại đột nhiên được nâng cao nhanh như vậy. Lúc đầu ông ta cũng ở dưới áp lực của Giải trí Huy Hoàng mới phải mời cô ta tới thử vai, thật ra có chút không cam lòng.

Nhưng biểu diễn của Dương Vũ Mịch vừa rồi vượt quá tưởng tượng của ông ta. Kỹ năng diễn xuất như vậy, cho dù là đóng vai nữ chính cũng dư sức.

Đạo diễn thỏa mãn nhìn Tống Như đang chuẩn bị xuống khỏi sân khấu, ông ta ra hiệu cho trợ lý tiếp tục thử vai.

Nhưng vào lúc này, hậu trường đột nhiên có người kêu lên một tiếng: "Dương Vũ Mịch biết diễn khóc à? Đây đúng là chuyện cười trong thiên hạ rồi."

Mọi người theo tiếng kêu nhìn lại, thấy Tô Kỳ Kỳ đóng nữ số 1 đi ra, chỉ vào Tống Như đang đứng ở trên sân khấu nói: "Tôi dám khẳng định cô tuyệt đối không phải là Dương Vũ Mịch. Cô chắc là được Dương Vũ Mịch mời tới diễn thay đúng không? Tôi thật sự rất muốn biết gương mặt của cô dưới khẩu trang rốt cuộc là thế nào?"

"Tô Kỳ Kỳ, cô đang nói linh tinh, cẩn thận tôi kiện cô tội phỉ báng đấy!" Trong lòng Huy thầm nghĩ hỏng bét rồi, vội vàng chạy qua ngăn cản ở trước mặt Tống Như.

"Anh muốn kiện tôi phỉ báng sao? Cũng được thôi! Anh cứ cho mọi người xác nhận xem cô ấy có thật sự là Dương Vũ Mịch không đã."

"Vũ Mịch đang bệnh rất nặng, lúc này nếu cô ta bỏ khẩu trang xuống sẽ lây bệnh cho những người khác mất. Vũ Mịch nhà chúng tôi sẽ không ích kỷ như vậy." Huy vẫn cố gắng hết sức cãi lại.

"Không dám thì nói là không dám, cần gì phải kiểm lý do dở tệ như vậy chứ." Tô Kỳ Kỳ bĩu môi khinh thường: "Anh thật sự tưởng rằng những người đang ngồi đây đều là những kẻ đần độn không có kiến thức y học thông thường sao?"

"Cô... " Huy bị nói cho không biết mở miệng thế nào, chỉ có thể không ngừng nháy mắt ra hiệu cho Tống Như, bảo cô bất kể thế nào cũng không nên kéo khẩu trang xuống.

"Đạo diễn, làm sao bây giờ?" Trợ lý đạo diễn nghe được tiếng bàn luận xung quanh càng lúc càng lớn: "Có rất nhiều phòn viên ở đây, có thể..."

Đạo diễn Trần nhú mào nhìn Tống Như trên sân khấu với vẻ mặt phức tạp.

"Cô Dương, cô muốn cho mọi người một điều bất ngờ à? Trong thời gian này, có phải cô đã lén vất vả rèn luyện kỹ năng diễn xuất không?" Có phóng viên tranh hỏi trước.

Tiếp theo những người khác cũng vây lại, trong lúc hỗn loạn Huy bị đẩy ra bên ngoài đám đông.

"Cô Dương, có phải cô thật sự bị bệnh nặng như vậy không? Vì sao cô không chịu tháo khẩu trang xuống?"

"Cô rốt cuộc có phải Dương Vũ Mịch không?"

Tống Như chậm rãi cúi đầu, liếc nhìn Huy đang lo lắng bên ngoài đám đông. Cô chính là muốn làm cho Dương Vũ Mịch thân bại danh liệt. Giống như làm ra quyết định gì đó, cô hít sâu một hơi, tháo khẩu trang xuống ở ngay trước mặt mọi người.

Cô bái lạy đạo diễn Trần một cái: "Đạo diễn Trần, xin lỗi, tôi không phải là Dương Vũ Mịch."

Từ Dương Vũ Mịch - một ngôi sao bình hoa đang mong được nổi tiếng trong giới giải trí đã biến thành Tống Như nhiên lần đoạt được vòng nguyệt quế ảnh hậu, đã rời khỏi màn ảnh hơn hai năm, tất cả mọi người đều bối rối. Từ sau khi Tống Như rời khỏi giới diễn xuất, cô đã không còn nổi tiếng như lúc trước nữa, không ngờ bây giờ rơi xuống tình cảnh phải thay người khác thử vai!

"Chuyện gì xảy ra vậy? Dương Vũ Mịch đâu?"

"Tống Như, cô đã rời đi hơn hai năm, làm sao có thể đột nhiên xuất hiện ở đây?"

"Vì sao cô lại muốn thử vai thay cho Dương Vũ Mịch, chẳng lẽ cô muốn mượn cơ hội này để trở lại một cách phô trương?"

"Chúng tôi đều biết sau khi cô rời khỏi màn ảnh, Giải trí Huy Hoàng đã ra sức nâng đỡ Dương Vũ Mịch, còn muốn để cho cô ấy tiến vào giới điện ảnh quốc tế. Lúc này cô xuất hiện, có phải cô có ý âm mưu thay thế vị trí của Dương Vũ Mịch không?"

Thật sự có rất nhiều câu hỏi, trong giây lát Tống Như không biết phải trả lời người nào trước, không biết phải trả lời như thế nào.

"Cô đã sớm bị khán giả lãng quên rồi..."

"Cho dù diễn tốt nhưng không có ai nâng đỡ thì cũng vô dụng thôi!"

Các nhân viên công tác ở đây đều cảm thấy mình bị lừa, trong đó có cả đạo diễn Trần. Ông ta thở dài nặng nề. Nếu trước đó, dưới tình huống Tống Như nói cho ông ta biết, ông ta nhất định sẽ vui mừng tới mức ngủ không yên vì mời được cô tới diễn. Nhưng bây giờ, cô lừa gạt tất cả mọi người.

Tống Như bị các phóng viên bao vây, thậm chí bị đẩy ra giữa sân khấu, không có cách nào thoát thân, lúc này chủ đầu tư của bộ phim nghe tin chạy tới, hét lớn với Tống Như ở trên sân khấu: " Cô tính là ai mà dám tự ý quyết định thử vai thay Vũ Mịch, cô cũng xứng sao?"

Giọng nói chói tai vang vọng xung quanh trường quay nhỏ, Tống Như lặng lẽ chịu nhận tất cả những thứ này.

Cho dù cô dự đoán trước sẽ có tình huống như vậy, nhưng khi thật sự đối mặt, cảm giác nhục nhã này vẫn ép cô thở không nổi.

Lúc này, cửa lớn mở rộng, Dương Gia Cửu bước nhanh tới.

"Thật đúng là đáng buồn..."

Giọng nói của anh trầm lắng như ly rượu, khí thế lạnh lùng cao ngạo khiến cho người ta bị thuyết phục. Thấy anh đi thẳng tới, các phóng viên vội vàng tránh sang hai bên, nhường một lối đi cho anh. Đây chính là Tống giám đốc của Giải trí Đại Thiên, nhân vật lớn hết sức quan trọng trong giới giải trí!

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 7: Cô Sẽ Đích Thân Kết Thúc

Dương Gia Cửu làm sao có thể đột nhiên xuất hiện ở đây được? Hơn nữa anh ta tự nhiên còn nhúng tay vào chuyện ở đây? Tất cả mọi người hiểu rõ địa vị của Đại Thiên trong giới giải trí, suy đoán Dương Gia Cửu cũng cảm thấy Tống Như đã phạm vào điều tối kỵ.

Tống Như đúng là tự mình nhảy vào hố lửa. Từ nay về sau, cô - ảnh hậu hết thời này sẽ vĩnh viễn không còn chỗ đặt chân trong giới giải trí nữa.

Trong lúc tất cả mọi người cho rằng Dương Gia Cửu sẽ nhắm vào Tống Như, lại đột nhiên phát hiện anh đứng bên cạnh Tống Như, gật đầu khen ngợi: "Kỹ năng diễn xuất của cô thật sự không tệ."

Tống Như mở to mắt nhìn anh. Không ngờ anh lại xem mình biểu diễn! Hơn nữa anh còn chủ động đứng ra giúp cô. Người này là người chồng cô mới lấy đấy!

Dương Gia Cửu thu hết cảm xúc của Tống Như, quay đầu nhìn về phía đạo diễn Trần: "Đạo diễn Trần, ông thấy thế nào?"

"Kỹ năng diễn xuất của cô Tống Như thì tất nhiên không thể xoi mói, về điểm này tôi tin tưởng vừa rồi tất cả mọi người đều thấy rõ như ban ngày." Ánh mắt đạo diễn Trần nhìn lướt qua trên người cô, vẻ mặt khó xử nói: "Nhưng vừa rồi dù sao cô ấy... "

"Tôi thấy điều này không tính là vấn đề gì lớn."

Cho dù chủ đầu tư e ngại địa vị của Dương Gia Cửu nhưng vẫn can rằng nói: "Không được, nữ số 3 trong bộ phim này phải là Dương Vũ Mịch."

Bọn họ đã ném ra bao nhiêu tiền, làm sao có thể vì Dương Gia Cửu nói một câu với thái độ không rõ ràng mà bỏ qua kế hoạch ban đầu được!

"Phải vậy không? Nói vậy, vai nữ số 3 đã bị nội bộ của các ông quyết định dành cho Dương Vũ Mịch?" Dương Gia Cửu hờ hững nói một câu với khí thế lạnh lùng nghiền ép đối phương: "Nhưng theo tôi thấy, cô ta căn bản không đủ tư cách, cũng diễn không ra được linh hồn của nhân vật này. Ngược lại Tống Như rất thích hợp với nhân vật này."

Thái độ thể hiện ra rõ ràng như vậy, chỉ cần không phải là kẻ ngu si đều nhận ra Dương Gia Cửu muốn ủng hộ Tống Như tới cùng.

Tống Như căn bản không ngờ được anh lại đột nhiên xuất hiện, thậm chí sẽ vì việc nghĩa mà không hề chùn bước, cho dù cô thấy rất bất ngờ nhưng cũng rất ấm áp.

Trứng chọi đá, chủ đầu tư không dám phản bác, chỉ lăm bằm vài câu rồi rời đi đầy khí thế để tìm Bùi Lạc Phong và Giải trí Huy Hoàng giải quyết chuyện này.

"Vậy chuyện này tạm thời cứ quyết định như thế đi." Đạo diễn Trần bất lực nhìn Dương Gia Cửu và không kiên trì nữa.

Dương Gia Cửu lại liếc nhìn Tống Như với ý tứ sâu xa, dẫn theo thư ký rời đi.

Các phóng viên vừa rời còn vây quanh Tống Như, giờ đã chen chúc đuổi theo người ta. Trong giây lát, bên cạnh cô đã không có một bóng người nào.

Sau khi liên tục gọi bốn, năm cuộc điện thoại, Huy đi tới giữa sân khấu, cầm hận nhìn Tống Như nói với vẻ oán hận: "Tống Như, cô đúng là độc ác. Cô cứ chờ xem, cậu Phong sẽ không bỏ qua cho cô đâu."

Tống Như từ trong hạnh phúc được Dương Gia Cửu cứu đã bình tĩnh lại, cô tiện tay ném khẩu trang vào trong thùng rác, nhìn chăm chăm vào Huy nói không hề yếu thế: "Được, tôi sẽ chờ."

Bởi vì cô tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho bọn họ!

Nhân lúc các phóng viên còn chưa quay lại, Tống Như rời đi theo cửa sau, vừa vặn bắt gặp chiếc xe của Dương Gia Cửu từ bãi đỗ xe đi ra. Nhìn tấm kính màu đen hạ xuống trước mặt cô, nhìn anh ngồi bên trong xe, vẻ mặt lạnh lùng nghiêm nghị lại tươi cười lộ ra vẻ quan tâm tới cô: "Lên xe đi."

Tống Như ngoan ngoãn gật đầu: "Vừa rồi... Cảm ơn anh."

Bởi vì quen thuộc với trong giới giải trí kia, Tống Như biết rất rõ ràng, nếu không có Dương Gia Cửu đứng ra, cô căn bản không có cách nào xử lý được chuyện vừa rồi.

"Em đã là vợ của anh, em nghĩ anh sẽ bỏ qua cho kẻ khác bắt nạt người phụ nữ của mình sao?"

Lông mày anh khẽ nhướng lên, trong miệng nói ra những lời ngang ngược.

Anh nói vậy có nghĩa là sẽ vẫn bảo vệ mình như vậy sao?

"Nếu bởi vì tôi mà mang tới rắc rối cho Đại Thiên và anh, tôi..." Tống Như ngồi xuống bên cạnh anh, đóng cửa xe lại, nắm chặt đầu ngón tay và muốn nói lại thôi.

Dương Gia Cửu chỉ nhìn cô, trong mắt không hề có chút dục vọng nào: "Nếu như anh sợ rắc rối sẽ không đăng ký kết hôn với em."

Trong lòng Tống Như chợt hồi hộp, chỉ cảm thấy không khí trong xe đặc biệt ái muội. Mà cô ngồi ở bên cạnh người đàn ông này, tự nhiên tim đập rộn lên, khó có thể kiểm soát được.

"Bây giờ chúng ta đi đâu đây?" Cô vội vàng chuyển đề tài.

"Nhà anh."

Sau khi anh bình tĩnh nói ra câu này, thấy Tống Như thoáng sợ run thì cong môi cười nhạt: "Anh làm việc không thích dây dưa. Nếu em đã đồng ý, anh sẽ cho em một đêm tân hôn khó quên."

Vẻ mặt Tống Như choáng váng, nhưng vẫn kiên định mở miệng trả lời: "Em bằng lòng."

Không phải đồng ý mà là bằng lòng. Cô hiểu rõ lựa chọn của mình. Ba chữ Dương Gia Cửu đã in vào trong cuộc đời cô, không cách nào xóa đi được.

Cô bằng lòng trao cả bản thân mình cho anh.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 8: Cô Đối Xử Đặc Biệt Với Anh

Cho dù đây là đáp án trong dự đoán nhưng Dương Gia Cửu vẫn nhìn kỹ Tống Như và nói thêm một câu: "Nguyên tắc của anh là một khi bắt đầu sẽ không kết thúc."

"Em đã sớm nghe nói qua về phong cách làm việc của Tổng giám đốc Dương của Giải trí Đại Thiên rồi. Em biết rất rõ ràng bây giờ em đang làm gì. Em sẽ chấp nhận thân phận bà Dương này, hết lòng làm người phụ nữ của anh. Nhưng em có một thỉnh cầu."

Đôi mắt trong suốt của cô làm người ta rung động, Dương Gia Cửu nhìn chăm chú vào cô: "Nói."

Tống Như trả lời kiên định: "Ân oán của em và Bùi Lạc Phong cứ để cho bản thân em đi giải quyết, em muốn tự tay kết thúc mà không phải mượn thế lực của Đại Thiên."

Dương Gia Cửu gật đầu ngầm đồng ý.

Người phụ nữ này quả nhiên rất đặc biệt. Anh cũng muốn xem thử Tống Như có thể đi đến một bước kia không, người phụ nữ rất cuộc có đáng giá để anh động lòng không.

Hai người cùng đi vào biệt thự của Dương Gia Cửu.

"Anh có tài liệu phải xem. Em cứ nghỉ ngơi một lát đi." Anh nói với Tống Như, sau đó đi về phía trước hai bước lại giơ tay trái lên: "Phòng ngủ của anh ở bên kia."

Gương mặt Tống Như ửng hồng: "... Được."

Anh hình như đang mở rộng một cánh cửa với cô, cánh cửa mà chỉ cô có thể bước vào.

Điện thoại rung lên, là chị Hy gọi tới.

"Tống Như, mọi chuyện đều làm xong rồi, có thể nhìn thấy tin tức Dương Vũ Mịch dùng số tiền lớn mua vai diễn, lợi dụng quan hệ với Bùi Lạc Phong để chiếm tài nguyên của công ty, bắt nạt người mới bất cứ lúc nào."

"Chị Hy đã vất vả rồi." Tống Như chân thành cảm ơn. Lúc này, chị Hy còn sẵn lòng theo cô, cô rất cảm động.

"Em khách sáo với chị làm gì? Chắc em không biết, những chứng cứ này đều là do các nhân viên của công ty cho chị. Bọn họ vẫn luôn bị Dương Vũ Mịch bắt nạt, tất cả đều nói với chị là bằng lòng giúp em đấy. Tống Như, em cứ thoải mái mà làm, mọi người bọn chị đều sẽ giúp đỡ em."

"Cảm ơn chị, chị Hy. Đúng rồi, chị đã để lộ ra chuyện Dương Vũ Mịch mang thai chưa?"

Cô ấy cho rằng Tống Như còn có tình cảm với Bùi Lạc Phong.

Tống Như hơi ngước mắt lên, nhìn về phía phòng làm việc của Dương Gia Cửu, thoải mái cười: "Em cũng mới có phát hiện mới, duyên phận trong cuộc đời em không phải là anh ta."

"Vậy là ai? Có phải là..." Chị Hy nhay bén phát hiện ra sự khác biệt của Tống Như, đang chuẩn bị truy hỏi lại bị một cuộc điện thoại khác gọi vào làm cắt ngang: "Là phóng viên của Phong Ngữ, chị đi làm việc chính trước đã!"

"Được, em chờ tin tức của chị." Tống Như để điện thoại di động xuống, tâm trạng khác hẳn trước kia.

Trong đời người dù sao cũng phải bước tiếp một bước, mới có thể biết nó sẽ có phong cảnh thế nào.

Không biết Dương Gia Cửu xuất hiện ở sau lưng cô từ lúc nào. Anh không phải cố ý nghe cuộc gọi này, nhưng cách khoảng không tính là xa, hơn nữa anh cũng là nhân vật cấp hoàng đế trong giới diễn xuất, dễ dàng liên tưởng ra được sự thật trong việc Tống Như chủ động tìm anh kết hôn dễ như trở bàn tay.

"Anh đã nghe được à?" Tống Như quay người lại, khẩn trương nhìn anh. Cô bỗng nhiên sợ mình sẽ để lại ấn tượng không tốt trong lòng anh.

"Em làm việc rất quả quyết." Dương Gia Cửu tới gần Tống Như, tay giơ ra nâng cằm của cô lên, ánh mắt nguy hiểm lướt qua trên mặt cô.

"Em chỉ làm chuyện mà em cho là đúng!" Tống Như kiên định nhìn anh, trong mắt hoàn toàn không do dự: " Anh đừng hiểu lầm..."

"Suy nghĩ của anh có quan trọng không?" Anh cười quỵn rũ và thả cô ra, xoay người mở tủ lạnh ra: "Anh chỉ tin những gì anh thấy."

Lại một câu nói như vậy làm trong tim Tống Như bị thứ gì khuấy động, ấm áp khó có thể nói thành lời.

Người chồng mới cưới này của cô có thể cho 99 điểm.

.....

Sau khi Bùi Lạc Phong nhận được tin tức thì tức giận ném điện thoại: "Ai có thể nói cho tôi biết, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra không?"

Trong nửa giờ, Giải trí Huy Hoàng nhận được vô số cuộc điện thoại của phóng viên, khắp nơi trên mạng đều tiết lộ về sự thật Dương Vũ Mịch mua vai diễn, còn có rất nhiều tin tức nặc danh nói về chuyện sau khi cô ta ra mắt đã bắt nạt người mới, chiếm tài nguyên không ngừng xuất hiện.

Chủ đầu tư bên kia cũng đuổi theo Bùi Lạc Phong đòi một lời giải thích.

Trong giây lát, bởi vì chuyện Tống Như thay Dương Vũ Mịch thử vai, danh dự của giải trí Huy Hoàng bị ảnh hưởng rất lớn.

Dương Vũ Mịch nhìn anh ta, nhú mày nói: "Bây giờ anh còn nhìn không ra được những chuyện này đều là do Tống Như làm ra sao? Cô ta chính là không thể nhìn thấy em được sống tốt."

"Sẽ không có chuyện đó đâu. Nếu như cô ấy phát hiện ra chuyện giữa anh với em, không thể nào không tới tìm anh được." Bùi Lạc Phong tự cho rằng mình hiểu rất rõ về Tống Như: "Anh sẽ phái người điều tra thật kỹ."

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 9: Đánh Trả

"Anh còn điều tra gì nữa? Chờ người của anh điều tra xong, em đã không có cách nào đứng được trong giới giải trí nữa rồi."

"Vậy em nói xem phải làm sao bây giờ?"

Dương Vũ Mịch chợt đảo tròn mắt rồi xông tới ôm cánh tay của anh ta, dịu dàng nói: "Lạc Phong, anh còn nhớ rõ trước đây, sau khi Tống Như đồng ý qua lại với anh đã tuyên bố chuyện rời khỏi màn ảnh đúng không? Nếu trước đây cô ấy chịu làm vậy vì anh, bây giờ chắc chắn cũng bằng lòng gánh chịu tất cả."

"Lập tức lấy danh nghĩa của công ty đưa ra lời giải thích, nói là trong thời gian qua cô ta vốn có dự định trở lại diễn, nhưng vẫn không tìm được cơ hội. Lại thêm ghen ghét danh tiếng và vị trí của em. Vì vậy, nhân lúc em bị thương không có cách nào đi thử vai, cô ta mới mạo danh em, mượn cơ hội này để lợi dụng độ hot của em. Hơn nữa những kẻ tiết lộ tin tức kia đều là do cô ta dùng tiền thuê người ta tạo ra tin đồn ác ý, chính là muốn tiến thêm một bước để đạp em xuống mà đi lên."

"Chuyện này..." Trong lòng Bùi Lạc Phong vẫn còn do dự. Hai năm qua, Tống Như vì anh ta đã bỏ ra quá nhiều, anh ta không muốn làm chuyện quá mức tuyệt tình như vậy.

"Anh còn không hạ quyết tâm thì Giải trí Huy Hoàng nhất định sẽ bị hủy ở trong tay cô ta."

Bùi Lạc Phong bị cô ta thuyết phục, nhưng chủ đầu tư đột nhiên xông vào phòng làm việc của anh ta: "Tổng giám đốc Bùi, anh làm chuyện như vậy, chúng ta không thể nào hợp tác được đâu!"

"Đã xảy ra chuyện gì vậy?"

Chủ đầu tư tức giận tới mức dậm chân. Vì sao chuyện Tổng giám đốc chúng tôi lên gặp mặt với Dương Vũ Mịch lại bị đăng lên mạng? Anh có biết chuyện này sẽ tạo thành ảnh hưởng rất lớn đối với công ty của chúng tôi không? Nói chung, chúng tôi sẽ lập tức rút vốn đầu tư, phân rõ giới hạn với giải trí Huy Hoàng các người."

Dương Vũ Mịch tức tới xanh mặt: "Ai để lộ tin tức này?"

"Là tôi." Chị Hy ôm một thùng băng ghi âm đến, ném lên trên bàn: "Những thứ này là chứng cứ người mới trong công ty bị cô ta bắt nạt, những chuyện của cô ở trên mạng chỉ một góc nhỏ mà thôi."

"Cô điên rồi, cô còn muốn đi làm nữa không?"

"Tôi đã biểu đạt rõ ràng như vậy, anh còn hỏi tôi? Có phải anh bị ngu không?" Chị Hy nhìn anh ta với vẻ xem thường, tháo thẻ công tác trên cổ xuống và tiện tay ném lên bàn: "Giới diễn xuất cũng vì những kẻ như các người ngầm hoạt động phía sau mới trở nên bẩn thỉu, hỗn loạn như vậy đây."

Bùi Lạc Phong không kịp nổi giận với cô đã gọi điện căn dặn các phòng ban cố gắng hết sức ép xuống những tin tức trên mạng, đồng thời dựa theo ý của Dương Vũ Mịch để đổ tất cả mọi chuyện lên trên người Tống Như.

Dù sao mấy năm qua Giải trí Huy Hoàng đã đáp rất nhiều tiền cho Dương Vũ Mịch, gần như tất cả tài nguyên đều trút cả cho cô ta, bỏ ra nhiều còn chưa nhìn thấy được lợi ích gì, tất nhiên không thể trơ mắt nhìn

đánh tiếng của cô ta trở nên thối hoắc. Dưới sự ra sức cứu vãn của bọn họ, dư luận trên mạng trở nên nghiêng về một phía.

Tất cả mọi người cho rằng mục đích Tống Như mạo danh Dương Vũ Mịch là để có thể nổi tiếng trở lại.

Chỉ là vào buổi chiều khi hưởng dư luận vừa thay đổi, tất cả phóng viên giải trí đều không hẹn đều cùng nhận được một thông báo đến từ phòng thư ký của Giải trí Đại Thiên, không thể tiếp tục tuyên bố bất kỳ tin tức nào bất lợi cho Tống Như, bằng không sẽ tự gánh lấy hậu quả.

Lẽ nào Tống Như đã leo lên cây to Giải trí Đại Thiên này?

Các phóng viên giải trí kinh ngạc không hiểu, lập tức xin chỉ thị từ lãnh đạo, cũng vội vàng dừng đăng các tin tức về Tống Như. Trong giây lát, tiêu điểm chú ý của tất cả mọi người đã trở lại hướng về Dương Vũ Mịch.

Nhìn tin tức trên mạng, Tống Như mỉm cười và để điện thoại xuống, nhìn về phía người đàn ông mặc áo sơ mi màu xám trước mặt: "Là anh giúp em à?"

"Chỉ là chuyện nhỏ thôi." Dương Gia Cửu trả lời thản nhiên, anh thật sự không làm gì cả.

Anh cúi đầu cắt bít tết, trao đổi đĩa thức ăn cho Tống Như với động tác đầy tao nhã: "Em đã là cái gai trong mắt của Giải trí Huy Hoàng, về sau có tính đối nghề không?"

"Không! Nếu bọn họ nói xấu em, muốn mượn cơ hội để trở lại giới diễn xuất, vậy em sẽ ngược đường xông lên, để cho bọn họ biết em là dựa vào thực lực để thành công."

"Em không lo lắng sao? Một khi Huy Hoàng tìm cách hoàn toàn cấm em xuất hiện trên truyền thông, anh sẽ không đứng ra bảo vệ em được đâu."

Lời anh nói giống như một trận cuồng phong, cuốn cả căn phòng ra.

Nhưng ở dưới lời nói đầy áp lực của anh, Tống Như lại không hề sợ: "Nguyên tắc của em là nếu đã làm thì nhất định phải làm đến cùng, không ai có thể ngăn cản em được."

Cô có thể gánh chịu hậu quả trở mặt thành thù với Bùi Lạc Phong, cũng có thể hoàn thành lời hứa với anh.

Trên đời này có mấy người phụ nữ có thể có quyết đoán như vậy?

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 10: Thằng Thảm Với Nhau

Chuyện phát triển đến như bây giờ, Bùi Lạc Phong thậm chí chưa từng gọi một cuộc điện thoại nào cho cô, điều đó đủ để chứng minh người đàn ông kia không đáng để cô lưu luyến, cô cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua!

Dương Gia Cửu phải thừa nhận, anh giữ người phụ nữ này ở bên cạnh mình là một quyết định không tồi.

Tống Như thản nhiên cười. Ở trước mặt anh, cô lựa chọn là một tờ giấy trắng, kết hôn không phải là một nghi thức. Cho dù bọn họ quen biết không lâu nhưng Tống Như có thể cảm nhận được một lực hút cô tới gần người đàn ông này.

"Thưa ngài, đồ ngài cần dọn chuẩn bị đã được đưa đến phòng ngủ và phòng tắm."

Người giúp việc cung kính nói.

Tống Như nắm chặt dao nĩa trong tay, trong lòng dường như có con nai nhỏ đang chạy loạn, nhìn Dương Gia Cửu mà gương mặt nhỏ nhắn chợt đỏ bừng.

Đêm tân hôn!

Tống Như theo sau lưng Dương Gia Cửu chậm rãi đi vào phòng ngủ. Cả gian phòng đều là những cánh hoa hồng và những ngọn nến màu. Cô đã sớm chuẩn bị kỹ càng, nhưng khi thật sự đi tới bước này vẫn cảm thấy sợ hãi và khấn trương.

Hai chân cô giẫm lên tấm trải thảm màu vàng nhạt mềm mại và ấm áp, cũng cảm nhận được sự dịu dàng của người đàn ông nhìn như lạnh lùng, hà khắc này. Sự sắp xếp của anh là muốn làm cho cô được thoải mái hơn.

Dương Gia Cửu nhìn thấy phản ứng của cô thì thân nhiên mở miệng nói: "Anh đi tắm trước, em có thể chuẩn bị một lát. Anh hy vọng em có thể không ngại làm vợ chủ Dương. Nếu như em muốn chờ thêm, tối nay, anh sẽ không làm gì cả."

Lời của anh ấm áp như vậy, nhưng cuộc hôn nhân này là lựa chọn của bản thân Tống Như. Quan hệ của bọn họ là ngang hàng. Cô không thể để cho Dương Gia Cửu phải chịu trách nhiệm vì quá khứ của mình được.

Tống Như lấy hết can đảm giơ cổ tay lên nắm lấy áo sơ mi của anh.

Một giây tiếp theo, cô hơi nhón chân lên chạm vào môi của anh. Sau một chút dừng lại ngăn ngừa, Tống Như đang muốn thể hiện tấm lòng của mình thì anh đã kéo vào lòng. Tiếp theo trời đất quay cuồng, cô bị anh ôm lấy vòng eo, ngã vào trên chiếc giường mềm mại.

Giọng nói của Dương Gia Cửu đầy kìm nén lại thâm trầm vang lên: "Em thật sự đã chuẩn bị xong rồi sao? Qua đêm nay, em sẽ không có khả năng quay đầu lại nữa đâu."

Qua lòng bàn tay, hơi nóng trên người anh được truyền đến trên người cô, anh nhú mào, chờ Tống Như trả lời.

"Em tin anh sẽ không làm em phải hối hận."

Anh không chờ nữa, cúi đầu hôn cô thật sâu, sự dịu dàng và ngang ngược của anh hòa lẫn với nhau, tiếng thở gấp gấp quẩn quýt trong không khí.

Trái tim và linh hồn Tống Như đều bị thêu đốt, từ trước đến nay cô chưa từng biết tới cảm giác giống như điện giật này.

Cô cố gắng hết sức phối hợp với anh, trông ánh mắt si mê đã hiện ra sự xúc động, bỗng nhiên cô nhận thấy động tác của anh chợt dừng lại, anh dịu dàng ôm lấy cô, từng nụ hôn phớt nhẹ của anh hạ xuống và gọi tên cô.

"Tống Như..."

"Vâng?" Tống Như giơ tay ôm cổ của anh, khẽ hỏi.

Dương Gia Cửu hít sâu một hơi, cố làm cho dục vọng trong lòng bình tĩnh lại. Anh chưa từng nghĩ tới đây sẽ là lần đầu tiên của Tống Như, cảm giác vừa rồi... làm cho anh kinh ngạc, nhưng anh cũng nhanh chóng đưa ra quyết định.

Anh không cần vội vàng nắm giữ một đêm đáng quý như vậy.

Chỗ bờ vai rộng của anh chỉ còn cách cô trong gang tấc: "Tối nay em rất đẹp, nhưng anh không muốn làm em bị thương, hay là để... lần sau đi."

"Em... em làm gì khiến cho anh không hài lòng sao?" Tống Như cho rằng mình đã làm gì sai nên dè dặt hỏi.

Dương Gia Cửu mặc quần áo lại, cố gắng ép xuống dục vọng của mình: "Về sau em vẫn nên nói sớm cho anh biết chuyện này, nếu không anh làm tổn thương đến em thì sao?"

"Vừa rồi chúng ta rốt cuộc có...chuyện kia không?" Tống Như nhìn dáng vẻ anh khẩn trương thì không nhịn được liền hỏi.

"Bất kể có hay không, em đều là vợ chủ Dương của anh." Dương Gia Cửu nói xong liền bế Tống Như lên và đi vào nhà tắm: "Thuận tiện để cho anh kiểm tra xem em có bị thương không?"

Tống Như bật cười, giãi giụa: "Vì sao anh lại tốt với em như vậy?"

Màu mắt anh dần sẫm lại, bỗng nhiên nghiêm mặt nhìn cô: "Đây là số phận, cho dù bỏ lỡ thì anh vẫn có được em."

Sự bất ngờ và ngang ngược của anh làm cho cô ấm lòng. Anh đã thật sự nói ra suy nghĩ của mình, không phải chính là không phải, điều đó rất hợp với Tống Như.

Cô bằng lòng làm con mèo nhỏ trong lòng anh, chìm đắm trong sự ngang ngược lại dịu dàng của anh.

Chỉ có hai bên quý trọng nhau, thẳng thắn với nhau, mới có thể làm cho hai trái tim càng gần với nhau.

Ít nhất cho đến bây giờ, Tống Như cũng không hối hận vì hành vi chủ động bước về phía anh.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 11: Đối Mặt Giằng Co

Sáng sớm hôm sau, Tống Như lại nhận được điện thoại của chị Hy.

"Bây giờ chủ đầu tư đang gây sự với Bùi Lạc Phong. Danh tiếng của giải trí Huy Hoàng không còn lớn như trước. Hơn nữa, bởi vì liên quan tới dư luận nên Dương Vũ Mịch phải thoái thác vài chương trình đã được thu xếp trước. Tống Như, em chống đỡ qua giai đoạn thứ nhất rồi."

Trong giọng nói của chị Hy khó giấu được vẻ vui sướng.

Cô ấy đi theo bên cạnh Tống Như, sớm đã không quen nhìn thủ đoạn xấu xa của những người đó. Bọn họ có kết quả hôm nay là do bọn họ tự chuốc họa vào thân.

Tống Như biểu hiện đặc biệt bình tĩnh trước kết quả này.

"Vậy còn chuyện vai diễn kia thế nào?" Cô làm như vậy cũng là bất đắc dĩ, hy vọng sẽ không ảnh hưởng đến đạo diễn Trần.

"Còn chưa có kết luận."

"Được rồi, chị Hy, chị tạm thời tránh đi đã. Em nghĩ Bùi Lạc Phong nhất định sẽ gây phiền phức cho chị." Tống Như hiểu rõ phong cách làm việc của Bùi Lạc Phong hơn bất cứ ai.

Cô sẽ không ngốc đến mức để người khác lợi dụng, xem mình là quân cờ.

Sau khi Tống Như tắt máy liền mỉm cười nhẹ nhõm.

Người đàn ông ngồi đối diện cô khẽ cong mày kiểm: "Nếu như cần anh ra tay, em cứ nói bất cứ lúc nào."

"Dạ!" Tống Như gật đầu đồng ý đầy tự nhiên. Trải qua tối hôm qua, cô đã không cần xem anh là người ngoài nữa.

Sự thoải mái và không từ chối của cô làm cho Dương Gia Cửu rất hài lòng.

"Một lúc nữa em phải đi tới công ty hợp, anh chăm sóc tốt cho mình đấy."

Tống Như mỉm cười và lên tiếng trả lời. Bọn họ đều đặc biệt đối với nhau, cảm xúc hiểu nhau, luyện tiếc lẫn nhau quẩn quýt xung quanh căn phòng, đầy hơi thở của hạnh phúc.

Tống Như nhìn đồng hồ. Cô cũng nên xuất hiện rồi, nếu không thì làm sao có thể khiến cho chuyện này âm ỉ hơn được!

Chìa khóa của trò chơi này phải nằm ở trong tay cô, lại để cho Bùi Lạc Phong xem cô chuyển bại thành thắng như thế nào!

Vào lúc mọi người trong giải trí Huy Hoàng đều bận rộn từ trên xuống dưới, khi Bùi Lạc Phong tuyên bố có đào ba mét đất cũng phải tìm được cô, Tống Như đã chủ động xuất hiện ở cửa lớn công ty.

Cô mặc chiếc váy bó liền thân gọn gàng, buộc tóc đuôi ngựa đơn giản nhưng đầy sức sống, vẻ mặt rạng rỡ đi vào văn phòng của Bùi Lạc Phong.

Thư ký của Bùi Lạc Phong cũng há hốc mồm: "Cô Tống Như!"

Vẻ mặt Tống Như vẫn bình thường, tự nhiên ngồi ở trên sofa, hoàn toàn không để ý đến Bùi Lạc Phong bên cạnh.

Lúc này Bùi Lạc Phong tức giận quát một tiếng: "Em còn dám trở về à? Em xem chuyện tốt em đã làm đi!"

Hắn ném tờ báo hôm nay xuống đất, trên trang đầu chính là tin tức Dương Vũ Mịch bỏ ra số tiền lớn để mua vai diễn.

"Em có biết công ty đã ném bao nhiêu tiền lên trên người Vũ Mịch không? Em có biết, nếu không có cách nào tẩy trắng cho cô ấy, công ty sẽ tổn thất tới mức nào không?"

Tống Như cố ý chớp chớp mắt, làm ra vẻ hoàn toàn không biết gì: "Lạc Phong, anh đang nói gì? Sao em nghe, chẳng hiểu gì thế?"

"Chị Hy cũng dám điều vờ dương oai ở trước mặt anh, em còn cố ý giả vờ ngu ngốc với anh sao? Chơi vui lắm à? Nếu em có ý kiến gì thì có thể sớm nói với anh, cần gì phải dùng thủ đoạn như vậy để chinh Vũ Mịch, chinh anh, chinh cả công ty chứ?"

Tống Như nghe từng tiếng chất vấn này, nhớ lại trước đây anh ta đã từng vì Dương Vũ Mịch mà lớn tiếng ầm ĩ với cô như vậy. Khi đó, sao cô không thể nhìn thấy rõ được trái tim của người đàn ông này chứ? Sự quan tâm và muốn bảo vệ của anh ta vẫn luôn chỉ dành cho một mình Dương Vũ Mịch thôi!

"Lạc Phong, em thật sự không hiểu anh đang nói gì cả. Chúng ta đã sắp kết hôn rồi, em làm sao có thể hại anh, hại công ty đượ chứ? Điều này chẳng có lợi gì cgo em cả." Tống Như giả vờ bất lực, vẻ mặt đặc biệt đơn thuần.

"Được!" Bùi Lạc Phong hít sâu một hơi, anh ta căn bản không biết có phải Tống Như đang diễn trò hay không: "Vậy em nói cho anh biết, hai ngày nay em đi đâu vậy? Vì sao sau khi em bị người ta vạhc trần thân phận, anh tìm mãi vẫn không tìm được em?"

Ánh mắt Bùi Lạc phong vẫn nhìn chăm chăm vào Tống Như như muốn nuốt sống cô.

"Em..." Tống Như ho khan vài tiếng: "Ngày đó ở trường quay có nhiều phóng viên như vậy, em thật vất vả mới thoát khỏi bọn họ. Nếu như lúc đó em quay về tìm anh luôn thì nhất định sẽ bị người ta phát hiện ra chuyện này có liên quan đến anh."

"Thật à? Nhưng em làm như vậy khiến cho anh rất bị động, em biết không?" Bùi Lạc Phong rất tức giận, nhưng không dám nói quá nặng lời. Mấy năm qua, anh ta lợi dụng Tống Như bao nhiêu lần, trong lòng anh ta đều biết. Nếu cô thật sự phản bội anh ta thì đúng là tổn thất nặng nề đối với công ty.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 12: Lòng Dạ Giả Dối

"Lạc Phong, xin lỗi, lúc đó em cũng không có cách nào khác." Kỹ năng diễn xuất của Tống Như thì khỏi phải nói, cô nói mấy câu đã uất ức oà khóc.

Bùi Lạc Phong nhíu mày, nghiêm mặt truy hỏi: "Vậy còn chuyện của chị Hy là sao? Nếu em không can đảm, chị ta dám chống đối lại anh à?"

"Lạc Phong, đến bây giờ anh vẫn còn nghi ngờ em sao? Nếu anh không tin em, vậy em đi là được chứ gì!"

Tống Như cân môi dưới, vẻ mặt uất ức quay đầu muốn đi ra khỏi văn phòng.

Nhưng cô đi rồi, ai sẽ tới tẩy trắng cho Dương Vũ Mịch, ai tới gánh tội đây?

Tống Như vừa có ý định muốn đi, Bùi Lạc Phong vội vàng bước tới ngăn cản, dáng vẻ vô cùng chân thành: "Không phải là anh không tin em! Anh chỉ quá sốt ruột thôi! Bây giờ anh cần sự trợ giúp của em, em sẽ giúp anh đúng không?"

"Em phải làm sao mới có thể giúp được anh đây?" Đôi mắt Tống Như lơ đãng nhìn về phía Bùi Lạc Phong, ngập ngừng một lát mới hỏi.

"Thật ra chuyện này rất đơn giản." Bùi Lạc Phong kéo cánh tay của cô: "Em chỉ cần đi giải thích với chủ đầu tư và tổ đạo diễn, nói tắt cả chuyện

này đều là do em muốn đi diễn lại nên mới tự biên tự diễn, vậy mọi vấn đề sẽ được giải quyết dễ dàng thôi!"

"...Thật sao?" Tống Như cười gượng, trong lòng biết rất rõ, một khi cô đứng ra thì mọi người sẽ chĩa mũi nhọn vào cô, danh tiếng của Dương Vũ Mịch sẽ được rửa sạch.

Sợ cô sẽ phát hiện ra điều gì, Bùi Lạc Phong đứng ở trước mặt cô thề: "Tống Như, anh làm vậy cũng là vì tương lai của chúng ta thôi. Nếu như công ty không phát triển tốt, anh làm gì còn mặt mũi đi tới nhà họ Tống nữa. Em yên tâm, chờ sau khi chuyện này qua đi, anh sẽ lập tức kết hôn với em!"

Đúng là cảnh tượng quá sức nực cười. Vì sao trước đây cô lại ngu ngốc đến mức bị những lời như vậy che mờ đôi mắt chứ.

Tống Như chậm rãi gật đầu: "Em có thể đồng ý với anh, nhưng đây là một lần cuối cùng."

"Được, anh sẽ lập tức phái người đi thu xếp, em cứ ở đây nghỉ ngơi đi, đừng đi đâu hết đây." Bùi Lạc Phong dặn dò vài câu liền dẫn theo trợ lý nhanh chóng rời đi.

Trong văn phòng rộng rãi, Tống Như tao nhã rút ra một tờ khăn giấy, vừa lau vệt nước mắt thì tài xế đã đẩy cửa đi vào: "Cô Tống Như, cậu Phong bảo tôi đưa cô tới khách sạn nghỉ ngơi. Cậu ấy xử lý xong việc sẽ tới tìm cô."

"Thật sao?"

Anh ta nhất định vội đi nói cho Dương Vũ Mịch biết tiến triển mới nhất của chuyện này thôi.

"Không sao, cứ để cho anh ấy đi làm việc của mình, tôi có thể tự..."

Tống Như nói được một nửa đã bị tài xế ngắt lời: "Ý của cậu Phong là bảo tôi chắc chắn phải đưa cô đến khách sạn."

Tống Như hiểu ý. Đây là Bùi Lạc Phong muốn tìm người theo dõi mình. Nhưng cô đã sớm có kế hoạch, Bùi Lạc Phong phái người theo dõi cô hay không đều không sao cả. Bởi vì cô sẽ không thỏa hiệp với bọn họ nữa, càng không chịu tiếng xấu cho người khác thay họ!

"Được, vậy tôi sẽ tới khách sạn chờ anh ấy."

Ép xuống cảm xúc trong đáy mắt, Tống Như xiết chặt cái túi trong tay, giả vờ nghe lời đi theo tài xế rời khỏi Giải trí Huy Hoàng.

Ở phía sau xe của bọn họ, cặp dưới của Dương Gia Cửu vẫn lái xe theo. Anh có thể thả tay để cho Tống Như xử lý, nhưng nhất định phải bảo vệ an toàn cho cô.

Tống Như thấy tài xế nhìn gương chiếu hậu vài lần thì quay kính xe xuống và nhìn về phía sau.

Cô biết rất rõ biển số xe kia là của ai, đôi môi cô hơi cong lên. Lựa chọn của cô làm cho cô rất yên tâm.

Tống Như đi vào khách sạn, bước vào thang máy trong ánh nhìn chăm chú của tài xế. Chị Hy đội mũ lưỡi trai đi đến, tháo cái mũ xuống: "Bùi Lạc Phong chắc hẳn đã tìm thêm mấy người theo dõi em."

"Chị Hy!" Tống Như vừa cảm động lại áy náy: "Chị đã phải chịu khổ vì em rồi."

"Em đừng xúc động như thế nữa. Bước tiếp theo chúng ta sẽ làm thế nào? Xem ra, Bùi Lạc Phong không để mặc cho em tự do hoạt động đâu." Chị Hy phân tích.

"Không sao, em có chị Hy giúp đỡ, còn có... Chắc chắn có thể khiến cho bọn họ phải trả giá đắt." Tống Như đột nhiên nghĩ đến Dương Gia Cửu, khóe miệng vô thức cong lên, mỉm cười.

Chị Hy thấy vẻ mặt cô như thế thì nghiêng đầu hỏi: "Vẻ tươi cười của em rất kỳ lạ đây. Có phải còn có người ở phía sau giúp em không?"

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 13: Buổi Họp Báo Tin Tức

Tống Như cười thần bí: "Cái này sau này hãy nói, bây giờ em cần chứng cứ có thể chứng minh Dương Vũ Mịch và Bùi Lạc Phong có gian tình, ví dụ như giấy chứng nhận có thai, hoặc là ảnh chụp bọn họ hẹn hò."

"Chị tìm mấy đội Paparazzi, không chừng sẽ có thu hoạch. Em có một mình phải cẩn thận một chút đấy." Chị Hy lại đội mũ, ra khỏi thang máy trước một tầng và đi theo lối đi an toàn rời đi.

Tống Như hít sâu một hơi, đi thang máy lên tầng trên. Cô vừa mở cửa phòng đã thấy phục vụ của khách sạn đang chờ sẵn.

"Cô Tống Như, đây là cậu Phong chuẩn bị cho cô." Người phục vụ đẩy cửa phòng ra. Trên bàn ăn là bánh matcha, còn có bóng bay đầy phòng...

Cô nhìn Bùi Lạc Phong chậm rãi bước tới trước mặt mình: "Em có thích không?"

Tống Như kéo khóe miệng, lúng túng nói: "Ừ... Thích."

Bùi Lạc Phong vẫy tay bảo người phục vụ đưa bữa trưa lên: "Đây là hai phần ăn lãng mạn, mời quý khách dùng từ từ."

Tống Như chậm rãi thả túi xuống. Cô không ngờ Bùi Lạc Phong sẽ chuẩn bị những thứ này. Có lẽ hấn sợ cô nói lung tung với chủ đầu tư và tổ đạo diễn nên cố ý dùng những thứ này để lung lạc cô.

Cô sẽ dễ dàng bị lung lạc như vậy sao? Bùi Lạc Phong thật sự xem cô thành kẻ ngu si rồi.

"Tổng Như, em nếm thử đi..."

Tổng Như cúi đầu ăn rất yên tĩnh. Xem ra, Bùi Lạc Phong vẫn nhớ món cô thích ăn, nhưng giờ đã là cảnh còn người mất.

Cảm giác được phản ứng lạnh đmạj của Tổng Như, Bùi Lạc Phong vội vàng tỏ thái độ: "Lần sau anh chắc chắn sẽ thu xếp tốt hơn!"

"Không sao, em cũng hiểu gần đây anh quá bận rộn." Trong lòng Tổng Như thầm nói, tâm tư của anh đều đặt trên người Dương Vũ Mịch, hơn nữa tôi cũng không cần sự quan tâm giả vờ của anh.

Một lát sau, Bùi Lạc Phong ra ngoài nghe điện thoại.

Một lá thư tuyệt đẹp được đưa tới trước mặt cô. Tổng Như ngẩng đầu nhìn. Đó là người phục vụ.

"Cho tôi à?"

Cô mở ra thấy hai vé xem buổi hòa nhạc cổ điển. Đó là dàn nhạc cô thích nhất! Bên trong còn kẹp một tờ giấy, chữ viết phía trên mạnh mẽ đầy sức sống.

"Món tráng miệng là do anh tặng thêm, chúc tân hôn của chúng ta vui vẻ. Mặt khác, hẹn gặp ở buổi hòa nhạc, không gặp không về."

Ngoại trừ Dương Gia Cửu, không có người thứ hai sẽ làm chuyện này.

Tổng Như ấm lòng cười, cảm nhận được sự quan tâm và bảo vệ của Dương Gia Cửu. Người đàn ông này giống như thần hộ mệnh của cô vậy, không chỗ nào không có mặt.

Tống Như cẩn thận cất lá thư vào trong túi. Đây hình như là món quà thứ hai anh tặng cô rồi.

"Tất cả đã chuẩn bị xong, chúng ta có thể qua đó." Bùi Lạc Phong cầm điện thoại đi tới, thấy vẻ mặt của Tống Như thì nhíu mày: "Có chuyện gì mà em vui vẻ thế?"

Tống Như ngược mắt, mỉm cười nhìn về phía hắn: "Anh có thể bớt thời gian ở bên em, em đương nhiên phải vui mừng rồi."

Chỉ là ý cười không có cách nào nhuộm lên đôi mắt xinh đẹp của cô.

"VẬY... đi thôi, người của bên quan hệ xã hội đều đang chờ chúng ta."

"Bên quan hệ xã hội?" Tống Như kinh ngạc nhìn hắn. Xem ra Bùi Lạc Phong muốn chuẩn bị thật đầy đủ.

"Đúng, bọn anh sẽ đi cùng em, xem em ứng phó với chủ đầu tư thế nào. Tuyệt đối không thể xảy ra sai lầm được." Bùi Lạc Phong nghiêm mặt nói.

Tống Như không thể làm gì khác hơn là chậm rãi đứng dậy: "Được rồi, chỉ đáng tiếc cho một bàn ăn như thế."

"Về sau sẽ còn có cơ hội." Bùi Lạc Phong đã đẩy cửa phòng ra: "Chuyện quan trọng nhất bây giờ chính là làm sáng tỏ chuyện này. Lần này Vũ Mịch có cơ hội tham dự ảnh hậu Kim Qua, không thể xảy ra vấn đề vào lúc này được."

"Em biết."

Hóa ra cũng là vì Dương Vũ Mịch, bằng không anh ta căn bản sẽ không ăn bữa cơm này với mình, cũng sẽ không nhọc lòng lừa gạt mình.

Trên mặt Tống Như không lộ ra cảm xúc gì, tất cả bữa trưa hôm nay đều là do Bùi Lạc Phong giở thủ đoạn nhằm lung lạc cô mà thôi. Cái tốt của

Bùi Lạc Phong chính là thuốc độc đối với cô.

Xế chiều hôm đó, Tống Như theo Bùi Lạc Phong đi vào phòng họp, phát hiện Tống giám đốc Phương - chủ đầu tư và tất cả tổ đạo diễn đều có mặt, còn có mấy phóng viên lớn được Bùi Lạc Phong mời tới nữa.

Tống Như ngồi ở bên cạnh Bùi Lạc Phong, trên mặt không có chút cảm xúc dư thừa, tao nhã yên lặng mỉm cười.

Các phóng viên nhìn đồng hồ, không chậm trễ nữa, lập tức lắp giá điều chỉnh camera về phía Tống Như.

"Tống Như, mong cô nói một chút, tại sao cô lại xuất hiện ở trong buổi diễn thử? Cô xuất phát từ sự ghen ghét đối với Dương Vũ Mịch, hay đã sớm có kế hoạch mượn cơ hội để đi diễn lại?"

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 14: Quá Đáng

Bùi Lạc Phong sớm đã nắm giữ đúng chừng mực, anh ta không tổ chức buổi họp báo lớn là muốn khống chế tình thế tiến triển ở trong tay mình.

"Tất cả đều không phải. Chuyện lần này là ngoài ý muốn. Tôi không ngờ cử chỉ vô tâm của tôi sẽ mang đến phiền toái lớn cho Giải trí Huy Hoàng như vậy, cũng chưa từng nghĩ qua sẽ thay thế được vị trí của Dương Vũ Mịch trong bộ phim này."

Qua micro, giọng nói của Tống Như hòa mà bình tĩnh vang lên ở trong đại sảnh.

"Tôi rất xin lỗi đạo diễn Trần về hành vi của mình. Tôi cũng mong công chúng tin tưởng, buổi tuyển chọn vai diễn của bộ phim này đặc biệt công bằng sạch sẽ, tuyệt đối không có bất kỳ người nào mua vai diễn. Về phần những tin tức trên mạng là do tôi mượn cơ hội tuyên truyền, không liên quan gì đến bất kỳ ai cả."

"Ý của cô là cô sẽ một mình chịu mọi trách nhiệm? Không liên quan gì với Giải trí Huy Hoàng sao?"

"Đúng." Tống Như đứng lên, đôi mắt trong veo nhìn lướt qua tất cả mọi người ở đó. "Bất kể tôi làm như thế là vì nguyên nhân gì, tôi sẽ gánh chịu tất cả hậu quả."

Các phóng viên liếc mắt nhìn nhau. Bọn họ luôn cảm thấy Tống Như làm như thế không giống như bị người ta uy hiếp, nhưng làm gì có nghệ sĩ nào

giống cô, ôm hết tất cả trách nhiệm lên người mình. Làm vậy không phải là tự chặn đường lui sao?

Tống Như hít sâu một hơi. Cô cho rằng sau khi mình làm vậy, đám người Bùi Lạc Phong sẽ thu tay lại, nhưng...

Tổng giám đốc Phương lập tức mở miệng nói: "Như vậy thì tốt rồi. Tất cả những lời thành thật đều đã nói ra. Chúng tôi làm điện ảnh luôn coi trọng thực lực của diễn viên, làm sao có thể có quy tắc ngầm, giao dịch ngầm được!"

Bọn họ đã sớm soạn trước lời để đổ tất cả trách nhiệm lên trên người Tống Như.

"Tống Như, hy vọng cô có thể học được bài học từ chuyện lần này, về sau đừng làm chuyện như vậy nữa." Bùi Lạc Phong bỗng nhiên vỗ vai của cô nói.

Bùi Lạc Phong nói một câu đã lau sạch cho Giải trí Huy Hoàng và Dương Vũ Mịch.

Đúng là máu lạnh vô tình!

Tống Như không giải thích, chỉ nhìn về phía đạo diễn Trần Cúi chào một cái. Vừa đi ra khỏi phòng họp, cô thoáng mỉm cười. Bắt đầu từ lúc này, cuộc chiến mới từ từ bắt đầu.

Các phóng viên là do Bùi Lạc Phong mời tới, những lời Tống Như nói ở trong phòng họp đều được đưa lên mạng từ đầu tới cuối.

Chẳng mấy chốc, trang đầu của các tạp chí giải trí đều là tin tức cô ghen ghét với vị trí của Dương Vũ Mịch, mạo danh thế thân, dự tính tuyên truyền.

Bùi Lạc Phong còn mua người trợ giúp ở trên mạng.

Tổng giám đốc Phương rèn sắt khi còn nóng, ép đoàn làm phim xác định vai diễn Trần Nhi cho Dương Vũ Mịch, bọn họ cứng rắn ép nặng xuống, tổ đạo diễn chỉ có thể đồng ý.

Đại Thiên cũng nhận ra tin tức gây ra sóng gió lần này. Sau khi Tần Viễn đến văn phòng của Dương Gia Cửu báo cáo, còn hỏi thêm một câu: "Chúng ta có cần giúp bà chủ diệt trừ tận gốc những cản trở này không..."

"Để xem ý của cô ấy trước đã." Dương Gia Cửu trầm giọng trả lời. Nếu như anh ra tay, tất cả sẽ giống như bọt biển, lập tức biến mất.

Nhưng anh muốn xem thử đòn đánh trả của Tống Như.

Người phụ nữ của Dương Gia Cửu anh làm sao có thể bị hủy bởi chuyện này được?

Tống Như chủ động gánh chịu tất cả trách nhiệm, cứu vãn tổn thất của Huy Hoàng, cũng để cho bộ phim của đạo diễn Trần có thể bắt đầu quay theo đúng kỳ hạn. Cũng bởi vì Dương Vũ Mịch là người bị hại trong chuyện này nên mức độ nổi tiếng của cô ta cũng tăng lên rất nhiều.

Nhưng Tống Như vẫn bị người trên mạng tấn công không ngừng.

Những danh hiệu như "đồ thảo mai", "diễn viên hết thời", "người đàn bà mưu mô xảo quyệt" đều bị dán lên trên người Tống Như.

Tống Như ngồi ở trong gian phòng nghỉ tại tầng một của Giải trí Huy Hoàng. Cô để điện thoại xuống và thở dài. Cô sẽ ghi nhớ tất cả những gì mình phải chịu ngày hôm nay. Về sau cô sẽ bắt Bùi Lạc Phong và Dương Vũ Mịch phải bồi thường lại gấp nhiều lần.

Mà cô vừa ngẩng đầu đã thấy mấy người mới vừa ký hợp đồng với Giải trí Huy Hoàng đang chỉ trỏ nói xấu cô.

"Các người đang nói gì vậy?" Tống Như trầm mặt nói.

"Nói thủ đoạn của cô thấp hèn, dùng cách thức này để tăng độ quan tâm, thật không biết xấu hổ!"

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 15: Thăm Bệnh

"Công ty của chúng ta làm sao có thể ký hợp đồng với loại ngôi sao hết thời như cô chứ? Cô nhanh thu dọn đồ đạc rồi đi, đừng làm ảnh hưởng đến tiền đồ của chúng tôi nữa."

Tống Như quan sát bọn họ, trẻ tuổi, đáng người đẹp nhưng không có nghĩa là có thể nổi tiếng được... Cô không có cách nào khống chế được dư luận trên mạng nhưng ít nhất có thể làm cho trước mặt mình được thanh tĩnh, không phải người nào cũng có thể tùy tiện bắt nạt cô.

"Muốn nổi tiếng thì trước hết phải học cách làm người đã." Cô gọi điện thoại tới văn phòng của Bùi Lạc Phong: "Có mấy người mới ở công ty bàn luận chuyện em thể thân Dương Vũ Mịch, em thấy điều này không tốt lắm cho danh tiếng của công ty. Nếu như các cô ấy nói lung tung ở trên chương trình phát sóng trực tiếp thì có thể sẽ khiến cho nhừn vất vả của anh bị uống phí đấy."

"Anh sẽ lập tức qua đó!" Từ bên kia điện thoại truyền đến giọng nói của Bùi Lạc Phong.

Năm phút sau, Bùi Lạc Phong dẫn theo thư ký chạy tới, lập tức tuyên bố cấm ba người mới kia không được nhận bất kỳ hoạt động gì trong thời gian ngắn, cấm túc toàn diện.

Ba người kia cúi đầu không ngừng xin lỗi Tống Như, sợ đến mức mặt trắng bệch.

"Chị Tống Như, xin lỗi, bọn em biết sai rồi!"

Tống Như không để ý bọn họ, nói giống như tự giễu: "Xem ra, bây giờ ai cũng có thể cười ở trên đầu tôi. Hay là tôi chính thức rời khỏi giới giải trí, trở về kế thừa tài sản nhà họ Tống, ít nhất không ai dám khinh thường tôi."

Cô không phải là một người thích tranh đấu cùng người khác, nhưng nếu như người khác cứ muốn bắt nạt cô, cô sẽ không nường tay.

"Tống Như, em đừng gây ồn ào nữa. Vừa lúc anh có việc muốn làm phiên fem đây." Về mặt Bùi Lạc Phong trầm xuống, kéo cô lại: "Cho dù đạo diễn Trần đồng ý để cho Vũ Mịch diễn vai Trần Nhi kia, nhưng lần nào cô ấy cũng diễn không tốt. Em đi dạy cho cô ấy một chút nhé? Anh sẽ bảo cô ấy nói giúp vài lời trước mặt đạo diễn Trần, có lẽ cũng có thể kiếm cho em một vai diễn nhỏ."

Tống Như cố nén tức giận trong lòng mới không mắng ra tiếng.

Bùi Lạc Phong thật sự coi cô là như nhược, yếu đuối dễ bắt nạt à, chắc hẳn ý này là do Dương Vũ Mịch nói với anh ta, muốn mượn cơ hội để sỉ nhục Tống Như. Chỉ là... không ngờ Bùi Lạc Phong nói ra miệng được!

"Vũ Mịch diễn tốt cũng có lợi cho công ty và cho anh. Em cứ xem như là vì anh, em cố gắng dạy cho cô ấy, cũng làm đáng một chút cho bên ngoài xem. Bọn em đều là nghệ sĩ của công ty, quan hệ quá căng thẳng, truyền đi trước sau đều không tốt."

Bùi Lạc Phong cũng chỉ làm theo ý của Dương Vũ Mịch, thuận miệng nhắc tới, không ngờ Tống Như thật sự đồng ý.

"Được, anh dẫn em qua đi." Tống Như lập tức nhận lời, hoàn toàn không do dự.

"Tốt quá, anh đã biết em rất ân cần mà."

Ân cần à?

Tống Như cười rất thản nhiên, theo Bùi Lạc Phong lên xe. Cô sẽ chỉ ân cần với người xứng đáng thôi. Người như hần và Dương Vũ Mịch thì không xứng.

Mà vào lúc này, ai thua ai thắng còn chưa chắc đâu?

Nhận được vai nữ số 3 thì có thể xem là ảnh hậu à? Ai nói cho cô biết thế?

Dọc đường đi, Bùi Lạc Phong đều nghịch điện thoại, có lẽ đang nhắn tin với Dương Vũ Mịch. Tống Như ngẩng đầu nhìn về phía ngoài cửa kính, vừa vặn đi qua công ty của Dương Gia Cửu.

"Lạc Phong, xét về thực lực thì Giải trí Huy Hoàng và Giải trí Đại Thiên, ai lợi hại hơn?"

"Cái này à... Trước mắt Đại Thiên vẫn là công ty giải trí có thực lực nhất." Bùi Lạc Phong trả lời thật.

Trợ lý của Bùi Lạc Phong ngồi ở phía trước nói một câu: "Cậu Phong, sang năm chúng ta chắc chắn có thể vượt qua Đại Thiên. Chờ Vũ Mịch nhận được ảnh hậu, tất cả đều không thành vấn đề."

Tống Như không để ý đến bọn họ. Người đàn ông kia làm sao có thể để cho tùy tiện ai đó vượt qua được chứ?

Chỉ dựa vào chút mảnh khoe này của bọn họ, có qua mấy đời nữa cũng không thể làm được. Trong giây lát, Tống Như tự nhiên cảm thấy cô hơi nhớ mong gương mặt đẹp trai đến lạ thường kia, nhớ tới nụ hôn và sự dịu dàng của anh...

Khi trong đầu hiện lên dáng vẻ của anh, trong mắt Tống Như đầy ý cười. Chỉ là Bùi Lạc Phong vẫn đang cố dỗ Dương Vũ Mịch, căn bản không để ý tới cô.

Chờ tới lúc xe chạy đến đầu đường kế tiếp, Tống Như cúi đầu nhìn một tin nhắn chưa đọc trên điện thoại.

"Mọi chuyện đều đã làm xong, ảnh chụp có thể để lộ ra bất kì lúc nào."

Chị Hy làm viện, quả nhiên khiến người ta yên tâm.

Tống Như không nhắn tin lại cho chị Hy, xuống xe như không có chuyện gì xảy ra, đi đến phòng bệnh của Dương Vũ Mịch.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 16: Đừng Có Nằm Mơ

Bởi vì tin tức bên ngoài đang ầm ĩ nên Dương Vũ Mịch căn bản không dám ra khỏi viện. Cô ta làm mình bị thương trong lúc huấn luyện người mới, chính là muốn nhấn chặn Bùi Lạc Phong, không để cho anh ta đăng ký kết hôn với Tống Như.

Tống Như chỉ cảm thấy Dương Vũ Mịch đã dồn hết tâm tư lên trên người đàn ông rồi, thảo nào nhiều năm qua cũng không thể nổi tiếng được.

Tròn phòng bệnh, Dương Vũ Mịch nghe trợ lý báo cáo thì vô cùng đặc ý: "Không ngờ Tống Như còn thật sự dám đến. Tôi nhất định sẽ làm cho cô ta hối hận vì quyết định này, làm cho cô ta vĩnh viễn cũng không dám nhắc lại chuyện kết hôn với Lạc Phong."

"Vũ Mịch, tôi đã sắp xếp phóng viên xong rồi. Chỉ cần cô kêu lớn một tiếng, tôi sẽ lập tức dẫn người xông vào!"

"Yên tâm đi, tôi sẽ cố gắng làm như mình vừa bị thương, để cho Tống Như biết ai mới là người phụ nữ Bùi Lạc Phong yêu nhất."

Cô ta siết chặt nắm tay. Mỗi ngày ở Giải trí Huy Hoàng đều đang thử thách sự kiên trì của cô ta. Cô ta đã sớm muốn đẩy Tống Như từ trên đám mây xuống. Cứ chờ xem đi, người phụ nữ nổi bật nhất bên cạnh Bùi Lạc Phong chỉ có thể là cô ta!

"A, đúng rồi, chúng tôi đã lên kế hoạch cho cô làm ảnh hậu. Bất kể tốn bao nhiêu tiền, nhất định sẽ làm cho cô nhận được giải thưởng kia!"

Dương Vũ Mịch nhíu mày: "Nhỏ giọng một chút, đừng để người khác nghe được."

"Ở đây không phải không có người ngoài sao!" Trờ lý mỉm cười không để ý nói: "Cô ta sắp tới rồi, cô nhanh nằm xuống đi."

Dương Vũ Mịch vội vàng nằm xuống giường bệnh, giả vờ yếu ớt. Lát sau, Tống Như dẫn Bùi Lạc Phong đi đến.

"Vũ Mịch, Tống Như tới thăm em, muốn thảo luận với em một chút về chuyện kỹ năng diễn xuất... Em làm sao vậy?" Bùi Lạc Phong nói được một nửa đã thấy Dương Vũ Mịch miễn cưỡng chống tay xuống giường để ngồi dậy. Anh ta vội vàng xông lên đỡ cô ta.

"Lạc Phong, xin lỗi, em quá vô dụng. Chỉ vì chút vết thương nhỏ này mà làm phiền anh nhiều lần như vậy, còn làm cho Tống Như phải chịu uất ức." Dương Vũ Mịch từ trong lòng Bùi Lạc Phong ngẩng đầu lên: "Tống Như, cô sẽ không trách tôi chứ?"

Tống Như lạnh lùng nhìn hai người bọn họ. Ở trước mặt cô mà bọn họ cũng không hề e ngại gì cả.

Bùi Lạc Phong lúng túng mỉm cười, bản thân cũng ý thức được hành động của mình có phần không thích hợp: "Tống Như sẽ không nghĩ như vậy đâu. Em bị thương cũng không phải là cố ý."

"Lạc phong, em thấy tình trạng của Vũ Mịch không tốt lắm, anh đi mua cho cô ấy chút nước quả đi." Tống Như đặt túi xuống, ôn hòa mở miệng nói.

Đây là phép lịch sự cuối cùng của cô.

"Sao cô có thể sai cậu chủ Phong làm việc chứ?" Mắt trờ lý của Dương Vũ Mịch trợn lên cũng sắp rơi ra ngoài rồi: "Cậu chủ Phong, để tôi đi cho."

Tống Như chột nghiêm mặt, lập tức nổi giận: "Ở đây tới phiên anh nói chuyện sao? Là ai nói cho anh biết là tôi không thể sai được Lạc Phong, tôi là vợ chưa cưới của anh ấy, còn anh tính là gì?"

Cô vừa nói dứt lời, trợ lý của Dương Vũ Mịch muốn giải thích nhưng Dương Vũ Mịch đã ngắt lời anh ta: "Đừng nói nữa, Lạc Phong, vậy làm phiên anh."

Tống Như lạnh lùng liếc nhìn trợ lý này, nhìn anh ta và Bùi Lạc Phong một trước một sau đi ra khỏi phòng bệnh.

Dương Vũ Mịch cắn răng. Rõ ràng câu nói kia là nói cho cô nghe. Cho dù Bùi Lạc Phong rất ân cần với cô ta, nhưng vợ chưa cưới chính thức của anh ta vẫn là Tống Như.

Nghĩ đến đây, trong mắt Dương Vũ Mịch liền lộ ra sự ghen tị thâm độc.

"Cô tới tìm tôi là muốn tôi dạy cô đóng phim như thế nào à?" Tống Như giống như không biết gì, lấy kịch bản ra.

"Thật ra hôm nay tôi muốn cầu xin cô rời khỏi Huy Hoàng." Dương Vũ Mịch ho khan một tiếng: "Tôi nhận được tin tức, dư luận bên ngoài về cô đã ảnh hưởng đến danh dự của công ty, vì tốt cho Lạc Phong, cô nên chủ động rời khỏi công ty."

"Nên?" Tống Như đã sắp không kiềm chế nổi cơn giận của mình, lạnh lùng nói: "Dương Vũ Mịch, mời cô hãy chú ý lại lời nói của mình đi."

Cô ở bên cạnh Bùi Lạc Phong bỏ công bỏ sức bao nhiêu năm, cho dù không nói tới tình cảm, chỉ riêng chuyện trước đây cô giúp Giải trí Huy Hoàng kiếm bao nhiêu lợi ích, ba mẹ Bùi Lạc Phong cũng không dám nói với cô những lời như vậy.

Dương Vũ Mịch tính là gì, có tư cách gì chứ?

"Tổng Như, tôi nói vậy cũng là tốt cho cô thôi. Tôi đã sắp xếp xong xuôi rồi, chờ sau khi cô rời khỏi công ty sẽ tuyên bố..."

Rầm.

Tổng Như tận mắt nhìn thấy Dương Vũ Mịch tự mình đẩy ngã bình hoa ở đầu giường.

Ở trong phòng bệnh, tiếng vỡ nát vô cùng chói tai, tiếp theo liền nghe được phía ngoài có tiếng bước chân vội càng truyền đến, còn có tiếng hét chói tai của Dương Vũ Mịch trong phòng bệnh...

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 17: Bị Vạch Trần

"Vũ Mịch! Cô không sao chứ?" Trợ lý của Dương Vũ Mịch xông vào trước tiên, giống như đã sớm biết trong phòng sẽ xảy ra chuyện vậy.

Tiếp theo là phóng viên ủa lên, vây quanh giường bệnh, không ngừng chụp dăng vẽ như hoa lê trong mưa của Dương Vũ Mịch.

"Tôi... Các người đừng chụp, đừng chụp nữa, Tống Như không phải cố ý làm tổn thương tôi, cô ấy chỉ quá tức giận thôi. Là tôi có lỗi với cô ấy, tôi không tốt, tôi bằng lòng nhường lại vai diễn, giúp cô ấy có lại công việc. Cầu xin các người đừng chụp nữa."

Trong miệng cô ta nói vậy, những vẫn cố tỏ ra đáng thương trước ống kính.

Mà tất cả những điều này rơi vào trong mắt Tống Như chỉ là một trò xiếc nhỏ đã sớm được thu xếp.

Ngay sau đó, các phóng viên chĩa ống kính vào Tống Như: "Mời cô giải thích một chút, vừa rồi trong phòng bệnh đã xảy ra chuyện gì vậy?"

Tống Như bình tĩnh ngược mắt lên: "Soa tôi phải giải thích?"

Trên giường bệnh, Dương Vũ Mịch hô lên: "Tống Như, cô đi nhanh đi, tôi sẽ giải thích giúp cô."

Nếu như cô ta có kỹ năng diễn xuất như vậy trong lúc đóng phim thì đã sớm nổi tiếng rồi.

Tống Như thu hồi lại tầm mắt, không có hứng thú ở lại nữa. Cô đang muốn rời khỏi đó thì Bùi Lạc Phong đi đến. Nhìn thấy cảnh tượng hỗn loạn trong phòng bệnh, anh ta nghiêm khắc nhìn Tống Như. Ở dưới tình huống như vậy, Tống Như không ngờ còn gây phiền toái cho anh! Cô trở nên không bớt lo như thế từ bao giờ vậy?

Anh ta đi thẳng tới bên cạnh Dương Vũ Mịch, quan tâm hỏi: "Em thế nào? Có bị thương ở đâu không?"

"Em không sao, chỉ là Tống Như, cô ấy có thể hiểu lầm em." Dương Vũ Mịch lộ vẻ tủi thân.

Tống Như vừa muốn mở miệng đã bị Bùi Lạc Phong quát một tiếng: "Đủ rồi, còn ngại ở đây không đủ loạn sao? Đưa cô ấy về!" Anh ta quát trợ lý.

Tống Như nhìn dáng vẻ bọn họ trong tôi có em, trong em có tôi thì dời ánh mắt đi.

Nếu đây là lựa chọn của Bùi Lạc Phong, anh ta tốt nhất không nên hối hận. Về mặt Tống Như không cảm xúc đi ra khỏi phòng bệnh, nói với người trợ lý: "Tôi không cần anh đưa đi, tự tôi sẽ đi."

Cho dù Bùi Lạc Phong không nói, cô cũng không rảnh ở đây nhìn bọn họ khoe khoang ân ái.

Trợ lý của Bùi Lạc Phong nghe vậy thì hừ lạnh một tiếng. Trong mắt của đám cấp dưới bọn họ, bà chủ Bùi tương lai là Dương Vũ Mịch, không phải là Tống Như!

Nhưng một trận gió bão đang lặng lẽ kéo tới.

Chẳng mấy chốc, tin tức Tống Như giả vờ đến thăm bệnh để ép Dương Vũ Mịch phải nhường lại vai diễn đã một lần nữa leo lên đầu bản tin. Giải

teis Huy Hoàng lập tức đứng ra bảo vệ Dương Vũ Mịch mà hoàn toàn không để ý tới Tống Như.

Trong lúc mọi người đang bàn luận xôn xao về Tống Như, một tập ảnh đột nhiên xuất hiện.

Những tấm ảnh chụp thân mật giữa Bùi Lạc Phong và Dương Vũ Mịch bắt đầu từ bốn năm trước bị vạch trần, cho dù là ánh mắt hai người nhìn nhau lúc tham dự hoạt động đến khi hai người lén gặp mặt đều bị người của đội Paparazzi chụp được, quan hệ giữa hai người bọn họ đều giống một đôi yêu nhau.

Phía dưới vẫn gắn một tấm ảnh của Dương Vũ Mịch ra vào khoa phụ sản. Hóa ra Dương Vũ Mịch mới là kẻ thứ ba chen chân vào tình cảm của người ta!

Đồng thời, ở trên mạng có người đăng về biểu hiện đặc sắc của Tống Như khi thử vai, nói rõ nếu bộ phim này được công chiếu, diễn viên đóng vai Trần Nhi mà không diễn tốt bằng Tống Như, chứng tỏ khâu tuyển chọn vai diễn có mờ ám.

Có người suy đoán, Tống Như vì yêu nên mới bị ép, bất buộc phải chứng minh năng lực của mình.

Còn có người nói, dựa vào giá trị của Tống Như năm đó tuyệt đối nghiên ép được Dương Vũ Mịch. Cô bởi vì Bùi Lạc Phong mới phải uất ức chính mình, bây giờ lại rơi vào kết quả như vậy, là Giải trí Huy Hoàng nợ cô.

Lúc này, người của đoàn làm phim tới thảo luận với Dương Vũ Mịch về công việc sau này. Phó đạo diễn vừa nói được vài câu đã nhận được điện thoại của cấp trên.

"Được rồi, tôi sẽ lập tức tìm hiểu."

Dương Vũ Mịch còn không biết chuyện gì xảy ra, đã thấy Phó đạo diễn lấy điện thoại di động ra, đưa một ảnh chụp phóng to cảnh cô ta và Bùi Lạc Phong thân mật đến trước mắt cô ta.

"Cô Dương, quan hệ giữa cô và Tổng giám đốc Bùi là như vậy sao?"

Dương Vũ Mịch ngỡ ngác, vẻ mặt bối rối: "Sao các người có thể có được tấm ảnh này chứ?"

Phản ứng đầu tiên của cô ta đã chứng minh tấm ảnh không phải là ảnh ghép. Phó đạo diễn thu lại kịch bản: "Cô Dương, cho dù chúng tôi không có quyền hỏi đến chuyện riêng của cô, nhưng chuyện phát triển đến mức này, chúng tôi chỉ có thể chờ mong vào lần hợp tác tiếp theo thôi."

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 18: Mất Phương Hướng

"Không! Anh chờ một lát, tôi có thể giải thích!"

Bên cạnh có nhân viên thì thầm nói một câu: "Vừa giả vờ thê thảm, vừa ngủ với chồng chưa cưới của người khác, thật lợi hại."

"Anh nói gì?" Dương Vũ Mịch buồn bực kêu lên một tiếng, trong đầu hoàn toàn rối loạn.

Người nhân viên này nhìn cô ta: "Sự thật đã bày ra trước mắt rồi, lẽ nào còn là người khác vu oan hãm hại cô sao? Không có kỹ năng diễn xuất thì cũng thôi, không ngờ nhân phẩm của cô lại thấp kém đến vậy."

"Anh!" Dương Vũ Mịch vội vàng dùng ánh mắt ra hiệu cho trợ lý: "Còn không mau đuổi bọn họ ra ngoài!"

Trợ lý kịp phản ứng, muốn hành động thì nhân viên của tổ đạo diễn đều đã đi rồi.

Dương Vũ Mịch tức giận đến rung cả người, nắm chặt lấy ga giường: "Tổng Như, cô thật độc ác!"

Cô ta vội vàng gọi điện thoại tới cho Bùi Lạc Phong, nhưng anh ta đang đau đầu vì chuyện ảnh chụp, tính tình lúc này tất nhiên không tốt lắm.

"Lạc Phong... Em rất sợ!" Dương Vũ Mịch lấy ra giọng điệu quen thuộc, khóc lóc làm nũng.

Nhưng người đàn ông này căn bản không có tâm trạng đâu mà đổ cô ta: "Công ty đã phái người đi xử lý rồi, sẽ không tạo thành ảnh hưởng gì quá lớn đâu. Nhưng trong thời gian tới, chúng ta vẫn không nên gặp mặt thì hơn."

"Lạc Phong..."

"Được rồi, em đừng gây chuyện nữa!" Anh ta nghiêm mặt cúp máy, ngồi ở trong phòng làm việc và cảm thấy không biết phải giải quyết thế nào.

Bây giờ Tống Như căn bản không nghe điện thoại của anh ta, thật không biết rốt cuộc cô muốn thế nào mà bằng lòng bỏ qua nữa.

Bỗng nhiên màn hình điện thoại sáng lên. Đó là tin nhắn gửi từ một số điện thoại lạ: "Muốn biết địa chỉ mới của Tống Như thì lập tức đến quán cà phê đường Ngân Đông."

Đây là tin nhắn của ai gửi tới vậy?

Bùi Lạc Phong không kịp suy nghĩ cẩn thận, lập tức chạy ra ngoài.

Tại phòng riêng trong quán cà phê.

Tống Như và Dương Gia Cửu ngồi đối diện nhau, mùi cà phê thơm thuần khiết nhẹ nhàng lan tỏa trong không trung.

"Hắn tới rồi." Dương Gia Cửu nhìn về phía cửa, trầm giọng nói.

Anh muốn biết bước tiếp theo của Tống Như sẽ làm gì.

Tống Như thản nhiên "Ừm" một tiếng, tiếp tục xem tin tức trên điện thoại di động, không hề có ý nhìn Bùi Lạc Phong ở bên ngoài.

"Em không gặp à?" Ánh mắt anh vẫn nhìn gương mặt Tống Như, vẻ đẹp trên người cô gái này đầy khoa trương mà lại bình thản, mê người giống

như vòng xoáy vậy.

"Em không định gặp anh ta, chỉ muốn tặng chút thú vị cho trò chơi này mà thôi."

Dương Gia Cửu cong môi cười nhạt: "Anh còn tưởng em cố ý hẹn anh, không người vì người đàn ông khác."

"Không phải!" Ở trước mặt anh, Tống Như vĩnh viễn không thể nén được tình cảm thật sự của mình. Cô vừa hoảng loạn lại vừa khẩn trương giải thích, nghe giọng nói trầm lặng của anh, trái tim cô lại đập chậm mất nửa nhịp.

"Vậy thì là gì?" Dương Gia Cửu tiến hành hỏi theo tuần tự, tay giữ lấy cô, động tác ngang ngược: "Nói."

"...Em chỉ muốn gặp anh." Tống Như chưa từng nói với người đàn ông naog như vậy. Khác với ở trước ống kính máy quay, cô nói xong mấy từ này thì gương mặt đã đỏ bừng, trái tim đập thành thịch.

Cho dù cô rất xấu hổ nhưng mỗi từ đều rất chân thành.

"Vậy sao em ngồi xa thế?" Đôi môi mỏng của Dương Gia Cửu khẽ nói rồi đứng dậy ngồi xuống bên cạnh Tống Như, ôm lấy vai của cô.

Tống Như ngoan ngoãn dựa ở trong ngực anh, cười tươi.

Từ góc độ của bọn họ có thể thấy rõ ràng tình hình trong đại sảnh, thấy Bùi Lạc Phong đang ngồi lo lắng chờ đợi. Bao nhiêu lần cô thức trắng đêm chờ anh ta, khi trái tim chân thành của cô bị anh ta giẫm đạp trên mặt đất, cô ngu xuẩn như vậy đấy.

Đại khái khi đó Dương Vũ Mịch đang nằm ở trên giường của anh ta!

Dương Gia Cửu nhìn người phụ nữ bên cạnh, im lặng không nói.

"Có phải em quá ngây thơ không?" Tống Như từ trong lòng ngẩng đầu hỏi.

"Ừ" Dương Gia Cửu nghiêng đầu nhìn gương mặt của cô. Không thể không nói cách làm của cô giống như một đứa trẻ, nhưng anh có thể thấy được quyết tâm của cô.

"Nhưng anh cảm thấy người phụ nữ trẻ con như vậy càng thích hợp với anh hơn." Dương Gia Cửu tự nhiên cầm cốc cà phê trên bàn lên.

Tống Như khẽ nói: "Đó là của em..."

Dương Gia Cửu vẫn uống, nhìn dấu môi đỏ mơn ửng trên miệng cốc nói: "Đây có tính là hôn gián tiếp không?"

Tống Như xấu hổ, gò má ửng hồng, dường như đã hiểu được ẩn ý trong ánh mắt của anh, cô chậm rãi nhắm mắt lại, chờ đợi nụ hôn của anh.

Dương Gia Cửu không do dự nữa, nghiêng người cúi đầu. Người phụ nữ này dường như là kiếp nạn đã định sẵn trong cuộc đời anh. Vừa gặp được cô là anh rất khó có thể khống chế bản thân không tới gần cô, không ôm cô được.

Anh làm sao nữa nhìn người vợ yếu điệu của mình bị đám người rác rưởi kia bắt nạt được. Chỉ có thể là Tống Như bắt nạt bọn họ thôi!

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 19: Từ Biệt Quá Khứ

Bùi Lạc Phong chờ đợi, sốt ruột không chịu được, không ngừng gọi điện cho số kia, nhưng trước sau không có người nào nghe máy. Anh ta lại không dám rời đi. Qua một giờ, người phục vụ dựa theo sắp xếp của Tống Như, đưa cho Bùi Lạc Phong một tờ giấy. Phía trên dĩ nhiên không phải là địa chỉ mới của cô.

Mà đó là một câu nói.

"Trong vòng ba ngày phải làm cho Dương Vũ Mịch rút khỏi cuộc cạnh tranh giải thưởng ảnh hậu. Đổi lại, tôi sẽ cho anh địa chỉ mới của Tống Như."

Bùi Lạc Phong thầm mắng một câu, nhìn xung quanh một lượt rồi mới đứng dậy rời đi.

Không cần nhìn mặt anh ta cũng biết anh ta chắc chắn đang giận điên lên.

Tâm trạng của Tống Như không hề thay đổi. Ở trong cuộc đời của cô, Bùi Lạc Phong đã không đáng để cho cô phải lưu luyến, để ý nữa.

"Về nhà thôi, anh muốn làm chút chuyện khác."

"Chuyện gì?" Tống Như kinh ngạc nhìn về phía anh.

Dương Gia Cửu không nói nữa, toàn thân tản ra hơi thở lạnh lùng. Tống Như lại nhìn chăm chăm vào anh, muốn nhìn thấu anh.

"Em nhìn anh như vậy là muốn mời..."

"Thật ra, em còn muốn đi tới một chỗ nữa." Tống Như bình tĩnh, chủ động khoác lên cánh tay Dương Gia Cửu, tránh ánh mắt nóng bỏng của anh.

"Sau khi đi qua đó rồi, tối về nhà chúng ta có thể tiếp tục chuyện chưa làm không?"

Dương Gia Cửu cố ý cảm dỗ cô..mà sau khi Tống Như nghe được cũng rất khẩn trương, im lặng không lên tiếng.

Hai người không về nhà, đi tới nhà thờ bên bờ biển - nơi Tống Như muốn đi.

Tống Như không hề hy vọng mình có bất kì chuyện gì giấu Dương Gia Cửu. Anh cho cô thời gian để cắt đứt quá khứ, Tống Như hiểu rõ điều này có ý nghĩ như thế nào. Nếu như cô không thể hoàn toàn buông bỏ chuyện cũ giữa mình và Bùi Lạc Phong, cũng không có tư cách làm người phụ nữ của anh

Chiếc xe dừng lại ở trước cửa nhà thờ.

Tống Như và Dương Gia Cửu cùng sóng vai đi vào trong.

"Tôi muốn lấy lại anh chụp mà tôi đã gửi ở đây." Tống Như nói với cha xứ.

Dương Gia Cửu nhìn mặt cô nhưng không hề mở miệng hỏi thăm lấy nửa lời. Chờ tới khi cô nhận được quyển album dày, anh mới hỏi: "Vì lấy cái này sao?"

"Ừ, trong này là sợi chỉ cuối cùng quấn quít lấy em." Tống Như nhớ tới từng chuyện xảy ra giữa cô cùng với Bùi Lạc Phong lúc trước. Khi đó cô

từng ngây thơ cho rằng người đàn ông đó thật sự yêu cô, sau mới phát hiện tất cả cũng chỉ là những lời nói dối bịa đặt ra thôi. Cô chắc chắn phải làm cho Bùi Lạc Phong trả giá đắt về những gì anh ta đã làm.

Dương Gia Cửu nhìn cô ném album vào trong lửa, ngọn lửa cháy bùng lên trước mắt bọn họ, chút lưu luyến cuối cùng trong lòng cô đối với Bùi Lạc Phong đã vị đốt cháy.

"Từ hôm nay trở đi, em sẽ chỉ sống vì bản thân mình, sống xứng đáng với anh thôi." Tống Như ngẩng đầu cười, trong sự dịu dàng lộ rõ quyết tâm!

Tống Như nắm tay anh, cảm nhận hơi ấm từ trong lòng bàn tay anh truyền tới. Cô tự nhủ với mình, tuyệt đối sẽ không cho người khác lợi dụng, tổn thương nữa. Những người này đã làm những gì với cô, cô sẽ bắt họ phải trả giá gấp bội.

Dương Gia Cửu lẳng lặng chờ cô, một lúc lâu mới nói: "Bây giờ, mở chủ Dương có bằng lòng về nhà với anh chưa?"

Tống Như xấu hổ khẽ gật đầu, mỉm cười ôm lấy cổ anh và để anh bế lên xe.

"Em đương nhiên bằng lòng rồi."

...

Bùi Lạc Phong tìm kiếm Tống Như khắp nơi, nhưng điện thoại của cô tắt máy, người thì không liên lạc được, anh ta thậm chí tìm thám tử tư đi thăm dò địa chỉ mới của Tống Như.

Chuyện xảy ra gần đây làm cho anh ta cảm thấy rất kỳ lạ. Trước đây Tống Như căn bản sẽ không làm vậy với anh ta.

Nhưng bất kể thế nào, anh đều sẽ không thể buông tha Tống Như, không thể buông tha thế lực nhà họ Tống phía sau cô.

"Lạc Phong, sao mãi mà không thấy anh tới tìm em vậy?" Dương Vũ Mịch dẫn theo trợ lý xông vào văn phòng.

Thấy Dương Vũ Mịch, trên mặt Bùi Lạc Phong lập tức tươi cười, ra hiệu cho trợ lý và thư ký ra ngoài. Anh ta đi tới ôm thắt lưng cô ta: "Anh muốn để em ở lại bệnh viện nghỉ ngơi cho tốt, không muốn làm phiền em."

"Thật sao? Sao em lại nghe nói anh đang tìm kiếm Tống Như ở khắp nơi!" Dương Vũ Mịch chu cái miệng nhỏ, uất ức lôi áo sơ mi của anh ta: "Em vì anh mà chịu khổ nhiều như vậy, lẽ nào trong lòng anh cũng chỉ có cô ta thôi sao? Em không quan tâm tới danh phận, chỉ xin anh đừng bỏ con của chúng ta. Nếu không, em thà bỏ nó."

"Em đừng nói nhảm!" Vừa nhắc tới đứa trẻ, Bùi Lạc Phong lại khẩn trương: "Anh chỉ vì em và con mới phải nhất định tìm được Tống Như thôi. Trước khi em sinh con, anh chắc chắn sẽ làm cho em nhận được giải thưởng lớn ảnh hậu này!"

"Lạc Phong... Hy vọng anh vĩnh viễn nhớ lời hứa của mình." Lúc này Dương Vũ Mịch mới nâng môi thơm lên.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 20: Hận Hãn? Không Đáng

Vì muốn bảo vệ Dương Vũ Mịch, Bùi Lạc Phong dùng số tiền lớn mua tài khoản nổi tiếng trên mạng, tỉ mỉ thiết kế bản thảo, mua thủy quân tẩy trắng ảnh chụp của mình và Dương Vũ Mịch trên diễn đàn và trên các trang web lớn, nói rằng ảnh chụp kia là photoshop, hơn nữa hôm đó còn có người thứ ba có mặt ở hiện trường, hoàn toàn không phải như sự bịa đặt của tin tức, luật sư của công ty Giải trí Huy Hoàn cũng dùng tài khoản chính thức của công ty tuyên bố sẽ truy cứu trách nhiệm pháp lý đối với người ác ý tung tin đồn.

Hơn nữa còn ám chỉ Tống Như vì ghen tuông nên mới cố ý bôi đen hình tượng của Dương Vũ Mịch.

Anh ta tẩy trắng khắp nơi quả thật đã chiếm được hiệu quả, một lần nữa Tống Như lại phải làm cừu con thế tội, bị đẩy lên đầu sóng ngọn gió, anh ta bảo vệ Dương Vũ Mịch, hoàn toàn không quan tâm danh dự của Tống Như.

Lúc chị Hy nhìn thấy tin tức, tức đến mức nổi trận lôi đình: "Anh ta vẫn còn là đàn ông sao? Không đúng, anh ta vẫn còn là con người sao?"

Tống Như thở dài: "Chị Hy, chị đừng tức giận."

"Chị có thể không tức giận sao? Em vì công ty Giải trí Huy Hoàn làm bao nhiêu chuyện, giúp anh ta kiếm tiền, đời này anh ta cũng phải cảm kích em, bây giờ anh ta lại vì người phụ nữ khác mà làm ra chuyện có lỗi với em như vậy, một hơi này chị nhịn không được."

Chị Hy nói phải đi tìm Bùi Lạc Phong tính sổ, Tống Như kéo lại.

Cô đang muốn khuyên chị Hy, trợ lý Tần Viễn của Dương Gia Cửu đã tới: "Bà chủ, ngài Dương mời cô tới phòng anh ấy."

"Bà chủ? Máy người nhận sai người phải không?" Chị Hy nhìn Tống Như gật đầu đáp lời, ánh mắt kinh ngạc tròn tròn: "Tống Như,em... trách không được gần đây chị cảm thấy lúc em ra vào công ty cứ là lạ, không phải em gặt chị đi gặp người nào đấy chứ?"

Nếu không phải Tống Như dùng thứ trân quý nhất của mình trao đổi, sao lại có người nguyện ý đứng sau lưng duy trì diễn viên cũ đã rời khỏi giới giải trí hai năm như cô chứ.

"Chị Hy, chị đừng nghĩ nhiều, chuyện này trên đường đi em sẽ giải thích với chị.." Tống Như nói xong đứng dậy đi ra ngoài.

Chị Hy có chút sốt ruột, chạy chậm đuổi theo: "Em vẫn luôn rất xuất sắc, cho dù muốn vắn ngã Dương Vũ Mịch cũng không nên đi lệch đường. Em còn trẻ tuổi, còn có tương lai tốt đẹp phía trước!"

Ánh mắt Tống Như léo lên, nhếch môi cười: "Chị Hy, em sẽ không bán đứng bản thân. Người em muốn gặp, đợi chút nữa chị sẽ biết."

Chỉ vì tin tưởng Tống Như, chị Hy mới luôn làm việc với cô, bây giờ nhìn thấy dáng vẻ này của Tống Như, nhìn chiếc xe tới đón Tống Như, hừ một tiếng.

"Không biết là lão già nào, có tiền như vậy?" Cô làm người đại diện của Tống Như, mấy năm nay cũng thấy không ít trường hợp lớn, loại xe hơi cấp bậc này, ở thành phố này không có mấy người có thể lái được.

Xa hoa, vững vàng, cũng không khoa trương.

Trong đầu cô lướt qua vài người, lại cảm thấy đều không đúng, tóm lấy tay Tống Như: "Hai người tiến triển đến một bước kia rồi hả? Vì sao anh ta

lại gọi em là bà chủ?"

Tống Như mỉm cười, hình như cung phản xạ của chị Hy có chút dài.

"Chị Hy, em vẫn luôn không nói với chị, thật ra, em đã kết hôn rồi." Trong đầu cô đột nhiên nghĩ tới người đàn ông luôn đối xử tốt với cô kia, bất giác bật cười.

"...Tống Như, chuyện cười này không hề buồn cười chút nào."

Chị Hy khiếp sợ không nói nên lời, sửng sờ nhìn cô, cau mày.

Nhưng Tống Như không tiếp tục giải thích mà chờ chị Hy tiếp nhận sự thật này, cô cũng không có ý định luôn giấu diếm chuyện mình và Dương Gia Cửu kết hôn, hơn nữa chị Hy là người nhà, cô đã sớm muốn nói cho chị Hy.

"Không không không. Tống Như, em nghe chị nói, em không thể vì đôi nam nữ cặn bã kia mà hủy hoại bản thân, nhất định vẫn còn biện pháp khác." Ở trong mắt chị Hy, chắc chắn Tống Như vì muốn có được thể lực của người nào đó mà phải cam chịu uất ức.

Tài xế và Tần Viễn một đường im lặng, không nghĩ tới Tống giám đốc Dương nhà bọn họ đã bị người ta phán đoán thành loại thân phận khủng khiếp thế này.

Cho tới khi xe dừng lại trước cửa khách sạn xa hoa nhất thành phố, chị Hy bẹp miệng: "Rốt cuộc là ai?"

Tống Như dán lên tai cô ấy, nhẹ nhàng nói ra tên Dương Gia Cửu.

"Đừng làm loạn nữa, chẳng lẽ là trùng tên trùng họ?" Chị Hy quay người lại, nhìn thấy Tống Như đi lên bậc thang, người đàn ông nghênh đón cô có

đôi mắt sắc bén, mũi thẳng khiến ngũ quan như điêu khắc càng thêm lập thể, trên người mang theo ánh sáng của thần.

"...Thật sự là... Tổng giám đốc công ty Giải trí Đại Thiên? Dương Gia Cửu?" Chị Hy kinh ngạc bùm miệng.

Anh tao nhã nhấc tay, dắt tay Tống Như, mặc tây trang hàng hiệu của Italy đứng trên bậc thang, khí thế phi phàm, hai tròng mắt vốn đầy lãnh đạm, kiêu ngạo của Nh khi nhìn thấy Tống Như lại tràn đầy dịu dàng.

"Gia Cửu, đây là người đại diện em tuồng nói với anh, chị Hy." Tống Như nhích lại gần bên người Dương Gia Cửu, ý cười tràn đầy.

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Tống Như biểu lộ nụ cười hạnh phúc, cô tin tưởng chị Hy nên mới nói ra thân phận của Dương Gia Cửu cho chị ấy biết, cùn muốn chia sẻ phần hạnh phúc này với chị ấy.

"A! Đúng vậy, tôi là người đại diện của Tống Như..." Ngoại trừ những lời này, chị Hy thật sự không biết nói gì cho phải.

Một người bị cô nghĩ nhầm là một lão già có tiền háo sắc, vậy mà lại là Tổng giám đốc công ty Giải trí Đại Thiên!

Anh tuổi trẻ tài cao, làm việc mạnh mẽ vang dội, trong ngành giải trí biết bao thiên kim tiểu thư tha thiết mơ ước.

Trong lòng chị Hy yên lặng cảm tạ ông trời, khiến Tống Như nhờ họa được phúc.

"Phòng đã đặt rồi, Tần Viễn sẽ đưa hai người tới đó, anh có một cuộc họp đột xuất, tối nay về nhà gặp." Quý ông Dương Gia Cửu khẽ hôn lên sườn mặt Tống Như, cất bước đi xuống bậc thang, nói với chị Hy: "Lần đầu gặp mặt, chiêu đãi không chu đáo, tôi sẽ sắp xếp vào lần sau, cảm ơn cô đã chăm sóc và trợ giúp Tống Như."

"Tổng giám đốc Dương khách sáo rồi!" Chị Hy chạy tới bên cạnh Tống Như, kích động kéo tay Tống Như: "Nhanh nhanh nhanh, véo chị một cái, chị xem xem có phải chị đang nằm mơ không!"

"Chị Hy..."

Tống Như không lay chuyển được cô ấy, đành phải nhẹ nhàng véo cô ấy một cái.

"Oa! Chuyện này quá bất ngờ, dù thế nào chị cũng không nghĩ sẽ là Dương Gia Cửu, thật sự là ông trời phù hộ, giúp em thoát đi ma chướng của tên cặn bã Bùi Lạc Phong kia, tìm được người đàn ông tốt lại đẹp trai nhiều tiền như vậy, em kết hôn quá đúng rồi!"

Mặc kệ lời chị Hy nói có phải còn quá sớm hay không, cô chúc phúc Tống Như là thật.

Phòng mà Dương Gia Cửu đặc biệt sắp xếp đương nhiên là tốt nhất.

"Cứ như vậy?" Chị Hy nghe Tống Như kể xong quá trình hai người kết hôn, trừng mắt nhìn: "Không thể tưởng được Dương Gia Cửu lại làm việc khiêm tốn như vậy."

"Đây cũng là ý của em, tạm thời em không muốn công khai chuyện bọn em đã kết hôn, em muốn dựa vào chính mình, một lần nữa trở về, đây là cơ hội duy nhất để em có thể chứng minh năng lực của bản thân." Tống Như chín chắn nói, vẻ mặt cô tự tin mà kiên định: " Nếu như dựa vào danh phận vợ chủ Dương để trở về thời kì đỉnh cao, đây không phải là điều em muốn! Ba năm trước em làm được, bây giờ em cũng có thể làm được!"

"Nếu em được hợp tác với nghệ sĩ khác, em sẽ giúp chị hủy hợp đồng với Bùi Lạc Phong, tìm một công ty tốt cho chị!"

"Chị sẽ không rời bỏ em!" Chị Hy buông đùa, cô đã sớm quyết định sẽ luôn ở bên cạnh Tống Như, đương nhiên sẽ không rời đi khi cô ấy gian nan nhất.

"Nhưng những hành động công khai của Bùi Lạc Phong rất bất lợi cho em, bước tiếp theo chúng ta nên làm gì?"

Chị Hy rất quen thuộc đường đi trong vòng tròn này, với tính cách của Dương Vũ Mịch, nhất định sẽ khuyên Bùi Lạc Phong xuống tay với Tống Như.

"Đương nhiên là trả lại hết toàn bộ những uất ức mấy năm nay em phải chịu cho anh ta!" Tống Như lạnh nhạt uống nước trái cây.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 21: Mị Tình

"Quả nhiên là người phụ nữ của Dương Gia Cửu, rất có khí thế." Chị Hy cố ý đùa giỡn, bỗng nhẹ nhàng thở ra: "Trong tay chúng ta có đủ chứng cứ chứng minh Bùi Lạc Phong và Dương Vũ Mịch có qua lại, chỉ xem em muốn làm như thế nào thôi."

"Chưa cần vội công khai, em muốn đợi bọn họ đặc ý đủ, sau đó mới ra tay. Bây giờ em đang suy nghĩ chuyện đoàn phim "Niên Hoa"." Tống Như vẫn luôn đặt chuyện này trong lòng: "Em cảm thấy có chút có lỗi với đạo diễn Trần."

Giờ phút này, ánh sáng trên người Tống Như có thể khiến người ta đui mù, đây cũng là nguyên nhân mà chị Hy luôn luôn ở bên cạnh trợ giúp cô, cô gái này vĩnh viễn là một dòng suối trong của giới giải trí này.

Nhìn qua bề ngoài nhu nhược nhưng một khi trong lòng đã có suy nghĩ thì bất cứ ai cũng không thể ngăn cản.

Chị Hy trừng mắt nhìn: "Tống Như, em không biết sao? Đạo diễn Trần vẫn luôn tìm em!"

"Tìm em?"

"Đúng vậy, trong email của chị tất cả đều là thư mà trợ lý của ông ấy gửi tới, dường như ông ấy cũng không giận em, chị nghĩ em đã biết... Đều do chị, bởi vì sắp xếp chứng cứ mà bận tới choáng váng."

Hai mắt Tống Như sáng ngời: "Chị Hy, phiền chị đi một chuyến, trước giúp em gặp đạo diễn Trần!"

"Không thành vấn đề, để chị lo."

Sau khi Tống Như và chị Hy tách ra, cô trực tiếp trở về nhà, cô không nghĩ tới Dương Gia Cửu đã trở lại, cô thay giày, chưa kịp xoay người đã bị Dương Gia Cửu ôm eo.

Anh vừa tập thể hình xong, sau khi tắm tóc vẫn còn ẩm, mày hơi nhú, đường cong gương mặt lộ ra vài phần uy nghiêm, gương mặt như vậy dù là người phụ nữ như thế nào cũng sẽ động lòng, mà lúc này, anh gác cằm lên cổ cô từ phía sau ôm cô vào lòng: "Sao lại lâu như vậy..."

Lời nói bá đạo lại mang theo ghen tuông khiến Tống Như cong miệng.

Cô vừa căng thẳng vừa ngượng ngùng, cẩn thận xoay người trong lòng anh, nâng mặt anh lên: "Thật xin lỗi, ngài Dương, khiến anh đợi lâu rồi."

Cô kiểm chân, chủ động dâng lên một nụ hôn ý muốn bồi thường.

Mùi hương của cô khiến tinh thần Dương Gia Cửu khẽ chấn động, ôm lấy thắt lưng cô: "Bồi thường?"

Tống Như mở to mắt, hơi giương cằm, dường như có chút khiêu khích, cô gật đầu: "Ừm!"

Ánh mắt thâm thúy của Dương Gia Cửu dừng lại trên mặt cô, đỡ lấy thắt lưng cô rồi bế cô lên, sau đó sải bước đi vào phòng ngủ, giống như ôm bảo bối, nhẹ nhàng đặt cô xuống giường đôi trong phòng.

Anh vuốt ve gương mặt cô, sợi tóc, cánh môi, khoảng cách hai người càng ngày càng gần, có thể rõ ràng nghe thấy tiếng tim đập của đối phương.

"Em nên biết, chút bồi thường này còn chưa đủ..." Tay anh bắt đầu chậm rãi vuốt ve đùi cô.

Trong giây phút tình mê ý loạn này, Tống Như chỉ nghe thấy tiếng hít thở giao hòa của hai người...

"Em biết không có một cô gái nào có thể khiến Tống giám đốc Dương chờ đợi, em nguyện ý nhận lấy sự trừng phạt của anh." Tống Như ôm cổ anh, chậm rãi nhắm hai mắt.

Cô càng chủ động, Dương Gia Cửu lại càng quý trọng.

Anh biết Tống Như nguyện ý trao cho anh tất cả cần có quyết tâm và dũng khí rất lớn, càng như vậy anh càng muốn khiến cô có kỷ ức tốt đẹp.

Còn anh, càng muốn có được trái tim và trở thành tình yêu duy nhất của cô.

"Lần sau..." Anh khẽ hôn lên môi cô, khiến bản thân tỉnh táo hơn: "Anh rất muốn hoàn toàn có được em... Nhưng anh biết em vẫn cần thời gian xác định, anh tin rằng ngày đó sẽ không quá xa."

Tống Như cảm động cup mắt: "Gia Cửu..."

Phần tâm ý và tình ý này thật lâu vẫn không thể tiêu tan trong lòng Tống Như.

Vuốt ve mái tóc của cô, sao Dương Gia Cửu lại không cảm động vì sự tín nhiệm của cô chứ, tuy rằng anh rất muốn giúp cô nghiền nát tên cặn bã Bùi Lạc Phong kia, nhưng anh biết Tống Như muốn tự tay kết thúc mọi chuyện.

"Xuống tầng nào, anh muốn cho em xem một thứ." Anh nhanh chóng đứng dậy, mang đi độ ẩm kiêu diễm trong phòng, nhưng Tống Như có thể nhìn ra anh cũng căng thẳng không kém cô.

Đi xuống tầng dưới, nhìn thấy anh đứng trước một căn phòng: "Anh đã cho người sắp xếp, không biết em có thích hay không."

Mở cửa ra, tất cả đều là giày và quần áo.

"Em muốn quay lại giới giải trí, những thứ này là điều không thể thiếu."

Tống Như nhìn đến ngây dại: "Tất cả những thứ này đều là cho em?"

"Đúng vậy." Dương Gia Cửu vừa nói vừa bật đèn một căn phòng khác bên trong, trang sức chói mắt dưới ánh đèn cực kì xinh đẹp, khiến người ta mê say: "Gian phòng này chỉ có một nữ chủ nhân, chính là em."

Lời nói của anh đã bắn một mũi tên vào lòng Tống Như.

"Cảm ơn..."

Ôm lấy vai cô, Dương Gia Cửu cười thản nhiên: "Anh tin rằng em nhất định sẽ thành công."

Một lần nữa trở thành ngôi sao lóe sáng trên bầu trời đêm, khiến mọi người chứng kiến sự xinh đẹp của cô.

Mục tiêu này sẽ thông qua sự nỗ lực của cô mà trở thành sự thật!

Bùi Lạc Phong ra lệnh cho tổ quan hệ xã hội làm việc suốt ngày đêm, cuối cùng cũng ngăn chặn được tình huống tiếp tục phát triển, bảo vệ hình tượng của công ty Giải trí Huy Hoàng, tuy rằng trên mạng xã hội vẫn có người thảo luận chuyện xấu của anh ta và Dương Vũ Mịch, nhưng không quá đáng kể.

Bởi vì thái độ dám làm dám chịu của Tống Như, sự chú ý của cư dân mạng đối với cô ngày càng nhiều, cũng có người tự phát thành lập fandom, đăng bài ủng hộ Tống Như quay lại giới giải trí.

Phía đầu tư cũng không để ý hướng đi của dư luận, kiên trì muốn Dương Vũ Mịch diễn vai Trần Nhi, nhưng dưới sự yêu cầu mãnh liệt của tổ đạo diễn, tuyển nữ số hai trở thành Tống Như.

Bọn họ cử người tới công ty Giải trí Huy Hoàng bàn chuyện hợp tác, Bùi Lạc Phong vẫn luôn từ chối.

"Tống Như đã hơn hai năm không đóng phim rồi, các người chắc chắn muốn cô ấy diễn?"

"Đúng, đây là yêu cầu của tổ đạo diễn, hơn nữa chúng tôi tin tưởng thực lực của Tống Như, cô ấy nhất định có thể đảm nhiệm nhân vật này." Trợ lý đạo diễn tiếp tục nói: "Đây là hợp đồng, Tống giám đốc Bùi nhanh chóng sắp xếp cho cô Tống Như tới đoàn làm phim."

"Có thể đổi thành nhân vật khách mời khác không?"

Bùi Lạc Phong không cần nghĩ cũng biết sau khi Dương Vũ Mịch nghe thấy tin tức này sẽ âm ỉ thành cái dạng gì, trong lòng anh ta cũng không hy vọng Tống Như trở lại màn ảnh, nếu để cô trở lại, vậy càng khó khống chế rồi.

"Đây là quyết định cuối cùng của tổ đạo diễn, hơn nữa, nếu Tống Như không tham dự, rất có khả năng sẽ cắt giảm phần diễn của Dương Vũ Mịch, mong rằng Tống giám đốc Bùi suy nghĩ thật tốt."

Bùi Lạc Phong tức giận cắn chặt răng, lại không thể làm gì được.

Ngay khi Bùi Lạc Phong không biết phải giải quyết chuyện này như thế nào, chị Hy đã nhận được bản photo hợp đồng: "Yên tâm đi đạo diễn Trần, tôi nhất định sẽ thuyết phục Tống Như diễn nhân vật này. Cô ấy vẫn luôn tìm cơ hội bù đắp chuyện trước kia, thù lao đóng phim để bàn thôi."

Cúp điện thoại của đạo diễn Trần, chị Hy cực kì hưng phấn.

"Tổng Như, đây là nữ thần may mắn đang thiên vị em!"

Tổng Như dựa vào sofa nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ, bình tĩnh "ừ" một tiếng, mọi chuyện đều đang phát triển trong dự tính của cô.

"Việc còn dựa vào người làm, chuyện này sẽ không dễ dàng như vậy, sau khi Dương Vũ Mịch nhận được tin tức, chắc chắn sẽ làm loạn một trận."

"Đó là tất nhiên, vì muốn quyến rũ Bùi Lạc Phong, ngay cả chuyện mang thai cô ta cũng làm ra được, bây giờ bị em đoạt lấy nổi bật, vừa vặn nhận được vai nữ số hai, phần diễn nhiều hơn cô ta một phần ba, cô ta không vội mới là lạ."

"Cô ta càng vội vàng, chúng ta càng có lợi." Tổng Như nói vô cùng chắc chắn.

Cô đã chuẩn bị tốt tâm lý, mặc kệ Dương Vũ Mịch làm như thế nào, bọn họ đều có thể lấy bất biến ứng vạn biến.

Màn hình điện thoại di động sáng lên, là tin nhắn của Dương Gia Cửu.

"Vất vả rồi, bà Dương."

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 22: Chỉ Muốn Tổng Như

Khỏe môi Tổng Như cong lên đầy hạnh phúc, có một người vĩnh viễn tin mình ở phía sau như vậy, chuyện gì cô cũng không sợ.

Ngay cả công ty Giải trí Đại Thiên cũng đã thu được tin tức, nói rõ chuyện này đã chắc chắn như đinh đóng cột rồi.

Chuyện còn lại chỉ là xem xem Bùi Lạc Phong vì bảo vệ Dương Vũ Mịch có thể làm được tới đâu thôi.

Quả nhiên giống như Tổng Như đoán trước, sau khi biết tin tức này, Dương Vũ Mịch không thể ngồi yên, trực tiếp từ bệnh viện chạy tới công ty, cô ta muốn nghe Bùi Lạc Phong giải thích.

Cô ta dùng hết thủ đoạn mới lừa được trái tim của người đàn ông này, tuyệt đối không thể để Tổng Như xoay chuyển tình thế.

"Cô Vũ Mịch, Tổng giám đốc Bùi đang họp." Thư ký đứng trước cửa văn phòng ngăn cản Dương Vũ Mịch.

Bởi vì tuyên bố với bên ngoài là nằm viện tịnh dưỡng, lần này Dương Vũ Mịch đến công ty cố ý dán băng gạc trên tay: "Tôi có việc gấp, bây giờ phải gặp được anh ấy!" Cô ta lớn tiếng hô: "Bùi Lạc Phong, anh ra đây!"

"Vũ Mịch!" Bùi Lạc Phong nghe thấy âm thanh, mở cửa: "Lúc này em không ở bệnh viện mà chạy tới công ty làm gì?"

"Em còn không trở lại thì sẽ bị Tống Như đoạt hết tất cả mọi thứ rồi!" Dương Vũ Mịch không quan tâm, kéo tay Bùi Lạc Phong không buông.

Không lay chuyển được cô, đành phải sớm kết thúc cuộc họp, Bùi Lạc Phong đóng cửa văn phòng, dặn dò trợ lý canh ở bên ngoài: "Anh đã hẹn gặp Tống Như và chị Hy rồi, anh sẽ khuyên cô ấy buông tha nhân vật này, như vậy đạo diễn Trần cũng không thể nói gì rồi."

"Anh nói thật đơn giản, bây giờ cô ta đã tỏ rõ là muốn đổi nghịch với anh rồi, muốn khiến anh bỏ rơi em! Tất cả những chuyện này đều làm cạm bẫy mà cô ta cố ý sắp xếp, cô ta chính là có ý muốn hủy hoại em!" Dương Vũ Mịch tức giận đến nghiến răng, trước mặt Bùi Lạc Phong cũng không thêm che giấu sự chán ghét đối với Tống Như.

"Được rồi, đừng nói nữa, để người khác nghe thấy thì phải làm sao? Anh biết em uất ức, không phải anh vẫn luôn ở bên cạnh em sao? Yên tâm đi, anh sẽ giúp em có được nhiều phần diễn hơn, nữ số ba nữ số hai có gì khác biệt!"

Dương Vũ Mịch nhất quyết không tha "hừ" một tiếng: "Nếu cô ta thật sự tái nhậm chức thành công, dựa vào sức ảnh hưởng của giải Ảnh hậu Kim Vũ thì cô ta còn có thể coi trọng anh sao? Đến lúc đó nhất định sẽ một cước đá văng anh."

"Chuyện này... Tống Như sẽ không làm như vậy." Ngoài miệng Bùi Lạc Phong nói như vậy, nhưng trong lòng đã bắt đầu do dự rồi.

Gần đây quả thật tác phong làm việc của Tống Như rất kì quái, lời nói của Dương Vũ Mịch cũng không phải hoàn toàn không có đạo lý.

"Lạc Phong, thừa dịp cô ta vẫn còn ở trong công ty, khuyên cô ta buông tha nhân vật này, an tâm gả cho anh, làm một người vợ hiền không phải tốt sao?" Dương Vũ Mịch tiếp tục khuyên bảo.

"Cốc cốc cốc."

Nghe thấy tiếng gõ cửa, Bùi Lạc Phong nới lòng bàn tay đang nắm tay Dương Vũ Mịch, bước sang bên cạnh một bước lớn: "Vào đi."

"Hóa ra cuộc hợp quan trọng của Tổng giám đốc Bùi chính là Dương Vũ Mịch?" Chị Hy và Tống Như bước vào, nhìn thấy hai người họ cùng ở trong văn phòng, châm chọc hỏi.

Bùi Lạc Phong và Dương Vũ Mịch liếc mắt nhìn nhau, đang muốn giải thích, Tống Như mặt không biểu cảm ngồi lên ghế sofa, bây giờ cô đã không còn có chút cảm giác gì với Bùi Lạc Phong nữa rồi, chỉ là vở kịch này vẫn chưa diễn xong.

"Chị Hy, Lạc Phong cũng chỉ vì công ty, giống như thông báo đã viết, anh và Vũ Mịch thanh bạch, đúng không? Vị hôn phu của em..." Tuy Tống Như nhìn Bùi Lạc Phong nói ra những lời này nhưng giọng nói lại vô cùng lạnh lùng, không hề có một chút ấm áp nào.

"Đúng!" Bùi Lạc Phong vội vàng ngồi xuống bên người Tống Như: "Tống Như, em có thể nghĩ như vậy chính là sự ủng hộ lớn nhất đối với anh, có thể lấy được em chính là may mắn của anh!"

Trong lòng Tống Như cười lạnh, yên lặng duy trì khoảng cách với anh ta, cho chị Hy một ánh mắt.

"Đây là hợp đồng mà đạo diễn Trần đã ký và gửi đến, Tống Như cũng đã ký tên rồi, chỉ còn thiếu con dấu của Tổng giám đốc Bùi thôi." Chị Hy khí phách ném hợp đồng lên bàn, khiến Dương Vũ Mịch hận đến cắn răng.

Bùi Lạc Phong mơ hồ: "Em thật sự muốn tái nhậm chức? Tống Như chuyện này anh không đồng ý."

Tống Như "a" một tiếng: "Nguyên nhân là gì? Sợ em đoạt hết tài nguyên của Vũ Mịch? Em thật sự muốn biết rốt cuộc ai mới là vị hôn thê của anh, ai mới là người ngoài?"

Cô thản nhiên nhìn Dương Vũ Mịch, lại khiến Bùi Lạc Phong hoảng hồn.

"Tống Như, đừng làm loạn nữa?" Anh ta nghiêm mặt: "Chúng ta sẽ kết hôn nhanh thôi, bây giờ em tái nhậm chức, không phải là muốn buông bỏ anh sao? Em thật sự bỏ được?"

Dương Vũ Mịch ở bên cạnh cũng xen vào một câu: "Hơn nữa, chỉ là một nhân vật nữ số hai, rõ ràng bọn họ không coi trọng cô, Tống Như, cô đừng bị bọn họ lợi dụng, nhất định phải từ chối."

Theo Dương Vũ Mịch, chỉ cần Bùi Lạc Phong giúp cô ta, Tống Như sẽ không có khả năng nhận vai diễn này, dù sao Bùi Lạc Phong cũng đã từng vì cô ta mà bỏ qua rất nhiều cơ hội cho Tống Như, lần này cũng sẽ không ngoại lệ.

Hai người bọn họ kẻ xướng người họa, ngay cả chị Hy cũng không nhìn nổi nữa.

"Tống giám đốc Bùi, Tống Như cũng là nghệ sĩ có hợp đồng với công ty, anh nâng cao đập thấp như vậy công bằng sao?"

Dương Vũ Mịch "hừ" một tiếng: "Cô thì biết cái gì?" Sau đó ngồi xuống bên cạnh Tống Như, cầm lấy phần hợp đồng kia: "Loại hợp đồng nhỏ này, cô vốn chứng mắt, đúng không? Bởi vì hoàn toàn không xứng với thân phận Ảnh hậu Kim Vũ của cô. Tống Như, nói với bọn họ, cô sẽ không..."

"Cô là người đại diện của tôi sao? Vì sao kế hoạch làm việc của tôi lại phải nghe theo sự sắp xếp của cô?" Tống Như đứng dậy, ngồi giữa hai người bọn họ khiến cô buồn nôn.

Giọng nói lạnh lùng của cô vang vọng trong văn phòng: "Lạc Phong, em chỉ hỏi anh, anh có để em diễn hay không?"

Dương Vũ Mịch thở phì phì phản bác một câu: "Cô chính là ghen tị, muốn đoạt lấy sự nổi bật của tôi."

"Cô Dương, tôi đang nói chuyện voies vị hôn phu của tôi, nên cô còn nói thêm một câu nữa tôi sẽ dùng thân phận nữ chủ nhân của công ty Giải trí Huy Hoàng đuổi cô ra ngoài!" Tống Như lạnh giọng nói, cô sẽ không nhẫn nhịn nữa.

"Cô..." Dương Vũ Mịch bị nghẹn không nói thành lời.

Bùi Lạc Phong cau mày, đánh giá biểu cảm của Tống Như, nhiều năm rồi, Tống Như chưa từng tức giận như vậy trước mặt anh ta, loại cảm giác này khiến anh ta rất không thoải mái, chuyện này sớm muộn cũng phải có kết quả, anh ta cầm lấy hợp đồng trên bàn: "Tất cả dừng nói nữa, chuyện này anh sẽ suy nghĩ thật kỹ, chậm nhất là ngày mai anh sẽ có câu trả lời cho em."

Tống Như thần nhiên đáp: "Được."

"Cơ thể em không thoải mái, đi trước!" Dương Vũ Mịch cố ý nói một tiếng, bước nhanh ra ngoài, nhìn qua tức giận không nhẹ.

Bùi Lạc Phong vẫn luôn nhìn theo bóng lưng của cô ta, Tống Như thu hết biểu cảm của anh ta vào đáy mắt, vì sao trước kia cô không phát hiện ra ánh mắt của anh ta đã sớm hướng về người khác rồi.

May mắn, cô tình ngộ vẫn chưa quá muộn.

Nắm bắt lấy vai diễn này chính là bước đầu tiên mà cô phải làm.

Cô sẽ không giống như trước đây nữa, bị người ta đùa giỡn vòng vòng.

"Anh làm việc đi, em đi đây." Tống Như không muốn tiếp tục cùng Bùi Lạc Phong ở trong một căn phòng nữa.

"Đợi một chút." Bùi Lạc Phong lấy ra bản thanh lý hợp đồng đã sớm chuẩn bị xong: "Chuyện tung tin đồn nhảm, anh nể mặt em sẽ không truy cứu nữa, nếu em nhất định phải nhận vai diễn này, vậy thì để cô ta rời đi."

Ít nhất, anh ta phải khống chế được Tống Như.

Từ khi chị Hy công khai chuyện kia trên mạng, Bùi Lạc Phong đã sớm muốn đuổi cô ta đi rồi.

"VẬY..." Tống Như bày ra vẻ mặt khó xử, giống như rất tủi thân.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 23: Gặp Mặt Nói Chuyện

"Nếu như em buông tha nhân vật này, anh sẽ suy nghĩ cho cô ta một cơ hội." Bùi Lạc Phong cười đắc ý, đặt hợp đồng vào trong tay Tống Như: "Tất cả những chuyện này đều do em quyết định, em biết không, anh quan tâm em nhất đấy."

Đã từng lừa Tống Như tới đâu óc choáng váng chính là những lời này của anh.

"Lạc Phong, em cũng quan tâm anh mà, từ giờ trở đi, chị Hy sẽ không phải là người đại diện của em nữa." Hai tròng mắt xinh đẹp của Tống Như nhìn về phía Bùi Lạc Phong, tất cả mọi chuyện đều nằm trong dự tính của cô.

Cô và chị Hy ra khỏi văn phòng, hít sâu một hơi: "Chị Hy, sau này chị tự do rồi."

Cô đưa bản thanh lý hợp đồng cho chị Hy, Bùi Lạc Phong đuổi tới từ phía sau: "Tống Như, đây là cái gì?"

Bùi Lạc Phong phát hiện trong túi hợp đồng mà chị Hy lấy ra có kèm theo một hợp đồng khác, phía trên rõ ràng viết Tống Như muốn chị Hy trở thành trợ lý đặc biệt của cô.

Ngày ký vừa khéo chính là hôm nay.

"Sao vậy? Có vấn đề sao?" Tống Như biết rõ còn cố ý hỏi, khoác tay chị Hy: "Em thích làm việc với chị Hy, sau khi anh đóng dấu vào hợp đồng, em

sẽ vào đoàn phim, đương nhiên phải có người quen thuộc ở bên cạnh chăm sóc em."

"Chị Hy là lựa chọn tốt nhất."

Bùi Lạc Phong sắp bị cô làm tức điện lên rồi.

"Em vào đây với anh!" Anh ta muốn kéo tay cô, bị Tống Như né tránh.

"Có việc thì nói nhanh lên, em còn rất nhiều chuyện cần làm, không có thời gian." Tống Như biết mình đã là vợ của Dương Gia Cửu, đương nhiên phải giữ khoảng cách với những người đàn ông khác.

Cô càng bình tĩnh, Bùi Lạc Phong càng tức giận.

"Anh nghĩ em chỉ là không hiểu chuyện, không nghĩ tới em lại làm loạn như vậy, em có quyền gì mà ký hợp đồng với cô ta?"

"Không phải nghệ sĩ của công ty đều có quyền ký hợp đồng với trợ lý của mình sao? Vì sao tới lượt em lại trở thành làm loạn? Nếu Dương Vũ Mịch làm nhue vậy anh sẽ không tức giận tới vậy đúng không?"

"Tống Như!"

Bùi Lạc Phong nặng nề gọi tên cô.

"Anh không cần lớn tiếng như vậy, mỗi chuyện em là đều không hề khiến lương tâm em thất vọng, nếu anh phản đối em diễn "Niên Hoa", phản đối em ký hợp đồng trợ lý đặc biệt với chị Hy, vậy mời anh đưa ra lý do thuyết phục em, mà không phải đứng trước cửa văn phòng của anh la hét với em."

"Em thay đổi rồi, trước kia em không như thế này!"

"Người thay đổi chỉ có một mình em sao?" Trái tim Tống Như đã không còn đau đớn nữa, cô chỉ cảm thấy Bùi Lạc Phong đau khổ diễn trò thật buồn cười.

Bùi Lạc Phong nhúu này, hung hăng nắm chặt hợp đồng trong tay: "Anh không muốn cưới một người phụ nữ khiến anh cảm thấy xa lạ, thời gian tổ chức hôn lễ dời đi vô thời hạn!"

Anh ta dùng chuyện này uy hiếp Tống Như rất nhiều lần.

Anh ta cố ý biểu lộ vẻ mặt tiếc nuối, chờ Tống Như chịu thua, thừa nhận tất cả những chuyện cô làm đều là làm loạn.

Không khí dần trở nên yên tĩnh.

Tống Như nhìn Bùi Lạc Phong, dường như đang suy nghĩ... Vẻ mặt tràn đầy u buồn.

Ngay lúc Bùi Lạc Phong cho rằng anh ta lại thắng Tống Như một lần nữa, cô lạnh lùng mở miệng: "Được, em không có ý kiến."

Sự thoải mái của cô khiến Bùi Lạc Phong hoàn toàn kinh sợ.

Anh ta hoài nghi có phải bản thân đã nghe lầm hay không, dùng sức bắt lấy cổ tay Tống Như: "Em nghe rồi lời anh, anh nói chính là chuyện kết hôn!"

"Lỗi tai em không có vấn đề, năng lực biểu đạt của em cũng không có vấn đề, anh đã chất vấn tình cảm của em đối với anh, muốn tạm hoãn thời gian kết hôn, ngoại trừ đồng ý em còn có biện pháp khác sao?"

Tống Như phản ứng sạch sẽ lưu loát, rời xa Bùi Lạc Phong là lựa chọn tốt nhất của cô, hơn nữa cô không hối hận vì lời nói ngày hôm nay.

Chị Hy "hừ" một tiếng, đi theo Tống Như cùng vào thang máy.

Bùi Lạc Phong đã nhận ra sự thay đổi của Tống Như, nhưng không có thời gian nghĩ lại, anh ta còn phải đi an ủi Duoeng Vũ Mịch, chờ thêm một thời gian, Tống Như tự nhiên sẽ lại trở về như trước kia, điểm này anh ta tin tưởng không nghi ngờ.

Bởi vì Tống Như vẫn luôn là một người mà anh ta có thể gọi là đến, đuổi thì đi.

Anh ta hiển nhiên không biết lúc này Tống Như đã thay đổi da thịt, đau lòng vì anh ta? Không đáng!

Tống Như yếu đuối trong quá khứ chỉ còn tồn tại trong ký ức của bọn họ, cô đã có được tình yêu của Dương Gia Cửu, không cần những người khác nữa.

"Tống Như, em không sao chứ?"

Chị Hy chỉ từng nhìn thấy Tống Như thoả hiệp với Bùi Lạc Phong, lo lắng cô sẽ rơi vào đó.

"Nhìn em giống như có chuyện sao?" Ánh mắt Tống Như bình thản, không hề đếm xỉa gì về cuộc tranh cãi vừa rồi: "Em đã suy nghĩ cực kỳ rõ ràng, trong mắt Bùi Lạc Phong, em chỉ là một quân cờ, em sẽ không đau lòng vì anh ta nữa."

Tim của cô, đã trao cho Dương Gia Cửu rồi.

"Được, có những lời này của em, chị yên tâm rồi, chị thấy Bùi Lạc Phong cũng không dám không ký tên, ngày mai chị sẽ gặp mặt đạo diễn Trần, thương lượng công việc cụ thể."

"Được, chị là việc em rất yên tâm."

Tống Như mỉm cười ngọt ngào, từ khi cô ra mắt đến nay, chị Hy vẫn luôn vô cùng trung thành với cô, giúp cô xử lý không ít chuyện.

Chia tay chị Hy trước cửa công ty, Tống Như bỗng nhiên cảm thấy tâm trạng rất tốt, cố ý gọi xe đi tới công ty Giải trí Đại Thiên, đứng ở cửa tòa nhà, cô lại chần chờ. Chuyện cô và Dương Gia Cửu kết hôn, vẫn chưa công khai với bên ngoài, cô lại đột nhiên tới cửa như vậy có phải không tốt hay không?

Nên giải thích mục đích của cô với nhân viên lễ tân như thế nào.

Tống Như thở dài, đột nhiên có chút hồi hồi hận vì đã tới đây, giày cao gót màu lam dưới chân cô vừa chuyển, giọng nói quen thuộc mà bá đạo kia đã vang lên sau lưng: "Dừng lại."

Trợ lý ở trên tầng nhìn thấy Tống Như, lập tức báo cáo với Dương Gia Cửu.

Dù sao mỹ nữ có giá trị nhan sắc cao như Tống Như rất dễ nhận ra.

Anh nhìn thấy cô mỉm môi xoay người, nhíu mày đi tới phía trước, dáng người thẳng tắp đứng sau lưng cô, giọng nói tràn đầy từ tính vờn quanh tai cô: "Chẳng lẽ không phải tới gặp anh à?"

"Đương nhiên là tới gặp anh..." Tống Như mở miệng theo bản năng, lại ngượng ngùng cúi đầu: "Nhưng em không biết dùng thân phận gì để tới gặp anh, dù sao anh là Tổng giám đốc tập đoàn Đại Thiên, mà chúng ta..."

Trong lòng cô giống như có một bàn cân, hai bên đều khó xử.

"Lúc em cầu hôn anh, sao lại không suy nghĩ tới chuyện này?" Anh nói thẳng ra khiến gò má Tống Như trong nháy mắt đỏ bừng.

"Em..."

Vẻ mặt của cô vô cùng đáng yêu, Dương Gia Cửu quyết định thật nhanh, hai tròng mắt thâm sau bị Tống Như hấp dẫn, anh nghiêng người dặn dò tợ lý phía sau: "Từ chối buổi tiệc tối nay." Sau đó tiến lên nắm chặt tay Tống Như, dắt cô lên xe.

"Có phải em làm ảnh hưởng đến công việc của anh không?" Tống Như mở to mắt lại luyến tiếc rút tay khỏi bàn tay ấm áp của anh.

"Đồ ngốc, đương nhiên là không..." Dương Gia Cửu không để tài xế lái xe, anh tự mình ngồi vào ghế lái: "Bởi vì anh cũng rất muốn gặp em."

Hóa ra, bọn họ là tâm ý tương thông.

Gò má và lời nói ái muội này khiến Tống Như say mê, nhất là nụ cười như có như không bên môi anh.

Tống Như hưởng thụ nhìn người đàn ông bên cạnh, mỗi vẻ mặt của anh đều là hình ảnh không thể bỏ lỡ, qua một thời gian, Tống Như nhẹ giọng nói: "Chúng ta đi đâu vậy?"

Dương Gia Cửu không trả lời mà chỉ nhẹ nhàng cầm tay Tống Như: "Đến nơi em sẽ biết, còn cần một thời gian nữa, em nghỉ ngơi một chút đi."

Tống Như "ừm" một tiếng, có anh ở đây, cô vô cùng yên tâm.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 24: Được Cưng Chiều

Chiếc xe dừng lại ở ven sông, mái tóc dài và chiếc váy của Tống Như đung đưa theo gió, sắc mặt đỏ ửng, Dương Gia Cửu cởi chiếc áo khoác vest ra choàng lên vai Tống Như, tay anh cũng ôm nhẹ vai Tống Như.

"Bà Dương, xin mời lên thuyền."

Tống Như ngẩng đầu nhìn anh, để lên tay đang đưa về phía cô của anh một cách dịu dàng.

"Không ngờ ngắm cảnh đêm từ trên thuyền lại đẹp đến thế."

Hàng nghìn ngọn đèn đang xếp chồng lên nhau, màn đêm cứ như một bức màn lấp lánh những ngôi sao sáng, Tống Như dựa vào lan can, tận hưởng cảnh đêm.

Trên thuyền đang phát những bản nhạc jazz, Dương Gia Cửu đứng bên trái cô hơi cau mày: "Vẫn chưa đủ."

"Cái gì?"

Tống Như nhìn anh với vẻ đầy kinh ngạc, giây tiếp theo liền bị anh ôm vào lòng, sau đó trên bầu trời bắn ra những chùm pháo hoa, cô phát hiện ánh mắt của người đàn ông trước mặt tràn đầy ý nghĩ sâu sắc.

"Anh muốn em nhớ mãi cảnh đêm nay, cũng phải nhớ đến anh." Sự thâm tình triền miên của anh đã in sâu vào trong mắt Tống Như.

Tống Như mỉm cười, nhẹ nhàng để đầu lên lòng ngực của anh: "Em sẽ nhớ trong lòng những thứ anh đã tặng cho em tối nay."

Sự bá đạo của anh, sự chu đáo của anh... Còn có nụ hôn triền miên của anh.

Trong ánh mắt nhìn nhau của họ tràn đầy vẻ trân trọng và yêu thích dành cho đối phương.

Gia Cửu, anh hãy đợi em, em nhất định sẽ đứng trên vị trí có thể sát cánh cùng anh để ngắm nhìn thế giới phồn hoa này.

Trong lòng Dương Gia Cửu cũng đang mong chờ ngày đó, đồng thời muốn nhìn xem cô vợ nhỏ của anh khiến đôi nam nữ cận kề đó có kết cục gì.

...

Trong lúc Tống Như đang tận hưởng những giây phút hạnh phúc thì Dương Vũ Mịch đang nổi giận ném đồ trong nhà.

Để có xuất diễn "Niên Hoa", cô đã hao tổn biết bao nhiêu tâm sức, dựa vào đâu Tống Như có thể diễn vai nữ số hai nhưng cô lại không tài nào ngăn cản được, đều tại Bùi Lạc Phong vẫn còn quan tâm đến Tống Như mới gây ra tình hình như ngày nay.

Tiếng bước chân ở phía sau dừng lại, Dương Vũ Mịch xoay người lại rồi nhìn vào Bùi Lạc Phong với vẻ nước mắt lưng tròng: "Anh còn đến đây làm gì?"

"Tất nhiên là đến xem bảo bối của anh rồi." Bùi Lạc Phong đưa một hộp quà được đóng gói đẹp mắt lên: "Đây chuyển lần trước em thích đây, mau đeo thử đi."

"Em đã có rất nhiều dây chuyền rồi." Dương Vũ Mịch không hề nề tình, cô rất rõ những món quà nhỏ này chỉ là chiêu trò Bùi Lạc Phong dùng để an ủi cô mà thôi.

"Vậy em còn muốn gì? Anh đi mua liền! Cho dù em muốn ngôi sao trên trời thì anh cũng sẽ hái xuống cho em." Bùi Lạc Phong nói xong bèn ôm chầm lấy Dương Vũ Mịch, hôn nhẹ vào cổ cô.

"Anh biết rõ em muốn gì mà!" Dương Vũ Mịch hừ một tiếng: "Những chuyện Tống Như đã làm đều đang ra oai với em, cô ta muốn cướp anh đi!"

"Ngốc à, anh mãi mãi thuộc về em, đừng nghĩ bậy, sẽ không tốt cho đứa bé đâu."

Bùi Lạc Phong vỗ nhẹ vào lưng Dương Vũ Mịch nhưng không biết rằng người phụ nữ trong lòng đã chuẩn bị sẵn một màn kịch hay, chờ đợi khiến Tống Như mất mặt.

Nếu Tống Như có được xuất diễn nữ số hai cũng không sao, nếu cô ta đã quyết định như vậy, Dương Vũ Mịch cũng không phải dằn vặt, dù sao thì bây giờ cô nổi tiếng hơn Tống Như gấp mấy lần, muốn gây rắc rối cho Tống Như là chuyện dễ như trở bàn tay.

Sau khi Bùi Lạc Phong bị ép phải đồng ý cho Tống Như diễn xuất vai nữ số hai, Tống Như được mời đến bữa tiệc khai máy của đoàn làm phim.

"Tống Như, chị đến rồi." Chị Hy dừng xe ở trước cửa biệt thự bèn nhìn thấy Tống Như mặc bộ đồ thể thao đơn giản đang bước xuống bậc thang, cô bỗng chốc cau mày: "Em định mặc như vậy đi à?"

"Phải đấy." Tống Như nhìn vào cách ăn mặc của mình, trang nhã tự nhiên, không cảm thấy có vấn đề gì cả.

Dương Gia Cửu vừa đúng lúc bước ra nghe được cuộc đối thoại của hai người

"Đi theo anh." Anh nắm nhẹ tay của Tống Như bước vào phòng treo đồ mà anh đặc biệt chuẩn bị cho Tống Như: "Em không thích nhừn thứ này sao? Vậy anh cho người chuẩn bị lại."

"Không phải, quần áo ở đây rất đẹp, chỉ là em không muốn quá phô trương thôi." Tống Như vội vàng ngăn anh lại và giải thích.

Dương Gia Cửu cau mày: "Khuôn mặt xinh đẹp như thế đã đủ phô trương rồi, bất kể em mặc gì cùn chỉ làm màu cho em mà thôi, vốn không tài nào che đi ánh hào quang của em."

Những lời âu yếm của anh chan chứa ma lực mê hoặc lòng người khiến hai gò má của Tống Như đỏ ửng lên: "Nếu Tống giám đốc Dương đã nói vậy, anh chọn một bộ giúp em đi?"

Vốn Tống Như chỉ thuận miệng nói, không ngờ Dương Gia Cửu thực sự chọn giúp cô, một chiếc váy lệch vai màu vàng nhạt, từ cổ áo đến thắt lưng được đính những viên kim cương tinh xảo, được làm từ nhà thiết kế JUDI ở nước ngoài.

"Thử xem."

Tống Như nghe lời mặc vào rồi kết hợp với một đôi giày cao gót màu trắng, khí chất cả người được cải thiện hơn nhiều.

"Rất đẹp." Dương Gia Cửu tự tay đeo một sợi dây chuyền bạc cho cô, không có quá nhiều trang trí, trong Tống Như có vẻ gần gũi hơn.

"Không ngờ mắt thẩm mỹ củ Tống giám đốc Dương tốt đến vậy!"

"Bởi vì em đẹp nên mắt thẩm mỹ của anh mới tốt đến vậy." Mắt anh khẽ di chuyển rồi ôm Tống Như vào lòng, khẽ nâng cằm cô lên và hôn lên môi cô: "Vẻ đẹp của em khiến anh không tài nào không chế được... Anh có thể không đến công ty, chúng ta..."

Tống Như tựa như một đóa hoa bách hợp thuần khiết chớm nở, trên mặt cô xuất hiện nét đỏ ửng và ngênh đón nụ hôn của anh một cách dịu dàng.

"Nhưng anh là Tổng giám đốc của Đại Thiên, không thể..."

Dương Gia Cửu đưa tay vuốt ve mái tóc dài của cô, đè nén lại dục vọng trong lòng: "Vậy, tối nay gặp ở nhà..."

"...Vâng" Tống Như đáp lại, ánh mắt ngượng ngùng chan chứa ý cười, cô khoác vào tay của Dương Gia Cửu cùng bước ra biệt thự, hai người quả thật là một tổ hợp tuần nam mỹ nữ, sự điềm tĩnh của Tống Như kết hợp với sự bá đạo của Dương Gia Cửu, sự xứng đôi đến tột cùng này tuyệt đối là kiệt tác của ông trời!

Chị Hy không kìm được ngưỡng mộ: "Thật là trai tài gái sắc mà, nếu có kịch bản phù hợp mời hai người xuất diễn, phòng vé chắc chắn sẽ mua may bán đắt."

"Đi thôi." Tống Như mỉm cười lên xe.

...

Họ vội chạy đến đoàn phim, bọn phóng viên cũng nghe tin mà chạy đến.

Trước khi Tống Như bước xuống xe thì họ đã bao vây lại: "Tống Như, cô vắng lặng hai năm, sao lại đột nhiên trở về vậy, có phải liên quan đến sự bất hòa với Bùi Lạc Phong không?"

"Mối quan hệ giữa cô và Dương Vũ Mịch như thế nào? Sao này chung một đoàn phim có cảm thấy khó xử không?"

Tống Như không lên tiếng trả lời bất kỳ câu hỏi nào mà chỉ lễ phép vẫy tay với các phóng viên, sau đó bước vào cửa chính khách sạn, đây mới là phong thái của Ảnh hậu!

Sự tao nhã dịu dàng của cô vô cùng đẹp mắt trong ống kính, tựa như nàng tiên bước ra từ giấc mơ, thu hút ánh mắt của tất cả mọi người.

Sau khi gặp mặt với từng nhân viên trong đoàn phim, đạo diễn Trần bước về phía Tống Như: "Chào mừng sự gia nhập của cô."

"Cảm ơn đạo diễn Trần đã cho tôi cơ hội này, tôi nhất định sẽ dốc hết sức diễn giải nhân vật này."

Vào lúc Tống Như gặp mặt với những người trong đoàn phim, tổng phòng làm việc Tống giám đốc Đại Thiên, Dương Gia Cửu đã ban hành một mệnh lệnh: "Sắp xếp vệ sĩ bí mật bảo vệ Tống Như, không được để bất kỳ nhân viên nào khả nghi có cơ hội tiếp cận cô ấy."

Anh hiểu rõ hơn ai hết về những âm mưu trong giới này.

Tống Như diễn nhân vật này sẽ trở thành cái gai trong mắt của một số người.

Vào lúc Tống Như đã gặp mặt đạo diễn, chuẩn bị vào chỗ ngồi thì có vài diễn viên nghi ngờ sự chân thành của cô: "Không lẽ lại muốn hãm hại đoàn phim nữa à? Chuyện mạo danh thay thế lần trước đã đủ tồi tệ rồi."

"Nói ít vài câu đi, người ta dù sao cũng là vợ chưa cưới của Tống giám đốc Giải trí Huy Hoàng, có người chóng lưng đấy! Muốn ai đó biến mất trong giới giải trí là chuyện dễ như trở bàn tay."

Cách đó không xa, Dương Vũ Mịch trông ngóng mọi thứ với vẻ đầy khinh bỉ: "Tổng Như, dù cô có được vào đoàn phim thì sao, vẫn định sẵn bị tôi giẫm dưới chân mà thôi."

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 25: Khai Máy

Đạo diễn Trần ho nhẹ một tiếng, ngăn những người đó nói tiếp.

"Đây là chuyện của tôi, hãy để tôi tự xử lý."

Tống Như mỉm cười dịu dàng, quay người lại nhìn những tên diễn viên đó: "Vì lý do cá nhân của tôi ảnh hưởng đến tiến độ làm việc của mọi người, tôi rất xin lỗi, ở đây, tôi chân thành nói với mọi người một tiếng xin lỗi."

Thái độ của cô hoàn toàn không chút sai sót nào, dù sao thì mọi người cũng đã nhìn thấy tin tức trên mạng, tuy đến bây giờ sự việc đó vẫn chưa được làm rõ hoàn toàn, nhưng danh tiếng của Tống Như bị tổn hại là sự thật không thể chối cãi, cô chịu đựng ra gánh hết mọi trách nhiệm đã đủ chứng tỏ cho nhân phẩm của cô.

Những tên diễn viên đó đã lấy lợi từ Dương Vũ Mịch nên cố tình làm khó Tống Như.

Nghe cô nói như vậy liền lên tiếng: "Cô nói một câu xin lỗi thì xong rồi sao? Cô có biết bởi những tin xấu đó mà một số nhà đầu tư đã rút vốn không? Nếu không phải nể mặt chị Vũ Mịch, Tổng giám đốc Phương cũng sẽ không tiếp tục đầu tư bộ phim này đâu."

Sắc mặt của đạo diễn Trần và một số trợ lý đạo diễn trở nên gượng gạo, nhưng điều họ nói là sự thật.

Bây giờ cả đoàn làm phim được chống đỡ bởi nhà tài trợ của Dương Vũ Mịch tìm đến, nếu không có được những khoản đầu tư khác nữa thì có thể sẽ phải giảm số lượng tập phim, như vậy tác phẩm chắc chắn sẽ bớt hay hơn nhiều.

"Thì đó, nếu tôi là cô nhất định chủ động rút lui, sẽ không gây rắc rối cho đạo diễn! Đúng là đồ ăn hại."

Tống Như không có đất nhượng bộ, trong tình huống này nếu càng phản bác quyết liệt thì sẽ dễ đẩy cô xuống vực thẳm hơn nếu cô đã chọn một cách khác, nụ cười của cô càng dịu dàng hơn và nhìn vào người thốt ra câu nào đó: "Theo cô, nếu tôi có thể lấy được khoản đầu tư thì có phải tôi có đủ tư cách tham diễn hay không?"

"Phải... Nếu cô..."

"Tôi thực sự không ngờ rằng một diễn viên chuyên nghiệp như các cô lại nói ra được những lời như vậy, tôi thừa nhận nhà đầu tư của một bộ phim rất quan trọng, nhưng không phải là ai bỏ tiền vào đây thì có thể làm diễn viên đâu. Nói là phải chịu trách nhiệm."

Trong phút chốc mọi người đều im lặng.

Sắc mặt của tên diễn viên đó rất khó coi, không tài nào phản bác lại.

Bỗng có những tiếng vỗ tay vang ra từ trong góc khuất, tiếp theo đó ngoại trừ tên diễn viên đó ra thì tất cả mọi người cũng vỗ tay đồng ý những lời Tống Như.

"Mọi người nghi ngờ tôi, không sao cả, ngày mai khai máy, tôi bằng lòng dùng tài diễn xuất của tôi để chứng minh rằng tôi có bản lĩnh để đứng ở đây." Tống Như tự tin nhìn vào đối phương.

"Nếu chúng tôi nói cô diễn tệ, có phải cô rút ra khỏi chỗ này không?" Tên diễn viên đó vẫn tiếp tục gây sự, nếu Tống Như thực sự ở lại đoàn phim chắc chắn sẽ trả thù họ.

"Được." Tống Như nói thêm: "Nhưng nếu tài diễn xuất của tôi không có vấn đề, tôi muốn cô xin lỗi tôi trước mặt mọi người."

Đây chính là khí phách của Tống Như, can đảm đối mặt với sự chất vấn của bất kỳ người nào.

"Được, quyết định như vậy!" Những tên diễn viên đó đưa mắt ra hiệu liền nhanh chân bước đi.

Tống Như đi về phía đạo diễn Trần: "Vừa nãy tôi quá mạnh động rồi..."

"Không, cô chín chắn và thận trọng hơn so với khi tôi gặp cô vào ba năm trước, tôi đang trông ngóng màn biểu diễn của cô, hôm nay cũng tạm được rồi, tám giờ sáng mai chính thức bắt đầu."

Tống Như và chị Hy đưa mắt nhìn nhau, cầm lấy kịch bản bước tới khách sạn, cô sẽ thực hiện nghiêm túc mỗi một cảnh quay và không nóng nảy bởi sự chất vấn của bất kỳ người nào.

Sáng ngày hôm sau, chị Hy không cách nào tìm thấy chiếc váy liền áo của cô: "Hôm qua rõ ràng chị để ở đây mà!"

Chị Hy cau mày, chạy ra ngoài và tìm thấy chiếc váy đã đổ được JUDI thiết kế nằm trong thùng rác ngoài hành lang.

"Những tên cặn bã đó, chị đi tìm bọn họ."

"Chị Hy!" Tống Như tóm cô lại: "Bỏ đi, trước kia cũng đâu phải chưa gặp qua chuyện như vậy, nhưng thật tiếc cho tấm lòng của anh ấy."

Trong mắt cô chiếc váy đó là sự yêu thương của Dương Gia Cửu dành cho cô, không liên quan đến số lượng kiểu mẫu có hạn gì cả.

Chị Hy vội vàng chạy đi, Tống Như thấy màn hình điện thoại sáng lên, đó là Dương Gia Cửu.

"Công việc suôn sẻ không? Dự báo thời tiết nói nhiệt độ sẽ giảm, em chú ý giữ sức khỏe."

Tống Như nhếch môi khẽ cười, trả lời rằng: "Không suôn sẻ lắm nhưng em sẽ giải quyết."

Cô cất điện thoại vào trong túi rồi đi vào phim trường.

Ở đầu dây bên kia, đôi mắt thâm trầm đen nhánh của người đàn ông léo lên tia lạnh lùng, ngón tay gõ lên mặt bàn: "Dùng danh nghĩa của Tống Như chuẩn bị chiếc xe đưa bữa trưa đến phim trường."

"Vâng, Tống giám đốc Dương."

Anh có thể không can thiệp vào kế hoạch của cô nhưng không thể bỏ mặc không quan tâm đến cô, ít ra anh phải để mọi người biết được, Tống Như không chiến đấu một mình mà phía sau cô đang có người bảo vệ cô.

Sau khi Tống Như trang điểm và thay đồ xong, Dương Vũ Mịch mới thông thả đi đến.

"Thật ngại quá đạo diễn, tôi vừa mới xuất viện, sức khỏe không tốt lắm." Cô nói một cách yếu đuối và bụm trán, trông có vẻ vô cùng mệt mỏi.

Đạo diễn Trần nhìn lịch sắp xếp hôm nay: "Hôm nay không có phân cảnh của cô, cô có thể về nghỉ ngơi trước."

Dương Vũ Mịch cười nói: "Tôi muốn ở đây với mọi người, các người cứ làm việc đi, không cần quan tâm tôi." Sau đó được trợ lý đỡ lấy ngồi sang

một bên.

Tống Như vốn không nhìn cô, chỉ yên tĩnh ngồi trên ghế dài chờ lệnh của đạo diễn.

Những tên diễn viên đó thấy Tống Như điềm đạm như thế bèn lên tiếng mỉa mai: "Ngay cả kịch bản cũng không xem, lát hồi không biết phải NG bao nhiêu lần."

"Chắc đã sẵn sàng rút ra khỏi đoàn phim rồi!"

...

Sau khi Đạo diễn Trần và phó Đạo diễn trao đổi một phen bèn cầm loa hét lên: "Mọi người chuẩn bị, cảnh quay thứ nhất, quay cảnh Tử Yến bước vào biệt thự."

Sau đó ông nhìn Tống Như đã bước đến vị trí mở máy: "Không vấn đề gì chứ?"

Tống Như làm một cử chỉ OK, ánh mắt điềm đạm như nước, ngay sau khi Đạo diễn nói tiếng bắt đầu, biểu cảm cô lập tức thay đổi.

Tống Như trước ông kính dường như trở thành một người khác, từ kích động đến căng thẳng còn có đôi chút xấu hổ, đã diễn rất đạt về màn diễn nội tâm của vai nữ số hai Tử Yến.

Chỉ thấy cô cúi đầu bật cười đưa tay mở cửa chính ra và hé miệng, rồi lại lui về sau hai bước và bước lên trước lần nữa, vừa muốn gõ cửa nhưng cánh cửa đột nhiên mở ra.

Cô nhìn thấy các đình đài gác lầu ở bên trong, biểu cảm kinh ngạc được cô thể hiện một cách sinh động.

"Sau này tôi sống ở đây sao?" Trong ánh mắt của cô đều đang thể hiện niềm vui sướng và thích thú trong lòng, cô sải bước đi vào cửa chính.

Đạo diễn hài lòng nhìn vào màn hình hét lên: "Cut, OK!"

Tống Như quả nhiên không làm ông thất vọng, cuộc hợp tác sau ba năm, ánh hào quang của Ảnh hậu không hề phai nhạt chút nào.

Những nhân viên trong phim trường đều gật đầu, chỉ chốc lát thôi đã diễn giải vai diễn tốt như vậy, tài diễn xuất của Tống Như quá hoàn hảo rồi, tiếp theo lại quay hai cảnh khác của Tống Như, bao gồm một cảnh có đoạn độc thoại rất dài, cô vẫn thông qua ngay lập tức.

Cuối cùng vẻ mặt lấp lánh nước mắt khiến mọi người phải tán thưởng.

Tuy nhiên khi đạo diễn vừa hô Cut, cô lại khôi phục vẻ ngoài bình thường yên tĩnh, chắc chắn là tài diễn xuất như sách giáo khoa.

"Vừa nãy cô ta có xem kịch bản không?"

"Không có, tôi không thấy cô ta cầm kịch bản, nhớ hết nhiều từ như vậy sao? Thật lợi hại!"

"Thật không hổ danh là người đoạt giải Ảnh hậu Kim Vũ, nếu cô ta không rút lui, có lẽ bây giờ đã là một siêu sao có giá trị."

Ở phía bên kia, Dương Vũ Mịch xem màn biểu diễn của cô sớm đã ngồi không yên rồi, nhưng suy nghĩ lại để Tống Như ở lại đoàn phim cũng là một chuyện tốt, cô có thể giày vò cô ta: "Cứ đợi mà xem đi, phía sau tôi là ông chủ lớn của đoàn phim, cô chỉ là một vai hề dối trên gác dưới biết diễn kịch mà thôi."

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 26: Ai Mới Là Vai Hề

Đợi những tên diễn viên đó bình tĩnh từ tài diễn xuất của Tống Như, Tống Như đã đứng trước mắt họ: "Bây giờ các cô còn nghi ngờ tài diễn xuất của tôi không?"

Bên cạnh có nhân viên hừ vài tiếng: "Không biết bản thân họ đã diễn ra sao mà dám thách thức với Ảnh hậu."

"Xem cô diễn cũng tạm được, được rồi chứ!"

Họ đưa mắt nhìn nhau, quay người lại muốn rời đi và thì thầm trong lòng, rõ ràng Dương Vũ Mịch nói với họ rằng tài diễn xuất của Tống Như không tốt lắm, cũng không có người chống lưng nên họ mới dám gây sự với Tống Như, bây giờ xem ra hoàn toàn không như lời cô ta nói.

"Đợi đã!"

Tống Như ngăn bọn họ lại, nhìn thoáng qua vị trí lúc này Dương Vũ Mịch ngồi: "Tôi đã nói rồi, tôi muốn các cô xin lỗi tôi."

"Xin... Xin lỗi!"

Tống Như biết rằng đa số họ được Dương Vũ Mịch mua chuộc bèn khẽ ngược mắt lên, ăn nói mạnh mẽ: "Muốn sinh tồn trong giới này không đơn giản như các cô tưởng tượng, không có đầu óc trở thành cây sủng trong tay người ta thì chỉ có tự hủy hoại tương lai của mình mà thôi."

Những lời này của Tống Như đã đủ khoan dung, nếu họ rơi vào tay người khác, nói không chừng sau này sẽ bị trả thù, không bao giờ được đóng phim nữa.

Tống Như ngược cầm lên, tỏ ra vẻ kiên cường quay người lại rời đi.

Cô vốn muốn về phòng nghỉ ngơi một lát và xem lại cảnh quay của ngày mai, bỗng chị Hy vui vẻ chạy nhào tới trước mặt cô: "Tống Như, em mau ra xem, có người chuẩn bị một bất ngờ lớn cho em đấy!"

"Bất ngờ?"

Tống Như sững sờ, bị chị Hy kéo đến trước cửa phim trường.

Trên ba chiếc xe Mercedes-Benz chứa đầy bento và trái cây, biểu ngữ treo trên xe cũng rất bắt mắt: "Chúc "Niên Hoa" phủ sóng rộng rãi, Tống Như."

"Wow, chịu chi đến vậy, toàn là bào ngư và bò bít tết."

"Xem ra thực sự có người đang chống lưng cho Tống Như, hơn nữa mạnh hơn nhiều so với Tổng giám đốc Phương ở phía sau Dương Vũ Mịch kia! Chỉ biết nói suông thôi."

Tống Như túm lấy chị Hy: "Chuyện gì vậy? Những thứ này không phải em mua."

"Chị hỏi qua rồi, hình như là người của Đại Thiên." Chị Hy lén nháy mắt với cô.

Người của đoàn phim xếp hàng lấy bento, đạo diễn Trần cười mỉm chỉ bước tới: "Tống Như à, cô thực sự quá tốn kém rồi đấy, không ngờ lại mời mọi người ăn một bento ngon như vậy."

"Không có gì..." Tống Như cười đáp lại, đang muốn gọi điện thoại cảm ơn với Dương Gia Cửu.

Ngay lúc này, vài tên đàn ông đeo khẩu trang xông vào, chỉ vào Tống Như quát to: "Chính là cô ta đã giết hết sự nổi trội của Vũ Mịch."

Trứng gà, cà chua được ném lung tung vào Tống Như.

Cảnh tượng bỗng chốc trở nên rất hỗn loạn.

Tống Như trở về phòng khách sạn dưới sự bảo vệ của chị Hy, yên tĩnh ngồi bên giường lau sạch những chất lỏng trứng trên tóc.

Ở phía bên kia chị Hy hậm hực cúp máy của phóng viên.

"Hỏi rõ rồi, là trợ lý của Dương Vũ Mịch sai khiến. Hơn nữa cô ta đã mua Hot search, bây giờ trên mạng toàn là những tin tức chửi ta chửi oan ức và bị ép xuất diễn vai nữ số ba."

"Chị Hy, video và ghi âm chắc đã chuẩn bị xong rồi chứ!" Đôi mắt Tống Như trở nên lạnh băng, trầm giọng nói: "Nếu cô ta tự tìm đến con đường chết, vậy chúng ta cũng không cần khách sáo với cô ta nữa. Chị Hy, hành động đi."

"Chị đợi câu này của em lâu lắm rồi, em cứ ngồi chờ mà xem đi!"

Chị Hy phấn khởi lắc củ tỏi, lấy điện thoại ra bắt đầu sắp xếp.

Trong nửa tiếng ngắn ngủi, đoạn video chị Hy cho người tung lên mạng đã gây ra phản ứng lớn.

Người tung tin ghi rõ chi tiết thời gian của mỗi đoạn video, rõ ràng Bùi Lạc Phong bắt cá hai tay mà Dương Vũ Mịch biết rõ giữa họ có hôn ước còn ráng chen chân vào, nhìn biểu cảm trên video tuyệt đối không phải bị uy hiếp đâu.

Do mức độ hình ảnh trên video quá lớn, hình tượng thuần khiết của cô ta ngay lập tức rơi xuống đáy, trên mạng xã hội Tieba và các Blogger đang tranh cãi một phen, những người hâm mộ cô ta cũng đồng loạt bày tỏ thích phải ngôi sao như vậy là vấy bẩn trong đời họ.

"Hóa ra cô ta thực sự là tiểu tam của Bùi Lạc Phong, phá hoại tình cảm của Bùi Lạc Phong và Tống Như, còn lợi dụng Tống Như thử vai giúp cô ta, sau khi bị vạch trần thì trả đũa lại, người phụ nữ giả tạo như thế quả thật quá đáng ghét!"

"Tôi nghe nói cô ta còn sai khiến anti fan đến đoàn phim làm càn, làm tổn hại đến Tống Như!"

"Rút lui đi, không bao giờ theo dõi bất cứ trạng thái nào của cô ta nữa, lãng phí thời gian của tôi."

Còn có rất nhiều người đăng bài xin lỗi Tống Như.

Cùng lúc đó, Bùi Lạc Phong đang đưa Dương Vũ Mịch rời khỏi đoàn phim đi ăn cơm với đám người Tống giám đốc Phương, bàn về khoản đầu tư tiếp theo.

Điện thoại bỗng reo lên: "Thật ngại quá, tôi xin phép nghe điện thoại."

Anh còn chưa lên tiếng, bên kia đã vang đến tiếng hét của Quản lý bộ phận PR: "Tống giám đốc Bùi, xảy ra chuyện lớn rồi. Anh mau chóng về công ty đi."

"Có chuyện gì? Anh nói từ từ..." Bùi Lạc Phong càng nghe, sắc mặt càng u ám hơn: "Tôi biết rồi, tôi về ngay lập tức!"

Nhưng anh vừa chuẩn bị lên tiếng, đám người Tống giám đốc Phương cũng nhận được tin tức.

"Tổng giám đốc Bùi, không ngờ ngay cả chúng tôi mà anh cũng lừa dối, chuyện đầu tư gác lại tại đây, sau này chúng tôi tuyệt đối sẽ không hợp tác với Giải trí Huy Hoàng nữa, nếu không vào một ngày nào đó chúng tôi sẽ bị các người liên lụy chết."

"Này! Tổng giám đốc Phương!"

Bùi Lạc Phong không ngăn người lại được, thấy dưới lầu có một đám phóng viên đang chạy vào, anh vội đưa Dương Vũ Mịch rời khỏi, mà sau khi Dương Vũ Mịch nhìn thấy đoạn video đó liền ngậy người ra.

Tuy cơ thể cô được làm mờ đi, nhưng trên cơ bản đã vị thấy rõ hết rồi.

Bốp.

Cô tát Bùi Lạc Phong một bạt tay: "Anh dám quay lén à!"

"Em bình tĩnh một chút, sao có thể là anh quay được, liệu anh có ngu tới tự đẩy mình vào hố lửa không?" Bùi Lạc Phong trở nên bối rối bởi cú lật xảy ra bất ngờ, vốn không rảnh quan tâm đến cảm nhận của Dương Vũ Mịch bèn tóm lấy cổ tay cô: "Em nghĩ kĩ đi, ai có thể làm ra chuyện này?"

"Ngoài Tống Như ra thì còn có ai nữa? Chẳng qua em chỉ muốn cô ta rút khỏi đoàn phim thôi mà, còn cô ta thì sao? Cô ta hủy hoại danh tiếng của em, khiến em không lấy được Ảnh hậu bởi những tin tức tiêu cực này, cô ta đang hủy hoại cuộc đời của em! Sau này em còn mặt mũi nào ra ngoài nữa."

Dương Vũ Mịch khóc sụt sùi rồi lau nước mắt đi, giẫm chân thật mạnh: "Em mặc kệ, bây giờ anh liên lạc với Tống Như bảo cô ta công khai xin lỗi."

"Không được, bây giờ nếu xảy ra chuyện gì nữa, anh và em thật sự toi luôn đấy, anh đưa em về căn hộ trước, gần đây em đừng đi đâu cả, mọi hoạt

động đều phải hoãn lại, còn bên đoàn phim anh sẽ đi giải thích."

Bùi Lạc Phòn vỗ nhẹ lưng cô, đây là cách tốt nhất tạm thời có thể nghĩ ra được.

"Lạc Phong, anh sẽ không bỏ mặc em chứ?" Dương Vũ Mịch chột phản ứng lại, trong mắt nhìn người đàn ông ở trước mặt: "Em vì anh mà trở nên nông nổi như ngày hôm nay, nếu anh không cần em nữa thì..."

Bùi Lạc Phong liền ôm chầm lấy cô: "Ngốc à, sao anh có thể không cần em được chứ? Anh chỉ tạm thời không thể gặp mặt với em thôi, em tin anh đi, anh nhất định sẽ giải quyết nhanh."

Dương Vũ Mịch bán tin bán nghi bước xuống xe, dõi theo chiếc xe khuất khỏi tầm mắt, trong đầu cô chỉ có một chữ hận.

Trợ lý chạy tới sau, thấy cô đứng ngây người trên đường bèn lặng lẽ khuyên rằng: "Đừng nhìn nữa, mau lên lầu đi, nếu không phóng viên sắp đuổi tới kịp rồi."

"Tôi còn cơ hội trở mình không?"

Trợ lý sợ cô không thông suốt vội nói: "Tất nhiên có, đứa bé trong bụng cô chính là lá bài trở mình của cô, cậu Phong sẽ không bỏ mặc cô đâu!"

"Đứa bé?" Tay Dương Vũ Mịch vuốt ve bụng dưới, trong mắt lại lóe sáng lên.

Phải, cô còn có đứa bé.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 27: Bất Ngờ

Do đột nhiên tung ra sự việc video, đoàn phim buộc phải đình công.

Khi Tống Như đang nghỉ ngơi ở khách sạn bên nhận được cuộc gọi đến của Dương Gia Cửu.

Không có thêm làm nền dư thừa, cách anh thể hiện suy nghĩ của mình rất đoan giản và thẳng thắn, giọng nói mê người như rượu vang: "Anh nhớ em, em đang làm gì vậy?"

"Em đang xem kịch bản ở phòng khách sạn, chị Hy đi gọi đồ ăn rồi." Tống Như đáp lại đầy dịu dàng, hơi nháy mắt: "Phải rồi, bento lần trước anh đưa tới đoàn phim rất ngon, nhưng lại vì em mà tốn kém rồi."

Dương Gia Cửu để hành lý lên tầng thăm ở trước cửa phòng, cặp mắt nghiêm nghị hơi nhướng lên: "Vì em, anh không để tâm những thứ này."

"Cám ơn, ông xã..." Đôi môi hồng của Tống Như thốt ra hai chữ, gò má ửng đỏ, may rằng Dương Gia Cửu không thấy vẻ mặt bấy giờ của cô.

"Vậy thì còn được, vậy em nhớ anh không?" Giọng điệu của anh đầy cảm dỗ, như thể Tống Như không thoát khỏi lòng bàn tay anh vậy.

"Nhớ anh, ngày một có hai cảnh quay của em, nếu không em về nhà với anh rồi." Tống Như nắm chặt tấm bìa của kịch bản, hỏi một cách rụt rè: "Nếu sau này em trở nên bận rộn, vậy anh có không vui không?"

Người đàn ông có thân phận có địa vị như Dương Gia Cửu chắc chắn hy vọng có một người phụ nữ dịu dàng hiền lành, ở nhà chăm sóc sinh hoạt thường ngày của anh, một khi Tống Như quay lại giới giải trí sẽ không thể có thời gian ấm áp như thế nữa.

"Không đâu."

"Thật không?" Nghe được câu trả lời của anh, trong lòng Tống Như tràn đầy sự ấm áp, Dương Gia Cửu sẽ không gạt cô.

"Ừm, bởi vì bất kể em ở đâu, anh muốn gặp em thì sẽ đến tìm em."

Anh liếc nhìn tỏ ý với chị Hy đứng kế bên, chị Hy mỉm cười quét thềm cửa, cửa phòng vừa mở ra Dương Gia Cửu liền sải bước vào trong, ôm chầm lấy người phụ nữ khiến anh nhớ thương da diết.

"Sao anh lại..." Tống Như mở to mắt ra và vội che mặt mình lại: "Em vừa mới tẩy trang xong, hơn nữa hôm qua ngủ không ngon, quầng thâm rất nặng!"

Cô không muốn để Dương Gia Cửu nhìn thấy vẻ không hoàn hảo của cô.

Bên tai là tiếng cười của anh, nhẹ nhàng nắm lấy cổ tay cô, hôn nhẹ vào cổ cô: "Em có gì mà anh chưa thấy qua chứ, hửm?"

Ngoài cửa, chị Hy nghe thấy những lời này liền đỏ mặt tía tai, cười lên và đóng cửa lại, vốn còn lo lắng Tống Như sẽ ngủ không ngon bởi đoàn phim đình công, bây giờ Dương Gia Cửu chủ động đến thăm đoàn, trợ lý đặc biệt như cô chắc chắn an tâm.

"Sao anh lại đến đây? Công ty không bận sao?" Tống Như nghiêng đầu và làm nũng.

"Bận." Dương Gia Cửu bưng mặt cô lên với vẻ ý vị sâu xa: "Nhưng em quan trọng hơn."

Anh đã hoãn hai cuộc họp và mang tài liệu theo ký tên trên đường đi chỉ vì có thể ở bên cô thêm một đêm, dù chỉ ôm cô không làm gì cả.

"Em rất cảm động."

Tống Như là một người rất cảm tính, mặc dù mới bắt đầu quen nhau với Dương Gia Cửu nhưng cô tin vào sự chân thành của người đàn ông này, cũng tin họ sẽ có một kết thúc hoàn hảo.

"Trên đường vất vả rồi, đi tắm trước đi, sau đó chúng ta ra ngoài dùng bữa." Tống Như chống lấy vai của anh, mỉm cười dịu dàng.

"Như vậy thôi sao?" Dương Gia Cửu cau mày, giả vờ tức giận: "Anh cố tình qua đây thăm em, em không bày tỏ một chút à?"

"Tối nay em..." Cô chưa nói hết lời liền bị ôm eo lên, hai chân đột nhiên vọt lên cao, cô ôm chặt lấy Dương Gia Cửu theo bản năng.

"Bây giờ anh muốn liên." Dương Gia Cửu không đợi cô phản ứng lại, ôm chặt cô bước vào phòng tắm một cách bá đạo, sau đó trau cho cô một nụ hôn không thể cưỡng lại.

Sự ôm ấp và những nụ hôn nóng bỏng bất ngờ khiến cơ thể Tống Như nóng ran lên, cô dựa vào lòng ngực của Dương Gia Cửu, mặc cho hành động của anh nhưng chỉ tắm rửa mà thôi, vẫn chưa đi đến bước đó.

"Gia Cửu... Em..." Tống Như còn thừa lại một chút lý trí.

Tay Dương Gia Cửu vẫn chưa rời khỏi cơ thể cô, giọng nói cực kì quyến rũ, lại gần Tống Như một cách đầy nguy hiểm: "Em thế nào?"

Tống Như nhắm mắt lại, hàng mi run rất đang truyền đạt sự mong chờ của cô.

Dương Gia Cửu hiểu lời cô chưa nói xong, sau khi hết lòng tắm rửa giúp cô liền buông tay ra.

Tống Như dần dần mở mắt ra, dựa vào lòng ngực ấm áp của anh.

Vào lúc Tống Như và Dương Gia Cửu đang dùng bữa tối, chị Hy ở khách sạn bên nhận được cuộc gọi đến của Bùi Lạc Phong.

"Làm gì?" Chị Hy bực bội bắt máy lên, nếu không phải Tống Như vẫn ở lại Huy Hoàn một khoảng thời gian nữa thì cô chắc chắn sẽ đưa số điện thoại này vào danh sách đen rồi.

"Cô..." Bùi Lạc Phong nhìn lại cố gắng không phát cáu: "Tống Như còn trong đoàn phim không?"

"Tất nhiên, Tống Như chúng tôi là người kính nghề nhất đấy, không giống nữ minh tinh nào đó, không đóng phim cho tốt mà suốt ngày bận ăn cơm xã giao, leo trèo lên bằng khuôn mặt, à, có lẽ không chỉ nhờ vào khuôn mặt."

"Tôi không rảnh nghe cô nói bóng gió, bảo Tống Như nghe máy đi."

Chị Hy bĩu môi, muốn nói chuyện của Dương Gia Cửu ra nhưng Tống Như vẫn chưa muốn làm vậy, cô ho nhẹ vài tiếng, nói một cách qua loa: "Tống Như đi thay đồ rồi, lát hồi phải thảo luận phim với đạo diễn, tối nay cô ấy không có thời gian trò chuyện với Tống giám đốc Bùi đâu."

Dứt lời, chị Hy liền cúp máy luôn.

"Chắc chắn là muốn giờ trò bởi sự việc video đó rồi, tôi sẽ không cho anh cơ hội phá hỏng buổi hẹn hò của Tống Như đâu."

Bùi Lạc Phong không liên lạc được với Tống Như, ngồi trong phòng làm việc đến nửa đêm, anh giống như một con kiến trên nôi lầy vậy, đứng ngồi không yên. Nhìn tin tức trên mạng không ngừng thay đổi nhưng tin tức video của anh và Dương Vũ Mịch luôn đứng ở ba vị trí đầu.

"Chế tiết, đám người bên bộ phận PR đang làm cái quái gì vậy!" Anh đưa tay quăng hết tất cả tài liệu xuống bàn.

Màn hình điện thoại nhấp nháy liên tục, đều là những tin nhắn Dương Vũ Mịch gửi cho anh nhưng Bùi Lạc Phong không mở một tin nào cả.

Cầm chiếc áo khoác vest lên đi thẳng đến hộp đêm.

Anh cần phải thả lỏng mới có thể miễn cưỡng thở được.

...

So với sự nôn nóng của Bùi Lạc Phong, Tống Như đã trải qua một đêm vô cùng yên bình và ngọt ngào, cô dịu dàng nằm co người lại trên ghế sofa, cảm thán mà nói: "Ở đây thật tốt, em có thể nắm tay anh, ôm nhau với anh..."

Không cần lo lắng bị phóng viên chụp lén, cũng không cần phải lo những đám phóng viên đó viết bậy.

"Trở về cũng có thể." Dương Gia Cửu ôm cô vào lòng, khi khoảng cách đến gần, anh hy vọng Tống Như có thể nghe được tiếng tim anh đập vì cô, giọng nói anh rất quyết rũ: "Chỉ cần em đồng ý, anh lập tức sẽ công bố hôn sự của chúng ta."

Anh đã giao quyền quyết định vào tay Tống Như, người đàn ông như anh có thể làm được tới bước này quả thật không dễ dàng.

"Anh như vậy sẽ chiều hư em đấy." Tống Như nói không kiêng dè: "Bây giờ em mới biết được đâu là sự cảm động chân thật, đâu là tình yêu đích thực."

Cô đã không còn dễ dàng cảm động như trước kia nữa nhưng người đàn ông này rõ ràng muốn nuông chiều cô trở thành một công chúa nhỏ.

"Không nuông chiều em thì nuông chiều ai?"

Dương Gia Cửu nghiêm túc nắm tay cô bào lòng bàn tay: "Anh muốn công khai quan hệ của chúng ta hơn em nhiều, nhưng anh càng biết rõ ràng chỉ khi chúng ta trân trọng đối phương mới có thể đi hết cuộc đời này một cách hạnh phúc."

Tống Như ngẩng đầu nhìn anh: "Em không ngờ người đàn ông có địa vị cao quý như anh lại khao khát một cuộc hôn nhân như vậy, em tưởng anh..."

"Tưởng anh thế nào?" Dương Gia Cửu nheo mắt và hôn lên môi Tống Như lần nữa: "Anh là của em, đừng nghi ngờ về điều này."

Tống Như hạnh phúc nhắm mắt lại, có anh ở bên cạnh đã đủ rồi.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 28: Phong Thái Ảnh Hậu

Sáng sớm ngày thứ hai, Dương Gia Cửu rời đi, chị Hy nhìn Tống Như sau khi tiễn anh ta đi, mới đem chuyện hôm qua Bùi Lạc Phong gọi điện đến nói cho Tống Như: "Có cần gọi lại cho hần ta không?"

"Không cần." Tống Như nhìn kịch bản, lạnh lùng cự tuyệt: "Cũng đến lúc hần ta nếm trải tư vị bị lạnh nhạt rồi."

"Đúng! Hai ngày nay Dương Vũ Mịch không đến đoàn phim, nghe nói xin nghỉ phép, chị thấy bên đạo diễn muốn đổi người rồi. Trong lúc bọn họ đối qua đối lại, em chỉ cần diễn tốt phân cảnh của mình là được rồi, phần còn lại giao cho chị."

"Vâng, vất vả cho chị rồi chị Hy, mấy giờ bắt đầu chụp thế ạ?"

"9 giờ, chị đi cùng em."

Lúc Tống Như đi đến phim trường, nhân viên đã chuẩn bị xong rồi, diễn viên hôm nay ở phim trường nhiều hơn, cảnh hai và cảnh ba đều là Tống Như diễn cuộc đối đầu giữa nam chính và Tử Yên.

"Diễn nam chính là Tống Ngưng, là nghệ sĩ của công ty Song Thăng kí kết, anh là một người không nóng không lạnh." Chị Hy thấp giọng nói với Tống Như.

"Vâng, em biết rồi." Tống Như không có chào hỏi như trước kia, khi cô làm việc sẽ không để tâm đến bất kì mối quan hệ cá nhân nào, cho dù đối phương là ảnh đế hay người mới, đối với cô mà nói đều như nhau.

Phó đạo diễn nhìn phân cảnh hôm nay, đi đến bên Tống Như: "Phân cảnh hôm nay hơi khó, yêu cầu sau khi cô khóc xong lập tức diễn cảnh hồi ức, khi đó cô và nam chính là người yêu, cô hiểu chứ?"

Tuy biết Tống Như là người có tài diễn xuất, nhưng phó đạo diễn vẫn có chút lo lắng.

"Vâng!" Tống Như đã xem trước kịch bản, cũng biết được sắp xếp ngày hôm nay.

Phó đạo diễn gật đầu, lại đến chỗ Tống Như sau khi bố trí ổn thỏa các bộ phận thì bắt đầu chính thức quay.

Phân cảnh đầu tiên, những phân cảnh khác nhau đều yêu cầu biểu cảm khác nhau, cảnh trước yêu cầu biểu cảm căng thẳng, cảnh lần này cần cảm xúc mạnh mẽ bộc phát, trong giây phút nhìn thấy nam chính, trong chốc lát sẽ bật khóc, hơn nữa khóc đến thê lương, không nỡ rời ra.

Đạo diễn Trần và phó đạo diễn ngồi ở vị trí trước mặt, căng thẳng theo dõi biểu cảm của Tống Như.

"Không cần!"

Tống Như yếu đuối hét lên một tiếng, một giây nhập cảnh, kéo theo tiết tấu của toàn bộ bộ phim, chỉ thấy cô vừa bước chân lên đài, liền đem tâm trạng muốn đến gần nam chính vừa sợ hãi vừa do dự biểu hiện ra hết.

Tất cả những diễn viên xung quanh và nhân viên đều bị diễn xuất của Tống Như cuốn hút, họ đều không ngờ khi cảm xúc của cô lên đỉnh điểm, liền bật khóc mạnh mẽ.

"Cô..." Tống Như khen cô, diễn xuất chỉ có thể nói quá đạt.

Tống Như quỳ xuống đất, khóc không thành tiếng, đạo diễn giơ tay ra hiệu, thợ quay liền bắt đầu quay về mặt của Tống Như, từ ánh mắt cho đến từng góc mặt, mỗi một biểu cảm đều được cô diễn rất có hồn.

Đợi đến khi đạo diễn hô lên một tiếng Cut, tất cả mọi người ở hiện trường đã bị diễn xuất của cô thu hút hấp dẫn vào nhân vật.

"Chẳng trách mà Tống Như năm đó đoạt được ngôi vị Ảnh hậu Kim Vũ, thật là quá lời hại rồi."

"Tôi thấy cô ấy làm nữ chính đều diễn rất động lòng người, xem ra bộ phim này của chúng ta nhất định sẽ nổi đây."

Chị Hy ở bên cạnh chấp hai tay lại: "Cảm tạ trời đất, cuối cùng thì Tống Như cũng đã lấy lại được phong độ rồi." Lúc đầu khi Tống Như tuyên bố rút lui khỏi giới giải trí, người cảm thấy đáng tiếc nhất chính là chị Hy, cô hơn ai hết hiểu được Tống Như vì buổi diễn xuất hôm nay mà đã phải bỏ ra bao nhiêu thứ, ngoài việc có thiên phú, đằng sau đó cô đã phải đổ biết bao mồ hôi nước mắt mà không phải người bình thường nào cũng chấp nhận được.

Khi cô đang ở đỉnh cao, thì lại lui về ở ẩn, thật sự là tổn thất lớn đối với giới nghệ thuật trong nước, dựa vào nhan sắc và diễn xuất của cô, tuyệt đối có tư cách bước vào Quốc tế ảnh đàn.

Tống Như nhập vai rất nhanh, cũng thoát ra rất nhanh, cô khôi phục lại biểu cảm yên tĩnh như lúc đầu, đi đến bên cạnh đạo diễn, nhìn hình ảnh trên màn hình: "Cảnh ban nãy có cần quay lại ở một góc độ khác không?"

Bộ phim này quả thật độ khó hơi cao.

Đạo diễn Trần rất tán thưởng Tống Như, nhưng ông nhìn vào màn hình do dự: "Nếu có thể quay từ góc bên trái của máy quay, cô có thể đảm bảo

diễn xuất của cô không hề thua kém không? Điều này yêu cầu độ khó rất cao."

Phải diễn cảnh khóc, không khó, nhưng mỗi lần khóc phải giống nhau, đối với diễn viên mà nói, đây là cách thử thách lớn nhất.

Tống Như nghĩ một chút, gật đầu kiên định: "Tôi muốn thử một chút, lại một lần nữa đi."

Phó đạo diễn kinh ngạc hô lên một tiếng: "Các bộ phận, chuẩn bị!"

Đây chính là diễn viên chân chính, sẽ cố gắng đáp ứng mọi yêu cầu của đạo diễn, quan trọng nhất là, Tống Như có năng lực đem tất cả biểu cảm cảm xúc diễn xuất một cách hoàn mỹ.

Chuyện của Bùi Lạc Phong và Dương Vũ Mịch không ảnh hưởng chút nào đến việc phát huy diễn xuất của cô, ngược lại còn là động lực thúc đẩy cô không ngừng trưởng thành.

Một buổi sáng quay liên tiếp hai cảnh, biểu hiện của Tống Như vô cùng xuất sắc, toàn bộ người trong đoàn làm phim đều nhìn thấy, giờ giải lao, chị Hy bận rộn chuẩn bị cho cô sẵn hoa quả: "Ăn chút đi, tí nữa sẽ trang điểm lại sau."

Tống Như một khi làm việc đề không quan tâm đến thời gian, đều là chị Hy chăm sóc cô.

"Cám ơn chị." Tống Như vừa ăn được hai miếng thì thấy chị Hy giật dùm dùm ngắt điện thoại, nghi ngờ hỏi: "Sao vậy?"

"Bùi Lạc Phong, hẳn ta nói không tìm thấy em, đã gọi cho chị mười mấy cuộc điện thoại rồi." Chị Hy lắc lắc đầu: "Sớm biết có ngày hôm nay, sao lúc trước còn làm!"

Vừa nói xong, điện thoại của chị Hy lại reo lên.

Ánh mắt Tống Như tối xuống, bỏ hoa quả xuống: "Để em nghe, không thể để anh ta cứ làm phiền chị mãi như thế được."

"Chị Hy, Tống Như đâu? Chị bảo Tống Như liên lạc với em nhanh chút!" Bùi Lạc Phong vừa nghe tiếng điện thoại được kết nối, gấp đến không đợi đối phương nói.

"Tìm tôi có chuyện gì?" Tống Như bình tĩnh đáp.

"Tống Như! Soa anh gọi điện thoại cho em không được, em hiện tại vẫn ở đoàn làm phim à? Em..." Bùi Lạc Phong gấp gáp nói.

"Nếu không có chuyện gì, tôi còn phải làm việc, tạm biệt!"

"Không, em nghe anh nói, anh nghĩ kĩ rồi, chúng ta nhanh chóng kết hôn đi, em muốn nhận bao nhiêu bộ phim cũng được, chỉ cần là chuyện em muốn làm, anh nhất định sẽ giúp em hết mình. Tống Như, anh không thể không có em, chúng ta lập tức đi đăng kí kết hôn."

Bùi Lạc Phong uống rượu cả đêm, chỉ có thể nghĩ ra cách này giải quyết tình cảnh khó khăn hiện tại.

Hắn ta không thể vì Dương Vũ Mịch mà từ bỏ Tống Như, không phải là vì hắn ta yêu Tống Như, mà vì Tống Như là thiên kim tiểu thư nhà họ Tống, tuy sản nghiệp của nhà họ Tống đa phần ở nước ngoài, nhưng chỉ cần hắn ta trở thành con rể của nhà họ Tống, sau này nhất định sẽ chia cho hắn ta một chút lợi ích đối với sự nghiệp của hắn ta.

Chỉ cần Tống Như vẫn chưa nhìn thấy những đoạn clip đó, hắn ta vẫn còn cơ hội, đợi gạo nấu thành cơm rồi, Tống Như yêu hắn ta như vậy, không thể rời xa hắn ta, cho dù là Dương Vũ Mịch, Bùi Lạc Phong cũng không thể lo nghĩ nhiều như vậy.

"Kết hôn?" Tống Như không nhịn được cười: "Tôi nhớ anh từng nói, phải kéo dài thời gian không biết đến bao giờ, sao, bây giờ hối hận rồi à?"

"Đó là do anh nhất thời tức giận, em đợi anh, anh lập tức qua tìm em!"

"Một mình anh đến, hay đem theo cả Dương Vũ Mịch đến? Đoạn video của các người kích tình như vậy, anh nữ tử bỏ cô ta sao? Tống Như hít sâu một hơi, lạnh lùng nói: "Bùi Lạc Phong, đừng nghĩ tôi là con ngốc."

"Tống Như, đừng tin những thứ linh tinh trên mạng, anh là do sợ em nghĩ linh tinh mới đề xuất đăng kí kết hôn, em yên tâm anh nhất định sẽ giải thích cho em, anh và Dương Vũ Mịch chỉ là quan hệ làm việc, tuyệt đối không có quan hệ ngoài luồng, những bức ảnh và video đó đều là làm giả thôi."

"Nếu đã như vậy, thì hủy bỏ hợp đồng với cô ta đi, chỉ cần cô ta rời khỏi Huy Hoàng mới có thể chứng minh quan hệ giữa hai người trong sạch." Giọng của Tống Như càng lạnh lùng.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 29: Không Thế Nào

"Tổng Như, em đừng như vậy, nếu cứ như vậy sẽ tổn thất rất lớn tới công ty. Em cũng biết anh đầu tư bao nhiêu tiền vào đó, em phải ủng hộ sự nghiệp của anh chứ." Hấn lại dùng cái cố đờ để lấp liếm đi, nếu như có thể, hẳn không muốn mất đi Tổng Như, cũng không muốn bỏ lỡ Dương Vũ Mịch.

"Vậy thì chúng ta không còn gì để nói nữa." Tổng Như cười nhẹ một tiếng.

"Đừng! Được, anh sẽ cố gắng xử lý nhanh chóng, nhưng em phải đồng ý đi đăng ký kết hôn với anh."

Tổng Như ồ một tiếng: "Vậy anh nhanh xử lý đi."

Sau khi Dương Vũ Mịch biết được tin này tuyệt đối sẽ không để Bùi Lạc Phong đi, vậy... cô đợi đến ngày bọn họ lục đục với nhau.

...

Tuy là đã liên lạc với Tổng Như, cũng nói với cô chuyện kết hôn, nhưng thái độ xa cách không nóng không lạnh của cô khiến Bùi Lạc Phong trong lòng bất an.

Trên đường đến chỗ Dương Vũ Mịch, nhìn cửa thnah máy, Bùi Lạc Phong mãi không ấn tầng mà mình cần đến.

Hấn không biết phải mở lời như thế nào với Dương Vũ Mịch.

Dương Vũ Mịch khóc đến hai mắt sưng vù, vừa nhìn thấy Bùi Lạc Phong liền quay người: "Anh còn đến đây làm gì? Để tôi tự sinh tự diệt nơi này đi!"

Cô vừa khóc, trái tim của Bùi Lạc Phong lại mềm nhũn.

Hắn không kiềm chế được ôm lấy cô: "Đừng khóc, cẩn thận không làm ảnh hưởng đến thai nhi, Vũ Mịch... Anh hôm nay đến là muốn nói với em, anh tìm được biện pháp giải quyết rồi."

"Biện pháp gì?" Dương Vũ Mịch từ trong lòng hắn ngẩng đầu lên, đôi mắt ánh lên hi vọng.

"Em tạm thời lui về ở ẩn một thời gian, sinh đứa nhỏ ra, đợi sóng gió qua đi, mọi người đều quên đi chuyện này, anh lại giúp em khôi phục lại, khiến em trở thành một nữ minh tinh đắt giá nhất."

Dương Vũ Mịch ngây ra, đến khi phản ứng lại thì hiểu rằng Bùi Lạc Phong muốn bỏ rơi cô, cô giữ lấy tay hắn: "Không thể được, em tốn bao nhiêu tâm tư sức lực mới trèo được lên vị trí ngày hôm nay, em tuyệt đối không thể rút lui, em không phải là Tống Như để anh muốn làm gì thì làm."

"Em đang mang thai đứa con của anh trong bụng, nếu anh thật sự độc ác với em như vậy, em sẽ đem tất cả mọi chuyện nói cho kí giả, đến lúc đó, để xem ai chết khó coi hơn."

Nói về thâm hiểm Dương Vũ Mịch không hề thua kém bất cứ ai, cô dám câu dẫn Bùi Lạc Phong, thì cũng đã chuẩn bị tốt mọi việc.

"Vũ Mịch, anh không có ý đó, nhưng hiện tại ngoài cách này thì không còn con đường nào khác, thực ra anh đã liên lạc với Tống Như rồi, cô ấy đồng ý kết hôn với anh để xóa bỏ những tin đồn, nhưng điều kiện là em phải rời công ty, anh cũng là bị bức không còn cách nào."

"Lại là Tống Như!" Dương Vũ Mịch tức giận, cô nghĩ một chút, cô nhất định phải bắt lấy Bùi Lạc Phong: "Sao anh vẫn còn tin lời cô ta, cho dù hai người kết hôn, anh sẽ được cái gì? Nhà họ Tống sẽ chia tài sản cho cô ta sao? Đừng quên rằng, khi đó anh đã nói với em những gì, nhà họ Tống căn bản không để tâm đến sự sống chết của Tống Như."

"Em bình tĩnh một chút."

Dương Vũ Mịch trực tiếp gạt tay của Bùi Lạc Phong: "Anh luôn nói với em như vậy, anh bảo em sao có thể bình tĩnh... Lạc Phong, em không thể mất anh, nếu như anh thật sự muốn em rời công ty, không bằng anh bảo em đi chết luôn đi."

Cô nói xong liền chạy ra sân thượng: "Anh chọn đi, muốn ân ái cùng em cả đời, hay là miễn cưỡng kết hôn với Tống Như."

"Em mau lại đây, đừng làm chuyện ngu ngốc." Bùi Lạc Phong bị co dọa sợ, đành phải gạt đầu: "Người anh yêu là em, đương nhiên sẽ ở bên cạnh em."

"Thật sao?" Dương Vũ Mịch căn bản cũng không định thật sự nhảy xuống, chỉ là muốn dọa Bùi Lạc Phong một chút, có được đáp án như mong muốn, đương nhiên sẽ rời khỏi lan can.

"Đừng dạo anh nữa, bây giờ mỗi ngày anh bận tới mức đau đầu chóng mặt, nghĩ mọi cách để có thể bảo vệ em và con, cho dù anh có lựa chọn như thế nào, cũng đều là vì em." Bùi Lạc Phong than vãn, tuy là hẳn rất muốn tài sản của nhà họ Tống, nhưng Dương Vũ Mịch nói không sai, có lẽ nhà họ Tống thật sự không để ý đến sống chết của Tống Như.

Nếu hẳn từ bỏ Dương Vũ Mịch, thật sự sẽ hối hận cả đời này.

"Lạc Phong, em tin anh, nên anh cũng phải tin ở em, chỉ cần một nhà ba người chúng ta ở cùng nhau, có khó khăn gì mà không thể vượt qua chứ?"

Dương Vũ Mịch ôm lấy Bùi Lạc Phong, môi nhếch lên một nụ cười chiến thắng.

Bùi Lạc Phong lại cảm thấy chuyện này không hề đơn giản giải quyết như vậy, ngồi xuống sofa: "Vốn dĩ muốn em có được phần diễn của nữ nhân vật số ba "Niên Hoa" thì càng có tư cách cạnh tranh ngôi vị Ảnh hậu, bây giờ bị việc cái clip làm loạn hết. Việc bình chọn nhất định sẽ chịu ảnh hưởng, anh sẽ cử người đi gặp thành viên ban giám khảo, xem có thể làm gì được không."

"Chuyện Ảnh hậu em giao hết cho anh phụ trách. Nhưng phía Tống Như, anh nhất định phải nghe lời em, không thì Giải trí Huy Hoàng của anh sớm muộn gì cũng sẽ bị hủy trong tay cô ta."

"Nhưng..."

Tống Như nếu muốn tái xuất, dựa vào sức ảnh hưởng của cô trong giới giải trí, rất nhanh có thể trở lại đỉnh cao, mà Dương Vũ Mịch cô cũng sẽ từ đỉnh cao huy hoàng mà ngã xuống."

"Không thể để Tống Như tái xuất, bằng không cô ta nhất định sẽ trả thù em, đến lúc đó em không thể giữ được con của chúng ta nữa." Dương Vũ Mịch không ngừng nói: "Chỉ có khiến cô ta tiếp tục ở ẩn, ngoài bộ phim này ra, không để cho cô ta có thêm bất kì cơ hội nào nữa, đợi qua hai, ba năm cô ta triệt để hết thời rồi."

"Đợi cô ta bước lên được đỉnh cao huy hoàng, không biết sẽ làm ra những chuyện gì nữa!"

Lời của Dương Vũ Mịch không phải là không có lí, vì để bảo vệ danh dự cho Dương Vũ Mịch, Bùi Lạc Phong nhiều lần lợi dụng Tống Như, nếu như cô khôi phục lại uy phong, nhất định sẽ không để anh ở trong mắt, sẽ lại lôi chuyện của anh và Dương Vũ Mịch ra, vậy thì khó giải quyết rồi."

"Được, anh nghe em."

"Triệt để chôn vùi Tống Như, không để cô đóng kịch, đóng quảng cáo, sớm muộn, cô ta sẽ biết mất khỏi giới giải trí."

Dương Vũ Mịch dựa vào đầu óc của cô ta, yêu mị khuyên: "Chỉ có như vậy, một nhà ba người chúng ta mới có thể sống vui vẻ hạnh phúc bên nhau, em đều là vì anh."

Bùi Lạc Phong không lên tiếng, trong lòng tính toán, nếu thật sự phải vứt bỏ Tống Như, vậy thì phải dứt khoát triệt để khiến cho cô vĩnh viễn không có cơ hội ngóc đầu lên được, một khi đã bắt đầu nhất định phải chặn hết mọi đường sống của cô.

Bùi Lạc Phong hạ quyết tâm, phải khiến cho Tống Như trở thành viên sỏi dưới chân Dương Vũ Mịch. Sáng sớm ngày thứ hai liền lấy danh nghĩa của Huy Hoàng thông báo cho đoàn phim tạm thời dừng hết những phân đoạn của Tống Như, không hề giải thích lý do.

Tống Như thấy sắc mặt khó coi của đạo diễn Trần và chị Hy tức giận không hề nhẹ.

"Em sẽ về công ty xem tình hình, sẽ không để đoàn phim bị chậm tiến độ." Tống Như bình tĩnh nói.

Cô đã sớm nghĩ đến Bùi Lạc Phong sẽ có hành động như vậy, không cách nào khuyên cô cự tuyệt bộ phim này, sẽ dùng danh nghĩa của công ty giúp một tay bức cô, có lẽ là ý của Dương Vũ Mịch rồi.

"Tôi điều chỉnh thứ tự quay, đợi cô trở về." Đạo diễn Trần đại khái biết Tống Như đang gặp rắc rối, trong đoàn này, chắc chắn có người ở đằng sau động tay động chân.

Tống Như cùng chị Hy ra khỏi phim trường, trực tiếp lái xem đến công ty.

"Tống Như, chị đã điều tra hôm qua Bùi Lạc Phong đến chỗ Dương Vũ Mịch, còn ở lại một đêm, bọn họ lại giở thủ đoạn sau lưng." Chị Hy phần nộ nói: "Nếu không phải bây giờ gặp phải Dương Gia Cửu, cả đời tốt đẹp này của em đã bị hủy hoại trong tay tên cặn bã Bùi Lạc Phong đó rồi."

Nghĩ đến trước đây Tống Như bị bọn họ lợi dụng, ức hiếp, nếu như không có Tống Như làm sao có Dương Vũ Mịch ngày hôm nay.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 30: Lập Uy

"Trước đây là em ngu ngốc, bị tình cảm giả dối che mắt, sau này sẽ không bao giờ để bọn họ thực hiện được nữa." Tống Như lướt xem một loạt hot search trên điện thoại, cười lạnh, vì để cho Dương Vũ Mịch lên làm nữ hoàng điện ảnh, Bùi Lạc Phong cũng thật sự không từ thủ đoạn nào, hiện tại rốt cuộc muốn vứt bỏ cô.

Nếu anh ta bất nhân thì không thể trách cô bất nghĩa.

"Chị Hy, ưu tiên chuẩn bị kĩ càng hợp đồng của em với Huy Hoàng, gần đây có thể sẽ dùng đến." Tống Như tựa vào ghế tựa trên xe, vừa nhắm hai mắt lại, liền nghe tiếng chuông điện thoại của chị Hy.

"Là Bùi Lạc Phong, làm sao bây giờ?" Tất cả chị Hy đều nghe theo Tống Như.

"Nhận đi." Giờ cũng không còn cách nào trốn, cô cũng muốn biết Bùi Lạc Phong chuẩn bị đối phó mình thế nào.

Chị Hy nhận điện thoại, nói không tới hai câu liền hô to, "Không thể, tôi tuyệt đối không thể đem con đường quay lại của Tống Như vào tay người khác, Bùi lạc phong anh đừng tuyệt tình như vậy."

Chị Hy giận dữ cúp điện thoại, nói với Tống Như, "Bọn họ thay người đại diện của em, tên Tiêu Dĩnh, nhất định là cô ta liên hệ với đoàn phim, tạm dừng suất diễn của em, còn nữa, Bùi Lạc Phong lấy danh nghĩa công ty công bố ra ngoài nói tạm thời em sẽ không nhận phim khác, đã liên hệ đoàn

phim "Niên Hoa", sửa đổi những phần liên quan tới em, suất diễn càng ít càng tốt, anh ta nói rõ là muốn tuyệt đường của em."

Bất kể thế nào, Tống Như đều là nghệ sĩ đã kí hợp đồng với công ty giải trí Huy Hoàng.

Không có sự cho phép của Bùi Lạc Phong, cô không thể nhận được công việc, dù có nhận được, chỉ cần anh ta nói một câu cũng có thể cướp đi tất cả cơ hội của Tống Như.

Năm đó, nếu không phải cô ngu ngốc tin Bùi Lạc Phong, chủ động rút lui, đại khái anh ta sẽ không dùng cách này để ép cô.

"Có muốn chị công khai báo cáo kiểm tra mang thai của Dương Vũ Mịch không? để cho bọn họ biết tay." Chị Hy vô cùng tức giận, càng vì Tống Như mà đau lòng.

Cô làm nhiều việc vì công ty giải trí Huy Hoàng như vậy, không có công lao cũng có khổ lao, nhưng vì mấy câu của Dương Vũ Mịch, Bùi Lạc Phong không nhớ tới chút tình nghĩa nào nữa.

"Còn chưa tới lúc."

Tống Như nhìn cảnh thành phố phía xa, bình tĩnh mở miệng, "Trong giới này không phải một cá nhân nào đó nói là được, Dương Vũ Mịch vào nghề lâu như vậy, sẽ không làm việc ngu xuẩn như vậy, cô ta sắp xếp Tiêu Dĩnh làm người đại diện của em, nhất định phía sau có trò chờ em, vậy thì cứ theo ý cô ta, em xem cô ta có thể làm ra trò gì."

Chỉ cần Tống Như hạ quyết tâm muốn làm chuyện gì đó, không ai có thể cản cô.

Một bên khác, Dương Gia Cửu cũng ngay lập tức thu được tin tức, vì bảo vệ cô tốt hơn. Ngày thứ nhất sau khi kết hôn, anh liền bắt đầu phái người

thân cận chú ý đến động tĩnh của Tống Như, đối với người ngoài mà nói, cô chỉ là một sao nữ, nhưng cô lại là người phụ nữ duy nhất trong đời anh.

Dương Gia Cửu ngẩng đầu lên từ tài liệu, ánh mắt lạnh lùng híp lại, "Bùi Lạc Phong đây là muốn chết... Điều tra cẩn thận người tên Tiêu Đình đó, đừng để cô ta có cơ hội giở trò."

"Vâng, Tổng giám đốc Dương."

Dương Gia Cửu hơi nhú mày, mấy giây sau giãn ra, cô gái anh vừa ý, sao có thể dễ dàng bị người khác tính toán, bọn họ đang tìm chết.

Rất nhanh trợ lí của Dương Gia Cửu mang tất cả tư liệu của Tiêu Đình giao cho chị Hy.

Chị Hy không khỏi xúc động, "Quả thật là Tổng giám đốc Đại Thiên. Hiệu suất làm việc này cũng quá nhanh rồi."

Mà dường như Tống Như nghĩ đến Dương Gia Cửu sẽ ra tay giúp mình, mang theo nụ cười gửi lại tin nhắn cho Dương Gia Cửu.

Chị Hy ở bên cạnh nhìn lắc đầu liên tục: "Xong rồi, em thật sự xa vào rồi, nhìn bộ dạng mê trai của em đi."

Tống Như không nói gì, chỉ dùng ánh mắt giận dữ nhìn chị Hy một chút, lúc hai người chuẩn bị tiến vào cửa lớn công ty, màn hình điện thoại sáng lên, là một tin nhắn rất khiến người ta phản cảm, đến từ người đại diện Bùi Lạc Phong đưa đến cho cô.

"Tôi xin Tổng giám đốc Bùi cho cô cơ hội, chụp ảnh quảng cáo áo lót, cô nhanh rời khỏi cái đoàn phim rác rưởi kia về gặp tôi, tôi chỉ chờ cô nửa giờ."

Từ trường quay về tổng bộ công ty ở trung tâm thành phố, nhanh nhất cũng phải nửa giờ.

Tống Như trực tiếp xóa tin nhắn, dẫn chị Hy đến thẳng văn phòng của Bùi Lạc Phong.

"Tống Như, sao cô không gõ cửa đã vào?" Bùi Lạc Phong đang xem tài liệu, lúc nghe được tiếng bước chân, Tống Như đã đi vào văn phòng của anh ta rồi.

"Lúc này tôi còn phải gõ cửa mới có thể gặp anh sao? Bùi Lạc Phong, anh không có gì muốn nói với tôi sao?" Tống Như thô bạo đứng trước bàn làm việc của anh ta, cười lạnh: "Nếu anh yêu Dương Vũ Mịch, hoàn toàn có thể nói cho tôi biết, tôi nguyện ý tác thành cho hai người, nhưng an nhất định phải dùng cách này, cùng cô ta khắp nơi vụng trộm, rất kích thích sao?"

"Cô nói gì vậy?" Bùi Lạc Phong nhanh chóng đứng dậy, đóng cửa lại.

Tống Như khoanh tay vẫn duy trì khoảng cách với Bùi Lạc Phong, giữa chân mày tràn ngập khinh thường và căm ghét: "Cả thế giới đều biết, chỉ có người vợ chưa cưới trên danh nghĩa là tôi đây không hay biết gì tôi còn có thể nói gì? Trong mắt anh còn có tôi sao?"

"Vốn dĩ cũng không muốn tuyệt tình như vậy, là cô ép tôi, lúc trước cô đáp ứng tôi thế nào, cô nói sẽ vì tôi rút khỏi giới diễn viên, nhưng cô tự tay phá hủy con đường tôi lót sẵn cho Vũ Mịch. Cũng chính là phá tiền đồ của tôi, người thực sự diễn kịch là cô."

Bùi Lạc Phong không cam lòng yếu thế, ít nhất anh ta phải thể hiện dáng vẻ anh ta không hề làm sai gì cả.

Nhìn mặt anh ta, Tống Như đột nhiên cảm thấy buồn nôn.

Sao cô vẫn có thể đối diện với một người như vậy?

Thấy cô bỗng nhiên im lặng, Bùi Lạc Phong xem như mình đã chiếm thế thượng phong, đắc ý: "Ban đầu tôi cũng vừa ý khuôn mặt này của cô, muốn cưới cô, qua mấy năm lại ly hôn, nhưng cô ngay cả chạm cũng không cho tôi chạm thử, giả bộ thuần khiết cái gì."

"Tình yêu trong miệng anh chỉ là trò hề muốn lừa gạt phụ nữ lên giường, tôi thật thấy thương hại cho Dương Vũ Mịch, ngày hôm nay tôi và anh cắt đứt quan hệ, sau này cũng sẽ vứt bỏ cô ta như vậy." Tống Như hít sâu một hơi, từng chữ vô cùng kiên định mà nói: "Trước kia mắt tôi bị mù, con đường sau này, ai đi đường nấy."

"Được, ai đi đường nấy. Nhưng cô tuyệt đối không chạy thoát khống chế của tôi, chỉ cần hợp đồng của cô một ngày không hết hạn, tôi sẽ che giấu cô một ngày. Hơn nữa, dù cho hợp đồng hết thời hạn, tôi cũng có thể tiếp tục tuyệt đường đi của cô. Chắc chắn không cho cô cơ hội Đông Sơn tái khởi."

"Vậy tôi chờ... Chỉ là, tôi cảm thấy tôi sẽ chờ Huy Hoàng diệt vong."

Nhiều năm như vậy, tình cảm cứ như vậy trôi theo dòng nước.

Tống Như chỉ coi mình gặp phải một con chó không tim không phổi, cô không phải không đau lòng, mà sau khi cơn đau qua đi, cô mới biết mình nhất định phải ra khỏi màn sương mù này, mới có thể nắm giữ cuộc sống mới."

Tống Như che đậy vết thương cuối cùng nơi đáy lòng, bước nhanh rời đi.

Bắt đầu từ hôm nay, cô sẽ ôm ý tưởng để cho tất cả bọn họ biến mất khỏi giới giải trí,, phải kiên trì.

"Sao rồi?" Chị Hy vẫn luôn đợi Tống Như ở phòng hóa trang.

"Khai chiến rồi." Tống Như nở nụ cười, lúc rời khỏi văn phòng của Bùi Lạc Phong đã buông xuống chuyện mới xảy ra.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 31: Vĩnh Viễn Không Bao Giờ Hối Hận

Ngay lúc hai người nói chuyện, một người phụ nữ mang giày cao không thấm nước hùng hổ xông đến, giọng nói sắc bén vang khắp tầng lầu: "Tổng Như, cô mù sao? Tin nhắn tôi gửi cho cô sao cô không trả lời? Tôi đợi cô hơn mười phút."

Tổng Như hơi ngược mắt, lạnh lùng nhìn cô ta một chút. Chị Hy ho khan một tiếng: "Cô ta chính là Tiêu Dĩnh."

Tiêu Dĩnh cho rằng cô mà biết cô ta là người đại diện Bùi Lạc Phong cử đến sẽ lập tức nhận sai với mình, cười đắc ý: "Nếu cô thành tâm xin lỗi, tôi còn có thể tha thứ cho cô."

"A, cô đây là lần đầu tiên làm người đại diện?" Tổng Như liếc cô ta một cái, cũng không quay đầu lại, bước vào phòng hóa trang đóng cửa lại, hoàn toàn xem Tiêu Dĩnh là không khí.

"Cô..."

Tiêu Dĩnh không nghĩ tới Tổng Như đã bị công ty phong sát cắt hết con đường nghệ thuật, còn dám lớn lối đối xử với mình như vậy, một chân đá văng cửa phòng hóa trang, sau đó hất đổ ly nước trên bàn.

"Choang." Tiếng vỡ vô cùng chói tai.

"Chưa nghe bất lì minh tinh cấp bậc nữ hoàng điện ảnh nào phải nghe người đại diện 'sắp xếp', công ty muốn ép tôi ra ngoài, tôi không có vấn đề, cô ư? Cô cho rằng sau khi tôi bị buộc ra ngoài, làm người đại diện của

tôi cô phải được công ty trọng dụng? Đến lúc ngàn cân treo sợi tóc, cô sẽ là người đầu tiên bị đá đi."

"Cô nói bậy. Tổng giám đốc Bùi không thể đối xử với tôi như vậy."

"Nha? Sao lại không thể? Để tôi đoán xem? Đại khái anh ta đồng ý trả cho cô rất nhiều tiền lương, cô xác định cô có thể cầm được sao? Tôi nói cho cô biết, trước lúc đó cô đã bị xử lí xong rồi."

Ánh mắt Tống Như đột nhiên trở nên ác liệt, sắc bén như dao, tiếng nói phát ra lạnh lẽo, cô áp sát Tiêu Dĩnh từng bước một.

"Trong giới này, không có người tuyệt đối sạch sẽ, tôi từng lấy được giải Ảnh hậu Kim Vũ, tôi phải đập xuống bao nhiêu người mới có thể bò lên vị trí đó, nếu cô không muốn làm hòn đá cản chân tiếp theo của tôi, thì nhanh chóng quyết định làm cơ sở ngầm của Bùi Lạc Phong hay của tôi đi."

Ánh mắt Tống Như rất đáng sợ.

Tim Tiêu Dĩnh gần như muốn ngừng đập.

Cô ta lui về phía sau hai bước, cơ thể dựa vào tường, "Tôi... Tôi không hiểu cô đang nói cái gì."

"Không hiểu? A. Vậy cô xem cái này sẽ hiểu." Chị Hy cười lạnh đem tài liệu Dương Gia Cửu sai người điều tra về Tiêu Dĩnh ném vào ngực cô ta.

Tiêu Dĩnh nghi ngờ mở ra kẹp tài liệu trong tay, chỉ nhìn không tới hai trang, sắc mặt cô ta đột nhiên thay đổi.

Cô ta không thể tin được nhìn chị Hy, làm sao cũng không thể tin được chỉ trong vòng mấy tiếng, chị Hy đã điều tra được gốc gác của cô ta.

Tin tức gây chuyện, buôn bán tin tức cá nhân của người khác,... Từng việc từng việc đều được ghi chú rõ ràng trong kẹp tài liệu.

Những thứ này nếu bị công bố ra ngoài, cô ta căn bản không có cách nào đứng trong giới này nữa.

So với Dương Vũ Mịch chỉ có thể làm nũng, dựa vào đàn ông, đương nhiên thủ đoạn của Tống Như càng cao hơn một bậc.

"Xin lỗi, chị Hy, là tôi tuổi còn nhỏ không hiểu chuyện, tôi sai rồi, tôi không nên..." Tiêu Dĩnh đột nhiên hung hăng đánh mình một bạt tay, "Sau này tôi không bao giờ dám nói chuyện với Tống Như như vậy nữa. Công ty phải tôi tới làm người đại diện cho cô ấy, tôi cũng là bất đắc dĩ bị ép, dù tôi không làm, cũng có người khác tới làm, tôi không có cách nào làm trái lệnh của Tổng giám đốc Bùi."

Tiêu Dĩnh có thể nói ra lời này, đã chứng minh lập trường của cô ta.

Chị Hy nghi ngờ nhìn cô ta: "Vào với tôi."

Tiêu Dĩnh gật đầu liên tục, theo chị Hy lần nữa đi vào phòng hóa trang của Tống Như, trên mặt đất vẫn là khắp nơi bừa bộn, Tiêu Dĩnh vội vã thu dọn, "Xin lỗi, Tống Như, tôi đảm bảo sao này không bao giờ xảy ra chuyện như vậy nữa."

Trải qua chuyện thị uy vừa rồi, lúc này Tống Như mang theo tàn nhẫn cùng với thô bạo không cách nào lơ là, ai nói cô chỉ là một Ảnh hậu dễ bắt nạt?

Tống Như tựa trên ghế hóa trang nói: "Tôi có thể giữ lại cô, nhưng nếu cô còn dở thủ đoạn với tôi, hậu quả... tự cô gánh chịu."

Tiêu Dĩnh căng thẳng cúi đầu, cô ta đã hoàn toàn bị Tống Như dọa sợ.

"Cho tôi xem hợp đồng quảng cáo chút." Tống Như bỗng nhiên mở miệng, giọng bình tĩnh vang lên trong phòng.

"Cái gì?" Tiêu Dĩnh sửng sốt một chút, sau đó phản ứng lại là Tống Như nói đến hợp đồng quảng cáo áo lót kia, cô ta nuốt một ngụm nước miếng, lấy hợp đồng trong túi ra, vốn cô ta nghĩ kĩ cách ép Tống Như kí tên.

Không nghĩ tới cô ta vừa lấy ra, Tống Như không hề liếc mắt một cái đã kí tên.

"Cô đồng ý quay quảng cáo áo lót này rồi sao? Ngay cả nội dung cô cũng chưa xem..." Tiêu Dĩnh đột nhiên cảm giác mình nhìn không thấu Tống Như.

"Nếu hợp đồng là bọn họ đặc biệt sắp xếp cho tôi, tôi xem hay không xem có gì khác nhau đâu chứ?" Đầu óc Tống Như vô cùng tỉnh táo, dù cô có từ chối, Bùi Lạc Phong vẫn sẽ nghĩ tất cả biện pháp khiến cô phải đồng ý, chẳng bằng thân nhiên tiếp thu, lại nghĩ cách.

"Cô chỉ cần xử lý tốt giúp tôi tất cả quá tình liên quan, mỗi sự kiện đều nhớ rõ." Tống Như bình tĩnh dặn dò: "Tôi muốn cô nghĩ rõ ràng một chuyện, theo tôi hay vẫn cam tâm làm cơ sở ngầm cho Bùi Lạc Phong và Dương Vũ Mịch?"

Tiêu Dĩnh giật mình, đây có lẽ là lí do tại sao độ hot của Dương Vũ Mịch càng ngày càng tột, mà Tống Như thì ngược lại.

Sau khi cô ta suy nghĩ cẩn thận, kiên định trả lời: "Cô yên tâm, tôi sẽ làm tốt."

Tống Như gật đầu đứng dậy, lại quay đầu lại nhắc nhở Tiêu Dĩnh: "Người bên cạnh tôi muốn học thông minh một chút, không nên làm chuyện dư thừa."

Nói cách khác, không muốn khắp nơi khoe khoang gây phiền toái cho cô.

Sắc mặt Tiêu Dĩnh trắng bệch, cô chưa từng thấy nghệ sĩ nào lại tự mình mưu tính như vậy, cô ta cảm thấy sau này công ty Giải trí Huy Hoàng nhất định sẽ bị Tống Như đạp dưới chân.

Chờ cô và chị Hy ngồi vào xe, Tống Như mới lộ ra chút mệt mỏi.

Chị Hy lo lắng cho cơ thể cô, "Bọn họ..."

"Chị Hy, kết thúc triệt để rồi." Tống Như nghiêng người sang, cúi thấp đầu từ từ nói, loại cảm giác thâm trầm kia bị cô giấu đi rất tốt, "Tôi cảm thấy người trong văn phòng kia, trước nay tôi đều không nhận ra."

"Anh ta còn muốn giấu tôi."

"Loại người như vậy nên sớm đi gặp Diêm Vương chút." Chị Hy tức giận không chịu nổi, thay Tống Như mắng vài vâu, "Đừng vì những chuyện đó mà sầu não nữa, con đường sau này càng đi càng rộng."

"Em cũng muốn làm một người có thể khống chế tốt tâm trạng." Tống Như nhắm hai mắt lại, "Đưa em về đi, em mệt rồi."

Tống Như chưa bao giờ vì lựa chọn của mình mà hối hận, là cô không biết rõ người, mới có thể vì... Loại người này trả giá nhiều như vậy.

Thủ đoạn của Bùi Lạc Phong tuyệt đối không chỉ có như vậy. Tống Như biết chỉ cần Dương Vũ Mịch có yêu cầu, anh ta sẽ trăm ngàn lần đồng ý, mà cô muốn làm chính là trước lúc đó triệt để phá hỏng đường đi của Dương Vũ Mịch.

Dương Gia Cửu xử lý xong công việc về nhà liền thấy Tống Như co ro trên ghế sofa, đèn trong phòng rất mờ, anh cởi áo khoác, nhìn thấy Tống Như cúi đầu ôm chặt lấy mình.

Dáng vẻ kia rất oan ức.

Dương Gia Cửu ngồi bên cạnh cô, vươn cánh tay ra, ôm cô vào lòng:
"Có chuyện gì cũng có thể dựa vào anh, anh là cảng tránh gió của em, dù
muốn khóc, anh cũng sẽ bên cạnh em."

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 32: Thời Thế Đã Thay Đổi

Nghe lời an ủi như vậy, tất cả cảm xúc của Tống Như nhất thời trút hết ra, nước mắt không kìm được chảy xuôi theo gương mặt.

Một bên khóc, một bên ghen ngào nói: "Xin lỗi, em gả cho anh đã rất hạnh phúc rồi, em không nên bởi vì... chút chuyện này mà rơi nước mắt..."

"Ở trước mặt anh, em không cần ngại ngùng, không cần làm bộ bất kì cảm xúc gì." Dương Gia Cửu khẽ vỗ vỗ lưng cô, một hồi lại một hồi.

Có lẽ động tác an ủi người của anh quá dịu dàng, Tống Như gần như khóc hết nước mắt.

"Kết thúc rồi?"

Tống Như xoa xoa mũi "ừm". Cô buông tay ra, nhìn đồng hồ, "Đã trễ thế này, em đi nấu cơm."

Nhưng không đợi cô đứng dậy khỏi sofa, tay Dương Gia Cửu đã kéo cô trở lại, sau đó một nụ hôn bá đạo vô cùng kéo tới, dùng cách cực kì thân mật của anh triệt để xua tan nước mắt trên mặt Tống Như.

Anh muốn làm cái ô che chở tốt cho cô.

"Tống Như, anh nói cho em biết, trong cuộc đời này anh là người quan trọng nhất của em, dù em gặp phải bao nhiêu sóng gió anh đều chống đỡ cho em, vòng tay anh vĩnh viễn mở rộng vì em, dựa vào anh, được không?"

Nước mắt của Tống Như được anh cẩn thận lau khô, "Khóc mệt như vậy, em cần nghỉ ngơi, bữa tối để anh nấu."

Sau bữa tối hai người tựa vào nhau, Dương Gia Cử đưa tay cầm tách trà uống, đặt lên bàn, ôm chặt vòng eo cô, hít sâu một hơi, ngửi cần cổ cô tỏa ra mùi hương cơ thể của cô.

"Anh nghe nói công ty giải trí Huy Hoàng biến động, anh rất lo lắng cho em, một mực chờ điện thoại của em, nhưng từ đầu tới cuối em không liên lạc với anh."

Nếu Tống Như mở miệng nói một câu, cô đã là người phụ nữ của Tống giám đốc Đại Thiên thành phố Đế, Dương Gia Cử, căn bản không cần tốn nhiều công sức trả thù Bùi Lạc Phong như vậy, cô muốn tất cả đều sẽ dễ dàng như trở bàn tay.

Nhưng mà...

Cô không muốn làm vậy.

"Anh biết em muốn chính là một tình yêu hoàn chỉnh không thiếu sót gì cùng với sự tôn trọng, anh hy vọng em hiểu rõ, anh là Tống giám đốc Dương, nhưng đối với em, anh chỉ là người đàn ông của em."

Bóng đêm quá nặng, hay là ánh mắt anh quá dịu dàng, Tống Như không kìm lòng được tựa vào lòng ngực anh, lắng lắng hưởng thụ cảm giác hạnh phúc anh mang lại.

"Anh đối với em thật tốt." Tống Như dịu dàng nói ra mấy chữ này, hi vọng thời khắc này vĩnh viễn ở lại trong lòng.

Không biết từ lúc nào, cô tựa trong lòng Dương Gia Cử ngủ thiếp đi, người đàn ông nhẹ nhàng chậm rãi khép lại tập tài liệu, ôm người trong lòng lên, thận trọng mà cẩn thận đi vào phòng ngủ của bọn họ.

Anh đặt Tống Như trên giường lớn, tựa ở cạnh cô nhìn cô rất lâu, ánh mắt thâm thúy lạnh lùng dường như muốn khắc sâu dáng vẻ của cô vào lòng.

"Chỉ một lần này, anh không cho phép bất kì ai động vào em nữa."

Kể từ khi Tống Như quyết ý chặt đứt quá khứ đi, Dương Gia Cửu liền tôn trọng ý kiến của cô, không vượt qua một bước đó, xâm phạm vào suy nghĩ về cuộc sống của cô, nhưng hôm nay sau khi chuyện truyền đến tai anh, phản ứng đầu tiên của anh chính là phẫn nộ.

Anh sẽ không cho người khác cơ hội bắt nạt người phụ nữ trong lòng anh.

"Theo dõi Bùi Lạc Phong của công ty giải trí Huy Hoàng, phải thêm người âm thầm bảo vệ Tống Như."

Ở trong giới này đã lâu, những thủ đoạn dơ bẩn kia Dương Gia Cửu đã thấy rất nhiều, anh không muốn Tống Như lại bị tổn thương.

Nhìn gương mặt ngủ say của cô, người luôn đối xử với người khác lạnh như băng như anh cũng cảm thấy cực kì bình yên, hạnh phúc, là Tống Như cho anh cơ hội để anh có một người xứng đáng để yêu thương.

Sáng sớm hôm nay.

Lúc chị Hy gọi Tống Như, cô còn vùi trong lòng Dương Gia Cửu ngủ say.

Mở mắt ra, phát hiện mình ôm Dương Gia Cửu thật chặt, gò má hơi đỏ, lặng lẽ đứng dậy, "Alô, chị Hy."

"Tống Như, chị cũng không muốn đánh thức em, nhưng tốt nhất em nên đến công ty sớm thôi. Bùi Lạc Phong ra tối hậu thư muốn em lập tức

kết thúc suất diễn bên đoàn phim tiếp nhận quảng cáo áo lót, còn nói... Nếu em không làm vậy, công ty sẽ lấy hết tất cả cơ hội của em cho đến khi kết thúc hợp đồng."

"Thật sao? Giờ em đến liền."

Tống Như cúp điện thoại, tiến đến bên người Dương Gia Cửu khẽ hôn lên má anh, rón rén rời khỏi biệt thự.

Trong phòng, Dương Gia Cửu chậm rãi mở mắt ra, môi mỏng nhếch lên.

....

"Tống Như, cô đến rồi."

Lúc Tống Như đến phòng nghỉ, chị Hy và Tiêu Dĩnh đều có mặt.

Chị Hy quét mắt qua Tiêu Dĩnh một chút, nói với Tống Như, "Tin tức là cô ta mang đến, chị đã phái người xác thực, Bùi Lạc Phong đích thực đã bắt đầu hành động."

"Dương Vũ Mịch đâu?"

Vào lúc này, người phụ nữ kia tuyệt đối sẽ không rời khỏi Bùi Lạc Phong nửa bước, vì đánh bại mình, trở thành người phụ nữ của Bùi Lạc Phong, cô ta bỏ ra bao nhiêu công sức, giờ thì thời cơ tốt nhất để đá văng mình, Dương Vũ Mịch sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy.

"Hành tung của cô ta thần bí, hoạt động đối ngoại hoàn toàn không tra ra được, có điều có thể xác định cô ta rất ủng hộ cô tiếp nhận quảng cáo áo lót, hận không thể ngay lập tức đưa cô đi quay."

"Thật sao? Trong dự liệu." Tống Như hơi cong môi: "Vậy thì xem con át chủ bài của ai có tác dụng."

"Vây bây giờ..." Tiêu Dĩnh thấy Tống Như thật sự quá bình tĩnh, không nhìn được mà mở miệng, "Cứ ngồi chờ chết như vậy sao? Dương Vũ Mịch bên kia vẫn quần lấy Tống giám đốc Bùi, Tống giám đốc Bùi cũng vô cùng tin tưởng cô ta."

"Hay là tôi cũng đi nịnh bợ Bùi Lạc Phong?" Tống Như lắc đầu, không tính toán đến Tiêu Dĩnh mà lạnh nhạt đáp, "Chuyện quá khứ tôi chưa từng làm, sau này cũng sẽ không bao giờ làm."

Thời điểm ở cùng Bùi Lạc Phong, dù co vì công ty bên ba, vì anh ta trả giá, nhưng chưa bao giờ mất đi tự tôn của mình, có lẽ đây chính là lý do quan trọng khiến Bùi Lạc Phong thay lòng.

Chỉ là chuyện Tống Như không thể làm, liền tuyệt đối sẽ không làm.

Hiện tại sóng gió nổi lên, Dương Vũ Mịch liên tục xúi giục Bùi Lạc Phong ép Tống Như ra ngoài, nhưng trong mắt Tống Như, đây là trò trẻ con, cô sẽ lẳng lặng chờ đợi thời cơ cho Dương Vũ Mịch một bất ngờ khó mà tưởng tượng nổi.

Bởi vì công ty ra mắt, bên đoàn phim không thể không dừng lại xuất diễn của Tống Như, lúc đó, video Tống Như quay thử được các diễn viên ở trường quay tung lên mạng, đưa đến tiếng vang không nhỏ, nhưng công ty Huy Hoàn đột nhiên công bố tin tức, nói Tống Như tiếp theo sẽ nhận một hợp đồng quảng cáo áo lót hàng hiệu nào đó.

Người bên ngoài bắt đầu nghi ngờ Tống Như vì giành độ hot, thiếu tầm nhìn, không tiếc bán thịt, làm nhục danh tiếng Ảnh hậu Kim Vũ của cô, còn có người nói cô đã cùng đường, mới bất đắc dĩ nhận hoạt động như vậy.

Nhưng mặc kệ bọn họ bàn tán ra sao, Tống Như đều không có bất kì phát biểu đáp lại nào, giống như năm đó đột nhiên bật tin.

Video của Bùi Lạc Phong và Dương Vũ Mịch vẫn còn lưu truyền trên mạng, mọi người ra sức phê phán Dương Vũ Mịch ngoài mặt thanh thuần, lén lút làm tiểu tam, phá hoại tình cảm của người khác, đồng thời cũng có người nghi ngờ vì sao Tống Như còn ở lại công ty giải trí Huy Hoàng chịu tội.

Nhưng ba vị đạo diễn nổi tiếng trong nghề đồng thời thấy được video diễn thurw của Tống Như, kỹ xảo diễn như sách giáo khoa khiến người ta gặp một lần liền không quên được, còn có đạo diễn nổi tiếng quốc tế, ngài James nhìn trúng khuôn mặt phương Đông của Tống Như, muốn mời cô tham gia đóng bộ phim tiếp theo của ông ấy, dù chỉ là vai phụ, cảnh ô liu này cũng không phải ai cũng có thể nhận được.

Công ty giải trí Huy Hoàng đồng thời nhận được lời mời của bốn vị đạo diễn, bản thân Tống Như trong nháy mắt lên hot search.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 33: Nằm Mơ

Khi Tiêu Dĩnh nhận được thông báo, ngưỡng mộ không ngớt, so với sự rộng rãi của Tổng Như, Dương Vũ Mịch với những thủ đoạn nhỏ đó thật sự không thể được lên sân khấu, tiếp theo thì phải xem Bùi Lạc Phong xử lý chuyện này như thế nào.

Dương Vũ Mịch nhận được tin tức, vội vàng chạy về công ty, nhìn thấy Tiêu Dĩnh đứng ở trong phòng làm việc, lại nhìn thấy tấm vé mời trên bàn Bùi Lạc Phong, cau mày tức giận.

"Lạc Phong, anh không phải sẽ thật sự giúp Tổng Như nhận được vở kịch này chứ?"

Một khi bước đến bước này, ai cũng không thể ngăn cản Tổng Như trở lại vị trí Ảnh hậu nữa.

Tiêu Dĩnh ở bên cạnh yên lặng không nói, Dương Vũ Mịch ý thức được nguy cơ, nhưng quyền quyết định cùn không nằm trong tay cô ta, cho dù cô ta và Bùi Lạc Phong có quan hệ tình cảm nhưng đứng trước lợi ích lớn như vậy, Bùi Lạc Phong sẽ không nường tay.

"Em ngồi xuống trước đi, anh sẽ từ từ nói rõ với em, cục diện bên ngoài hiện tại rất phức tạp, nếu công ty tiếp tục phong sát Tổng Như, điều này sẽ rất bất lợi đối với hình tượng công ty, còn có chuyện video chưa được giải quyết, nếu lúc này em có thể hoà giải với Tổng Như, cùng nhau quay phim cũng có thể khiến những tin đồn nhảm nhí kia tự động biến mất. Đến lúc đó, anh sẽ đưa ra bản tuyên bố, nói anh và Tổng Như đã sớm chia tay, thân

phận người thứ ba của em đương nhiên cũng được tẩy trắng. Khi đó, vị trí Ảnh hậu nhất định sẽ thuộc về em."

Vừa nghe Bùi Lạc Phong nói như vậy, mắt Dương Vũ Mịch sáng lên.

"Thật chứ?"

"Đương nhiên rồi, anh làm sao lại lừa gạt em cơ chứ. Phải khiến cô ta mãi mãi trở thành đá lót đường cho em."

Tiêu Dĩnh yên lặng lui ra khỏi phòng làm việc, đem chính xác những lời này nói cho Tống Như, nếu cô ta đã quyết định đi theo Tống Như, đương nhiên phải để cô nắm rõ được tất cả tin tức.

Thế nhưng sau khi nghe được những lời này, Tống Như không có nửa điểm phản ứng.

"Em không lo sao?" Càng ở chung một chỗ với Tống Như, càng phát hiện căn bản không thể nhìn ra được suy nghĩ của cô.

"Chị giúp em làm một chuyện." Tống Như mỉm cười, không trực tiếp trả lời Tiêu Dĩnh mà nói thẳng: "Giúp em từ chối tất cả các lời mời, nói rằng em phải ra nước ngoài bổ túc kỹ năng diễn xuất."

Bùi Lạc Phong muốn lợi dụng mình giúp Dương Vũ Mịch bắc cầu, tiết mục mua một tặng một như thế này cô thấy cũng nhiều, không thể để hẫng ta đạt được mục đích.

Tiêu Dĩnh cảm thấy Tống Như thật sự rất thông minh, đơn giản như vậy đã có thể hóa giải được nguy cơ.

Khi cô ta đi vào phòng làm việc trả lời Bùi Lạc Phong, Dương Vũ Mịch vẫn còn ở đó.

"Cô ta cho rằng cô ta là ai chứ! Muốn ra nước ngoài học bổ túc? Không thể nào!" Bùi Lạc Phong còn chưa lên tiếng, Dương Vũ Mịch đã gấp đến độ giậm chân.

"Cái này hẳn nên do Tổng giám đốc Bùi quyết định chứ?" Tiêu Dĩnh hỏi ngược lại.

Dương Vũ Mịch hừ một tiếng, kéo tay Bùi Lạc Phong: "Lạc Phong, anh nói đi a~!"

"Tổng Như ở đâu? Bảo cô ta tới gặp tôi."

Tiêu Dĩnh sửng sốt một chút, không ngờ rằng Tổng Như lại sớm đoán trước được tình huống này, đã sớm đem tất cả lịch trình hôm nay của mình nói trước cho cô ta. Cô ta lấy ra tấm vé mời xem hòa nhạc mà chị Hy đưa Tổng Như, đó là lời mời của ban nhạc nổi tiếng quốc tế, toàn thành phố cũng chỉ có hai mươi người được mời, người giống như Bùi Lạc Phong và Dương Vũ Mịch căn bản không có tư cách được tham dự.

"Tổng Như nói nếu cô ấy gần đây không tiện xuất hiện ở công ty, nếu anh muốn tìm cô ấy thì đến buổi hòa nhạc."

"Cô ta làm sao có được vé mời xem hòa nhạc, lại còn hào phóng như vậy mời Lạc Phong đi cùng." Trong mắt Dương Vũ Mịch đều lộ rõ sự ghen tị và tức giận.

"Tổng Như là thiên kim tiểu thư nhà họ Tống, đương nhiên có tư cách nhận được vé mời. Trước kia chẳng qua là cuộc sống khiêm tốn, không khoe khoang, bây giờ cô ấy bị công ty phong sát, chẳng lẽ còn không thể có chút riêng tư cá nhân hay sao?"

"Thế nhưng..."

Dương Vũ Mịch cắn răng, trong lòng ghen tị lại bị những lời này chặn họng, không còn cách nào khác.

Trước kai Tống Như vì muốn ở chung với Bùi Lạc Phong, từ bỏ thân phận thiên kim tiểu thư sống trong nhung lụa, tình nguyện rút lui khỏi giới giải trí, vì củng cố địa vị của Bùi Lạc Phong tại công ty mà bỏn ba khắp nơi. Bây giờ Bùi Lạc Phong đề nghị chia tay, cô cũng không cần vì giữ thể diện cho hắn ta mà ủy khuất chính mình.

Mà Dương Vũ Mịch chỉ có thể trơ mắt nhìn Bùi Lạc Phong cầm tấm vé mời, những thứ Tống Như có thể lấy ra chứng tỏ thân phận của cô ta không bao giờ có thể sánh được Tống Như.

Bùi Lạc Phong nhú mày, cười lạnh một tiếng, "Khi ở chung một chỗ với tôi, cái gì cũng không chịu lấy ra, bây giờ xảy ra chuyện một cái, đã trở lại cuộc sống thiên kim đại tiểu thư rồi? Cảm thấy tôi trước đây bạt đãi cô ta sao?"

Tiêu Dĩnh không còn cách nào khác, lắc đầu, hai người này đều nhỏ mọn, ích kỷ như nhau, Tống Như rời khỏi Bùi Lạc Phong là đúng rồi, bằng không cũng không biết được sẽ bị hắn ta liên lụy đến mức nào.

"Nếu Tống giám đốc Bùi có việc cứ làm, tôi xin phép đi trước." Cô ta quả thực không nhìn nổi hành vi của đôi nam nữ xấu xa, kịch cỡm này, còn không bằng giúp Tống Như suy nghĩ một chút về bước tiếp theo của kế hoạch quay lại.

Hành động ngoài ý muốn như vậy của Tống Như khiến trong lòng Bùi Lạc Phong vô cùng khó chịu, khi cô và hắn ta ở chung với nhau, rõ ràng đã cắt đứt quan hệ với nhà họ Tống, bây giờ cô ta trở nên khó với như vậy, trong lòng hắn ta vô cùng hối hận không giữ chặt được Tống Như.

Nếu hắn ta kiên trì thêm một chút nữa, có lẽ đã có thể lợi dụng Tống Như lôi kéo mối quan hệ với nhà họ Tống, trở thành nhân vật lớn trong giới

thương mại.

Điều hẳn ta không biết chính là những thứ này chỉ là suy đoán lung tung của anh ta, Tống Như căn bản không có trở về nhà họ Tống hòa giải quan hệ. Khi đó vì Bùi Lạc Phong cô đã khiến người nhà vô cùng thất vọng, nếu không thể quang vinh trở về, cô lấy đâu ra mặt mũi nhận sai.

Vé mời xem hòa nhạc là Dương Gia Cửu đưa cô, ban đầu Tống Như không hề muốn làm như vậy, nhưng một câu nói của Dương Gia Cửu đã thuyết phục được cô.

"Người bên ngoài sẽ không biết con người thật sự của em, nhưng phương thức như vậy lại có thể trực tiếp nói cho bọn họ, em đang sống rất tốt."

Bất kể rơi vào hoàn cảnh nào, cô đều có thể sống giống như một nữ vương.

Ngồi trong xe của Dương Gia Cửu, Tống Như nở nụ cười rục rờ: "Làm phiền ngài Dương đưa em đi rồi."

"Không có món quà cảm ơn cụ thể nào sao?" Dương Gia Cửu cố ý nghiêng người về phía trước, ý vị rõ ràng.

Tống Như ngượng ngùng cười một tiếng, chuẩn bị nhẹ nhàng hôn lên gò má anh, không ngờ rằng Dương Gia Cửu bỗng nhiên quay đầu lại, cánh môi hai người dính sát vào nhau.

Sau đó anh thuận thế ôm lấy gáy cô, xâm nhập vào miệng cô, hôn sâu triền miên không dứt khiến cô dường như nghẹt thở.

Tiếng thở hỗn hển của hai người quấn quít bên trong xe.

"Nếu bây giờ đang ở nhà, anh nhất định sẽ thu phục em, tiểu yêu tinh này."

Ánh mắt sắc lạnh của anh ẩn chứa tình cảm và đè nén dục vọng.

Tống Như khiêu khích hừ một tiếng, ma sát cổ anh: "Phải không? Vậy bây giờ chúng ta về nhà đi."

Thanh âm của cô nhẹ nhàng, mỏng manh giống như sợi lông vũ mềm mại, mang theo ma lực mê hoặc, vuốt ve đáy lòng anh, anh dường như không nhận được muốn cô ở đây.

"Em nói như vậy, là sợ anh không dám?" Anh bỗng nhiên nghiêng người về phía trước, dáng người cao lớn trong nháy mắt chặn lại Tống Như, môi mỏng khẽ nhếch lên, đem toàn bộ vẻ hoảng hốt của cô thu vào đáy mắt.

Anh cúi đầu xuống, triền miên hôn mà gợi tình.

"Buổi hòa nhạc sắp bắt đầu rồi." Thanh âm của anh khàn khàn đầy quyến rũ, quyến luyến không nỡ buông cô ra, giữa cánh môi vẫn lưu giữ hương vị ngọt ngào của cô, chưa bao giờ có người phụ nữ nào lại khiến anh luyến tiếc như vậy.

Tống Như gật đầu: "Được, về nhà gặp."

Cô chỉnh sửa quần áo một chút, mở cửa bước xuống xe, đi vào khách sạn cao cấp hàng đầu thành phố. Đầu ngón tay mảnh khảnh lấy vé mời từ trong túi xách ra, trên người mặc bộ váy đuôi cá đính kim cương màu bạc trắng, trang sức đeo trên cổ và cổ tay đều là phiên bản giới hạn. Cô mỉm cười bước vào đại sảnh, hấp dẫn ánh nhìn của tất cả mọi người."

"Người kia chính là Tống Như."

"Có khí chất như vậy... Tôi nhớ ra rồi, cô ấy vốn dĩ chính là thiên kim tiểu thư nhà họ Tống."

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 34: Trở Lại

Khi Bùi Lạc Phong đến nơi chịu sự đã kích không nhỏ, từ lúc đỗ xe đến nơi đi vào đại sảnh, hắn ta phát hiện những người xung quanh vô cùng kiêu ngạo, căn bản không để vào mắt chức danh Tổng giám đốc công ty giải trí này của anh ta.

Chịu đựng ủy khuất trong lòng, hắn ta tìm được chỗ ngồi của mình, vừa khéo cách Tổng Như một hành lang.

Hắn ta ho khan một tiếng, lo lắng chủ động nói chuyện với Tổng Như sẽ bị mọi người nghe được, ảnh hưởng đến tiền đồ của mình, trong lòng cũng âm thầm oán trách Tổng Như tại sao lại khoa trương đến vậy!

Đi xem hòa nhạc lại ăn mặc sang trọng như vậy, sợi dây chuyền trên cổ cô không biết phải bỏ ra bao nhiêu tiền mới mua được!

Hắn ta không khỏi thừa nhận vẻ đẹp của Tổng Như không người nào có thể thay thế, nếu không phải vì Dương Vũ Mịch là mối tình đầu của hắn ta, hơn nữa cô ta lại rất biết nũng nịu dính người, hắn ta làm sao có thể buông tha cho Tổng Như.

Tổng Như liếc mắt một cái liền nhìn thấy suy nghĩ của hắn ta: "Yên tâm đi, người ra vào nơi này không có hứng thú với việc bàn luận tin đồn về anh."

Bùi Lạc Phong bởi vì ngữ khí của cô mà nhúu mày: "Cô bây giờ vẫn còn là nghệ sỹ dưới trướng của công ty giải trí Huy Hoàng, đột nhiên ra vào nơi như vậy sẽ bị người ta nói ra nói vào!"

"Nói ra nói vào?" Tống Như chép miệng, hờ hững cười một tiếng: "Sau khi rời khỏi anh, tôi sống càng ngày càng tốt, chẳng lẽ cũng là sai sao?"

Một câu nói lập tức chặn họng Bùi Lạc Phong.

Không ngờ rằng sau khi rời khỏi anh ta, Tống Như lại một chút đau khổ cũng không có.

"Anh tới gặp em là có chuyện quan trọng muốn nói. Công ty cho em nhận quảng cáo là muốn tốt cho em, đến mức bộ phim "Niên Hoa" chỉ cần em bằng lòng cũng có thể tiếp tục diễn. Điều kiện tiên quyết là bất kể trước mặt hay sau lưng người khác đều phải duy trì quan hệ tốt đẹp với Vũ Mịch. Bất kể cô ấy nói gì, em đều phải phối hợp cùng. Còn nữa, anh sẽ đưa ra bản tuyên bố, nói chúng ta đã sớm chia tay không để Vũ Mịch mang tiếng là người thứ ba."

"Còn nữa, em phải đảm nhận bộ phim của đạo diễn James, còn phải làm cho Vũ Mịch cũng có vai diễn trong đó. Em phải biết cơ hội này hiếm có như thế nào, em sẽ không ngốc đến nỗi vì trả thù anh mà từ chối chứ?"

Tống Như cười lạnh một tiếng.

Cô rất cảm ơn đạo diễn James đã nhìn trúng năng lực của mình, nhưng nếu điều kiện là muốn cô diễn chung với Dương Vũ Mịch, lợi dụng điểm yếu uy hiếp đối phương, cô không làm được. Cô không muốn đánh đổi tương lai của chính mình, nhưng không muốn để người khác lợi dụng nữa.

"Sợ rằng không được, tôi đã liên lạc với họ để từ chối rồi."

"Tất cả lịch trình của em đều phải nghe theo sự sắp xếp của công ty, ai cho phép em có quyền làm như vậy! Hồi đó khi anh giữ lại chị Hy, anh đã giữ thể diện cho em, đừng cho rằng anh sẽ niệm tình cũ vẫn luôn bao dung em! Nếu em kiên quyết làm như vậy, anh sẽ dựa theo điều khoản của hợp đồng truy cứu trách nhiệm pháp luật với em."

Sự lạnh lùng và không quan tâm của Tống Như khiến cho Bùi Lạc Phong không cách nào lợi dụng được điểm yếu để uy hiếp cô.

Hắn ta chính là muốn lợi dụng cơ hội Tống Như được những tên đạo diễn kia nhìn trúng, giúp vị trí của Dương Gia Cửu nâng cao hơn, bây giờ Tống Như kiên quyết từ chối khiến hắn ta vô cùng khổ não.

"Tống Như, em suy nghĩ kỹ một chút, giằng co như vậy, đối với em cũng không có lợi ích gì."

Tống Như đỡ trán, giống như sợ sự uy hiếp của hắn ta, cô ngượng ngùng lắc đầu: "Thế nhưng tôi đã từ chối rồi, làm sao đổi ý được? Có điều, quảng cáo mà công ty sắp xếp cho tôi không có ý định từ chối. Tuần sau tôi sẽ đi quay, đến lúc đó anh sắp xếp phóng viên đến phỏng vấn tôi, tôi sẽ theo như lời anh nói, không để Dương Vũ Mịch dính vết nhơ nào."

"Em thật sự bằng lòng giúp Vũ Mịch?" Trong mắt Bùi Lạc Phong ánh lên tia hy vọng.

Tống Như ừ một tiếng: "Hợp đồng của tôi vẫn chưa đến kì hạn, tôi vẫn là nghệ sĩ của công ty, những chuyện này không phải đều là nghĩa vụ phải làm sao?"

"Tốt quá, em có thể nghĩ được như vậy anh yên tâm rồi."

Bùi Lạc Phong vốn đang lo lắng Tống Như sẽ có thái độ kiên quyết, không ngờ rằng cô vẫn dễ nói chuyện như trước kia.

Hắn ta còn muốn mở miệng, Tống Như đã quay qua xem buổi biểu diễn sắp bắt đầu.

Mà Bùi Lạc Phong ngăm nhìn bốn phía đều là những nhân vật có tiếng tăm trong giới thương nhân. Trong đám người này, hắn ta biết đến họ nhưng không ai coi trọng một nhân vật nhỏ bé như hắn ta cả.

Hắn ta chỉ ngồi năm phút rồi đứng dậy rời đi.

Trong lòng Tống Như cười nhạt, cô còn cho rằng Bùi Lạc Phong ít nhất sẽ sót lại một chút lương tâm, không ngờ rằng trái tim hắn ta đều bị chó ăn, trong tình huống như vậy còn muốn yên tâm thoải mái để cô trở thành đá lót đường cho Dương Vũ Mịch. Vậy thì xem thử coi Dương Vũ Mịch có được may mắn này hay không.

Bùi Lạc Phong nhận được sự đồng ý của Tống Như lập tức trở về công ty thu xếp chuyện đưa ra bản tuyên bố về việc chia tay với Tống Như. Để tránh Tống Như đổi ý, cùng ngày thì phát ra thông báo chính thức Tống Như sẽ chấp nhận quảng cáo thương hiệu nội y.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đều chửi Tống Như không biết liêm sỉ.

"Còn cho rằng cô ta ngây thơ, trong sáng như thế. Không phải vẫn chỉ là một người dựa vào thân thể mà leo lên vị trí Ảnh hậu hay sao? Phí công cho tôi mấy ngày trước yêu thích cô ta như vậy!"

"Vẫn là cùng một loại với Dương Vũ Mịch, người ta là tiểu tam, cô ta là một diễn viên hạng ba."

"Không biết quay một cái quảng cáo sẽ cho cô ta bao nhiêu tiền. Đúng là không biết xấu hổ."

Dương Vũ Mịch nhìn thấy tin tức trên mạng hơn hờ vui vẻ ra mặt: "Tống Như, cô muốn đối đầu với tôi, đợi kiếp sau đi."

Cô ta lo lắng Tống Như sẽ ảnh hưởng đến vị trí của cô ta, vị trí Ảnh hậu này cô ta nắm chắc rồi. Hơn nữa sau này có công ty chèn ép Tống Như, cô cả đời này cũng đừng nghĩ ngóc đầu lên được.

Đợi đến khi cô ta nắm được vị trí Ảnh hậu, lại kết hôn với Bùi Lạc Phong, khi đó Tống Như đến cái móng tay cũng cô ta cũng không có tư

cách làm.

Mà lúc này Tống Như đã nhận được giấy chia tay mà Bùi Lạc Phong chuẩn bị công bố ra ngoài: "Những thứ này cô nên ghi nhớ rõ ràng trước, tránh ở trước mặt phóng viên nói sai."

Tống Như cầm tờ giấy trong tay, chỉ cảm thấy nức cười, Bùi Lạc Phong làm sao lại làm ra loại chuyện không biết xấu hổ như vậy, sợ rằng đến hai chữ "xấu hổ" viết như thế nào hẳn ta cũng không biết!

Vì tiểu tam của hẳn ta, nói đến như thế nào cũng được.

Chỉ là bọn họ không biết rằng trong tay Tống Như đã nắm chắc bằng chứng có thể lật đổ lời nói dối của bọn họ. Mỗi một cái đều có thể phản bác, hơn nữa bây giờ có chị Hy và Tiêu Dĩnh giúp cô, không có gì phải sợ.

Trên xe, Tiêu Dĩnh nhin không được hỏi: " Những bằng chứng kia lúc nào cũng đều có thể công khai, còn có bản ghi âm của Dương Vũ Mịch và Bùi Lạc Phong, có thể chứng minh bọn họ giở thủ đoạn sau lưng, cố ý nhắm vào em."

"Ừm, em hiểu, chuẩn bị tốt mọi thứ cho bọn họ một kinh ngạc ngoài ý muốn." Tống Như bình tĩnh trả lời.

Chị Hy ở bên cạnh siết chặt nắm tay: "Chị rất nóng lòng muốn nhìn đôi cầu nam nữ này cùng nhau rơi xuống vách đá."

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 35: Thật Sự Muốn Làm Tới Bước Này Sao?

Tống Như nhìn xa xăm, kiên định nói: "Trước kia là em quá nường tay, hiện tại trò chơi chỉ mới bắt đầu."

Tiêu Dĩnh và chị Hy nhìn nhau một cái, đều quyết một lòng một ý đi theo Tống Như, giúp cô trở lại thời kì đỉnh cao.

Chỉ cần là người quen thuộc Tống Như, đều có thể biết cô đi tới ngày hôm nay phải trải qua bao nhiêu khổ cực, nếu là người khác có thể sẽ sớm buông tay.

Lần phản công này của Tống Như không chỉ gây thiệt hại nghiêm trọng cho bọn họ, mà cũng có thể giúp cho con đường trở lại của cô càng thêm thuận lợi, cách trả thù này quả là thâm sâu!

Mà lúc này, không ngờ rằng Dương Gia Cửu lại chuẩn bị cho cô một niềm vui nhỏ.

"Buổi hòa nhạc như thế nào?" Anh mặc áo choàng tằm màu đen, trên tóc còn nhỏ nước, từ phía sau lưng ôm lấy Tống Như đang đọc sách.

"Tuyệt lắm, hơn nữa em ít khi có thể tĩnh tâm mà nghe một buổi hòa nhạc, đều là những bản em thích." Nhất là sau khi rời khỏi Bùi Lạc Phong, Tống Như đã có thể hưởng thụ một bữa tiệc âm nhạc.

"Em thích, lần sau anh sẽ dẫn em đi xem sân khấu riêng."

Với địa vị của Dương Gia Cửu, không có gì là không làm được, hơn nữa anh bằng lòng vì nụ cười của Tống Như mà vượt ngàn dặm xa xôi.

Những điều này đều là anh thành tâm thành ý, không thể sánh bằng những lời đường mật hoa mỹ nhưng Tống Như cũng có thể thấu hiểu trái tim anh, trân trọng tình cảm của anh.

"Được a, chỉ cần không làm trễ công việc của anh, em bằng lòng cùng anh đi đến chân trời góc bể." Cô đặt cuốn sách xuống, xoay người lại ôm lấy anh.

Mỉm cười gật đầu, Dương Gia Cửu lấy ra tin tức liên quan đến thương hiệu nội y này hai năm trước: "Anh đã sai người đi tố cáo, công ty bọn họ hoàn toàn là một xưởng nhỏ, không rõ nguồn gốc, kinh doanh bất hợp pháp, chỉ biết viết những bài báo sai lệch, ngày kia chắc chắn sẽ bị điều tra đóng cửa."

"Chồng à, cảm ơn sự giúp đỡ của anh..."

"Hửm?" Dương Gia Cửu siết chặt lực tay ôm Tống Như.

"Anh luôn ở bên cạnh ủng hộ em, anh chính là động lực lớn nhất của em!" Tống Như an tâm tựa vào ngực anh, dường như chỉ cần có người đàn ông này bên cạnh, cho dù trời có sập xuống cô cũng không sợ.

"Ngày mai em sẽ đi kéo dài thời gian, sẽ không kí hợp đồng chính thức với họ."

Trên con đường trở lại của cô, Dương Gia Cửu sẽ là chỗ dựa vững chắc nhất.

"Trên người em rất thơm..." Anh khẽ vuốt ve gò má cô, thâm tình thành thực.

Tống Như cảm khái mỉm cười: "Wm vẫn rất may mắn, ở thời điểm bất lực nhất có thể gặp được anh, là trời ưu ái em."

"Vậy em chuẩn bị khi nào sẽ hủy hợp đồng?" Dương Gia Cửu không muốn nhìn thấy Tống Như lại bị người khác ức hiếp nữa.

"Để qua chuyện này đã..." Tống Như còn không biết sau cùng chuyện này sẽ đi đến đâu, cô không dám trở lời chắc chắn.

"Đại Thiên có rất nhiều kế hoạch phát triển phụ hợp với em... Ngày khác em sẽ mang đến cho em chọn."

"Em cảm thấy thực lực của mình vẫn chưa đủ." Tống Như thẳng thừng nói, cô vẫn cần luyện tập nhiều hơn.

Dương Gia Cửu không tiếp tục nói khuyên ngăn nữa, thật ra thì Tống Như có ký hợp đồng với Đại Thiên hay không không quan trọng. Quan trọng là những kế hoạch phát triển này của anh chỉ vì một mình cô mà lập ra.

Những chuyện này sau này bàn lại vẫn kịp.

Thế nhưng...

"Không cho phép em coi thường chính mình."

Một giây kế tiếp, anh ôm lấy eo cô, động tác ôn nhu, bốn mắt nhìn nhau, đều nhìn thấy được tình ý của đối phương.

Sau một hồi dây dưa quẩn quýt, Dương Gia Cửu khó khăn lắm mới buông tha cho cô: "Đi ngủ."

Tống Như bị anh hôn đến sắc mặt đỏ ửng, ngượng ngùng bọc chăn: "Ừm."

Sáng sớm ngày thứ hai, sau khi Tống Như ăn sáng xong thì ngồi lên xe của Dương Gia Cửu chạy tới trường quay. Chị Hy và Tiêu Dĩnh đã đến trường quay từ sớm.

Nhưng Tống Như vừa bước vào cửa, liền phát hiện bầu không khí không đúng lắm.

"Sao thế?" Cô đặt túi xách xuống, nhìn thấy lịch tình hoạt động trên bàn, hơi nhăn mặt: "Cái này là công ty đưa tới?"

Tiêu Dĩnh tiến lên, cực kì tức giận: "Chị chưa từng gặp qua chuyện nào quá đáng như vậy, đến bây giờ bọn họ vẫn muốn chèn ép người một cách triệt để, đem em đẩy lên trước hứng chịu mọi thứ, vừa nãy Bùi Lạc Phong ngang nhiên dẫn Dương Vũ Mịch ra ngoài."

"Những người khác đâu?" Tống Như không để ý đến lịch trình khắc nghiệt kia, sắc mặt bình tĩnh: "Tiêu Dĩnh, nói với Bùi Lạc Phong bảo hắn ta một mình đến gặp em, nếu không em sẽ không đến phòng chụp ảnh."

"Chị đi ngay bây giờ."

Mười phút sau, Bùi Lạc Phong vội vã chạy tới, vừa vào cửa thì phê bình Tống Như: "Các nhà quảng cáo đều ở bên ngoài, em sao lại không hiểu chuyện như vậy, thay quần áo đi ra ngoài."

"Thay quần áo?" Tống Như đá văng đồng nội y dưới chân: "Muốn sai tôi mặc nội y đi ra ngoài, Bùi Lạc Phong, anh còn là con người không?"

"Cái này làm sao? Em cũng đã sớm đồng ý chụp quảng cáo đồ nội y, không phải bây giờ em lại nói với anh muốn đổi ý chứ?"

"Tôi không làm được! Chuyện hôm nay tôi tuyệt đối sẽ không thỏa hiệp, tôi không cần hỏi cũng biết toàn bộ đều là toàn bộ chủ ý của Dương Vũ Mịch đúng chứ?" Tạm thời điều chỉnh thứ tự chụp, thay đổi kiểu dáng đồ

nội y, thứ đồ đưa đến tay Tống Như căn bản không phải là đồ nội y, chỉ là mấy sợi dây và vải thun.

"Đừng liên lụy đến Vũ Mịch, em không chịu mặc chính là không chuyện nghiệp, anh bây giờ lấy danh nghĩa Tổng giám đốc công ty lệnh cho em nhảy lập tức mặc vào rồi đi ra ngoài cho anh!"

"Thật nực cười..."

Tống Như lắc đầu: "Không thể nào, nếu anh vẫn kiên quyết như vậy, tôi sẽ tìm đến phóng viên, nói cho bọn họ bộ mặt thật của anh và Dương Vũ Mịch, về thông báo chia tay, tôi một chữ cũng không nói."

Tống Như vừa nói như vậy, Bùi Lạc Phong lập tức xệ mặt xuống: "Cô rốt cuộc muốn tôi làm như thế nào? Tôi sẽ không hồi tâm chuyển ý mà ở chung với cô!"

"Anh yên tâm, tôi bây giờ không còn bất kì hứng thú nào đối với anh, nhưng tôi từ chối mặc đồ như vậy đi ra ngoài, nhiều nhất cũng chỉ đồng ý đi gặp đám phóng viên kia."

Bùi Lạc Phong suy nghĩ một lát, hung hăng nhìn Tống Như một cái: "Được, tôi đi sắp xếp."

Chị Hy đem bộ đồ nội y ném vào thùng rác: "Tống Như, mọi thứ bất cứ lúc nào cũng có thể được công khai."

Tống Như gật đầu một cái, sau khi khôi phục lại trạng thái bình thản, mặc quần áo bình thường đi ra ngoài.

Nhà quảng cáo thật sự nhìn trúng gương mặt cô, mới cố ý liên hệ với cô về quảng cáo lần này, đến mức đồng ý đổi đồ nội y theo chủ ý của Dương Vũ Mịch.

Nhìn Tống Như đi ra, trên người lại không mặc bộ nội y hở hang, Dương Vũ Mịch hừ một tiếng.

"Cũng biết Tống Như sẽ không nghe lời như vậy, nhưng không có quan hệ, kịch hay vẫn còn ở phái sau!"

Cô ta dương dương đắc ý cho rằng mình đã gây khó dễ được cho Tống Như, vừa thưởng thức đồ uống, vừa chờ xem kịch hay.

Bùi Lạc Phong đang giải thích chuyện đồ nội y với nhà quảng cáo, Tống Như đã đứng sau lưng anh ta, tự nhiên nhìn các ông chủ trước mặt: "Lần đầu gặp mặt, tôi là Tống Như."

"Chúng tôi đều biết cô là ai, nếu không cũng sẽ không tìm cô đại diện cho sản phẩm này, chỉ là buổi chụp sắp bắt đầu rồi, cô vì sao không thay quần áo, chẳng lẽ mặc ở bên trong."

Bọn họ vừa nói, híp mắt quan sát cô.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 36: Thật Sự Muốn Làm Tối Bước Này Sao? 2

Dựa theo lịch trình sau khi thay đổi, Tống Như lúc này hẳn phải mặc bộ nội y hở hang thiếu vải kia xuất hiện trước công chúng, hơn nữa sau khi chụp ảnh xong, còn chấp nhận lời phỏng vấn của phóng viên.

Bọn họ vốn dĩ cho rằng có thể thấy vóng dáng đẹp đẽ của Tống Như, không ngờ rằng...

"Tôi muốn nói rõ với các người một chuyện, tôi từ chối chụp quảng cáo lần này, hơn nữa sẽ mãi mãi không bao giờ mặc thứ đồ rác rưởi đó của mấy người."

"Cô nói gì?"

Mấy ông chủ này bị Tống Như ở trước mặt trách mắng, sắc mặt đều trở nên khó coi.

Bùi Lạc Phong trực tiếp kéo Tống Như lại: "Tôi đồng ý cô sắp xếp chuyện phỏng vấn trước, cô đừng có mà càn quấy như vậy, chuyện quảng cáo này bàn lại sau."

Tống Như liếc hẳn ta một cái, trực tiếp hất bỏ bàn tay đang nắm lấy tay mình của anh ta, cô đã đoán trước được Bùi Lạc Phong sẽ không dễ dàng đồng ý như vậy, hẳn chỉ đang muốn kéo dài thời gian của mình.

Tống Như nhìn ra phía sau lưng bọn họ, phóng viên mà Bùi Lạc Phong sắp xếp đã đem máy quay phim đến, mặc dù bọn họ là được mời tới, nhưng

lại vì muốn giành được tiêu đề nóng, Tống Như không hề lo lắng bọn họ sẽ giúp Bùi Lạc Phong che đậy mọi thứ xảy ra hôm nay.

Cô lập tức lên giọng: "Quảng cáo này tôi không hề tự nguyện chụp, là công ty giải trí Huy Hoàng dựa vào điều khoản ngang ngược uy hiếp tôi, tôi sẽ chịu trách nhiệm trước công chúng, từ chối chụp quảng cáo cho loại sản phẩm không ra gì này."

"Hôm nay tôi không chụp, sau này cũng tuyệt đối không chụp."

"Ranh giới cuối cùng của tôi không người nào có thể thay đổi."

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 37: Hôm Nay Thanh Toán Sòng Phảng Với Anh 1

Tống Như đã rất lâu không đối mặt trực tiếp với nhiều phóng viên như vậy, nhưng cô vẫn ổn định tâm lý, đem những lời nên nói, nói ra không xót chữ nào.

"Tôi sẽ chịu trách nhiệm với những gì hôm nay tôi làm và với mọi lời nói của mình, cũng sẽ không phụ lòng những người yêu thích điện ảnh yêu mến tôi."

"Không sai, bắt đầu từ hôm nay, tôi chính thức trở lại, quay lại giới giải trí, cũng hy vọng có thể đem đến cho mọi người nhiều tác phẩm hay hơn."

Tống Như nói xong, trước ống kính diễm lệ xoay người rời đi.

Bầu không khí tại trường quay ngọt ngào tỏa cực điểm, sắc mặt của Bùi Lạc Phong đã hoàn toàn u tối.

Mấy ông chủ bên cạnh giận tới nổi nốc hỏa, Tống Như lại đem trường quay của bọn họ trở thành buổi họp báo, hơn nữa còn công khai nói sản phẩm của bọn họ là loại không ra gì.

"Tổng giám đốc Bùi, người này là anh mang đến?"

"Chuyện này chưa xong đâu!"

Bọn họ vốn dĩ muốn mượn sức nóng của Tống Như bán được nhiều sản phẩm hơn, nhưng bây giờ lời nói của Tống Như nhất định sẽ mang đến phiền toái cho bọn họ.

Bùi Lạc Phong bị hai bên làm khó, hận không thể lập tức xé nát Tống Như.

Từ khi Tống Như xuất hiện đến lúc nói ra mấy câu nói vừa rồi, cô đều lấy điện thoại di động quay lại, ấn danh đăng lên mạng.

Vài phút ngắn ngủi, đoạn video ngắn của buổi họp báo này lập tức dấy lên xôn xao dư luận.

"Oa, Tống Như cũng thật lợi hại, bây giờ có mấy ngôi sao dám đứng lên nói ra sự thật chứ!"

"Tống giám đốc của công ty giải trí Huy Hoàng đúng là một tên cặn bã, đối xử với vị hôn thê của mình như vậy, hẳn ta vẫn còn là con người hay sao? Sao này ngăn chặn những ngôi sao của giải trí Huy Hoàng, chỉ ủng hộ Tống Như!"

"Nếu như tất cả những ngôi sao giải trí đều tích cực, chân thật như vậy, những người trẻ tuổi cũng sẽ không theo đuổi thần tượng một cách mù quáng!"

"Tống Như đẹp như vậy, lại quyết đoán như vậy, sau này tôi làm người hâm mộ trung thành của cô ấy, bất cứ bộ phim nào của cô ấy cũng sẽ xem!"

Bình luận trên đoạn video toàn bộ đều khen ngợi Tống Như, Dương Vũ Mịch tức giận dùng dùng bước lên xe trợ lý, gọi điện thoại cho Bùi Lạc Phong: "Anh tại sao lại không chịu nổi như vậy, ội vàng mang Tống Như ra ngoài, lại để cô ta nói loạn, chúng ta hoàn toàn xong rồi."

Không cần cô ta nhắc nhở Bùi Lạc Phong cũng định làm như vậy.

Bởi vì những lời nói xằng bậy của Tống Như, danh tiếng của hẳn ta và công ty giải trí Huy Hoàng hoàn toàn bị phá hủy. Hơn nữa còn có thể sẽ đắc tội với nhà sản xuất và bị khởi kiện.

Hắn ta quy chụp toàn bộ cho sự hận thù và càn quấy của Tống Như.

"Cô quá đáng lắm rồi, cô cho rằng nói ra mấy câu như vậy, là có thể được trở lại? Đừng quên, hợp đồng của cô vẫn đang nằm trong tay tôi, không có sự chấp thuận của tôi, cô đừng hòng nhận được vở kịch này!" Bùi Lạc Phong đuổi kịp Tống Như, trong mắt lộ rõ vẻ thù hận.

"Vậy chúng ta cùng chống mắt lên chờ xem." Tống Như nhiều mày, biểu cảm vô cùng thờ ơ.

"Cô sẽ phải trả giá đắt cho những gì cô làm ra ngày hôm nay, cô không giúp tôi và Vũ Mịch tẩy trắng, tôi vẫn có cách giúp cô ấy lên được vị trí Ảnh hậu, đến lúc đó, một chút cơ hội cô cũng không có, bây giờ lập tức nói xin lỗi với bọn họ."

Bùi Lạc Phong đang nói với Tống Như, ống kính của phóng viên Tinh Nhuệ bỗng nhiên đưa tới mặt anh ta.

"Tổng giám đốc Bùi, xin hỏi những gì cô Tống Như nói vừa nãy đều là sự thật? Bộ phim tiếp theo của cô ấy đã bàn bạc xong hết rồi sao?"

Thấy phóng viên bất chợt lao về phía mình, Bùi Lạc Phong đành phải tạm thời buông lỏng tay nắm Tống Như, không đợi hắn ta nói, Tống Như đã giành trước một bước.

"Vẫn còn ở trong kế hoạch, chỉ là Tổng giám đốc Bùi vẫn chưa muốn nhanh như vậy đã công bố tin tức tôi quay trở lại cho mọi người biết. Mọi người cũng biết, gần đây cuộc sống riêng tư của Tổng giám đốc Bùi đang gặp chút vấn đề, những thứ khác, tôi không tiện nói nhiều, nhưng tôi hy vọng tất cả mọi người biết một chuyện, mặc dù tôi ký hợp đồng với công ty giải trí Huy Hoàng, nhưng tôi cũng có người địa diện và trợ lý riêng. Tất cả hành trình và hoạt động đều phải xuất phát từ sự tự nguyện của chính tôi, nếu không là vi phạm hợp đồng giữa công ty và tôi."

Mấy câu nói, đều hợp tình hợp lí, giống như một con dao gì chặt lấy cổ
Bùi Lạc Phong.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 38: Hôm Nay Thanh Toán Sòng Phảng Với Anh 2

Hắn ta căn bản không có lời nào để nói, nếu phủ nhận, chẳng phải là ngay trước mặt mọi người thừa nhận sự thật hắn ta vì Dương Vũ Mịch mà phong sát Tống Như hay sao.

Tống Như tại sao hôm nay lại trở nên hung hăng như vậy! Cô vẫn không buông bỏ được tình cảm của cô và anh ta, nên mới có thể cực đoan như vậy... Nhất định là như vậy, trong lòng Bùi Lạc Phong nghĩ như vậy, thở dài thật sâu, cô rất cuộc muốn hắn ta phải làm như thế nào!

Dù sao hắn ta ở chung với Dương Vũ Mịch đã là chuyện không thể ngăn cản được, bất kể Tống Như có âm ỉ như thế nào, hắn ta cũng không trở lại bên cạnh cô.

Bùi Lạc Phong bị phóng viên của Tinh Nhuệ chặn lại, nhưng mấy nhà sản xuất gọi bảo vệ tới.

Bọn họ cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua cho Tống Như như vậy.

"Công ty các người đã xnhajjn tiền của chúng tôi, hôm nay cô không chụp quảng cáo này cũng được, đền gấp đôi tiền đặt cọc và tiền vi phạm hợp đồng, còn phải công khai xin lỗi công ty chúng tôi. Nói cái gì mà loại sản phẩm không ra gì, cô có bằng chứng không?"

"Một ngôi sao đã hết thời, vẫn còn muốn gây ra sóng gió gì đây?"

Mắt nhìn thấy những người bảo vệ từng chút một vây quanh Tống Như, chị Hy và Tiêu Dĩnh không hề nghĩ ngợi lập tức xông tới chặn trước mặt

Tống Như, đến mức những nhân viên khác của công ty giải trí Huy Hoàng, tất cả đều bị chặn ở bên ngoài.

Mấy nhà sản xuất nhìn nhau một cái: "Nếu bây giờ cô đổi ý vẫn còn kịp, lập tức thay quần áo, chụp mấy bức hình gợi cảm, chúng tôi sẽ coi như những chuyện vừa nãy chưa hề xảy ra, tiền cũng không cần phải trả lại."

Đây coi như là ưu ái đặc biệt đối với Tống Như sao?

Hắn ta vừa dứt lời, thì nhận được một cuộc điện thoại.

"Cái gì? Chúng tôi không có... Được, được ạ! Tôi lập tức... Thật xin lỗi!"
Hắn ta run rẩy cúp điện thoại, khi nhìn về phía Tống Như, giống như là nhìn thấy quỷ vậy.

Vội vàng buông lời: "Quên đi quên đi, coi như chúng tôi xui xẻo, đi xuống dưới hết đi."

Chị Hy không hiểu ý câu nói này, Bùi Lạc Phong đuổi phóng viên của Tinh Nhuệ, đi lên phía trước: "Tổng giám đốc Trương, chuyện này là chúng tôi không đúng, mọi thứ đều có thể thương lượng được, anh xem..."

"Thương lượng? Anh biết vừa rồi là ai gọi điện thoại cho tôi không? Lai lịch của người phụ nữ này thật không nhỏ, chúng tôi chấp nhận, có điều tiền vi phạm hợp đồng, một đồng cũng không thể thiếu, chúng tôi chỉ tìm anh đòi thôi."

Vận khí của bọn họ quá đen đủi rồi, lại chọc tới tập đoàn Đại Thiên...

Là ai có bản lĩnh lớn như vậy, một cú điện thoại là có thể khiến đối phương bỏ cuộc.

Chị Hy dùng cùi chỏ đụng Tống Như một chút: "Là ngài Dương của em có phải không?"

Tống Như không lên tiếng, ánh mắt cũng trả lời tất cả.

Ai kêu người đàn ông đó cưng chiều cô nhiều như vậy chứ?

Ngoại trừ Dương Gia Cửu, còn ai có thể giúp cô như vậy, chỉ là cô không ngờ đến, người đàn ông đó ra mặt sẽ có hiệu quả như vậy, trong nháy mắt giúp cô hóa giải mọi khó khăn.

Nhà sản xuất không làm khó Tống Như nữa, chỉ chĩa mũi dáo về phía Bùi Lạc Phong.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 39: Video Bị Phát Tán

Dù sao tiền đặt cọc cũng đưa cho công ty giải trí Huy Hoàng, chẳng liên quan gì tới Tổng Như.

Buổi họp báo cuối cùng cũng đã kết thúc. Đặc sắc nhất chính là mấy lời nói của Tổng Như trước ống kính, nó đã được phát tán trên mạng, một chữ cũng không sót.

Ngoại hình đẹp cùng những lời nói xuất sắc của cô đã giành được nhiều lời khen ngợi.

Chị Hy ở trong xe không thể chờ đợi được nữa mà ôm lấy Tổng Như, trong hốc mắt của chị xuất hiện những giọt nước mắt: "Cuối cùng chị cũng đợi được đến ngày hôm nay, Tổng Như, em phải chịu khổ nhiều rồi."

Chỉ có cô mới biết được đoạn đường này Tổng Như đã đi như thế nào, phải chịu biết bao ánh mắt khinh thường và oan ức. Tên cặn bã Bùi Lạc Phong kia sớm muộn gì cũng sẽ gặp báo ứng.

Khoảnh khắc Tổng Như tuyên bố trở lại chị Hy cũng đã khóc. Cô tin rằng Tổng Như sẽ trở lại vị trí cao nhất của mình.

"Em nhất định phải càng ngày càng lên cao hơn để cho đôi cầu nam nữ kia tức chết. Chị khẳng định bây giờ Dương Vũ Mịch lại đang làm nũng với Bùi Lạc Phong, bắt anh ta dùng hợp đồng để uy hiếp em."

Tiêu Dĩnh ở bên cạnh gật đầu: "Với tính khí nóng nảy của Dương Vũ Mịch thì quả thật có khả năng như vậy."

"Nhưng con bài trong tay em vẫn còn chưa được lật hết."

Tống Như mỉm cười, "Đi thôi, em đói bụng rồi. Chúng ta đi tìm một chỗ nào đó ăn một bữa thật ngon."

Nhưng trước đó cô cũng hông quên gửi tin nhắn cho ngài Dương: "Mọi chuyện đã giải quyết xong."

Không ngờ anh lại lập tức trả lời: "Anh đã xem video. Em rất đẹp."

Cách màn hình Tống Như tưởng tượng ra khuôn mặt anh tuần kia, tối hôm qua anh còn chìm trong dục vọng triền miên với cô.

"Tống Như, nghĩ gì vậy?" Chị Hy phát hiện bầu không khí có chút không đúng. Cô chạm khủy tay nhẹ đẩy Tống Như, dùng ánh mắt như muốn nói Tiêu Dĩnh đang ở đây.

Tuy mọi chuyện tiến triển đến bây giờ vẫn rất thuận lợi, vì thế các cô không hoàn toàn tin tưởng Tiêu Dĩnh. Biết đâu cô ta là người Dương Vũ Mịch phái tới theo dõi Tống Như, không thể xem nhẹ sự trung thành lúc trước của cô ấy.

Tống Như hiểu ý cắt điện thoại.

"Bùi Lạc Phong đã về công ty rồi sao?"

Tiêu Dĩnh nhẹ gật đầu: "Các nhà quảng cáo cũng đã đuổi theo tới công ty, bắt Bùi tổng phải bồi thường tiền. Họ còn nói chuyện này ảnh hưởng đến danh dự của bọn họ, nêua công ty giải trí Huy Hoàng không công khai xin lỗi, họ sẽ kiện ra tòa.

Tống Như nheo mắt, bọn họ sẽ không dám kiện công ty giải trí Huy Hoàng, chuyện này đối với Bùi Lạc Phong sẽ không có tổn thất gì lớn, vậy anh ta sẽ làm thế nào?

Trên mạng vẫn đang không ngừng mắng chửi công ty giải trí Huy Hoàng.

"Loại công ty rác rưởi, rõ ràng bắt nghệ sĩ phải làm hoạt động thương nghiệp này."

Tống Như, chị nhất định phải chịu đựng nhiều rồi, chúng em vĩnh viễn ủng hộ chị."

"Tôi chờ ngày Tống Như rời khỏi công ty giải trí Huy Hoàng lâu rồi, con đường của cô ấy sao có thể để cho loại công ty này cản trở."

Văn phòng trên tầng cao nhất của công ty giải trí Huy Hoàng.

Bùi Lạc Phong hít sâu một hơi chỉ về phía cửa: "Cút. Lập tức cút ra ngoài cho tôi. Nói cho Trương tổng của các anh biết một đồng tôi cũng không bồi thường. Tôi cũng sẽ kiện công ty các anh không đúng sản phẩm, lừa gạt mọi người."

Hiện tại chỉ còn cách nắm giữ chuyện này mới có thể bảo vệ được lợi ích của công ty.

Mặt khác, nếu như người bên ngoài phát hiện ra bọn họ cố ý hại Tống Như thì mọi chuyện vất vả khôi phục cũng sẽ sụp đổ hoàn toàn.

Người được nhà quảng cáo phái tới đen mặt đi ra ngoài, vừa đúng lúc đi qua người Dương Vũ Mịch.

Dương Vũ Mịch rất biết cách nhìn mặt nói chuyện, thấy tâm trạng Bùi Lạc Phong không tốt, cũng im lặng, lặng lẽ khóa trái cửa văn phòng, rót hai chén nước rồi ngồi xuống nhìn Bùi Lạc Phong.

"Sao em lại tới đây?" Bùi Lạc Phong nhìn cô một cái rồi ngồi xuống ghế sofa: "Không phải anh đã bảo em ở nhà an thai thật tốt sao?"

Lúc này anh ta không muốn Dương Vũ Mịch lại gây thêm phiền phức cho anh ta.

"Em lo lắng cho anh. Tống Như thất hứa, nói những lời vu khống cho công ty, hoàn toàn không để ý đến tình cảm của hai người trong quá khứ. Trong lòng anh, chắc chắn cảm thấy rất mất mát phải không?"

Cô ta dịu dàng cười ôm lấy Bùi Lạc Phong.

"Thật sự không nghĩ Tống Như lại ác như vậy, rõ ràng là do lời nói của anh, trước kia cô ấy chưa bao giờ như vậy. Có phải anh hơi quá đáng rồi không?" Bùi Lạc Phong cau mày nhớ lại lời Tống Như nói.

"Không phải lỗi của anh. Nhất định Tống Như đã muốn quay lại từ lâu rồi mới có thể mượn cơ hội này diễn kịch. Cô ấy diễn tốt như thế nào anh cũng biết rồi đấy. Cô ấy cố tình đóng giả là người bị hại chính là muốn chiếm được cảm tình của mọi người. Anh suy nghĩ một chút về tình cảm mấy năm nay của hai người nhạt nhẽo biết bao, chẳng lẽ chia tay là lỗi của anh sao? Dù sao anh và cô ta cũng chưa biêt vào lễ đường, anh không thể không nói chuyện với cô ấy."

Bùi Lạc Phong khẽ gật đầu.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 40: Video Bị Phát Tán(2)

Dương Vũ Mịch tranh thủ nói: "Hiện tại tất cả mọi người đều đang chú ý đến Tổng Như, là thời cơ tốt nhất để chúng ta công kích. Dùng danh nghĩa của công ty tuyên bố làm rõ mọi chuyện. Tất cả chuyện này đều là một cái cớ để cô ấy quay lại, giả vờ chấp nhận quay quảng cáo lại đột ngột đổi ý, thất hứa. Công ty sẽ truy cứu trách nhiệm của cô ấy trước pháp luật."

"Thật sự phải làm như vậy sao?"

Bùi Lạc Phong có chút không đành lòng, dù sao chuyện này cũng là do anh ta thay lòng đổi dạ trước. Nếu như không phải là vì Tổng Như hại làm mất danh dự, anh ta cũng sẽ không...

"Anh còn lo ngại về quá khứ của hai người sao? Anh không nghĩ hôm nay Tổng Như làm như vậy thì trong lòng cô ấy đã không còn có anh rồi. Nhưng còn anh và em còn phải dựa vào anh, Bùi Lạc Phong, coi như là vì em lần này phải đoạn tuyệt quan hệ với Tổng Như."

Tức giận trong lòng của Bùi Lạc Phong vì mấy câu nói đó châm ngòi. Nếu không phải vì Tổng Như thì anh ta soa có thể bị mọi người bàn tán như vậy, còn xuýt bị kiên. Anh ta lập tức để công ty chuẩn bị văn kiện công bố làm rõ và xin lỗi công chúng cùng mấy nhà quảng cáo. Nói nghệ sĩ không hiểu quy tắc, ảnh hưởng tới bầu không khí của giới nghệ sĩ, đem toàn bộ trách nhiệm đổ lên đầu Tổng Như.

Anh ta mua mấy tài khoản mạng VIP, lợi dụng tài khoản của bọn họ tuyên bố tin tức nội bộ, nói Tổng Như sớm đã muốn quay lại nhưng để không phải chịu trách nhiệm và ảnh hưởng tới thanh danh nên cô ấy đã cố

tình che dấu sự thật, đóng giả hình ảnh thuần khiết, hoàn toàn là đang lừa gạt công chúng.

Còn nói mấy năm nay Tống Như ở công ty đã gây rất nhiều rắc rối, mâu thuẫn với nhiều nghệ sĩ trong công ty. Chỉ cần Bùi Lạc Phong lên tiếng rất nhiều nghệ sĩ đã mắt nhắm mắt mở bịa đặt, vu khống Tống Như cậy mình là diễn viên mà bắt nạt họ.

Thậm chí còn upload lên một vài đoạn ghi âm.

"Khi tôi mới đến công ty, tôi vẫn chưa biết gì cả, cô ấy bắt tôi ủi quần áo hàng ngày cho cô ấy. Tất cả đều là quần áo cao cấp, không biết ai đã đưa cho cô ấy. Hơn nữa cô ấy cũng đã rút lui mấy năm qua mà không có một nguồn thu nhập nào, tôi nghi ngờ cô ấy được bao nuôi."

"Nhiều lần tôi đã có cơ hội ra mắt, nhưng cô ấy đều thuyết phục tôi không nên manh động. Cô ấy ghen tị chúng tôi tuổi trẻ có nhiều cơ hội hơn..."

"Cô ấy đã đánh tôi ba lần trong phòng tập nhảy. Cô ấy nói cô ấy là vợ chưa cưới của Tổng giám đốc công ty giải trí Huy Hoàng, dù tôi nói cho người khác biết thì cô ấy cũng không bị gì, tâm lý của cô ấy rất bất thường."

Những tin tức kia tràn ngập trên mạng, tin tức này được lấy từ nội bộ của công ty giải trí Huy Hoàng nên đã dẫn tới một trận phong ba không hề nhỏ. Sự thật là gì? Chỉ có người trong cuộc mới biết rõ. Nhưng công ty giải trí Huy Hoàng dùng danh nghĩa của công ty sẽ tuyên bố làm rõ mọi chuyện. Tin tức hấp dẫn kia như bát nước bắn hắt vào mặt Tống Như.

Mọi người đều đang mong chờ câu trả lời của Tống Như, Tinh Duệ - một công ty độc quyền của giải trí Đại Thiên đã công bố một đoạn video phỏng vấn.

Người được phỏng vấn là hai vị đạo diễn trước đó đã hợp tác với Tống Như.

"Cô ấy là một diễn viên vô cùng tài năng. Nếu cô ấy quay lại, tôi chắc chắn sẽ mời cô ấy tham gia bộ phim của tôi."

"Đạo diễn Vu, anh đã xem những tin tức trên mạng chưa? Anh có cho rằng sự thật sẽ giống như những gì công ty giải trí Huy Hoàng nói không?"

"Giữa bọn họ xảy ra chuyện gì rồi cũng không rõ lắm, cũng không nên bình luận. Nhưng dưới góc độ chuyên nghiệp của tôi, tôi tin tưởng nhân phẩm và tố chất diễn viên của Tống Như. Cô ấy xứng đáng được bồi dưỡng. Nếu như không có cô ấy, giới nghệ sĩ mang tổn thất rất lớn."

Cuối video là hợp đồng của Tống Như và công ty giải trí Huy Hoàng. Chỉ cần là người sáng suốt thì vừa nhìn cái liền phát hiện phần hợp đồng này vô cùng bất công với Tống Như, không chỉ làm mai một tài năng của cô mà còn làm lãng phí nhiều năm thanh xuân.

So với vài đoạn ghi âm mà công ty giải trí Huy Hoàng đưa ra thì Tinh Duệ với tư cách là kẻ thứ ba đưa ra video càng có sức thuyết phục. Hơn nữa bọn họ không cho là Tống Như làm đúng mà chĩa mũi nhọn về phía công ty giải trí Huy Hoàng. Lấy tư cách là một công ty nghệ thuật, bọn họ không xứng đáng.

Chỉ trong nửa ngày, cư dân mạng đã tự giác bỏ phiếu ủng hộ cho sự trở lại của Tống Như, số phiếu lên đến 95%.

Người nghệ sĩ vu khống cho Tống Như đã bị mọi người đào ra là Tiểu Nghi. Cô ta lật lọng, nói những lời này đều là do Dương Vũ Mịch bảo bọn họ nói, cũng làm rõ Tống Như chưa từng đánh bọn họ.

Chân tướng nổi lên mặt nước, mọi chuyện đều do tiểu ta Dương Vũ Mịch ghi hận trong lòng, sắp xếp hại Tống Như.

Người lăng xê là công ty giải trí Huy Hoàng, Tống Như không cần tự mình phải tẩy trắng, cô vẫn luôn là một diễn viên chân thành, chuyên nghiệp.

Các bài đăng và trang web cá nhân của Dương Vũ Mịch đều bị đánh tới, tất cả đều là tin nhắn mắng chửi cô ta.

"Không biết xấu hổ, đã đoạt chồng sắp cưới của người ta còn bỏ đá xuống giếng."

"Mau rút khỏi giới giải trí, chúng tôi không muốn thấy kỹ năng diễn xuất tệ hại của cô."

"Thật buồn nôn. Chỉ có những nghệ sĩ như cô mới có thể dẫn tới những nghệ sĩ mới mang tiếng xấu."

Cô ta hét lên giận dữ và ngã ra khỏi bàn máy tính: "Tống Như, tôi hận cô."

Bên cạnh là khuôn mặt bình tĩnh của Bùi Lạc Phong vừa mới nói chuyện với người nhà. Mặc dù anh ta là Tổng giám đốc của giải trí Huy Hoàng nhưng xảy ra chuyện lớn như vậy anh ta nhất định phải giải thích với người trong nhà.

Không nghi ngờ gì, anh ta vừa bị mắng một trận.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 41: Vợ Yêu 1

Trong lòng phiền loạn, nhìn Dương Vũ Mịch đang tức giận cảm thấy vô cùng đau đầu. Nếu như anh ta không buông tha cho Tống Như thì hiện tại đã là con rể hiền của nhà họ Tống. Muốn lén lút qua lại với Dương Vũ Mịch cũng không sao, cũng sẽ không bị Tống Như dày vò chặt vật như bây giờ, càng không bị ba anh ta trách mắng.

"Được rồi. Anh sẽ gọi điện. Em đừng lên tiếng." Bùi Lạc Phong tàn nhẫn nói một câu rồi bấm số gọi điện cho Tống Như.

Điện thoại mãi vẫn không có ai nghe máy. Anh ta vẫn tiếp tục gọi, không nghĩ đến sẽ làm phiền người khác. Bây giờ chỉ có Tống Như mới có thể cứu công ty giải trí Huy Hoàng.

"Alo." Tống Như đang tập yoga thấy tên người gọi trên điện thoại liền cầm lên nghe.

"Đừng làm loạn nữa. Anh tự nhận ra sai lầm của mình, một lần nữa muốn ở cùng với em. Chúng ta đã có rất nhiều kỷ niệm đẹp, em thật sự cam lòng hủy hoại công ty của anh sao?"

Dương Vũ Mịch ở bên cạnh nghe thấy câu này liền mở to hai mắt nhìn. Cô ta không nghĩ Bùi Lạc Phong lại dễ dàng nhận thua như vậy.

Bùi Lạc Phong liếc mắt nhìn Dương Vũ Mịch một cái, Dương Vũ Mịch đành phải chờ anh ta nghe điện thoại xong rồi mới tính sổ với anh ta.

"Anh cảm thấy tôi có khả năng đồng ý không? Anh rõ ràng không thích tôi, anh làm mọi thứ cũng chỉ vì bản thân anh. Công ty giải trí Huy Hoàng có kết cục như ngày hôm nay không phải do tôi gây ra mà là do anh, còn có Dương Vũ Mịch nữa." Phản ứng của Tống Như vô cùng bình tĩnh.

Cho tới bây giờ, những lời cô nói giống như một con dao đang cứa vào trong tim của Bùi Lạc Phong.

"Sao em lại biến thành như vậy? Trước kia em..."

"Đừng nói đến chuyện trước kia nữa. Tôi không có rãnh rỗi nhớ lại ký ức đã qua với anh. Tôi sẽ để cho chị Hy và luật sư nói chuyện với anh. Lúc trước tôi ký hợp đồng đó hoàn toàn là vì nể mặt Bùi Hiến Hiến. Nhưng hiện tại đừng có quẩn luyến tôi không buông. Nhà họ Bùi các anh nợ tôi quá nhiều."

"Tống Như, đừng như vậy. Bây giờ anh sẽ tới tìm em ngay, chúng ta từ từ nói chuyện."

Bùi Hiến Hiến là con gái của chị gái Bùi Uyển Linh của anh ta, vô cùng thích Tống Như. Hơn nữa cô bé từ nhỏ đã mắc bệnh tủy xương. Trước khi Bùi Lạc Phong và Tống Như đính hôn, anh ta đã dụ dỗ Tống Như đến bệnh viện kiểm tra thân thể, chứng thực được Tống Như có tủy phù hợp với Bùi Hiến Hiến, chỉ chờ tới lúc cơ thể Bùi Hiến Hiến ổn định là có thể cấy ghép tủy.

Anh ta không thể đôi co với Tống Như được.

Nhưng Tống Như đã tắt máy, Bùi Lạc Phong không còn cách nào cầm áo khoác muốn đi ra ngoài.

"Bùi Lạc Phong, anh muốn quay lại với Tống Như? Còn em thì sao, em phải làm sao bây giờ?" Cô ta sốt ruột nắm tay áo Bùi Lạc Phong, trong mắt tràn đầy nước mắt.

"Em buông tay anh ra, anh thật sự không phải muốn làm như vậy. Anh có lý do bất đắc dĩ, sau này sẽ giải thích với em, em chăm sóc tốt cho con là được."

"Không. Hôm nay anh dám bước qua cánh cửa này em sẽ lập tức đến bệnh viện phá thai."

Dương Vũ Mịch lau nước mắt. Là một người phụ nữ cô ta biết rõ Bùi Lạc Phong đã để ý tới Tống Như, nhất là khi thấy Tống Như càng ngày càng tốt hơn, cô ta không thể để bọn họ gặp mặt.

"Đừng có dùng con để uy hiếp anh." Bùi Lạc Phong tức giận bỏ lại một câu rồi vội vàng rời đi.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 42: Vợ Yêu 2

Sau khi tập yoga xong, Tổng Như đứng dậy, trên người đổ toàn mồ hôi. Khi cô chuẩn bị đi tới phòng tắm thì nghe thấy tiếng bước chân từ phía cửa ra vào.

"Gia Cửu, anh đã về rồi." Cô chạy tới trước mặt anh, ngẩng đầu khẽ hôn anh một cái: "Hôm nay về sớm hơn bình thường một chút."

"Ừ. Nhớ em quá rồi, nhất định phải nhìn thấy em, từng giây từng phút cũng không thể chờ nổi."

Nói xong tay anh kéo thắt lưng Tổng Như, hai người cùng ngã xuống ghế sofa.

Anh cũng không vội vàng cởi quần áo mà đang hưởng thụ bộ dạng hai má đỏ lên của Tổng Như, người phụ nữ quyến rũ nhuộm vậy khiến cho anh lúc nào cũng cảm thấy động lòng.

"Rèm cửa..."

Dù biết thợ không có khả năng có người nhìn thấy nhưng ân ái ban ngày như vậy vẫn khiến cô ngại ngùng.

"Hóa ra vợ anh lại thích tối." Dương gia Cửu tà mị cười cười, đem áo khoác trùm lên đầu hai người: "Như vậy được chưa?"

Hơi thở mập mờ lập tức bị đốt nóng, cả người Tổng Như bị anh vuốt ve, trên người càng ngày càng nóng.

"Anh...a..." Tống Như nói không nên lời, bàn tay ban đầu để trên vai anh đang chạy dọc theo cổ, chậm rãi vuốt ve.

Một chút thân mật tới gần khiến bọn họ trở nên triền miên.

"Gia Cửu, lên giường đi..."

Tống Như đã bị hôn đến bủn rủn không còn sức lực, chỉ có thể miễn cưỡng dựa vào ngực anh, cả người cuộn lại, đôi chân trắng nõn vô cùng xinh đẹp, một tiếng ưm vang lên, đôi môi quyến rũ mềm mướt như tơ.

Dưới một cảm dỗ đẹp như vậy, không có bất kì một người đàn ông nào có thể chống cự được sự cám dỗ đó, và Dương Gia Cửu đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Ánh mắt tràn đầy thương tiếc cùng bàn tay dịu dàng làm nhiệt độ cơ thể Tống Như tăng lên.

"Gia Cửu..."

Thanh âm của cô mềm mại không xương, đôi tay ôm lấy cổ anh, nâng môi lên hôn.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 43: Chờ Đẩy

Họ có thể tiến thêm một bước nhưng mỗi người đều tôn trọng sự lựa chọn của nhau. Những nụ hôn và sự đụng chạm của anh có thể khiến cho Tống Như vui vẻ. Nhìn cô dựa vào cánh tay của anh, Dương Gia Cửu nhẹ nhàng nâng cằm cô lên.

"Mấy ngày nay có mệt không?"

Anh đang nhắc đến chuyện cô đấu trí với công ty giải trí Huy Hoàng, Tống Như đưa tay ra ôm chặt lấy anh: "Vẫn khá tốt. Có chị Hy, Tiêu Đình còn có anh giúp em, em không mệt."

"Sao em biết anh cũng ra tay?" Anh hơi nhú mào. Anh biết Tống Như không muốn anh can thiệp nên anh mới cố gắng chịu đựng không ra tay. Nếu không, trên thế giới này đã sớm không còn công ty giải trí Huy Hoàng rồi. Loại nhân vật nhỏ như Bùi Lạc Phong không đáng để vào mắt Dương Gia Cửu.

"Ngoại trừ ngài Dương có giá trị hơn trăm tỷ thì còn ai có thể chỉ dùng một cuộc điện thoại cũng khiến cho bọn họ không truy cứu trách nhiệm?"

Dương Gia Cửu nhếch môi tán thưởng, quả nhiên Tống Như rất thông minh.

"Em không trách anh sao?" Anh nhìn người trong ngực, thấp giọng hỏi.

"Không trách. Em biết là anh quan tâm em. En nghĩ chuyện này rất đơn giản nhưng không nhờ vì bảo vệ danh dự của công ty giải trí Huy Hoàng và

lợi ích của bản thân họ lại không keo kiệt mà dùng những thủ đoạn thấp hèn kia. Lần này nếu không nhờ có anh, em có khả năng... Gia Cửu, cảm ơn anh."

Sự bảo vệ và tôn trọng của anh chính là thứ mà Tống Như muốn nhất.

Mà những thứ này không cần cô nói, Dương Gia Cửu đứng ở góc độ của cô vì cô mà suy nghĩ thật tốt. Đây là cách ở chung mà Tống Như mong muốn nhất, khoảng cách trái tim giữa hai người đang không ngừng gần hơn.

"Sau này có chuyện gì nhất định phải nói cho anh biết."

"Được. Em cũng sẽ vì anh mà bảo vệ chính mình thật tốt." Tống Như cam kết.

...

Chị Hy tìm cho Tống Như vị luật sư giỏi nhất trong ngành, đương nhiên tiền do Tống Như tự mình trả. Dù những năm gần đây cô rút lui nhưng chưa đến mức sơn cùng thủy tận.

"Luật sư Trần, Tổng giám đốc Bùi không có ở đây." Thư ký của Bùi Lạc Phong nhận bọn họ ở cửa.

Chị Hy đã sớm đoán được Bùi Lạc Phong sẽ dùng chiêu này để kéo thời gian, cô và luật sư Trần liếc mắt nhau: "Không sao. Chúng rồi cũng không vội, chúng tôi sẽ đợi ở đây."

Cô không tin Bùi Lạc Phong nhất quyết không xuất hiện.

Mặt thư ký lộ rõ vẻ khó xử, không có lý do gì để từ chối bọn họ, đành phải mặt kệ bọn họ ngồi đợi trên ghế sofa.

Chị Hy gửi cho Tống Như một tin nhắn: "Bùi Lạc Phong không tiếp chúng ta."

"Ừ. Nửa tiếng nữa em sẽ tới công ty, hôm nay phải thanh toán hết với anh ta." Tống Như gửi tin nhắn xong tắt điện thoại.

Vì trong tay cô nắm giữ bằng chứng của Bùi Lạc Phong, Dương Vũ Mịch cũng biết rõ nên mới dùng thủ đoạn nói xấu sau lưng để bôi đen Tống Như. Tống Như lợi dụng đoạn ghi âm cùng với bản hợp đồng năm đó có rất nhiều sơ hở. Hiện tại, Tống Như đã chiếm được thế thượng phong.

Chị Hy không ngờ sau hai mươi phút Bùi Lạc Phong thật sự xuất hiện trước mặt cô với vẻ mặt sáng lạng: "Muốn thanh toán đến vậy sao? Vào đi."

Chị Hy ý thức được có gì đó không đúng liền gửi tin nhắn thông báo với Tống Như, sau đó cùng luật sư Trần bước vào văn phòng của Bùi Lạc Phong.

"Ngồi đi. Tôi biết các cô một lòng muốn tốt cho Tống Như nhưng hiện tại công ty loạn như vậy tôi chỉ có thể dành chút thời gian để gặp cô. Cô tranh thủ thời gian đi." Đôi mắt của Bùi Lạc Phong sáng lên, anh ta đã sớm nhờ chị hai giúp đỡ, giờ chỉ cần tìm biện pháp đối phó thôi.

Chỉ cần chị Hy mở miệng là anh ta có thể dẫn cô vào bẫy của mình.

"Đừng tưởng anh nói như vậy thì chúng tôi sẽ buông tha cho. Năm đó Tống Như ký hợp đồng với anh rõ ràng là không công bằng, cô ấy chịu khổ nhiều năm ở công ty như vậy do đó chúng tôi muốn anh..."

"Công khai xin lỗi Tống Như, đúng không?" Bùi Lạc Phong cắt ngang lời nói của chị Hy, mở miệng nói trước.

Tống Như vừa đi đến cửa liền nghe rõ ràng câu nói này. Trong mắt cô Bùi Lạc Phong thật chướng mắt, dường như anh ta đã nắm chắc phần thắng, cảm giác này khiến Tống Như cảm thấy rất khó chịu.

"Tuy nhiên tôi sẽ không chia tay Vũ Mịch. Tình cảm của tôi và Tống Như đã hoàn toàn chấm dứt, từ giờ trở đi tôi và cô ấy chỉ có quan hệ hợp tác. Mặc dù hợp đồng có bình đẳng hay không, cô ấy vẫn là nghệ sĩ của công ty giải trí Huy Hoàng, nhất định phải nghe theo sự sắp xếp của công ty nhưng..."

Anh ta bỗng nhiên thấy Tống Như đứng ở cửa liền đứng dậy lấy một bộ kế hoạch từ trong cặp công văn ra.

"Tôi muốn cô và Dương Vũ Mịch tham gia một chương trình thực tế và làm rõ mối quan hệ của hai người với người bên ngoài không phải nước sôi lửa bỏng. Lúc này đối với tất cả mọi người đều có lợi, cho dù cô hủy hợp đồng với tôi cô nghĩ rằng cô có thể dễ dàng đứng vững trong vòng tròn này sao? Không bằng hai bên cùng giúp đỡ nhau, đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay."

Những chữ cuối cùng Bùi Lạc Phong gắng sức nói.

"Nếu không cho dù tôi mất công ty thì cô cũng sẽ biến mất hoàn toàn trong giới nghệ sĩ."

Ngày xưa là người yêu thì giờ đã biến thành kẻ thù, Tống Như không nghĩ cô và Bùi Lạc Phong sẽ có ngày hôm nay. Đối mặt với sự hung hăng của anh ta cô cố gắng chịu đựng hết lần này đến lần khác nhưng...

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 44: Chờ Đẩy(2)

"Anh muốn lợi dụng Tổng Như?" Chị Hy đứng lên: "Chúng tôi sẽ không nghe theo sự sắp đặt của anh. Sự thật chính là sự thật sao phải làm sáng tỏ? Công ty giải tria Huy Hoàng rõ ràng chính là một đám người lòng dạ hiểm độc. Anh muốn nâng Dương Vũ Mịch, không ai có ý kiến gì nhưng anh lợi dụng Tổng Như như vậy, anh còn có lương tâm không?"

"Thế giới này chính là như vậy, cá lớn nuốt cá bé. Tôi có thể đưa công ty giải trí Huy Hoàng đi đến ngày hôm nay chẳng lẽ là dựa vào vận may sao? Tổng Như, cô nói đi, cô có đồng ý hay không?"

Bùi Lạc Phong chính là muốn Tổng Như gật đầu đồng ý.

Chị Hai anh ta nói Tổng Như là một người thông minh, sẽ suy nghĩ lợi ích. Chỉ cần anh ta hạ quyết tâm nâng cô, Tổng Như sẽ không đoạn tuyệt với công ty như vậy. Để cô và Dương Vũ Mịch cùng xuất hiện trước công chúng là cách tốt nhất để cứu vãn hình tượng công ty, cũng có thể giúp Dương Vũ Mịch mở đường cho nghề diễn viên.

Xem tình hình bây giờ thì Bùi Lạc Phong sẽ không có khả năng buông tay đơn giản như vậy để cô rời khỏi công ty.

Tổng Như bình tĩnh nhìn anh ta: "Được. Tôi đồng ý."

"Tổng Như!" Chị Hy tức giận dậm chân, lo lắng Tổng Như sẽ sập bẫy bọn họ.

"Để chúng tôi cùng tham gia chương trình thực tế là do anh chủ động yêu cầu. Đến lúc đó xảy ra chuyện gì cũng đừng trách tôi, còn có yêu cầu từ phía luật sư của tôi, anh hãy suy nghĩ cẩn thận."

Đây là nhượng bộ lớn nhất của Tống Như, cô cũng không muốn kết thúc trò chơi sớm như vậy. Dù cô có đồng ý tham gia chương trình thực tế này cũng không có nghĩa sẽ làm nền cho Dương Vũ Mịch đua giỡn, còn có hát nữa.

"Được."

Bùi Lạc Phong nghiêng rằng, đợi đám người Tống Như rời đi anh ta mới tựa người trên ghế thở phào nhẹ nhõm, vội vàng gọi điện cho Bùi Uyên Linh.

"Chị, Tống Như đã đồng ý. Kế tiếp chúng ta phải làm gì?"

"Theo như kế hoạch, đi từng bước một. Trước tiên đừng để cho Vũ Mịch có hành động thiếu suy nghĩ, chuyện phát triển tới ngày hôm nay đều do cô ta đổ kị Tống Như. Em nhớ kỹ, công ty nhất định phải nâng Tống Như, để cho người ngoài giới thấy được thành ý của em. Như vậy mới có thể tẩy trắng tin tức ở bên ngoài."

"Chị yên tâm, em sẽ không làm hỏng chuyện lần nữa. Còn chuyện Hiến Hiến, em nhất định sẽ giúp con bé khỏe mạnh."

Ít nhất anh ta phải bắt Tống Như hiến tủy trước khi rời đi.

Ngay khi tin tức được truyền ra ngoài, người trên mạng ủng hộ Tống Như ngày càng nhiều. Họ đều nóng lòng muốn xem cô tham gia chương trình thực tế.

Một người là tiền bối, một người là tiểu tam cùng xuất hiện trên một khung hình dẫn tới không ít sự chú ý của truyền thông. Tin tức của họ đã

nằm trong danh sách giải trí được tìm kiếm nhiều nhất.

Tống Như mang theo chị Hy và Tiêu Dĩnh cùng đi vào công ty tham gia thảo luận trước khi ghi hình.

Chương trình thực tế này sẽ được quay ở nước ngoài, hơn nữa người trong đội đều là những người vô cùng chuyên nghiệp. Tống Như cũng đã nói với chị Hy lần ghi hình này cũng là cơ hội tốt cho sự trở lại của cô, fans hâm mộ và độ nổi tiếng cũng từ từ tăng lên. Bùi Lạc Phong muốn để cô làm tấm đệm cho Dương Vũ Mịch, cũng vô tình giúp Tống Như.

"Ngay cả loại chó mèo này mà cô cũng dám dùng, khó trách cô có thể bước tới ngày hôm nay." Dương Vũ Mịch đã đến phòng họp từ sớm, thấy Tống Như liền châm chọc.

Tiêu Dĩnh cúi đầu, không nhìn Dương Vũ Mịch.

"Ít nhất Tống Như còn từng là một diễn viên nổi tiếng, tốt hơn một số người khờn bao giờ đạt được." Chị Hy ở bên cạnh phản kích lại.

"Ồ! Tống Như không nói chuyện, cô làm trợ lý gấp cái gì? Tôi không sợ nói cho các cô biết, Bùi Lạc Phong chính là muốn để Tống Như làm nền cho tôi mới cho cô tham gia chương trình thực tế này. Nếu không thì một ngôi sao điện ảnh như cô sao có thể nhận được chương trình tốt như vậy."

"Xin lỗi. Là Bùi Lạc Phong cầu xin tôi đồng ý." Tống Như đi tới bên kia ngồi xuống: "Đôi khi đừng nói quá nhiều, sau này gặp ai cũng nói không chính xác. Tôi kí hợp đồng nghệ sĩ với công ty nên tôi không cần phải nhìn sắc mặt của cô mà làm việc. Mong cô nói chuyện chú ý một chút."

Phản ứng đầy khí phách của Tống Như khiến cho hai mắt của chị Hy và Tiêu Dĩnh tỏa sáng.

Bọn họ đã không đi theo nhằm người, bây giờ Tống Như đã không giống như trước đây, sẽ không bị Dương Vũ Mịch và Bùi Lạc Phong bắt nạt, lợi dụng nữa.

Làm nên?

Cô ta nghĩ quá nhiều rồi.

Chẳng mấy chốc cuộc trò chuyện của bọn họ trong phòng họp đã truyền đi khắp công ty. Các nhân viên đều đang bàn tán, cảm thấy chắc chắn sau lưng Tống Như có chỗ dựa, nếu không sao dám công khai làm Dương Vũ Mịch xấu hổ.

Thoáng cái mọi người đều đang suy đoán rốt cuộc ai mới là nữ chính của chương trình thực tế này.

Cuộc họp được tiến hành đúng giờ, có mặt ở đó còn có tổ kế hoạch của chương trình cùng với một số quản lí cao cấp của công ty.

Bùi Lạc Phong nhìn Dương Vũ Mịch và Tống Như ngồi tách sang hai bên bàn của cuộc họp. Hai người như nước với lửa, nhìn kỹ có thể thấy Dương Vũ Mịch đang bị lép vế. Dù sao cô ta còn đang mang danh tiểu tam, cho dù Bùi Lạc Phong có bao che cho cô ta thì cũng không có cách nào để thay đổi sự thật.

"Ngày mai chúng ta sẽ xuất phát, chuyển đi sẽ kéo dài trong vòng một tuần. Mọi người để ý kỹ chỗ ghi hình một chút, nếu có vấn đề thì lập tức nói ra." Anh ta cố ý liếc nhìn Tống Như: "Tôi hy vọng mọi người ngồi đây có thể làm tốt công việc của mình, toàn lực phối hợp với tổ quay phim, không nên gây phiền phức cho công ty."

"Bùi tổng, anh vẫn coi trọng người nào đó. Nếu không phải tại cô ta thì gần đây công ty có ồn ào như vậy không?" Dương Vũ Mịch chua chát nói, khề hừ một tiếng.

Trong những dịp công khai như vậy, Dương Vũ Mịch không chút kiêng kỵ mà làm nũng với Bùi Lạc Phong, làm như sợ người khác không biết quan hệ của bọn họ.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 45: Động Lòng 1

Ánh mắt của cô ta vô cùng đặc ý, tựa như đang dẫm Tống Như dước chân.

"Vũ Mịch nói không sai, bắt đầu từ ngày mai, tất cả hành động của mọi người đều phải nghe theo sắp xếp của tổ ghi hình, không được xảy ra bất cứ chuyện gì không vui. Mục đích chủ yếu của lần ghi hình này là giúp Vũ Mịch bộc lộ tài năng. Tống Như, cô hiểu chưa?"

Hàm ý ở đây rõ ràng là nâng đỡ Dương Vũ Mịch, Tống Như chẳng qua chỉ là một quân cờ.

Dương Vũ Mịch ồ lên một tiếng, dựa vào ghế nói: "Không còn cách nào khác, ai bảo tôi là nghệ sĩ tiềm lực nhất công ty."

Tống Như lạnh nhạt nhìn bọn họ: "Tôi không hiểu."

Cô trực tiếp nói ra ba chữ kia.

"Tống Như!"

Bùi Lạc Phong lớn tiếng hét to, Tống Như cũng đã đứng dậy: "Tôi không nghĩ tôi cần phải nghe gì nữa, chuyển đi này cũng chẳng phải điều tôi muốn. Chuyện này anh biết rõ hơn tôi. Bây giờ muốn tôi vô điều kiện mở đường cho cô ta, các anh đang nằm mơ sao?"

Lời nói không nặng không nhẹ của Tống Như vang quanh phòng họp. Tất cả mọi người đều bị khí thế của cô làm cho khiếp sợ.

"Cô nói với Lạc Phong như vậy là có ý gì?" Dưới tình thế cấp bách Dương Vũ Mịch cũng quên chú ý tới xưng hô với Bùi Lạc Phong.

"Tôi rời khỏi, chính cô tự quay."

Tống Như làm bộ phải đi, Bùi Lạc Phong vội vàng tiến tới ngăn cô lại: "Cô có gì bất mãn chúng ta có thể từ từ nói chuyện, không cần phải làm ầm lên như thế."

"Làm theo ý của anh, rồi dễ dàng bị bắt nạt như vậy sao? Nước bắn gì cũng đều giội trên người tôi, bây giờ lại phô trương lợi dụng tôi như vậy, các anh đã từng nghĩ tới cảm nhận của tôi chưa? Bùi Lạc Phong, tôi đã không còn là Tống Như trước kia, anh đừng hy vọng tôi đối với anh nói gì nghe nấy. Tôi nói cho anh biết, tôi không làm. Cô ta là nữ chính để cho cô ta tự quay đi, cho dù cả thế giới này đều xoay xung quanh cô ta thì Tống Như tôi cũng sẽ không."

Chị Hy dùng sức nắm chặt tay, đây mới là bộ dạng thật sự của Tống Như.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 46: Động Lòng 2

Tiêu Dĩnh ở bên cạnh xem mà cảm thấy choáng váng, Dương Vũ Mịch chỉ biết làm nũng dựa vào sự chiều chuộng của Bùi Lạc Phong. Tống Như quả thật là xinh đẹp xuất sắc rồi, mỗi câu cô nói đều khiến bọn họ không thể phản bác lại.

"Để chúng tôi cùng xuất hiện đối với mọi người đều vô cùng có lợi. Trong lòng mọi người đều biết anh muốn nâng cô ta, anh cứ tự nhiên, rồi không liên quan."

"Cô!" Dương Vũ Mịch tức giận dậm chân, trừng mắt nhìn chăm chăm Tống Như, hết lần này tới lần khác ở trước mặt nhiều người như vậy cô ta không thể làm gì Tống Như.

Tình cảnh hoàn toàn bị Tống Như khống chế trong tay.

Vẻ mặt Tống Như lạnh lùng vẻ kiêu ngạo như vậy, từng chữ cô nói đều giống như con dao sắc bén, người phụ nữ này đã không còn là người vì anh ta mà làm tất cả mọi chuyện.

Trong lòng Bùi Lạc Phong có cảm giác mất mát.

"Được rồi. Cô có yêu cầu gì cứ việc nói ra, lần ghi hình này tôi đã sắp xếp xong, để cô làm chủ."

"Lạc Phong." Dương Vũ Mịch run rẩy kéo tay anh ta.

Nhưng Bùi Lạc Phong trực tiếp đẩy cô ta ra, nhìn tất cả mọi người trong phòng họp: "Nếu không có ý kiến gì nữa thì cuộc họp sẽ kết thúc ở đây."

Sau khi anh ta nói xong câu đó, Tống Như cũng không quay đầu lại mà rời khỏi phòng họp, để lại cho Bùi Lạc Phong một bóng lưng mà anh ta không thể nào giữ được nữa. Giờ phut này cuối cùng anh ta cũng nhận ra Tống Như đã hoàn toàn thay đổi.

Cô không chỉ không nghe theo sự sắp xếp của anh, hơn nữa còn khiến cho mọi người không thể hiểu nổi.

Mọi người rời đi, Dương Vũ Mịch ngồi trên ghế tức giận: "Anh đã hối hận rồi sao? Đừng cho là tôi không biết anh đang nghĩ cái gì, luôn mồm nói tất cả vì tôi nhưng rõ ràng anh vẫn không quên được Tống Như. Trong lòng anh còn có tôi không?"

"Câm miệng!"

Bùi Lạc Phong bị cô ta làm cho đau đầu, anh ta mạnh tay ném lịch quay lên bàn: "Nếu lần ghi hình này không thành công, em vĩnh viễn không bao giờ được làm diễn viên. Đến lúc đó, đừng có tới khóc lóc trước mặt tôi."

Đây là lần đầu tiên Bùi Lạc Phong tức giận với Dương Vũ Mịch.

"Lạc Phong, anh thật sự thay đổi rồi. Từ trước đến giờ anh chưa bao giờ đối xử với em như vậy." Cô ta che miệng khóc sụt sướt trong vô cùng đáng thương.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 47: Ngạc Nhiên Vui Mỉ

Nhìn dáng vẻ đó của cô ta, Bùi Lạc Phong đành bước đến an ủi: "Em đừng khóc nữa, vừa này là anh nặng lời, nhưng em hãy suy nghĩ thật kỹ, mỗi sắp xếp của anh đều là vì em, vì con của chúng ta. Em đừng ngốc nữa, trong lòng anh làm sao có thể có người thứ hai chứ, trong lòng anh chỉ có em thôi."

"Chỉ là, em không được càn quấy như vậy nữa."

Bùi Lạc Phong ý vị sâu xa liếc nhìn trợ lý của Dương Vũ Mịch đang đứng bên cạnh: "Chăm sóc Vũ Mịch thật tốt, nếu còn để xảy ra chuyện như vậy nữa thì cô lập tức từ chức cho tôi."

Bùi Lạc Phong rời đi rồi, Dương Vũ Mịch nghiêng chặt răng.

Thấy ánh mắt cô ta lóe lên vẻ âm độc, trợ lý bên cạnh không dám hé răng nói nửa lời.

"Dựa vào cái danh hiệu ảnh hậu cũ nát mà cũng dám tranh với tôi à? Tôi sẽ khiến cô ta hoàn toàn biến mất khỏi showbiz."

Một nơi khác, chị Hy đang cùng Tống Như chuẩn bị chụp hình quảng cáo sản phẩm. Nhiều năm như vậy, hai người vẫn luôn phối hợp ăn ý,默契.

"Nghĩ lại chuyện vừa rồi, trong lòng chị cảm thấy rất sáng khoái, mặt Dương Vũ Mịch tái mét, đoán chừng bây giờ cô ta đang ôm Bùi Lạc Phong

mà khóc đấy." Chị Hy vui vẻ cười lớn, rồi thở dài nói: "Rốt cuộc chị đã nhìn được đến ngày này, Tống Như, chị vui thay cho

em."

Tiêu Dĩnh bên cạnh phụ họa theo: "Không sai, vừa này quá khí thế!"

"Em chỉ làm những việc mà em cho là đúng thôi. Những năm qua, không phải em nhẫn nhịn mà là cảm thấy không cần thiết làm như thế. Bây giờ em đã có lý do để tiếp tục kiên trì, nên em sẽ không từ bỏ, em sẽ dùng thực lực bản thân để đứng vững."

Biệt thự Lan Đình.

Tống Như nằm cuộn trong lòng Dương Gia Cửu xem tạp chí, bị râu ở cằm anh khẽ cọ vào mặt, cô trầm giọng hừ một tiếng: "Đường đường tổng giám đốc tập đoàn Đại Thiên, sao lại lòi thoi đến mức không cạo râu chứ?"

"Anh tưởng em thích kiểu người đàn ông thô ráp một chút." Anh làm bộ sờ lên cằm, cố ý cọ thêm vào mặt Tống Như: "Như thế này chẳng phải rất đặc biệt sao?"

Bị anh chọc cười, Tống Như buông tạp chí xuống, quay người ôm chặt anh, hai người cuộn nằm trên ghế sofa, vô cùng thoải mái.

"Thích, cho dù anh có đáng vẻ gì em đều thích."

"Thật sao?" Anh đưa tay khẽ nâng cằm Tống Như: "Nhưng em sắp phải đi xa một tuần, anh sẽ chán đơn gối chiếc, nếu... anh cô đơn mà không nhìn được thì phải làm sao bây giờ?"

"Anh đang thăm ra ý cho em phải không?" Tống Như híp mắt lại, tỏ vẻ nguy hiểm: "Đã như vậy, em đành phải đóng gói anh mang theo thôi."

"Anh cầu còn không được."

Dương Gia Cửu cười, ôm cô chặt hơn.

"Gia Cửu, em sẽ rất nhớ anh." Tống Như dựa vào lồng ngực anh, thấp giọng nói.

Dù đến giờ hai người mới kết hôn chưa lâu, nhưng cô đã quen ở cùng anh, quen lúc nào cũng nhìn thấy bóng dáng anh trong nhà, cảm giác an toàn này không ai có thể mang đến cho cô.

Cô đã bắt đầu ỷ lại vào Dương Gia Cửu rồi.

"Hay là em nhắm mắt lại đi, nhớ thật kỹ dáng vẻ của anh." Anh khẽ nói rồi kéo tay Tống Như đưa lên mặt mình.

Bàn tay cô mềm mại, trắng nõn, chậm rãi sờ từng ngũ quan trên mặt Dương Gia Cửu, khắc sâu cảm giác đó trong lòng.

"Gia Cửu, em sẽ mãi không quên giây phút hạnh phúc này."

Sáng hôm sau, Chị Hy và Tiêu Dĩnh đã tới đón Tống Như từ sớm.

Nhìn thấy biệt thự xa hoa như thế, Tiêu Dĩnh không khỏi khiếp sợ: "Đã sớm nghe nói Tống Như là con gái lớn nhà họ Tống, bối cảnh hùng hậu, không ngờ..."

"Em ở đây đợi một chút, chị đi giúp Tống Như xách đồ, nếu trong xe không có ai, bảo vệ sẽ đến hỏi."

Dặn dò xong, chị Hy đi vào biệt thự.

Dương Gia Cửu từ đối diện đi tới. Dù anh mặc áo sơ mi màu xám đơn giản và quần vải, nhưng vẫn khó che giấu khí chất vương giả trên người anh. Anh thân mật kéo tay Tống Như: "Hãy chăm sóc cô ấy thật tốt, hành lý tôi đã phải người đưa đến sân bay rồi."

"Tổng giám đốc Dương, anh yên tâm, tôi nhất định sẽ chăm sóc tốt cho Tống Như."

Chị Hy vừa cười vừa nghĩ, cô vợ nhỏ của anh không yếu đuối như vẻ bề ngoài đâu, sau này, chắc chắn anh sẽ bị cô ấy bắt nạt.

Nhưng cô không dám nói lời này với Dương Gia Cửu.

Hai người một trước một sau ra khỏi biệt thự, cùng Tiêu Dĩnh lái xe rời đi.

Dương Gia Cửu đứng trên ban công tầng hai, dặn dò cấp dưới: "Chuẩn bị một chút, tôi muốn tặng cô ấy một niềm vui bất ngờ."

"Vâng, Tổng giám đốc Dương." Trợ lý đáp lời, rồi lập tức đi làm.

Một giờ sau, mọi người đang ở sân bay, chờ Dương Vũ Mịch đang lưỡng lự tới muộn.

Chỉ thấy cô ta đi giày cao gót, mặc váy màu hồng, giống hệt một con gà tây kiêu căng. Vì muốn nổi bật, đúng là chuyện gì cô ta cũng dám làm.

"Lạc Phong, em đến rồi."

Dương Vũ Mịch cười nhào vào ngực Bùi Lạc Phong, cô ta đặc ý hừ một tiếng, khoác chặt cánh tay Bùi Lạc Phong.

"Người đã đến đủ rồi, lên đường thôi."

| Bùi Lạc Phong cách vali hành lý lên, lại nhìn thấy Tống Như không có hành lý, mà hành lý của chị Hy và Tiêu Dĩnh cũng không nhiều, lông mày anh ta hơi nhíu lại: "Tống Như, không phải cô lại muốn..."

| "Lạc Phong, anh quan tâm cô ta làm gì?" Cô ta không thích ánh mắt Bùi Lạc Phong nhìn Tống Như, hai người đó chỉ nói với nhau một câu thôi

cũng sẽ khiến cô ta cảm thấy không thoải mái.

Lúc này, sáu vệ sĩ cao lớn, mặc âu phục bước nhanh đến trước mặt Tống Như: "Hành lý của cô đã được đưa lên máy bay trước rồi, cửa kiểm tra an ninh ở phía Đông, mời cô đi bên này."

Không đợi Tống Như lên tiếng, Dương Vũ Mịch cười tủm tỉm nũng nịu với Bùi Lạc Phong: "Lạc Phong, đây là anh sắp xếp cho em sao, quá tốt rồi, bằng không ở trên máy bay gặp phải fan hâm mộ thì phải làm sao, anh đúng là chu đáo, chúng ta đi thôi."

Cô ta thích nhất được mọi người vây xung quanh, nên lập tức tỏ vẻ vô cùng kiêu ngạo.

Bùi Lạc Phong lắc đầu, kéo cô ta lại: "Không phải anh sắp xếp."

"Được." Tống Như bình tĩnh lên tiếng. Cô không hề nhìn họ, đeo kính râm lên, rồi dẫn Chị Hy và Tiêu Dĩnh đi.

Dương Vũ Mịch tức giận dậm chân: "Cô ta."

"Tống Như không phải người như vậy, có thể là nhà họ Tống sắp xếp, đi thôi. Chương mới nhất tại utruyen.com " Bùi Lạc Phong ý tứ sâu xa nhìn theo bóng lưng Tống Như, lo lắng trong lòng dần dần tăng lên.

| Một ngày nay, Tống Như thay đổi thực sự quá lớn, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, anh ta lúc nào cũng như người trên mây. Dương Vũ Mịch thì càng ghen tị ra mặt, cho rằng Bùi Lạc Phong quan tâm tới thái độ của Tống Như với anh ta, có cơ hội là lấy cớ trút giận.

Tiến vào cabin, cô ta phát hiện không thấy bóng dáng Tống Như đâu: "Cô ta đâu?"

Dương Vũ Mịch chỉ vào một cô tiếp viên hàng không, vênh váo tự đắc hỏi.

| Căn cứ tôn chỉ phục vụ, tiếp viên hàng không dịu dàng trả lời: "Hành trình của vị khách này tạm thời có thay đổi, cô ấy đã hủy bỏ chuyến này rồi."

"Cái gì?" Bùi Lạc Phong vội bấm điện thoại cho Tống Như, lại là chị Hy nghe điện: "Các cô hủy bỏ chuyến bay rồi sao? Chuyện lớn như thế sao lại có thể tự tiện quyết định? Nếu Tống Như dám hủy lần quay này, tôi sẽ không bỏ qua cho cô ta, cô ta ở đâu?"

Anh ta tưởng Tống Như chỉ đi lối đi đặc biệt, không ngờ cô lại không lên máy bay.

Nếu cô giờ quẽ, chẳng phải sẽ khiến giải trí Huy Hoàng bọn họ mất hết thể diện sao.

"Tống giám đốc Bùi, anh yên tâm, Tống Như chỉ ngồi máy bay riêng thôi, hơn nữa sẽ đến sớm hơn mọi người một tiếng."

Về mặt Bùi Lạc Phong rất khó coi: "Cô ta không hài lòng với khoang thương gia mà công ty sắp xếp sao?"

Trên thực tế, mới đầu họ cũng muốn đặt trước khoang hạng nhất, nhưng mà không đặt được.

"Cũng không phải, nhưng bây giờ danh tiếng của Tống Như càng ngày càng lớn, ngộ nhỡ xảy ra chuyện gì, làm sao tham gia quay chương trình thực tế được, đúng không?" Nói xong chị Hy cũng cúp luôn điện thoại, căn bản không cho Bùi Lạc Phong cơ hội phản ứng.

Tiêu Dĩnh ở bên cạnh mở to mắt, đây là lần đầu tiên cô được hưởng đãi ngộ như vậy, chuyên cơ, vệ sĩ, còn thêm đồ vật xa hoa trong cabin: "Chị

Hy, nhà họ Tống có thực lực như thế sao Tống Như còn muốn làm nghệ sỹ?"

| Làm nghề này, cô rất rõ nhiều thiên kim tiểu thư chỉ là vui chơi thôi, nên gia đình đầu tư để họ diễn chơi. Mà diễn viên có thực lực, bối cảnh lại lợi hại như Tống Như, nếu không phải bị Bùi Lạc Phong làm trì hoãn mấy năm, thì danh tiếng cô ấy đã vươn xa hơn trong giới nghệ sỹ rồi.

"Chuyện này... đúng là nhà họ Tống rất có thực lực, nhưng hôm nay những thứ này..."

Chị Hy vừa nói được nửa câu, cửa cabin được mở ra, Dương Gia Cửu toàn thân dát đầy hàng hiệu cao cấp đi đến, đôi mắt đen sắc lạnh, vẻ kiêu ngạo trên gương mặt tuần tú như có như không, quanh người tản ra khí thế lạnh lùng, nhưng khi nhìn thấy Tống Như, sự kiêu ngạo lập tức mất đi, môi mỏng nhếch lên mỉm cười, anh đi tới nắm tay Tống Như: "Em ăn cơm trưa chưa?"

| Giọng điệu quen thuộc và thái độ thân mật như thế, hai người đứng cạnh nhau đẹp như một bức tranh.

"Chưa, em đang chờ anh, em biết anh sẽ đến." Tống Như khoác tay lên tay anh, hai người cùng sóng bước đi vào phía sau cabin.

Họ luôn là người hiểu tâm ý đối phương nhất.

Nhìn hành động thân mật của họ, Tiêu Dĩnh bối rối.

Cô không hoa mắt nhận lầm chứ, người đàn ông vừa nãy hình như là tổng giám đốc của giải trí Đại Thiên. Người đàn ông quyền lực nhất giới showbiz.

| Không ngờ cô có cơ hội được nhìn thấy anh ở khoảng cách gần như vậy, hơn nữa quan hệ giữa anh ấy và Tống Như hình như không bình

thường: "Chị Hy, chị véo em một cái, không phải em đang nằm mơ chứ? Vừa rồi là... Dương... Gia Cửu sao?"

"Chị không cần véo em, không phải em đang nằm mơ đâu, hôm nay tất cả đều là do anh ấy sắp xếp cho Tống Như, hai chúng ta chỉ hưởng sái mà thôi." Chị Hy giải thích.

Tiêu Dĩnh bỗng nhiên nghĩ tới điều gì: "Chẳng lẽ ngay cả Dương Gia Cửu cũng bị quy phục dưới váy Tống Như, muốn theo đuổi cô ấy sao?"

"Chính xác mà nói, anh ấy đang cưng chiều vợ mình."

Một câu khiến đầu óc Tiêu Dĩnh trống rỗng, lỗ tai ù đi, nghệ sĩ mà Bùi Lạc Phong để cô phụ trách lại là phu nhân tổng giám đốc của giải trí Đại Thiên.

Hơn nữa họ lại còn để cho cô giám sát cô ấy, cản trở con đường tái xuất của cô ấy.

Trời ạ, có làm hay không, người phụ nữ của Dương Gia Cửu muốn đóng phim chẳng phải chỉ cần một câu nói thôi sao... Ở trước mặt đế quốc giải trí như Đại Thiên, giải trí Huy Hoàng căn bản chẳng là gì cả.

"Dương Vũ Mịch còn luôn lo lắng Tống Như sẽ tái hợp với Bùi Lạc Phong?" Tiêu Dĩnh họ khan hai tiếng, hai người đàn ông này căn bản không thể so sánh với nhau, nếu Dương Vũ Mịch biết thân phận của Tống Như bây giờ, đại khái sẽ ghen tị đến ngất đi.

Chị Hy nín cười: "Chị cũng chờ ngày mọi việc công khai, muốn nhìn vẻ mặt họ một chút."

Cô chú ý tới ánh mắt Tiêu Dĩnh, nhìn bốn phía một chút.

| "Khi Bùi Lạc Phong chạy theo Dương Vũ Mịch, Tống Như tổn thương rất sâu sắc. Lúc đi đến ủy ban cô ấy đã gặp được Dương Gia Cửu, hai người họ hợp nhau nên đã đăng ký kết hôn ngay cùng ngày, nhưng Tống Như tạm thời không muốn công khai chuyện này. Hôm nay em được đưa lên chuyến bay này, cũng đủ chứng minh Tống Như tin tưởng em, hi vọng em suy nghĩ kỹ một chút, xem rốt cuộc nên đứng về phía nào."

Chị Hy ý tứ sâu xa, vỗ vỗ bả vai Tiêu Dĩnh, rồi đi xem lịch trình quay phim lần này. Đám người Bùi Lạc Phong đã không nể mặt Tống Như, không cho cô cơ hội tái xuất, lần này ra ngoài quay chắc chắn sẽ gặp khó khăn trùng trùng, thân là trợ lý Tống Như tin tưởng nhất, cô nhất định phải nắm bắt thời cơ.

Tiêu Dĩnh đứng sững ở đó thật lâu, rồi mới đi đến bên cạnh chị Hy: "Chị Hy, em biết mình nên làm như thế nào, sau này mặc kệ xảy ra chuyện gì, em đều sẽ ủng hộ Tống Như, xin chị hãy tin tưởng em."

Chị Hy hờ hững ừ một tiếng, không nói gì, chỉ giao một tư liệu khác cho cô.

Tiêu Dĩnh vội vàng nhận lấy, hai người bận tối mắt tối mũi.

Ở chỗ ngồi riêng biệt phía trước, Tống Như nép vào cánh tay Dương Gia Cửu, cô rõ ràng hơn bất cứ ai, lúc này thời gian họ ở bên nhau ít ỏi đến mức nào: "Thật ra em có thể chăm sóc tốt bản thân."

"Anh không nỡ xa em, hưởng hồ, du lịch thế này rất có ý nghĩa." Dương Gia Cửu nâng cằm cô lên, hôn nhẹ.

"Gia Cửu..." Tống Như dịu dàng hôn lại.

Nếm được mùi vị ngọt ngào của Tống Như, Dương Gia Cửu buông ra: "Sau khi tới sẽ có rất nhiều việc phải làm, em ngủ trước một lát đi."

"Vì đi theo giúp em, anh đã gác lại bao nhiêu công việc?" Tống Như hỏi anh.

"Anh cũng là tiện đường đi công tác... em yên tâm đi." Anh nhẹ giọng an ủi. Vì cô, có làm gì anh cũng can tâm tình nguyện.

| Mà trên một máy bay khác, Dương Vũ Mịch hết sức tức giận. Cô ta không ngừng nổi cáu với tiếp viên hàng không, kéo theo sự chú ý của không ít hành khách.

| "Được rồi, đừng làm khó các cô ấy nữa, sắp hạ cánh rồi, em hãy yên tĩnh một chút đi." Bùi Lạc Phong cố gắng kéo cô ta: "Ngộ nhờ có người nhận ra em..."

Vừa dứt lời, đã nghe thấy có người kêu lên.

"Đây không phải là Dương Vũ Mịch sao?"

"Ai? Ngôi sao nữ hạng ba làm người thứ ba đó phải không?"

Mọi người lập tức nhìn về hướng này, còn có người giơ điện thoại lên chụp ảnh, Dương Vũ Mịch vừa tức vừa buồn bực: "Đều tại anh, tại sao em không thể ngồi máy bay riêng chứ? Em đang mang thai, còn phải ngồi cùng những người này ở khoang thương gia."

"..." Bùi Lạc Phong bị cô ta trách mắng một trận, tâm trạng cũng không tốt lắm, anh ta ghi món nợ này lên đầu Tống Như.

Khi đi cùng anh ta, có khi nào Tống Như rêu rao như thế đâu? Xem ra cô cố ý muốn để anh ta chú ý tới cô, muốn tìm thời gian tâm sự.

Tống Như và Dương Gia Cửu đến sớm một tiếng, Chị Hy và Tiêu Dĩnh đều cảm thấy hết sức nhẹ nhõm, dù làm thêm trong quá trình bay, nhưng không có ai làm phiền các cô, mọi việc tiến hành vô cùng thuận lợi.

Ngược lại người của Bùi Uyển Linh - chị gái của Bùi Lạc Phong phải tới sốt ruột đến đỏ mắt. Khi thấy Tống Như một thân một mình dẫn theo trợ lý và người đại diện xuất hiện, trong lòng Bùi Uyển Linh hơi hồi hộp, chẳng lẽ mảnh khỏe đã bị Tống Như nhìn ra, cô xuất hiện sớm là có ý gì?

Trong lòng đủ loại lo nghĩ, cô ta đi về phía Tống Như.

"Tống Như, đã lâu không gặp" vốc người cô ta cao gầy, mặc một bộ váy vest kẻ caro đen trắng. Bùi Uyển Linh từng là người mẫu quốc tế, đáng người vẫn rất thướt tha, lời nói cử chỉ đều lộ vẻ kiêu kỳ.

Thoạt nhìn, khí thế Tống Như bị áp chế.

Nhưng cách đối nhân xử thế của Tống Như dịu dàng như nước, cô vẫn đeo kính râm, chẳng thèm để ý đến Bùi Uyển Linh, sau khi bình tĩnh từ một tiếng thì không nói thêm gì nữa, phản ứng như vậy khiến Bùi Uyển Linh không nhìn thấu ý nghĩ của cô.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 48: Cục Diện Đã Được Sắp Đặt

Tiêu Dĩnh bỗng nhiên nghĩ tới điều gì: "Chẳng lẽ ngay cả Dương Gia Cửu cũng bị quy phục dưới váy Tống Như, muốn theo đuổi cô ấy sao?"

"Chính xác mà nói, anh ấy đang cưng chiều vợ mình."

Một câu khiến đầu óc Tiêu Dĩnh trống rỗng, lỗ tai ù đi, nghệ sĩ mà Bùi Lạc Phong để cô phụ trách lại là phu nhân của Tổng giám đốc giải trí Đại Thiên.

Hơn nữa họ lại còn để cho cô giám sát cô ấy, cản trở con đường tái xuất của cô ấy.

Trời ạ, có lầm hay không, người phụ nữ của Dương Gia Cửu muốn đóng phim chẳng phải chỉ cần một câu nói thôi sao... Ở trước mặt đế quốc giải trí như Đại Thiên, giải trí Huy Hoàng căn bản chẳng là gì cả.

"Dương Vũ Mịch còn luôn lo lắng Tống Như sẽ tái hợp với Bùi Lạc Phong?" Tiêu Dĩnh hỏi khan hai tiếng, hai người đàn ông này căn bản không thể so sánh với nhau, nếu Dương Vũ Mịch biết thân phận của Tống Như bây giờ, đại khái sẽ ghen tị đến ngất đi.

Chị Hy nín cười: "Chị cũng chờ ngày mọi chuyện công khai, muốn nhìn vẻ mặt họ một chút."

Cô chú ý đến ánh mắt Tiêu Dĩnh, nhìn bốn phía một chút.

"Khi Bùi Lạc Phong chạy theo Dương Vũ Mịch, Tống Như tổn thương rất sâu sắc. Lúc đi đến Ủy ban cô ấy đã gặp được Dương Gia Cửu, hai người họ hợp nhau nên đã đăng ký kết hôn ngay ngày hôm đó, nhưng Tống Như tạm thời không muốn công khai chuyện này. Hôm nay em được đưa lên chuyêna bay này, cũng đủ Tống Như tin tưởng em, hy vọng em suy nghĩ kỹ một chút, xem rốt cuộc nên đứng về phía nào.

Chị Hy ý tứ sâu xa, vỗ vỗ bả vai Tiêu Dĩnh, rồi đi xem lịch trình quay phim lần này. Đám người Bùi Lạc Phong đã không nể mặt Tống Như, không cho cô cơ hội tái xuất, lần này ra ngoài quay chắc chắn sẽ gặp khó khăn trùng trùng, thân là trợ lý Tống Như tin tưởng nhất, cô nhất định phải nắm bắt thời cơ.

Tiêu Dĩnh đứng sững sờ ở đó thật lâu, rồi mới đi đến bên cạnh chị Hy: "Chị Hy, em biết mình nên làm thế nào, sau này mặc kệ xảy ra chuyện gì, em đều sẽ ủng hộ Tống Như, xin chị hãy tin tưởng em.

Chị Hy hờ hững ừ một tiếng, không nói gì, chỉ giao một tư liệu khác cho cô.

Tiêu Dĩnh vội vàng nhận lấy, hai người bận tối mắt tối mũi.

Ở chỗ ngồi riêng biệt phía trước, Tống Như nép vào cánh tay Dương Gia Cửu, cô rõ ràng hơn bất cứ ai, lúc này thời gian họ ở bên nhau ít ỏi đến mức nào: "Thật ra em có thể chăm sóc tốt bản thân."

"Anh không nỡ xa em, hưởng hồ, du lịch này rất có ý nghĩa." Dương Gia Cửu nâng cằm cô lên, hôn nhẹ.

"Gia Cửu..." Tống Như dịu dàng hôn lại.

Nắm được mùi vị ngọt ngào của Tống Như, Dương Gia Cửu buông ra: "Sau khi tới sẽ có rất nhiều việc phải làm em ngủ trước một lát đi."

"Vì đi theo giúp em, anh đã gác lại bao nhiêu công việc vậy?" Tống Như hỏi anh.

"Anh cũng là tiện đường đi công tác... em yên tâm đi." Anh nhẹ giọng an ủi. Vì cô, có làm gì anh cũng can tâm tình nguyện.

Mà trên một máy bay khác, Dương Vũ Mịch hết sức tức giận. Cô ta không ngừng nổi cáu với tiếp viên hàng không, kéo theo sự chú ý của không ít khách hàng.

"Được rồi, đừng làm khó các cô ấy nữa, sắp hạ cánh rồi, em hãy yên tĩnh một chút đi." Bùi Lạc Phong cố gắng kéo cô ta: "Ngộ nhỡ có người nhận ra em..."

Vừa dứt lời, đã nghe thấy có người kêu lên.

"Đây không phải là Dương Vũ Mịch sao?"

"Ai? Ngôi sao nữ hạng ba làm người thứ ba đó phải không?"

Mọi người lập tức nhìn về hướng này, còn có người giơ điện thoại lên chụp ảnh, Dương Vũ Mịch vừa tức vừa buồn bực: "Đều tại anh, tại sao em không thể ngồi máy bay riêng chứ? Em đang mang thai, còn phải ngồi cùng những người này ở khoang thương gia."

"..." Bùi Lạc Phong bị cô ta trách mắng một trận, tâm trạng cũng không tốt lắm, anh ta ghi món nợ này lên đầu Tống Như.

Khi đi cùng anh ta, có khi nào Tống Như rêu rao như thế đâu? Xem ra cô cố ý muốn để anh ta chú ý tới cô, muốn tìm thời gian tâm sự.

Tống Như và Dương Gia Cửu đến sớm hơn một tiếng, chị Hy và Tiêu Dĩnh đều cảm thấy hết sức nhẹ nhõm, dù làm thêm trong quá trình bay, nhưng không có ai làm phiền các cô, mọi việc tiến hành vô cùng thuận lợi.

Ngược lại người của Bùi Uyển Linh - chị gái của Bùi Lạc Phong phải tới sốt ruột đến đỏ mắt. Khi thấy Tống Như một thân một mình dẫn theo trợ lý và người đại diện xuất hiện, trong lòng Bùi Uyển Linh hơi hồi hộp, chẳng lẽ mảnh khóe đã bị Tống Như nhìn ra, cô xuất hiện sớm là có ý gì?

Trong lòng đủ loại lo nghĩ, cô ta đi về phía Tống Như.

"Tống Như, đã lâu không gặp." Vóc người cô ta cao gầy, mặc một bộ vest kẻ caro đen trắng. Bùi Uyển Linh từng là người mẫu quốc tế, đáng người vẫn rất thướt tha, lời nói cử chỉ đều lộ vẻ kiêu kỳ.

Thoạt nhìn, khí thế Tống Như bị áp bức.

Nhưng cách đối nhân xử thế của Tống Như dịu dàng như nước, cô vẫn đeo kính râm, chẳng thèm để ý đến Bùi Uyển Linh, sau khi bình tĩnh từ một tiếng thì không nói thêm gì nữa, phản ứng như vậy khiến Bùi Uyển Linh không nhìn thấu ý nghĩ của cô.

Không vội về khách sạn, cũng không vội hỏi lịch trình tiếp theo, mà Bùi Uyển Linh không biết chuyện gì xảy ra trên máy bay của bọn họ, nói vòng vo một hồi, Bùi Uyển Linh bất đắc dĩ tháo mắt kính xuống, nhìn Tống Như với ánh mắt sâu xa: "Mấy năm không gặp cô vẫn xinh đẹp như vậy, em trai tôi không nhìn lầm người, chỉ có điều... tôi nghe được một số tin đồn."

Tống Như quan sát thái độ của Bùi Uyển Linh.

Người của nhà họ Bùi vẫn luôn dập dình chuyện kết hôn của cô với Bùi Lạc Phong, ngày hôm nay cố ý nói nhiều như vậy, đơn giản là vì đã đọc được tin tức, biết được cô đã hoàn toàn trở mặt với Bùi Lạc Phong, vậy thì việc quay show lần này rất có thể cũng là chủ ý của Bùi Uyển Linh.

So với Dương Vũ Mịch kiêu căng kia thì Bùi Uyển Linh có đầu óc và thủ đoạn lợi hại hơn nhiều.

"Bây giờ truyền thông phát triển, chuyện tốt không ra cửa, chuyện tốt truyền xa ngàn dặm."

Tống Như ám chỉ điều gì đó, thế nhưng Bùi Uyển Linh không tiếng lời của cô, mà cười rất tự nhiên thoải mái, trong giọng điệu còn mang theo vẻ khinh thường, giống như nhà họ Bùi không có người con dâu như Tống Như cũng không sao cả.

"Bây giờ, người trẻ tuổi chia tay rồi quay lại cũng là chuyện bình thường, đặc biệt là những người ở trong giới giải trí hỗn loạn như chúng ta, Lạc Phong là người đàn ông tâm huyết với sự nghiệp, điều em ấy cần chính là một người phụ nữ có thể đứng phía sau hỗ trợ, san sẻ giúp cho em ấy, mối quan hệ giữa cô và nhà họ Tống ăm ỉ như vậy, hai người chia tay cũng là chuyện tốt đối với Lạc Phong, nếu như cô thật sự yêu em ấy, không bằng chúc phúc cho em ấy với Vũ Mịch."

Chị Hy ở bên cạnh nghe vậy thì nổi trận đùng đùng, đây là những lời mà con người nên nói sao?

Sao lại có người có da mặt dày đến thế chứ!

Rõ ràng Bùi Lạc Phong là người có lỗi trước, vậy mà bây giờ lại đẩy hết trách nhiệm lên Tống Như, chẳng lẽ Tống Như vẫn còn bám lấy Bùi Lạc Phong không buông tha sao?

Sau khi Bùi Uyển Linh nhận được một cuộc gọi thì sắc mặt lập tức thay đổi, căn dặn cấp dưới dẫn Tống Như đi đến phòng nghỉ trước sau đó dẫn theo hai trợ lý đi tới một lối ra khác ở sân bay.

Nhìn có vẻ cô ta đang chuẩn bị đi đón người.

"Chuyến bay của Bùi Lạc Phong phải còn hơn nửa tiếng nữa mới hạ cánh, hơn nữa bọn họ sẽ ra lối cửa VIP, cô ta đi gặp ai vậy?"

Tống Như chớp chớp mắt: "Ai mà biết."

Nụ cười của cô ấm áp như gió xuân, hoàn toàn không hề để ý đến hai chị em nhà họ Bùi, cũng không quan tâm đến những lời uy hiếp lúc nãy của Bùi Uyên Linh, nhắc chân đi về phía phòng nghỉ.

Còn Bùi Uyên Linh thì nhận được tin Tổng giám đốc Dương của giải tria Huy Hoàng cũng đến đây công tác, đúng lúc cũng sắp tới thời gian hạ cánh, cô đương nhiên muốn đi gặp mặt anh một lần, giả sử có thể tạo được mối quan hệ với công ty giải trí Đại Thiên, còn sợ Dương Vũ Mịch không nổi tiếng sao? Đến lúc đó, sẽ không cần để ý đến những nhân vật nhỏ như Tống Như nữa.

Nhưng người của cô ta chỉ có thể hỏi thăm được đại khái tin tức, đợi đến khi cô ta chạy đến lối ra VIP, Dương Gia Cửu đã ngồi vào xa đi đến khách sạn rồi, hơn nữa anh còn đang gọi video nói chuyện với cô vợ yêu của mình.

Trên màn hình, anh mặc một chiếc áo sơ mi màu xám tím thắt tập cao quý, đôi môi mỏng hơi mím lại, trong ánh mắt ẩn chứa sự dịu dàng rất rõ ràng.

"Bây giờ đã là buổi chiều rồi, chắc là hôm nay em không có cảnh quay nào đâu nhỉ?"

"Chắc là không." Tống Như nhìn đồng hồ, quan tâm hỏi anh: "Còn anh thì sao, đi làm việc luôn à?"

Con người Dương Gia Cửu dần trầm xuống: "Ngày hôm nay chắc anh sẽ về muộn, em không cần đợi anh, nghỉ ngơi sớm đi, nếu có thời gian anh sẽ qua đó thăm em."

Tống Như không nghĩ nhiều ý nghĩa trong câu nói này, cô gật đầu, trước kia bọn họ quay lại đây thì cô đã cúp điện thoại.

Bùi Uyển Linh đã đi đón Bùi Lạc Phong và Dương Vũ Mịch, thế nhưng vẻ mặt của cô ta vẫn không vui: "Chỉ thiếu chút nữa là mình đã gặp được anh ấy rồi!"

"Chị, rốt cuộc chị đang đợi ai vậy? Vũ Mịch ngồi máy bay lâu, cần phải nghỉ ngơi, chúng ta trở về trước, còn người nào đó thì chị gọi điện thoại hẹn anh ta lần nữa, không được sao?"

"Em thì biết cái gì? Đó chính là Tổng giám đốc công ty giải trí Đại Thiên, chị căn bản không thể điều tra ra số điện thoại của anh ta." Bùi Uyển Linh lắc đầu nhìn Dương Vũ Mịch, nếu không phải vì thấy cô ta đang mang thai, sao cô có thể tiếp nhận một người em dâu chỉ biết nhõng nhẽo như vậy chứ.

Những lời lúc này chỉ là nói với Tống Như, ở sâu trong lòng Bùi Uyển Linh vẫn cảm thấy Dương Vũ Mịch không bằng Tống Như, nhưng chuyện đã đi đến bước này, coi như vì mặt mũi của nhà họ Bùi, cô không thể để cho Tống Như tái xuất thành công.

Dương Vũ Mịch đứng bên cạnh nhìn thấy dáng vẻ ung dung của Tống Như, cơn tức ở trên đường vẫn chưa tiêu tan: "Chị Uyển Linh, em rất nhớ chị, tối nay em có thể đi tới chỗ chị không?"

Trong lòng chị Hy cười lạnh, cô ta cho rằng bản thân thật sự là vợ của Bùi Lạc Phong rồi sao? Thật đúng là đồ không biết xấu hổ.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 49: Cục Diện Đã Được Sắp Đặt(2)

Bùi Uyển Linh ra vẻ hiểu ý, nắm ta cô ta: "Đương nhiên là được, chị có rất nhiều chuyện muốn nói với em... Tống Như, phòng khách sạn đã được đặt cho các cô rồi, cô một phòng, hai người bọn họ một phòng, có vấn đề gì không?"

Giống như ngay từ đầu đã không có ý định để Dương Vũ Mịch ở bên ngoài.

Nghe sự sắp xếp như vậy, Dương Vũ Mịch rất vui mừng: "Chị Uyển Linh, chị đối xử với em thật tốt, em không quen ngủ trên giường khách sạn."

Bùi Uyển Linh mỉm cười, nắm tay Dương Vũ Mịch, dù sao thì bây giờ bọn họ cũng chung một kẻ thù, đó chính là Tống Như. Bất kỳ người nào gây bất lợi cho giải trí Huy Hoàng và Bùi Lạc Phong đều không thể ở lại trong giới showbiz này, lần này để cô thay mặt em trai cô trút giận. Chẳng qua chỉ là một Ảnh hậu đã hết thời, còn có thể làm gì chứ?

Nơi này chính là địa bàn của Bùi Uyển Linh cô, cô sẽ làm cho Tống Như vĩnh viễn không thể tiến vào giới diễn viên nửa bước.

Tống Như bình tĩnh gạt đầu, cầm túi xách của mình lên: "Tôi biết rồi."

Ngoại trừ ba chữ này, cô cũng không để ý đến bọn họ, trực tiếp dẫn chị Hy và Tiêu Dĩnh rời khỏi tầm mắt của mọi người.

"Chị Uyên Linh, chị xem cô ta thật quá đáng, lạnh lùng... Trên đường còn cố ý vứt bỏ chúng em, lợi dụng gia cảnh nhà họ Tống, ngồi máy bay tư nhân!" Dương Vũ Mịch nhân cơ hội này, không ngừng lên tiếng tố cáo.

"Máy bay tư nhân?" Bùi Uyên Linh hơi thay đổi sắc mặt, thầm ghi nhớ chuyện này trong lòng: "Được rồi, các em cũng đã mệt rồi, chúng ta trở về rồi nói."

Tống Như cũng không trực tiếp rời khỏi sân bay mà đứng ở xửa bãi đậu xe, ba phút sau, xe do Dương Gia Cửu phát tới vũng vàng đỗ lại trước mặt bọn họ.

Tài xế là người dân bản địa, nói tiếng Anh rất lưu loát: "Cô Tống, mời cô lên xe."

Tống Như nhẹ nhàng mỉm cười đáp lại, bước những bước đi như một nữ hoàng.

Trên đường đi đến nơi ở, Tiêu Dĩnh nhận được một tin tức.

"Trợ lý của Bùi Uyên Linh đã mua cuộc người quay phim quay cho Tống Như, muốn anh ta bỏ thuốc vào trong đồ uống của Tống Như, đến giờ nghỉ sẽ động tay động chân với Tống Như, sau đó sẽ quay video phát tán ra bên ngoài... Quả thật không phải là con người mà!"

Tống Như quay đầu: "Sau đó thì sao?"

Bùi Uyên Linh đã lăn lộn trong giới giải trí nhiều năm rồi, công ty làm ăn cũng khá tốt, tuyệt đối không thể chỉ dựa vào những thủ đoạn vật vãn này.

"Tìm thêm lý do để thay em thành người khác, truyền tin này vào trong nước, nói em là vì muốn nhanh nổi tiếng, ngay cả người quay phim cũng dụ dỗ, như vậy sẽ không có đạo diễn nổi tiếng nào tìm đến em nữa."

Chị Hy tức giận siết chặt điện thoại: "Cũng may Tiêu Dĩnh đã về phe chúng ta, nếu không thì.."

Sắc mặt Tống Như thâm trầm, cô biết chuyến đi lần này sẽ tràn đầy nguy hiểm, thế nhưng không ngờ thủ đoạn của cô ta lại dơ bẩn như vậy.

"Tống Như, bây giờ chúng ta nên làm gì đây?"

"Nếu như Dương Vũ Mịch đã tìm được nguồn viện trợ từ bên ngoài, vậy thì chúng ta cũng đi tìm." Cô nói xong thì lấy điện thoại ra, nhìn vào những dãy số trong danh bạ, rơi vào trầm tư.

"Thế nhưng chúng ta có thể tìm ai đây? Việc quay chương trình thực tế lần này đều do một tay công ty Bùi Uyển Linh phụ trách, ngoại trừ tổ đạo diễn, toàn bộ những công nhân viên và trợ lý khác đều là người của cô ta." Tiêu Dĩnh rất muốn biết Tống Như có át chủ bài gì, cũng rất muốn nhìn thấy mấy người Dương Vũ Mịch tức giận như thế nào khi thấy kế hoạch của bọn họ không thành công.

"Lúc trước khi nhận mấy bộ phim của đạo diễn quốc tế, em có quen biết một số người bạn, bây giờ đều đã là những ngôi sao lớn, đạo diễn lớn trong giới điện ảnh quốc tế rồi, em chỉ đang suy nghĩ, chỉ vì chút chuyện nhỏ này có đáng để phiền đến họ không?"

Sau khi xuống xe, Tiêu Dĩnh nhìn trang viên biệt thự ở trước mắt mà ngẩn ngơ: "Chúng ta ở đây sao?"

Cô biết Dương Gia Cửu giàu có, nhưng không ngờ anh lại giàu đến như vậy!

Ở nước ngoài mà có một trang viên như thế này, phải là người có danh tiếng đến chừng nào mới làm được, chị Hy ở bên cạnh phụ họa: "Đây mới thật sự kinh hỷ."

Dương Gia Cửu bước từ trên tầng xuống, giống quý tộc ở thế kỷ mười mấy, anh dừng bước trước mặt Tống Như, nở nụ cười dịu dàng, nắm tay Tôn Như: "Anh vẫn luôn đợi em."

"Chẳng phải anh nói còn có chuyện phải làm, tối mới về được sao?" Tống Như nghiêng đầu ôm cánh tay anh giống như làm nũng: "Chỉ có điều như vậy càng tốt, em có thể ở bên cạnh anh lâu hơn một chút."

"Cả đời này em phải luôn ở bên cạnh anh, không phải chỉ một đêm nay..."

Trọng điểm trong câu nói của anh hoàn toàn đặt vào chữ một đêm này, Tống Như nở nụ cười quyến rũ, cùng Dương Gia Cửu sánh vai đi vào cánh cửa chính của biệt thự.

Tiếp sau đó có người giúp việc đi về phía chị Hy và Tiêu Dĩnh: "Cậu chủ đã sắp xếp phòng cho hai cô rồi, mời hai người đi theo tôi."

"Không nghĩ tới ngay cả chúng ta cũng được đãi ngộ tốt như vậy!" Tiêu Dĩnh hâm mộ nói: "Tống Như quá hạnh phúc rồi, mắt tên Bùi Lạc Phong kia đúng là bị mù mà."

"Đừng nhắc đến tên người đàn ông cận bã đó ở đây, sẽ làm ảnh hưởng đến tâm trạng của Tống Như."

Chị Hy biết trong lòng Tống Như hoàn toàn đã không còn bóng dáng của Bùi Lạc Phong nữa, thế nhưng khi nghe thấy cái tên mình chướng mắt, chắc chắn sẽ cảm thấy rất khó chịu.

Tiêu Dĩnh nghiêm túc gật đầu: "Qua ngày hôm nay, hành động của hai người bọn họ quá ngu ngốc, em sẽ không nhắc lại nữa."

Trong biệt thự, Tống Như đang mặc đồ ngủ bằng lụa, ngồi trên thảm đọc tạp chí.

"Ăn cơm thôi." Dương Gia Cửu đặt thức ăn lên bàn trà, sau đó bế cô ngồi lên ghế sofa.

Khóe miệng Tống Như nhếch lên vì động tác dịu dàng của anh: "Nếu như anh cứ nuông chiều em như vậy, sau này em sẽ càng coi trời bằng vung."

"Không sao, anh chính là muốn em coi trời bằng vung." Anh hôn lên trán cô.

Hai người hưởng thụ khoảng thời gian ăn tối ngọt ngào trong phòng khách.

"Anh đã phái người đi điều tra, người tham gia việc quay chương trình lần này gần như đều là người của Bùi Uyển Linh, em cần anh làm gì không?"

Anh không can thiệp vào kế hoạch của Tống Như, mỗi lần đều lắng nghe ý kiến của cô, không hề giống một vị vua đứng đầu giới giải trí.

Ở trước mặt Tống Như, anh chỉ là một người đàn ông bình thường yêu thương vợ mình nhất.

"Cho dù công ty của Bùi Uyển Linh phụ trách việc quay, nhưng cũng sẽ có người phụ trách khác, ví dụ như tổng đạo diễn là ai..." Tống Như nhìn về phía Dương Gia Cửu.

"Như em mong muốn, anh sẽ chuẩn bị mọi thứ thật tốt."

"Cảm ơn chồng yêu."

"Cảm ơn anh như thế nào?" Dương Gia Cửu mỉm cười với Tống Như: "Chúng ta đều tắm rửa xong rồi..."

"Nhưng mà em vẫn chưa ăn cơm xong." Tống Như chép miệng, cúi đầu mỉm cười.

Bên tai là tiếng nói tràn đầy tình tứ mê hoặc của Dương Gia Cửu: "Không sao, anh đợi em tiêu hóa xong rồi sẽ ăn em."

...

Bùi Uyển Linh đã sắp xếp xong người đối phó với Tống Như, sau đó cúp máy, trở về bàn ăn.

Cô đã sắp xếp một nhà hàng có bầu không khí ấm áp ở gần đó nhất để chiêu đãi Dương Vũ Mịch cũng vì nể mặt Bùi Lạc Phong, mặc dù ở trong nước xảy ra nhiều vụ bê bối như vậy, thế nhưng dường như Bùi Uyển Linh không hề để tâm đến, điều này làm cho Dương Vũ Mịch cực kì vui vẻ.

Cho dù Tống Như có diễn xuất tốt đến đâu, cô ta mãi mãi cũng không chiếm được Bùi Lạc Phong.

"Chị Uyển Linh, ngày hôm nay thật sự quá hả giận rồi." Dương Vũ Mịch cười híp mắt nói.

"Hả giận?" Bùi Uyển Linh nở nụ cười: "Em sẽ không cho rằng chị cố ý sắp xếp một bữa tiệc lớn như vậy, để cho em và Tống Như cùng nhau tham gia chương trình thực tế, là vì muốn giúp em hả giận chứ?"

"...Em!" Nụ cười trên khuôn mặt Dương Vũ Mịch dần dần rút đi, biết mình nói sai, cô vội vàng đổi giọng: "Tống Như đã nhiều lần làm tổn thương Lạc Phong và công ty, em thật sự rất tức giận, cho nên mới không biết lựa lời mà nói. Chị Uyển Linh, chị đừng để bụng nhé."

Bùi Uyển Linh ho khan, đặt đĩa xuống: "Vũ Mịch, bây giờ em đang mang thai con của Lạc Phong, cũng xem như là người một nhà với chúng ta rồi, em yên tâm, chuyện giữa em ấy với Tống Như đã là quá khứ rồi, bây

giờ chỉ có em mới là con dâu được nhà họ Bùi chúng ta thừa nhận, thế nhưng em phải nhớ kỹ, Tống Như không phải là một người đơn giản như vậy, muốn hoàn toàn cắt đứt con đường phía trước của cô ta, chúng ta tuyệt đối không thể xem thường."

"VẬY... chúng ta phải làm như thế nào?"

Dương Vũ Mịch nghe thấy trong giọng nói của Bùi Uyển Linh tràn đầy bất mãn với Tống Như, trong lòng cô lại dâng lên một tia hy vọng.

"Em cứ yên tâm quay chương trình, chị đã sắp xếp mọi thứ cho em, việc quay show lần này chỉ có thái độ của một người là chị không thể nào khống chế được, đó chính là tổng đạo diễn Nasha, chị đã sắp đặt một cái bẫy để cho Tống Như mất mặt, sau đó sẽ dùng áp lực của dư luận buộc Tống Như phải rút lui, cuối cùng ở trong chương trình thực tế này, chỉ còn lại một mình em là khuôn mặt châu Á xuất hiện trong đó."

"Thật không chị?" Dương Vũ Mịch vui vẻ nói.

"Ừ, em yên tâm, những sự sắp đặt này cũng vì giải thưởng Ảnh hậu mà em có thể nhận được vào tháng 10 này, chị và Lạc Phong sẽ ngăn cản Tống Như tái xuất bằng mọi giá." Chỉ cần là chuyện mà Bùi Uyển Linh cô muốn làm thì không có chuyện gì cô không thể làm được.

Ngược lại cô muốn xem, mấy năm không gặp, rốt cuộc Tống Như có bản lĩnh bao nhiêu.

Ngày hôm sau chính là ngày gặp mặt tổ đạo diễn, bởi vì cuộc hợp tác truyền hình và điện ảnh mang tính quốc tế lần này, cho nên những người có mặt ở đây đều là diễn viên và đạo diễn vô cùng nổi tiếng ở trong nước và ngoài nước, đặc biệt là tổng đạo diễn Nasha, bà đã từng làm đạo diễn cho bộ phim tài liệu đạt được những giải thưởng lớn, lần này bà nhận đạo diễn cho chương trình thực tế lần này là vì nể mặt bên nhà đầu tư thôi.

Ở trước mặt bà, Bùi Uyển Linh căn bản không có chỗ lên tiếng, nếu như không phải vì thì trường Trung Quốc cần hai nữ diễn viên Trung tham gia, đúng lúc Bùi Uyển Linh nắm bắt được tin tức nhanh chóng, đi trước một bước nói chuyện hợp tác với bọn họ, thì cô ta cũng sẽ không có cơ hội như thế này.

Chương trình thực tế lần này có không giống với những chương trình thực tế gây cười khác, mục đích của chương trình thực tế lần này chính là quay trạng thái các diễn viên ở hậu trường trước khi lên sân khấu, cũng lắp đặt rất nhiều cửa ải đặc biệt, chỉ dựa vào một diễn viên hạng ba như Dương Vũ Mịch, căn bản không có tư cách để được chọn.

_____ ^ _____ ^ _____

Tất cả cmt của độc giả mình đều đọc hết, nhưng không có thời gian để trả lời mong các bạn bỏ qua ạ ☺ ☺

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 50: Đàm Phán

Lúc báo danh, Bùi Uyển Linh đã động tay động chân trên video, lấy đoạn video diễn thử của Tống Như rồi tăng việc làm mờ đi, giả mạo video diễn thử của Dương Vũ Mịch, như vậy mới có thể để cho Dương Vũ Mịch có tư cách tham gia diễn xuất.

Những chuyện này, ngoại trừ Bùi Uyển Linh thì trước mắt không có ai biết chuyện này.

Thế nhưng trên đời này không có bức tường nào là không lọt gió, tin tức đó rất nhanh đã bị người của Dương Gia Cửu đào được, anh lập tức gửi qua điện thoại của chị Hy.

Lúc các cô chuẩn bị bước vào phòng hội nghị, chị Hy đã đọc được tin này, vội vàng kéo Tống Như đưa điện thoại cho cô xem: "Bọn họ quả thực không có giới hạn."

Tống Như lắc đầu, cô cũng không nghĩ tới bọn họ lại vô liêm sỉ như thế: "Không cần chúng ta nhúng tay, sớm muộn gì diễn xuất của cô ta cũng sẽ bị vạch trần."

Không phải Tống Như quá tự phụ, mà bởi vì cô hiểu rõ trình độ diễn xuất của Dương Vũ Mịch, bị phát hiện là chuyện sớm muộn, nhưng không biết đến lúc đó Bùi Uyển Linh sẽ thay cô ta dàn xếp thế nào thôi.

"Chúng ta đi vào thôi, giả vờ như không biết gì cả."

Vở kịch này phải diễn đến mức cao trào rồi đảo ngược lại mới thú vị nhất.

Hơn nữa trong tay cô có thẻ bài mà Bùi Uyển Linh không hề hay biết, tổng đạo diễn lần này chính là Nasha, bà ấy có quan hệ khá thân thiết với cô, đã từng hợp tác với cô hai bộ phim, có thể nói Nasha chính là người đã giảng dạy cho Tống Như nhiều điều trên con đường diễn xuất, mà lúc Tống Như tuyên bố rút lui, Nasha đã nhiều lần gọi điện, muốn cô ra nước ngoài phát triển, thế nhưng Tống Như đều từ chối khéo.

Có một mối quan hệ như vậy, cô còn sợ điều gì nữa chứ.

Lúc Dương Gia Cửu nói cho cô biết thân phận của tổng đạo diễn, Tống Như cũng không ngờ mình lại may mắn đến thế.

Cô đẩy cánh cửa, phát hiện hai chị em Bùi Lạc Phong và Bùi Uyển Linh đã ngồi ở đó trò chuyện với phó đạo diễn Jason từ rất lâu rồi.

Chị Hy thấp giọng nói: "Chúng ta không đến trễ, là do bọn họ cố ý sắp xếp để cho chúng ta đến sai giờ."

Tống Như gật đầu, kéo ghế một cách trang nhã, ngồi đối diện bọn họ.

Sau khi Jason nhìn thấy Tống Như, mắt ông sáng lên, ông ta không chỉ chú ý đến khuôn mặt xinh đẹp của Tống Như, mà cả thái độ không hề kinh sợ của cô, ông rất muốn biết dưới khuôn mặt bình tĩnh như nước kia sẽ có lực bùng phát như thế nào?

"Vị này là?" Ông nhìn về phía Bùi Uyển Linh.

Đúng như trong kế hoạch, Bùi Uyển Linh mỉm cười đáp: "Cô ấy là Tống Như, là nghệ sĩ trong nước ký hợp đồng với công ty chúng tôi."

"Tổng Như?" Trong nháy mắt, Jason thay đổi sắc mặt, lắc đầu, dùng tiếng Anh nói: "Thật tiếc cho một khuôn mặt xinh đẹp như vậy."

"Ngài Jason chỉ nghe thấy tên của tôi, tại sao lại nói như vậy?" Tổng Như dùng tiếng Anh để hỏi lại, cô phát âm rất chuẩn rất lưu loát.

"Chúng tôi không nhận những diễn viên như cô, tôi thấy chuyện ký kết hợp đồng cần phải bàn bạc lại, tôi cần sự chỉ thị của tổng đạo diễn." Ông ta đã nghe những lời bịa đặt của những nhân viên trong công ty Bùi Uyển Linh, lầm tưởng Tổng Như chính là một bình hoa di động, thậm chí còn dùng thân thể để đổi lấy sự nổi tiếng, mà nguyên nhân cô từng rút khỏi giới giải trí là vì những scandal này.

Bây giờ trong mắt vị phó đạo diễn này, danh dự của Tổng Như đã bị hủy hoại đến cực hạn.

"Ngài Jason, xin ông hãy nghe tôi giải thích, Tổng Như cô ấy chỉ đi nhầm đường một chút, cô ấy quả thật là một diễn viên tốt." Hiếm khi thấy Bùi Uyển Linh nói đỡ cho Tổng Như, thế nhưng trong tình huống như thế này, cô ta bao dung giải thích cho Tổng Như chỉ thêm dầu vào lửa.

Ngài Jason cau mày lắc đầu: "Tôi không muốn phá nát cảnh quay của chúng tôi! Chúng tôi cần những diễn viên có thực lực! Nếu không thì đó chính là lừa dối khán giả."

Jason đẩy ghế xoay, đứng dậy đi ra ngoài cửa.

Tổng Như nhẹ nhàng mở miệng, gọi ông ta lại: "Nagif Jason, chúng ta mới lần đầu tiên gawjo mặt, ông chỉ nghe người khác nói mấy câu đã hiểu lầm tôi như vậy, có phải quá áp đặt rồi không?"

Jason nghiêng người nhìn Tổng Như, ánh mắt tràn đầy vẻ nghi ngờ: "Cô dám nói tôi như vậy?"

Những diễn viên nước ngoài, có ai là không khách khí với ông chứ, giọng điệu nghiêm trang của Tống Như đã chọc tức Jason.

"Không ngờ ngoài kỹ năng diễn xuất kém, cô còn có tính khí tồi tệ như vậy, tôi nhất định sẽ xin chỉ thị của tổng đạo diễn, sau này tuyệt đối sẽ không hợp tác với cô."

Ở trong giới giải trí này, lời nói của một vài người có thể cắt đứt đường sống của một diễn viên.

Đối mặt với châm biếm của Jason, Tống Như chỉ cười nhạt. không hề để trong lòng: "Ông sẽ quay lại đây cầu xin tôi."

Cô đáp lại một cách ngang ngược, Bùi Uyển Linh vừa nghe đã cuống lên, bước lên kéo cô lại: "Tống Như, đừng hồ đồ nữa, mai nói lời xin lỗi với ngài Jason đi."

"Tại sao? Là ông ta nghi ngờ sự chuyên nghiệp của tôi trước, chỉ dựa vào một số lời đồn đãi bịa đặt đã kết luận tôi không có kỹ năng diễn xuất, là ông ta không tôn trọng tôi, vào lúc này, không phải những người làm chủ như mấy người nên nói đỡ cho tôi sao? Sau khi nghe thấy ông ấy không cho tôi tham gia diễn nữa, dường như mấy người còn rất vui mừng?"

Nói đến đây "mùi thuốc súng" đã nồng nặc rồi.

"Tống Như!" Bùi Lạc Phog cũng không ngồi yên, ngăn Tống Như lại: "Cô đang có thái độ gì vậy!"

Tống Như cười lạnh: "Từ trước đến nay tôi chưa bao giờ giả vờ giả vịt, nếu muốn tui rút lui cũng được, vậy mấy người nói với tổ đạo diễn trước, Dương Vũ Mịch là dựa vào điều gì mà ngồi ở đây, đoạn video diễn thử đó chính là cô ta sao?"

"Cô!" Bùi Uyển Linh không nghĩ tới Tống Như lại biết chuyện này, vội vàng chặn trước mặt cô: "Được rồi, ngài Jason, mời ông trở về trước, ngày mai chúng tôi sẽ bàn bạc kỹ càng lại."

Tống Như vẫn ngồi ở vị trí cũ, không hề mở miệng giữ ông ta lại.

Jason chán ghét nhìn Tống Như: "Đúng là phí thời gian." Tiếp sau đó là tức giận thở hắt hển, bước ra khỏi phòng hội nghị.

Đợi đến khi cửa vừa đóng lại, Bùi Uyển Linh đã đập mạnh vào bàn: "Tống Như, rốt cuộc cô muốn làm gì? Lần này Jason chính là phó đạo diễn, cô chọc tức ông ta có lợi gì cho cô không, cho dù cô muốn gây sự thì cũng bước ra khỏi cánh cửa này, đừng có kéo Vũ Mịch vào."

Nực cười, rốt cuộc là ai kéo ai.

Tống Như bình tĩnh xoay người, lúc nhìn Bùi Uyển Linh vẻ mặt tràn đầy bất đắc dĩ: "Tôi chỉ biện minh cho chính mình, bị người khác hiểu lầm, chẳng lẽ ngay cả một câu giải thích cũng không thể sao? Chẳng lẽ tôi không phải là nghệ sĩ của công ty giải trí Huy Hoàng sao?"

"Tống Như, tôi cũng cảm thấy cô hơi quá đáng, cô nói như vậy chỉ gây thêm phiền phức cho công ty, cô mau gọi điện thoại xin lỗi Jason ngay!" Bùi Lạc Phong ở bên cạnh nói.

Chị Hy nhíu mày, giả sử như vào lúc này, Tống Như nói lời xin lỗi, vậy chẳng phải là chứng minh những lời nói xấu cô đều là sự thật sao?

Thế nhưng Bùi Uyển Linh hùng hổ dọa người, đã đưa điện thoại tới trước mặt Tống Như, cộng thêm Bùi Lạc Phong phụ họa khuyên bảo ở bên cạnh, nếu như Tống Như không gọi điện thoại, dường như sẽ trở thành người có tội đối với toàn bộ công ty giải trí Huy Hoàng.

Nếu là lúc trước, Tống Như còn có thể vì bọn họ mà do dự, nhưng bây giờ...

Chỉ thấy cô khẽ chống cằm, giọng điệu mang theo vẻ kinh ngạc: "Mấy người khẳng định là muốn tôi gọi sao?"

"Tống Như, tôi cho cô và Vũ Mịch cùng tham gia chương trình thực tế này cũng là vì muốn tốt cho cô, nếu cô làm ăm ỉ với công ty, hình tượng của cô cũng sẽ bị ảnh hưởng, tại sao cô phải tranh cãi với phó đạo diễn như vậy chứ."

"Tôi tranh cãi với ông ta? Tôi chỉ là nói sự thật, được, mấy người muốn tôi gọi điện xin lỗi, vậy thì tôi cũng sẽ hỏi rõ bọn họ một chút, Dương Vũ Mịch dựa vào đâu để tham gia chương trình này?"

Đứng trước mặt hai chị em nhà họ Bùi, Tống Như không hề nhân nhượng, Bùi Uyên Linh nghe cô nói những lời như vậy thì thay đổi ý định, nghĩ ngó nhớ tổ đạo diễn biết đoạn video diễn thử của Dương Vũ Mịch là giả, hậu quả sẽ khó lường, không chỉ có Dương Vũ Mịch bị từ chối quay, mà giao thiệp tích lũy trong nhiều năm của cô ta cũng sẽ bị tổn thương.

"Được rồi, Tống Như, tôi có thể hiểu rõ tâm trạng của cô, không muốn sử dụng cô chính là ý của Jason, tôi cũng không có cách nào cứu vãn được, chỉ có điều tôi sẽ cố gắng tranh thủ, hôm nay trước tiên đến đây thôi, ngày mai..."

"Ý của cô chính là nếu như Jason thay đổi ý định, cô sẽ để cho tôi tham gia diễn xuất có đúng không?" Tống Như đã nhạy bén nắm bắt được trọng điểm của câu nói này.

Bùi Uyên Linh lợi dụng clip thử vai của cô để lăng xê Dương Vũ Mịch tham gia chương trình thực tế, cố tình bôi nhọ cô trước mặt phó đạo diễn Jason khiến cô trở thành một nữ diễn viên bị từ chối, tiếp đó sẽ sử dụng

những thủ đoạn dơ bẩn khác... chờ đến khi Tống Như về nước thì không còn cơ hội trở mình nữa.

Nếu không phải Tống Như đã nhận được tin tức từ trước thì bây giờ cô vẫn không biết gì cả.

So với Bùi Uyển Linh, tâm cơ của Dương Vũ Mịch còn kém xa. Chỉ có điều Tống Như lăn lộn trong giới showbiz này nhiều năm cũng không phải dễ bắt nạt.

Sở dĩ hôm nay cô dám thách thức Bùi Uyển Linh và Jason như thế bởi vì cô chắc chắn một điều, nữ diễn viên phương Đông mà tổ đạo diễn không nữ từ bỏ là cô.

"Tống Như, bây giờ cô còn muốn giành cái này nữa sao?" Bùi Lạc Phong nhú mày nhìn Tống Như, giống như không quen biết cô. Tống Như trước kia lúc nào cũng nghe lời anh ta, nhẫn nhục chịu đựng, bây giờ cô đã hoàn toàn thay đổi.

"Đúng, chỉ cần Jason bọn họ đồng ý cho cô tham gia thì tôi cũng chẳng có lý do gì mà từ chối. Cô cũng là nghệ sĩ của Huy Hoàng, chuyện nào cũng có lợi đối với công ty."

"Chị Uyển Linh!" Dương Vũ Mịch đứng ngồi không yên, nếu như cô ta xuất hiện chung với Tống Như thì rất có thể cô ta sẽ bị chìm trong chớp mắt.

"Chuyện này quyết định như vậy, chỉ là lịch quay vô cùng gấp, nếu trước tám giờ sáng mai Jason không thay đổi ý định tôi sẽ sắp xếp người đưa cô về nước ngay lập tức." Bùi Uyển Linh nói với giọng trầm ổn, xô ta chắc chắn một điều, trước giờ Jason luôn là người thù dai, Tống Như làm anh ta khó xử trước mặt nhiều người như vậy chắc chắn anh ta sẽ ngăn cản không cho Tống Như tham gia.

Đến lúc đó, vấn đề không phải là của bọn họ nữa.

"Là do cô nói nhé." Tống Như đứng dậy, rời khỏi phòng họp.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 51: Đàm Phán (2)

Cửa vừa đóng lại, ở bên trong, Dương Vũ Mịch sốt ruột lồi lồi kéo kéo Bùi Lạc Phong nói: "Làm sao bây giờ? Nếu Jason tra ra được những lời nói kia đều là do chúng ta bịa ra, liệu..."

"Câm miệng!" Không đợi Bùi Lạc Phong mở miệng, Bùi Uyển Linh đã hung dữ chặn lời cô ta: "Coi đây là nhà cô à mà muốn nói gì thì nói? Lạc Phong, mau đưa cô ta đi."

"Vâng, chị hai." Bùi Lạc Phong không dám làm trái lời của Bùi Uyển Linh, anh ta kéo Dương Vũ Mịch rời đi.

Trong phòng họp, ánh mắt của Bùi Uyển Linh dần dần trở nên ác độc, cô gọi điện thoại về khách sạn, muốn để cho tên nhiếp ảnh kia đi gặp Tống Như trước. Đợi đến khi scandal nổ ra, không sợ Tống Như không cúi đầu nhận thua.

Nhưng nhân viên khách sạn lại nói cho cô ta biết, Tống Như căn bản không ở trong khách sạn. Từ đêm qua đến giờ, phòng vẫn chưa có ai ở.

"Cái gì?" Bùi Uyển Linh cúp điện thoại, sau đó sai người đi thăm dò chỗ ở của Tống Như, cho dù là đi theo dõi cũng phải biết rõ cuộc cô đang ở đâu.

Sự việc không thuận lợi như cô ta tưởng, Tống Như không phải là người đơn giản như vậy.

*Trong biệt thự.

Tống Như nhìn thiệp mời mà Dương Gia Cửu đưa, mỉm cười nói: "Em lại khiến anh lo lắng nữa rồi phải không?"

"Không sao cả. Chỉ là đẩy kế hoạch của tuần sau lên sớm hơn thôi." Sườn mặt nghiêng của anh vô cùng quyến rũ mê người.

Đây là liên hoan phim điện ảnh do công ty con của Đại Thiên tổ chức. Đến tham dự đều là những diễn viên điện ảnh đẳng cấp thế giới và các đạo diễn, biên kịch chuyên nghiệp nhất. Những nghệ sĩ dưới trướng của Bùi Uyển Linh không đủ tư cách tham gia, vì vậy, Tống Như không cần lo lắng cuộc hôn nhân của cô và Dương Gia Cửu sẽ bị lộ.

"Lần nào anh cùn suy nghĩ chu đáo cho em như vậy." Cô bước lên vòng tay ôm lấy Dương Gia Cửu, đầu cô tựa lên vai anh. Dựa vào anh khiến Tống Như cảm thấy thư thái hơn nhiều.

Dương Gia Cửu cong môi, tay khẽ nâng cằm Tống Như, con ngươi sâu thẳm khẽ lướt qua khuôn mặt cô, dừng trên đôi môi cô, rồi hôn lên đó.

Từng chút xâm nhập và chiếm lấy, hai người chìm đắm trong nụ hôn ngọt ngào.

Đến khi Tống Như sắp không chịu nổi nữa, Dương Gia Cửu mới buông cô ra, hít sâu một hơi, tông giọng nói thấy rõ sự cố gắng kiềm chế và khàn khàn: "Nếu không phải tối nay em còn có việc, anh sẽ không buông tha em dễ dàng như thế đâu."

"Vậy thì em cảm ơn anh Dương đã giơ cao đánh khẽ..." Tống Như cười ngọt ngào, buông tay ra.

Cô rất thích cách sống chung của anh, hai người gần gũi nhưng tôn trọng nhau, nâng đỡ lẫn nhau. Đây là mối quan hệ hôn nhân lý tưởng nhất, không bên nào hoàn toàn chiếm hữu bên nào, nhưng bọn họ lại là người thân nhất

của nhau trên thế giới này. Ngoại trừ Dương Gia Cửu, ai có thể mang đến cho cô hạnh phúc như thế này?

"Anh sẽ dẫn người đưa em qua đó, buổi tối anh không tham gia. Chuyện phía sau phải dựa vào tự bản thân em rồi."

Nếu Dương Gia Cửu có mặt ở đó thì anh sẽ là tiêu điểm của buổi tiệc, hơn nữa anh còn muốn cho Tống Như cơ hội cạnh tranh với Dương Vũ Mịch chứ không phải hoàn toàn làm chủ hướng phát triển của sự việc. Nếu không, chỉ cần một câu của anh, bên phía rõ đạo diễn sao dám từ chối Tống Như?

Nhưng thế thì không phải là cơ hội do bản thân Tống Như có được, cô sẽ không cảm thấy vui.

"Được."

Nhẹ nhàng hôn trả lại anh, trong mắt Tống Như tràn ngập ý cười. Người đàn ông này rất hiểu lòng cô, biết được cô muốn gì.

Buổi tối từng chiếc siêu xe nối đuôi nhau lái vào bãi đỗ xe.

Xung quang đều là vệ sĩ, dưới sự hướng dẫn của nhân viên công tác, Tống Như chậm rãi bước vào hội trường diễn ra buổi liên hoan.

Tống Như chỉ trang điểm nhạt. Cô mặc bộ lễ phục màu xám bạc do Dương Gia Cửu chuẩn bị. Thân váy thiết kế tinh xảo tôn lên vóc người gợi cảm hoàn mỹ của cô, phối hợp với phụ kiện trên đầu là dây chuyền, trông cô xinh đẹp như tiên nữ bước từ trên mây xuống, vẻ mặt bình thản không hề luống cuống đón lấy ánh mắt và những lời khen thưởng của tất cả mọi người có mặt.

"Nữ minh tinh phương Đông?"

"Trông cô ấy quen lắm, chắc hẳn tôi đã từng gặp rồi! Là ai nhỉ..."

Tống Như xuất hiện, thu hút nhiều sự chú ý, dù sao cô cũng từng là Ảnh hậu Kim Vũ, từng tham gia lễ trao giải và tuần lễ thời trang quốc tế. Loại khí chất tự nhiên mà có ấy không phải ai cũng so được. Nhưng cô đã rút lui nhiều năm, người mới xuất hiện hết lớp này đến lớp khác. Lúc này khuôn mặt cô như được bao phủ bởi một tầng màu sắc thần bí.

Lúc mọi người còn đang ồn ào suy đoán thì một giọng nói vang lên trong đám đông.

"Tống Như!"

Cô theo tiếng gọi mà quay đầu lại nhìn, chỉ thấy Nasha đang khẽ chen qua đứng chắn trước mặt bọn họ, vui vẻ chạy về phía cô, ôm chầm lấy cô nói: "Tôi thật không ngờ được gặp lại cô ở đây! Chúng ta đã ba năm không gặp rồi! Cô có khỏe không?"

"Tôi rất khỏe, thật xin lỗi, lâu như thế mới xuất hiện lại."

Tống Như mỉm cười lễ phép, cô vẫn luôn biết ơn sự giúp đỡ và chăm sóc lúc đó của Nasha. Cô có được vị trí như ngày hôm nay là nhờ công lớn của các tác phẩm điện ảnh năm đó. Con đường cô từng bước từng bước đi đến đây, thiếu một đoạn nào, cũng đều sẽ dẫn đến kết quả khá.

Thấy hai người quen biết nhau, lại nghe Nasha gọi tên Tống Như, không ít người đã nhớ lại nữ thần màn ảnh năm đó.

"Cô ấy chính là nghệ sĩ nước T, từng là "nàng thơ" của Nasha!"

"Tôi nhớ, các tác phẩm điện ảnh lớn từng mời cô ấy đóng vai nếu đồng ý quay thì phải đến mười năm sau mới quay hết."

"Sau đó hình như cô ấy về nước, rút khỏi giới giải trí, không ngờ hôm nay lại gặp được cô ấy, vẫn khiến người khác kinh ngạc như thế. Cô ấy định tái xuất sao?"

Tuy khách đến tham dự buổi liên hoan hôm nay đều rất tò mò về Tống Như, nhưng bọn họ vẫn giữ lễ độ, không ai bước đến quấy rầy Tống Như và Nasha nói chuyện, ngoại trừ một người. Đó chính là phó đạo diễn Jason, người buổi sáng đã nghe lời của Bùi Uyển Linh mà hiểu lầm Tống Như.

Đêm nay anh ta đã tận mắt chứng kiến vẻ đẹp của Tống Như, cũng nhìn thấy thái độ của Nasha và mọi người đối với cô ấy. Hình ảnh tấm poster từng xem đột nhiên lướt qua trong đầu anh ta, sao anh ta có thể quên được nhỉ?"

"Là cô, vai nữ số một trong bộ phim điện ảnh "Bộ đồ của Thụy Đồ!" Anh ta đột nhiên vỗ trán, ý thức được hôm nay hành động của mình ngu xuẩn đến cỡ nào.

"Jason, đây chính là ngôi sao đã vắng bóng ba năm nay mà tôi đã từng nhắc tới với anh."

"Nhưng sao cô không nói tên của cô ấy cho tôi biết!" Jason hối hận không thôi. Nasha đã nhắc qua với anh ta rất nhiều lần, nếu có cơ hội hợp tác với đạo diễn nước T, nhất định phải mời cho bằng được người này. Nhưng, bọn họ vẫn luôn chờ cơ hội, chỉ có điều Nasha lại chưa từng nói đến tên của Tống Như cho anh ta biết.

Bằng không anh ta sẽ không...

Nasha chớp mắt: "Đó là bởi vì Tống Như đã rút lui, tôi không muốn quấy rầy đến cuộc sống riêng của cô ấy, nhưng bây giờ cô ấy đã tái xuất rồi!"

Jason hít sâu một hơi, chủ động nói lời xin lỗi với Tống Như: "Xin lỗi, là tôi nhất thời hồ đồ, tin lời bôi nhọ cô của bọn họ."

Nasha nhú mày, không hiểu những lời này có ý gì, cô hỏi: "Tống Như, đã xảy ra chuyện gì vậy?"

"Chỉ là một chút hiểu lầm nhỏ thôi, tôi tin anh Jason cũng không phải cố ý." Cho dù cô nói từ đầu cho Jason biết các tác phẩm trước đây cô từng tham gia thì anh ta cũng sẽ không tin. Bây giờ đang có rất nhiều đôi mắt đang nhìn chăm chăm vào bọn họ, lại có thêm Nasha chứng minh, không còn ai nghi ngờ năng lực của Tống Như nữa!

"Tôi có rất nhiều điều muốn nói với cô, chúng ta vào trong đi." Nasha mỉm cười kéo tay Tống Như vô cùng thân thiết.

Jason đứng tại chỗ, nốc một ngụm sâm banh. Suýt nữa thì anh ta phạm sai lầm lớn. Nếu tối nay Tống Như không xuất hiện thì bây giờ anh ta vẫn còn đang bị Bùi Uyển Linh gạt, không ngờ bọn họ lại dám lừa anh ta.

Anh ta nhất định phải cứu vãn sai lầm, không thể để cho đoàn làm phim mất đi một diễn viên giỏi như vậy.

Đêm đó Tống Như rất vui vẻ, cô cũng rất nhớ Nasha, hai người đứng chỗ đài phun nước ở quảng trường lưu luyến không rời: "Cô Nasha, nhiều năm rồi tôi vẫn chưa quên sự chỉ dạy của cô, cũng rất chờ mong hợp tác tiếp theo của chúng ta, chỉ là... Tôi còn có chút chuyện riêng tư phải xử lý, không thể ở đây lâu được."

"Chỉ cần cô đóng phim lại thì chúng ta chắc chắn có cơ hội gặp lại nhau."

Nasha vui vẻ kéo tay cô: "Cô chẳng chặc hơn trước rất nhiều, tôi tin con đường sau này của cô sẽ ngày càng mở rộng."

Thậm chí còn vượt qua địa vị Ảnh hậu Kim Vũ năm xưa, tiền đồ cực kì sáng lạn.

Tống Như khẽ cười, nhưng cô biết nếu muốn đạt được mục tiêu cao hơn thì cô phải cố gắng hơn nữa.

Lúc cô chuẩn bị rời đi thì Jason đã đứng bên cạnh xe cô: "Cô Tống Như, tôi nghĩ chúng ta nên nói tiếp về chuyện quay nhĩ?"

"Sáng nay anh đã thể hiện rõ thái độ từ chối cho tôi tham gia diễn xuất rồi mà." Tống Như nói thẳng.

"Không đâu, đó đều là hiểu lầm, chỉ cần cô bằng lòng tham gia quay, cô ra điều kiện gì tôi cũng đáp ứng."

"Anh đừng mạnh miệng thế. Neus tôi nói tôi chỉ hy vọng lần quay chỉ có một diễn viên phương Động là tôi thì thế nào?" Tống Như hỏi rất dứt khoát, rất khí thế.

Jason trịnh trọng gật đầu: "Được, tôi đồng ý với cô."

"Vậy thì ngày mai gặp." Tống Như lên xe Duoeng Gia Cửu đã chuẩn bị sẵn, chuyện tiếp theo chờ ngày mai xem kịch hay thôi.

Giây phút khi bọn họ bịa chuyện thì cũng nên chuẩn bị tâm lý nhận hậu quả khi bị vạch trần.

Bùi Uyển Linh sẽ không nghĩ Tống Như có cơ hội xuất hiện tại sự kiện đó, cô ta càng không ngờ rằng cô có thể khiến cho Jason biết được chân tướng.

Tống Như mới vừa trở về biệt thự đã nhận được điện thoại của Bùi Lạc Phong.

Cô vốn dĩ cũng không muốn nghe nhưng suy một hồi vẫn nhận.

"Tổng Như, sáng nay Jason đã nói rất rõ. Anh ta là phó đạo diễn, ngay cả cửa ải của anh ta cô cũng không qua được thì làm sao có thể tham gia quay? Tôi đã báo công ty đặt vé xong rồi, sáng sớm mai cô về nước đi." Anh ta nói rất nhẹ nhàng, giống như trút được gánh nặng.

"Tại sao anh ta lại hiểu lầm tôi như vậy? Các người đã không giải thích các tác phẩm trước đây của tôi cho anh ta nghe sao?" Tổng Như cười mỉa mai.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 52: Hóa Ra Là Cô

"Bây giờ nói tới những tác phẩm trong quá khứ thì có tác dụng gì? Chúng tôi cũng không biết tại sao anh ta lại nghĩ như thế. Chuyện đã được định đoạt rồi, cô còn trong mong điều gì nữa? Bây giờ bọn họ chỉ cần một nữ diễn viên minh tinh, và người đó chỉ có thể là Vũ Mịch." Anh ta đã hoàn toàn từ bỏ Tống Như, trong lòng chỉ nghĩ tới chuyện lãng xê cho Dương Vũ Mịch mà thôi.

"Nói chuyện cũng đừng quá tự mãn như vậy, tôi chỉ đang làm chuyện tôi nên làm, anh muốn lãng xê cô ta, tôi không quan tâm, nhưng nếu anh muốn đập lên đầu tôi, thì đừng hòng."

Cô làm đá kê chân nhiều năm như thế còn chưa đủ sao?

Giống như nhìn thấu lòng cô, Dương Gia Cửu từ bên cạnh đi tới, nhẹ nhàng đan tay vào năm ngón tay của Tống Như, âm thầm ủng hộ cô.

Bùi Lạc Phong bị danh lợi làm choáng váng đầu óc, cố ý chèn ép, lợi dụng mọi thứ của Tống Như, hoàn toàn không để cho cô một con đường lui nào!

"Cô thật ích kỷ, bản thân đã hết thời rồi còn không cho người khác nổi tiếng à? Tôi chọn Vũ Mịch là đúng, cô không xứng làm người phụ nữ của tôi."

Tống Như cúp điện thoại, hít sâu một hơi.

Dương Gia Cửu nhẹ nhàng vỗ lưng an ủi cô.

"Có thể em vẫn chưa đủ mạnh mẽ, vẫn bị những kẻ như thế làm cho buồn nôn."

"Xem ra việc của em rất thuận lợi?" Nếu không thì Bùi Lạc Phong sẽ không tức giận đến thế.

"Ừm, em đã gặp được rồi. Em và cô ấy kể lại rất nhiều chuyện trước kia. Em rất vui khi có được cơ hội như thế này." Tống Như thoải mái dựa vào vai anh: "Chỉ là... lúc đó nếu có anh ở bên cạnh em thì sẽ hoàn mỹ hơn."

Dương Gia Cửu nghe vậy, nhẹ nhàng hôn lên trán cô nói: "Sẽ có cơ hội thôi."

Tống Như khẽ vâng một tiếng.

"Em mang giày cao rớt suốt đêm, không mỏi chân sao? Để anh giúp em xoa chân."

Lòng bàn tay của anh áp sát vào bàn chân của cô từng chút một giúp cô giải tỏa mệt mỏi.

Mà bên cạnh bàn sách còn để tài liệu anh vừa xem qua, Tống Như cũng giơ tay ra giúp anh xoa bóp huyết thái dương: "Tại sao Tống giám đốc Dương cao không với tới lại còn có dáng vẻ săn sóc đến thế chứ?"

"Có thể bởi vì anh ta có một người vợ dịu dàng cần che chở."

Tống Như ôm chặt Dương Gia Cửu: "Hình như càng ngày em không thể rời xa anh nữa rồi."

Sáng sớm hôm sau Tống Như nhận được điện thoại của Bùi Uyên Linh, cô ta muốn cô đến công ty một chuyến, nói tổ đạo diễn sai người đến chính thức ký hợp đồng.

Xem ra cô ta còn chưa biết tin tức mới nhất, Tống Như cũng không vạch trần cô ta. Không cần nghĩ cô cũng biết Bùi Uyển Linh chỉ là muốn sỉ nhục cô lần nữa mà thôi. Nhưng xem ra những tính toán của cô ta sắp thất bại rồi.

Chuyện Dương Vũ Mịch mang thai đến nay vẫn chưa bị lộ, nhưng không thể kéo dài thêm lâu được. Cô ta phải cố gắng nhanh kết thúc đợt quay phim bên này, còn trở về nước trù tính chuyện bình chọn Ảnh hậu, con đường của cô ta sáng lạng như thế, chắc chắn Tống Như sẽ đâu không lại cô ta.

Trong phòng họp vô cùng yên tĩnh, Jason đẩy cửa đi vào, giày da của anh ta giẫm trên sàn nhà phát ra tiếng bước chân trầm ổn.

"Jason, anh đến rồi! Hợp đồng đã được chuẩn bị kỹ càng. Anh yên tâm, Vũ Mịch của chúng tôi nhất định sẽ biểu hiện vô cùng xuất sắc." Bùi Uyển Linh mỉm cười tiến lên tiếp đón.

"Dựa theo ý kiến hôm qua của phía anh, chúng tôi cũng quyết định không để Tống Như tham gia nữa, dù sao cô ta cũng không đủ tư cách."

Jason giơ tay lên, cười khẩy nói: "Hôm nay, tôi đến đây không phải để ký hợp đồng mà là để báo cho mọi người biết rằng, tổ đạo diễn đã xác định được ngôi sao nữ thành phố T rồi, không phải Dương Vũ Mịch."

"Sao cơ?"

Bùi Uyển Linh hoang mang.

"Jason, có chuyện gì vậy? Anh đã xem qua đoạn video thử vai đó của Vũ Mịch rồi, cô ấy thật sự có năng lực..."

"Cô đã nói dối! Đoạn video kia mờ nhạt, không rõ ràng, có đúng là Dương Vũ Mịch không? Còn nữa, hôm qua cô nói với tôi rằng Tống Như

chỉ là một ngôi sao nữ đã hết thời, không có thực lực, chưa có tác phẩm điện ảnh nào, thậm chí còn có rất nhiều hành vi trơ trẽn."

Jason tức giận vứt tài liệu lên bàn: "Dù gì cô ấy cũng là người đã từng đoạt giải Ảnh hậu Kim Vũ, lại còn là bạn của đạo diễn Nasha, đến kẻ ngốc cũng biết giữa cô ta và Dương Vũ Mịch ai sẽ được chọn."

"Không phải đâu..." Bùi Uyển Linh bị mấy câu nói đó chặn họng nên không có cách nào phản bác được.

"Đủ rồi, cô muốn nâng đỡ ai tôi không có ý kiến, đó là chuyện của công ty các cô, nhưng cô lừa dối tôi thì tôi không thể tha thứ được!" Jason tức giận đập bàn, nếu như Bùi Uyển Linh trơ trẽn làm khó dễ thì anh ta đã không hiểu lầm Tống Như để suýt chút nữa bỏ lỡ một diễn viên tài năng như vậy.

"Nhưng Vũ Mịch cũng đã tới rồi, chuyện hợp tác cũng đã bàn lâu như vậy, việc quay lại gấp, thực sự phải thấy cô ấy sao? Jason, nể tình chúng ta đã hợp tác với nhau nhiều lần, đừng tuyệt tình như vậy." Bùi Uyển Linh giở hết mọi thủ đoạn quyết tâm gỡ gạc lại quyết định của Jason.

Jason hừ một tiếng: "Được thôi, cho dù là dùng một hay hai nữ diễn viên nước T thì tôi cũng không có quyền quyết định, mà quyền quyết định nằm trong tay nữ diễn viên kia."

"Được, anh hãy nói cho tôi biết cô ta là ai, tôi nhất định sẽ thuyết phục cô ta cùng quay với Vũ Mịch." Bùi Uyển Linh tự tin rằng mình có thể lây chuyển bất kì ai, nhưng không ngờ, cô lại nhìn thấy Tống Như đi vào phòng họp.

Là cô ấy!

Rõ ràng hôm qua, cô ấy đã chọn cho Jason cực kỳ tức giận, tại sao bây giờ lại được mời quay lại?

Tống Như, con đàn bà đê tiện này!

Bùi Uyên Linh đang rất kích động, cô ta quay lại, gằn giọng hỏi Bùi Lạc Phong: "Chuyện gì thế này!"

Lúc này, đáng lẽ Tống Như phải đang trên chuyến bay về nước mới đúng.

"Em không biết..." Bùi Lạc Phong cau mày nhìn Tống Như đang chậm rãi tiến lại gần, còn vô cùng an nhiên tự tại: "Tống Như, ở đây không có chuyện của cô, mau đi ra đi."

Tống Như nở nụ cười hờ hững, không để ý đến Bùi Lạc Phong mà chỉ đi tới trước mặt Jason, lịch sự bắt tay anh ta: "Chào buổi sáng, phó đạo diễn."

"Giới thiệu với mọi người một chút, đây là Tống Như, người sẽ tham gia vào chương trình truyền hình thực tế "Ảnh hậu" lần này. Jason trực tiếp đưa ra kết luận rồi nhìn Bùi Uyên Linh với vẻ lạnh lùng: "Cô ấy cũng là nghệ sĩ của giải trí Huy Hoàng, hợp tác với cô ấy. Cũng không đến mức làm mất mặt các cô phải không?"

Bùi Uyên Linh hít sâu một hơi, cố gắng áp chế lửa giận trong lòng: "...Đương nhiên, nếu chọn Tống Như là quyết định của tổ đạo diễn thì chúng tôi nhất định sẽ ủng hộ, Tống Như và Vũ Mịch đều là nghệ sĩ của công ty tôi, diễn chung là chuyện rất bình thường, đúng không, Tống Như?"

Cô ta nhú mày, liên tục đánh mắt ra hiệu với Tống Như, nếu như Tống Như làm xấu mặt bọn họ trước mặt Jason thì giải trí Huy Hoàng sẽ trở thành trò cười trên thế giới.

Jason lo lắng nhìn về phía Tống Như: "Cần tôi giúp gì không?"

Chuyện gì đến sẽ đến.

Tống Như đã đoán trước được rằng Bùi Uyển Linh sẽ có phản ứng như thế nên nói với Jason: "Anh đã giúp đỡ tôi rất nhiều rồi, những chuyện còn lại tôi có thể xử lý được, anh cứ yên tâm, tôi nhất định sẽ tham gia quay chương trình lần này."

"Vậy thì tôi đợi cô bên ngoài." Jason liếc nhìn Bùi Uyển Linh đầy ẩn ý rồi dẫn theo người của mình rời khỏi phòng họp.

"Tống Như, cô muốn gì? Cô có cần làm cho mọi chuyện âm ỉ lên như vậy không?" Bùi Lạc Phong thấy cửa vừa được đóng liền lập tức lên giọng, tức giận nhìn Tống Như, đồng thời kéo Dương Vũ Mịch ra sau lưng mình: "Chúng ta triệt để kết thúc rồi, cô cũng đã nói chúng ta không thể quay về như trước kia, vậy thì tại sao cô còn đi khắp nơi đối đầu với Vũ Mịch chứ! Thấy cô ấy phát triển hơn mình nên cô đó kị chằng?"

"Đố kị?"

Tống Như nói vô cùng kiên định: "Tôi chỉ lấy lại vị trí thuộc về mình, tôi hoàn toàn không quan tâm việc anh lăng xê Dương Vũ Mịch nhưng đoạn video mà các người đưa ra rõ ràng là đoạn clip thử vai của tôi, các người làm như vậy là xâm phạm quyền lợi của tôi, tôi không nói ra sự thật với Jason coi như đã giữ thể diện cho các người rồi."

"Cô...!"

"Tôi đã tận tình tận nghĩa rồi và tôi cũng không có ý định làm hòn đá lót đường cho Dương Vũ Mịch."

"Lạc Phong, em biết em không thể so được với cô ta, nên thôi đi, em vẫn nên về nước thì hơn, em cũng không thể tranh giành Ảnh hậu nữa, em chỉ cần có anh là đủ." Dương Vũ Mịch thút thít kéo kéo Bùi Lạc Phong, trong mắt ánh lên một tia ganh ghét.

Bùi Lạc Phong tức giận nghiến răng: "Em yên tâm, anh..."

"Được rồi." Bùi Uyển Linh gắt gao trừng mắt với Dương Vũ Mịch, hiện tại có thể thấy được phong độ giữa cô ta và Tống Như hơn thua thế nào rồi, Tống Như đang nắm teong tay chứng cứ làm giả của giải trí Huy Hoàng, chỉ cần cô ấy nói ra sự thật, Dương Vũ Mịch có khả năng sẽ vĩnh viễn mất tư cách bước chân vào giới điện ảnh, đồng thời còn làm ảnh hưởng đến danh dự của công ty.

Nhưng cho đến bây giờ, Dương Vũ Mịch vẫn chưa hiểu rõ tình hình mà cứ quẩn chặt lấy Bùi Lạc Phong, việc tình hình trong nước trở nên tồi tệ hơn phân nửa là do Dương Vũ Mịch giở thủ đoạn chiêu trò sau lưng, thật không biết Lạc Phong chọn Dương Vũ Mịch là tốt hay xấu nữa.

"Tống Như, dù sao cô cũng là nghệ sĩ ký hợp đồng với Huy Hoàng, nếu cô muốn làm việc lại thì công ty sẽ không ngăn cản cô." Bùi Uyển Linh lấy một cái ghế rồi ngồi xuống, giọng nói cũng ôn hòa hơn: "Nhưng Vũ Mịch hiện là ngôi sao nữ mà công ty đang ra sức lăng xê, show truyền hình thực tế lần này chính là bàn đạp cho sự nổi tiếng của cô ấy, cô vào nghề lâu hơn cô ấy, giúp đỡ nhau thì mới nổi tiếng nhanh hơn, cô thấy sao? Cả hai cùng quay mới là sự lựa chọn tốt nhất."

"Tôi cũng chẳng muốn lấn át sự nổi tiếng của Dương Vũ Mịch." Tống Như bình tĩnh trả lời, đáy mắt phẳng lặng không một gợn sóng.

Bọn họ đã lợi dụng cô vài lần, Tống Như cũng đã suy nghĩ rõ ràng rồi, không thể nói đạo lý với họ mà chỉ có thể đề cập đến lợi ích, cho nên cô liếc nhìn Dương Vũ Mịch đang tức điên bên cạnh rồi nhẹ nhàng mở miệng: "Nếu muốn tôi đồng ý quay cùng cô ta thì cũng được thôi, nhưng tôi có điều kiện."

Bùi Uyển Linh cố nặn ra vẻ mặt tươi cười: "Cô nói đi, cô muốn điều kiện gì?"

"Tôi chỉ là một Ảnh hậu hết thời bị công ty chèn ép suốt ba năm, tất cả những lịch trình được sắp xếp cho tôi đều không phải là những thứ mà tôi muốn tham gia, từ hôm nay trở đi trợ lý và người đại diện của tôi chỉ được nghe lời tôi, tôi nhận quảng cáo gì, quay phim gì đều do tôi quyết định, nếu các người đồng ý chuyện này thì tôi có thể thử khuyên Jason để Dương Vũ Mịch tham gia."

Là một nghệ sĩ mà dám đề xuất những điều kiện như vậy với công ty thì Tống Như quả là to gan.

"Nếu các cô không chấp nhận thì thôi, dù sao tôi cũng chẳng mất gì, nhưng... các cô thì sao?"

Dương Vũ Mịch vẫn tha thiết mơ ước đến vị trí Ảnh hậu, cần có sự nổi tiếng đủ lớn để làm bàn đạp, nhưng những chương trình mà cô ta tham gia casting đều bình thường như nhau, toàn dựa vào những chiêu trò đằng sau mới có thể chiếm được phần thắng bề nổi, nếu như mất đi cơ hội quay lần này thì có thể...

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 53: Nguy Cơ Bắt Đầu

"Tổng Như, công ty cũng có lập trường của công, nếu mỗi người đều giống cô như vậy thì công ty quản lý thế nào?" Bùi Uyển Linh cố ý đẩy ngược trở lại vấn đề cho cô: "Cùng lắm thì hoạt động mà cô phản đối, công ty sẽ tôn trọng ý kiến của cô, còn những chuyện khác chúng ta về nước rồi bàn lại."

Tổng Như ngáp ngừng, nhìn Bùi Lạc Phong và Dương Vũ Mịch, rồi miễn cưỡng gật đầu.

"Còn một điều: Đây sẽ là lần cuối cùng tôi có liên quan đến Dương Vũ Mịch, sau khi về nước, tôi không muốn có bất kỳ trường hợp nào phải đứng cạnh cô ta nữa."

Tổng Như sẽ không để cho bọn họ có cơ hội lợi dụng mình nữa.

Bùi Uyển Linh ngồi dựa vào ghế, phẩy phẩy tay: "Được, tôi đồng ý."

Có biết bao nhiêu người muốn được lên trang đầu của trang báo để hâm nóng độ nổi tiếng, Tổng Như lại thẳng thắn quyết liệt đẩy Dương Vũ Mịch ra như vậy, rốt cuộc thì cô định là gì? Bùi Uyển Linh thấy Tổng Như đi khỏi, cô ta hít sâu một hơi: "Lạc Phong, cạnh chừng cô ta."

Cô chưa từng thấy qua nghệ sĩ nào tự dựa vào năng lực của mình mà có thể nổi tiếng lên được, giống như hai người bên cạnh cô, có năng lực gì vượt trội đâu.

Sớm muộn gì sẽ có ngày, Tống Như sẽ biết được hành vi hôm nay của cô ngu ngốc đến mức độ nào, đến lúc đó Dương Vũ Mịch đã là nữ vương truyền hình nổi tiếng nhất rồi.

...

Sức hấp dẫn mà Tống Như thể hiện ngày hôm nay khiến cho chị Hy và Tiêu Dĩnh vô cùng kính nể.

Bùi Uyển Linh vốn nổi tiếng trong giới giải trí vì lắm chiêu trò, lúc thương lượng với cô ta, Tống Như không có chút e ngại nào, nếu không thì sao có thể thỏa thuận được các đặc quyền như vậy.

Không chỉ hóa giải được nguy cơ của lần quay ở nước ngoài này, mà còn tranh thủ có được quyền quyết định về phía mình.

Tống Như sẽ không vì vui sướng nhất thời mà dùng ngôn từ để sỉ nhục bọn họ, bởi quyền vừa có được vào tay đã thật sự thuộc về cô.

Phụ lục bổ sung được ký tên ngay trong phòng họp, trong buổi họp có nhiều người tham gia, đương nhiên phụ lục cũng sẽ có hiệu lực pháp lý như hợp đồng, ngay từ lúc đặt bút ký vào, Tống Như có quyền từ chối những hoạt động và lịch trình công ty giải trí Huy Hoàng sắp xếp, cũng sẽ không bị Dương Vũ Mịch lợi dụng nữa.

Mà show truyền hình thực tế lần này là cơ hội tốt để Tống Như chứng minh năng lực của mình, mấy năm nay cô không ngừng học tập ở hậu trường, công việc càng khiến cho khả năng diễn xuất của cô chắc tay hơn, Dương Vũ Mịch ở bên cạnh cô chỉ có thể làm cái nền để làm cô nổi bật hơn.

Cô sẽ dùng thực lực để chứng minh cho mọi người thấy, không cần biết mất bao lâu, con đường nghệ thuật của cô vẫn do cô tự quyết định.

Sau khi Tống Như trình bày thắng với Jason, kết quả Jason nhìn cô với ánh mắt thán phục, tán thưởng.

"Trong giới nghệ thuật này ít có ai là diễn viên chuyên nghiệp như cô, tôi rất kỳ vọng vào hợp tác lần này của chúng ta."

"Cảm ơn, tôi sẽ cố gắng." Tống Như cũng không để ý đến chuyện Jason từ chối cô tham gia diễn xuất, vì cô quá hiểu những người trong giới giải trí này.

Trước khi Bùi Uyển Linh đi ra khỏi phòng họp, Tống Như đã cùng chị Hy và Tiêu Dĩnh rời khỏi đó.

Bắt đầu từ ngày hôm nay quan hệ của cô và Bùi Lạc Phong chính thức chuyển sang chiến tranh lạnh, cô có thể tưởng tượng được bọn họ sẽ tức giận đến mức độ nào, bất chợt điện thoại báo có tin nhắn Bùi Lạc Phong gửi đến.

"Đây là lần cuối cùng tôi gửi tin nhắn cho cô, tôi thật sự rất thất vọng, cô đã không còn là Tống Như hiền lành ngoan ngoãn của trước đây nữa, nếu như cô còn làm tổn thương đến Vũ Mịch, tôi sẽ không bỏ qua cho cô."

Tống Như không những không trả lời tin nhắn mà còn xóa ngay không do dự, sau đó cô để điện thoại qua một bên.

Chị Hy và Tiêu Dĩnh nhìn nhau rồi cùng lúc vỗ tay: "Tống Như, bọn chị rất phục em."

"Làm sao trong hoàn cảnh đó mà em có thể suy nghĩ tỉnh táo như vậy được nhỉ, nếu là chị, chắc chắn lúc đó chị sẽ bắt Dương Vũ Mịch thừa nhận trước mặt mọi người đã lấy đoạn video thủ vai của em, nhưng em lại không làm vậy..." Tiêu Dĩnh nói với vẻ thán phục.

Cô đã từng gặp qua nhiều nghệ sĩ không giữ được bình tĩnh, trong tình huống đó, lựa chọn của Tống Như rất khôn ngoan, không những giữ được cơ hội quay lần này, mà còn có thể khiến Bùi Uyển Linh thỏa hiệp, dọn sẵn đường cho sự tái xuất của mình, giống như mọi việc đều nằm trong tầm kiểm soát của cô ấy.

Phụ nữ vừa thông minh vừa xinh đẹp như Tống Như bây giờ rất là hiếm.

"Hôm nay chị thật sự rất vui, vào công ty bao nhiêu năm, quá quen với chiêu trò của bọn họ, sau lưng khác, trước mặt lại khác, nhớ đến vẻ mặt vừa rồi của Bùi Uyển Linh, đêm nay nằm mơ cũng bật cười thành tiếng cho mà xem "

Tiêu Dĩnh ở bên cạnh cũng gật đầu nói: "Em cũng vậy."

Cô đã hoàn toàn đứng về phía Tống Như, thật lòng thấy vui cho cô ấy: "Tiếp theo thì chờ đến buổi quay ngày mai xem sao."

Thực lực của Tống Như thì đã rõ, còn kiểu diễn xuất chỉ biết trợn mắt như Dương Vũ Mịch hoàn toàn không có cửa thắng được cô.

Chị Hy cúi đầu xem tin hot search, cô nhú mày: "Người của Bùi Uyển Linh đã bắt đầu hành động rồi."

Tin tức lan tràn trên các trang mạng đã phần đều là những người bình luận mà công ty giải trí Huy Hoàn bỏ tiền ra mua, không ngừng dấy mũi dư luận nên đa số người đọc đều chú ý và ủng hộ Dương Vũ Mịch chuyển sang nghi ngờ Tống Như.

"Tống Như và Dương Vũ Mịch cùng nhau quay truyền hình thực tế? Lần trước bị mắng chưa đủ sao, diễn viên hết thời còn muốn dựa hơi người yêu của chồng chưa cưới, đúng là loạn quá."

"Dương Vũ Mịch là ngôi sao hàng đầu của Huy Hoàng, toàn bộ nguồn lực đều nằm trong tay cô ấy. So ra thì quá yếu thế, lần này chắc thấy Tống Như tội nghiệp nên dẫn cô ấy theo cho vui."

Ứng hộ Dương Vũ Mịch."

Tống Như đại khái liếc sơ qua vài dòng, rồi lạnh lùng nhìn đi nơi khác.

"Không chỉ tạo scandal, giải trí Huy Hoàng còn công khai các bài viết PR về lần quay này, thôi phòng Dương Vũ Mịch không khác gì là tiên hạ phàm." Tiêu Dĩnh biểu môi: "Chúng ta có cần phản kích không?"

"Để xem tình hình trước." Tống Như đặt bản phụ lục xuống, trầm tư suy nghĩ.

Chốc lát, xe đã đỗ ở cổng biệt thự, Tống Như vừa ngẩng đầu đã thấy Dương Gia Cửu đang đứng ở trên ban công lầu hai, nhìn cô bằng ánh mắt dịu dàng.

"Tiêu Dĩnh, chúng ta về phòng trước đi." Chị Hy tinh tế, kéo Tiêu Dĩnh đi.

Tống Như mới thay giày xong, Dương Gia Cửu đã tiến đến: "Em mệt lắm phải không?"

Anh nhẹ nhàng vuốt tóc của Tống Như: "Anh dặn người hầu canh ca rồi, đang để trong phòng. Phần của mọi người đã được chuẩn bị riêng, em không cần phải lo."

Anh nhẹ nhàng Tống nắm lấy tay Tống Như, dẫn cô đi về hướng phòng ngủ.

Khoảng khắc đó, Tống Như nhìn thấy tấm lưng to rộng của anh, cảm thấy mệt mỏi đều tan biến: "Gia Cửu, anh..."

"Anh nhớ em."

Anh quay người lại, vòng tay ôm eo Tống Như, sau đó đặt lên môi cô nụ hôn nồng nhiệt thăm thiết, vài phút sau mới lưu luyến buông cô ra.

"Gia Cữu, vừa rồi anh dùng canh cá để dụ em sao?"

"Ừ." Anh hơi nghiêng đầu dựa vào vai Tống Như, ngửi lấy mùi hương nước hoa của cô, vừa đi vừa ôm cô đến bên cửa sổ.

Nhìn bữa ăn khuya được bày sẵn trên bàn, Tống Như tựa vào ngực anh mỉm cười hạnh phúc.

"Em ăn trước đi đã, ăn no rồi nói sau."

Dương Gia Cữu múc canh cho cô, đôi chân dài của anh nhịp nhàng dịch chuyển thao, anh nhìn cô vợ yêu kiều của mình: "Em không định hủy hợp đồng với Huy Hoàng sao?"

Tống Như chớp chớp mắt, cô hiểu rõ ý của Dương Gia Cữu, cho dù anh là người có quyền nhất trong giới giải trí, nhưng cũng có lúc bất lực, chỉ cần Tống Như vẫn còn là người của Huy Hoàng thì anh không cách nào can thiệp được, anh chỉ có thể giúp cô hạn chế không để cho sự việc đi vượt quá giới hạn, đó là luật trong giới, và cũng là sự bảo vệ của anh đối với cô.

"Anh không tin em có thể xử lý được à?" Tống Như cố ý bĩu môi nói.

Dương Gia Cữu thở dài, gấp thêm thức ăn cho cô: "Em cũng biết anh đang nghĩ gì, trừ khi em rời khỏi Huy Hoàng, nếu không anh sẽ..."

"Gia Cữu, em muốn dựa vào bản thân." Tống Như đưa tay ra nắm lấy tay áo anh: "Anh thật tốt với anh, sự hiện diện của anh trong cuộc đời em càng

lúc càng khó thay thế. Nếu có một ngày anh rời xa em, em sợ em sẽ không chịu đựng được."

"Trong kịch bản của chúng ta, không thể nào có tình tiết đó, dù có đi chăng nữa, anh cũng sẽ không để nó xảy ra."

Dương Gia Cửu nói bằng vẻ kiên quyết, vỗ vỗ tay Tống Như, cái chạm nhẹ khiến anh càng thêm bất đắc dĩ.

"Thật sao?"

"Có lúc nào anh nói dối em chưa?"

Anh tựa vào hõm cổ cô, đôi mắt quyến rũ lạnh lùng và tròng mền đầy mê hoặc, Tống Như dựa khẽ vào vai anh mỉm cười duyên dáng: "Gia Cửu, anh đang quyến rũ em phạm tội."

"Chúng ta đã hợp pháp rồi. Cho dù em làm gì với anh, cũng không tính là phạm tội." Giọng anh trầm và khàn khàn, cố gắng dùng toàn bộ sức lực của mình khiến cô phạm tội.

Chuyển động giữa hai người ngày càng thân mật hơn, hai người họ đều phát điên vì cảm giác an toàn bên nhau.

Sáng sớm hôm sau, Tống Như bị chị Hy đánh thức dậy.

"Tống Như, ký vào đây." Cô ấy đưa ra một hợp đồng không biết nội dung là gì, yêu cầu Tống Như ký.

Tống Như đang ngủ ngon lành, mơ hồ mở mắt: "Cái gì thế?"

"Mau ký đi." Chị Hy vội vàng giục.

Tống Như ồ một tiếng, vừa mới đặt bút xuống, đã nhìn thấy một vài từ trên trang đầu tiên: Thỏa thuận vệ sĩ.

"Đây là?" Cô cau mày sững sờ: "Chuyện gì đang xảy ra vậy?"

Chị Hy mỉm cười, nói với Tống Như ngọn nguồn: "Đây là ý của chủ tịch Dương, bây giờ em đã hoàn toàn lật mặt với hai chị em nhà họ Bùi, nhưng vẫn phải ở lại công ty giải trí Huy Hoàng một thời gian, vì vậy bảo vệ sự an toàn cho em là ưu tiên hàng đầu."

"Đúng vậy, vệ sĩ do công ty cung cấp không thể nào đủ được, sáu vệ sĩ siêu giỏi này đều do Chủ tịch Dương đích thân tuyển cho em, sau này họ sẽ thay phiên nhau bảo vệ em 24 giờ." Tiêu Dĩnh bên cạnh nói thêm.

"Không cần thiết đâu." Tống Như lắc đầu đảo mắt, rồi đứng dậy choàng thêm áo khoác: "Em sẽ đi nói với anh ấy."

Lúc này, Dương Gia Cửu đang đợi cô ở phòng khách.

"Gia Cửu, không cần thiết như thế mà, em có thể tự lo cho bản thân mình."

Dương Gia Cửu nhận ra tâm trạng hỗn loạn của cô, nắm lấy tay cô nói: "Anh không thể bảo vệ em 24/24. Trong giới giải trí có quá nhiều thứ không biết trước được, anh không thể mất em, vì vậy anh sẽ cố gắng hết sức để bảo vệ em tốt nhất."

"Nhưng..." Tống Như nhìn Dương Gia Cửu, người luôn thầm lo lắng cho cô, sự cho đi của anh, sự bảo vệ của anh khiến cô cảm thấy ấm áp không thể từ chối.

"Không nhưng nhị gì nữa, anh muốn em được an toàn mỗi ngày."

Dương Gia Cửu nâng niu và nắm tay Tống Như. Anh cảm thấy Tống Như xứng đáng với sự cho đi của mình, anh muốn nắm tay cô từ từ già đi cùng nhau.

Ở thế giới này anh sẵn sàng là duy nhất của cô, nâng niu cô trong lòng bàn tay, trân trọng và chăm sóc cô.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 54: Nguy Cơ Bắt Đầu(2)

Chị Hy nhìn rất hài lòng, không chỉ vì tiền lương của sáu vệ sĩ rất cao, mà còn vì Tổng Như đã gặp được một người chồng yêu thương cô.

Sáu vệ sĩ này đều có những kỹ năng đặc biệt, một số trong đó thậm chí còn từng bảo vệ các nhà lãnh đạo quốc gia, chưa bao giờ hợp với những người khác, nếu không có địa vị xã hội nổi bật như Dương Gia Cửu chưa chắc họ đã đồng ý làm vệ sĩ cho Tổng Như.

Kể từ thời điểm thỏa thuận này có hiệu lực, Tổng Như giống như mua được khoản bảo hiểm khổng lồ, không cần phải lo lắng về việc ai đó đứng sau giở trò.

So với Bùi Lạc Phong, Dương Gia Cửu thật sự nâng cô như nâng trứng, dùng năng lực và sức mạnh của anh để giúp cô chống đỡ cả bầu trời, miễn là Tổng Như muốn làm điều gì, anh sẽ ủng hộ trăm phần trăm.

Khi chị Hy bước ra khỏi phòng ngủ của Tổng Như, đôi mắt cô ấy đỏ hoe: "Tổng Như cuối cùng cũng đi qua được cực khổ rồi."

"Chị Hy, chắc chắn sau này Tổng Như sẽ ngày càng tốt hơn."

"Đúng thế, hãy để kẻ đê tiện đó sống trong hối hận, cầu cho hãn và Dương Vũ Mịch sống với nhau đến già, tên cận bả đó đừng đến cản trở hạnh phúc của Tổng Như nữa."

"Đợi đến khi bọn họ công khai cuộc hôn nhân này, chị nhất định phải nhìn cho kỹ vẻ mặt của Bùi Lạc Phong."

...

Để tạo thế cho Dương Vũ Mịch, Bùi Lạc Phong đã dùng gần như tất cả mọi mối quan hệ nội bộ của giải trí Huy Hoàng. Qua một đêm, tất cả các tiêu đề giải trí đều đưa tin Dương Vũ Mịch sẽ tham gia vào chương trình sân khấu võ đạo truyền hình thực tế nước ngoài, còn mua rất nhiều trang mạng lớn, không ngừng đẩy Dương Vũ Mịch nổi tiếng hơn, còn việc anh ta và Tống Như tất cả đều như quá khứ đã qua.

Ngoài ra anh ta còn gửi một số bức ảnh xinh đẹp của Dương Vũ Mịch để so sánh với những hình ảnh ngày thường của Tống Như, rồi nói khoa trương rằng ngoại hình của Tống Như không bằng Dương Vũ Mịch. Nói chắc nịch rằng Dương Vũ Mịch là đàn chị hàng đầu của giải trí Huy Hoàng.

Đối với những thư danh và thủ đoạn này, trong lòng Tống Như có tính toán riêng.

Chỉ là các fan hâm mộ theo dõi Tống Như trên mạng thì lo lắng, sợ Tống Như bị giải trí Huy Hoàng thâm động tay động chân, mất đi cơ hội quay trở lại làm việc.

Cuối cùng, sau khi tin tức được đưa ra, chỉ mỗi phía Dương Vũ Mịch không ngừng lăng xê bản thân, Tống Như hoàn toàn không có phản ứng, như thể cô đã cam tâm làm đá lót đường cho Dương Vũ Mịch.

Sau khi dò hỏi Tống Như, Tiêu Dĩnh hiểu ý của cô. Lúc này, cô không tranh luận, để sau này có sự chống trả tốt hơn. Tiêu Dĩnh đã làm mọi cách để kiểm soát cảm xúc của người hâm mộ và kêu gọi mọi người tôn trọng sự lựa chọn của Tống Như, người hâm mộ biết tính cách điềm tĩnh và dịu dàng của Tống Như, nên không ai tranh cãi trên mạng với fan của Dương Vũ Mịch nữa.

Bùi Lạc Phong nghĩ rằng việc này sẽ gây ra vô số lời trách mắng, đến lúc đó anh ta có thể sử dụng những lợi thế của tài nguyên kiểm soát Tống Như,

nhưng anh ta không ngờ rằng mình không đạt được nhuwys nguyện.

"Lạc Phong, số lượng người hâm mộ của em lại tăng lên rồi!" Dương Vũ Mịch nhìn vào trang web và nói một cách vui vẻ.

Trợ lý của Dương Vũ Mịch ở bên cạnh cũng phụ họa theo: "Tổng Như hoàn toàn không phải là đối thủ của Vũ Mịch, tổng fan hâm mộ của Tổng Như chỉ bằng con số lẻ của Vũ Mịch.

"Bao nhiêu năm tạo dựng hình tượng, sao có thể để cho Tổng Như tùy tiện bắt kịp sau vài ngày chứ?" Dương Vũ Mịch mỉm cười tự hào: "Lạc Phong, tại sao anh không nói gì?"

"Anh tự hỏi ở đây liệu có điều gì không ổn, tại sao Tổng Như lại có thể ngồi yên như vậy?" Anh thở dài: "Mặc dù chúng ta kiểm soát được chiều hướng, nhưng em vẫn chưa bằng được thời hoàng kim của Tổng Như. Sau khi "Hậu trường" bắt đầu bấm máy, em phải làm việc thật chăm chỉ, để mọi người có thể thấy thực lực của em!"

Dương Vũ Mịch nghe thấy điều này, một tia tự hào thoáng qua trong mắt: "Anh yên tâm, giáo viên diễn xuất mà anh mời đã dạy em rất nhiều thứ, em không tin là còn thua kém gì Tổng Như."

"Chỉ dựa vào những thứ như thế thì không đủ, cô phải nhớ cả tên của các đạo diễn và diễn viên khác, tạo mối quan hệ tốt với họ. Bây giờ công ty đưa tất cả tài nguyên vào cô, cô nhất định không được thua Tổng Như, nếu không thì không chỉ mình cô mà cả tôi và Lạc Phong cũng sẽ bị kéo xuống."

Bùi Uyển Linh bước vào nói, ánh mắt mang theo sự đe dọa.

Dương Vũ Mịch gật đầu vẻ nghiêm túc: "Tôi chắc chắn sẽ khiến Tổng Như hối hận. Những gì cô ta có thể làm, tôi cũng có thể làm được! Giải trí Huy Hoàng không phải không có cô ta là không được!"

Dương Vũ Mịch có tinh thần này khiến Bùi Uyển Linh yên tâm hơn nhiều. Cô ta tiếp tục bảo bộ phận quan hệ công chúng trong công ty đi khắp nơi tung tin của Dương Vũ Mịch, cách giật tin cũng rất hấp dẫn người khác. Tin tức che ngập bầu trời dẫn dắt dư luận theo hướng gió, theo đó những tin bên lề kia từ từ cũng bị lãng quên, thân phận tiểu tam của Dương Vũ Mịch cũng sắp được tẩy trắng.

Hơn nữa mọi người cũng đều thấy Huy Hoàng đang ra sức lăng xê Dương Vũ Mịch, ai cũng cảm thấy Tống Như thật không nên nhận lần quay phim này, một khi khai máy, rất có thể cô sẽ bị xem là làm nền cho Dương Vũ Mịch.

Trên đường đến trường quya, chị Hy lại nhìn tấm ảnh hot search một lần nữa.

"Bùi Lạc Phong đúng là chịu bỏ ra vốn lớn. Tống Như à, chị sắp nhìn không nổi nữa rồi." Chị Hy cau mày, thật sự không muốn nhìn thấy bọn họ cứ tiếp tục phách lối như vậy.

"Tin tức độc quyền của Dương Vũ Mịch nhiều như vậy, chứng tỏ cô ta quả thật có giá trị thương mại. Về mặt tăng độ phổ biến, hai người các chị phải học hỏi đoàn đội của cô ta nhiều hơn đấy." Tống Như bình tĩnh nói, tâm trạng cô hoàn toàn không bị ảnh hưởng bởi những chuyện này.

"Được rồi..."

Tiêu Dĩnh ở bên cạnh mở laptop ra: "Bây giờ Bùi Lạc Phong chỉ muốn giúp Dương Vũ Mịch tẩy trắng, nhưng không suy nghĩ tới hậu quả, một khi cô ta không thành công trong đợt quay thực tế này... Hôm nay cô ta được lăng xê bao nhiêu thì ngày mai cô ta sec ngã thảm bấy nhiêu."

Đây là thủ đoạn mà giới giải trí quen dùng.

Tống Như cười rất bình tĩnh, trừ Dương Gia Cửu ra, thái độ cô đối với bất kì ai cũng đều như vậy. Điều này khiến người khác rất khó đoán được tâm tư của cô, nụ cười của cô là tấm khiên chống lại mọi thứ.

"Chính là ý này."

Nếu Dương Vũ Mịch muốn lấy hết tất cả tài nguyên trong cái giới này, vậy thì cứ cho cô ta hết đi. Kẻ nổi tiếng thì dễ bị ghen ghét, Bùi Uyển Linh lăng xê cô ta cũng là vì muốn giữ lại lòng cô ta, ổn định đứa bé trong bụng của cô ta.

Chờ đến lúc thật sự nổi tiếng rồi, cũng giúp quảng bá địa vị của Huy Hoàng trong giới giải trí.

"Chỉ là không biết Dương Vũ Mịch có thể làm Bùi Uyển Linh hài lòng hay không?"

"Đạo diễn và thợ chụp ảnh của lần quay này đều là những người từng nhận giải thưởng quốc tế, hợp tác với bọn họ cần phải có năng lực chuyên nghiệp tuyệt đối, vì thế buổi quay hôm nay cực kì quan trọng." Chị Hy phân tích tiếp.

Tống Như mỉm cười nói: "ừm."

Trường quay là một hoa viên tư nhân ở ngoại ô thành phố. Phòng nghỉ chung với phòng trang điểm, vị trí của Dương Vũ Mịch đối diện với Tống Như.

Quần áo và thợ trang điểm của mỗi người cũng đã chuẩn bị xong từ lâu. Tống Như đến nơi, cô không có bất kỳ ý kiến gì về sự sắp xếp ở đây. Trên mặt vẫn là nụ cười hờ hững từ trước đến nay, ngược lại Dương Vũ Mịch đang cãi nhau với thợ trang điểm.

"Những bộ quần áo này mà hợp với tôi à? Đối cái khác cho tôi."

Xem ra cô ta còn chảnh chọe hơn cả siêu sao quốc tế cơ đấy. Có điều không thể không nói gu thẩm mỹ của cô ta rất cao, biết tốt khoe xấu che. Vóc người của cô ta thuộc kiểu nhỏ nhắn, không cao như Tống Như, vì vậy cô ta chọn bộ váy liền thân chiết eo rất cao, mục đích chính là khiến cho chân dài ra. Về phần tạo hình, cô ta cũng muốn tinh xảo nhất, đặc biệt nhất.

Nhưng theo Tống Như thấy, làm cách nào thể hiện được năng lực thật sự của bản thân trước ống kính mới là chủ đề của lần quay này, cũng là chuyện cô nên làm nhất. Còn về tạo hình, đẹp hay không cũng không phải là vấn đề quan trọng nhất.

"Vũ Mịch của chúng ta chính là nữ minh tinh Huy Hoàng đang ra sức lăng xê, không phải ai cũng có thể đánh đồng được đâu. Có vài thứ, có vài người căn bản chẳng đáng để suy nghĩ tới."

Trợ lý của Dương Vũ Mịch cười mỉa mai, mang quần áo bước tới.

"Về ngoài có sáng sửa xinh đẹp hơn nữa thì có ích gì, tôi cho rằng cô chỉ cần dụ dỗ một mình Bùi Lạc Phong cũng đủ rồi." Tống Như hờ hững mỉm cười, vạch trần thân phận tiểu tam của Dương Vũ Mịch: "Có một số việc đã làm rồi thì mãi mãi sẽ không bao giờ xóa bỏ được."

Cho dù Bùi Lạc Phong đã tốn bao nhiêu tâm huyết để tẩy trắng cho thân phận tiểu tam của Dương Vũ Mịch, thì cũng không có cách nào thay đổi sự thật ấy.

Phần quay đầu tiên bao giờ cũng là giới thiệu bản thân, sẽ để cho minh tinh ngồi trước máy quay, trả lời vài câu hỏi đơn giản. Bởi vì Tống Như và Dương Vũ Mịch cùng một công ty, lại là nữ diễn viên phương Đông, vì vậy tổ đạo diễn sắp xếp cho bọn họ nhận phỏng vấn chung.

Trước khi bắt đầu, Bùi Uyển Linh đặc biệt chạy tới trường quay.

"Nhớ kỹ, mặc kệ dưới sân khấu âm ỉ cỡ nào, đứng trước máy quay rồi thì hãy cố gắng giữ vững bình tĩnh, đừng làm ra những chuyện khiến công ty mất mặt." Cô ta mang theo ý tứ xấu xa nhìn Tống Như: "Đừng làm chuyện khiến cô phải hối hận."

"Chị Uyển Linh, em sẽ cố gắng, chỉ là..." Dương Vũ Mịch còn chưa nói hết, máy quay đã hướng về bên này.

"Em đã hiểu rõ."

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 55: Khai Máy

Tống Như không phản bác Bùi Uyển Linh, cũng không tranh luận với Dương Vũ Mịch, nhưng cô càng như vậy, Bùi Uyển Linh càng lo lắng. Có phải Tống Như đã sớm lập xong kế hoạch gì đó, chuẩn bị vào lúc quan trọng nhất sẽ cho công ty một vố thật nặng không?

Về mặt ôn hòa, điềm đạm như thế khiến người khác nhìn không rõ suy nghĩ của cô, cũng chỉ có Dương Vũ Mịch mới cảm thấy Tống Như dễ đối phó.

Cách đó không xa, Bùi Lạc Phong đang đợi trước máy quay, anh ta siết chặt điện thoại trong tay. Nếu hôm nay Tống Như gây ra chuyện phiền toái gì, anh ta thật sự sẽ không giơ cao đánh khẽ đâu. Bây giờ chuyện của Dương Vũ Mịch là chuyện lớn nhất của công ty bọn họ, anh ta không cho phép bất cứ ai nhúng tay vào quấy phá.

Anh ta và Bùi Uyển Linh đồng thời có mặt tại trường quay chính là vì không thể để chuyện đột ngột xảy ra. Nếu như trong giờ phút quan trọng Tống Như lật tẩy bọn họ, anh ta vẫn có thể kịp thời đến cứu.

Nhưng vừa lên máy, mọi người liền phát hiện khí chất của Tống Như và Dương Vũ Mịch hoàn toàn khác nhau.

Một người ngồi trước máy quay tươi cười rạng rỡ giống như biến mình thành một viên đá quý sắc sắc sỡ sỡ lóa mắt, hấp dẫn tất cả ánh mắt mọi người.

Một người khác lại ôn hòa tĩnh lặng chờ đợi. Loại khí chất thần bí lộ ra từ trong xương kia khiến người ta không rời mắt nổi.

Không ít người xì xào bàn tán ở phía dưới, xem khi hai người cùng xuất hiện trước ống kính thì rốt cuộc ai có thể cao hơn ai một bậc?

Bùi Lạc Phong lau mồ hôi trong tay, sốt ruột nhìn màn hình.

"Hai vị, chúc mừng hai người trở thành thành viên của chương trình "Hậu trường" kỳ thứ mười. Các người cũng là nữ minh tinh nước T lần đầu tiên lên quay chương trình thực tế của chúng tôi. Tôi cũng muốn hỏi tại sao hai người lại lựa chọn tham gia chương trình này?" Câu hỏi này xem như là câu hỏi tiêu chuẩn lại có thể trực tiếp thăm dò tính cách của hai người.

Dương Vũ Mịch cong khóe môi, tự tin cười nói: "Tôi đại diện cho công ty giải trí Huy Hoàng, có thể tham gia "Hậu trường", là kết quả cố gắng của tất cả mọi người."

Đạo diễn ừ một tiếng, phất tay một cái, ống kính đã nhắm ngay vào Tống Như.

Dương Vũ Mịch cong khóe môi, xem cô ta có thể nói được gì.

"Không phải tôi lựa chọn "Hậu trường" mà là ban tổ chức lựa chọn tôi, tôi sẽ cố gắng quý trọng cơ hội lần này."

Tống Như trả lời rất lễ phép, hơn nữa giọng điệu ung dung, duy trì nụ cười, dáng vẻ trên màn hình cũng rất bình tĩnh. Câu nói này ngoài ý nghĩa trên mặt chữ ra, còn thể hiện EQ cao của Tống Như.

Cô không biểu hiện vội vã như Dương Vũ Mịch, mà lợi dụng những lời nói đơn giản, khách sáo để biểu đạt thành ý của mình. Các đạo diễn hài lòng nhìn nhau, rõ ràng bọn họ thích câu trả lời thứ hai hơn.

Dương Vũ Mịch liếc nhìn Bùi Lạc Phong đang đứng sau lưng đạo diễn, đột nhiên trong đầu nghĩ ra được điều gì đó.

"Vậy hai vị thấy thế nào về chương trình "Hậu trường" của chúng tôi?"

Nghe được câu hỏi này, Dương Vũ Mịch đã thông minh hơn, mỉm cười trả lời: "Tôi muốn nghe thử câu trả lời của Tống Như trước."

Lần này, xem như là đổ tất cả vấn đề lên người Tống Như rồi.

Nếu như nghệ sĩ bình thường khi gặp câu hỏi này, đại khái sẽ bàn luận trên trời dưới biển, làm bật lên địa vị của mình, nhưng Tống Như lại không làm như vậy, chỉ thấy cô khẽ vuốt cằm, miệng cười: "Tôi nghĩ tôi còn chưa đủ tư cách đánh giá một chương trình chất lượng cao trong ngành như vậy đâu."

Câu trả lời của cô khiêm tốn mà khéo léo, không chệ vào đâu được, ngay cả Jason đứng ở bên cạnh cũng gật đầu liên tục.

MC tạm thời nhận được một thẻ câu hỏi được đưa lên hội trường, anh ta ho một tiếng: "Câu hỏi tiếp theo có thể sẽ gây chú ý tranh cãi, không biết hai vị có thể dùng một loại động vật để miêu tả đối phương không?"

Trong các cuộc phỏng vấn, mối quan hệ giữa các nữ ngôi sao thường sẽ trở thành dây xích nổ gây nên cuộc chiến.

Tống Như hơi suy tư, rồi không chút do dự bình tĩnh mở miệng: "Trong mắt tôi, Dương Vũ Mịch giống như một con chim công."

"Cô đang ca ngợi vẻ đẹp của cô Dương Vũ Mịch sao?" MC đặt câu hỏi.

Tống Như không trả lời, cô chỉ mỉm cười coi như kết thúc trước ống kính, ánh mắt của cô nhìn giống như rất lương thiện, nhưng trong lời nói của cô lại có thâm ý khác, lông chim công quả thật rất đẹp, thế nhưng

không hề có sức công kích và tính thực tế, chỉ thích hợp là một con bịt dùng để ngấm, để du khách thưởng thức, trong mắt cô, Dương Vũ Mịch chính là một con chim công bên cạnh Bùi Lạc Phong, mặc dù đẹp thế nào nhưng chỉ để lấy lòng mọi người.

Bùi Lạc Phong lặng lẽ nhú mày, không biết Dương Vũ Mịch có nghe ra thâm ý khác của Tống Như hay không.

"Tôi cảm thấy Tống Như giống một con hồ ly, rất gian xảo..."

Trong những chương trình như thế này, sự mĩa mai của cô ta chỉ dừng lại ở cấp độ vườn trẻ.

Dương Vũ Mịch không ý thức được sự thay đổi sắc mặt của nhân viên và đạo diễn, cô ta nhướn mày đặc ý: "Sự so sánh của tôi không hề sai, cô ấy vẫn luôn làm việc ở công ty giải trí Huy Hoàng, tôi hiểu cô ấy rất rõ."

Bùi Lạc Phong cảm thấy đầu mình choáng váng, Dương Vũ Mịch đang nói cái gì vậy!

Cô ta không để ai vào mắt, làm cho người khác kinh ngạc, anh cũng thầm nghĩ, với chỉ số EQ như thế này, nếu ở trong giới giải trí, không biết sẽ đắc tội bao nhiêu người nữa.

Ngẫm lại câu trả lời ban nãy của Tống Như, cô cảm thấy rất chuẩn xác, biểu hiện của Dương Vũ Mịch có khác gì con chim công được du khách tới ngấm ở trong công viên không chứ? Chỉ dựa vào bản thân có chút nhan sắc mà dương dương đắc ý...

Tống Như nhìn thấy vẻ mặt quẫn bách của MC thì mỉm cười nói: "Là bạn bè nên chúng tôi quen thuộc với nhau, cho nên cô ấy mới hiểu rõ tôi như vậy."

Ý của cô là mối quan hệ giữa cô và Dương Vũ Mịch không hài hòa như công ty đặc gán ghép, cũng đào lên lần nữa mối quan hệ tay ba đã bị tin tức che lấp giữa bọn họ.

Giây phút cô nghe thấy đạo diễn nói cắt, đã nhìn thấy Bùi Lạc Phong cầm điện thoại tức giận dùng dằng đi ra khỏi phòng quay hình.

Có lẽ anh ta đang vội vã đi tạo quan hệ, mặc dù cảnh quay của chương trình này chưa được phát sóng, nhưng sẽ có một số cảnh quay ngắn được đăng lên trên mạng, đúng lúc câu nói ban nãy của Tống Như đã đẩy Dương Vũ Mịch xuống vị trí bất lợi, còn Dương Vũ Mịch thì ngu ngốc cho rằng bản thân đã chiếm được thế thượng phong.

Dương Vũ Mịch ở bên cạnh bổ sung, trợn mắt liếc nhìn: "Coi như cô thức thời, đừng tùy tiện nói lung tung, cảnh quay buổi chiều cô cũng đừng nên có mà gây sự, nếu không thì tôi chắc chắn sẽ đi tố cáo với Lạc Phong."

"Thật sao?" Tống Như chỉ liếc nhìn cô ta, sau đó khoác áo khoác đi tới phòng nghỉ ngơi ở bên cạnh, cô không muốn lãng phí thời gian cãi nhau với Dương Vũ Mịch.

Chưa tới năm phút sau, Dương Vũ Mịch đã bị Bùi Lạc Phong gọi tới.

"Sao em có thể mĩa mai Tống Như như vậy, em phải thể hiện ra mối quan hệ hợp tác rất hài hòa với cô ấy, cho dù là giả vờ cũng phải giả vờ cho ra chứ!" Bùi Lạc Phong hơi nổi nóng, không biết rốt cuộc Dương Vũ Mịch nghĩ như thế nào lại làm ra chuyện ấu trĩ như vậy.

"Nhưng mà em nói như vậy không đúng sao, chẳng lẽ anh muốn em chủ động định bộ cô ta à?" Dương Vũ Mịch không vui, hừ lạnh.

"Quên đi, em phải nhớ rằng, việc quá trình quay phim sẽ trôi qua rất nhanh thôi, em phải ngoan ngoãn lắng nghe đạo diễn, chỉ cần em biểu hiện thật xuất sắc anh mới có thể trải đường giúp em được."

"Em biết rồi." Dương Vũ Mịch mím môi, trong lòng vẫn còn suy nghĩ về biểu hiện của Bùi Lạc Phong khi nhắc đến Tống Như, thầm ghen tị.

Mà lúc này Tống Như đang đọc quy trình cảnh quay.

"Tống Như, đây chính là cơm trưa tình yêu mà Tống giám đốc Dương đưa đến." Tiêu Dĩnh cười hì hì, cầm hộp thức ăn mà người của Dương Gia Cửu đã mang tới đây, Dương Gia Cửu bận rộn với công việc, thế nhưng vẫn quan tâm đến Tống Như như vậy, cho dù không ở bên cạnh cô cũng có thể chăm sóc cô mọi lúc mọi nơi, điều này đúng là làm cho người khác phải ngưỡng mộ.

"Tống giám đốc Dương còn nói, sau khi hoạt động kết thúc sẽ cho em một niềm vui bất ngờ."

Nghe thấy bốn chữ niềm vui bất ngờ, trái tim của Tống Như tràn đầy ấm áp, đôi mắt xinh đẹp lóe lên ánh sáng dịu dàng: "Được rồi, chị cũng đi nghỉ ngơi đi, buổi chiều còn phải làm việc nữa."

Hai vợ chồng bọn họ ai cũng đều nhớ nhung đối phương.

Tống Như tiện tay cầm điện thoại lên, lướt nhìn tiêu đề mục hot search ở trong nước, đúng như trong suy đoán của cô, có một số tạp chí giải trí đã đào lại những bức ảnh cũ của Bùi Lạc Phong và Dương Vũ Mịch, chuyện tình tay ba của bọn họ lại bị lấy ra lần nữa tiêu thụ để gây sự chú ý.

Cô cũng không để ý đến những chuyện này, có điều Bùi Lạc Phong và Bùi Uyển Linh có lẽ đã lo âu đến choáng váng cả đầu óc.

Ban đầu thì đâu chính là một cơ hội tốt để cho Dương Vũ Mịch tiến tới giới điện ảnh quốc tế, nhưng lại biến thành chuyện ngu xuẩn tự dẫm phải đuôi, gây ông đập lưng ông, vừa định tắt màn hình bỗng dưng nhận được một tin nhắn từ văn phòng thư ký của Đại Thiên.

"Bà chủ, Tổng giám đốc Dương đã căn dặn bộ phận quan hệ công chúng của công ty chờ đợi mệnh lệnh trong 24 giờ, nếu trong quá trình bà chủ quay show có xảy ra tình huống gì bất ngờ có thể liên lạc cho chúng tôi ngay."

Một khi Bùi Lạc Phong chó cùng rút giậu, giải trí Đại Thiên sẽ bắt đầu cuộc chiến dư luận, đến lúc đó Dương Vũ Mịch đừng nghĩ đến chuyện sẽ mong được thoát thân một cách yên bình.

Người đàn ông nắm giữ số mệnh của giới giải trí đứng phía sau cô, lúc nào cũng bảo vệ cô.

Tống Như lập tức gọi điện thoại cho Dương Gia Cửu: "Anh lại vì em mà sử dụng đặc quyền sao?"

"Chỉ cần em bằng lòng, toàn bộ Đại Thiên sẽ do em điều khiển." Anh chính là muốn cưỡng chiều Tống Như đấy, ai dám ngăn cản anh.

Người đàn ông nắm giới showbiz ở trong tay này, anh đã quá cưỡng chiều cô.

"Em sẽ không chịu oan ức đâu, anh yên tâm đi." Rõ ràng người đẩy Dương Vũ Mịch đến bước đường cùng chính là cô ta, nhưng ở trong mắt Dương Gia Cửu, anh tuyệt đối không để cho người khác có cơ hội xúc phạm đến cô.

"Được rồi... Anh đợi em trở về." Dương Gia Cửu mỉm cười, anh không thể nào từ chối được tất cả quyết định của cô.

Còn Tống Như thì không hề có sức phản kháng được đối với sự sắp xếp vừa dịu dàng lại vừa bá đạo của anh.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 56: Phản Kích

Nhiệm vụ trong chương trình cũng không nặng, cô cũng đã sớm ghi nhớ quá trình của buổi quay, thế nhưng không nghĩ tới giây phút cuối cùng cô cũng không được thư giãn nghỉ ngơi, đợi đến khi Tống Như vừa chớp mắt được một lúc, cô nghe được tin tức Dương Vũ Mịch tranh cãi với chuyên gia trang điểm từ chỗ chị Hy.

"Cô ta chán ghét, chê quần áo trang điểm mà chuyên gia mang tới cho cô ta nhìn không đẹp mắt, nhất định phải mặc quần áo mình đã chuẩn bị, màu sắc tươi sáng, hơn nữa đã thế còn đính cả kim cương, thật đúng là không có mắt thẩm mỹ... Chị cảm thấy mấy chuyên gia trang điểm ai cũng câm nín rồi, cũng hết nói nổi rồi."

"Bùi Uyển Linh không đi xử lý sao?" Tống Như hỏi.

"Không có, bức ảnh Bùi Lạc Phong và Dương Vũ Mịch lại nhảy lên hot search, chắc có lẽ Bùi Uyển Linh đã đi giải quyết chuyện này rồi, đến bây giờ Dương Vũ Mịch cũng không hề hay biết, đáng về đặc ý đó của cô ta thật đáng thương." Chị Hy đang nói thì nghe thấy tiếng gõ cửa.

Nhân viên đẩy một giá áo vào trong phòng: "Cô Tống, mời cô chọn một bộ trong những bộ quần áo ở đây."

Lúc anh ta nói câu này vẻ mặt hơi do dự, chị Hy vừa liếc mắt đã nhìn ra vấn đề: "Dương Vũ Mịch đã chọn chưa?"

Chị Hy nhú mày đi tới những bộ quần áo này, vô cùng tức giận nói: "Những bộ đồ này trong bình thường như vậy, lên ống kính sẽ không được

chú ý, Dương Vũ Mịch cố ý đúng không? Tôi đi tìm cô ta!"

"Chị Hy, không cần đâu." Tống Như nhẹ nhàng gọi cô lại, lắc đầu với cô: "Chúng ta đang ở nước ngoài, đừng gây thêm phiền phức cho tổ chương trình, em thấy bộ đồ này cũng không tệ lắm."

Cô chỉ vào một chiếc váy màu xanh nước biển, thiết kế đơn giản nhưng lại làm nổi bật khí chất.

"Bộ này có được không vậy?" Mặc dù chị Hy tức giận, thế nhưng cô tôn trọng sự lựa chọn của Tống Như, hơn nữa Tống Như làm như vậy nhất định là có kế hoạch của cô ấy.

Chị Hy khoát tay, bảo người nhân viên đó rời đi.

"Chương trình thực tế "Hậu trường" không phải là bày ra vẻ đẹp của mình, mà là để thể hiện trình độ chuyên nghiệp của bản thân, nếu em mặc đồ lộng lẫy thì chỉ có thể dẫn tới sự phản cảm của người khác, làm phiền chị kêu chuyên gia trang điểm tới đây giúp em đổi một kiểu tóc khác."

Nếu như Dương Vũ Mịch muốn làm một con công ăn mặc lộng lẫy, vậy thì cô sẽ làm điều ngược lại, đây không phải là chương trình đi trên thảm đỏ, quần áo chỉ là đạo cụ mà thôi.

Sau khi nghe Tống Như nói vậy, chị Hy và Tiêu Dĩnh đều tỏ vẻ tán thành.

Trước khi quay phân cảnh thứ hai, Dương Vũ Mịch mặc một chiếc váy đuôi dài, đầu đội trang sức kim cương, trên người vô cùng lộng lẫy. Điều này đã làm cho mấy vị đạo diễn cảm thấy không hài lòng.

Bọn họ dùng tiếng Anh để trao đổi lẫn nhau: "Cô ta đang mặc cái gì, vậy đang đùa giỡn sao?"

"Không ai nói cho cô ta biết địa điểm quay là ngoài trời sao, đôi giày này cao như vậy, cô ta có thể duy trì đủ thể lực không?"

Jason lắc đầu, đúng lúc này, Tống Như đi tới, cô mặc bộ quần áo mà tổ chương trình đã chuẩn bị, tóc được tết gọn gàng, trang điểm đơn giản tự nhiên, nở nụ cười ấm áp mang đến cho người khác cảm giác tươi mát xinh đẹp, nếu so sánh với Dương Vũ Mịch đây người trang sức ở bên cạnh, quả thật càng tôn lên cô chính là một viên ngọc trong sáng.

Mấy đạo diễn khẽ gật đầu, cũng không nói nhiều lời.

Dương Vũ Mịch còn cho rằng danh tiếng của mình đã lớn át Tống Như, ngẩng cao đầu đi ra ngoài.

Bởi vì địa điểm quay được bố trí ở ngoài trời, đi bộ hơn mười phút, Dương Vũ Mịch đã lộ ra vẻ mệt mỏi, nhìn cảnh bố trí được chắt đóng trên mặt, nhíu mày: "Quay ở đây sao?"

Jason liếc nhìn cô ta, không trả lời.

Lịch trình quay đã đưa đến tay mấy người bọn họ từ lâu rồi, cho đến bây giờ một diễn viên chuyên nghiệp sẽ không hỏi một câu ngu xuẩn như vậy.

"Hai vị chuẩn bị một chút, sẽ đưa cho hai người kịch bản khác nhau, hai người sẽ lần lượt thực hiên từng cảnh, toàn bộ quá trình quay phim sẽ có lời thoại nhắc nhở, sau khi đổi quần áo trong phim, sẽ chính thức quay thử một lần."

"Một lần?" Dương Vũ Mịch mím môi, tỏ vẻ không vui.

Nhân viên lắc đầu xoay người rời đi.

"Nhân vật của cô là gì vậy?" Dương Vũ Mịch nhìn kịch bản trong tay mình, thế mà lại đưa cho cô một nhân vật là cô của nữ chính, nhân vật già

như vậy, cô không thềm đóng đầu.

"Nữ chính Sâm Nhã."

"Chúng ta đổi đi!" Dương Vũ Mịch không đợi Tống Như phản ứng lại, đã giật thẳng kịch bản trong tay cô, đi đến dưới gốc cây bắt đầu đọc lời thoại.

Tống Như cười nhạt, cũng không phản đối, từ lúc nhân viên đưa kịch bản cho bọn cô thì đã có máy quay giấu kín đã bắt đầu quay rồi, có lẽ Dương Vũ Mịch không hề đọc lịch trình quay, cũng không biết về mặt lúc này của cô ta đã được máy quay bắt trọn vẹn.

Lời thoại cũng không nhiều, thế nhưng nhân vật này không dễ nắm bắt, đây chính là một đoạn trích được trích ra từ bộ phim kinh điển, người cô này có tên là Nguyễn Ngọc, vì để nữ chính Sâm Nhã có được hạnh phúc, bà đã trả giá bằng mọi thứ của mình, thậm chí trên lưng còn gánh một khoản nợ lớn. Sau khi nữ chính biết chuyện, rất biết ơn bà, đón bà về ở bên cạnh mình, để cho bà an ủi tuổi già.

Tống Như cảm thấy nhân vật này rất có tính khiêu chiến, đợi đến khi đạo diễn hô bắt đầu, cô đã hoàn toàn nhập vai vào nhân vật này.

Ổng kính vừa mở, Dương Vũ Mịch mặc một bộ váy đỏ đi ra ngoài, sau khi nhìn thấy Tống Như, trong mắt không hề có vẻ hấp dẫn mà nhân vật nên có: "Cô..."

Còn Tống Như thì tiến lên phía trước hai bước, vô cùng nhuần nhuyễn thể hiện vẻ mặt và diễn xuất nhân vật đang muốn nói lại thôi, quan trọng nhất là có sự do dự trong ánh mắt.

Đạo diễn nhìn màn hình, mong đợi biểu hiện của Dương Vũ Mịch. Dù sao thì cô ta cũng là nghệ sĩ mà công ty giải trí Huy Hoàng đang nâng đỡ,

còn tham gia tranh giải Ảnh hậu Kim Vũ, có lẽ thật sự không hề tầm thường.

Nhưng mà...

Dương Vũ Mịch không hoàn toàn nhập vào nhân vật, mà còn xem Tống Như là tình địch của mình, lúc đọc lời thoại thì vô cùng cứng nhắc, khiến đạo diễn liên tục nhíu mày.

Đây mà gọi là diễn xuất à?

Chỉ có điều tính cách của nữ chính này quả thật rất khó để nắm bắt, chắc có lẽ là Dương Vũ Mịch chưa điều chỉnh tốt trạng thái, bộ họ cũng không dừng quay.

Dương Vũ Mịch không hề hay biết vấn đề đây là đóng phim không phải là đi thăm đồ, cô đứng ở đó chỉ là một bình hoa biết nói mà thôi.

Ngược lại, Tống Như không chỉ biểu hiện đúng cảm xúc của nhân vật, mà còn cộng thêm cảm nhận của bản thân, chỉ cần giơ tay nhắc chân cũng có thể cảm động được khán giả, làm cho người khác cảm thấy cô đúng là nhân vật trong phim đó.

Cô mặc quần áo gì không quan trọng, ánh mắt của cô đã hoàn toàn thể hiện rõ linh hồn của nhân vật này.

Đây mới chính là một diễn viên thực.

Tiếng hít thở của cô được khống chế rất khéo léo, trong nháy mắt, nước mắt đã chảy xuống.

Máy quay phim được đẩy lên để bắt được cảnh nước mắt của Tống Như, sau đó nhanh chóng quay về phía Dương Vũ Mịch, vào lúc này đáng lý ra

cô ta cũng nên có phản ứng thích hợp, thế nhưng sau khi cô ta phát hiện ra máy quay đang quay mình, cô ta mới chậm rãi đọc lời thoại.

Lúc này, sắc mặt của mấy đạo diễn đã cực kỳ khó coi rồi.

Jason nhìn kịch bản, hai ba phút phía sau là phân cảnh của Dương Vũ Mịch, bọn họ không còn hứng thú để xem tiếp nữa.

Diễn viên quan trọng nhất không phải là diễn nhân vật như thế nào, mà là phải biến mình thành nước và bùn, đắp nặn thành linh hồn trong nhân vật, Dương Vũ Mịch đã lựa chọn cho bản thân một nhân vật tốt, nhưng lại là một cách qua loa cầu thả, hoàn toàn làm nền cho Tống Như.

Những lúc Dương Vũ Mịch đọc lời thoại, từ đầu đến cuối Tống Như đều duy trì trạng thái của bản thân, không hề có chút do dự, bất cứ lúc nào máy quay phim quay cô đều là cô Nguyễn Ngọc trong phim.

Thần thái và vẻ mặt đó được cô diễn vô cùng nhuần nhuyễn.

Mấy năm không nhận phim, không hề khiến Tống Như bị ảnh hưởng, mà ngược lại càng làm cho cô diễn xuất càng chân thật hơn, thuần túy hơn.

"Được rồi! Diễn viên vào thay quần áo."

Sau khi đạo diễn nói câu này, Tống Như hơi cuối người với mấy người quay phim và đạo diễn, nói mọi người cực khổ rồi, sau đó mới nhận chai nước mà chị Hy đem tới, còn Dương Vũ Mịch thì thả lỏng ngay lập tức, kiêu ngạo phẩy quạt đi về phía phòng nghỉ.

Lúc các cô thay quần áo, máy quay sẽ bắt đầu quay cảnh đánh giá của máy đạo diễn đối với diễn viên, xuất phát từ mối quan hệ hợp tác, bọn họ chỉ đánh giá qua loa diễn xuất tồi tệ của Dương Vũ Mịch, còn lúc đánh giá Tống Như thì rất nghiêm túc.

"Diễn xuất của cô ấy đã vượt ngoài dự đoán của tôi, gần như tôi đã nhìn thấy một tinh linh rơi xuống trần gian. Cô ấy có độ dẻo và tính độc đáo rất cao, là một diễn viên tốt hiếm thấy, tôi tin con đường diễn xuất của cô ấy sẽ ngày càng đi xa."

Lần đầu tiên trong lịch sử chương trình, có người nhận được đánh giá cao như thế từ các đạo diễn.

Trước khi chương trình lên sóng, diễn viên không được đọc trước câu hỏi, để đảm bảo sự chân thật của chương trình nên sẽ không cắt một đoạn nào hết, bao gồm cả sự bất mãn của đạo diễn đối với Dương Vũ Mịch, kể cả thái độ tồi tệ của Dương Vũ Mịch đối với các nhân viên cho đến khi chương trình phát sóng từ đầu tới cuối đều được hiển thị trước mắt khán giả.

Trong hành lang vang lên tiếng giày cao gót của Dương Vũ Mịch, chị Hy liếc mắt ra cửa: "Bùi Lạc Phong tới rồi."

Tống Như vẫn điềm tĩnh ngồi trước gương trang điểm, cô phải có trách nhiệm với công việc của mình, không thể để bọn họ ảnh hưởng đến tâm trạng ghi hình được.

"Tống Như, tôi có việc muốn nói với cô." Bùi Lạc Phong liếc nhìn Dương Vũ Mịch rồi nhìn chị Hy: "Có thể kêu chị ấy ra ngoài trước được không?"

"Chị Hy là trợ lý riêng của tôi, tôi sẽ không giấu chị ấy bất cứ chuyện gì, nếu Tống giám đốc Bùi có chuyện cần nói riêng thì đành để lần sau vậy."

Tống Như đã thay xong trang phục trong giờ nghỉ giải lao nên đang nghỉ ngơi, đợi tín hiệu của tổ đạo diễn.

Dương Vũ Mịch tự hào che miệng cười: "Lạc Phong, anh vẫn chưa nói cho cô ta biết ư, em nghĩ cô ta chắc chắn không chịu nổi sự đã kích này

đâu." Trong mắt cô ta tràn ngập sự khinh thường đối với Tống Như, cứ như đã chiếm hết phần thắng vậy.

Tống Như không mản đến sự khiêu khích của cô ta, bình tĩnh ngoảnh mặt đi xem bọn họ như không khí.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 57: Tự Cho Là Đúng

Thái độ thờ ơ của cô khiến cho Bùi Lạc Phong nhíu mày, anh ta ho khan một tiếng: "Thôi được, lúc nên biết thì tự khắc cô sẽ biết thôi, đến lúc đó tôi mong cô vẫn còn có thể lạnh lùng, bình tĩnh như vậy, đừng gây thêm phiền phức cho công ty và tôi nữa."

Tống Như bất thành linh gập kịch bản trong tay lại.

"Tôi không rãnh rỗi như các người nghĩ đâu, các người đang quấy rầy công việc của tôi đấy." Tống Như lạnh lùng thốt ra một câu.

Chỉ một giây sau, đã có hai vệ sĩ áo đen bước vào, lôi Bùi Lạc Phong và Dương Vũ Mịch ra ngoài.

"Mời." Bọn họ lạnh lùng mời một tiếng, rồi giơ tay ngăn cản Bùi Lạc Phong, thân hình cao lớn và sắc mặt nghiêm túc như thể tường đồng vách sắt, khiến cho Bùi Lạc Phong không cách nào tới gần Tống Như.

"Lạc Phong, sao Tống Như lại có vệ sĩ? Anh bỏ tiền ra thuê cho cô ta à?" Dương Vũ Mịch bắt đầu nổi cơn ghen tị, lôi kéo Bùi Lạc Phong hỏi liên tục.

"Làm gì có!" Bùi Lạc Phong nhìn bóng lưng của Tống Như rồi hừ một tiếng: "Công ty đúng là không dứt cô ta ra được! Em đi ghi hình đi, chuyện đó không cần phải báo cho cô ta, cứ để cô ta hối hận đi!"

Anh ta vốn muốn cho Tống Như biết trước chuyện anh ta và Dương Vũ Mịch sắp đính hôn, cũng coi như có một lời kết với chuyện tình cảm lúc

trước của bọn họ, đề phòng Tống Như đến lúc đó lại làm loạn, nhưng hiện tại xem ra, anh ta hoàn toàn không cần làm vậy.

Thấy vẻ mặt của Tống Như hoàn toàn khác trước, trong lòng anh ta chỉ có lửa giận thiêu đốt, tại sao cô ta lại có thể thờ ơ đến vậy!

Còn Dương Vũ Mịch thấy Bùi Lạc Phong tức giận vì Tống Như, cô ta lại vô cùng sung sướng.

"Điều tra xem vệ sĩ ở chỗ Tống Như được thuê ở đâu, tôi cũng muốn thuê vài người."

"Nhưng hình như công ty không có khoản phí này..." Trợ lý của Dương Vũ Mịch hơi khó xử, dù Dương Vũ Mịch là bạn gái của Bùi Lạc Phong đi nữa, đã là bà chủ của công ty đi nữa, cũng không thể muốn làm gì thì làm.

"Sao vậy? Tống Như có, thì tôi cũng phải có, hơn nữa mọi thứ đều phải tốt hơn cô ta."

Dương Vũ Mịch giẫm đôi giày cao rút cộp cộp bỏ đi, còn trợ lý của cô ta khẽ liếc logo trên ngực trái của đám vệ sĩ rồi cau mày: "Hình như từng nhìn thấy logo này ở đâu rồi thì phải?"

Chị Hy thấy Dương Vũ Mịch đã đi xa, bèn quay lại cạnh bàn, rót cho Tống Như ly nước: "Có cần chị hỏi thăm tình hình ở chỗ bọn họ không? Chị thấy mọi chuyện không đơn giản như vậy đâu."

"Không cần đâu, trước tin cứ làm tốt chuyện của chúng ta là được."

Tống Như luôn luôn lý trí, tình cảm cá nhân không thể ảnh hưởng đến công việc.

Huống chi đây còn là lần hợp tác quốc tế quan trọng, cô phải nắm bắt từng cơ hội hiếm có, ban đầu cô đã từng bước từng bước tiến lên vị trí Ảnh

hậu đứng đầu, hiện giờ lại càng không thể thả lỏng.

Ngay sau đó, chuyên gia trang điểm bắt đầu hóa trang cho Tống Như, sau khi thấy cô khoác lên bộ trang phục của bà cô trung niên theo kịch bản, sợ cô không hài lòng với việc hóa trang thành bà già nên mỉm cười giải thích: "Bởi vì vai diễn cần nên có thể sẽ thay đổi một vài chỗ để khiến cho độ tuổi của cô phù hợp với nhân vật trong kịch bản hơn."

"Được, bắt đầu đi." Tống Như vô cùng phối hợp, nhắm mắt lại, ngồi lên ghế trang điểm.

Thợ trang điểm đáp OK, mất gần bốn mươi phút, vẻ mặt già nua của Tống Như mới xong, trên gò má trẻ đẹp của cô được vẽ thêm những vết nhăn và đồi mồi, đồng thời còn xử lý một ít da chảy xệ, nhìn qua thật sự rất giống một người phụ nữ hơn năm mươi tuổi.

"Có điều mắt của cô đẹp quá, tôi thật sự không thể hóa trang cho nó có cảm giác già nua được." Thợ trang điểm áy náy nói.

Tống Như mỉm cười nhìn vào gương: "Kỹ thuật hóa trang của cô thật cao siêu..."

"Diễn viên chuẩn bị xong chưa? Ba phút nữa bấm máy."

Nhân viên thông báo qua loa một lần.

Khi Tống Như chạy tới thì thấy Dương Vũ Mịch đang lôi kéo đám đạo diễn để làm quen, thấy cô tới lại còn trang điểm như một bà già thì phì cười thành tiếng: "Xấu quá đi! Tôi nghĩ Tống như không cần hóa trang đâu, cô ấy chỉ cần gỡ lớp hóa trang này xuống rồi dùng diện mạo vốn có của mình diễn cũng được."

Vừa dứt lời, các đạo diễn lập tức cau mày.

Hai nghệ sĩ này chẳng phải đều cùng là nghệ sĩ ký hợp đồng với giải trí Huy Hoàng sao? Tại sao như nước với lửa vậy?

Nói cách khác thì những gì Dương Vũ Mịch nói nghe như những lời của một kẻ không chuyên, hóa trang như vậy là để nhập vai hoàn toàn vào nhân vật trong kịch bản, biểu diễn vì nghệ thuật, để gương mặt trẻ trung xinh đẹp như hoa như ngọc của mình thành ra già nua như vậy chỉ có ở những diễn viên chuyên nghiệp dài công rèn luyện.

Những lời nói của Dương Vũ Mịch rất ấu trĩ.

Tống Như không để ý đến Dương Vũ Mịch, mà chỉ mỉm cười chào các đạo diễn rồi đi đến vị trí của mình.

Dương Vũ Mịch vẫn chẳng nhận ra sự thất thố của mình, dương dương đắc ý đi tới.

Tống Như cẩn thận nhắm lại lời thoại kịch bản trong đầu, khi đã chắc chắn không còn sai sót gì thì ra hiệu với camera, các đạo diễn nhìn nhau, sau khi thấy Dương Vũ Mịch cũng đã chuẩn bị xong thì Jason hô "Bắt đầu."

Lúc này toàn bộ ánh sáng và phong nền đều được khôi phục lại như lúc đầu và sẽ quay phim liên tục từ đầu đến cuối, đây là một bài kiểm tra khó đối với bản lĩnh chuyên nghiệp của diễn viên.

Trên màn hình là cảnh Tống Như đang khóc, so với lúc mới bắt đầu cô ấy đã nhập vai, ánh mắt hơi thay đổi lại càng tăng thêm vài phần tang thương của năm tháng cùng với sự lưu luyện đối với nữ chính.

Cô hoàn toàn xem Dương Vũ Mịch là nhân vật trong kịch bản chứ không phải là một người mà cô quan trọng cuộc sống thực, quan hệ giữa hai người hoàn toàn không ảnh hưởng đến diễn xuất của Tống Như.

Nhưng Dương Vũ Mịch thì trái lại, giọng nói và ánh mắt của cô ta đều không đúng, qua màn hình có thể thấy được cô ta rất đặc ý, hơn nữa còn tiếp tục muốn hơn thua với diễn viên đang diễn cùng mình, cô ta không hiểu mục đích thật sự của chương trình này, những điều mà các đạo diễn muốn thấy không phải là sự cạnh tranh giữa hai diễn viên, mà họ muốn cho khán giả nhìn thấy hình ảnh thật sự của các Ảnh hậu trên sân khấu.

Biểu cảm của cô ta cực kì thiếu thuần thực, lại càng thiếu chuyên nghiệp.

"Cắt."

Jason hít sâu một hơi: "May mag tôi mới được Tống Như, nên chương trình kỳ này cũng không đến nỗi quá khó coi, phỏng vấn bọn họ về cảm nhận khi ghi hình, rồi kết thúc công việc được rồi."

Anh ta vỗ vai một đồng nghiệp rồi cầm điện thoại di động rời khỏi trường quay, anh ta phải trò chuyện với Nasha về diễn xuất đặc sắc của Tống Như, nhằm tranh thủ cơ hội hợp tác tiếp theo.

Những đạo diễn và quay phim khác cũng giật mình về diễn xuất của Tống Như.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 58: Em Chắc Chắn

"Tổng Như đã thay xong trang phục, bất cứ lúc nào cũng có thê nhận phỏng vấn." Chị Hy nói với các phóng viên.

"Tốt, vậy bây giờ..."

Thợ quay phim chưa nói xong, đã nghe thấy từ phòng hóa trang truyền ra tiếng hét chói tai của Dương Vũ Mịch: "A! Có sâu."

Cô ta thất thố từ phòng hóa trang chạy ra, tóc tai rối bù, vừa nhìn thấy thợ quay phim đã hét lên với anh ta: "Công tác vệ sinh chỗ này của các anh quá kém."

Cô ta hừ một tiếng, vô cùng tức giận.

Bùi Lạc Phong nghe tiếng chạy đến, Dương Vũ Mịch trực tiếp túm lấy cánh tay của anh ta, ra vẻ tủi thân: "Lạc Phong, hôm nay em vất vả quay phim cả ngày, vừa mới vào phòng hóa trang đã thấy một con sâu to, thật sự rất buồn nôn."

Bùi Lạc Phong ho khan một tiếng: "Có phải em nhìn nhầm rồi không?"

"Không thể. Chắc chắn là có người muốn dọa em, cố ý thả vào trong đó." Dương Vũ Mịch trừng mắt với Tổng Như: "Có phải vì tôi được chọn đóng nhân vật nữ chính Sâm Nhã, đoạt mất danh tiếng của cô, khiến cô phải hóa trang xấu xí nên cô ghen ghét tôi, cố ý thả sâu dọa tôi không?"

Dương Vũ Mịch nhân cơ hội lớn tiếng quát Tổng Như.

Người xung quanh đều sửng sốt, trí tưởng tượng của cô ta cũng quá phong phú rồi, cả ba đời quay phim hôm nay đều thể hiện ra thực lực của Tống Như và sự không chuyên nghiệp của cô ta. Vừa có cơ hội cô ta lập tức lăng mạ Tống Như, bây giờ càng biểu hiện ra dáng vẻ người phụ nữ chua ngoa, cố tình gây sự. Nếu như không phải vì cùng là nghệ sĩ của công ty giải trí Huy Hoàng, họ thật hoài nghi tiêu chuẩn của công ty này.

"Cùng là nghệ sĩ một công ty, sao lại khác xa nhau thế?"

"Cách xử sự của Dương Vũ Mịch quá kém so với Tống Như."

Thấy cảnh này, thợ quay phim dùng tiếng Anh khẽ bàn luận.

Dương Vũ Mịch không chú ý, nhưng Bùi Lạc Phong lại nghe rõ ràng.

"Vũ Mịch, em đừng nói nữa." Anh ta lên tiếng ngăn cản Dương Vũ Mịch lại, lôi cô ta sang một bên: "Chuyện con sâu trước hết để qua một bên, buổi chiều anh phải đi xử lý chuyện công ty, em quay phim thế nào?"

"Đương nhiên, vô cùng thành công, có em đây có gì mà không giải quyết được." Dương Vũ Mịch tưởng nhầm nụ cười của các đạo diễn là hài lòng với cô ta, trong mắt cô ta Tống Như lúc đó vừa già vừa xấu, người tỏa sáng đương nhiên là cô ta rồi."

"Em chắc chắn chứ? Không xảy ra chuyện gì..."

"Lạc Phong, em thấy rất rõ ràng khi các đạo diễn rời đi đều cười rất vui vẻ, diễn xuất của em không hề có vấn đề, quay một lần là được luôn."

Dương Vũ Mịch nói chắc như đinh đóng cột như thế khiến Bùi Lạc Phong cũng không nói được gì, anh ta sắp xếp Tống Như và Dương Vũ Mịch ở phòng nghỉ nhận phỏng vấn sau cùng.

"Được rồi, đóng máy."

Sau khi nhóm quay phim rời đi, trong phòng nghỉ chỉ còn lại Tống Như và mấy người các cô.

"Lạc Phong, em mệt rồi, chúng ta về khách sạn nghỉ ngơi đi." Dương Vũ Mịch ôm trán, giả vờ hết sức mệt mỏi.

Chị Hy và Tiêu Dĩnh đồng thời mở mắt, không muốn nhìn dáng vẻ của cô ta.

"Tống Như, mấy ngày nay cô đều ở đó sao?"

Bùi Lạc Phong chợt nhớ tới Tống Như mấy ngày nay hành tung bất định, cùng sự xuất hiện đột ngột của vệ sĩ riêng, chẳng lẽ Tống Như đã về nhà họ Tống sao?

"Tôi đã hoàn thành công việc của mình, những chuyện khác anh không có quyền can thiệp."

Tống Như bình tĩnh đáp lại, cô không hứng thú để lộ ra cuộc sống riêng của mình, càng không hi vọng người của Bùi Lạc Phong đi quấy rầy Dương Gia Cửu, dù căn bản người của anh ta chưa đụng tới một sợi tóc của Dương Gia Cửu thì đã bị vệ sĩ giải quyết rồi.

"Cô!" Bùi Lạc Phong nhìn cô hằm hằm: "Không có nghệ sĩ nào có thể hoàn toàn thoát ly sự quản lý của công ty, nếu như cô muốn phát triển, tốt nhất chú ý thái độ nói chuyện của cô với tôi, nếu không..."

Thấy Bùi Lạc Phong không nể mặt Tống Như, Dương Gia Cửu vô cùng vui vẻ, ở bên cạnh đệm vào: "Lạc Phong, anh đừng cãi nhau với cô ta nữa. Chờ đến thứ sáu, chương trình được phát sóng thì cô ta sẽ biết mình căn bản không hề có tư cách mặc cả."

Dương Vũ Mịch khẽ đẩy chén trà trên bàn, chén trà rơi xuống phát ra tiếng động.

Các vệ sĩ nhanh chóng tiến lên, chặn trước mặt Tống Như: "Cô có muốn đuổi họ đi không?"

"Không cần." Tống Như biết những vệ sĩ này đều là Dương Gia Cửu vì cô bỏ ra nhiều tiền thuê về, chỉ cần mệnh lệnh của cô không vi phạm pháp luật, đạo đức họ đều sẽ thay cô hoàn thành.

Nhưng lúc này, cô nhúng mắt lên, nhìn Dương Vũ Mịch chăm chú: "Tôi lười cãi nhau với cô, đợi chương trình phát sóng, tôi rất mong chờ đến lúc đó các người sẽ biểu lộ như thế nào."

Cô muốn dựa vào thực lực, triệt để thắng Dương Vũ Mịch.

Đây cũng là bước đầu tiên trong kế hoạch tái xuất của cô.

Dương Vũ Mịch nghiêng răng tức giận: "Lạc Phong, anh nhìn dáng vẻ phách lối này của cô ta xem, anh mau sắp xếp cho cô ta công việc xa một chút."

"Xin lỗi, khiến cô thất vọng rồi, bây giờ Tống Như có quyền lựa chọn có tiếp nhận sự sắp xếp của công ty hay không." Chị Hy cười lạnh đáp.

"Lạc Phong!" Dương Vũ Mịch giận dữ dậm chân.

"Được rồi, em đừng nói nữa, chúng ta còn có việc phải chuẩn bị, anh đi trước nhé." Bùi Lạc Phong lắc đầu, đi hai bước, rồi quay đầu thất vọng nhìn Tống Như: "Tôi không ngờ cô lại biến thành dáng vẻ như bây giờ, hám lợi, cố làm ra vẻ, trước kia cô căn bản không thèm để ý đến những thứ hư vinh này, Tống Như, cô thay đổi rồi."

"Thật sao?" Tống Như không phủ nhận, mỉm cười: "Nhưng tôi càng thích tôi bây giờ hơn."

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 59: Âm Áp

Mặc kệ Bùi Lạc Phong đối xử với cô như thế nào, đối với cô mà nói, cô đang từng bước một nhạt lai ước mơ.

"Không có thuốc chữa!"

Bùi Lạc Phong ôm Dương Vũ Mịch rời đi, nhìn theo bóng lưng bọn họ, trong đôi mắt Tống Như không hề gợn sóng.

Vừa ngồi vào xe, Tống Như đã nhận được cuộc gọi video của Bùi Uyển Linh.

"Sau khi quay phim kết thúc, cô hãy mau về nước, đừng gây thêm phiền phức cho công ty nữa." Cô ta lạnh lùng ra lệnh cho Tống Như.

"Ăn ở của tôi đều do tôi tự trả tiền, không gây ảnh hưởng tới lợi ích của công ty, tôi có về nước hay không là do bản thân tôi quyết định."

Bùi Uyển Linh dừng lại một chút: "Tống Như, chờ sau khi "Hậu trường" phát sóng, công ty sẽ đầu tư cho Vũ Mịch thêm nhiều nhân lực vật lực, đến lúc đó, giới nghệ sĩ sẽ không còn vị trí của cô nữa. Nếu như tôi là cô, tôi nhất định sẽ rời khỏi sớm một chút, đỡ phải đến cuối cùng không còn gì cả."

"Các người tưởng Dương Vũ Mịch là con át chủ bài hoàn mỹ sao, vậy thì chờ mà nhìn kỹ, nhìn xem cuối cùng kết quả sẽ như thế nào." Dáng vẻ điềm nhiên của Tống Như làm tôn lên khí chất của cô.

Bùi Uyển Linh hung hăng nhìn chăm chăm cô, vì thái độ nóng nảy của Tống Như, cô ta nhất định phải hủy hoại Tống Như hoàn toàn, để mặc cho cô quay lại giới giải trí sẽ chỉ thành quả bom hên giờ bên cạnh giải trí Huy Hoàng và nhà họ Bùi, tuyệt đối không thể để cho Tống Như tái xuất. Nếu không cô ấy nhất định sẽ dẫm họ dưới lòng bàn chân.

"Cô sẽ phải trả giá lớn vì sự ngạo mạn ngày hôm nay." Bùi Uyển Linh tàn nhẫn để lại câu này, rồi cúp điện thoại.

"Tống Như, chị thấy Bùi Uyển Linh sẽ không từ bỏ ý đồ đâu." Chị Hy lo lắng nói.

"Cục diện hôm nay không phải do một mình em tạo thành, mặc kệ cô ta làm gì, em cũng sẽ không lùi bước." Tống Như biết rõ sau khi chương trình được phát sóng, chị em nhà họ Bùi sẽ càng căm hận mình, nhưng dù như vậy, cô cũng không hối hận tất cả những gì mình đã làm hôm nay.

"Hơn nữa, chúng ta còn có Đại Thiên ở sau lưng, nhất định không có vấn đề gì."

Nghĩ đến người đàn ông kia, ánh mắt của Tống Như dần dần trở nên nhu hòa, lái xe vào biệt thự nhìn thấy toàn bộ hành lang được bao quanh bởi hoa tươi. Dương Gia Cửu mặc áo sơ mi, đang ngồi trên ghế đọc tài liệu, nghe thấy tiếng của trợ lý, anh ngẩng đầu lên nhìn thẳng vào Tống Như đang từ trên xe bước xuống, đặt tập tài liệu sang một bên, sau khi căn dặn trợ lý mấy câu thì nhắc chân qua đó.

"Em có mệt không?" Anh đi tới nắm lấy bàn tay cô, sóng vai đi tới bàn ăn ở chính giữa trang viên.

"Không biết đến khi nào em mới trở về cho nên chỉ chuẩn bị trước một số món..."

Nhìn thấy đồ ăn ngon được đặt trên bàn, trái tim của Tống Như lại trở nên mềm mại.

Dường như người đàn ông giống như một vị vua này không chỉ cùng cô vượt qua đại dương mà mỗi lần đều chuẩn bị tỉ mỉ những thứ này cho cô, anh không có thể dẫn cô đi xem sự phồn hoa trên khắp thế giới, mà còn có thể quan tâm chăm sóc chu đáo trong cuộc sống của cô, trên thế giới này, mặc kệ cô đi tới đâu đều sẽ có một người coi cô là báu vật.

Viễn mắt của Tống Như đỏ lên, những sự phiền muộn và mệt mỏi trong công việc đều bị cô vứt sang một bên, vào lúc này cô chỉ muốn làm người phụ nữ của anh mà thôi.

"Gia Cửu..." Cô xoay người, ngẩng đầu nhìn anh, tới gần tai anh nói thầm một câu.

Con người màu mực của anh lóe lên tia sáng, anh bình tĩnh nắm lấy vai của Tống Như, trịnh trọng hỏi: "Em sắp định sao?"

Tống Như không dùng ngôn ngữ để trả lời, ánh mắt trong suốt tràn đầy tình tứ của cô đã nói rõ tất cả.

Cô không cần thời gian để đi chứng minh Dương Gia Cửu chính là người đàn ông trong cuộc đời mình, cô muốn hoàn toàn thuộc về anh, không muốn một mình chịu đựng đoạn đường chông gai này, cô tin người đàn ông này có thể cho cô một tương lai tốt đẹp.

từ khi kết hôn cho đến nay, anh luôn chăm sóc tỉ mỉ mang đến cho Tống Như một cảm giác an toàn, cô không muốn đợi thêm nữa.

"Được." Đôi môi mỏng của anh phun ra một chữ này, để chị Hy và Tiêu Dĩnh ở lại bàn ăn ở trong trang viên dùng cơm, kéo vợ mới cưới của mình đi vào phòng ngủ.

Anh dùng ánh mắt dịu dàng nhìn chăm chăm cô: "Em chuẩn bị xong chưa?"

Tống Như lấy hết dũng khí, đè nén cảm giác căng thẳng ở sâu trong lòng, ôm chặt anh: "Bởi vì sự quan tâm và cưng chiều của anh, em mới có thể trôi qua những ngày hạnh phúc như thế, ngoại trừ anh em không muốn nắm tay nhau cả đời với người nào khác. Em thật sự thích anh, cho nên mới phát hiện cần phải làm như vậy!"

Khuôn mặt cô tràn đầy sự kiên định, từ trước đến nay cô chưa bao giờ căng thẳng như bây giờ, nhưng cũng càng thêm chờ mong.

Cô không cho phép sự yêu thích của mình có xen lẫn tạp chất, chính vì nói như vậy, cho nên một khi đã bắt đầu thì sẽ khó có thể dễ dàng kết thúc.

Đã bước ra những bước này tuyệt đối không hối hận.

Dương Gia Cửu đắm chìm trong lời bày tỏ đầy thâm tình của cô, từ từ ôm vòng eo của cô rơi xuống một nụ hôn nhẹ nhàng trên môi cô.

"Anh vẫn luôn chờ đợi... chờ đợi có được em."

Khát vọng của anh được thể hiện rất rõ khi ở trước mặt cô, nhiệt độ hai người từ từ tăng lên, vuốt ve và run rẩy lẫn nhau, cũng làm cho phần tình cảm này trở nên nồng đậm.

Trong phòng tràn ngập bầu không khí mờ ám, Tống Như hơi nhú mày, bàn tay bám trên vai Dương Gia Cửu: "Em..."

"Đừng nói gì cả, anh tới đây..."

Anh cúi đầu mồ hôi chảy theo gò má rơi xuống da thịt của Tống Như.

Anh lật người, đè Tống Như xuống: "Xem ra, anh vẫn chưa làm cho em mệt đến cực hạn."

Anh vẫn còn muốn rất nhiều lần, nhưng chỉ sợ Tống Như không chịu đựng nổi, cho nên anh mới miễn cưỡng thu tay lại, không nghĩ tới tiểu yêu tinh này lại có tinh thần đến thế.

Tống Như nở nụ cười đầy quyến rũ, sau đó thổi một hơi vào tai anh, con người màu mực của anh hơi tối lại, nghiêng người về phía trước, lại một trận hô mưa gọi gió.

Sáng ngày hôm sau.

Tống Như mở mắt ra nhìn thấy Dương Gia Cửu đang ngắm mình, nửa phần trên lộ ra ngoài không khí, màu da rất quyến rũ, làm cho cô nhếch miệng nở nụ cười.

"Không nghĩ tới, người đàn ông của cô lại đẹp trai như vậy."

"Đẹp trai?" Giọng nói lạnh lùng của anh vang lên khẽ nhéo chớp mũi của Tống Như: "Thức dậy đi, em còn phải nhìn cả đời, chỉ cần em nhìn không thấy chán thì tốt rồi."

Tống Như mỉm cười ôm phía sau anh: "Mãi mãi cũng không chán."

Hai người cùng nhau đi xuống lầu ăn sáng, xung quanh bọn họ đều là bầu không khí ngọt ngào.

"Tống Như... có chuyện..." Tiêu Dĩnh đi tới, muốn nói lại thôi.

"Chị nói đi."

Tống Như ngược mắt lên nói, đặt đôi đũa ở trong tay xuống.

"Tổ chức trình sẽ tổ chức một bữa tiệc nhỏ chúc mừng việc quay show đã thành công tốt đẹp, muốn mời em đi."

Dưới những tình huống bình thường, những lời mời như thế này không tiện từ chối, những bởi vì có Dương Vũ Mịch trong danh sách khách mời, vậy thì cô ta sẽ đi với tên Bùi Lạc Phong kia đến buổi tiệc.

Tống Như ngâm nghĩ một lúc rồi nói: "Trả lời với bọn họ em sẽ đến đúng giờ."

Tiêu Dĩnh thán phục với sự quyết đoán của Tống Như, vội vàng đi chuẩn bị.

Dương Gia Cửu ngồi bên cạnh gật đầu khen ngợi: "Làm tốt lắm."

Tống Như nhoẻn miệng cười, cố ý làm nũng nói: "Anh thật sự không sợ em đi ra ngoài bị người ta bắt nạt sao?"

Lúc mới bắt đầu, anh cũng rất lo lắng việc quay show lần này gặp rất nhiều khó khăn, thế nhưng anh dần dần phát hiện, Tống Như chính là một người phụ nữ cùng tồn tại lý trí và cảm tính, cô hiểu rất rõ mình muốn cái gì, chính vì điểm này đã tăng thêm sức quyến rũ trên người cô khiến anh say mê.

Sau khi Dương Vũ Mịch nhận được tin tức Tống Như sẽ đi đến đó, cô lập tức ra lệnh cho trợ lý, bảo cô ta chuẩn bị một bộ lễ phục đẹp nhất, cô nhất định phải để cho tất cả mọi người nhìn thấy, cô mới chính là ngôi sao tỏa sáng nhất.

Buổi tối hôm đó, khi cánh cửa bữa tiệc vừa mở ra, Dương Vũ Mịch mặc một chiếc váy dài cúp ngực vô cùng lộng lẫy ôm cánh tay của Bùi Lạc Phong chậm rãi bước vào đại sảnh, nở nụ cười ngọt ngào.

"Tống giám đốc Bùi, hóa ra là anh và cô Vũ Mịch..."

"Chúng tôi chuẩn bị đính hôn rồi." Bùi Lạc Phong vỗ vỗ cánh tay của Dương Vũ Mịch, chuyện này anh ta sớm đã quyết định rồi.

Nếu đã chia tay với Tống Như, vậy thì phải cho Dương Vũ Mịch một câu trả lời, mặc kệ sau này xảy ra chuyện gì, anh cũng sẽ không nhớ đến tình cảm mấy năm của anh với Tống Như nữa.

Bọn họ đang nói, Tống Như dẫn chị Hy và Tiêu Đình bước vào.

Tống Như mặc một bộ đồ đơn giản không mấy bắt mắt, thế nhưng nó lại rất tương xứng với khí chất của cô, trong lúc dơ tay nhắc chân đều toát ra vẻ ôn nhu, làm cho người khác không thể rời mắt khỏi.

Dương Vũ Mịch nhìn thấy ánh mắt của Bùi Lạc Phong rơi trên người Tống Như, ôm chặt cánh tay anh: "Tống Như, cô nghe thấy rồi chứ?"

Câu hỏi này tràn ngập mùi thuốc súng.

Bùi Uyển Linh đặt ly sâm banh xuống, đi tới trước mặt Tống Như: "Chuyện đã qua rồi thì để nó trôi qua luôn đi, sau này bọn họ mới là một đôi, mà Vũ Mịch cũng sẽ đứng vững gót chân trong giới diễn viên này, trở thành một Ảnh hậu mới, cô sẽ chúc phúc cho bọn họ có đúng không?"

Bùi Uyển Linh nhìn chăm chăm sắc mặt của Tống Như, muốn nhìn thấy vẻ mặt đau đến mức không muốn sống của cô ta, cô ta phí hết tâm tư để đối đầu với công ty, chẳng qua cũng chỉ vì muốn thu hút sự chú ý của Lạc Phong, bây giờ nghe thấy tin tức họ đính hôn, chắc chắn sẽ rất khó chịu.

"Người phụ nữ rõ ràng có nổi tiếng hơn nữa, thành tựu hơn nữa thì ở bên cạnh cũng phải có một người đàn ông tình nguyện chăm sóc cho cô ấy, Vũ Mịch rất may mắn, có được tình yêu của Bùi Lạc Phong, còn cô và Bùi Lạc Phong thì chắc chắn là không có duyên phận, sau này ở trong công ty hi vọng cô có thể giữ khoảng cách với anh ấy, đừng để người bên ngoài nhìn thấy lại buồn cười cho."

Những người xung quanh đều kinh ngạc, không nghĩ tới bọn họ lại là...

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 60: Ngọc Nhiên

Jason đứng bên cạnh nhíu chặt đôi mày, nghe thấy người bên cạnh nói với ông ta: "Chẳng trách lúc quay show Dương Vũ Mịch luôn muốn che lấp ánh sáng của Tống Như."

"Khi nào thì đính hôn?" Tống Như hỏi.

"Sắp tới." Cục diện bây giờ đang rất có lợi với Dương Vũ Mịch, đợi đến khi chương trình thực tế có tính quốc tế này được phát sóng, độ nổi tiếng của Dương Vũ Mịch sẽ tăng lên đáng kể, cộng thêm diễn xuất của cô trong bộ phim được chấm điểm không tệ, vì vậy cô giành được giải Ảnh hậu chỉ là vấn đề thời gian.

"Được rồi, tôi sẽ chuẩn bị quà cưới cho hai người." Tống Như cầm ly sâm banh lên, trên mặt nở nụ cười không có vấn đề gì, rất chói mắt.

Dương Vũ Mịch buột miệng tay của Bùi Lạc Phong ra, đi về phía Tống Như: "Tôi biết trong lòng cô rất khó chịu, chỉ cần sau này cô cách xa Lạc Phong một chút."

"Cô nghĩ quá nhiều rồi."

Tống Như không có hứng thú nói chuyện tiếp với mấy người bọn họ, cô bình tĩnh xoay người cùng chị Hy và Tiêu Dĩnh đi ăn thứ gì đó.

Thế nhưng Dương Vũ Mịch không có ý định buông tha cho cô như vậy, sau khi kết thúc bữa tiệc còn ngăn cản Tống Như.

"Bây giờ, cô đang là nghệ sĩ công ty giải trí Huy Hoàng, mà tôi sắp tới sẽ trở thành bà chủ của công ty này, cô đã thua rồi, cô đã thất bại hoàn toàn dưới tay tôi."

"Đừng tiếp tục vọng tưởng những thứ không thuộc về mình nữa, nếu như cô nhận ra vị trí của mình, vậy thì sau này tôi sẽ nói Lạc Phong để cho cô có phim để nhận... Nhueng cô nên nhớ kỹ, cô mãi mãi không thể vượt qua tôi."

"Được rồi, chúng ta đi trước đi, không cần phải lãng phí thời gian với cô ta." Bùi Lạc Phong dịu dàng ngọt ngào nhìn Dương Vũ Mịch, lúc ngẩng đầu lên nhìn Tống Như, trong mắt đã bắn ra ý lạnh: "Ý của Vũ Mịch chính là ý của tôi, sau khi trở về nước, tốt nhất cô nên phối hợp với sự sắp xếp của công ty."

Tống Như lạnh nhạt đáp lại: "Ngoại trừ điều này thì còn việc gì nữa không?"

Mặc dù cô bình tĩnh nói ra một câu này, nhưng lại làm cho Dương Vũ Mịch cảm thấy khó chịu: "Lạc Phong, anh có nghe thấy không, em có lòng tốt khuyên bảo cô ấy, cô ấy còn không biết tốt xấu như vậy!"

Bùi Lạc Phong nhìn Tống Như với ý tứ sâu xa khác: "Cô nên tỉnh táo một chút, tôi không thể quay lại ở bên cạnh cô nữa, mặc kệ cô làm ra chuyện gì để thu hút sự chú ý của tôi cũng không được, trong mắt tôi chỉ có một mình Vũ Mịch."

Trong cái nhìn của bọn họ, Tống Như chính là đau đến cực hạn cho nên mới không quan tâm đến mọi thứ như vậy, nghe thấy câu nói này của Bùi Lạc Phong, Dương Vũ Mịch càng thêm đắc ý, cô ta thấy mình đã hoàn toàn đánh bại Tống Như rồi.

"Chị Hy, chúng ta trở về đi, ở đây ồn ào quá."

"Cô!" Bùi Lạc Phong siết chặt năm đấm.

Bùi Uyển Linh gọi anh ta lại: "Thôi đi, Tống Như đã không còn cơ hội rồi, sau khi trở về nước, lại dầy dổ cô ta thật tốt về quy tắc của giới diễn viên."

"Em đã sắp xếp xong rồi, nếu tin tức này truyền về trong nước, đợi đến khi tiết mục này được phát sóng, Vũ Mịch chắc chắn rất nổi tiếng."

Bùi Lạc Phong nói, ôm bả vai của Dương Vũ Mịch.

Ở ngoài cửa, chị Hy hít sâu một hơi: "Tống Như, suýt chút nữa là chị không nhận được rồi, bọn họ quá kiêu ngạo, thật sự rất muốn để cho bọn họ biết được chân tướng."

Tống Như đã sớm nhận ra bộ mặt thật của người đàn ông cạnh bà kia, nhờ vậy mà chính mình mới có cuộc đời và tình yêu mới, sao có thể theo đuổi anh ta không buông chứ!

Tiêu Dĩnh ở bên cạnh gật đầu, tỏ vẻ tán thành.

"Vẫn chưa đến lúc." Tống Như bình tĩnh nói, định bước vào xe, bỗng nhiên nhìn thấy Jason dẫn theo hai trợ lý vội vàng đi tới đây.

"Tống Như, đợi một chút." Jason thở hổn hển: "Cũng may đuổi kịp rồi, tôi có một tin tức rất tốt muốn nói với cô, không biết cô có muốn tiếp nhận nó hay không?"

Trợ lý của ông ta đưa cho cô một bản hợp đồng.

"LKU chính là một thương hiệu xa xỉ có mối quan hệ hợp tác lâu dài với công ty chúng tôi, sau khi bọn họ xem đoạn phim của cô, muốn mời cô làm người phát ngôn cho nhãn túi phiên bản giới hạn của quý tiếp theo, trở thành người phát ngôn duy nhất ở châu Á."

Thương hiệu này có một cửa hàng cung cấp đặc biệt ở trong nước, phiên bản giới hạn mỗi năm đều bán sạch trong vòng mấy ngày, hơn nữa giá cả lại rất cao, là thương hiệu mà những người phụ nữ ở tầng lớp thượng lưu yêu thích nhất.

Có thể nhận được sự ưu ái của thương hiệu này, đó chính là một cơ hội tốt đối với Tống Như.

"Tôi vốn định bàn bạc tỉ mỉ với vô trong bữa tiệc, thế nhưng người của giải trí Huy Hoàng... Tôi biết những điều đó là chuyện riêng của cô, hơn nữa cơ hội lần này rất tốt, tôi muốn giới thiệu ký kết đơn độc với các cô, sau đó sẽ thông báo cho bên môi giới công ty."

Tống Như hiểu rất rõ cơ hội lần này hiếm thấy cỡ nào, trong con người của cô lóe lên tia kích động: "Jason, đây quả thật là một tin tức rất tốt."

"Cô đồng ý tiếp nhận sao?"

"Đương nhiên! Hơn nữa tôi cũng rất chân thành cảm ơn ông, dưới tình huống như thế này ông vẫn bằng lòng giúp đỡ tôi." Tống Như mỉm cười, giơ tay về phía Jason.

"Cô sẽ trở thành Ảnh hậu Kim Vũ một lần nữa, thậm chí sẽ có được vinh quang cao hơn, có thể trợ giúp cho cô đó chính là vinh hạnh của tôi." Jason cười đáp lại.

Chị Hy và Tiêu Dĩnh suýt chút nữa hét toáng lên, lúc Dương Vũ Mịch liên tục làm người phát ngôn cho những sáng phẩm không được nhập vào lưu truyền trong nước, Tống Như đã đứng trên một bậc thang khác, độ cao của cô không thể so sánh với Dương Vũ Mịch kia được.

Đợi sau khi bọn họ biết được tin tức này, chắc chắn sẽ tức giận đến lật bàn: "Tôi sẽ hẹn thời gian với bọn họ."

"Cảm ơn ông."

Jason đưa mắt nhìn xe của Tống Như rời khỏi, cũng may là ông không nghe theo lời Bùi Uyển Linh, nếu không đã bỏ lỡ cơ hội hợp tác với một diễn viên tốt như vậy.

Tống Như ngăm nhìn phong cảnh bên ngoài cửa sổ, nở một nụ cười thoải mái.

"Bùi Lạc Phong đã sắp xếp vé máy bay cho chúng ta vào ngày mai, lần này lại muốn trì hoãn nữa, không biết bọn họ có đồng ý hay không?"

"Bùi Uyển Linh muốn để cho Dương Vũ Mịch hoạt động ở bên này mấy ngày, muốn quen biết thêm một số nhà sản xuất và đạo diễn, bảo em về nước trước không phải là để mở đường cho Dương Vũ Mịch sao, tuyên bố với truyền thông ở trong nước rằng Dương Vũ Mịch mới là nữ chính trong việc quay show lần này."

"VẬY..." Tiêu Dĩnh nhìn về phía Tống Như thăm dò ý tứ của cô.

"Em không đi, Dương Vũ Mịch kia sẽ không có cơ hội lãng nhục em một lần nữa, cô ta sẽ rất vui mừng."

Tống Như căn bản không để tâm đến những lời mĩa mai không liên can đó.

"Chị lập tức lùi vé máy bay lại." Chị Hy nói: "Tốt nhất là đợi đến khi chương trình được phát sóng cùng với bọn họ, để xem vẻ mặt tức giận của Dương Vũ Mịch sẽ như thế nào, nghĩ đến đó đã cảm thấy rất thoải mái."

"Tiêu Dĩnh, chị đi tìm hiểu rõ thương hiệu LKU này một chút, nếu như muốn hợp tác, em muốn chuẩn bị cho thật tốt."

Bùi Lạc Phong vừa đưa Dương Vũ Mịch trở về nơi ở, lập tức nhận được điện thoại của chị Hy, tức giận hét lên: "Trong mắt mấy người còn có Tổng giám đốc là tôi không?"

Nhiều lần từ chối sự sắp đặt của công ty, quả thật đã không để anh vào mắt rồi.

"Dù sao thì chúng tôi về nước cũng không có việc gì làm, ở nơi này tự chi tiêu giải sầu, không thành vấn đề đúng không?" Nói xong, chị Hy dứt khoát cúp điện thoại.

Dương Vũ Mịch tới gần nhìn tên hiển thị trên màn hình, mỉm cười kéo cánh tay của Bùi Lạc Phong: "Thôi được rồi, cô ta đã bị đánh bại dưới tay em, để cô ta ở lại đi, để xem em nhục nhã cô ta thế nào!"

"Lạc Phong... chúng ta đã sắp đính hôn rồi, em không hy vọng anh phiền lòng vì cô ta."

Cô dịu dàng dựa vào ngực của Bùi Lạc Phong: "Em muốn trong lòng anh chỉ có em và con của chúng ta thôi."

Điều Bùi Lạc Phong cần chính là một người phụ nữ nghe lời như vậy, anh ta ôm Bùi Lạc Phong: "Được." Mặc kệ Tống Như sống hay chết cũng không liên quan gì đến anh.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 61: Thuộc Về Cô

Lúc Bùi Uyển Linh đang trải đường cho Dương Vũ Mịch, dẫn cô ta đến gặp mặt, ăn cơm với các đạo diễn thì Tống Như đã lấy được hợp đồng của LKU, đây là chuyện mà tầng lớp cao cấp của giải trí Huy Hoàng luôn mơ ước, cho nên không hề từ chối.

Mấy ngày sau chương trình phát sóng.

Một chương trình thực tế hoàn toàn mới, lại sớm tuyên truyền ra bên ngoài rằng sẽ có hai cô gái châu Á tham gia tiết mục, điều này đã thu hút sự quan tâm ở khắp nơi, trong nháy mắt đã trở thành một xu hướng.

"Ngày hôm nay cô đã xem chưa? Tập này hay quá rồi."

"Đúng vậy, tôi đã xem ba lần rồi. Nữ diễn viên đó diễn xuất sắc rồi, hơn nữa còn xinh đẹp như vậy!"

"Thật không vậy? Tôi vẫn chưa xem, bây giờ tôi lập tức tải về xem!"

Trong vòng mấy tiếng ngắn ngủi lượng download đã đột phá vô số lượt, trên các diễn đàn Google đều bàn luận sôi nổi những đoạn video, clip ngắn trích từ chương trình được điên cuồng truyền tải trên mạng, tất cả hình ảnh đều tập trung vào người Tống Như.

Cô trở thành nữ ngôi sao châu Á, hot search ừn ừn kéo tới đã làm cho tên tuổi của cô vô cùng nổi tiếng.

Mức độ quan tâm của chương trình đã đạt đến trình độ trước nay chưa từng có, rất nhiều đạo diễn và các nhà sản xuất đều muốn lấy được số điện thoại của nữ diễn viên này, khuôn mặt, kỹ năng diễn xuất và vẻ ung dung tự nhiên khi đối mặt với ống kính của cô, đã thu hút rất nhiều fan hâm mộ...

Chương trình kỳ này có thể nhận được sự phản hồi tốt như vậy, cũng có sự liên quan rất quan trọng từ những diễn viên tham gia tiết mục, Dương Vũ Mịch cho rằng danh tiếng của mình nhất định sẽ vượt qua Tống Như, không nghĩ tới... cô lại làm nền cho Tống Như.

Trên hot search, diễn đàn, Google căn bản không có tên cô. Giống như lúc quay chương trình, chỉ mới có một mình Tống Như.

Cô ngồi trước màn ảnh, nhìn vẻ mặt của Tống Như khi phỏng vấn, lại ngồi nhìn kỹ năng diễn xuất của cô ta trong những đoạn phim, không thể không thừa nhận cô quả thật không bằng Tống Như, khoảng cách giữa hai người bọn họ quá xa đến mức không thể nào tưởng tượng được.

Nhưng mà... cô không thể nào chịu thua như vậy.

Hai ngày sau, phía bên nhà đầu tư đã tổ chức một buổi tiệc chúc mừng.

Là nữ ngôi sao tham gia vào tiết mục, đương nhiên Tống Như và Dương Vũ Mịch cũng tới tham dự.

Dương Vũ Mịch đã thay đổi phong cách lộng lẫy của ngày thường, đổi một chiếc váy cao cổ hở lưng, kết hợp với một chiếc lắc tay kim cương tinh xảo trên cổ tay, bộc lộ ra hết vẻ tao nhã xinh đẹp của mình, cô vẫn ôm cánh tay của Bùi Lạc Phong, nở nụ cười ngọt ngào, bên cạnh còn có Bùi Uyển Linh cùng ra trận với bọn họ.

Cô tiến lên hai bước đã thấy Tống Như đang đứng trò chuyện với Jason.

"Cô vẫn chưa về nước sao? Vậy thì chúng ta có thể cùng nhau trở về, tôi đã nhận được không ít tiền phát ngôn nên phải nhanh chóng trở về làm việc." Dương Vũ Mịch muốn đánh phủ đầu với Tống Như.

"Với cơ thể của cô vẫn có thể vất vả như vậy sao?" Tầm mắt của Tống Như lướt qua bụng dưới của cô ta: "Vẫn nên nghỉ ngơi nhiều hơn."

Dương Vũ Mịch hừ lạnh, đang muốn phản kích, bỗng dưng có bảy tám thợ quay phim xông tới, khuôn mặt của cô lập tức nở nụ cười tươi, chuẩn bị tiếp nhận phỏng vấn, nhưng không nghĩ tới ống kính và micro của bọn họ đều hướng về phía Tống Như.

"Cô Tống..."

"Tiết mục lần này đã nhận được phản hồi rất tốt, cô có gì muốn nói với khán giả không?"

Jason vội vàng dẫn theo vệ sĩ che chở cho Tống Như đi vào trong đại sảnh của buổi tiệc, tránh những cuộc phỏng vấn của thợ quay phim, còn Dương Vũ Mịch thì đứng ở bên đó, các thợ quay phim chỉ chụp cô mấy tấm đơn giản rồi đi vào trong.

"Vũ Mịch, không sao." Bùi Lạc Phong vỗ vỗ vai của Dương Vũ Mịch, anh ta vẫn chưa chú ý tới tin tức trên mạng, cũng không biết tình hình đã phát triển như thế nào rồi.

Mà Bùi Uyển Linh ở bên cạnh thì ánh mắt thâm trầm lạnh lùng.

Bởi vì sự xuất hiện của Tống Như cho nên trong đại sảnh vang lên những tiếng vỗ tay hoan hô, người dẫn chương trình đã theo yêu cầu của nhà đầu tư, mời Tống Như và Dương Vũ Mịch lên sân khấu.

"Tôi rất lấy làm vinh dự được giới thiệu cho mọi người biết hai cô gái này đều là nghệ sĩ của công ty giải trí Huy Hoàng, cô Tống Như và cô

Dương Vũ Mịch."

Dường như ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung vào Tống Như, không nghĩ tới bản thân cô còn xinh đẹp nho nhã hơn so với trong ống kính.

Nhưng ấn tượng của bọn họ với Dương Vũ Mịch cũng không sâu đậm.

"Cô ta không biết diễn xuất, vừa nhìn đã biết là giả."

"Đúng vậy, phần phía sau của cô ta, tôi đều trực tiếp bấm qua, có thể là người mới của công ty bọn họ được kèm theo."

"Lúc cô ta diễn chỉ biết trừng mắt, kém xa Tống Như."

Những tiếng bàn luận này đã làm cho Dương Vũ Mịch rất lúng túng, cô ta cho rằng đây chính là thủ đoạn của Tống Như, xố ý đùa giỡn cô, bắt tay với Jason để cho cô ta phải khó xử, vì vậy trừng mắt nhìn Tống Như: "Không nghĩ tới cô lại ác độc như vậy, chúng ta đều là nghệ sĩ của giải trí Huy Hoàng, cô hủy hoại tôi như vậy thì có lợi ích gì cho cô chứ? Mua chuộc người khác để nhục nhã tôi, thủ đoạn thấp hèn này của cô làm cho người khác phải buồn nôn."

"Cái gì?" Tống Như lạnh lùng nhú mày, cô cảm thấy trí tưởng tượng của Dương Vũ Mịch quá phong phú rồi, cô là dựa vào thực lực chứ không phải dựa vào thủ đoạn đê tiện ở sau lưng như bọn họ, cô khinh thường những chuyện như vậy.

"Các người đều cùng một phe... đáng lý ra tôi không nên đến hoạt động này!"

Dương Vũ Mịch dậm chân đi xuống sân khấu, bên phía nhà đầu tư nhìn thấy cảnh tượng này thì trao đổi với nhân viên một lát, sắc mặt của bọn họ đều trở nên nghiêm nghị, nữ diễn viên này không hề biết lễ phép.

Jason đi tới, nghe thấy Dương Vũ Mịch đang oán giận với Bùi Lạc Phong.

"Những người này thật quá đáng, nhất định là bị tiền của Tống Như mua chuộc rồi..."

"Cô Dương, ngày hôm nay những người có mặt ở đây đều là người trong chương trình kỳ này, diễn xuất của cô và Tống Như rõ như mặt trời ban trưa, bây giờ hành động của cô rất không chuyên nghiệp và lý trí."

"Ha, từ lúc bắt đầu ông đã thiên vị Tống Như rồi, ai biết có phải giữa hai người có quan hệ mờ ám gì không chứ?"

"Lời nói của cô quá vô lý! Chỉ dựa vào kỹ năng diễn xuất của cô, chúng tôi rất hối hận khi đã mời cô tham gia chương trình, cô hoàn toàn là một người trong suốt, có bao nhiêu người xem chương trình của tôi đều cảm thấy cô rất kém cỏi."

"Ông nói vậy..."

"Nói vậy? Cô cứ đọc bình luận trên mạng đi."

Dương Vũ Mịch nhìn những người xung quanh bàn tán ầm ĩ, nhìn thấy sự khinh thường trong mắt bọn họ, tim cô bị ai đó bóp chặt: "Lạc Phong... bọn họ nói thật sao?"

Cô chính là nghệ sĩ có tiền đồ nhất của giải trí Huy Hoàng, còn nhận được nhiều quảng cáo như vậy, sao có thể nói là không hề có kỹ năng diễn xuất chứ.

Cô hoàn toàn trở thành đá kê chân của Tống Như, nhìn thấy Tống Như đứng trên sân khấu chói lọi, Dương Vũ Mịch giống như bị người khác tát mạnh vào mặt.

Không hề có kỹ năng diễn xuất, tự đại, ngông cuồng...

Cô có thể đứng ở đây đều là vì mặt mũi mà bọn họ nhìn vào công ty, nếu không thì Dương Vũ Mịch cô đã bị người khác ngăn cản ở trước cửa.

Lao đảo lùi một bước cô nắm chặt tay Bùi Lạc Phong: "Không thể nào..."

Trong mắt những người này chỉ có Tống Như, ngay cả Tống Như cô cũng không thẳng được, vậy thì sau này sao có thể bàn bạc chứ!

"Lạc Phong, em không thể không có một chút cảm giác tồn tại đúng không, nhất định là Tống Như đã cố ý giở trò ở phía sau, cô ta đổ kị em cho nên mới đối xử với em như vậy."

Bùi Lạc Phong gật đầu: "Tống Như, cô hơi quá đáng rồi đó."

Lời nói của bọn họ không hề có căn cứ, vì tìm một chút an ủi mà muốn hất nước bắn lên người Tống Như.

"Tôi sao? Lúc quay chương trình tất cả mọi người đều nhìn thấy rõ ràng, nhân vật là do chính cô ta lựa chọn, diễn xuất cũng do chính cô ta diễn, chẳng lẽ tôi còn có thể chi phối hành động của cô ta sao, bản thân cô ta không có năng lực, có liên quan gì đến tôi cơ chứ."

"Không..."

"Nếu như mấy người thật sự muốn nâng đỡ cô ta, sao không nghĩ cách nâng đỡ chính cô ta, chẳng lẽ cả đời này chỉ dựa vào cộ nhiệt sao?"

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 62: Không Kịp Trở Tay

Tống Như uống một chút rượu sâm banh trong ly, Jason nhìn đồng hồ, đi lên bục, tuyên bố với mọi người: "Thưa các vị, hôm nay còn có hai vị khách đã tới đây, họ là người phụ trách của LKU."

Mọi người kinh ngạc.

Nhân hàng này khi làm việc yêu cầu rất cao, có rất ít người có thể tạo quan hệ với họ, không biết hôm nay họ đến đây vì ai.

Bọn họ vừa xuất hiện đã tuyên bố một tin quan trọng: "Hôm nay chúng tôi đến là vì người phát ngôn cho sản phẩm mới của chúng tôi, cô Tống Như! Cô ấy sẽ trở thành người phát ngôn cho toàn bộ khu vực châu Á của sản phẩm chúng tôi."

Cơ hội mơ ước của bao nhiêu người đã rơi vào tay Tống Như rồi.

Cô ấy sẽ trở thành minh tinh nổi tiếng số một, đằng sau số chi phí được trả không tòi, là một bước tiến rất lớn của cô.

Dù Dương Vũ Mịch có nhận bao nhiêu hợp đồng phát ngôn nhỏ đi nữa, cũng không thể nào bằng được một lần quay này, cô tức đến trắng bệch cả mặt, đầu óc điên cuồng, nếu không phải đang dựa vào Bùi Lạc Phong thì đã ngã rồi.

Tất cả những lần đại diện phát ngôn khác của Dương Vũ Mịch không thể so sánh với lần hợp tác này với LKU của cô ta.

"Cô không được sự cho phép của công ty, tự ý nhận hợp đồng?" Bùi Lạc Phong không quan tâm cái khác, kéo Tống Như nói.

Nghe được tin tức ấy vào lúc này, Bùi Lạc Phong và Bùi Uyển Linh đều thấy mình như bị Tống Như chơi một vố, bọn họ đổ bao nhiêu tiền để nâng đỡ Dương Vũ Mịch, lại bỏ ra bao nhiêu tâm huyết để liên hệ cho lần quay chụp này, không ngờ lại để cho Tống Như được lợi.

Bùi Lạc Phong không thể chấp nhận được.

"Chuyện của cô với tôi có thể giải quyết riêng tư, cô làm như vậy rõ ràng đang làm khó công ty!"

"Làm khó?" Tống Như chậm rãi quay người lại: "Hợp đồng được lãnh đạo cao cấp của công ty giải trí Huy Hoàng chấp nhận, đóng dấu của Hội đồng giám đốc, nếu các anh không tin thì có thể đi hỏi, còn nữa tôi phía nhắc anh một điều, tôi và Dương Vũ Mịch đều là nghệ sĩ ký hợp đồng cùng công ty, anh thiên vị như vậy không sợ không giữ được cái ghế giám đốc à."

Nhà họ Bùi tuy nắm giữ phần lớn cổ phần, nhưng hội đồng cao cấp vẫn có quyền cách chức Bùi Lạc Phong.

"Cô dám uy hiếp tôi?"

Bùi Lạc Phong tức đến không thở nổi, khó tin mà nhìn Tống Như, không ngờ cô sẽ nói những lời như vậy, nhưng anh ta lại không thể phản bác, anh tiêu bao nhiêu tâm huyết lên người Dương Vũ Mịch, kể cả lần chụp ảnh ở nước ngoài này, muốn cho Dương Vũ Mịch vui, tài khoản của công ty đã tổn bao nhiêu khoản phí không rõ ràng, nếu để đến tia hội đồng cấp cao, anh ta...

Anh cố gắng hết mức để hội đồng nâng đỡ Dương Vũ Mịch, cuối cùng lại để Tống Như nổi tiếng hơn!

Mặt khác, qua lần thất bại này, danh tiếng của Dương Vũ Mịch sẽ vô cùng sa sút, sau này làm sao trải đường, tìm tài nguyên cho cô ấy được nữa?

Đủ loại khó khăn khiến cho chị em nhà họ Bùi lo lắng không yên, chỉ muốn xé nát Tống Như làm trăm mảnh, cô ta nằm mơ cũng không tin được cô có thể lấy được danh hiệu người phát ngôn của LKU, sau này ở Huy Hoàng, không ai có thể bằng được Tống Như.

Làm loạn như vậy, người bị chỉ trích chỉ có thể là Dương Vũ Mịch.

"Đưa cô ấy đi!" Bùi Uyển Linh thấy Dương Vũ Mịch đã ngây ngốc ra, vội vã giục Bùi Lạc Phong.

Ba người như thấy sợ mà chạy, vừa lên xe, Dương Vũ Mịch đã òa khóc.

Bùi Lạc Phong thấy cô ta khóc đáng thương như vậy, trong lòng tức cũng bất lực: "Chị, bây giờ phải làm sao? Cứ để Tống Như tái xuất à?"

"Cô ta công khai khiêu khích chị, muốn tái xuất? Nằm mơ à."

Một bên khác, Dương Gia Cửu ngồi trong phòng làm việc, nghe trợ lý báo cáo công việc.

Ánh mắt anh đầy lạnh lùng: "Theo dõi động tĩnh của Bùi Uyển Linh, tôi không muốn cô ta ảnh hưởng gì đến Tống Như."

"Vâng, thưa giám đốc."

Mạng thông tin giải trí Đại Thiên vô cùng nhanh nhạy, giúp anh có thể biết được kế hoạch của Bùi Uyển Linh, nếu có kẻ dám động vào người phụ nữ của anh, thì dsuwnfg trách anh không nường tay.

Nhìn đồng hồ trên tay, lấy áo khoác từ móc áo xuống, lái xe đi đến bữa tiệc ở khách sạn.

Mười phút sau, Tống Như xách túi đi ra, đã thấy Dương Gia Cửu cầm một chiếc ô màu xanh đứng ở bên đường đợi mình, thành phố được cơn mưa rửa sạch, trở nên vô cùng yên tĩnh, xò nghe tiếng giày cao gót của mình, bước đến trước mặt anh.

"Sao anh lại tới?" Đôi mắt long lanh của cô đầy ý cười.

Ngày mai bọn họ phải về nước rồi, Dương Gia Cửu ở đây với cô lâu như vậy, những tài liệu cần ký đã chất thành đống rồi.

"Nhớ em."

Đôi môi mỏng giương lên, lộ ra nụ cười mềm mại, cởi áo khoác ngoài khoác lên vai cô, đưa ô đến tay Tống Như, rồi bế cô lên, ánh mắt như của vị đế vương nhìn đồng nghiệp thì lạnh lùng, chỉ dịu dàng khi nhìn cô.

"Bãi đỗ xe rất xa."

Tống Như không có ý gì là từ chối, như chim nhỏ dính người mà dựa vào bờ ngực anh, nũng nịu nói: "Chỉ muốn ngày mai không bao giờ đến, em mong được cùng anh đi mãi."

"Nếu em thích, chúng ta có thể sống ở đây." Giọng Dương Gia Cửu trầm ấm mà dễ nghe, lúc nói lời này, chẳng có chút do dự.

Lời này ngọt đến tận tim Tống Như, cô nghiêm túc nhìn Dương Gia Cửu: "Được, đợi đến lúc em nghỉ hưu rồi, chúng ta đến đây sống an nhàn về tuổi già."

Dương Gia Cửu nhìn cô, bước đi nhanh hơn.

"Sao vậy?" Tống Như mở to mắt, ôm chặt cổ anh.

"Anh đợi không được, muốn em."

...

Tống Như lấy lại được công việc, Tống Như trở thành Ảnh hậu, Ảnh hậu số một của giải trí Huy Hoàng.

Một diễn viên đóng thế từng bị tất cả mọi người hiểu lầm, đã vượt lên ngoạn mục, diễn xuất trước ống kính cực kỳ tốt, ngũ quan tinh xảo chinh phục toàn thế giới.

Cộng thêm với việc trở thành người phát ngôn duy nhất châu Á của LKU, giá trị của Tống Như tăng lên gấp mười lần.

Fans trong nước tự động thành lập fandom lớn, sức ảnh hưởng của Tống Như trong giới càng ngày càng lớn, so với Dương Vũ Mịch, kẻ tiểu tam đã cướp chồng chưa cưới của cô, cô đã dùng thực lực của mình để chứng minh những chuyện cũ kia chỉ là lời bịa đặt.

Dương Vũ Mịch sắp thực hiện được mộng đẹp của mình, lại như con thuyền va phải tảng băng, chìm vào đáy biển, cô ta đau khổ đập bàn: "Cô ta chắc chắn đã dùng thủ đoạn!"

Rõ ràng là muốn lợi dụng Tống Như, dấn lên đầu cô ta để thu lợi, cuối cùng, lại thành trò cười. Dương Vũ Mịch dù thế nào cũng không nuốt nổi cục tức này.

Bùi Uyển Linh và Bùi Lạc Phong cũng vô cùng tức, nhưng bình tĩnh hơn cô.

"Vũ Mịch, chuyện lần này đã thế rồi, qua được cửa này, cô không được lộ mặt, nhỡ bị quay phim quay được, người bị hại là cô đó." Bùi Uyển Linh nói, quay đầu nhìn Bùi Lạc Phong: "Ban giám đốc cho em áp lực rất lớn, chuyện này phải có kế hoạch dài."

"Chị, bây giờ đã loạn cả lên rồi, chị bảo em phải làm thế nào?" Bùi Lạc Phong vuốt mày.

"Có thể nhờ chú, hoặc là..."

Bùi Uyển Linh cũng mong chuyện này có cơ hội xoay chuyển, chú của bọn họ là Phó Tổng giám đốc của một công ty đầu tư lớn ở nước ngoài, nếu chú ấy lộ diện, chắc chắn có thể ngăn chặn Tống Như.

Chỉ là quan hệ giữa Bùi Lạc Phong và chú ấy vẫn không tốt, mấy năm nay ít liên lạc.

"Hơn nữa, đầu óc em bây giờ rối rắm, không muốn nhắc đến chuyện này nữa." Bùi Lạc Phong đứng dậy, có hơi mất kiên nhẫn.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 63: Công Ty Quyết Định

Bùi Uyển Linh đang muốn khuyên vài câu thì chuông điện thoại vang lên, là điện thoại của công ty, cô nghe trợ lý nói, vô cùng kinh ngạc: "Tôi..."

"Chị Bùi, giám đốc rất tức giận, bởi vì lần quay "Hậu trường" lần này tạo thành ảnh hưởng xấu cho công ty, ý của ngài ấy là cô về nước nghỉ một thời gian, cho cô nghĩ dài ngày."

"...Cái gì?" Đầu óc Bùi Uyển Linh một mảng trống rỗng, cô không thể ngờ lần này ngài ấy sẽ can thiệp vào: "Tổng giám đốc ở đâu, tôi đi gặp ngài ấy!"

"Không cần đâu, người ấy đã lệnh cho người khác thay cô rồi, lần này cô đã quá đáng rồi, Tổng giám đốc không biết mối quan hệ giữa cô và Dương Vũ Mịch, nếu mà biết, sợ sẽ không để cô nghỉ dài ngày đâu, nếu công ty truy cứu trách nhiệm pháp lý, cô hoàn toàn sẽ không có chỗ đứng trong ngành này nữa."

"Hơn nữa, chuyện lần này đã khiến công ty tổn thất hàng triệu tiền mặt, tôi thấy nếu cô còn không đi, thì phải chịu trách nhiệm thôi."

Chỉ trong vài phút, cổ găng phấn đấu bao năm của Bùi Uyển Linh đều mất sạch, thậm chí đến cơ hội gọi điện cầu xin đối phương cũng không có, đã bị phán tử hình.

Giờ mặt mũi cô mất hết, không thể ngẩng đầu lên được, ánh mắt mơ hồ cô ánh lên tia lửa giận: "Lạc Phong, đã kết thúc rồi, chị bị con Tổng Như hại thảm rồi."

Cô lợi dụng tài nguyên của công ty để trải đường thảm cho Dương Vũ Mịch, bôi xấu Tống Như lại bị tổ đạo diễn coi thường, ảnh hưởng hình ảnh của công ty, cuối cùng Tống Như nổi tiếng nhờ lần quay này, kết quả khiến người ta trở tay không kịp này khiến lãnh đạo không vui, chỉ là... cô ta không cam lòng.

Dựa vào cái gì mà Tống Như có thể trèo đầu cười cổ cô ta!

"Chị, chị không sao chứ?" Bùi Lạc Phong có hơi sợ nhìn ánh mắt của cô.

"Chị phải về... phải về nước!" Bùi Uyển Linh dường như phát điên, cô ta đi lại trong phòng, miệng không ngừng lẩm bẩm: "Tôi phải phá hoại Tống Như, lợi dụng cô ta rồi đi lên lần nữa!"

Bùi Uyển Linh xuất thân từ người quản lý, nâng đỡ giúp mấy minh tinh nổi tiếng thì nhậm chức ở nước ngoài, không thể để Tống Như tái xuất được.

"Chị, chị bình tĩnh một chút."

Bùi Lạc Phong nhìn Dương Vũ Mịch, đi đến cạnh cô ta, thấp giọng khuyên: "Lần này chúng ta lợi dụng Tống Như, đã làm xấu mặt cô ta rồi, cô ta sao có thể đồng ý giúp đỡ chị? Còn nữa, Tiêu Dĩnh là nội gián chúng ta đưa tới cho cô ta."

"Tiêu Dĩnh? Em cảm thấy cô ta còn là người của chúng ta sao?" Bùi Uyển Linh nâng tay, bảo Bùi Lạc Phong đừng nói nữa: "Chị đã quyết định rồi, nếu Tống Như đã quay lại, chị sẽ giúp cô ta, vào lúc cô ta nổi tiếng nhất, sẽ hủy hoại cô ta hoàn toàn! Chị phải để tất cả mọi người biết, người nâng đỡ cô ta, là chị!"

Tất cả quyết định của Bùi Uyển Linh là vì chính bản thân cô ta.

Nhưng Dương Vũ Mịch ngồi không yên được, nếu thế thì cô ta đi theo Tống Như còn dễ dàng hơn.

"Chị Uyển Linh, giờ chị quá kích động, chúng ta ngồi lại nghĩ kỹ, có lẽ sẽ có cách khác." Một khi Tống Như được công ty nâng đỡ, cô ta sẽ không còn chỗ đứng nữa, cô ta không thể để chuyện này xảy ra.

Tâm tư của Dương Vũ Mịch, Bùi Uyển Linh quá hiểu, cô ta hừ lạnh: "Tôi rơi vào bước hôm nay, đều là vì cô, cô đã có Lạc Phong, sẽ trở thành con dâu nhà họ Bùi, còn muốn làm minh tinh đứng đầu gì nữa? Trên thế giới này, làm gì có chuyện hoàn hảo đôi đường."

Cô ta xách túi, mở cửa rời đi.

Dương Vũ Mịch nghe thế rất khó chịu, đúng là cô ta có Bùi Lạc Phong, nhưng thế thì sao? Đè ép Tống Như, trở thành nữ minh tinh hạng nhất vẫn là ước mơ của cô ta.

"Vũ Mịch, em đừng tức giận, chuyện này để về nước rồi nói." Bùi Lạc Phong cũng không thể không thỏa hiệp, chậm rãi an ủi Tống Như.

Dương Vũ Mịch cười, dựa vào Bùi Lạc Phong: "Em có thể hiểu, chị Uyển Linh nói đúng, em đã có anh rồi, còn mong gì nữa! Anh biết đấy, vốn dĩ em không quan tâm danh lợi, chỉ quan tâm anh."

"Vũ Mịch, em thật quá hiểu lòng người." Bùi Lạc Phong vui vẻ ôm Vũ Mịch: "Anh đi mua vé máy bay ngay, chúng ta lập tức về nước, chuẩn bị đính hôn."

Anh ta tưởng mình đã tìm được người phụ nữ toàn tâm toàn ý vì anh ta, hơn nữa người này sẽ không giống như Tống Như, chỉ là Bùi Lạc Phong quá chìm đắm vì nụ cười của Dương Vũ Mịch, mà không để ý đến ánh mắt âm hiểm của cô ta.

...

Lần này Tống Như được người ta nâng đỡ, nên khi ra sân bay phải cẩn thận để không lộ ra quan hệ giữa cô và Dương Gia Cửu, bọn họ phải đi tách nhau ra.

"Ở sân bay sẽ có fans đợi em, anh về trước, em bây giờ không thể có scandal được."

Tống Như có hơi hổ thẹn, cô muốn công khai đứng cùng anh, dù gì cô cũng là vợ anh! Nhưng đồng thời cô cũng hiểu, Dương Gia Cửu trân trọng cục diện này.

Thế là Tống Như cười dịu dàng, nhẹ nhàng ôm Dương Gia Cửu: "Ngày chúng ta công khai kết hôn không còn xa nữa, em chỉ muốn để cả thế giới biết chúng ta là vợ chồng."

Dương Gia Cửu ôm eo cô, hôn một nụ hôn chiều chuộng, ánh mắt như sao sáng mà nhìn gương mặt Tống Như: "Gặp em ở nhà nhé."

Cô rất đẹp, anh chỉ muốn nói cho cả thế giới biết, nhưng anh biết cái đẹp của cô là thuộc về sân khấu, hơn nữa, rồi cô sẽ trở thành minh tinh nổi tiếng thế giới, anh sẽ vì ngày đó mà cố gắng cùng cô, chờ đợi cùng Tống Như...

Diễn xuất của Tống Như mọi người đều đã chứng kiến, lượng fans ngày càng gia tăng, quan trọng nhất là, cô trở thành người phát ngôn của LKU, bao nhiêu minh tinh mở ước còn không được...

Rất nhiều người nói Tống Như may mắn, nhưng khi xem cô diễn, mọi người đều biết diễn xuất của cô đã bị vùi dập quá lâu.

Khi Tống Như che đậy kín mít, cùng chị Hy và Tiêu Dĩnh vừa đi ra sân bay, đã bị fans nhận ra.

"Tổng Như, ký tên cho tôi với!"

"Tổng Như, anh thích em..."

Tiếng hét rất lớn, khung cảnh khoa trương như thế này, làm khóe mắt chị Hy hơi đỏ, Tiêu Dĩnh cũng rất xúc động, những fans này là sự khẳng định tốt nhất cho Tổng Như.

Vệ sĩ mà Dương Gia Cửu thuê cho cô ở bên cạnh nói: "Cô Tổng, xử lý thế nào đây?"

Thực ra Tổng Như có thể đi bên khu VIP, nhưng cô không làm vậy.

"Bọn họ ra đây đợi tôi, là vì ủng hộ tôi, tôi không thể làm họ tổn thương được." Tổng Như nói, rồi tháo mũ và kính đen xuống, đi gần hơn đến fans.

Nhan sắc cô không giảm đi chút nào so với khi trang điểm lộng lẫy, mà lúc cười lên càng thêm ấm áp hơn, cô đón lấy giấy và bút của fans trước mặt kiên nhẫn ký tên.

"Mọi người chú ý an toàn, không được chen lấn." Chị Hy ở bên cạnh nói.

Chỉ là thời gian có hạn, bọn cô phải lên máy bay, chị Hy chỉ đành nói với fans: "Máy bay sắp cất cánh rồi, những fans chưa được ký tên đợi lần sau nhé, còn rất nhiều cơ hội, cảm ơn mọi người vì đã ủng hộ Tổng Như..."

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 64: Danh Lợi

Chị Hy và Tiêu Dĩnh bảo vệ Tống Như đi vào cổng lên máy bay.

Sua khi Tống Như lên máy bay, vẫn nhìn về phía bên ngoài cửa kính, các fans của cô tay vẫn giơ poster, trong lòng cô vừa cảm động vừa cảm khái, bởi vì có sự yêu mến và ủng hộ của họ, cô mới có động lực để tiếp tục cố gắng.

Cô nhất định sẽ quay những bộ phim tốt hơn, để các fans của cô không phải hối hận vì đã ủng hộ cô.

"Tống Như, chị như là nhìn thấy trước đây." Chị Hy cảm động nói: "Lúc đó các fans của em cũng đều nhiệt tình như bây giờ."

Tống Như cười mỉm, không trả lời.

Con đường cô phải đi vẫn còn rất dài...

Sau khi máy bay hạ cánh, có rất nhiều fans vẫn đợi ở sân bay, nhưng thật ra chuyến bay của Dương Vũ Mịch và Bùi Lạc Phong cũng là vào ngày hôm nay!

Nhưng mà ở sân bay này không có một fan nào là đang đợi họ cả, lúc Tống Như đang bị fans vây quanh xin chữ ký, Bùi Lạc Phong cùng với Dương Vũ Mịch lại từ phía khác rời đi, hiu quạnh đến nỗi không ai hỏi han.

Trên đường đi, Bùi Lạc Phong cố gắng an ủi Dương Vũ Mịch, lo lắng cô bị đã kích sẽ ảnh hưởng đến sức khỏe và đứa bé trong bụng, nhưng anh

càng an ủi thì Dương Vũ Mịch lại càng phát hiện, cái sai của mình lớn đến nhường nào, anh hiểu sai tính cách của Tống Như, nhìn sai thực lực của cô ấy, nếu như lúc đầu anh không tuyệt tình như vậy có lẽ bây giờ vẫn còn chỗ để xoay sở.

Nghĩ đến thái độ bình tĩnh của Tống Như, lại cảm thấy hối hận, trước đây Tống Như chưa bao giờ đối xử với anh như vậy, nhưng bây giờ, cô ấy muốn hoàn toàn đàn áp Dương Vũ Mịch thậm chí là còn nuôi tham vọng ngự trị trên đỉnh vinh quang.

Vào một thời điểm nào đó trong tương lai, thành công mà Tống Như đạt được có lẽ anh ta cũng không thể nào tưởng tượng được.

Cứ như vậy mà buông cô ấy, hay nghĩ một cách khác...

Tống Như trở mình ngày càng nổi tiếng điều này đối với giải trí Huy Hoàng mà nói lại là một chuyện tốt, nhưng hễ Bùi Lạc Phong nhìn thấy Dương Vũ Mịch lại trở nên không vui, Tống Như hôm nay chà đạp Dương Vũ Mịch như vậy, sau này có lẽ sẽ tới phiên anh!

Trực giác nói cho anh biết, anh không thể ngồi yên chờ chết được nữa.

Sau khi đưa Dương Vũ Mịch về nhà, Bùi Lạc Phong trực tiếp đến công ty xử lý một số chuyện.

Dương Vũ Mịch đứng trên ban công lầu hai, vẻ mặt âm trầm đen sầm lại.

"Tôi muốn biết giám khảo của cuộc thi Ảnh hậu Kim Vũ này là ai?" Cô ta lạnh lùng nói với trợ lý của mình.

Vốn dĩ muốn mượn buổi chụp hình này để làm cho mình thật nổi bật, ai ngờ lại thành đem chuyện tốt cho Tống Như, nếu như lần bình chọn Ảnh hậu Kim Vũ này lại thất bại, cô còn giữ đứa bé trong bụng để làm gì nữa chứ!

Đúng là cô đã giành được tình yêu của Bùi Lạc Phong, nhưng tham vọng của cô đâu chỉ có như vậy là hết.

Nữ chủ nhân của giải trí Huy Hoàng thì sao? Cô muốn thắng, phải thắng Tống Như.

"Thật sự phải làm như vậy sao?" Ánh mắt phức tạp của trợ lý nhìn Dương Vũ Mịch: "Nếu như để Bùi tổng biết, tôi sợ chúng ta..."

Ngoại trừ quy tắc ngầm, Dương Vũ Mịch còn thứ gì để trao đổi nữa chứ? Nhưng nếu như cô thật sự đi tới biết này, thì gương vỡ e cũng khó lành.

"Tôi không sợ cô sợ cái gì? Sau lần quay phim này, thái độ của Bùi Uyển Linh đối với tôi cũng khác trước rất nhiều, cô ta còn muốn đi tận bốc Tống Như! Nói như vậy, đợi tới khi Tống Như thật sự thành công, tôi ở giải trí Huy Hoàng còn có đất dung thân chắc?"

"Cô sắp đính hôn với Bùi tổng, có lẽ nên nhân dịp này, nghỉ ngơi một chút..." Trợ lý tiếp tục khuyên giải.

"Nghỉ ngơi? Làm người phụ nữ của Bùi Lạc Phong tôi phải chấp nhận hy sinh cuộc sống của mình ư? Không, tôi không thể sống như vậy!"

Dương Vũ Mịch không giống với Tống Như, đến khi bị đàn ông ruồng bỏ, mới biết tìm đường lui cho mình, qua sự việc lần này, cuối cùng cô cũng ý thức được Bùi Lạc Phong không làm cho cô nổi tiếng được.

Cô ta chỉ muốn tìm một người đàn ông có thể đem lại lợi ích cho cuộc sống của mình nhiều nhất.

...

Dương Gia Cửu vừa bước vào cửa, liền ngửi thấy mùi vị thơm ngon của bữa tối, anh vội bước vào nhà bếp, hai tay ôm Tống Như lên, hôn vào môi

cô thật sâu.

"Anh..."

Cô chỉ vừa nói được một chữ, liền bị anh ấy ôm vào phòng ngủ.

"Đôi tay này là của một địa minh tinh trong tương lai, sau này việc bếp núc, cứ để anh lo!" Đôi mắt anh chăm chăm nhìn vào cô một cách sủng nịnh, con ngươi sáng lên tràn ngập tình yêu.

"Nhưng mà, em cũng muốn làm điều gì đó cho người đàn ông của em mà!" Tống Như vươn tay ôm lấy cổ của anh, nhẹ nhàng hôn lên làn môi mỏng đẹp của người đàn ông trước mặt: "Ăn cơm trước đã, sau đó... em tùy anh xử lí."

Tống Như nũng nịu khiến anh thật thoải mái, anh nhẹ nhàng cời bỏ cà vạt: "Lát nữa em đừng hồng hồng bỏ trốn."

"Tuân mệnh!" Tống Như tinh nghịch cười cười, tiếp tục ra nhà bếp làm cơm.

Một lát sau, một món canh cùng hai món rau được bày lên bàn.

"Nếu không ngon, Dương tiên sinh cũng đừng chê em đó." Tống Như tỉ mỉ múc cơm cho anh, nở nụ cười ngọt ngào.

"Tống Như, em chính là người phụ nữ đẹp nhất anh từng gặp."

Trước mắt người khác, cô chính là Ảnh hậu nổi tiếng, nhưng ở nhà cô chỉ là cô vợ bé nhỏ của anh thôi.

"Anh cũng là người đàn ông hoàn hảo nhất em từng gặp đó."

"Khen qua khen lại như vậy, cơm canh cũng sắp nguội rồi." Dương Gia Cửu cong môi tà mị, bắt đầu ăn cơm.

Cuộc hôn nhân không bình thường này nhưng lại chứa đựng một hạnh phúc bình thường như vậy, đây chính là điều mà nhiều người trong giới nghệ thuật khó mà có được. Sự đơn thuần của Tống Như tỏa ra ánh sáng lấp lánh rực rỡ, Dương Gia Cửu buông đũa xuống: "Lần này danh tiếng của Dương Vũ Mịch và giải trí Huy Hoàng đều bị ảnh hưởng nghiêm trọng, em nên cẩn thận một chút."

Anh nắm bắt tin tức luôn rất chuẩn xác, ngay lúc này đây anh có thể nhìn thấy trong mắt Tống Như mang theo một nỗi lo âu.

Không phải không tin thực lực của cô, mà tổng vòng xoáy showbiz này, người tâm cơ tính toán hơn thua quá nhiều, anh có thể bảo vệ Tống Như, nhưng không hy vọng cô gặp bất kì thương tổn nào.

"Em hiểu, em vẫn chưa nhận được bất kì cuộc gọi nào từ công ty, họ có lẽ vẫn đang bận rộn nghĩ đối sách, Bùi Lạc Phong tuy là Tổng giám đốc của giải trí Huy Hoàng nhưng có nhiều chuyện, vẫn phải thông qua ý của Hội đồng quản trị, em mới nhận lời làm người phát ngôn của LKU, bọn họ sẽ không thể nhắm vào em."

Bốn mắt chăm chăm nhìn nhau, tình cảm của đôi vợ chồng trẻ ngày càng nồng đậm, tựa như thế giới này chỉ còn hai người họ mà thôi.

Trong khi đó, giới điện ảnh trong nước nổi lên một trận bão táp.

Nghệ sĩ được lăng xê ở giải trí Huy Hoàng Dương Vũ Mịch dần trở nên hết thời, những chuyện xấu trong quá khứ bị người ta khơi mào ra, bao gồm việc cô ta làm sao mà chen chân vào tình cảm giữa Bùi Lạc Phong và Tống Như, chuyện cô ta vì muốn thăng vị mà bất chấp làm tiểu tam.

Fan club của cô ta lúc này chỉ còn một mảnh trống không, danh tiếng của Dương Vũ Mịch bị các hình ảnh trên mạng làm cho rơi xuống vực thẳm, cả giải trí Huy Hoàng này đều vì Dương Vũ Mịch mà bận rộn tới tấp tới tấp tới tấp, nếu không, đừng nói tới cạnh tranh giải Kim Vũ Ảnh hậu, cô ta ngay

cả một bộ phim cũng khó mà có được, tất cả tài lực mà công ty dùng để lãng xê cho cô ta đều đổ sông đổ biển cả rồi.

Sau khi sự việc đó được phát ra, cũng đủ để chứng minh năng lực của cô ta rồi, cô ta đích thực chỉ là một bình hoa di động, một ả chỉ biết lợi dụng thân thể để trở thành ngôi sao nữ hạng ba.

Có rất nhiều cứ dân mạng đã đem hết tất cả ảnh trước đây lưu lại đăng lên, và lại còn tập hợp lại đem ra so sánh biểu cảm thần thái của Dương Vũ Mịch trong tất cả các bộ phim cô ta đóng đều như một, nét diễn cứng ngắt, ánh mắt luôn lờm nguýt, kỹ năng diễn xuất không một chút tiến triển. Sự thật đã chứng minh, kỹ năng diễn xuất của cô ta vẫn còn nhiều thiếu sót cần cải thiện.

Nếu như không thể thay đổi cục diện này, thì không lâu nữa ba chữ Dương Vũ Mịch sẽ hoàn toàn biến mất khỏi giới giải trí, đây chính là điều tàn khốc nhất của thế giới nghệ thuật này.

Khi bạn thành công và nổi tiếng, cả thế giới sẽ luôn nhìn vào bạn, nhưng một khi đã đi sai đường thì vĩnh viễn sẽ không còn chốn quay đầu.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 65: Thay Đổi Người Quản Lý

Lại nhìn qua Tống Như, qua việc này cô không chỉ có thêm rất nhiều người hâm mộ, có rất nhiều đạo diễn nổi tiếng cũng ngỏ lời muốn hợp tác với cô, có hợp đồng quảng cáo với LKU làm khởi điểm, con đường phục hồi sự nghiệp ngày càng mở rộng, hơn nữa chất lượng của những hợp đồng làm người phát ngôn mà cô nhận cũng ngày càng cao hơn.

Trên danh nghĩa, Tống Như là nghệ sĩ của giải trí Huy Hoàng, cô có tiền đồ phát triển lớn như vậy, cấp cao trong công ty vô cùng hài lòng, nhưng Bùi Lạc Phong một chút cũng cảm thấy không vui.

Cục diện bây giờ hoàn toàn đi ngược với kế hoạch của anh, nếu như thật sự giống như lời của Dương Vũ Mịch nói, sau khi sự nghiệp của Tống Như thành công, cô cũng sẽ giảm đạp hạ bệ anh, phải làm sao bây giờ?

Anh ta đã mấy lần muốn gọi Tống Như về công ty để bàn chuyện hợp đồng, nhưng chị Hy vẫn lấy lý do kẹt lịch quay phim để từ chối, trong lịch sử của thế giới showbiz này, Tống Như ắt hẳn là một nghệ sĩ không thèm đếm xỉa đến việc ký hợp đồng với công ty nhất.

Tống Như không phải muốn trốn anh, mà là lần quay phim này đích thực là một cơ hội không dễ có được, cô muốn chuyên tâm vào công việc, ngày thứ hai sau khi kết thúc quay phim, Tống Như trở về công ty.

Vừa bước vào cửa, thư ký đã mời cô đến phòng làm việc của Bùi Lạc Phong.

"Tổng Như...mời ngồi." Bùi Lạc Phong nhìn thấy cô đến, biểu cảm tràn đầy phức tạp.

"Chị Hy nói anh tìm tôi có việc gấp." Tổng Như sắc mặt bình thản ngồi xuống ghế sofa, giữ một khoảng cách với Bùi Lạc Phong.

"Tình hình sau khi về nước thì cô cùn biết rồi, cô nhận được lời mời làm người phát ngôn cho LKU, công ty vui mừng cho cô, sau này cũng sẽ giúp cô tranh thủ nhiều nguồn tài lực, cho nên đừng tranh giành với Dương Vũ Mịch nữa, có được không?"

Tổng Như nhẹ nhàng ngược mắt lên, ánh mắt bình thường không chút lung lay.

"Tôi từng tranh giành với cô ta sao? Việc mà cô ta không có năng lực làm, tôi cũng làm được rồi, tôi cướp giật thứ gì của cô ta chứ? Không lẽ trong giới nghệ thuật này, những người giỏi hơn cô ta đều mắc nợ cô ta sao?"

"Tổng Như, cô nói như vậy..." Bùi Lạc Phong cứng họng, cả nửa câu cũng không thốt ra lời, sự tàn khốc của giới showbiz này không phải chỉ nhắm vào một người nào cả, Tổng Như nói không sai, nếu như đổi lại người thành công thuận lợi hôm nay là Dương Vũ Mịch, anh cũng sẽ chỉ biết mừng cho cô ta, anh không thể không thừa nhận rằng, anh không thể làm gì Tổng Như cả.

Bùi Lạc Phong đảo mắt một vòng, nhìn về phía Tiêu Dĩnh đứng sau lưng Tổng Như.

"Được rồi, tôi gấp gấp tìm cô không phải muốn cãi nhau với cô, mà là muốn nói cho cô biết một tin tốt." Bùi Lạc Phong trình trọng lấy ra một bản kế hoạch: "Lần này cô đi nước ngoài quay phim, đem lại rất nhiều lợi ích khả quan cho công ty, sau buổi họp, hội đồng quản trị quyết định muốn nâng đỡ cô."

"Điều kiện như thế nào." Giọng nói của Tống Như vô cùng bình tĩnh, cô hiểu các nước đi của Huy Hoàng hơn bất kỳ ai khác, anh ta đã đổ biết bao nhiêu tiền cho Dương Vũ Mịch, không thể nào đột nhiên quay qua chú ý tới mình.

Nâng đỡ cô? Tống Như ngàn vạn lần cũng không tin...

Nếu không cô cũng sẽ không gặp nhiều rắc rối như vậy, cũng không cầu xé nhau với chị em Bùi Lạc Phong.

Bùi Lạc Phong không ngờ Tống Như có thể nhìn thấu mọi thứ, anh đem bản kế hoạch để trên bàn: "Không có điều kiện gì hết, chỉ là muốn bố trí cho cô một nguồn tài lực tốt nhất, bước đầu tiên là muốn chỉ định cho cô một người quản lý mới."

Tiêu Dĩnh vừa nghe thấy, liền đảo mắt nhìn Bùi Lạc Phong.

Cô là người mà bọn họ phát tới bên cạnh Tống Như, bây giờ đột nhiên muốn đổi người, có phải vì cô thật tâm đầu quân cho Tống Như đã bị họ phát hiện?

Tiêu Dĩnh có chút lo lắng, đành phải đứng về phía Tống Như.

Trong cái giới hỗn loạn này cũng lâu rồi, Tống Như cũng hiểu rất rõ những loại thủ đoạn trong đó, nghĩ qua nghĩ lại, ánh mắt an ủi nhìn Tiêu Dĩnh, cô nói với Bùi Lạc Phong: "Ban đầu các người đổi chị Hy cũng không thông báo cho tôi một tiếng, bây giờ vẫn còn muốn lập lại như cũ sao?"

Một khi đổi Tiêu Dĩnh, điều đó có nghĩa là họ đã hoài nghi Tiêu Dĩnh, sau này bất luận Tiêu Dĩnh là quản lý cho ai, cuộc sống cô sau này nhất định sẽ không được tốt, Tống Như sẽ không để người thật tâm bên cạnh mình chịu ủy khuất, nếu muốn thay đổi người, cũng phải tìm một vị trí tốt cho cô ấy.

Tiêu Dĩnh nghe Tống Như nói như vậy, trong lòng vô cùng cảm động, sự thật đã chứng minh, Tống Như không có bỏ rơi cô, không uổng công cô một lòng hướng về cô ấy, cô tin tưởng Tống Như.

"Đây là quyết định của công ty, tôi cũng không có quyền lên tiếng, nhưng cô yên tâm, công ty nếu đã có ý nâng đỡ cô, thì nhất định sẽ sắp xếp nguồn tài lực tốt nhất cho cô, đây cũng đều là vì nghĩ cho tiền đồ của cô."

"Vậy sao... vậy anh nói cho tôi biết người quản lý mới là ai?" Tống Như tiếp tục hỏi: "Nếu như người đó không chuyên nghiệp như Tiêu Dĩnh thì sao?"

"Cái này cô có thể yên tâm, cô ấy vô cùng có kinh nghiệm, mấy ngày nữa cô ấy sẽ chính thức đến gặp cô, lúc đó lịch trình của cô cũng sẽ được sắp xếp, mấy ngày nay cô cứ việc nghỉ ngơi đi, sau này sẽ không có những ngày nghỉ thoải mái như vậy nữa đâu." Bùi Lạc Phong nói thì nói, nhưng không hề tiết lộ thân phận của người quản lý mới một chút nào.

Tống Như không tiếp tục tranh luận với anh, anh ta mở miệng đều nói là sắp xếp của công ty, nhưng Tống Như đâu có ngu, bọn họ đã đấu đá nhau như vậy, Bùi Lạc Phong đâu thết nào vì cô mà sắp xếp mọi chuyện như vậy.

Cô phải nắm quyền chủ động trong tay!

Tống Như đứng dậy đi ra ngoài, liếc nhìn Tiêu Dĩnh ở phía sau, dừng bước: "Bây giờ cô ấy vẫn là quản lý của tôi, cô ấy đi với tôi, không có vấn đề gì chứ?"

Chỉ với một câu nói, khiến Tiêu Dĩnh càng thêm cảm động.

Tống Như chong chọi với giải trí Huy Hoàng thật sự đã vô cùng cực khổ rồi, nhưng những tình cảnh như vậy chưa bao giờ có thể khiến cô gục ngã, thử hỏi có vị minh tinh nào làm được điều này chưa.

Bùi Lạc Phong nhăn mày: "Được."

Anh ta phát hiện mình càng ngày càng không thể chi phối Tống Như được nữa, cảm giác mất đi sự khống chế này khiến anh ta khó chịu vô cùng.

Tống Như cùng với Tiêu Dĩnh đi ra ngoài, chị Hy đã đợi họ ở trong xe: "Sao rồi, Bùi Lạc Phong không làm khó hai người chứ?"

"Anh ta nói công ty muốn nâng đỡ em, muốn cho em nguồn tài lực tốt nhất, còn nói muốn đổi người quản lý cho em." Tống Như bình thản thuật lại những chuyện xảy ra lúc nãy.

"Lại đổi? Đổi ai?" Chị Hy vừa biết bọn họ muốn giở trò, liền ngồi không yên nữa.

Ban đầu Bùi Lạc Phong bọn họ còn chẳng thèm quan tâm đến ý kiến của Tống Như, liền lập tức đem Tiêu Dĩnh đến bên cạnh Tống Như, bây giờ thấy Tống Như phát triển đến như vậy lại muốn phái người nào đó đến giày vò bọn họ?

Đột nhiên, cô nghĩ đến một người: "Chắc không phải là..."

"Anh ta không nói, cứ giấu giấu diếm diếm, cho nên em nghĩ nhất định là cô ta."

Tiêu Dĩnh nhìn thấy biểu cảm của Tống Như và chị Hy, đẩy lòng thốt lên một cái tên: "Bùi Uyển Linh?"

Chị Hy phui tay một cái, tức giận nói: "Công ty hải ngoại đã truyền tin rồi, nói Bùi Uyển Linh lạm dụng quyền lực, làm tổn thất lợi ích công ty, bị đình chỉ công việc lâu dài rồi. Ở bên đó quây không được nữa, lại muốn về đây tính kế em, chị thấy cô ta chắc chắn sẽ lại giở thủ đoạn sau lưng, Tống Như, hay là chúng ta đổi công ty đi?"

Bây giờ Tống Như hoàn toàn có khả năng đổi công ty, nhưng cô không muốn làm như vậy.

"Vẫn chưa đến lúc." Tống Như ý vị thâm lường cười lên, tuy đứng ở phía đối lập với Bùi Lạc Phong, nhưng điều đó không có nghĩa cô phải rời khỏi giải trí Huy Hoàng.

Chí ít, không phải bây giờ, cô vẫn chưa đập đổ Dương Vũ Mịch.

Tống Như nhìn Tiêu Dĩnh một cái, chị Hy lập tức hiểu ý: "Chị đưa em về trước, sau đó đến Tiêu Dĩnh."

Tống Như gật đầu, cô biết chị Hy sẽ giúp cô an ủi Tiêu Dĩnh thật tốt. Dù sao đối với người đã thật tâm ở bên cạnh cô, cô cũng không muốn Tiêu Dĩnh bị Bùi Lạc Phong thao túng.

Sau khi trở về biệt thự, Dương Gia Cửu đã chuẩn bị sẵn một bó hoa thật đẹp tặng cô, chúc mừng cô quay xong phần quảng cáo đầu tiên mà cô nhận được trên con đường phục hồi sự nghiệp.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 66: Ủng Hộ Quyết Định Của Cô

Nhìn vào đôi mắt sâu sắc của anh ấy, gương mặt mang nét cười nhàn nhạt, đi tới ôm lấy anh: "Cảm ơn, ở đây cũng có công lao của anh."

"Có thể cống hiến công sức cho vợ là vinh hạnh của anh." Dương Gia Cửu hôn nhẹ lên cái trán mịn màng của cô, giọng nói đầy từ tính quanh quẩn bên tai cô: "Đại Thiên sớm đã chuẩn bị xong hợp đồng và phòng nghỉ ngơi, chỉ chờ một nữ chủ nhân nữa thôi."

Nếu như Tống Như ký hợp đồng với Đại Thiên, vậy cô có thể nhận được nhiều hơn mong đợi rất nhiều.

"Còn nhớ những gì em đã nói chứ? Em muốn dựa vào chính mình, bây giờ em vẫn chưa có đủ sức mạnh nắm tay của anh và đứng bên cạnh anh, nên... hãy cho em chút thời gian, em sẽ cho tất cả mọi người biết người phụ nữ của anh là em."

"Em càng mạnh mẽ anh lại càng thương em, anh tôn trọng quyết định của em, nhưng bất cứ lúc nào anh đều là chỗ dựa vững chắc nhất của em."

Anh có cả một đế quốc giải trí, bất cứ lúc nào đều có thể đem hết sức lực giúp đỡ cô, lại phải nhìn cô từng bước từng bước đi tới bên cạnh anh, phần nghị lực này không phải người phụ nữ nào cũng có thể làm được.

Là anh tiếc bản thân mình không gặp Tống Như sớm hơn, như vậy cô đã không cần phải vất vả như ngày hôm nay.

Chính vì thế, Tống Như mới càng đáng nhận được sự quý trọng từ anh.

Tống Như vòng qua em anh: "Trong sinh mệnh của em có anh, thật tốt..."

"Hôm nay đi đến công ty có mệt không?" Anh ngửi mùi hương trên cơ thể cô, lòng thoáng đau xót: "Hay là đi tắm rửa một chút để giảm bớt mệt mỏi."

Nói xong, anh ôm Tống Như đi vào nhà tắm.

Hai má Tống Như ửng hồng, khe khẽ "Ừ" một tiếng.

...

So với tình hình của Tống Như, tiếng tăm của Dương Vũ Mịch xuống dốc không phanh, thậm chí ngay cả nhân viên của giải trí Huy Hoàng cũng đã bắt đầu chỉ chỉ trỏ trỏ cô ta, Dương Vũ Mịch nhân cơ hội này đã xin nghỉ một thời gian ở nhà nghỉ ngơi, lại ở trong bóng tối cử trợ lý đi điều tra danh sách giám khảo, cuối cùng bị cô phát hiện, có một vị giám khảo là phó đạo diễn của một bộ phim mà cô ta đã từng tham gia, lúc đó ông ta luôn có ý định xấu với cô, còn nói qua một số ám thị mờ ám.

"Sắp xếp một chút, tôi muốn gặp ông ta." Dương Vũ Mịch không còn thời gian để chờ nữa rồi.

"Vũ Mịch, hay là cứ nói chuyện với Bùi tổng, vẫn còn có cách khác, việc này em không nhất định phải tự mình đi." Trợ lý khuyên, không muốn Dương Vũ Mịch phải đi đến bước đường này.

"Tôi có cái gì để nói với anh ta? Anh ta bây giờ căn bản không thể bảo vệ được tôi, nếu như bỏ qua cơ hội này, tôi sẽ mất đi tất cả!" Dương Vũ Mịch hung hăng nắm chặt tay, cô ta không thể đặt cược tất cả ở Bùi Lạc Phong, một khi chiếc thuyền này lật, cô ta sẽ mất hết tất cả.

Thậm chí còn phải nhìn Tống Như lại một lần nữa nổi tiếng, mà cô chỉ cố thể tạm biệt cái giới nghệ sĩ này.

Trợ lý không có cách nào, chỉ có thể làm theo ý của Dương Vũ Mịch, rất nhanh bên kia đã trả lời, nhưng chỉ có một yêu cầu duy nhất là muốn cùng với Dương Vũ Mịch ra khỏi thành phố một chuyến.

Thời gian là hai ngày một đêm.

Trợ lý cau mày bức bối: "Ông ta tuyệt đối không có ý tốt."

Dương Vũ Mịch nghiêng rằng: "Nói với ông ấy, tôi sẽ đến sân bay đúng giờ."

"Em vẫn đang mang thai, nếu như ông ta thật sự... Vũ Mịch, em suy nghĩ lại đi." Trợ lý cố gắng khuyên cô ta.

"Em đã không còn đường lui nữa rồi, em không thể thất bại." Dương Vũ Mịch hít một hơi thật sâu: "Nhất là không thể thua Tống Như."

Trợ lý thấy cô ta kiên trì như vậy, chỉ có thể làm theo ý cô ta: "Đến lúc đó chị lén lút đi theo em phòng ngừa bất trắc."

Điều này hoàn toàn là kế hoạch của một mình Dương Vũ Mịch, Bùi Lạc Phong không biết tí gì về việc cô ta đang có một kế hoạch dơ bẩn như vậy, anh ta cũng không biết mình sẽ bị phản bội một cách triệt để như vậy, mọi chuyện anh ta làm với Tống Như cũng sẽ theo loại phương thức này mà báo ứng lên người anh ta.

Trong lúc Dương Vũ Mịch chuẩn bị đi gặp vị giám khảo kia, Bùi Uyển Linh đã xong việc với công ty bên kia và đã trở về, vừa gặp được Bùi Lạc Phong, liền hỏi thăm tình hình của công ty, Bùi Lạc Phong trả lời tất cả câu hỏi.

"Không ngờ được nhân khí của Tống Như tăng nhanh như vậy, bây giờ cô ấy ở đâu?" Bùi Uyển Linh rấ vội, cô phải trong thời gian nhanh nhất không chế được Tống Như.

"Em không biết..." Bùi Lạc Phong lắc đầu: "Sau khi cô ấy đổi nơi ở thì vẫn luôn không cho công ty biết nơi ở của mình."

"Cái gì?" Bùi Uyển Linh rất ngạc nhiên: "Lập tức đi điều tra! Ngay cả loại thông tin cơ bản này mà cũng không biết, sớm muộn cũng bị nghệ sĩ đạp lên đầu."

Cô ta rất tức giận với câu trả lời thiếu chuyên nghiệp của Bùi Lạc Phong, sáng sớm ngày thứ hai liền gọi Bùi Lạc Phong và Tiêu Dĩnh đến công ty mở cuộc họp, còn có bộ phận quan hệ và giám đốc bộ phận lên kế hoạch của công ty.

Xem ra, đích thực Bùi Uyển Linh là vì Tống Như mà dày công lên kế hoạch, nhưng Tiêu Dĩnh phát hiện trên thực tế cô ta là xem Tống Như như một quân cờ, lúc giúp đỡ Tống Như cũng không chế tốc độ phát triển của Tống Như.

Trên PPT đang trình chiếu kế hoạch làm việc năm sau của Tống Như, trên cơ bản không có thời gian nghỉ ngơi, công việc mỗi quý đều rõ ràng, từ phim điện ảnh của đạo diễn danh tiếng đến bộ phim truyền hình đang ăn khách, tăng thêm vô số đại diện quảng cáo, nếu như những việc này đều được nhận, có thể khiến sự nổi tiếng của Tống Như tăng lên đáng kể, Bùi Lạc Phong có chút kinh ngạc, không ngờ Tống Như được nhiều thương hiệu quảng cáo nhìn trúng như vậy, thù lao của những quảng cáo này vượt xa Dương Vũ Mịch.

Tiêu Dĩnh chỉ nghe Bùi Uyển Linh nói, cũng không đưa ra bằng chứng. Một tuần trước, Tống Như đã nhận được lời mời của ba công ty giải trí,

thực lực của mỗi công ty đều giỏi hơn giải trí Huy Hoàng, chỉ cần Tống Như muốn đi, bất cứ lúc nào đều có thể.

Bùi Uyển Linh ở trong phòng hội nghị nghênh ngang kiêu ngạo nói: "Tôi có lòng tin có thể khiến Tống Như thành nữ minh tinh tuyến đầu trong nước, nhưng trước tiên cô ấy phải là nghệ sĩ dưới tay tôi."

Tiêu Dĩnh vẫn không có ý kiến gì, sau khi hội nghị kết thúc, cô nhận được danh sách công việc, hạng mục cuối cùng là tối nay đúng 7h phải đưa Tống Như tham dự tiệc mừng công mà giải trí Huy Hoàng chuẩn bị cho cô, đồng thời cũng là tiệc rượu nhậm của của Bùi Uyển Linh.

Cô ấy trong thời gian ngắn nhất đã tìm thấy Tống Như, đem tất cả những chuyện xảy ra trong cuộc họp nói với cô ấy.

"Bùi Uyển Linh đã chuẩn bị đầy đủ chị nghĩ cô ta nhất định sẽ trở thành người đại diện của em."

"Quả nhiên..." Tống Như kéo tay Tiêu Dĩnh: "Những ngày này, vất vả cho chị rồi."

Tiêu Dĩnh lắc đầu, kiên định nhìn Tống Như nói: "Không đâu, đi theo em chị học được rất nhiều thứ, cho dù sau này không được làm người quản lý cho em, chị cũng sẽ vẫn quan tâm đến tình hình của em, chờ một ngày nào đó em lại trở thành Ảnh hậu Kim Vũ."

Tiêu Dĩnh hiểu rất rõ, với bản lĩnh bây giờ của Tống Như xứng đáng với một người quản lý xuất sắc hơn, mà cô chỉ có thể đi với Tống Như đến bước đường này.

Tiêu Dĩnh rất vui vì mình đã không nhẹ dạ, tin theo sự sắp xếp của Dương Vũ Mịch mà đứng ở phía đối đầu Tống Như, cũng rất vui, có thể chứng kiến bước trở lại đầu tiên của Tống Như.

Tống Như không vì thông tin này mà làm rối thế trận. Cô đi đến nhà hàng đã hẹn với Dương Gia Cửu, lúc ăn cơm thuận tiện nói với anh chuyện này.

"Em đã có kế hoạch chưa?" Dương Gia Cửu nhìn cô.

"Vâng, em sẽ không để bọn họ đạt được một cách dễ dàng, muốn làm người đại diện của em, cũng phải xem bọn hốc bản lĩnh không." Tống Như rất nắm chắc.

"Được, vậy liền mạnh tay mà làm."

Anh cưng chiều nhìn Tống Như, người phụ nữ của anh rất có bản lĩnh, anh đương nhiên vì cô mà kiêu ngạo, nhưng anh sẽ không để mặc cô.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 67: Biển Cõi

Đêm đó, Tống Như đúng giờ xuất hiện ở nơi tổ chức Lễ chúc mừng tại khách sạn.

Những đại minh tinh được mời đến cũng không nhiều, mặc dù Tống Như là nhân vật chính, nhưng Lễ chúc mừng này có mục đích thật sự là giới thiệu Bùi Uyển Linh, còn Tống Như chỉ là danh nghĩa.

Từ khi mở màn đến khi vào vị trí chỗ ngồi, Tống Như biểu hiện tự nhiên hào phóng, bên trong sự tao nhã biểu hiện ra khí chất đặc biệt.

Cô ta nhìn thấy ánh mắt mang ý tứ sâu xa của Bùi Lạc Phong nhưng lựa chọn không thèm để ý, tiếp tục cùng người chung quanh tán gẫu.

Bùi Uyển Linh muốn ở trường hợp này công khai tuyên bố chuyện cô ta trở thành người đại diện, khiến cho Tống Như không kịp ứng phó, nhưng Tống Như đã chuẩn bị cho cô ta một phần quà "Kính hỷ", để trong phòng nghỉ ngơi của Bùi Uyển Linh, tin rằng lúc này cô ta đã nhìn thấy.

Bùi Lạc Phong cũng không biết kế hoạch của Tống Như, anh ta liếc nhìn thời gian, đi tới ngay chính giữa sân khấu: "Các vị, vô cùng cảm tạ mọi người tới tham dự tiệc rước đêm nay, kỳ thực tôi còn có một chuyện muốn chia sẻ cùng mọi người." Anh ta thoáng dừng lại, lộ ra nụ cười: "Mọi người đều biết chị gái của tôi Bùi Uyển Linh là một người đại diện hành đầu, giúp rất nhiều đại minh tinh nổi tiếng, chị ấy đã quyết định về nước giúp đỡ sự nghiệp của tôi, nhậm chức Tổng giám đốc của giải trí Huy Hoàng, tôi cho mời chị ấy lên đài, cùng mọi người gặp mặt."

Bùi Uyển Linh mặc một chiếc váy đuôi tôm lộng lẫy, kiêu ngạo hất cằm, đi tới bên cạnh Bùi Lạc Phong.

Ánh mắt của cô như có như không nhìn quanh toàn bộ bữa tiệc, rơi vào trên người Tống Như.

Trong ánh mắt kia chữ đựng loại tâm tình phức tạp, bất luận người nào bị nhìn như vậy, đều sẽ cảm thấy không dễ chịu, nhưng Tống Như vô cùng trấn tĩnh mỉm cười.

"Chị..." Bùi Lạc Phong thấy Bùi Uyển Linh không có động tác, ở bên tai cô nhỏ giọng nhắc nhở.

Bùi Uyển Linh lúc này mới cầm lấy micro: "Các vị, sau này tôi sẽ công tác ở Huy Hoàng, hy vọng có thể có cơ hội cùng các vị hợp tác, cũng hy vọng mọi người ủng hộ nghệ sĩ của công ty chúng tôi, bọn họ đều rất ưu tú..."

Nghe Bùi Uyển Linh thao thao bất tuyệt, Bùi Lạc Phong nhú nhú mày.

Đây không giống với kế hoạch trước đó, nhìn thấy Bùi Uyển Linh xuống đài, anh ta nói đơn giản vài câu liền đuổi theo: "Chị, lúc này là làm sao?"

"Là Tống Như uy hiếp chị!"

Bùi Uyển Linh buồn bực mở điện thoại ra, cho Bùi Lạc Phong nhìn thấy máy tắt hình.

"Đây là kiện hành được đưa đến phòng nghỉ của chị, sau khi mở ra mới phát hiện có ba công ty giải trí đỉnh cấp muốn ký với Tống Như, thậm chí còn bao gồm cả giải trí Hải Hưng!"

"Những thứ này có phải là giả hay không?" Bùi Lạc Phong không thể tin được Tống Như lại có thực lực như thế, khiến cho một công ty giải trí đẳng

cấp như Hải Hưng cũng tung cánh ô liu cho cô.

"Chị đã xem kỹ, toàn bộ là sự thật. Tống Như đang uy hiếp chúng ta, nếu như vừa rồi trên sân khấu chị nói muốn trở thành người đại diện của cô ta, cô ta nhất định sẽ lập tức đi ăn máng khác ngay, đến lúc đó, người bị cười nhạo chính là chúng ta!"

Bùi Uyển Linh càng nói càng tức giận: "Cô ta đang cười nhạo chúng ta, tính toán chính xác chúng ta không dám làm gì! A, không nghĩ tới tôi lại thua ở trong tay cô."

"Chị, chị bình tĩnh một chút..."

"Chị đương nhiên phải tỉnh táo. Chị còn muốn suy nghĩ thật kỹ làm sao đối phó Tống Như, cô ta dám khiêu khích chị, chị nhất định phải đem cô ta đạp dưới chân, đừng nói cô ta muốn phục xuất, chị sẽ khiến cô ta triệt để cút khỏi giới diễn viên!"

Bùi Lạc Phong nhìn thấy trong mắt cô xẹt qua hung tàn: "Vậy em nên làm thế nào?"

Hiện tại hai chị em họ đều phát hiện Tống Như không phải một nhân vật dễ đối phó, nếu vẫn xem thường như trước đây, thật sự sẽ bị cô ta cho một bài học.

"Em đi nói bóng gió, làm rõ mục đích thật sự của Tống Như, cô ta đến tột cùng là muốn Dương Vũ Mịch chết, hay là muốn em chết!"

Nói xong câu đó, Bùi Uyển Linh cầm túi xách tức giận rời đi.

Kế hoạch được sắp xếp tốt lại bị Tống Như phá, cô nuốt không trôi cơn giận này, trong lòng Bùi Lạc Phong rất căm tức, trong ký ức của anh ta, Tống Như rất dễ dàng bị sắp đặt, sao lại như thế...

"Gọi Tổng Như đến phòng nghỉ ngơi!" Bùi Lạc Phong ra lệnh cho trợ lý.

Mấy phút sau, Tổng Như mang theo chị Hy cùng đi vào: "Chuyện gì?"

Dựa theo dự tính của Tổng Như, bọn họ đã thấy phần kinh hỷ kia, vì lẽ đó không dám ở trước mọi người công khai chuyện Bùi Uyển Linh sẽ trở thành người đại diện của cô ấy.

"Cô hỏi tôi? Cô ép buộc khắp nơi, nhất định phải nhìn thấy chúng tôi bị cười nhạo. Tổng Như, cô làm sao trở nên ác độc như thế!" Bùi Lạc Phong hít sâu một hơi, chỉ vào chị Hy nói: "Lúc trước cô ta bôi đen công ty như vậy, tôi nể mặt mũi của cô, tất cả chuyện cũ đều bỏ qua, nhưng hiện tại cô cứ nhất định phải đối nghịch với tôi."

Nghe anh ta một hơi nói nhiều như vậy, trên mặt Tổng Như không có chút biểu tình.

"Tôi chỉ là đang bảo vệ lợi ích của chính mình. Tôi không muốn bắt luận người nào trở thành kẻ địch, anh cẩn thận ngẫm lại, có phải là mọi người muốn cắt đứt đoạn đường của tôi trước hay không?"

"Vậy cô cũng không thể đoạn tuyệt như thế, cô có thể có ngày hôm nay tất cả đều là bởi vì tôi!" Bùi Lạc Phong đóng sầm cửa lại, hướng về phía hai người gặm thét.

Tổng Như trào phúng nở nụ cười, nhìn anh ta lãnh đạm ừ một tiếng: "Đúng, tôi có thể có ngày hôm nay, tất cả đều là bởi vì anh."

Bởi vì anh ta lừa dối, bởi vì anh ta bỏ đá xuống giếng, Tổng Như mới có thể giành lấy cuộc sống mới!

"Tôi không muốn cùng cô âm ỉ, chuyện trước kia tôi xem như chưa từng xảy ra, sau đó, cô phait nghe theo anh bài của công ty, tôi cũng sẽ không

can thiệp, thế nhưng chuyện của Tiêu Dĩnh..." Bùi Lạc Phong nhìn lại một chút: "Người đại diện của cô nhất định phải đổi."

Anh ta không thể chịu đựng Tống Như từng bước một cản trở kế hoạch của bọn họ.

"Tiêu Dĩnh có thể không làm người đại diện của tôi, nhưng các người phải để cho cô ấy bình yên vô sự rời khỏi công ty." Tống Như ngữ khí bình tĩnh, nhưng mang theo khí ghê khiến người ta không thể khinh thường.

"Được, tôi đáp ứng." Bùi Lạc Phong ý vị thâm trầm nhìn Tống Như: "Cô thay đổi, trở nên đáng sợ, thậm chí rất ác độc."

"Tôi ác độc?" Tống Như quả thật khâm phục sự thông minh của anh ta: "Anh nên ngẫm nghĩ cẩn thận người bên cạnh anh đi, chị gái của anh và Dương Vũ Mịch, một người tôi cũng không sánh nổi. Như trường hợp trong ngày hôm nay, các người tại sao không tâng bốc Dương Vũ Mịch?"

"Vũ Mịch vừa về nước, cũng bị lệch múi giờ."

Bùi Lạc Phong trừng mắt nhìn Tống Như một chút, như đang đề phòng cô.

"Anh không cần nhìn tôi như vậy, tôi không có ý định đối với cô ta như thế nào, chẳng qua là cảm thấy, lễ khai mạc điện ảnh Kim Vũ sắp tới, cô ta có khả năng ngồi vững được hay không..." Tống Như đứng lên, trong mắt có chút ý vị trào phúng: "Có thể nhất thời nóng ruột mà làm ra chút chuyện khác hay không?"

"Cô có ý gì? So với cô, Vũ Mịch đơn thuần lại ngây thơ, cô tốt nhất không nên tùy tiện nói lung tung bằng không tôi không quan tâm cô có là nghệ sĩ của công ty hay không, vẫn sẽ để luật sư kiện cô tội phỉ báng!"

"Tôi chỉ là muốn nhắc nhở anh." Tống Như không để ý đến Bùi Lạc Phong tức giận, mang theo chị Hy rời đi.

Có mấy lời, không nói đến cùng.

Mag sau khi Bùi Lạc Phong nhìn cô rời đi, trong lòng thật lâu cũng không thể bình tĩnh, từng theo ở phía sau anh ta, ngưỡng mộ người phụ nữ ở bên cạnh anh tậi sao lại trở nên xa lạ như vậy! Anh ta vẫn cho là Tống Như bắt nạt Dương Vũ Mịch là bởi vì anh ta, bây giờ nhìn lại, tựa hồ đối với anh ta không có nửa điểm cảm tình.

Bên tai của anh vờn quanh lời nói của Bùi Uyển Linh: "Tống Như chính là hận em, muốn làm em sụp đổ, em còn tùy ý để cô ta tiếp tục phát triển, toàn bộ giải trí Huy Hoàng đều sẽ bị hủy ở trong tay cô ta."

Anh tuyệt đối sẽ không để loại chuyện kia phát sinh, như vậy, cũng chỉ có thể hy sinh Tống Như!

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 68: Báo Ứng Ngoại Tình

Ngay thời điểm Lễ chúc mừng đang được tổ chức, Dương Vũ Mịch đi máy bay, chạy tới bên ngoài một tòa khách sạn 5 sao.

Cô ta mặc quần dài màu đỏ, áo khoác trắng xen lẫn hồng, đeo kính đẩy cửa đi vào.

Vừa vào gian phòng, liền bị vị phó đạo diễn họ Lâm kia ôm một cái ôm đầy côi lòng, anh ta vội vã không nhìn nổi cọ tới cọ lui trên mặt Dương Vũ Mịch, tay cũng không an phận di chuyển khắp trên người cô.

"Tiểu bảo bối của tôi... tôi đợi em rất lâu rồi."

"A!... Anh chờ chút đã, tôi đi tắm trước đã, đừng nóng vội mà." Dương Vũ Mịch ồm ờ đẩy anh ta ra, đi vào phòng tắm, trước tiên mặc áo ngủ của mình, dù sao trong bụng cô còn có đứa con của Bùi Lạc Phong, cô còn chưa chuẩn bị từ bỏ thân phận vị hôn thê của Bùi Lạc Phong, cho nên không thể mất đi lá bài tẩy này.

Ngoài cửa vang lên tiếng huýt sáo của người đàn ông, cô nhìn khuôn mặt tinh xảo của mình trong gương: "Dương Vũ Mịch, mày nhất định phải kiên nhẫn, đẩy Tống Như đi, không thể để con tiện nhân kia thắng mày!"

Cô ta đi ra khỏi phòng tắm, từng bước một đi chân đất hướng về phía người đàn ông kia, cũng giống như đi vào vực sâu không cách nào quay đầu lại.

Ba giờ sau, Dương Vũ Mịch mặc quần áo vào.

Người đàn ông tựa hồ còn chưa hết hứng, ngăn cản cô ta: "Trời đã muộn như vậy, sáng mai chúng ta cùng trở lại! Lưu lại tán gẫu một chút..."

Anh ta cũng thật là lòng tham không đáy.

Dương Vũ Mịch nhẫn nhịn căm ghét trong lòng, chậm rãi đẩy tay anh ta ra: "Nếu như anh cùng tôi xuất hiện ở sân bay, sẽ khiến người ta hoài nghi, vừa rồi anh còn chưa hài lòng sao?" Đầu ngón tay của cô ta ở trước ngực anh ta vẽ vòng tròn: "Chỉ cần anh có thể giúp tôi đoạt được giải Ảnh hậu Kim Vũ, còn sợ sau này không có cơ hội sao?"

Giọng điệu mê người cùng khuôn mặt của cô ta khiến phó đạo diễn Lâm si ngốc gật đầu: "Được! Tôi nhất định giúp em, thế nhưng, em cũng không được quên tôi..."

Tay của anh ta đặt trên vòng eo Dương Vũ Mịch sờ soạng một cái, lưu luyến thả cô rời đi.

Sau khi Dương Vũ Mịch đi ra khỏi phòng, cả người đều lạnh lẽo, cô ta cũng không biết tại sao mình lại đi đến một bước này, đều là do Tống Như!

Trong mắt cô ta thiêu đốt phần nộ cùng sự thù hận, sau khi bước nhanh ra khỏi cửa khách sạn, bước lên xe cửa trợ lý.

"Đi thôi, trở lại quá muộn sẽ bị Bùi Lạc Phong hoài nghi." Cô ta đã nắm bắt được thời gian của Bùi Lạc Phong, xác định sẽ không bị anh ta phát hiện cô không ở nhà trọ.

"Sắc mặt cô trắng bệch, có muốn trước tiên đi bệnh viện xem qua không?" Trợ lý uyển chuyển hỏi.

"Không cần." Dương Vũ Mịch khoát tay áo một cái, đổi một bộ biểu hiện lạnh lùng: "Tôi tuyệt đối sẽ không thua."

Cô ta muốn giải Ảnh hậu Kim Vũ cũng phải có Bùi Lạc Phong.

Chỉ cần cô ta có thể nắm giữ quy tắc của vòng tròn này, bất luận người nào đều không thể vượt qua cô, bao gồm cả Tống Như!

Lễ khai mạc giải Ảnh hậu Kim Vũ sắp tới, Tống Như lại vô cùng ung dung, bởi vì không chỉ đã giải quyết chuyện của Tiêu Dĩnh, còn có được một người đại diện đặc biệt.

Cô ấy mặc đồ ở nhà ngồi trên ghế sofa xem tạp chí, liếc mắt nhìn người đàn ông đang bận rộn vì cô ở dưới ánh đèn bàn một chút.

Trước mặt Dương Gia Cửu bày ra toàn bộ các văn kiện của nhãn hàng và đoàn phim có lời mời với Tống Như, bất luận là thù lao nhiều hay ít, Dương Gia Cửu đều cẩn thận xem qua, sau khi phân tích kỹ ưu khuyết điểm của các lời mời thì phân ra thật tốt.

"Có anh ở bên cạnh em, em rất an tâm, thế nhưng... Đã muộn như vậy, ngày mai lại xem tiếp, được không?" Tống Như lo lắng thân thể của anh, đi tới nắm bờ vai anh: "Tuy rằng đáng về làm việc của anh rất mê người, nhưng em thật sự không nỡ lòng để anh thức đêm vì em!"

"Không có chuyện gì, anh đang rảnh rồi không chịu được." Dương Gia Cửu cho cô một ánh mắt an tâm, tay nhẹ nhàng kéo Tống Như ôm vào trong ngực: "Hơn nữa vì em, anh nhất định phải nhìn kỹ rõ ràng."

Chuyện này đối với việc Tống Như phục xuất vô cùng quan trọng, ưu thế hiện tại của cô hết sức rõ ràng, cần thừa thắng xông lên.

Dưới ánh đèn bàn, sườn mặt của anh lộ ra phần kiên quyết.

"Gia Cửu, đừng vì em mà khổ cực như thế, em sẽ đau lòng." Tống Như nâng mặt anh lên, hạ xuống một nụ hôn nhẹ nhàng ôn nhu: "Nếu như em ở đây không làm trở ngại anh thì em muốn ở cùng anh."

"...Được." Người đeo trong ngực, Dương Gia Cửu hít sâu một hơi mới nhin xuống kích đông muốn ôm Tống Như rời khỏi bàn.

Chẳng được bao lâu, Tống Như cũng đã dựa vào lồng ngực của anh mà ngủ.

Nhìn cô ngủ say sưa, Dương Gia Cửu từ trên bàn lấy ra một phần văn kiện, là một bộ phim phóng sự của đạo diễn Lý Hải.

Bộ phim phóng sự này chỉ tốn thời gian quay chụp ngắn, hơn nữa diễn viên có ý định tham diễn đều là diễn viên thực lực, Tống Như hiện tại trở thành người đại diện của LKU, cần gấp càng nhiều tác phẩm có phản hồi tốt, lựa chọn đề tài phim phóng sự ít người xem tuy rằng rất mạo hiểm, nhưng có thể đặt một cơ sở vô cùng tốt vì sự phát triển sau này của cô.

Con đường diễn viên rất rộng, có kỹ năng biểu diễn tốt sẽ là ưu thế lớn nhất của cô so với các nữ diễn viên khác.

Một khi đánh cược thắng, sự nghiệp minh tinh của Tống Như khó có thể dự đoán được, anh khẽ mỉm cười, giơ tay tắt đèn, ôm Tống Như đi về phía phòng ngủ, anh sẽ giúp người con gái này có được tất cả, cô cũng đáng giá để anh làm như thế.

Ngày hôm sau, Dương Gia Cửu đem quyết định của anh nói cho Tống Như.

"Phim phóng sự?" Tống Như trừng mắt nhìn, cười gật đầu: "Được, em quay."

"Em không muốn cẩn thận hỏi nguyên nhân sao?" Dương Gia Cửu nhìn cô, giống như khó có thể tưởng tượng được cô gái này lại tin tưởng anh như thế.

"Đây là anh lựa chọn tử tử cho em, đương nhiên em muốn quay, hơn nữa còn sẽ hết sức chăm chú mà quay nó!"

Tống Như làm nũng ôm cổ anh ta, mở miệng hôn lên gương mặt râu mọc tua tủa của anh: "Em biết anh là hoàng tử có thể vì em vượt mọi chông gai, em tin tưởng anh vô điều kiện."

Dương Gia Cửu ôm cô lên, tay đặt sau gáy cô, trong ánh mắt lưu chuyển ánh sang sừng nịnh: "Em có biết hay không, e có thể biến anh thành dã thú."

Cô ắt giống như tiên tử rơi xuống phàm trần, mọi cử động đều rung động lòng người, hấp dẫn anh.

"Cảm ơn Dương tiên sinh khách lễ, chỉ là hiện tại em đang không có người đại diện, nếu như đột nhiên cùng công ty nói muốn quay phim phóng sự này, Bùi Lạc Phong bọn họ nhất định sẽ phản đối."

Hơn nữa với tính cách của Bùi Uyển Linh, khẳng định sẽ mạnh mẽ ngăn cản, thậm chí sẽ bôi đen Tống Như với đạo diễn.

Dương Gia Cửu tán thành gật gật đầu: "Anh cũng nghĩ đến điểm này, vì lẽ đó trước tiên giúp em đàm phán, chờ chính thức quyết định, em thông báo cho công ty."

"Anh giúp em đàm phán?" Tống Như trợn to mắt đẹp, cô không nghĩ tới có một ngày sẽ khiến Dương Gia Cửu thay mình đàm phán hợp đồng.

"Không tin năng lực của anh?" Dương Gia Cửu cố ý nhướn mày.

Tống Như lộ tức gật đầu: "Không! Không phải, em là quá vui vẻ, nếu như anh giúp em đàm phán, khẳng định làm ít mà hiệu quả nhiều... Nhưng mà, em cũng không hy vọng anh vì em mà làm nhiều như vậy."

Tấm lòng của cô vẫn chưa từng thay đổi.

Giả như cô là dựa vào sức mạnh của Dương Gia Cửu mà tái xuất, hết thấy mọi thứ đều sẽ không chân chính thuộc về cô.

Cô muốn làm một diễn viên có thực lực, mà không phải như Dương Vũ Mịch làm bình hoa.

"Anh hiểu rõ ý của em, em yên tâm, anh tuyệt đối sẽ không tiết lộ thân phận của anh, để anh vì em lập công một lần, làm một người đại diện đặc biệt, có thể không?"

Chân thành của anh đánh động Tống Như, Tống Như duỗi hai tay ôm chặt lấy anh: "Có thể gả cho anh, đời trước của em nhất định là một nửa anh hùng!"

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 69: Dương Vũ Mịch Thành Ảnh Hậu

"Có thể cưới em về là anh may mắn mới đúng, nếu như em đồng ý, anh sẽ bắt tay làm ngay." Dương Gia Cửu mỉm cười nhìn cô gái trong lòng mình.

Mỗi một quyết định của anh đều rất tôn trọng suy nghĩ của Tống Như, đây là điểm làm Tống Như cảm động nhất.

"Được rồi, vậy em đợi tin tức tốt của anh đó, người quản lý đặc biệt của em."

Tống Như tựa vào lồng ngực anh, mỉm cười ngọt ngào, ánh mắt không giấu nổi sự cảm động.

Sáng ngày hôm sau, công ty giải trí Huy Hoàng nhận được thư từ liên hoan phim Kim Vũ, mời hai nữ diễn viên Dương Vũ Mịch và Tống Như đến tham dự.

Dương Vũ Mịch được đề cử nữ chính xuất sắc nhất cho vai diễn trong bộ phim Giấc Mơ Cạnh Dòng Sông, nếu như đoạt giải thì cô sẽ thành công giành được vòng nguyệt quế của Ảnh hậu Kim Vũ. Còn Tống Như là nữ minh tinh có độ đề tài cao nhất trong quý, thế nên cũng được mời đến tham sự trao giải thưởng.

Tin tức vừa mới lộ ra đã được cánh truyền thông chú ý đến, Dương Vũ Mịch đọc xong tin tức trong điện thoại bèn vui vẻ hơn hớn nói: "Tôi muốn xem xem Tống Như đấu thế nào được với tôi."

"Nhưng Tống Như cũng được mời, lại còn là khách mời trao giải nữa." Trơ lý vừa lái xe vừa nhắc nhở cô.

Dương Vũ Mịch đắc ý hết sức, cô kêu ngạo hứ một tiếng: "Thì thế nào? Cô nghĩ tôi sẽ cho cô ta cơ hội lên sân khấu à?" Ánh mắt của cô tràn đầy vẻ độc ác, đợi đến khi cô trở thành Ảnh hậu rồi thì phải đá Tống Như ra khỏi công ty giải trí Huy Hoàng mới được.

Mà bây giờ Bùi Uyển Linh và Bùi Lạc Phong cũng đang thảo luận về chuyện này.

"Chị ơi, nếu như Tống Như tham dự thì cánh truyền thông sẽ chú ý đến cô ta lắm, hơn nữa không chừng họ còn đào ra được tin tức cô ta bất hòa với chúng ta." Bùi Lạc Phong cân nhắc một chút rồi nói: "Em thấy mình đừng để cô ta lộ diện."

"Xem như em có hiểu biết đấy, buổi lễ chúc mừng lần trước bị Tống Như chơi một vở, lần này tuyệt đối không cho cô ta cơ hội đến trao giải. Em phải nhớ ban tổ chức chỉ mời một mình Dương Vũ Mịch." Bùi Uyển Linh nói rồi ném luôn tấm thư mời còn lại vào thùng rác.

"Tống Như triệt để đường lui của mình, không thể trách chúng ta được, nếu như cô ta không nghe lời chị, yên phận để chị làm quản lý cho cô ta thì chị cũng không đối xử với cô ta như thế này đâu, tiếc là cô ta không hiểu quy tắc của giới giải trí."

Bùi Uyển Linh cười lạnh: "Ảnh hậu hết thời mà muốn có lại danh tiếng, làm gì có chuyện dễ dàng thế."

Bùi Lạc Phong nghe thấy vậy bèn gật đầu.

Chuyện đến lúc này người vui vẻ nhất không ai khác ngoài Bùi Uyển Linh, Dương Vũ Mịch có cơ hội giành giải Ảnh hậu đúng thật là niềm vui

bất ngờ, trước khi biết tin này, Bùi Uyển Linh và lãnh đạo công ty đã muốn từ bỏ luôn rồi.

"Chào giám đốc Bùi, Tổng giám đốc Bùi, chị Dương đến công ty rồi." Thư ký gõ cửa bước vào.

"Mời cô ấy vào đi." Bùi Uyển Linh nghĩ lại rồi đẩy nhẹ Bùi Lạc Phong: "Thôi em xuống đón cô ấy đi, nhớ tiếp đón cho cẩn thận."

Bùi Uyển Linh vừa dứt lời đã thấy bóng dáng của Dương Vũ Mịch xuất hiện ngay cửa văn phòng: "Xuống đón ai đấy ạ?"

"Ngoại trừ em ra thì Lạc Phong còn đón ai được chứ?" Bùi Uyển Linh không có ý trách móc Dương Vũ Mịch chưa nói một tiếng nào đã đến trước cửa, mà còn nhiệt tình mời cô vào: "Chúc mừng nha Vũ Mịch, đi thăm đồ phải chuẩn bị cẩn thận để đẹp để thu hút mọi ánh nhìn mới được, giải Ảnh hậu cũng cầm chắc trong tay."

"Em sẽ cố gắng chị Uyển Linh ạ." Dương Vũ Mịch dịu dàng mỉm cười, nhưng ánh mắt khó mà giấu được nỗi lo lắng: "Phía em nhất định sẽ chuẩn bị chu đáo, nhưng còn..."

Cô ta nói được một nửa thì có ý liếc nhìn Bùi Lạc Phong: "Em nghe nói Tống Như cũng được mời, cô ấy ghét em thế nào cũng được, nhưng em sợ Tống Như sẽ làm ảnh hưởng đến danh tiếng công ty."

Bùi Uyển Linh vừa nghe thấy vậy đã vui vẻ nắm lấy tay cô an ủi: "Chuyện này thì em đừng lo, chị sẽ không cho Tống Như có cơ hội đến dự đâu."

Câu nói này làm cho Bùi Uyển Linh làm nụ cười trên gương mặt Dương Vũ Mịch càng tươi tắn hơn, cô liếc mắt đưa tình với Bùi Lạc Phong, bây giờ tất cả may mắn đều nằm gọn trong lòng bàn tay cô, Tống Như đã thua triệt để rồi.

"Các em cứ từ từ nói chuyện, chị đi trước đây." Dường như Bùi Uyên Linh đã thấy ngày tàn của Tống Như ngay trước mắt, cô ta đặc ý bước ra khỏi văn phòng.

"Lạc Phong này, anh nghĩ em có cơ hội đoạt giải Ảnh hậu không?" Cô nhìn Bùi Lạc Phong với ánh mắt tràn đầy hy vọng.

"Anh không biết nữa." Bùi Lạc Phong đáp lại bằng vẻ mặt sâu xa, anh hiểu rất rõ thực lực của Dương Vũ Mịch, công ty đã đắp rất nhiều tiền cô lọt vào vòng đề cử, nhưng kết quả lại không như ý, lần này đột nhiên nhận được thư mời, trong lòng anh thấy vô cùng kỳ lạ.

"Lạc Phong, ý của anh là gì? Anh không muốn em đoạt giải Ảnh hậu hay sao?"

"Tất nhiên là anh hy vọng em có thể nhận giải, nhưng lần này rất kỳ lạ, có phải em..." Anh đặt tay lên eo Dương Vũ Mịch, ánh mắt ẩn chứa sự thâm dò và nồng đậm vẻ uy hiếp: "Anh hy vọng là không phải, chúng ta ai cũng biết cái giới này đen tối đến mức nào, em đừng làm chuyện khiến anh không vui."

"...Lạc Phong, anh làm em sợ quá." Dương Vũ Mịch chớp mắt, giãy ra khỏi vòng tay anh: "Em không hiểu anh đang nói gì."

"Thôi, không có gì. Hy vọng chỉ là do anh nghĩ quá nhiều thôi." Bùi Lạc Phong nhìn vòng eo nhỏ nhắn của cô rồi lại nở nụ cười lần nữa: "Ăn sáng chưa?"

Dương Vũ Mịch rất biết cách quan sát vẻ mặt của người khác, cô bĩu môi làm nũng với anh: "Còn chưa có ăn, người ta muốn đi ăn chung với anh."

Bùi Lạc Phong dịu dàng kéo tay cô, đưa cô ra nhà ăn bên ngoài.

Tuy hai người bọn họ trông có vẻ gắn bó với nhau như keo sơn, nhưng đã có hạt giống ma quỷ nảy mầm trong lòng Dương Vũ Mịch.

Dã tâm và khát vọng của cô đã làm cô đánh mất lý trí từ lâu rồi.

Lúc hai người bọn họ làm chuyện thân mật với nhau thì Bùi Uyển Linh đã nhanh chóng phong tỏa tin tức Tống Như cũng được mời, đồng thời đi nói với lãnh đạo rằng nhờ có buổi lễ cảm ơn lần trước mới phát hiện ra Tống Như có ý ăn mănng khác, thậm chí còn dựng lên chuyện Tống Như muốn rời khỏi Huy Hoàng từ lâu. Lãnh đạo công ty cũng vì thế mà vô cùng bất mãn với cô.

Tống Như lại tỏ ra điềm tĩnh hơn bọn họ nhiều mà đi hoàn tất buổi quay phim quảng cáo cho LKU theo lịch làm việc, cùng lúc đó, chị Hy nhận được một cuộc điện thoại của Nasha, nói công ty cô muốn mời Tống Như quay một đoạn phim tuyên truyền từ thiện.

"Dạ được, em nhận luôn chị." Tống Như nghĩ ngợi một lúc rồi hỏi: "Bên công ty thế nào rồi?"

"Dương Vũ Mịch đã đi từ sớm rồi, nghe nói thần kỳ lắm, hai chị em Bùi Uyển Linh nghe lời cô ta cực kì. Chị bức mình ghê, không biết trình độ của ban giám khảo đến đâu mà đến cái loại diễn xuất như cô ta cũng được đề cử, hay là có ai động tay động chân sau màn."

Tống Như bình tĩnh mỉm cười: "Cứ để cô ta sống trong cơn ác mộng tự mình dệt nên ấy đi. Đợi sau khi kết thúc lễ trao giải là cả thế giới biết chân tướng ngay mà thôi."

"A, đúng rồi. Chị nghe nói ban tổ chức có mời em đến tham gia trao giải, nhưng hình như phía công ty vẫn còn chưa biết thì phải, chị nghi ngờ có bàn tay của Bùi Uyển Linh nhúng vô chuyện này." Chị Hy càng nói càng tức: "Vì có thứ người như bọn họ mà cái thế giới này mới bẩn thỉu xấu xa đến thế!"

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 70

"Không cần quan tâm đến bọn họ, chỉ cần người tổ chức mời em, thì em tự có cách xuất hiện ở đó, bọn họ làm như vậy chính là tự làm mất mặt mình."

"Chị Hy, chị nghe đến đạo diễn Lý Hải không?"

"Nghe rồi, anh ta không phải đang quay phim tài liệu hay sao? Tổng Như, em không phải là muốn hợp tác với anh ta chứ?" Chị Hy ngạc nhiên, này không phải là phong cách của Tổng Như, cô ấy cho rằng Tổng Như sẽ chọn mấy bộ phim cung đình cổ trang gì đó.

"Em chuẩn bị đóng bộ "Điệp Ảnh"." Tổng Như ôn nhu mỉm cười: "Là anh Gia Cửu giúp em chọn đó."

"Vậy thì quay đi, dù sao mắt nhìn của anh ta người bình thường không so sánh kịp." Có Dương Gia Cửu sau lưng giúp Tổng Như bài mưu tính kế, chị Hy cũng thấy an tâm nhiều hơn.

Nhưng mà vấn đề lại đến, cho dù mọi người đều muốn quay những công ty chưa chắc đã đồng ý, hiện tại Dương Vũ Mịch đang có ý cơ hội lấy được giải Ảnh hậu, bọn họ có nhiều sự lựa chọn người khác tốt hơn là chọn lại Tổng Như.

"Em sẽ tìm cơ hội nhắc lại." Tổng Như cẩn thận suy nghĩ, hiện tại là thời khắc quan trọng, mọi người đều không thể lơ là: "Trước lễ trao giải, không thể hành động thiếu suy nghĩ."

"Hay là chị tìm người theo dõi Dương Vũ Mịch, tìm xem chứng cứ chính xác cô ta dùng thủ đoạn gì? Chị cảm thấy chuyện này có vẻ không được trong sạch lắm, nếu như không phải sau lưng giở thủ đoạn thì làm sao lại có tình trạng như bây giờ."

"Tạm thời thì không cần đâu, cô ta nếu thật sự giở thủ đoạn, làm cho người tài giỏi như Bùi Lạc Phong thì điều đó càng tốt hơn." Tống Như không nghĩ đến chuyện nhúng tay cũng không có hứng thú biết sau lưng mình Dương Vũ Mịch bày ra cái bẫy gì.

Cô ta lợi dụng thủ đoạn không sạch sẽ chiếm được vị trí Ảnh hậu sau này thứ mất đi nhất định sẽ nhiều hơn. Dù sao thì quân bài để lật ngược tình thế vẫn ở trong tay Tống Như.

"Vậy thì em cũng không bận việc gì, chị cùng em quay về biệt thự nhe. Giờ này, Dương tiên sinh của em chắc chắn vẫn chưa tan làm phải không?" Chị Hy bĩu môi.

Tống Như mỉm cười: "Anh ấy hôm nay phải tăng ca, em định sẽ đi đến công ty của anh ấy."

Cô thay một bộ trang phục mặc thường ngày trên xe, đội mũ lên: "Như thế nào? Như vậy rất là bình thường đi?"

Chị Hy cười trêu chọc Tống Như: "Em với dáng người này cùng khuôn mặt này làm sao có thể xem là người bình thường được, trừ khi em biến thành người vô hình bằng không ngày mai sẽ trở thành nhân vật cho tiêu đề báo giải trí."

"Vậy làm sao bây giờ!" Tống Như có chút uể oải nghĩ muốn tạo một bất ngờ nhưng đột nhiên phát hiện nếu không sớm một ngày công khai mối quan hệ với Dương Gia Cửu thì sẽ không có cơ hội quang minh chính đại cùng anh ấy ở chung một chỗ.

Chính lúc này màn hình điện thoại sáng lên, là Dương Gia Cửu.

"Xe của trợ lý em đã đậu dưới lầu nửa tiếng trước rồi, xe bị hư rồi sao?" Dương Gia Cửu trần ngập cảm xúc hỏi.

"Không phải, em ở dưới lầu muốn đi lên nhìn anh, lại sợ người khác nhận ra em lại ảnh hưởng đến anh." Tống Như nhỏ giọng trả lời, tự mình muốn tạo bất ngờ nhưng bị phát hiện ra rồi.

Người đàn ông đang ngồi ở văn phòng rộng rãi, khuôn mặt nghiêm túc nháy mắt liên giãn mày, đưa tay đóng lại máy tính trên bàn: "Em muốn gặp anh tùy thời tùy lúc đều có thể đến, anh kêu người xuống đón em."

"Công ty anh nhiều nhân viên như vậy không có vấn đề gì chứ?" Tống Như lo lắng hỏi.

"Bà Dương xin chờ một chút."

Dương Gia Cửu đứng dậy làm một ly nước trái cây cho vợ. Hình dáng đẹp trai, vừa trở lại văn phòng Tống Như đã được trợ lý dẫn đến.

"Không thể tin được công ty của anh có cả thang máy bí mật như vậy." Tống Như nhìn kỹ Dương Gia Cửu, cố ý nhìn mọi nơi: "Anh không phải vì muốn lưu lại mấy nữ diễn viên, mà thiết kế hẳn một đường đi bí mật như vậy đi?"

"Sao không phải vì em mà đặc biệt chuẩn bị?" Dương Gia Cửu cất bước đi đến trước mặt Tống Như, tiến gần bên tai thì thầm: "Bất quá thì anh cũng thật sự thích bộ dạng ghen tuông như vậy của em."

"Ghen?" Tống Như cười phì một tiếng lắc đầu: "Em xác định con đường bí mật của anh chưa từng có người phụ nữ nào bước qua."

"Nói anh nghe làm sao em có thể khẳng định như vậy?" Dương Gia Cửu đem nước trái cây đưa cho Tống Như chờ cô mở miệng.

"Trực giác của phụ nữ." Tống Như mỉm cười nói ra năm chữ, thật thích được đối đãi đặc biệt như thế này, có thể cảm nhận được tâm ý của đối phương, như vậy cũng đủ cảm thấy hạnh phúc.

Hai người một trái một phải ngồi trên sofa, văn phòng với màu xám trắng làm chủ đạo, bọn họ với bộ dáng như vậy nhìn vào thật giống một bức tranh hài hòa.

"Còn có mấy phần văn kiện muốn xem, em chờ anh một chút." Lúc đi đi động lần thứ hai sáng đèn, Dương Gia Cửu có lỗi cầm tay Tống Như: "Rất nhanh thôi."

Tống Như cười đáp lại: "Ngay tại nơi này nhìn anh làm việc cũng là một loại hưởng thụ."

Biểu cảm của Tống Như lúc này chính là động lực lớn nhất của Dương Gia Cửu.

Dương Gia Cửu trở lại bàn làm việc, lúc xử lý văn kiện tràn ngập mị lực, Tống Như nhìn thấy, trái tim liền đập liên hồi.

Qua được vài chục phút, Tống Như liền cảm thấy mệt mỏi, tựa vào sofa ngủ mất.

Vào lúc giám đốc bộ phận đi vào văn phòng hướng Dương Gia Cửu chuẩn bị báo cáo, ngoài ý muốn thấy được một màn Dương Gia Cửu cực kỳ ôn nhu ôm lấy người đẹp ngủ trên sofa, tiến đến phòng nghỉ ngơi trong văn phòng, lúc đi ra mặt còn mang theo tươi cười.

Trời ạ, tổng tài mặt lạnh của công ty cứ nhiên lại nở nụ cười như vậy!

Giám đốc bộ phận lúc ấy liền hung hăng tự véo mình một cái, nghi ngờ là mình tự sinh ra ảo giác rồi.

"Báo cáo viết xong rồi?" Dương Gia Cửu trong nháy mắt khôi phục biểu tình lạnh lùng bình thường, không khí văn phòng lúc này như lạnh hơn mười độ.

"Dạ." Giám đốc bộ phận lập tức khẩn trương đứng lên, nơm nớp lo sợ báo cáo.

Lúc hắn đi khỏi văn phòng, cả người đều là mơ mơ hồ hồ, người đẹp kai là ai, rõ ràng nhìn thấy quen mắt, Dương tổng của bộ. Họ cho tới bây giờ đều chưa thấy thân mật với người phụ nữ nào như thế, nhưng điều đặc biệt quan trọng là mình không thể hỏi, càng không thể nói cho bất luận người nào.

Chờ Dương Gia Cửu làm việc xong trời cũng đã tối rồi, chậm rãi đi đến bên giường nhẹ nhàng ôm lấy Tống Như: "Bà Dương à, về nhà thôi."

"Hả?" Tống Như mơ màng mở mắt mới phát hiện mình đang bị ôm: "Làm xong rồi sao?"

Tống Như cũng không có ý rời khỏi lồng ngực của người đàn ông này, mỗi lần Dương Gia Cửu ôm như vậy, đều làm cho mình cảm thấy được cảm giác an toàn.

"Ừ, làm xong rồi." Chỉ có thời điểm đối diện với Tống Như thì giọng nói của Dương Gia Cửu mới nhẹ nhàng như vậy: "Tối nay muốn ăn gì?"

"Ăn thức ăn anh nấu." Tống Như tựa vào ngực anh, khuôn mặt hạnh phúc trả lời.

"Được." Dương Gia Cửu sùng nịnh lên tiếng, đưa Tống Như lên xe, lái xe rời đi.

Mà bọn họ sau khi rời khỏi, bãi giữ xe liên tiếp ồn xao bàn luận, đều là tiếng của nhân viên công ty vừa tăng ca xong.

"Có phải là xe của Dương tổng vừa đi qua không? Ngài ấy lại bế phụ nữ lên xe."

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 71

"Tôi đã nói mà, công ty chúng ta nhiều nữ minh tinh như vậy nhưng Dương tổng đối với tất cả đều giữ khoảng cách, nguyên nhân là do đã có chủ."

"Tuy rằng không nhìn thấy được mặt, nhưng cảm giác được nhất định là một mỹ nữ!"

Tống Như chỉ lộ một bóng lưng cũng đã trở thành nhân vật trong đề tài thật sôi nổi của giải trí Đại Thiên.

Bữa tối dựa theo ý muốn của Tống Như, là Dương Gia Cửu tự tay vì cô làm đồ ăn, lúc cảm nhận được mùi vị thú vị, thường thường phát ra một tiếng ăn ngon, làm cho nam nhận ngồi đối diện tươi cười càng sâu.

"Ăn từ từ, đừng để nghẹn." Anh đưa Tống Như thêm một chén canh, ánh mắt tràn đầy như tình: "Liên hoan điện ảnh Kim Vũ sắp khai mạc, tìm được bạn đi cùng thăm dò chưa?"

Lấy địa vị của giải trí Đại Thiên trong làng điện ảnh, bất luận một biến động nhỏ nào cũng đều không thoát khỏi tay của Dương Gia Cửu, huống hồ chỉ anh vốn dĩ cũng có mối quan hệ với Tống Như, nên phá lệ quan tâm. Đây là lần đầu tiên Tống Như chính thức biểu diễn sau khi trở lại, đương nhiên là không thể qua loa rồi: "Vẫn chưa, chị Hy nhận được tin nhắn công ty không định để em lên sân khấu, thư mời của ban tổ chức căn bản chưa đến được tay em." Tống Như bình tĩnh nói.

Dương Gia Cửu hơi lo lắng một chút, cầm tay Tống Như, anh vô cùng rõ ràng, lễ điện ảnh lần này đối với Tống Như mà nói có ý nghĩa như thế nào.

"Yên tâm giao cho anh." Chỉ nói năm chữ cũng đủ làm tâm trạng Tống Như an ổn.

"Được." Trên thế giới này, Tống Như có thể yên tâm tín nhiệm Dương Gia Cửu, đem chính mình tất cả đều giao cho người đàn ông này.

Đã có Dương Gia Cửu đi ăn bầy, Tống Như cứ dựa theo anh nói, không cùng Bùi Lạc Phong hỏi nửa câu, ở trong mắt bọn họ, Tống Như căn bản không biết cô cũng được ban tổ chức mời đến.

"Tống Như, cô tính nghỉ ngơi tới khi nào? Công ty cho cô xem mấy bộ phim..." Sáng sớm, Bùi Lạc Phong liền đem Tống Như gọi vào công ty.

"Không cần công ty lo lắng, tôi đã chọn tốt rồi." Tống Như cảm thấy được hiện tại chính là thời cơ tốt nhất, tất cả lực chú ý của bọn họ đều ở việc Dương Vũ Mịch đang cạnh tranh giải Ảnh hậu, căn bản sẽ không bận tâm cô.

"Tuyển xong rồi? Chọn bộ nào?" Bùi Lạc Phong bỗng nhiên thấy nghi ngờ, hẳn không thấy được Tống Như giống như trước gây khó dễ.

"Phim tài liệu Đẹp Ảnh." Tống Như trực tiếp thẳng thắn lấy hợp đồng ra.

Bùi Lạc Phong cầm lấy lật xem một chút, có chút nghi ngờ cười: "Hiện tại cô thực sự là đói bụng ăn quà, không chọn bộ phim để tặng người hâm mộ lại chọn một bộ phim tài liệu?"

"Không được sao?" Tống Như hỏi ngược lại: "Bộ phim này tuy rằng thù lao ít một chút, nhưng tôi muốn quay."

Bùi Lạc Phong nghe xong lời này đem hợp đồng lật đến tờ cuối cùng, sau đó nói một câu: "Được rồi, công ty chúng ta luôn luôn tôn trọng ý nguyện của diễn viên, chỉ cần cô có thể dưới tình huống không có người đại diện làm cho bọn họ ký tên, tôi không có lý do gì không đồng ý, lãnh đạo cấp cao của công ty cũng sẽ không phản đối."

Hắn xem Tống Như lúc này thật sự hoàn toàn là tự tìm đường chết, quay bộ phim như vậy làm sao có nửa điểm tiền đồ? Đừng nói là làm việc lại, chỉ sợ còn có thể làm cho công ty bồi thường tiền.

Tống Như tiêu hao nhân khí mà cô ta không dễ dàng tích góp được, đối bọn họ mà nói lại là chuyện tốt.

"Chỉ cần cô nghĩ xong, ký tên rồi sẽ không thể đổi ý nữa, nếu xảy ra chuyện công ty sẽ không che chở cho cô làm." Bùi Lạc Phong làm bộ ý tốt nhắc nhở.

"Tôi đương nhiên nghĩ xong rồi, không cần phiền anh lo lắng." Tống Như lời muốn nói cũng đã nói xong, đứng dậy đi ra ngoài.

"Tống Như, cô hiện tại quay đầu lại còn kịp, đừng đem mọi chuyện làm đến đường cùng, tôi sẽ khuyên chị tôi đối với cô thủ hạ lưu tình."

Tống Như không nói gì, dừng lại cước bộ, xoay người nhìn Bùi Lạc Phong: "Tôi không cần thương hại, tôi cảm nhận được tình cảnh hiện tại của anh so với tôi càng thảm hại hơn."

"Tống Như, cô không cần không biết phân biệt, hiện tại tôi nói với cô những lời này đều là nghĩ lại những tình nghĩa trước đây, cô lần lượt khiêu khích chị của tôi, khiêu khích công ty, đối với cô lại có gì lợi ích, chỉ cần cô nhận sai, tôi đáp ứng chuyện cũ sẽ bỏ qua, còn có thể cho cô một cơ hội làm lại." Bùi Lạc Phong càng nói càng gấp.

Tống Như chỉ cảm thấy lời hắt nói phi thường buồn cười, rất muốn hỏi một chút bọn họ ở sau lưng mình giở thủ đoạn gì, sẽ không nghĩ tới nếu như sau này sự tình bị lộ sẽ như thế nào sao? Bị Bùi Lạc Phong ra vẻ đạo mạo làm cho cảm thấy thật ghê tởm.

"Đem sự việc làm đến tuyệt tình như vậy chỉ có mình tôi thôi sao?" Tống Như dời mắt khỏi Bùi Lạc Phong xoay người mở cửa rồi đi ra ngoài.

Nhìn bóng dáng của Tống Như kiên quyết cùng kiên định như thế, không chỉ làm cho Bùi Lạc Phong có chút may mắn, còn có chút nhận ra rằng cô ấy tựa hồ đã biết bọn họ giấu giếm mọi chuyện.

Tống Như vừa mới rời đi, ngay tại hành lang đụng phải Dương Vũ Mịch. Dương Vũ Mịch tháo kính râm xuống, chặn đường Tống Như: "Cô mới từ văn phòng Lạc Phong đi ra sao? Sáng sớm đã đến tìm anh ấy, thật đúng là tích cực đó."

"Liên quan gì đến cô." Tống Như đáp trả, tính toán lách người qua Dương Vũ Mịch mà rời đi.

"Cô bận việc sao? Không đúng, cô không nhận được thư mời của liên hoàn phim Kim Vũ, lại không có người đại diện giúp cô nói chuyện hợp tác, hiện tại là trên cơ bản cô đến một công việc cũng không có mà làm."

Lời của Dương Vũ Mịch đều là những câu mang ý châm chọc: "Tôi khuyên cô đối xử với tôi tốt một chút, có lẽ sau này trước mặt Bùi Lạc Phong tôi sẽ nói giúp cô vài lời hay."

Dù Dương Vũ Mịch kiêu ngạo nhưng cũng không ảnh hưởng đến tâm tình của Tống Như, chờ cô ta nói xong, Tống Như lạnh lùng gọi lên khoe môi: "Dựa vào thân thể dành lấy địa vị, thật sự thấy nở mặt nở mày hay sao?"

Dương Vũ Mịch lúc đầu ngay ngắn cả người.

"Tôi không có nhận được thư mời, diễn hay không diễn đều là chuyện của tôi, cô vẫn nên tự quản lý tốt chuyện của mình đi, ở giới giải trí này không điều gì có thể giấu được."

Tống Như nhẹ nhàng đẩy Dương Vũ Mịch ra, không bỏ qua bối rối cùng khẩn trương trong mắt của đối phương, chậm rãi rời khỏi giải trí Huy Hoàng.

Dương Vũ Mịch bị mấy câu nói đó tức giận cả người phát run, lo lắng Tống Như đã biết cái gì nên trở nên vô cùng khẩn trương nhạy cảm.

Tống Như mới vừa đi đến bãi đỗ xe, một chiếc xe hoa dừng trước mặt, lái xe dĩ nhiên chính là Dương Gia Cửu.

"Sao anh lại tới đây?" Tống Như vừa mừng vừa sợ.

"Anh cảm giác được có người đang nhớ anh, cho nên..." Anh vỗ vỗ tay lái: "Hôm nay đến làm tài xế cho em."

Tống Như bĩu môi: "Em lái không nổi chiếc xe hoa như vậy."

"Của anh cũng chính là của em."

Dương Gia Cửu nhìn thấy Tống Như mỉm cười, tiếp theo quay đầu xe, giẫm lên chân ga.

Tống Như một mực thưởng thức sườn mặt rất đẹp trai của Dương Gia Cửu khi chuyên chú lái xe, chờ xe dừng ở trung tâm thương mại mới nói: "Chúng ta đi đâu đây?"

"Đi vào sẽ biết."

Anh tự mình mở cửa xe cho Tống Như, nắm tay cô đi vào một cửa hàng thời trang xa xỉ: "Dương tổng, quần áo đã chuẩn bị xong, mời đi theo tôi." Nhân viên cửa hàng nhìn đến Dương Gia Cửu nắm tay Tống Như vào cửa,

rất chuyên nghiệp một chút cũng không có lộ ra biểu tình kinh ngạc, tựa hồ đã sớm nhận ra được Dương Gia Cửu, cũng nhận ra được quan hệ của hai người họ: "Chúng ta cùng nhau đến nơi này có sao không?" Tống Như đến gần bên tai anh thapa giọng hỏi.

"Không sao." Dương Gia Cửu nghiêng đầu trả lời: "Nơi này Đại Thiên có cổ phần."

Tống Như gật gật đầu vì biết Dương Gia Cửu làm việc luôn luôn toàn diện cẩn thận.

Bọn họ được nhân viên cửa hàng đưa đến nhìn một loạt quần áo được để trong tủ trước mặt, từng tủ chỉ có hai kiện lễ phục, một kiện là của nam, một kiện là của nữ, mỗi kiện được thợ khéo léo thiết kế cực kỳ tinh tế vô cùng sang trọng.

"Nhìn thử xem có thích hay không?" Dương Gia Cửu vỗ nhẹ bả vai của Tống Như, đồ đó đều là dựa theo ý nguyện của anh mà chọn ra, nhưng cuối cùng quyền quyết định lại phải giao cho bà xã đại nhân.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 72: Thăm Dò Lẫn Nhau

"Những cái này là..." Tống Như nhìn mà hoa hết cả mắt, không có cô gái nào không thích những bộ váy xinh đẹp, đặc biệt là trong bầu không khí này, cô gần như cảm thấy mình là một cô công chúa hạnh phúc nhất trên thế gian.

"Đây là lần đầu tiên em đi thăm đồ sau khi trở lại, đương nhiên phải thật nổi bật rồi... Quan trọng hơn là, anh cũng nhận được lời mời, vậy nên anh nghĩ chúng ta cần một bộ lễ phục đôi."

Có lẽ đây là trang phục đôi đắt nhất trên thế giới.

Tống Như bị cảm động đến rối tinh rối mù, Dương Gia Cửu luôn mang đến sự kinh ngạc vui mừng và ấm áp cho cô, khiến cô gần như rơi lệ.

"Thử bộ này đi?" Dương Gia Cửu cầm tay cô dịu dàng nói.

Mặc dù vẫn chưa đến lúc công khai quan hệ của bọn họ, nhưng anh không muốn lúc nào cũng phải che giấu Tống Như, bọn họ là vợ chồng, lại là lần đầu có cơ hội tham dự cùng một buổi lễ, anh hy vọng Tống Như có thể cảm nhận được tình yêu của anh.

Dù ở nơi đâu trái tim anh vẫn luôn ở bên cô.

Tống Như mỉm cười hân lên má của anh: "Đợi em một chút."

Trong phòng thử đồ cô nhìn thấy bộ lễ phục màu hồng bạc cúp ngực, pha lê được đính từ vai trái đến đuôi váy vô cùng tinh tế, phôi trên voan mỏng

màu hồng, cả người toát lên vẻ thanh cao dịu dàng.

Sau khi Tống Như mặc bộ lễ phục, chiếc váy hoàn toàn tôn lên vóc dáng xinh đẹp của cô, sau khi tóc cô được cuộn lên, để lộ ra xương quai xanh trắng ngần và tinh tế, phối với một chiếc vòng cổ kim cương vuông đơn giản giống như một thiên sứ.

Tống Như xoay một vòng trước gương, không bỏ lỡ sự kinh ngạc trong mắt của Dương Gia Cửu.

"Rất đẹp." Anh cũng vừa thay một bộ vest, tông màu xám, nút tây áo được trang trí bằng kim cương, trên ngực thêm một bông hoa văn màu hồng nhạt, đứng cùng Tống Như vô cùng xứng đôi. Anh tao nhã đi đến trước mặt Tống Như, nhẹ nhàng nắm tay cô đặt lên môi hôn nhẹ một cái.

"Thật sự hy vọng người đi cùng em trên thảm đỏ là anh."

Tống Như gật đầu mỉm cười dịu dàng, lại có chút căng thẳng: "Chúng ta như thế này tham gia lễ trao giải sẽ bị nhìn ra đó."

Những phóng viên trong ngành giải trí rất nhiệt tình với những tin đồn, Tống Như vẫn chưa muốn trở thành bà Dương trong mắt thế giới bên ngoài.

Dương Gia Cửu nắm tay cô chặt hơn: "Không cần lo lắng về điều này."

Từ trước đến nay đã có quá nhiều nữ minh tinh muốn lôi kéo quan hệ với anh, nhưng đoàn đội quan hệ xã hội giải trí Đại Thiên cũng không phải là ăn chay, chỉ có người phụ nữ anh thật sự đồng ý mới có tư cách đứng bên cạnh anh.

Chỉ cần Tống Như muốn dựa vào thực lực của chính bản thân cô, chứng minh cô đã đủ để xứng đôi với anh, Dương Gia Cửu sẽ đợi.

Anh sẽ biến cô trở thành nữ hoàng sáng nhất trên thế giới, đứng trên đỉnh cao cùng anh.

"Đúng rồi, hợp đồng với tổ kịch bản Điệp Ảnh đã thương lượng xong, chỉ còn chờ chữ ký của em." Anh mỉm cười báo cáo kết quả công việc cho Tống Như.

"Hiệu suất công việc của trợ lý Dương quả nhiên rất cao." Tống Như mỉm cười nhìn anh: "Vậy bọn họ có nhìn ra được thân phận của anh không?"

""Anh nghĩ chắc là không." Dương Gia Cữu thưởng thức vẻ đẹp của Tống Như, giơ tay một cái: "Nếu em thích thì lấy bộ này nhé?"

"Được." Tống Như quả thật rất thích kiểu dáng của bộ lễ phục này, thêm vào đó đây là trang phục đôi đầu tiên với Dương Gia Cữu, cô ngượng ngùng xách chiếc váy đi vào phòng thay đồ.

Khi cần phải mạnh mẽ, lúc vừa bước thêm một bước, Dương Gia Cữu đều ở bên cạnh cô, điều này đối với Tống Như mà nói là sự ủng hộ lớn nhất.

Sau khi cô thay trang phục, Dương Gia Cữu đã đợi cô ở bên ngoài.

Anh đứng trước cửa sổ sát đất, tay cầm điện thoại, ánh mắt dần dần tối lại: "Chắc chắn chứ?"

Biểu cảm của anh để lộ một tín hiệu nguy hiểm, Tống Như chậm chạp đi qua, vừa lúc Dương Gia Cữu nghe thấy tiếng bước chân liền quay người lại, anh kéo tay Tống Như, cúp điện thoại.

"Nếu công ty có việc, anh đi trước đi, em có thể tự đi về." Tống Như cầm tay anh, quan tâm nói.

"Là chuyện của em." Từ trong giọng nói có thể nghe ra được Dương Gia Cửu rất khó chịu.

Nhân viên của Đại Thiên nghe ngóng được, giải trí Huy Hoàng đang bắt đầu đào tạo người mới, mà còn nghe được yêu cầu điều kiện mỗi người rất giống Tống Như ra mắt, thậm chí khuôn mặt của những người này ở một mức nào đó đều rất giống Tống Như.

Giữa những công ty đang cạnh tranh với nhau, tìm hiểu động thái của đối phương cũng là chuyện rất bình thường, nhưng khi những nhân viên của Đại Thiên nhìn thấy tướng mạo của những người mới này, liền cảm thấy không có đơn giản như vậy.

"Em cũng hiểu điều này có ít chứ gì!" Dương Gia Cửu cau mày, nếu như không phải là liên quan đến kế hoạch của Tống Như, anh thật sự muốn ngay lập tức san phẳng cái công ty nghệ thuật biểu diễn hạng ba kia.

"Bọn họ muốn sắp xếp cho người mới ra mắt, lợi dụng nhân khí của em, dùng tuổi tác làm ưu thế chèn ép em." Tống Như phân tích một cách bình tĩnh, trong lòng cô không chút dao động nào, cũng không lạ gì tác phong làm việc của chị em nhà họ Bùi, có những hành vi như vậy cũng không có gì lạ.

Nhìn thấy Tống Như không bị ảnh hưởng bởi chuyện này, sự tức giận của Dương Gia Cửu cũng giảm đi mấy phần.

Anh kéo Tống Như ngồi xuống, nghiêm túc nói: "Nếu cần thiết, anh có thể ngay lập tức cử người dùng biện pháp."

Dám ức hiếp Tống Như, bọn họ đúng là chê cuộc sống quá dài mà.

Tống Như bị lời nói của anh làm cho cảm động, chỉ cần một câu nói của cô, người đàn ông này bất cứ lúc nào đều có thể vì cô mà lật đổ cả cái vòng giải trí này.

"Em muốn xem xem bọn họ có thể tiến hành đến bước nào." Tống Như cẩn thận nghĩ: "Em không có lợi thế về tuổi tác, mặc dù kịch bản có thể thay đổi, nhưng cái vòng giải trí này mỗi năm đều có rất nhiều người mới, em buộc phải chịu đựng được những thử thách này, nếu không thì em cũng sẽ không đạt được những điều mà bản thân thật sự mong muốn."

Dương Gia Cửu nhìn mặt cô, thử dài một hơi: "Em lúc nào cũng kiên cường như vậy khiến anh rất đau lòng."

Anh thỉnh thoảng cũng hy vọng Tống Như có thể như một con chim nhỏ, ý lại vào người khác một chút, nhưng nếu như cô ấy ý lại vào năng lực của anh, dường như đó không phải là cô.

Cô lúc này giống như là bông hoa sen trên núi tuyết, đang nỗ lực sinh trưởng trên vách núi, chờ một ngày nở rộ.

Bùi Uyển Linh bọn họ đã bí mật chuyện này, Tống Như dứt khoát xin nghỉ phép hai ngày, ở nhà yên tĩnh nghỉ ngơi.

Cô yên tĩnh như thế, ngược lại khiến Bùi Lạc Phong đứng ngồi không yên.

Anh ta không ngừng xem thông tin nghỉ phép mà chị Hy gửi tới công ty, nói với Bùi Uyển Linh đang ngồi trước mặt anh ta: "Sắp đến đem đi thăm đồ rồi, có phải bên Tống Như quá yên tĩnh rồi không?"

"Yên tĩnh không tốt sao? Nếu như cô ta đến công ty, nhất định sẽ phát hiện chuyện thư mời và chuyện chúng ta đào tạo người mới, không lộ diện, càng tốt."

Bùi Uyển Linh liếc nhìn lịch trình hôm đi thăm đồ: "Em không cần suy nghĩ về việc này, có thời gian hãy ở bên Vũ Mịch nhiều hơn, giúp cô ấy chuẩn bị thật tốt, cho dù trang điểm hay là trang phục đều tuyệt đối không thể sai sót."

Dương Vũ Mịch bây giờ thật không dễ dàng có thể xoay chuyển tình hình, đương nhiên phải thẳng thật đẹp.

"...Em biết rồi." Bùi Lạc Phong đặt điện thoại xuống: "Em sẽ sắp xếp người đi điều tra tình hình Tống Như, đảm bảo chắc chắn cô ta sẽ không xuất hiện trước đêm đi thăm đỏ, ảnh hưởng tới kế hoạch của chúng ta."

Bùi Uyển Linh cười đầy thoải mái: "Đúng vậy, không thể để cho cô ta có cơ hội trở mình!"

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 73: Tuyên Chiến Đến Cùng

Con người của Bùi Lạc Phong âm thầm đen sầm lại mấy phần, mấy năm qua anh chưa từng nghĩ rằng sẽ cùng Tống Như đi đến bước đường này, cô ấy luôn ôn thuận nghe lời, bất luận anh đưa ra yêu cầu gì, Tống Như cũng tuyệt đối không từ chối, nhưng bây giờ... Tống Như hoàn toàn thay đổi rồi.

Nghĩ đến những lời mà hôm đó Tống Như đã nói, biểu cảm của cô ấy khi rời khỏi, Bùi Lạc Phong vô cùng bất an.

Anh cầm xâu chìa khóa lên: "Em đích thân đi xác nhận."

Anh lái xe đến nhà chị Hy, sau khi mở cửa, cửa được mở ra, anh không ngừng liếc ngang liếc dọc nhìn vào nhà: "Tống Như đâu? Kêu cô ấy ra đây!"

Chị Hy không khách khí đẩy anh ra ngoài, rầm một cái đóng chặt cửa lại: "Đây là nhà tôi, Tống Như không có ở đây."

"Không thể nào, cô ấy đã sớm dọn ra khỏi chung cư rồi, chưa từng nói với công ty địa chỉ nhà mới của cô ấy, một là cô ấy về Tống gia, hai là ở chỗ cô." Bùi Lạc Phong vẫn không từ bỏ, đứng trước cửa hét lên: "Tôi biết cô ở đây, mau ra đây, tôi có chuyện muốn nói!"

Anh ta phải xác nhận việc cô không biết gì về tấm thư mời, hơn nữa là muốn chắc chắn cô sẽ không đột nhiên xuất hiện ở thảm đỏ đêm đó.

"Anh phiền quá, Tống Như có quyền riêng tư của mình, tối mai là đêm thảm đỏ rồi, anh không lo ở bên cạnh Dương Vũ Mịch, chạy đến nhà tôi

náo loạn la hét cái gì, coi chừng tôi kiện anh tội gây rối trật tự đó." Chị Hy hai tay chống nạnh, nếu như nói ra địa chỉ hiện giờ của Tống Như, chắc cũng dọa chết Bùi Lạc Phong mất thôi.

"Cô!" Bùi Lạc Phong hậm hực một tiếng: "Công ty đối đãi với các nghệ sĩ đều rất công bằng, tuy Tống Như không nhận được thiệp mời của liên hoan phim, nhưng công ty cũng không bỏ rơi cô ấy, đặc biệt vì cô ấy mà tổ chức một buổi giao lưu gặp mặt fans ở nhà hàng Ôn Tuyên ở Thành Nam, đây là địa chỉ."

"Buổi giao lưu gặp gỡ fans?" Chị Hy mở cửa xem, tức giận nói: "Công ty cũng thật có lòng a, thời gian trùng khớp với đêm thảm đỏ như vậy."

"Những gì cần nói tôi cũng nói xong rồi, thân là trợ lý đặc biệt của Tống Như, tôi hy vọng cô đừng gây cản trở cho cô ấy, cứ theo lời tôi mà làm, việc này đối với mọi người đều tốt." Bùi Lạc Phong nói xong liền nhanh chóng rời đi, anh ta vẫn cảm thấy Tống Như còn đang ở khu chung cư của chị Hy, cứ coi như cô ấy không nghe thấy mấy lời đó nhưng buổi gặp gỡ giao lưu fans thì không thể không đi, cứ như vậy cô ấy không thể xuất hiện tại đêm thảm đỏ cũng như là buổi lễ trao giải được.

Chị Hy thuật lại chuyện này cho Tống Như nghe: "Làm sao đây? Bọn họ rõ ràng là muốn ngăn em đi."

"Em nhất định sẽ đi, chị Hy, em cần chị giúp em làm một chuyện."

"Em cứ nói."

Theo dự tính của Bùi Lạc Phong, Tống Như vừa không nhận được thiệp mời vừa phải bận tâm đến fans, cô chỉ có thể đến buổi gặp gỡ fans mà thôi, còn bọn họ sẽ nói với bên ngoài rằng Tống Như tự tung tự tác giờ trò, không thèm đếm xỉa đến lời mời của Liên hoan phim.

Lúc đó tất cả mọi người chỉ chú ý đến sự lộng lẫy của Dương Vũ Mịch mà thôi.

Nghĩ đến Dương Vũ Mịch, Bùi Lạc Phong vừa lái xe, vừa gọi cho cô ta.

"Không thấy em tới công ty, em đang bận gì sao?" Anh luôn cảm thấy thái độ của Dương Vũ Mịch gần đây không đúng lắm, đặc biệt là sau khi nhận được thư mời của Liên hoan phim.

Cô ấy hình như không còn thân thiết với anh như ngày trước nữa.

Lúc đầu cô bám theo Tống Như câu dẫn anh, ngày nào cũng chạy đến văn phòng làm việc của anh, trái lại bây giờ...

"Em vừa này có chút không khỏe nên về nhà rồi." Cô ta cố tình ho lên hai tiếng, nói thật nhỏ nhẹ: "Lạc Phong, chừng nào anh mới về với em."

"Em không khỏe thì cứ nghỉ ngơi đi, anh còn phải đến công ty một chuyến, tối mai là đêm thăm dò rồi, vẫn còn một số chuyện phải giải quyết." Bùi Lạc Phong đè nén những suy nghĩ lung tung xuống, đây là thời điểm quan trọng nhất đối với sự phát triển sự nghiệp của Dương Vũ Mịch, hơn nữa cô lại đang mang thai, anh chắc là đã nghỉ nhiều rồi.

"Vậy cũng được, em ở nhà chờ anh." Dương Vũ Mịch nhẹ nhàng trả lời, cúp điện thoại.

Chỉ là điện thoại vừa cúp, cô bị kéo vào một lồng ngực, đó chính là phó đạo diễn Đỗ Cảnh Thăng.

Ông ta không ngừng sờ mó cơ thể Dương Vũ Mịch, đặc ý vuốt ve cằm của cô ta: "Không ngờ kỹ năng diễn xuất của em thì bình thường nhưng kỹ năng lừa gạt người khác lại không tệ, vậy mà tên gốc đó cũng tin."

Dương Vũ Mịch ngượng ngùng cười cười, đẩy tay anh ta ra: "Người ta cũng là vì hết cách rồi đó thôi, anh bây giờ còn chưa lấy được hợp đồng với công ty quản lý KB cho em, em vẫn là nghệ sĩ của giải trí Huy Hoàng, nên tất nhiên không thể cạch mặt anh ta được rồi."

"Em yên tâm, chỉ cần em ngoan ngoãn thỏa mãn tôi, một ngày trước lễ trao giải chính là ngày em ký hợp đồng với KB." Ông ta nói xong mang theo nụ cười đắc tiện bỏ nhào về phía Dương Vũ Mịch.

Hai con người này lăn lộn trên giường, trên gương mặt của Dương Vũ Mịch không có gì là bất mãn, chỉ là tràn ngập lòng tham và dục vọng mà thôi.

Để được thăng, cô ta sẽ không từ bất kỳ thủ đoạn nào.

Sau hai giờ lăn lộn, cô ta tiễn Đỗ Cảnh Thăng về, liền lập tức gọi cho trợ lý.

"Giúp tôi liên hệ với bệnh viện an toàn, sau lễ trao giải tôi sẽ đi làm phẫu thuật bỏ đứa bé."

Cô phải làm như vậy mới có thể đảm bảo tiền đồ ở phía trước.

Sau khi giành được giải Ảnh hậu, cô ta sẽ trở thành nghệ sĩ của công ty quản lý KB, đó chính là thời cơ chính mùi nhất để cô ta đá Bùi Lạc Phong.

"Thật sự phải bỏ sao? Vũ Mịch, sm có chắc là mình nghĩ kỹ rồi không, nếu như Bùi tổng mà biết..." Trợ lý thật sự không hiểu cách làm của Dương Vũ Mịch, có lẽ sức hấp dẫn của danh lợi đối với cô ta quá lớn rồi.

Dựa vào địa vị của cô bây giờ có được giải Ảnh hậu, sinh ra đứa con của Bùi Lạc Phong, tiền đồ vô cùng rộng mở tươi sáng, nhưng cô vẫn nhất quyết chọn con đường tăt nguy hiểm này: "Cứ làm theo lời tôi nói!" Dương

Vũ Mịch thật sự không thể chờ được ngày nhìn thấy bộ dạng thảm bại của Tống Như nữa rồi.

Cô ta cướp Bùi Lạc Phong từ trong tay Tống Như thì đã làm sao, anh ta chẳng qua chỉ là một con cờ trong con đường thành công của cô mà thôi.

"Đúng rồi, Tống Như ngày mai có lịch trình gì không?" Cô tiếp tục hỏi.

"Bùi tổng sắp xếp cho cô ấy một buổi giao lưu gặp mặt fans ở Thành Nam, cô ấy không thể tham dự đêm thảm đỏ được." Cô trợ lý đã dò hỏi lịch trình của Tống Như rất rõ ràng.

"Biết rồi, làm tốt chuyện tôi bảo cô."

Nghe thấy tiếng cúp máy, trợ lý bất lực thở dài, không biết Dương Vũ Mịch hao tổn tâm vơ như vậy, cuối cùng có thể đạt được thứ cô ta mong muốn hay không, dù sao đi nữa nếu sự việc bị bại lộ, Bùi tổng nhất định sẽ không tha cho cô ta.

Mặt khác, Tống Như nhờ chị Hy phát thông báo cho Fan Club, thông báo thời gian buổi giao lưu, Tống Như sẽ đem đến cho họ một bất ngờ thật lớn, lúc này việc Tống Như nhận được thiệp mời của Liên hoan phim chỉ có ban tổ chức và số ít người biết mà thôi, các fans của cô vẫn không biết cô chính là khách mời VIP thứ nhất của lễ trao giải.

Sáng sớm ngày hôm sau, Tống Như và chị Hy đến công ty thử trang phục, dù sao đi nữa Bùi Lạc Phong cũng cố gắng sắp xếp buổi gặp mặt fans cho cô, cô cũng nên ra vẻ quan tâm một chút.

Vừa bước vào cửa công ty liền nhìn thấy bốn cô gái trẻ đeo khẩu trang, tuy không thể nhìn thấy toàn bộ khuôn mặt nhưng vẫn đem đến cảm giác rằng họ rất đẹp, rất có sức sống.

Bọn họ đi cùng với người quản lý lão làng của công ty - Tần Thiên, giống như là lần đầu tiên họ đến công ty vậy, trong rất căng thẳng, nhưng mấy người bọn họ có một điểm giống với Tống Như tới mấy phần.

Tống Như tháo kính xuống, dừng bước chân.

Chị Hy qua đó: "Tần Thiên, là người mới sao? Nhóm nữ?"

Tần Thiên xoa xoa tay, anh không dám đắc tội với Tống Như, cũng không dám làm trái mệnh lệnh của Bùi Lạc Phong, đành phải úp úp mở mở nói: "Ừm, người mới."

Đợi sau khi bọn họ đi qua, chị Hy trao đổi ánh mắt với Tống Như.

"Xem ra Bùi Lạc Phong muốn tìm người ăn theo danh tiếng của em để ra mắt đây." Chị Hy khinh miệt một tiếng, loại hành vi bỉ ổi giống như bọn họ trong giới showbiz này vốn không ít, chỉ là không ngờ nó lại xảy ra với Tống Như.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 74: Tùy Cơ Ứng Biến

Trong mắt Tống Như hiện lên ý lạnh, vừa nãy cô nhìn một cô gái trong đó mới chỉ mười tám mười chín tuổi thôi, nhưng trong mắt đã nhiễm đầy dục vọng, kiểu người này một khi bước chân vào giới giải trí sẽ hoàn toàn đánh mất chính mình.

Đặc biệt là người được Bùi Lạc Phong và Bùi Uyển Linh đào tạo ra.

"Đợi bọn họ đi chúng ta lại tới tìm Bùi Lạc Phong." Tống Như quyết định rồi bình tĩnh đi về hướng phòng nghỉ.

Chỉ là không ngờ đến Bùi Uyển Linh đã cho người tới dọn phòng nghỉ, nhìn thấy Tống Như đi vào cô ta biểu hiện vừa kinh ngạc vừa bất đắc dĩ: "Sao hôm nay cô lại đến công ty, tôi còn muốn cho cô một bất ngờ đây này." Cô ta vẫy tay để nhóm công nhân tiếp tục làm.

Nhìn từng món đồ lần lượt bị chuyển ra ngoài, chị Hy tức giận muốn xông lên nhưng bị Tống Như cản lại.

"Cô có ý gì?" Tống Như khắc chế lửa giận, chưa đến thời khắc quyết định cô không thể rút dây động rừng.

"Không có gì, chỉ là công ty đã ký hợp đồng với người mới nhưng điều kiện có hạn mà một mình cô có lẽ cũng không dùng hết được cả một phòng nghỉ rộng lớn như vậy nên thân là tiền bối giới giải trí thì... nhường chút đi."

"Vậy phòng nghỉ của Tống Như thì sao? Chị Hy chất vấn, từ lâu cô đã không vừa mắt Bùi Uyển Linh rồi.

"Bên kia." Bùi Uyển Linh chỉ vào phòng nghỉ nhỏ ở phía đối diện, sau đó đặt ý va vào bả vai Tống Như, giẫm lên đôi giày cao gót đi ra ngoài.

"Cô ta thật quá đáng! Công ty lớn như vậy sao có thể đến phòng nghỉ cũng phải chia ra để dùng chứ, chắc chắn là cô ta cố ý!"

Tống Như ừ một tiếng rồi bước ra ngoài, gọi Bùi Uyển Linh vẫn chưa vào thang máy lại: "Đợi chút, tôi vẫn còn chuyện muốn hỏi chị."

"Chuyện gì?" Bùi Uyển Linh quay đầu lại, trong mắt còn mang theo sự khinh thường.

Trong mắt cô ta Tống Như đã hoàn toàn thất bại, qua lần trao giải này cô ta cũng nên nhận thức rõ ràng sự thật đã không thể nào làm lại được nữa.

Đến lúc đó muốn đá Tống Như, một Ảnh hậu hết thời ra khỏi công ty là chuyện vô cùng dễ dàng.

"Tôi muốn chị trả lời rõ ràng cho tôi kiên hoan phim Kim Vũ chỉ mời một mình Dương Vũ Mịch thôi sao?" Tống Như chăm chú nhìn Bùi Uyển Linh, trong mắt tràn đầy hằn ý và sự châm chọc.

Bùi Uyển Linh khẽ cau mày: "Đương nhiên chỉ có một mình cô ấy rồi!" Cô ta lùi về sau nửa bước, quan sát Tống Như: "Sao nào? Cô cảm thấy công ty chúng ta còn ai có thể đi nữa sao? Cô ư? Mơ mộng hảo huyền."

"Bên phía ban tổ chức liên hoan phim Kim Vũ chỉ mời Vũ Mịch, hơn nữa cô ấy rất có khả năng sẽ nhận được giải thưởng lớn nữ diễn viên xuất sắc nhất, còn cô đã định trước là không có duyên với sự kiện lần này." Bùi Lạc Phong từ thang máy đi ra đứng cạnh Bùi Uyển Linh.

Nhìn mặt mũi hai chị em họ, Tống Như cảm thấy rất buồn cười, hy vọng bọn họ có thể giữ được vẻ mặt này mãi.

"Vậy tôi chúc mừng cô ấy trước." Tống Như không muốn nói nhiều nữa, lời nói dối và mặt mũi những người này cô đã nghe đủ và cũng đã nhìn đủ rồi.

"Tống Như, tôi nghe nói có người đại diện nào đó đã ra mặt giúp cô đàm phán hợp đồng phim tài liệu kia, cô tìm ai làm người đại diện vậy?" Bùi Lạc Phong sốt ruột không nhịn được tiến lên hai bước kéo cô lại: "Cô có biết quy định của công ty không, nếu như trong thời hạn hợp đồng mà ký hợp đồng với công ty đại diện khác, đồng nghĩa với việc đơn phương vi phạm hợp đồng, tiền bồi thường có thể lên đến hàng tỷ đấy."

"Tôi không vi phạm hợp đồng." Tống Như hất tay Bùi Lạc Phong ra rồi giữ khoảng cách an toàn với anh ta: "Hiệu suất công việc của chị Hy rất cao, có thể đồng thời đảm nhận công việc của trợ lý đặc biệt và người đại diện, không được sao?"

Trong lòng cô rất rõ, chuyện hợp đồng là công lao của Dương Gia Cửu, anh là chồng cô, lấy danh nghĩa người đại diện của cô đi bàn chuyện hợp đồng cũng không vi phạm quy định của Huy Hoàng.

"Tôi nghe nói người bên KB lại đến tìm cô, có phải cô và bọn họ đã có thỏa thuận gì rồi không?" Bùi Lạc Phong nhìn chằm chằm Tống Như nhưng lại chỉ nhìn được sự lạnh lùng và xa cách trên mặt cô.

Tống Như trước đây không như vậy...

"Tống Như, cô đã trở nên thật đáng sợ."

"Thế sao? Vậy có lẽ là từ trước đến nay anh chưa từng thật sự hiểu tôi Bùi Lạc Phong." Cô nói từng chữ từng chữ một tên anh ta, lạnh lùng như với một người xa lạ.

Sự thăm dò của Bùi Lạc Phong khiến Tống Như cực kỳ rõ ràng, chiến tranh giữa bọn họ đã mở màn rồi.

Mà nhìn bóng dáng Tống Như dần xa khuất, Bùi Lạc Phong nhú mày, anh ta luôn cảm thấy có chỗ nào đó không hợp lý: "Chị, vì sao ban nãy Tống Như lại hỏi về chuyện thư mời thế? Có phải cô ta đã biết điều gì rồi không?"

Bùi Uyển Linh cũng gật đầu đồng ý: "Lạc Phong, cho người canh chừng cô ta đi, hãy đảm bảo rằng cô ta nhất định sẽ tham dự buổi gặt mặt người hâm mộ, cho dù phải trả bất cứ giá nào cũng không được để cô ta xuất hiện trong đêm thảm đỏ đó."

"Em hiểu rồi, bắt đầu từ bây giờ em sẽ không niệm tình cũ nữa."

Bùi Lạc Phong nắm chặt nắm đấm, trong mắt hằn lên những tia máu, anh ta chưa từng hiểu con người Tống Như sao?

Tống Như cùng chị Hy lên xe: "Chị Hy, người em nhờ chị tìm đã tìm được chưa?"

"Ừ, đã chuẩn bị xong, trang phục cũng đã chuẩn bị theo số đo của cô ấy rồi, em có thể yên tâm, chuyện này người trong công ty đều không biết."

Tống Như và chị Hy thảo luận một chút về quá trình cụ thể của kế hoạch, về đến biệt thự đã thấy xe Dương Gia Cửu đậu trước cửa.

"Về rồi à." Vừa nhìn thấy Tống Như, khuôn mặt băng sơn của anh lập tức lộ ra ý cười sùng nịnh.

"Anh đang đợi em sao?" Tống Như thấy anh đã thay sang mặc bộ đồ tình nhân của bọn họ: "Em xin lỗi, công ty có chút việc làm chậm trễ thời gian một chút."

"Đồ ngốc, anh đợi em bao lâu cũng được mà." Anh nhẹ nhàng ôm lấy bả vai Tống Như rồi đặt lên trán cô một nụ hôn: "Anh sẽ gặp bên phía ban tổ chức trước, có vài chuyện cần phải bàn, buổi tối anh sẽ lên sân khấu làm khách mời đặc biệt. Chuyện bên kia của em anh cũng đã sắp xếp ổn thỏa rồi, em cứ việc tỏa sáng mà lên sân khấu, sẽ không xảy ra bất cứ chuyện gì đâu."

Vì muốn nói những lời này với mình mà anh cố ý đợi đến tận bây giờ.

"Cảm ơn anh, chồng à." Vốn dĩ Tống Như có chút căng thẳng, thấp thỏm không yên nhưng dưới sự trấn an của Dương Gia Cửu trong nháy mắt đã bình ổn trở lại.

"Vậy anh đi trước đây, tối gặp." Anh lưu luyến không nỡ buông tay Tống Như, nếu như có thể anh thật sự muốn cả đời này giữ Tống Như ở nhà để chỉ mình anh được ngắm nhìn vẻ đẹp của cô. Nhưng hơn ai hết, anh biết vẻ đẹp của Tống Như còn chói mắt hơn cả những ngôi sao trên bầu trời kia, cô xứng đáng được đứng trên sân khấu rộng lớn hơn nữa.

Tối đến, dàn xe thân thế lớn xếp thành một hàng dài ngoài cửa hội trường.

Ánh đèn rực rỡ, sáng chói cùng với tiếng nhạc ưu nhã khiến cho đêm thăm dò vô cùng long trọng, trên tấm thảm đỏ được rắc rất nhiều kim tuyến lấp lánh trải dài từ chỗ đỗ xe cho đến tường ký tên của cửa vào bên trong hội trường.

Người dẫn chương trình cầm micro với vẻ mặt hào hứng, mấy trăm phóng viên truyền thông và nhiếp ảnh gia đứng chật kín hai bên đường đợi chờ nghênh đón minh tinh tới. Thời gian trôi đi, những minh tinh và bạn đồng hành của mình lần lượt xuống xe đi vào hội trường, đám người hâm mộ có mặt ở đó không ngừng hò hét gọi tên thần tượng.

"Sau đây chúng tôi xin phép được mời cô Dương Vũ Mịch cùng bạn trai tối nay của cô, cũng chính là vị hôn phu của cô ấy, anh Bùi Lạc Phong tổng giám đốc công ty giải trí Huy Hoàng.

Trong tiếng vỗ tay nhiệt liệt, Dương Vũ Mịch nâng làn váy trắng, mỉm cười bước xuống xe. Bùi Lạc Phong mặc âu phục màu xám, thân sĩ đứng bên cạnh cô ta, hai người họ giống như trời sinh một cặp thu hút toàn bộ ánh nhìn.

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 75: Siêu Sao Thảm Đỏ

Người dẫn chương trình sau khi nhìn thấy bọn họ, ý cười vẫn không hề giảm: "Xem ra hai người thật sự đẹp đôi, đến phương thức lên sân khấu cũng lãng mạn như vậy, đầu tiên xin chúc mừng cô Dương Vũ Mịch đã có tên trong danh sách đề cử giải thưởng nữ diễn viên xuất sắc!"

"Xin cảm ơn, tôi cũng vô cùng cảm ơn sự tán thành mà ban tổ chức dành cho tôi, cũng chúc cho buổi liên hoan phim hôm nay sẽ thành công viên mãn." Dương Vũ Mịch cười đáp, những lời này đều đã được chuẩn bị tốt từ trước nên khi nói ra cũng không một chút sai sót."

Người dẫn chương trình mời bọn họ đến tường ký tên để chụp ảnh ký tên, theo trình tự thì sau đó người lên sân khấu sẽ là...

"Tiếp theo xin mời cô Bùi Uyển Linh tổng thanh tra của giải trí Huy Hoàng..." Người dẫn chương trình nghi hoặc nhìn tấm thẻ mà nhân viên công tác đưa, tắt micro đi nhỏ giọng hỏi: "Không phải vẫn còn Tống Như sao?"

Nhân viên công tác lắc đầu tỏ ý mình cũng không rõ việc này.

Người dẫn chương trình lại mở micro lên, lúc này Bùi Uyển Linh cũng cao ngạo đi đến trước ống kính, cô ta vẫy tay với mọi người, chiếc nhẫn kim cương tô điểm trên ngón tay rất chói mắt.

"Cô Bùi, chào mừng cô."

"Cảm ơn."

Bùi Uyển Linh vừa mới bị công ty giải trí hải ngoại phong sát, không lâu trước đó giải trí Huy Hoàng lại bùng nổ tin tức Dương Vũ Mịch là người thứ ba, cộng thêm quan hệ tam giác tình yêu với Tống Như nên sự xuất hiện của ba người họ thu hút sự chú ý của rất nhiều người.

Nhưng kỳ lạ là, không thấy Tống Như đâu!

Người đã từng là Ảnh hậu Kim Vũ cũng được ban tổ chức mời đến trở thành một trong những khách mời đặc biệt của buổi lễ trao giải, vậy mà lại không thấy xuất hiện trước ống kính của lúc với ba người Dương Vũ Mịch, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

"Cô Bùi, vì sao mãi vẫn không thấy Tống Như xuất hiện vậy? Có phait đang còn ở phía sau chuẩn bị cho mọi người một bất ngờ không?"

Bùi Uyển Linh cố ý làm ra vẻ thật có lỗi: "Điều này... thật ra công ty đã nói chuyện được mời với Tống Như, nhưng cô ấy không chấp nhận người đại diện mà công ty đã sắp xếp, rất nhiều công việc trong quá tình đã liên tiếp xảy ra vấn đề, nhưng đáng tiếc là cô ấy rất rõ ràng bày tỏ sẽ không tới tham dự buổi liên hoan phim lần này."

Lúc này tất cả ống kính đều được phát trực tiếp nên lời của Bùi Uyển Linh đều không lọt một chữ thông qua micro truyền ra ngoài.

Người dẫn chương trình bị những lời này làm cho xấu hổ, nghe có vẻ như quan hệ của Tống Như với công ty giải trí Huy Hoàng đã như nước với lửa. Cho dù là Tống Như giờ tính xấu không coi ban tổ chức ra gì hay là do giải trí Huy Hoàng tự biên tự diễn lật đổ nghệ sĩ thì cũng đều là tài liệu thức tế, tin tức giải trí rất tốt cho ngày mai.

"Vậy xin mời cô Bùi vào trong ngồi trước, lát nữa chúng ta lại nói."
Người dẫn chương trình ngượng ngùng cười giảng hòa

Bùi Uyển Linh nâng váy đi tới bên phải của Bùi Lạc Phong ở trước mặt, thất vọng hỏi: "Tổng Như đã đi tới buổi gặp mặt người hâm mộ chưa?"

"Đi rồi, em vẫn luôn cho người đi theo cô ta và chị Hy, đây là bức ảnh bọn họ vừa mới đi đến buổi gặp mặt đó." Bùi Lạc Phong lấy điện thoại ra, bức ảnh chụp rõ mặt chị Hy, người còn lại mặc bộ váy liền màu xanh dương được nhà thiết kế trang phục của công ty chuẩn bị, chắc chắn là Tổng Như.

Bùi Uyển Linh nở nụ cười rất nham hiểm: "Rất tốt."

Giờ tính xấu hơn nữa còn không coi ai ra gì, lần này Tổng Như xong rồi.

Đám phóng viên trao đổi ánh mắt, xem ra lần này Tổng Như thật sự đắc tội với giải trí Huy Hoàng rồi, nếu như tin tức cô giờ tính xấu bị chứng thực, thì làm gì có đạo diễn và nhà sản xuất nào chịu hợp tác với cô.

Mà khi đám minh tinh bước lên thảm đỏ tiến vào hội trường thì trên màn hình máy chiếu diện rộng ở khách sạn Ô Tuyên Thành Nam cũng phát sóng trực tiếp tình huống đêm thảm đỏ.

Những người hâm mộ của Tổng Như ngồi ngoài trời nghe thấy lời Bùi Uyển Linh thì đều tức đến không chịu được.

"Rõ ràng công ty sắp xếp cho Tổng Như buổi gặp mặt người hâm mộ lần này là để không cho cô ấy tham dự đêm thảm đỏ."

"Cô ta lại dám bôi nhọ Tổng Như như vậy, đúng là quá đáng mà! Thứ công ty rác rưởi."

Chị Hy cầm micro bước ra: "Phiền mọi người in lặng một chút lắng nghe tôi nói vài câu. Tối nay là đêm thảm đỏ của Liên hoan phim Kim Vũ, thực ra Tổng Như cũng tới đó. Cô ấy rất ngại vì không thể tới đây gặp mặt mọi người nhưng cô ấy vô cùng cảm ơn sự ủng hộ của mọi người, hy vọng mọi

người đừng nghe những lời đồn đại vớ vẩn trên mạng, cần phải tin Tống Như là một diễn viên tốt thật lòng yêu nghề và quan tâm người hâm mộ."

Người đẹp tóc dài có vóc dáng vô cùng giống Tống Như bên cạnh mặc bộ váy liền màu xanh dương dẫn đầu vỗ tay hét lên: "Tôi càng hy vọng Tống Như có thể bước lên thảm đỏ."

"Đúng! Chúng tôi ủng hộ Tống Như, cô ấy bị công ty đại diện tùy tiện sắp xếp lịch trình, bị chỉ trích giờ tính xấu như vậy là không công bằng với cô ấy!"

Chị Hy đứng trên sân khấu, thay mặt Tống Như chân thành khom người cảm ơn những người hâm mộ: "Cảm ơn mọi người, xin mọi người chờ một lát, Tống Như sắp được lên đài rồi!"

Vài phút sau.

Người dẫn chương trình nhìn thấy tấm thẻ vừa được đưa tới, trong sự kinh ngạc còn mang theo vài phần kích động: "Mọi người xin hãy nhiệt liệt vỗ tay chào mừng cha đẻ của bộ phim tài liệu đạo diễn Lý Hải cùng bạn gái tối nay của anh, cô Tống Như!"

Trong nháy mắt toàn bộ ống kính máy ảnh đều nhắm chuẩn vào chiếc xe Rolls-Royce ở phía cuối thảm đỏ.

Dưới ánh nhìn chăm chú của mọi người, Tống Như mặc bộ lễ phục được may đo theo số đo của mình chậm rãi bước xuống xe, lộ ra dáng người cao gầy và khí chất ưu nhã không thể nghi ngờ. Trên mặt cô đang theo nụ cười nhu hòa, khoác tay Lý Hải rồi vỗ tay cười với ống kính hai bên.

Ở hội trường cũng có rất nhiều người hâm mộ của Tống Như, nhìn thấy cô xuất hiện lộng lẫy như vậy thì nhao nhao vỗ tay gây ánh đèn huỳnh quang, lớn tiếng gọi tên cô.

Tống Như đã lâu không tham gia những nơi như thế này, nhưng cũng không hề mất bình tĩnh, mỗi một bước đi, một cử chỉ đều vẽ vang rung động lòng người.

Nghe thấy tiếng hét chói tai ở bên này, ba người Dương Vũ Mịch vừa chuẩn bị đi vào cùng nhìn về hướng thảm đỏ, liếc mắt một cái cả ba đều sửng sờ tại chỗ.

"Sao lại là Tống Như!"

"Không thể nào, cô ta không phải đã đến buổi gặp mặt người hâm mộ rồi sao?"

Dương Vũ Mịch tức giận nghiêng rằng: "Lạc Phong, rốt cuộc là chuyện gì?"

Lạc Phong bị vẻ đẹp của Tống Như làm cho rung động, căn bản không nghe thấy lời của Dương Vũ Mịch.

"Lạc Phong, đừng nhìn nữa!" Dương Vũ Mịch tức giận đẩy Bùi Lạc Phong một cái, thở hồng hộc đi vào hội trường.

Bùi Lạc Phong nhú mày, trước nay anh ta chưa từng thấy Tống Như xinh đẹp như vậy, từ trang điểm cho đến lễ phục đều không thể bắt bẻ, nụ cười trước ống kính của cô càng khiến người ta không thể di chuyển ánh mắt.

"Sao có thể...cô ta..."

"Lạc Phong, bọn em đã không còn quan hệ gì nữa rồi, nhanh chóng đi an ủi Vũ Mịch đi, bên này để chị xử lý." Bùi Uyên Linh từ trong khiếp sợ bình tĩnh lại, sau đó thúc giục Bùi Lạc Phong.

Tống Như từ đằng xa nhìn về phía chỗ bọn họ đang đứng, ánh mắt lạnh lùng đến cực điểm dường như đã đoán trước được tất cả.

Vẻ đẹp của cô đã kinh động đến tất cả mọi người nhưng lần công diễn này mới cũng chỉ vừa bắt đầu.

Người dẫn chương trình nhiệt tình nghênh đón, không hề keo kiệt mà khen ngợi Tống Như: "Còn tưởng rằng cô Tống tối nay sẽ không đến tham gia đêm thảm đỏ chứ, không ngờ rằng cô lại xuất hiện cùng đạo diễn Lý Hải, theo như tôi biết thì trước đây hai người chưa từng hợp tác liệu có phải sau này..."

Tống Như mỉm cười khiêm tốn, nhìn đạo diễn Lý Hải bên cạnh mình: "Tôi cũng hy vọng có được vinh hạnh đó, đạo diễn Lý Hải vẫn luôn là người mà tôi vô cùng tôn kính."

Giọng cô mềm mại như gió, lãnh đạm mà chân thành.

Đạo diễn Lý Hải cũng lập tức trả lời: "Tôi tin rằng ngày đó sẽ tới nhanh thôi."

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 76: Lại Suy Nghĩ Kỹ Càng, Cũng Không Chạy Thoát Vận Mệnh

Người chủ trì thấy Bùi Uyển Linh bên cạnh vẫn chưa lên sân khấu, nhưng sắc mặt đã rất khó coi, người tỉ mỉ đều có thể nhìn ra là có chuyện gì xảy ra, công ty giải trí Huy Hoàng ỷ vào quyền thế, xa lánh Tống Như, trước máy quay nói xấu cô lừa gạt thương hiệu lớn, không ngờ tới lại bị mất mặt ở đây.

Các ký giả cũng nhìn thấu một chút đầu mối, khê thảo luận, Tống Như không chỉ có vẻ đẹp hơn người, EQ cũng rất cao, so với Dương Vũ Mịch được đưa vào danh sách đề cử kia, một người trên trời, một người dưới đất, căn bản không thể so sánh, không biết người của công ty giải trí Huy Hoàng nghĩ thế nào.

Sau vài câu phỏng vấn đơn giản, Tống Như và Lý Hải cùng đi về phía cửa lớn của hội trường.

Bùi Uyển Linh thấy không có phóng viên chú ý tới bên này, tiến lên chặn đường Tống Như, vừa mở miệng liền chất vấn: "Cô phải chịu trách nhiệm cho hành động của cô hôm nay, công ty sắp xếp buổi gặp mặt fans cho cô, tại sao cô không đến? Cô có biết cô làm vậy sẽ tạo thành ảnh hưởng xấu đến mức nào không?"

Tống Như không tranh luận với cô ta, mà lễ phép mỉm cười với đạo diễn Lý Hải: "Tôi có chút việc riêng phải giải quyết, ngài đi trước nhé!"

Cô không giống Bùi Uyển Linh không có đầu óc, cũng không muốn vì chuyện của mình mà ảnh hưởng đến tâm trạng người khác.

"Được, nếu có gì cần giúp đỡ, gọi cho tôi bất cứ lúc nào." Lý Hải ý tứ sâu xa nói một câu tỏ rõ lập trường, anh đứng về phía Tống Như, nếu đêm nay Bùi Uyển Linh lợi dụng thân phận tổng thanh tra của Huy Hoàng ức hiếp Tống Như, anh sẽ không để yên.

"Cảm ơn." Tống Như mỉm cười gật đầu tỏ ý, trên đường tới đây cô cũng hàn huyên rất nhiều với đạo diễn Lý Hải, cái nhìn đối với rất nhiều chuyện cũng tình cờ trùng hợp, Dương Gia Cửu sắp xếp cho cô một hành trình rất tuyệt.

Chờ Lý Hải rời đi, Bùi Uyển Linh kiêu ngạo nháy mắt càng kiêu ngạo hơn: "Tôi mặc kệ cô dùng thủ đoạn gì lôi kéo Lý Hải, cô đều phải nhận rõ thân phận của cô, cô là nghệ sĩ của Huy Hoàng, nhất định phải phục tùng sự sắp xếp của công ty."

"Đầu tiên lúc chúng ta ở nước ngoài, cũng đã bàn bạc rồi, tôi có quyền từ chối không nhận lịch trình, hơn nữa, nếu đêm nay tôi không đến, sẽ bị các người bôi nhọ thành ra thế nào? Đây là thái độ đúng đắn mà một công ty đại diện đối xử với nghệ sĩ sao? Nếu như vậy tôi nghĩ duyên phận của tôi và Huy Hoàng có thể chấm dứt ở đây rồi."

"Không được." Bùi Lạc Phong đúng lúc này hô một tiếng, vừa vặn anh ta cũng đi chưa xa, suy nghĩ một chút vẫn là muốn quay lại theo dõi tình hình, nghe được Tống Như nói muốn hủy hợp đồng liền đi ra.

Anh ta phải thừa nhận, nhìn thấy vẻ đẹp đêm nay của Tống Như, anh ta do dự.

Cho dù cô không còn là người phụ nữ của anh ta, cũng phải tiếp tục ở lại công ty anh ta, thay anh ta kiếm tiền.

"Lạc Phong, em mau vào đi, để phóng viên chụp được sẽ không tốt." Bùi Uyển Linh nghiêm mặt lớn quát lớn một tiếng.

Kế hoạch hoàn mỹ đêm nay đều bị Tống Như phá hủy.

Nghe tiếng Bùi Lạc Phong, Tống Như vẫn rất bình tĩnh, cô thờ ơ cong môi lên, ánh mắt châm chọc xẹt qua mặt bọn họ: "Bây giờ rốt cuộc xảy ra chuyện gì, các người đều rõ hơn tôi."

Cô chỉ làm chuyện cô cần làm, người khơi mào chiến tranh là bọn họ.

Cô cũng muốn xem, lòng tham của Bùi Uyển Linh có thể khiến cô ta đi bao xa. Công ty giải trí Huy Hoàng sớm muộn cũng bị hủy hoại trong tay bọn họ.

Bùi Uyển Linh hung hăng trừng mắt nhìn bóng lưng Tống Như: "Lạc Phong, có phải em nói cho cô ta biết chuyện thư mời không?"

"Em không nói..." Bùi Lạc Phong vì thái độ của Tống Như, trong lòng trở nên rối loạn: "Chị, cô ta nói không sai, chúng ta trước tiên..."

"Câm miệng." Bùi Uyển Linh căm tức nhìn anh ta: "Nếu không phải em làm việc không hiệu quả, cô ta căn bản không thể ở đây, em không thấy phản ứng của fans và những phóng viên kia sao? Bọn họ đều bị Tống Như bắt làm tù binh."

Bùi Uyển Linh tự hỏi biết rõ quy tắc tèo chơi trong giới này, rồi lại một lần nữa thua trong tay Tống Như.

Lối đi an toàn ở góc tây nam hội trường, truyền đến hai tiếng thở dốc đan xen vào nhau.

"Nhanh một chút...sẽ có người tới." Dương Vũ Mịch đẩy người đàn ông trước mặt ra: "Sắp bắt đầu rồi."

"Lát nữa tới khách sạn." Đỗ Cảnh Thăng sờ đùi cô ta một cái, mới xoay người quay lại hội trường.

Dương Vũ Mịch sửa sang lại lễ phục, nhìn xung quanh một chút, lấy lại dáng vẻ đoan trang, tuy cô ta không vì Tống Như đột nhiên xuất hiện mà tức giận, lại biết dù cho Tống Như có bao nhiêu bản lĩnh, cũng không có cách nào thắng nổi cô ta.

Chỉ cần lễ trao giải liên hoan phim kết thúc, cô ta chính là nữ hoàng điện ảnh Kim Vũ mới là tồn tại Tống Như không có cách nào sánh bằng.

Cô ta đã ăn ở với Đỗ Cảnh Thăng cũng là lấy được con át chủ bài, cô ta còn chưa ý thức được vực sâu tham lam này có bao nhiêu nguy hiểm.

Tuy chuyện vừa xảy ra chỉ là một nhạc đệm nho nhỏ, cũng từ trong hội trường dần dần truyền ra ngoài, Bùi Lạc Phong có thể rõ ràng cảm nhận được ánh mắt không tốt của người xung quanh.

May là chỗ ngồi của bọn họ khá thấp, ngồi xuống thở phào nhẹ nhõm.

Dương Vũ Mịch chậm mười phút mới vào chỗ, Bùi Lạc Phong nhíu mày nói một câu: "Em đi đâu vậy?"

"Em hơi buồn nôn, đi tới phòng vệ sinh." Dương Vũ Mịch nhỏ giọng nói, có đứa con làm bia đỡ đạn, cho dù cô ta làm gì Bùi Lạc Phong đều không có cách nào bắt cô ta.

"Không sao chứ?" Quả nhiên vừa nhắc tới đứa bé, Bùi Lạc Phong có tức giận hơn nữa cũng phải nuốt xuống.

"Không sao cả, em có thể chịu được." Dương Vũ Mịch mỉm cười nắm chặt tay Bùi Lạc Phong, tầm mắt quét một vòng xung quanh hội trường, thấy được Đỗ Cảnh Thăng ngồi trước bọn họ ba hàng, cách anh ta gần như vậy khiến Dương Vũ Mịch có chút căng thẳng, sợ Bùi Lạc Phong nhìn ra đầu mối gì đó.

Nhưng cô ta đột nhiên phát hiện Đỗ Cảnh Thăng vẫn nhìn một chỗ nào đó, cô ta theo đó nhìn sang, hai mắt tròn to.

Cô ta không để ý tới những người khác, kéo tay Bùi Lạc Phong, sắc mặt còn khó coi hơn khóc: "Lạc Phong, tại sao Tống Như có thể ngồi hàng ghế thứ nhất?"

Hàng ghế thứ nhất chỉ có mười hai ghế, là vị trí tốt nhất ở hội trường.

Có thể được sắp xếp ở vị trí đó đều là nhân vật lớn trong giới diễn viên, lúc này Tống Như đang ngồi ở ghế thứ hai hàng thứ nhất, hiện thực giống như một cái bạt tay, mạnh mẽ tát vào mặt Bùi Lạc Phong.

"Anh cũng không biết, có lẽ đúng lúc có chỗ trống." Bùi Lạc Phong chỉ có thể dùng lý do này an ủi lòng tự ái của bản thân, chính anh ta cũng hiểu lý do này có bao nhiêu không thuyết phục, Tống Như đã biến thành một sự tồn tại anh ta không thể đuổi theo.

Dương Vũ Mịch tức giận cắn răng, lại cảm thấy Đỗ Cảnh Thăng coi trọng Tống Như, nếu Tống Như cũng có gì đó với anh ta, cô ta liền vô vọng.

Tại sao cái gì Tống Như cũng phải cướp với cô?

Ánh đèn sân khấu lần nữa sáng lên, sau khi người chủ trì nói xong phần mở màn, cả hội trường vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt, người chủ trì mỉm cười giơ lên micro: "Sau đây trân trọng kính mời vị khách đặc biệt của thảm đỏ đêm nay, Tổng giám đốc công ty giải trí Đại Thiên, Dương Gia Cửu."

"Dương Gia Cửu cũng đến sao? Trời ạ."

Đột nhiên hội trường bùng nổ, thoát nhìn phản ứng hiện trường, độ hot của Dương Gia Cửu không thua bất luận siêu sao đang hot nào."

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 77: Trai Tài Gát Sắc

Theo người chủ trì đồng đặc giới thiệu, Dương Gia Cửu ăn mặc một thân âu phục may riêng từ sân khấu đi ra, ánh mắt sâu thẳm lạnh lùng của anh dưới ánh đèn đặc biệt quyến rũ, cả người tỏa ra khí chất kiêu ngạo lạnh lùng, khác với tất cả mọi người như vậy...

Ánh mắt anh nhìn lại trên mặt Tống Như, mấy giây sau mới rời đi.

"Tổng giám đốc Dương mời ngài nói vài câu." Người chủ trì đưa micro lên.

Dương Gia Cửu dừng lại vài giây, mở miệng: "Hy vọng nghệ sĩ của Đại Thiên trong tương lai có thể thể hiện tốt hơn, chúc cho Liên hoan phim lần này thành công tốt đẹp."

Đại Thiên là công ty đại diện cao cấp nhất trong ngành, nhưng dã tâm của Dương Gia Cửu không chỉ dừng lại ở đây.

Anh muốn dẫn dắt nghệ sĩ dưới trướng Đại Thiên đạt được thành công lớn hơn, giống như đại bàng bay cao bay xa hơn.

Tống Như nhìn người đàn ông đứng trên sân khấu lúc này chói mắt như sao, ở trong lòng cẩn thận cam kết, cô sẽ bằng tốc độ nhanh nhất đứng bên cạnh anh.

"Tổng giám đốc Dương nhất định từng xem vô cùng nhiều tác phẩm điện ảnh xuất sắc, chúng tôi đều muốn biết trong lòng Tổng giám đốc Dương bộ phim và đạo diễn nào tốt nhất? Nếu như điểm tối đa là mười điểm."

"Câu hỏi này tôi có thể nêu ví dụ làm rõ." Dương Gia Cửu không có suy nghĩ dư thừa, lập tức cho ra đáp án: "Tôi cho rằng bộ phim mười điểm hẳn rất cảm động, diễn viên mười điểm hẳn rất chận thành, ví dụ như quảng thời gian trước tôi từng xem một bộ phim nhựa, Biển Hoa Vân Mộng, tôi cảm thấy là một bộ phim xuất sắc hiếm thấy, mỗi diễn viên đều vô cùng xuất sắc."

Người chủ trì cười phụ họa, nhìn về phía Tống Như: "Vậy tôi biết, nữ chính bộ phim này cũng ở hiện trường cùng chúng ta, cô ấy chính là Tống Như!"

Nháy mắt, ánh đèn Lightsick màu hồng nhạt chiếu lên người Tống Như, trang sức trên lễ phục cô mặc dưới ánh đèn vô cùng chói mắt.

Tống Như ung dung bình tĩnh đứng lên, cầm lên micro nhân viên đưa tới, tiếng nói dịu dàng: "Cảm ơn sự khẳng định của Tổng giám đốc Dương."

Cô biết rõ Dương Gia Cửu cố ý đề cập tạo cơ hội cho cô nở mày nở mặt.

Thế nhưng một câu nói này lại khiến người khác thảo luận, mọi người đều biết Tổng giám đốc công ty giải trí Đại Thiên Dương Gia Cửu là thần thoại trong ngành, anh ghét nhất những nữ diễn viên vây quanh mình, chỉ là nói ra tên một bộ phim, Tống Như liền dám nói chuyện với anh, rõ ràng là muốn thừa cơ bầu vúi quan hệ.

"Xem lát nữa cô ta xấu mặt thế nào, thật sự cho rằng nhan sắc xinh đẹp có thể làm gì chứ?"

"Thật thú vị..."

"Nữ hoàn điện ảnh hết thời mà thôi, chỉ có thể dùng thủ đoạn cấp thấp này tăng độ hot."

Trên sân khấu, Dương Gia Cửu nhìn về phía Tống Như, anh biết người khác sẽ nghĩ gì, nhưng chính là như vậy, Tống Như mới có thể để lại ấn tượng sâu sắc nhất trong mắt bọn họ.

"Bản thân cô Tống... Càng đẹp hơn một chút."

Dương Gia Cửu rất chân thành, đường đường là Tổng giám đốc công ty giải trí Đại Thiên lại ở trường hợp công khai như vậy khen ngợi một sao nữ, lẽ nào anh...

Ánh mắt thân sĩ và giọng điệu của anh khiến tất cả mọi người phát hiện, anh thật sự thưởng thức Tống Như.

Lúc này người chủ trì chú ý tới quần áo hai người: "Ở phương diện thẩm mỹ hai vị cũng hiểu ngầm, xem ra vô cùng xứng đôi...Không bằng mời cô Tống Như lên sân khấu?"

Lấy thân phận của Dương Gia Cửu không thể mặc quần áo hàng hiệu cấp thấp, tất cả quần áo của anh đều là đặt may riêng cao cấp, trang phục Tống Như lại có thể xứng đôi với anh, cô nhất định rất có bối cảnh, lập tức hình tượng Tống Như trong mắt mọi người nhiều hơn mấy phần sắc thái thần bí.

Tống Như cuối đầu mỉm cười, trong lòng thầm nghĩ về nhà phải cố gắng nói chuyện với ngài Dương, nói không nên can thiệp vào công việc của cô, nhưng dùng các loại phương thức giúp cô nổi tiếng hơn, người ở đây có thể náo loạn như thế, cũng chỉ có anh, loại cuồng ma cứng chiều vợ tận mây xanh mà thôi.

Dưới lời mời của người chủ trì, Tống Như thừa nhận ánh mắt mọi người xung quanh có ao ước, có xem thường, có đổ kị... Cô bỗng nhiên cố lấy hết dũng khí, nhắc làn váy lên, từng bước một đi lên sân khấu.

Khi cô đứng bên cạnh Dương Gia Cửu, cả hội trường im lặng. Bởi vì hai người họ quá xứng đôi.

Người quay phim hướng máy quay về phía bọn họ, mỗi ánh mắt của hai người cũng giống như ánh tạp chí, đặc biệt là cảm giác hòa hợp không tên của hai người trong lúc đó.

Vẻ mặt Tống Như tự nhiên hào phóng, cho dù cô làm gì, đều sẽ có người nghị luận, vậy chi bằng bình tĩnh tiếp nhận, có thể lấy cách này đứng bên cạnh Dương Gia Cửu cũng là cơ hội hiếm có.

Người chủ trì đứng lúc quãng ra đề tài: "Đối với lời nói vừa rồi của Tống giám đốc Dương, cô Tống Như có gì muốn nói không?"

Câu hỏi này hoàn toàn là cạm bẫy, câu trả lời của Tống Như rất có thể khiến cô chọc phải công ty đại diện năng kí Đại Thiên.

Dưới sân khấu Dương Vũ Mịch lộ ra nụ cười đắc ý, trèo càng cao ngã càng đau, Dương Gia Cửu được xưng là người đàn ông lạnh lùng khó hạ gục nhất trong ngành, lần này Tống Như nhất định sẽ trở thành trò cười của tất cả mọi người.

Nữ hoàng điện ảnh hết thời, còn muốn leo lên người Tống giám đốc Dương quyền thế nhất giới giải trí? Nằm mơ đi.

Nghe được lời người chủ trì, mọi người vốn dĩ náo nhiệt dần trở lại yên tĩnh.

Dương Gia Cửu dưới ánh mắt tất cả mọi người, cầm lấy micro của Tống Như: "Câu hỏi này sẽ khiến cô Tống rất khó xử."

Cách làm quý ông của anh khiến mọi người kinh ngạc, lại chủ động giúp Tống Như giải vây, lẽ nào anh thật sự quý dưới váy của Tống Như rồi sao?

Ngay lúc mọi người suy đoán dồn dập, Dương Gia Cửu lộ ra vẻ mặt lạnh lùng: "Chi bằng tôi và cô Tống chụp ảnh chung để kết thúc."

Vậy mà Dương Gia Cửu chủ động đề nghị muốn chụp ảnh chung.

Xem ra không phải Tống Như chủ động quyến rũ Dương Gia Cửu, cố ý thăm dò cách ăn mặc của anh, muốn tạo cơ hội gặp gỡ bất ngờ, hai người sở dĩ xứng đôi như vậy đúng là một bất ngờ tốt đẹp, bằng không đường đường là Tống giám đốc Đại Thiên, vì sao anh lại yêu cầu chụp ảnh chung với cô?

Nhưng trong mắt mọi người, có thể chụp ảnh với Dương Gia Cửu, là số Tống Như quá may mắn.

Nhìn ảnh hai người, người chủ trì nhiệt tình vỗ tay: "Cảm ơn Tống giám đốc Dương, cũng cảm ơn cô Tống Như, mời hai người vị về chỗ."

Hainguowif vừa đứng chung một chỗ như đôi tình nhân nhanh chóng tách ra, về tới chỗ của mình, giống như vừa rồi chưa từng xảy ra chuyện gì cả, từ trên mặt Tống Như cũng không thấy bất kỳ vẻ mặt kích động mất khống chế nào, cô không có chút rung động nào, vì vậy cô đã thẳng rất nhiều ánh mắt tán thưởng.

Không có ai nghi ngờ cô dựa vào thủ đoạn lừa gạt, muốn bầu víu quan hệ với Dương Gia Cửu, mà cảm thấy vị nữ hoàng điện ảnh Đại Mãn Quán này quả nhiên không tầm thường.

"Ồ, thật biết giả bộ."

Nhìn biểu hiện của Tống Như, trong mắt Bùi Uyển Linh hờ một tiếng nhỏ giọng nói với Bùi Lạc Phong: "Liên lạc với mấy phóng viên quen thuộc, chị muốn xáo trộn chuyện này lên, để cho mọi người biết Tống Như là loại người gì."

Đêm thảm đỏ vừa bắt đầu, cũng đã có sóng gió nổi lên mãnh liệt, Dương Gia Cửu lơ đãng đề cập khiến rất nhiều người nhớ kỹ bóng dáng xinh đẹp của Tống Như, nhớ kỹ biểu hiện thâm tình của cô.

Một nữ hoàng điện ảnh hết thời từng bị phong sát, bị cuốn vào sóng gió tình tay ba, càng bị công chúng nghi ngờ, từng bước một đi tới thảm đở hôm nay, thậm chí có thể ở bên cạnh Tổng giám đốc Đại Thiên Dương Gia Cửu không kém cạnh chút nào.

Tương lai cái tên Tống Như này nhất định sẽ nổi tiếng khắp cả nước.

Công ty đại diện đã từng tung càn ôliu với Tống Như, giám đốc Sang Nghệ, Hạng Long nghiêng đầu nói với trợ lý bên cạnh: "Đi sắp xếp một chút, tôi muốn tranh thủ cơ hội ký hợp đồng với Tống Như!"

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 78: Nhận Ra Âm Mưu

Biểu hiện của Tống Như cũng để lại ấn tượng sâu sắc trong lòng Bùi Lạc Phong, nghe người xung quanh ca ngợi Tống Như, trong lòng anh ta khó chịu, mấy năm trước anh ta chưa từng để Tống Như vào mắt, bởi vì quan hệ với Huy Hoàng, Tống Như bỏ lỡ không biết bao nhiêu cơ hội tốt.

Bây giờ cô đẹp như vậy, rực rỡ như vậy giống như bất cứ lúc nào cũng có thể rời khỏi Huy Hoàng.

Hóa ra vẫn là anh ta đang lãng phí thời gian của Tống Như, tiêu hao tuổi xuân của cô, lúc quyến rũ Dương Vũ Mịch không hề hối hận, chỉ cho rằng Tống Như cản đường anh, bây giờ mới nhận ra anh đã quá sai lầm rồi.

Một màn trên sân khấu, tất cả mọi người đều nhớ kỹ hào quang xinh đẹp của Tống Như, cũng có người chú ý tới không cho Tống Như lên sân khấu là công ty Huy Hoàng quá quắt, tới mức nào xung quanh tất cả đều là tiếng bàn tán xôn xao, khiến Bùi Uyển Linh buồn bực mất tập trung, đặc biệt là nhìn thấy vẻ mặt ảo não ngu ngốc của Bùi Lạc Phong cô càng thêm nổi nóng.

"Lạc Phong, em sẽ không rung động với Tống Như chứ?" Bùi Uyển Linh lấy cùi chỏ đụng anh ta một cái.

"Em biết làm sao được? Em đã có Vũ Mịch." Bùi Lạc Phong thu lại ánh mắt nhìn Tống Như, trong lòng anh ta có gì đó im lặng nảy sinh, lúc đó khoảng cách giữa anh ta và Tống Như ngày càng xa.

Sau hai giờ đối với hai chị em hoàn toàn là một lễ rửa tội giày vò.

Tất cả mọi người đều cùng nhau thảo luận tác phẩm điện ảnh, chỉ có bọn họ không ai chú ý tới.

Trái lại Tống Như theo đạo diễn Lý Hải làm quen rất nhiều nhân vật lớn trong giới điện ảnh, lúc trò chuyện tất cả mọi người đều khen ngợi cử chỉ vô cùng thần thái của Tống Như, cho rằng công ty giải trí Huy Hoàng nhất định mù mắt, bỏ qua một viên ngọc thô chưa mài dũa có thực lực như vậy không nâng lên, lại đi nâng lên một lọ hoa không có thực lực.

Cho dù Dương Vũ Mịch có cơ hội đoạt được giải nữ hoàng điện ảnh Kim Vũ, ở thời đại dựa vào thực lực kiếm tiền này, cô ta căn bản không sánh được với Tống Như.

Cách đám người, Tống Như thấy được bóng người quen thuộc, Dương Gia Cửu cũng vừa vặn quay đầu qua, khóe môi hơi cong lên nụ cười dịu dàng, lạnh lẽo của anh đối với người ngoài, đối với cô chỉ có cưng chiều.

Sợ bị người khác nhận ra được điều gì đó, Tống Như vội vã quay đầu, sau đó nói chuyện với người bên cạnh.

"Tống Như, hôm nay chỉ có một mình cô tới sao? Không thấy người đại diện của cô." Có người quan tâm hỏi: "Có phải chúng tôi nói sai không? Nhưng diễn viên có thực lực như cô cần tài nguyên tốt hơn, có phải Huy Hoàng..."

"Người đại diện của Tống Như hôm nay có việc khác." Lý Hải mở miệng giải vây giúp Tống Như, hợp đồng liên quan tới bộ phim tài liệu này vẫn là Dương Gia Cửu lấy thân phận người đại diện của Tống Như đàm phán với Lý Hải, anh ta tự nhiên cho rằng Tống Như có người đại diện.

Tống Như biết bọn họ không có ác ý, mỉm cười nói: "Cám ơn mọi người quan tâm, bây giờ tôi đang phát triển..."

Nếu như bọn họ biết Tổng giám đốc công ty Đại Thiên đang đàm phán hợp đồng cho cô, sẽ có biểu cảm gì?

Dương Vũ Mịch một mực nhìn chăm chăm Tống Như, nhìn nét cười của cô, hung hăng siết chặt nắm tay, bỗng nhiên điện thoại di động rung lên, cô ta thấy Bùi Lạc Phong đang nói chuyện với Bùi Uyển Linh, cúi đầu vừa nhìn, là Đỗ Cảnh Thăng.

"Huy Hoàng, sắp xong rồi."

Năm chữ này như là một tín hiệu, tạo nên một cơn bão trong lòng Dương Vũ Mịch.

"Anh có ý gì?"

"Ở với tôi một đêm nữa, hợp đồng KB sẽ đưa đến tay em."

Không đợi cô trả lời, lại thêm một tin nhắn nữa gửi đến: "Em cũng có thể chọn đồng cam cộng khổ với bạch mã hoàng tử của em."

"Tối mai gặp."

Dương Vũ Mịch kiên quyết đáp lại ba chữ, liền xóa tin nhắn. Cô không muốn lãng phí thời gian ở Huy Hoàng, cô cần nhiều tài nguyên hơn cùng với nền tảng tốt hơn, hiển nhiên Bùi Lạc Phong không thỏa mãn được cô ta.

Kể cả đứa con trong bụng, chỉ có thể trở thành chứng ngại vật của cô, cô nhất định phải bỏ.

Nhìn xu thế đêm nay, cho dù Tống Như không có giải thưởng cũng tiếng tăm vang xa, cô không thể do dự nữa rồi.

Bùi Uyển Linh lơ đãng nhìn Dương Vũ Mịch một cái, phát hiện hôm nay cô ta rất lạ, bình thường trường hợp như vậy Dương Vũ Mịch nói rất nhiều, nhưng lần này...

"Vũ Mịch, không thoải mái sao?"

"Không sao, có lẽ hơi mệt mỏi." Dương Vũ Mịch lung tung cười, sợ bị nhìn ra đầu mối.

"Tôi biết cô đang nghĩ gì, đừng lo lắng, Tống Như ngang ngược không được bao lâu đâu. Đêm nay cô ta bỏ qua buổi họp mặt fans mà công ty sắp xếp cho cô ta còn cố ý bầu víu quan hệ với Tống giám đốc Đại Thiên, tôi đã liên lạc với ký giả, sáng mai cô ta sẽ thành nghệ sĩ kế tiếp bị Đại Thiên phong sát."

Bùi Uyển Linh chắc chắn khiến Tống Như hối hận vì đối đầu với cô ta.

"Thật sao? Vậy thì tốt quá." Trong mắt Dương Vũ Mịch xẹt qua một tia tàn nhẫn, mặc kệ kế hoạch của Bùi Uyển Linh có thực hiện được hay không, cô ta cũng sẽ không thay đổi suy nghĩ.

Bùi Uyển Linh không nghĩ tới chuyện trong giới này nguyên nhân chỉ yếu không ai muốn chọc tới Đại Thiên, chính là tin tức rất nhanh, đủ chính xác, sau năm phút chuyện cô ta mua được ký giả, chuẩn bị dội nước bẩn lên người Tống Như đã truyền tới tai Dương Gia Cửu.

Trong phòng nghỉ ngơi dành cho khách, sắc mặt Dương Gia Cửu ngày càng lạnh, "Bảo vệ tin nhắn và lịch sử làm bằng chứng, yên lặng quan sát thay đổi."

"Ra tay trước bọn họ, truyền tin tức toàn bộ mạng lưới phong sát Bùi Uyển Linh."

Không thể không nói, ví dụ như anh và Tống Như không phải là quan hệ vợ chồng, anh có 40% rơi vào cạm bẫy của Bùi Uyển Linh, làm tướng Tống Như muốn bầu víu quan hệ với mình, tăng độ hot, đây là hành vi anh ghét nhất, có lẽ thật sự sẽ theo kế hoạch của Bùi Uyển Linh, cấm vận Tống Như.

Ánh mắt anh lạnh lùng hơn mấy phần, lúc trước không công khai quan hệ hôn nhân của bọn họ cũng có chỗ tốt, có thể dùng cách đó tìm người gây bất lợi cho Tống Như, bọn họ có gan động đến Tống Như thì phải gánh được hậu quả.

Lần thứ hai Tống Như nhìn thấy Dương Gia Cửu trở lại chỗ ngồi, đã qua một lát, hơn nữa xem sắc mặt này của anh, công ty có chuyện sao?

Trong lòng cô suy đoán, có điều dường như Dương Gia Cửu chỉ có đụng tới chuyện của cô mới có thể lộ ra vẻ mặt như vậy. Không khỏi âm thầm cau mày, dường như đêm nay cô làm quá náo động, Bùi Uyển Linh bọn họ sẽ không từ bỏ ý đồ.

Quả nhiên đêm thăm dò gần kết thúc, các ngôi sao lần lượt rời sân, sau khi Tống Như và đạo diễn Lý Hải tách ra, rất đúng lúc ở bãi đậu xe đụng phải ba người Bùi Uyển Linh.

Trên người cô mặc lễ phục bất luận nhìn từ góc độ nào cũng đẹp đến không tả nổi, trong mắt Bùi Uyển Linh toát lên vẻ trào phúng lại đố kỵ.

"Làm người làm được tới mức này của cô thật sự quá buồn cười, làm căng với công ty, đối với cô cũng đâu có lợi lộc gì?" Bùi Uyển Linh nhìn xung quanh một chút, cười lạnh nói: "Tôi tin rằng không bao lâu nữa cô sẽ quỳ gối xin tôi cứu cô."

"Thật sao? Tôi cũng không biết làm người có thể vô liêm sỉ được như tình trạng này của các người." Tống Như không có ý định dây dưa với cô ta, chuẩn bị vòng qua cô ta rời đi.

Nhưng Bùi Uyển Linh không cho cô cơ hội, kéo cổ tay cô: "Cô cho rằng quay mấy bộ phim là cô có thể bầu víu quan hệ với Dương Gia Cửu sao? Dựa vào một bộ lễ phục không biết thuê được ở đâu, quả thật là nằm mơ."

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 79: Phá Vỡ Cục Diện

"Tôi quả thật không ngờ cô lại có can đảm như vậy, nể tình trước đây cô và Lạc Phong yêu nhau, tôi nhắc nhở cô một câu, muốn quyến rũ Dương Gia Cửu cũng phải xem cô có khả năng đó hay không."

Dưới cái nhìn của cô ta, cho dù Tống Như xinh đẹp, nhà họ Tống cũng có tài sản, loại đàn ông cao cấp như Dương Gia Cửu tuyệt đối sẽ không yêu cô từ cái nhìn đầu tiên.

Sự châm chọc của cô ta khiến vẻ mặt Tống Như có chút biến hóa, cô dừng chân, xoay người lại: "Chị không nên làm người đại diện, nên đi làm biên kịch đi, như vậy tất cả mọi người có thể sống theo ý chị. Tôi cảnh cáo chị lần cuối, đừng can dự vào chuyện của tôi nữa, bằng không...lần sau tôi sẽ không bỏ qua như vậy đâu."

Vẻ mặt Bùi Uyển Linh bị tức giận đến vặn vẹo, cô ta cố gắng đè xuống suy nghĩ trong lòng muốn buột ra khỏi miệng, muốn xem ngày mai Tống Như nhìn thấy tin tức sẽ hối hận, đau khổ tới mức nào.

Thấy vẻ mặt cô ta, Tống Như liền biết cô ta đang tính toán gì.

"Chị, chị bớt tranh cãi đi, bị phóng viên chụp được không tốt."

Bùi Lạc Phong tiến lên chắn giữa hai người, có chút khó khăn nhìn Tống Như: "Nếu hôm nay cô không muốn đến buổi gặp mặt fans, có thể nói với tôi, hà tất dùng cách này, hành động của cô hôm nay sẽ ảnh hưởng đến danh dự công ty."

"Tôi rõ ràng đã hỏi qua anh, có phải tôi không nhận được thư mời không." Tống Như lạnh lùng nhìn Bùi Lạc Phong: "Đại khái tâm tư của anh đều ở chỗ Dương Vũ Mịch nên căn bản không để ý tôi nói gì, cứ theo đà này, Huy Hoàng có có ngày sau sao?"

"Tống Như, cô nói chuyện phải chú ý đúng mực." Bùi Lạc Phong bỗng nhiên hét lên một tiếng, bị Tống Như làm tức giận, loại ghen ghét nhìn cô chói mắt trên sân khấu, hiểu ngầm xứng đôi với Dương Gia Cửu cuộn cuộn tới: "Không phải muốn rời khỏi Huy Hoàng, ký hợp đồng với công ty khác sao? Là KB hay Sang Nghệ? Bọn họ cho cô bao nhiêu tiền?"

"Đó là chuyện của tôi, không phiền Tống giám đốc Bùi nhọc lòng, anh yên tâm, sau khi tôi thấy các người tự làm tự chịu, sẽ rời đi."

Nói xong, một chiếc xe thể thao Limited màu xanh nước biển dừng lại bên cạnh Tống Như. Cô không do dự chút nào, mở cửa lên xe.

Nhìn xe rời đi, Dương Vũ Mịch dừng nói có bao nhiêu hận, cô ta cắn môi không chết tâm trạng, bên tai Bùi Uyển Linh lên tiếng: "Quên đi, đừng tính toán với cô ta, cô ta muốn đi thì để cô ta đi, nhưng chị thấy tin tức ngày mai sẽ khiến cô ta được một bài học, ngoại trừ Huy Hoàng, cô ta không còn chỗ nào để đi."

Dương Vũ Mịch đột nhiên cảm thấy bụng dưới có chút đau đớn, cô ta không thể làm gì hơn hết là kéo ra nụ cười, lôi tay Lạc Phong: "Lạc Phong, chị Uyển Linh nói rất đúng, chúng ta về thôi."

"Được, sao sắc mặt em xanh xao như vậy?" Lúc này Bùi Lạc Phong mới để ý đến cô ta.

"Không sao, có lẽ là ngủ không ngon."

"Được rồi, về nhà nghỉ ngơi thôi, còn muốn ở lễ trao giải làm nổi bật hình ảnh đó." Trong lòng Bùi Uyển Linh cười lạnh, cô phải đợi xem trò đùa

ngày mai.

Tống Như về đến nhà liền nhìn thấy Dương Gia Cửu ngẩn người ngồi trên sofa.

Vì không để phóng viên phát hiện quan hệ của bọn họ, hai người tách ra trở về, sau khi Tống Như thay quần áo ở nhà rộng rãi, đi tới sau lưng anh, đưa tay nhẹ nhàng ôm lấy eo anh: "Sao vậy? Ngài Dương."

Dương Gia Cửu cúi đầu túm lấy tay cô, chậm rãi xoay người lại, trong mắt phản chiếu gương mặt Tống Như: "Không sao, có lẽ uống nhiều rượu vang quá."

"Thật sao?" Tống Như xoay người pha ly trà nóng cho anh, nhẹ nhàng mở miệng: "Gia Cửu, em hi vọng có thể trở thành chỗ dựa và kiêu ngạo của anh mà không phải cô gái nào có thể vui vẻ với anh."

Hỗ trợ và phụ thuộc lẫn nhau mới là đáng vẻ chân thực nhất của vợ chồng, nếu như vẫn luôn để Dương Gia Cửu bảo vệ cô, người vợ như cô thật không xứng đáng rồi.

"Không có chuyện gì có thể gạt được em." Dương Gia Cửu lộ ra nụ cười, cúi đầu hôn một bên tóc rối của Tống Như.

"Vậy anh có định nói cho em biết nguyên nhân không?" Tống Như cố mỉm cười với anh, trong mắt chứa đầy dịu dàng.

Dương Gia Cửu nói ra chuyện Bùi Uyển Linh thuê kí giả kia, anh cũng muốn xem sau khi Tống Như biết việc này sẽ có biểu cảm gì.

Tống Như càng bình tĩnh hơn anh tưởng: "Chẳng trách Bùi Uyển Linh lại đả kích em như thế, còn nói em nhất định sẽ quỳ xuống cầu xin cô ta." Lăn lộn trong giới nghệ sĩ nhiều năm như vậy, thủ đoạn đơ bản của Bùi Uyển Linh cô đã thấy rất nhiều.

"Không có sự cho phép của em, anh đã phái người đi xử lý, dù sao chuyện này cũng ảnh hưởng lớn đến Đại Thiên." Dương Gia Cửu là người công tư rõ ràng.

Tống Như hiểu ý anh, nếu không phải mình thỉnh cầu, công ty giải trí Huy Hoàng có lẽ đã sớm không tồn tại được nữa rồi.

"Được, đã có chứng cứ, anh không cần quá để ý đến chuyện này, em tin rằng với năng lực của anh nhất định có thể ngay lập tức dẹp yên." Tống Như dịu dàng cười, tự như hoàn toàn không để việc này vào mắt.

Nhưng đối với Dương Gia Cửu mà nói, chuyện này rất không giống nhau.

Nếu như Tống Như và anh không quen biết nhau cũng không kết hôn.

Nếu như anh thật sự bị Bùi Uyển Linh lợi dụng... Đây chính là nguyên nhân khiến anh tức giận.

"Gia Cửu, hôm nay em thật sự rất vui, anh thấy ảnh chụp chung của chúng ta không?" Tống Như lấy điện thoại ra, gửi tấm ảnh kia đến điện thoại Dương Gia Cửu, nhưng nhìn thấy màn hình điện thoại Dương Gia Cửu sáng lên, ảnh chụp chung của bọn họ đã được cài đặt thành khóa màn hình."

Cô ngạc nhiên lại xấu hổ hôn lên má anh.

"Dám có ý xấu với vợ anh, anh sẽ từ từ xử lý cô ta." Giọng Dương Gia Cửu có chút trầm thấp, đứng dậy ôm Tống Như đi về phía phòng ngủ.

Dép Tống Như rơi trên thảm, cánh tay ôm lấy anh: "Đi đây vậy?"

"Làm chuyện muốn làm..."

Trên thế giới này tất cả đều không bằng nụ cười của Tống Như, vợ anh anh sẽ bảo vệ thật tốt, tất cả những người có ý xấu với cô đều phải chịu hậu quả.

Bùi Uyển Linh gần như hưng phấn đợi một đêm, trước đây cô ta nghe nói rất nhiều chuyện của Dương Gia Cửu, đối với những nữ nghệ sĩ muốn lợi dụng tiếng tăm của anh, anh luôn không nể mặt mũi, một câu của Dương Gia Cửu có thể quyết định tiền đồ của nghệ sĩ trong giới, nhưng cũng vì năng lực như vậy của anh, cũng thành một người lạnh lùng gần như không có scandal.

Những nữ nghệ sĩ điếc không sợ súng kia đã sớm không biết đối nghề làm gì rồi.

Nhưng nhân vật như anh lại ngầm cho phép xứng đôi với lễ phục của Tống Như đến bất ngờ, còn cùng cô công khai chụp ảnh, trong này dường như có thâm ý gì khác.

Không phải tin tưởng Tống Như sẽ không lợi dụng anh để nổi tiếng, mà tình nguyện bị cô lợi dụng ảnh.

Bùi Uyển Linh bị áp lực khắp nơi kích thích khiến đầu óc nóng lên, chỉ là hăm hại Tống Như, không suy nghĩ sâu xa đến ý đồ của Dương Gia Cửu.

Nhưng chuyện này cũng trở thành một cơ hội, để Dương Gia Cửu có cơ hội ra tay, thay Tống Như làm chút chuyện.

Bùi Uyển Linh tìm kiếm hot search khắp nơi, chợt thấy tên Tống Như, cô ta đang muốn kích động, phát hiện tiêu đề căn bản không phải như cô ta chờ mong, thậm chí chiều gió đã thay đổi hoàn toàn.

"Công ty không có lương tâm nhất trong ngành, ném đá giấu tay với nghệ sĩ của mình."

"Tin tức nổ tung, người đại diện Bùi Uyên Linh bày ra scandal bên lề, hoàn toàn là sự thật."

"Tổng Như bị hãm hại, kẻ chủ mưu phía sau là chị gái của chồng chưa cưới cũ."

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 79+2: Quay Lưng Không Nhận Người

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 79+3: Bị Vứt Bỏ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 79+4: Tâm Tư Trong Lòng Mỗi Người

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 80: Thứ Không Thiếu Nhất Trong Giới Này Chính Là Tính Kế

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 81: Phong Ba

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 82: Hoàn Toàn Quyết Liệt

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 83: Thời Gian Ngọt Ngào

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 84: Yêu Đường

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 85: Giao Dịch Với Ác Quỷ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 86: Bình Yên Vượt Qua

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 87: Lễ Trao Giải

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 88: Thảm Bại

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 89: Giải Thưởng Cống Hiến Tốt Nhất

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 90: Trả Thù Vô Cùng Thảm Khốc

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 91: Lại Một Lần Nữa Rơi Vào Cảnh

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 92: Đại Chiến Nội Giúp Cô

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 93: Công Khai Quan Hệ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 94: Làm Sáng Tỏ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 95: Cục Diện Khó Khăn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 96: Phản Kích

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 97: Tình Người

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 98: Không Thể Xem Là Phản Bội

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 99: Thân Phận Của Mẹ Chủ Dương

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 100: Hoàn Toàn Giảm Dưới Chân

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 101: Cục Diện Bên Trong Toa Lét

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 102: Tương Kế Tựu Kế

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 103: Hồn Giống Như Là Đã Có Nữ Nhân

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 104: Chị Hy Bị Bắt Cóc

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 105: Tin Tưởng Hẳn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 106: Đêm Hội Catwalk

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 107: Tiểu Nhân Đáng Thương Nhất

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 108: Ký Kết Bí Mật

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 109: Trước Đêm Quay

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 110: Quy Tắc Ngâm Trong Giới Giải Trí

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 111: Hậu Trường

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 112: Cô Ấy Không Có Cách Nào Vượt Qua Được

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 113: Phong Ba Bảo Táp Giáng Xuống

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 114: Người Ngoài Ý Muốn Trở Về

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 115: Lỡ Hẹn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 116: Lấy Lại Dự Án Làm Người Phát Ngôn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 117: Cạm Bẫy

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 118: Ngụy Trang

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 119: Tuyên Bố Trả Đòn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 120: Sự Thật Bất Ngờ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 121: Anh Ta Là Quán Lý Của Tổng Như

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 122: Cùng Anh Đi Công Tác

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 123: Cùng Anh Đi Công Tác

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 124: Gặp Mặt Người Phụ Trách

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 125: Vợ Chồng Ân Ái - 1725 Từ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 126: Đoạt Vai Diễn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 127: Đến Lúc Thay Người

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 128: Mưu Đồ Bí Mật

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 129: Chờ Đợi Nghi Thức

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 130: Xoay Chuyển Bất Ngờ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 131: Trên Đời Không Có Thuốc Hối Hận

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 132: Tự Làm Tự Chịu

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 133: Đêm Khuya Mê Say

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 134: Sau Lưng Cô Có Người

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 135: Quanh Co

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 136

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 137: Không Ai Là Thật Lòng Thật Dạ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 138: Chăm Sóc Tri Kỷ Nhất

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 139: Cô Diễn Hay Không?

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 140: Khiêu Khích

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 141: Người Làm Chỗ Dựa Cho Cô

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 142: Lựa Chọn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 143: Tổng Giám Đốc Muốn Đặt Nhấn Cưới

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 144: Chuyện Vợ Chồng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 145: Nụ Hôn Chân Tình

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 146: Chạy Quảng Cáo

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 147: Nam Chính Tốt Nhất

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 148: Hình Thượng Ngọt Ngào

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 149: Anh Tới Muộn Rồi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 150: Bọn Họ Điên Rồi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 151: Khi Người Quen Trở Nên Xa Lạ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 152: Tin Tưởng Lẫn Nhau

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 153: Xe Mở

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 154: Hành Vi Ngu Xuân

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 155: Trương Vân Cô Sẽ Hối Hận

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 156: Khuỷu Tay Rộng Rãi Nhất

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 157: Bối Cảnh Sâu Không Lường Được

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 158

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 159: Bị Đe Dọa

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 160: Lời Nói Khách Sáo Của Chị Hy

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 161: Lựa Chọn Bất Đặc Dĩ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 162: Nhất Định Không Phản Bội

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 163: Trợ Lý Không Phải Là Người À

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 164: Năng Lực Của Cô

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 165: Phương Thức Ra Trận Đặc Biệt

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 166: Cuối Cùng Cũng Không Công Khai

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 167: Nợ Có Một Phần Lãng Mạn To Lớn Nhất

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 168: Tác Hợp

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 169: Cả Hai Cùng Ứng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 170: Tri Kỷ Chuẩn Bị

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 171: Anh Bận Rộn Vì Cô

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 172: Vẻ Đẹp Của Cô

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 173: Khiến Cho Cô Biến Mất

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 174: Tin Tức

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 175: Cô Không Có Tư Cách Động Đến Anh Ấy

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 176: Tan Vỡ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 177: Nhân Sinh Không Ngừng Lựa Chọn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 178: Vạch Trần Chân Tướng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 179: Hoàn Toàn Quyết Liệt

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 180: Cuộc Sống Không Cách Nào Khống Chế

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 181: Cuộc Sống Không Cách Nào Khống Chế

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 182: Phong Ba Kéo Tới

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 183: Tình Nồng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 184: Eq Thấp

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 185: Anh Đang Nói Dối

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 186: Tiền Có Thể Đổi Mạng Sống Con Người Không?

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 187: Anh Đến Vì Cô

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 188: Giết Người

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 189: Ngoài Tôi Ra

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 190: Tôi Đến Muộn Rồi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 191: Không Thể Trốn Tránh, Chỉ Có Thể Chịu Mắng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 192: Đại Thiên Là Ô Dù Bảo Vệ Của Cô Sao?

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 193: Chính Thức Ký Hợp Đồng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 194: Anh Mãi Mãi Dịu Dàng Bên Em

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 195: Người Chờ Hiến Tặng Chính Là Tôi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 196: Thế Sét Đánh

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 197: Chúng Ta Công Khai Đi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 198: Đã Quyết Định

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 199: Không Cần Công Khai

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 200: Anh Là Một Thói Quen

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 201: Khó Khăn Khắp Nơi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 202: Cô Sẽ Không Bỏ Cuộc

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 203: Thông Báo Về Người Phát Ngôn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 204: Vẫn Không Muốn Từ Bỏ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 205: Từ Chối Ngay Mặt

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 206: Giành Trước Từng Bước

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 207: Quay Chụp Quá Sức

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 208: Anh Đến Rồi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 209: Bảo Vệ Một Mình Cô Ấy

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 210: Dũng Cảm Đứng Ra

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 211: Đường Cùng Không Thể Rút Lui Được

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 212: Sự Thật Quan Trọng Vậy Sao?

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 213: Tân Sinh

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 214: Anh Ta Chính Là Kẻ Cạn Bã

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 215: Sự Sắp Xếp Đặc Biệt Của Anh

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 216: Tuyệt Đối Không Tha Thứ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 217: Đột Phá Bất Ngờ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 218: Người Phí Sau Chỉ Điểm

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 219: Anh Ta Chụp Được Ảnh Rồi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 220: Cứu Trận

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 221: Bởi Vì Sự Anh Lo Lắng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 222: Tình Cảm Không Rõ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 223: Trò Hay Vẫn Còn Ở Phía Sau

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 224: Bởi Vì Đau Lòng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 225: Người Có Tình Thương Thấp, Tấn Công Càng Mạnh

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 226: Lần Đầu Tiên Cô Ấy Nhắc Tới Người Nhà

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 227: Có Thể Chụp Nhiều Ảnh Ảnh Quản Lý Của Tổng Như Hưn Không?

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 228: Câu Trả Lời Của Cô Ấy Vô Cùng Hợp Lý

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 229: Quản Lý Giúp Tôi Nhận Lịch Trình

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 230: Quyền Lực Tuyệt Đối

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 231: Lập Tức Giải Quyết Xong

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 232: Đối Xử Đặc Biệt

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 233: Anh Có Thể Xuất Hiện Cùng Em Không

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 234: Mình Tinh Đánh Người Rồi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 235: Một Loại Dự Cảm Đặc Biệt

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 236: Thiếu

Nguồn thiếu chương mời các bạn xem chương tiếp theo

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 237: Em Muốn Tự Giải Quyết Cơ Tắc Này

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 238: Ngại Quá Tôi Đang Gặp

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 239: Vô Cùng Sủng Vợ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 240: Muốn Cùng Đeo Nhẫn Cưới Không

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 241: Tôn Như Đến

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 242: Cô Ấy Đặc Biệt Hấp Dẫn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 243: Cô Không Có Tư Cách Đó

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 244: Quyết Đấu Chính Diện

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 245: Đây Chính Là Tiên Nữ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 246: Cho Em Ngạc Nhiên Đặc Biệt

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 247: Báo Thù

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 248: Anh Dương, Anh Biết Nhảy Không?

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 249: Không Có Hứng Làm Mẹ Kế

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 250: Tổng Giám Đốc Dương, Anh Đạt Điểm Tối Đa

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc
dtv-ebook.com

Chương 251

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 252

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 253

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 254

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 255

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc
dtv-ebook.com

Chương 256

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc
dtv-ebook.com

Chương 257

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 258: Ý Nghĩa Của Gia Đình

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 259: Tầng Tầng Tình Toán

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 260: Dám Động Đến Người Của Đại Thiên

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 261: Vì Em Mà Ở Đây

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 262: Giải Quyết Vấn Đề

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 263: Nếu Anh Không Chê Em

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 264: Anh Đang Chờ Đợi Trò Chơi Này Tiếp Tục

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 265: Yêu Cô Ấy Khiến Tôi Rất Hạnh Phúc

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 266: Em Là Món Quà Tuyệt Vời Nhất Từ Thiên Đường

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 267: Có Anh Ở Bên

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 268

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 269: Từ Bỏ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 270: Thừa Cơ Hội

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 271: Chỉ Cần Vợ Chồng Đồng Lòng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 272: Ghé Thăm Nhóm Chat Của Người Hâm Mộ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 273: Miệng Mọc Trên Người Kẻ Khác

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 274: Boss Đường Trả Lời Rồi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 275: Trò Chơi Chấm Dứt Ở Đây

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 276: Sự Thật

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 277: Tuyên Bố Chính Thức

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 278: Đừng Nói Với Tổng Như

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 279: Thần Bí Ghé Thăm

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 280: Phát Đường Đêm Khuya

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 281: Tình Yêu Sẽ Khiến Bạn Ấm Áp

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 282: Bị Người Khác Ghét Rồi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 283: Bị Oán Hận

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 284: Mộ Tiểu Thư Xin Tự Trọng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 285: Đại Tiểu Thư Cố Gắng Đi Làm Diễn Viên

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 286: Cô Muốn Cùng Anh Hoàn Thành Mơ Ước

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 287: Bảo Vệ Người Phụ Nữ Của Anh

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 288: Cô Ấy Có Thể Nhận Bất Cứ Vai Diễn Nào

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 289: Một Lần Không Muốn Nghe Điện Thoại

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 290: Xin Cô Đừng Đến Làm Phiền Tôi Nữa

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 291: Buổi Họp Báo Bị Dán Xếp

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 292: Tại Sao Bos Không Ra Mặt

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 293: Tại Sao Bos Không Ra Mặt 2

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 294: Lần Nào Cũng Căng Thẳng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 295: Bị Chụp Được Rồi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 296: Nữ Minh Tinh Bị Chỉ Trích

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 297: Trở Thành Chỗ Dựa Của Đối Phương

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 298: Giám Chế Thật Sự Phải Từ Chức

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 299: Paparazzi Nên Bị Phong Sát Trong Giới Giải Trí

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 300: Hôn Lễ Chỉ Là Hình Thức

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 301: Tổng Như Quả Là Một Cô Gái Lợi Hại

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 302: Anh Trước Nay Chưa Từng Uống Say

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 303: Sự Việc Nghiêm Trọng Rồi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 304: Chính Cô Đã Tự Hủy Đi Đường Lui Của Mình

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 305: Hội Nghị Sóng Gió

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 306: Chuyện Sẽ Được Giải Quyết

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 307: Em Muốn Làm Ô Dù Của Anh

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc
dtv-ebook.com

Chương 308

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 309: Nữ Chính Không Phải Ai Không Được

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 310: Trường Hợp Quan Trọng Như Vậy Sao Anh Có Thể Vắng Mặt Được

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 311: Quanh Co

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 312: Hòa Nhập Vào Đoàn Làm Phim

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 313: Cô Bé Trước Sau Như Một

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 314: Những Thứ Cô Muốn Anh Đều Cho Cô

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 315: Biết Quay Đầu Không Bao Giờ Là Muộn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 316: Anh Vẫn Còn Muốn Nuông Chiều Em Thêm Vài Năm

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 317: Cô Không Lo Lắng Chút Nào Sao?

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 318: Anh Ấy Muốn Tự Mình Lưu Lại Dấu Vết

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 319: Người Mới Kìa

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 320: Boss Càng Ngày Càng Đen Tối

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 321: Nhất Định Sẽ Bao Hết Phòng Bán Vé Để Ủng Hộ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 322: Không Ai Có Thể Lên Mặt Với Cô Ấy

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 323: Phỏng Vấn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 324: Cô Có Thử Người Khác Không Có

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 325: Thân Phận Nữ Chính Được Đưa Ra Ánh Sáng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 326: Cô Ấy Không Thể Điện

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 327: Đại Boss Xấu Xa

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 328: Tin Tưởng Lẫn Nhau

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 329: Thực Lực Và Mặt

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 330: Tống Như Tuyết Quá Đi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 331: Không Cần Giải Thích

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 332: Trợ Lý Mới

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 333: Hai Người Sẽ Tổ Chức Hôn Lễ Sao?

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 334: Lời Đồn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 335: Kẻ Khả Nghi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 336: Nhà Họ Tổng Rối Loạn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 337: Khoe Ấn Ái Trước Công Chúng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 338: Kết Thúc Không Đơn Giản Như Vậy

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 339: Phương Thức Công Khai Của Đại Thiên

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 340: Chấm Dứt

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 341: Cô Dám

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 342: Ai Cũng Có Thể , Tổng Như Thì Không Thể

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 343: Tôi Phải Trở Về Nhà Họ Tổng Một Chuyến

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 344: Cô Đờng Hối Hận

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 345: Vén Bỏ Mây Mù

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 346: Công Khai Tin Tức

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 347: Cô Ấy Là Người Của Nhà Họ Dương Chúng Tôi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 348: Vợ Của Tôi Là Tông Như

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 349: Ông Tổng Ngã Bệnh

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 350: Xin Lỗi Tổng Như

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 351: Có Phải Công Ty Không Có Kinh Phí Hay Không

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 352: Tiểu Như Con Sổng Có Tốt Không

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 353: Anh Không Muốn Để Em Đi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 354: Tự Chăm Sóc Tốt Cho Bản Thân

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 355: Đừng Nhắc Đến Tên Cô Ấy Trong Nhà

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 356: Tổng Như Cũng Sẽ Đến Muộn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 357: Nữ Diễn Viên Chuyện Nghiệp Nhất

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 358: Dương Gia Cửu Đã Đến

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 359: Cô Ấy Là Diễn Viên Vô Cùng Chuyên Nghiệp

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 360: Sao Chối

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 361: May Mắn Là Em

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 362: Nhân Vật Bị Đối

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 363: Thế Cục Nhà Họ Tổng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 364: Anh Tin Em

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 365: Người Trái Với Điều Ước Không Phải Âu Dương Hải

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 366: Nhận Thức

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 367: Hy Vọng Mới

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 368: Tôi Muốn Về Nhà

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 369: Đến Lúc Buông Tay Rồi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 370: Theo Đuổi Một Người Con Gái Rất Khó

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 371: Tôi Sẽ Giành Lại Nhà Họ Tống

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 372: Người Cần Nói Xin Lỗi Không Phải Bà

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 373: Ai Mới Là Người Thứ Ba

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 374: Tin Giật Gân

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 375: Mẹ Con Hòa Thuận

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 376: Ý Nghĩa Của Gia Đình

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 377: Kết Thúc Đã Định

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 378: Ý Nghĩa Của Người Nhà

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 379: Anh Muốn Nhanh Một Chút Nhưng Lại Không Gấp Được

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 380: Được Ký Hợp Đồng Rồi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 381: Trợ Lý Trộm Chạy Rồi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 382: Quay Phim Có Vất Vả Hơn Nửa Cũng Không Sao

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 383: Nếu Như Có Người Nói Xấu Chi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 384: Mỗi Người Đều Có Bí Mật Riêng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 385: Sinh Nhật Bất Ngờ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 386: Ngoài Ý Muốn Xảy Ra

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 387: Ánh Sáng Và Bóng Tối Cùng Tồn Tại

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 388: Kết Thúc

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 389: Anh Càng Lo Lắng Cho Em Hơn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 390: Giết Ngược

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 391: Kỹ Năng Diễn Xuất Rất Tuyệt Vời

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 392: Cảm Động Và Cố Gắng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 393: Anh Không Lo Lắng Chút Nào

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 394

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc
dtv-ebook.com

Chương 395

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 396

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 397: Không Thể Chịu Được Người Ngoài Nghi Ngờ Cô

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 398: Cuối Cùng Cô Vẫn Tự Mình Đối Mặt

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 399: Cô Thật Sự Không Biết Sao

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 400: Không Giả Ngu

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 401: Một Chút Vấn Đề Nhỏ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 402: Tổng Như Đã Đến Đúng Giờ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 403: Vai Nữ Chính Không Thuộc Về Cô Thì Cũng Chẳng Còn Ai Khác

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 404: Anh Không Yên Tâm Người Khác

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 405: Điều Quan Trọng Nhất Là Phải Nói Với Nhau

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 406: Chỉ Vì Hiệu Quả Tuyên Truyền

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 407: Đố Kị Khiến Con Người Ta Phát Điên

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 408: Tổng Giám Đốc Dương Ở Bên Cạnh, Ai Dám Hại Cô

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 409: Dò Xét

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 410: Liên Tục Bị Ngăn Cản

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 411: Tôi Xin Cô

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 412: Coi Như Là Cháu Dâu Đủ Tiêu Chuẩn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 413: Anh Là Người Quan Trọng Nhất

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 414: Một Buổi Hôn Lễ Chỉ Thuộc Về Bọn Họ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 415: Ị Từ Chối Nhân Vật Nữ Chính

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 416: Rốt Cuộc Ông Cụ Hải Này Có Bối Cảnh Gì

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 417: Người Tự Trọng Biết Tự Mình Hiếu Lầy

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 418: Đối Vai Nam Chính

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 419: Không Thể Để Con Sâu Làm Rầu Nồi Canh

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 420: Tin Đồn Thất Thiệt

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 421: Ông Còn Muốn Thử Thách Cô Ấy Đến Bao Giờ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 422: Thật Thật Giả Giả

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 423: Anh Muốn Đích Thân Chứng Minh Sự Trong Sạch Của Cô

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 424: Năm Giữ Chứng Cứ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 425: Sự Thật Tin Tức Lớn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 426: Rốt Cuộc Lời Ai Nói Là Thật

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 427: Vạch Trần Sự Thật

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 428: Không Biết Hồi Cái

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 429: Cuối Cùng Trò Hề Cũng Kết Thúc Rồi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 430: Chấp Nhận Người Cháu Dâu Là Cô

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 431: Quay Lại Lần Nữa

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 432: Thuận Theo Tự Nhiên

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 433: Không Muốn Em Quá Mệt

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 434: Cô Đã Quyết Định Rồi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 435: Đừng Gây Áp Lực Lớn Cho Bản Thân

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 436: Cô Cô Tổng Mang Thai

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 437: Khó Mà Tiếp Nhân Kết Quả Kiểm Tra

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 438: Vì Cô Chịu Bất Bình

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 439: An Ủi Của Người Nhà

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 440: Báo Cáo Bị Truyền Ra Ngoài Không Phải Của Cô

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 441: Cô Là Quan Trọng Nhất Đối Với Anh

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 442: Kế Trong Kế

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 443: Vợ Cháu Dưỡng Thai Rất Vất Vả

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 444: Dụ Rắn Ra Khỏi Hang

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 445: Nói Ra Hung Thủ Phía Sau

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 446: Người Một Nhà, Mỗi Người Đều Có Cách Sống Riêng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 447: Nước Đã Hắt Ra ,Khó Có Thể Hốt Lại Được

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 448: Giao Dịch Với Ác Ma

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 449: Tại Sao Lại Có Hai Bản Báo Cáo Hoàn Toàn Khác Nhau

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 450: Cơ Hội Nhận Sai Chỉ Có Một

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 451: Tự Làm Tự Chịu

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 452: Cơn Ác Mộng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 453: Cực Kỳ Thất Vọng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 454: Anh Phải Bức Ép Cô Một Lần

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 455: Ngày Đêm Khác Biệt

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 456: Anh Đi Làm Sáng Tỏ Mọi Chuyện

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 457: Không Theo Kịp Tiến Độ Của Tổng Giám Đốc Dương

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 458: Chết Như Thế Nào Cũng Không Biết

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 459: Cuộc Đời Nghệ Sĩ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 460: Bày Tỏ Công Khai Với Cô Ấy

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 461: Không Đáng Để Cô Ra Tay

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 462: Việc Cô Lo Lắng Nhất

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 463: Tiêu Điểm Của Toàn Sàn Diễn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 464: Một Câu Nói Gay Ra Một Cuộc Thảo Luận Sôi Nổi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 465: Chuyện Người Hâm Mộ Bị Thương

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 466: Tứ Bề Thọ Địch

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 467: Nhìn Thấy Rồi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 468: Biên Kịch Thần Bí

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 469: Giải Nghệ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 470: Mọi Chuyện Đã Định

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 471: Chị Ấy Có Phải Là Sẽ Được Quay Về Nhà Họ Tổng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 472: Trong Chuyện Tình Cảm Ai Cũng Đều Do Dự

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 473: Sự Thật Khó Tìm

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 474: Chứng Kiến Tất Cả

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 475: Tan Vỡ Sau Cú Lừa

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 476: Người Của Anh Ta Anh Ta Nhất Định Sẽ Bảo Vệ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 477: Cần Người Đứng Ra Giải Thích

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 478: Trả Lại Trong Sạch Cho Anh Ta

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 479: Rốt Cuộc Ai Mới Là Người Nói Sự Thật

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 480: Sự Thật Chính Là Hẳn Dây Dưa Ngộ Tình Thiên

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 481: Không Phân Biệt Được Người Tốt Xấu

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 482: Cho Kẻ Địch Một Cơ Hội

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 483: Tổng Giám Đốc Tăng Xảy Ra Chuyện Rồi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 484: Sẽ Để Cho Cô Đặc Chí Thêm Hai Ngày

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 485: Tận Cùng Của Âm Mưu

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 486: Diễn Kịch Thì Phải Diễn Đến Cuối

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 487: Nói Chuyện Hợp Tác Lần Nữa

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 488: Kịch Vãn Phải Tiếp Tục Diễn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 489: Sẽ Không Tự Nhiên Có Miếng Bánh Từ Trên Trời Rơi Xuống

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 490: Tổng Giám Đốc Tạm Thời Lại Không Phải Cô Ta

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 491: Quan Tâm Sẽ Bị Loạn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 492: Không Từ Thủ Đoạn Để Thắng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 493: Không Còn Con Đường Nào Có Thể Đi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 494: Thì Ra Anh Ta Đã Sớm Biết

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 495: Tình Huống Bất Ngờ

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 496: Quân Cờ Chiếu Ngược

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 497: Giải Quyết Danh Sách Sách Sự Kiện Vip

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 498: Có Người Ở Sau Lưng Tính Kế Công Ty

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 499: Cô Muốn Ở Riêng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 500: Biến Cố Ở Buổi Hẹn Báo

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 501: Cuộc Chiến Giữa Chị Em

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 502: Cô Ta Không Xứng Làm Cô Cả Nhà Họ Tổng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 503: Kẻ Độc Ác Nhất

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 504: Bữa Tiệc Gia Đình Của Nhà Họ Tổng

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 505: Không Còn Đường Quay Đầu

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 506: Anh Ủng Hộ Vô Điều Kiện

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 507: Tình Yêu Và Ước Mơ, Cái Nào Quan Trọng Hơn

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 508: Em Là Đáp Án Duy Nhất

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 509: Cái Giá Quá Lớn Không Có Cách Nào Vãn Hồi

ẢNH HẬU CỦA CHÀNG TỔNG

Giai Lạc

dtv-ebook.com

Chương 510: Cho Em Một Hôn Lễ Thế Kỳ (Kết Thúc)

Table of Contents

Mục lục

Chương 1: Tôi Có Thể Giúp Em Chuyện Đây.

Chương 2: Cô Kết Hôn Rồi

Chương 3: Chuyện Trả Thù Bắt Đầu

Chương 4: Nội Bộ Quyết Định Vai Diễn

Chương 5: Kỹ Năng Diễn Xuất Cấp Ảnh Hậu

Chương 6: Cô Là Ai

Chương 7: Cô Sẽ Đích Thân Kết Thúc

Chương 8: Cô Đối Xử Đặc Biệt Với Anh

Chương 9: Đánh Trả

Chương 10: Thằng Thẩn Với Nhau

Chương 11: Đối Mặt Giằng Co

Chương 12: Lòng Dạ Giả Dối

Chương 13: Buổi Họp Báo Tin Tức

Chương 14: Quá Đáng

Chương 15: Thăm Bệnh

Chương 16: Đừng Có Nằm Mơ

Chương 17: Bị Vạch Trần

Chương 18: Mất Phương Hướng

Chương 19: Từ Biệt Quá Khứ

Chương 20: Hận Hãn? Không Đáng

Chương 21: Mị Tình

Chương 22: Chỉ Muốn Tổng Như

Chương 23: Gặp Mặt Nói Chuyện

Chương 24: Được Cưng Chiều

Chương 25: Khai Máy

Chương 26: Ai Mới Là Vai Hề

Chương 27: Bất Ngờ

[Chương 28: Phong Thái Ảnh Hậu](#)
[Chương 29: Không Thể Nào](#)
[Chương 30: Lập Uy](#)
[Chương 31: Vĩnh Viễn Không Bao Giờ Hối Hận](#)
[Chương 32: Thời Thế Đã Thay Đổi](#)
[Chương 33: Năm Mơ](#)
[Chương 34: Trở Lại](#)
[Chương 35: Thật Sự Muốn Làm Tới Bước Này Sao?](#)
[Chương 36: Thật Sự Muốn Làm Tới Bước Này Sao? 2](#)
[Chương 37: Hôm Nay Thanh Toán Sòng Phẳng Với Anh 1](#)
[Chương 38: Hôm Nay Thanh Toán Sòng Phẳng Với Anh 2](#)
[Chương 39: Video Bị Phát Tán](#)
[Chương 40: Video Bị Phát Tán\(2\)](#)
[Chương 41: Vợ Yêu 1](#)
[Chương 42: Vợ Yêu 2](#)
[Chương 43: Chờ Đấy](#)
[Chương 44: Chờ Đấy\(2\)](#)
[Chương 45: Động Lòng 1](#)
[Chương 46: Động Lòng 2](#)
[Chương 47: Ngạc Nhiên Vui Mừng](#)
[Chương 48: Cục Diện Đã Được Sắp Đặt](#)
[Chương 49: Cục Diện Đã Được Sắp Đặt\(2\)](#)
[Chương 50: Đàm Phán](#)
[Chương 51: Đàm Phán \(2\)](#)
[Chương 52: Hóa Ra Là Cô](#)
[Chương 53: Nguy Cơ Bắt Đầu](#)
[Chương 54: Nguy Cơ Bắt Đầu\(2\)](#)
[Chương 55: Khai Máy](#)
[Chương 56: Phản Kích](#)
[Chương 57: Tự Cho Là Đúng](#)
[Chương 58: Em Chắc Chắn](#)
[Chương 59: Ấm Áp](#)

[Chương 60: Ngạc Nhiên](#)
[Chương 61: Thuộc Về Cô](#)
[Chương 62: Không Kịp Trở Tay](#)
[Chương 63: Công Ty Quyết Định](#)
[Chương 64: Danh Lợi](#)
[Chương 65: Thay Đổi Người Quản Lý](#)
[Chương 66: Ủng Hộ Quyết Định Của Cô](#)
[Chương 67: Biến Cố](#)
[Chương 68: Báo Ứng Ngoại Tình](#)
[Chương 69: Dương Vũ Mịch Thành Ảnh Hưởng](#)
[Chương 70](#)
[Chương 71](#)
[Chương 72: Thăm Dò Lẫn Nhau](#)
[Chương 73: Tuyên Chiến Đến Cùng](#)
[Chương 74: Tùy Cơ Ứng Biến](#)
[Chương 75: Siêu Sao Thảm Đỏ](#)
[Chương 76: Lại Suy Nghĩ Kỹ Càng, Cũng Không Chạy Thoát Vận Mệnh](#)
[Chương 77: Trai Tài Gát Sắc](#)
[Chương 78: Nhận Ra Âm Mưu](#)
[Chương 79: Phá Vỡ Cục Diện](#)
[Chương 79+2: Quay Lưng Không Nhận Người](#)
[Chương 79+3: Bị Vứt Bỏ](#)
[Chương 79+4: Tâm Tư Trong Lòng Mỗi Người](#)
[Chương 80: Thứ Không Thiếu Nhất Trong Giới Này Chính Là Tính Kế](#)
[Chương 81: Phong Ba](#)
[Chương 82: Hoàn Toàn Quyết Liệt](#)
[Chương 83: Thời Gian Ngọt Ngào](#)
[Chương 84: Yêu Đường](#)
[Chương 85: Giao Dịch Với Ác Quỷ](#)
[Chương 86: Bình Yên Vượt Qua](#)
[Chương 87: Lễ Trao Giải](#)
[Chương 88: Thảm Bại](#)

[Chương 89: Giải Thưởng Cống Hiến Tốt Nhất](#)
[Chương 90: Trả Thù Vô Cùng Thảm Khốc](#)
[Chương 91: Lại Một Làn Nữa Rơi Vào Cảnh](#)
[Chương 92: Đại Chiến Nội Giúp Cô](#)
[Chương 93: Công Khai Quan Hệ](#)
[Chương 94: Làm Sáng Tỏ](#)
[Chương 95: Cục Diện Khó Khăn](#)
[Chương 96: Phản Kích](#)
[Chương 97: Tình Người](#)
[Chương 98: Không Thể Xem Là Phản Bội](#)
[Chương 99: Thân Phận Của Mợ Chủ Dương](#)
[Chương 100: Hoàn Toàn Giảm Dưới Chân](#)
[Chương 101: Cục Diện Bên Trong Toa Lét](#)
[Chương 102: Tương Kế Tựu Kế](#)
[Chương 103: Hắc Giống Như Là Đã Có Nữ Nhân](#)
[Chương 104: Chị Hy Bị Bắt Cóc](#)
[Chương 105: Tin Tưởng Hắc](#)
[Chương 106: Đêm Hội Catwalk](#)
[Chương 107: Tiểu Nhân Đáng Thương Nhất](#)
[Chương 108: Ký Kết Bí Mật](#)
[Chương 109: Trước Đêm Quay](#)
[Chương 110: Quy Tắc Ngầm Trong Giới Giải Trí](#)
[Chương 111: Hậu Trường](#)
[Chương 112: Cô Ấy Không Có Cách Nào Vượt Qua Được](#)
[Chương 113: Phong Ba Bão Táp Giáng Xuống](#)
[Chương 114: Người Ngoài Ý Muốn Trở Về](#)
[Chương 115: Lỡ Hẹn](#)
[Chương 116: Lấy Lại Dự Án Làm Người Phát Ngôn](#)
[Chương 117: Cạm Bẫy](#)
[Chương 118: Ngụy Trang](#)
[Chương 119: Tuyên Bố Trả Đòn](#)
[Chương 120: Sự Thật Bất Ngờ](#)

[Chương 121: Anh Ta Là Quán Lý Của Tổng Như](#)
[Chương 122: Cùng Anh Đi Công Tác](#)
[Chương 123: Cùng Anh Đi Công Tác](#)
[Chương 124: Gặp Mặt Người Phụ Trách](#)
[Chương 125: Vợ Chồng Ân Ái - 1725 Từ](#)
[Chương 126: Đoạt Vai Diễn](#)
[Chương 127: Đến Lúc Thay Người](#)
[Chương 128: Mưu Đồ Bí Mật](#)
[Chương 129: Chờ Đợi Nghi Thức](#)
[Chương 130: Xoay Chuyển Bất Ngờ](#)
[Chương 131: Trên Đời Không Có Thuộc Hồi Hận](#)
[Chương 132: Tự Làm Tự Chịu](#)
[Chương 133: Đêm Khuya Mê Say](#)
[Chương 134: Sau Lưng Cô Có Người](#)
[Chương 135: Quanh Co](#)
[Chương 136](#)
[Chương 137: Không Ai Là Thật Lòng Thật Dại](#)
[Chương 138: Chăm Sóc Tri Kỷ Nhất](#)
[Chương 139: Cô Diễn Hay Không?](#)
[Chương 140: Khiêu Khích](#)
[Chương 141: Người Làm Chỗ Dựa Cho Cô](#)
[Chương 142: Lựa Chọn](#)
[Chương 143: Tổng Giám Đốc Muốn Đặt Nhấn Cưới](#)
[Chương 144: Chuyện Vợ Chồng](#)
[Chương 145: Nụ Hôn Chân Tình](#)
[Chương 146: Chạy Quảng Cáo](#)
[Chương 147: Nam Chính Tốt Nhất](#)
[Chương 148: Hình Thương Ngọt Ngào](#)
[Chương 149: Anh Tới Muộn Rồi](#)
[Chương 150: Bọn Họ Điên Rồi](#)
[Chương 151: Khi Người Quen Trở Nên Xa Lạ](#)
[Chương 152: Tin Tưởng Lẫn Nhau](#)

[Chương 153: Xe Mở](#)
[Chương 154: Hành Vi Ngu Xuân](#)
[Chương 155: Trương Vân Cô Sẽ Hồi Hận](#)
[Chương 156: Khuỷu Tay Rộng Rãi Nhất](#)
[Chương 157: Bối Cảnh Sâu Không Lường Được](#)
[Chương 158](#)
[Chương 159: Bị Đe Dọa](#)
[Chương 160: Lời Nói Khách Sáo Của Chị Hy](#)
[Chương 161: Lựa Chọn Bất Đặc Dĩ](#)
[Chương 162: Nhất Định Không Phản Bội](#)
[Chương 163: Trợ Lý Không Phải Là Người À](#)
[Chương 164: Năng Lực Của Cô](#)
[Chương 165: Phương Thức Ra Trận Đặc Biệt](#)
[Chương 166: Cuối Cùng Cũng Không Công Khai](#)
[Chương 167: Nợ Có Một Phần Lãng Mạn To Lớn Nhất](#)
[Chương 168: Tác Hợp](#)
[Chương 169: Cả Hai Cùng Ủng](#)
[Chương 170: Tri Kỷ Chuẩn Bị](#)
[Chương 171: Anh Bận Rộn Vì Cô](#)
[Chương 172: Vẻ Đẹp Của Cô](#)
[Chương 173: Khiến Cho Cô Biến Mất](#)
[Chương 174: Tin Tức](#)
[Chương 175: Cô Không Có Tư Cách Động Đến Anh Ấy](#)
[Chương 176: Tan Vỡ](#)
[Chương 177: Nhân Sinh Không Ngừng Lựa Chọn](#)
[Chương 178: Vạch Trần Chân Tướng](#)
[Chương 179: Hoàn Toàn Quyết Liệt](#)
[Chương 180: Cuộc Sống Không Cách Nào Khống Chế](#)
[Chương 181: Cuộc Sống Không Cách Nào Khống Chế](#)
[Chương 182: Phong Ba Kéo Tới](#)
[Chương 183: Tình Nồng](#)
[Chương 184: Eq Thấp](#)

[Chương 185: Anh Đang Nói Dối](#)
[Chương 186: Tiền Có Thể Đổi Mạng Sống Con Người Không?](#)
[Chương 187: Anh Đến Vì Cô](#)
[Chương 188: Giết Người](#)
[Chương 189: Ngoài Tôi Ra](#)
[Chương 190: Tôi Đến Muộn Rồi](#)
[Chương 191: Không Thể Trốn Tránh, Chỉ Có Thể Chịu Mắng](#)
[Chương 192: Đại Thiên Là Ô Dù Bảo Vệ Của Cô Sao?](#)
[Chương 193: Chính Thức Ký Hợp Đồng](#)
[Chương 194: Anh Mãi Mãi Dịu Dàng Bên Em](#)
[Chương 195: Người Chờ Hiến Tặng Chính Là Tôi](#)
[Chương 196: Thế Sét Đánh](#)
[Chương 197: Chúng Ta Công Khai Đi](#)
[Chương 198: Đã Quyết Định](#)
[Chương 199: Không Cần Công Khai](#)
[Chương 200: Anh Là Một Thói Quen](#)
[Chương 201: Khó Khăn Khắp Nơi](#)
[Chương 202: Cô Sẽ Không Bỏ Cuộc](#)
[Chương 203: Thông Báo Về Người Phát Ngôn](#)
[Chương 204: Vẫn Không Muốn Từ Bỏ](#)
[Chương 205: Từ Chối Ngay Mặt](#)
[Chương 206: Giành Trước Từng Bước](#)
[Chương 207: Quay Chụp Quá Sức](#)
[Chương 208: Anh Đến Rồi](#)
[Chương 209: Bảo Vệ Một Mình Cô Ấy](#)
[Chương 210: Dừng Cảm Ứng Ra](#)
[Chương 211: Đường Cùng Không Thể Rút Lui Được](#)
[Chương 212: Sự Thật Quan Trọng Vậy Sao?](#)
[Chương 213: Tân Sinh](#)
[Chương 214: Anh Ta Chính Là Kẻ Cạn Bã](#)
[Chương 215: Sự Sắp Xếp Đặc Biệt Của Anh](#)
[Chương 216: Tuyệt Đối Không Tha Thứ](#)

[Chương 217: Đột Phá Bất Ngờ](#)
[Chương 218: Người Phí Sau Chỉ Điểm](#)
[Chương 219: Anh Ta Chụp Được Ảnh Rồi](#)
[Chương 220: Cứu Trận](#)
[Chương 221: Bởi Vì Sợ Anh Lo Lắng](#)
[Chương 222: Tình Cảm Không Rõ](#)
[Chương 223: Trò Hay Vẫn Còn Ở Phía Sau](#)
[Chương 224: Bởi Vì Đau Lòng](#)
[Chương 225: Người Có Tình Thương Thấp, Tấn Công Càng Mạnh](#)
[Chương 226: Lần Đầu Tiên Cô Ấy Nhắc Tới Người Nhà](#)
[Chương 227: Có Thể Chụp Nhiều Ảnh Anh Quản Lý Của Tổng Như Hờn Không?](#)
[Chương 228: Câu Trả Lời Của Cô Ấy Vô Cùng Hợp Lý](#)
[Chương 229: Quản Lý Giúp Tôi Nhận Lịch Trình](#)
[Chương 230: Quyền Lực Tuyệt Đối](#)
[Chương 231: Lập Tức Giải Quyết Xong](#)
[Chương 232: Đối Xử Đặc Biệt](#)
[Chương 233: Anh Có Thể Xuất Hiện Cùng Em Không](#)
[Chương 234: Mình Tinh Đánh Người Rồi](#)
[Chương 235: Một Loại Dự Cảm Đặc Biệt](#)
[Chương 236: Thiếu](#)
[Chương 237: Em Muốn Tự Giải Quyết Cơ Túc Đây](#)
[Chương 238: Ngại Quá Tôi Đang Gặp](#)
[Chương 239: Vô Cùng Sùng Vờ](#)
[Chương 240: Muốn Cùng Đeo Nhẫn Cưới Không](#)
[Chương 241: Tồn Như Đến](#)
[Chương 242: Cô Ấy Đặc Biệt Hấp Dẫn](#)
[Chương 243: Cô Không Có Tư Cách Đó](#)
[Chương 244: Quyết Đấu Chính Diện](#)
[Chương 245: Đây Chính Là Tiên Nữ](#)
[Chương 246: Cho Em Ngạc Nhiên Đặc Biệt](#)
[Chương 247: Báo Thủ](#)

[Chương 248: Anh Dương, Anh Biết Nhảy Không?](#)
[Chương 249: Không Có Hứng Làm Mẹ Kế](#)
[Chương 250: Tổng Giám Đốc Dương, Anh Đạt Điểm Tối Đa](#)
[Chương 251](#)
[Chương 252](#)
[Chương 253](#)
[Chương 254](#)
[Chương 255](#)
[Chương 256](#)
[Chương 257](#)
[Chương 258: Ý Nghĩa Của Gia Đình](#)
[Chương 259: Tăng Tăng Tình Toán](#)
[Chương 260: Dám Động Đến Người Của Đại Thiên](#)
[Chương 261: Vì Em Mà Ở Đây](#)
[Chương 262: Giải Quyết Vấn Đề](#)
[Chương 263: Nếu Anh Không Chê Em](#)
[Chương 264: Anh Đang Chờ Đợi Trò Chơi Này Tiếp Tục](#)
[Chương 265: Yêu Cô Ấy Khiến Tôi Rất Hạnh Phúc](#)
[Chương 266: Em Là Món Quà Tuyệt Vời Nhất Từ Thiên Đường](#)
[Chương 267: Có Anh Ở Bên](#)
[Chương 268](#)
[Chương 269: Từ Bỏ](#)
[Chương 270: Thừa Cơ Hội](#)
[Chương 271: Chỉ Cần Vợ Chồng Đồng Lòng](#)
[Chương 272: Ghé Thăm Nhóm Chat Của Người Hâm Mộ](#)
[Chương 273: Miệng Mọc Trên Người Kẻ Khác](#)
[Chương 274: Boss Đường Trả Lời Rồi](#)
[Chương 275: Trò Chơi Chấm Dứt Ở Đây](#)
[Chương 276: Sự Thật](#)
[Chương 277: Tuyên Bố Chính Thức](#)
[Chương 278: Đừng Nói Với Tổng Như](#)
[Chương 279: Thần Bí Ghé Thăm](#)

[Chương 280: Phát Đường Đêm Khuya](#)
[Chương 281: Tình Yêu Sẽ Khiến Bạn Ấm Áp](#)
[Chương 282: Bị Người Khác Ghét Rời](#)
[Chương 283: Bị Oán Hận](#)
[Chương 284: Mộ Tiểu Thư Xin Tự Trọng](#)
[Chương 285: Đại Tiểu Thư Cố Gắng Đi Làm Diễn Viên](#)
[Chương 286: Cô Muốn Cùng Anh Hoàn Thành Mơ Ước](#)
[Chương 287: Bảo Vệ Người Phụ Nữ Của Anh](#)
[Chương 288: Cô Ấy Có Thể Nhận Bất Cứ Vai Diễn Nào](#)
[Chương 289: Một Lần Không Muốn Nghe Điện Thoại](#)
[Chương 290: Xin Cô Đừng Đến Làm Phiền Tôi Nữa](#)
[Chương 291: Buổi Họp Báo Bị Dán Xếp](#)
[Chương 292: Tại Sao Bos Không Ra Mặt](#)
[Chương 293: Tại Sao Bos Không Ra Mặt 2](#)
[Chương 294: Lần Nào Cũng Căng Thẳng](#)
[Chương 295: Bị Chụp Được Rời](#)
[Chương 296: Nữ Minh Tinh Bị Chỉ Trích](#)
[Chương 297: Trở Thành Chỗ Dựa Của Đối Phương](#)
[Chương 298: Giám Chế Thật Sự Phải Từ Chức](#)
[Chương 299: Paparazzi Nên Bị Phong Sát Trong Giới Giải Trí](#)
[Chương 300: Hôn Lễ Chỉ Là Hình Thức](#)
[Chương 301: Tổng Như Quả Là Một Cô Gái Lợi Hại](#)
[Chương 302: Anh Trước Nay Chưa Từng Uống Say](#)
[Chương 303: Sự Việc Nghiêm Trọng Rời](#)
[Chương 304: Chính Cô Đã Tự Hủy Đi Đường Lui Của Mình](#)
[Chương 305: Hội Nghị Sóng Gió](#)
[Chương 306: Chuyện Sẽ Được Giải Quyết](#)
[Chương 307: Em Muốn Làm Ô Dù Của Anh](#)
[Chương 308](#)
[Chương 309: Nữ Chính Không Phải Ai Không Được](#)
[Chương 310: Trường Hợp Quan Trọng Như Vậy Sao Anh Có Thể Vắng Mặt Được](#)

[Chương 311: Quanh Co](#)
[Chương 312: Hòa Nhập Vào Đoàn Làm Phim](#)
[Chương 313: Cô Bé Trước Sau Như Một](#)
[Chương 314: Những Thứ Cô Muốn Anh Đầu Cho Cô](#)
[Chương 315: Biết Quay Đầu Không Bao Giờ Là Muộn](#)
[Chương 316: Anh Vẫn Còn Muốn Nuông Chiều Em Thêm Vài Năm](#)
[Chương 317: Cô Không Lo Lắng Chút Nào Sao?](#)
[Chương 318: Anh Ấy Muốn Tự Mình Lưu Lại Dấu Vết](#)
[Chương 319: Người Mới Kìa](#)
[Chương 320: Boss Càng Ngày Càng Đen Tối](#)
[Chương 321: Nhất Định Sẽ Bao Hết Phòng Bán Vé Để Ủng Hộ](#)
[Chương 322: Không Ai Có Thể Lên Mặt Với Cô Ấy](#)
[Chương 323: Phỏng Vấn](#)
[Chương 324: Cô Có Thử Người Khác Không Có](#)
[Chương 325: Thân Phận Nữ Chính Được Đưa Ra Ánh Sáng](#)
[Chương 326: Cô Ấy Không Thể Diện](#)
[Chương 327: Đại Boss Xấu Xa](#)
[Chương 328: Tin Tưởng Lẫn Nhau](#)
[Chương 329: Thực Lực Vả Mặt](#)
[Chương 330: Tổng Như Tuyệt Quá Đi](#)
[Chương 331: Không Cần Giải Thích](#)
[Chương 332: Trợ Lý Mới](#)
[Chương 333: Hai Người Sẽ Tổ Chức Hôn Lễ Sao?](#)
[Chương 334: Lời Đồn](#)
[Chương 335: Kẻ Khả Nghi](#)
[Chương 336: Nhà Họ Tổng Rối Loạn](#)
[Chương 337: Khoe Ấn Ái Trước Công Chúng](#)
[Chương 338: Kết Thúc Không Đơn Giản Như Vậy](#)
[Chương 339: Phương Thức Công Khai Của Đại Thiên](#)
[Chương 340: Chấm Dứt](#)
[Chương 341: Cô Dám](#)
[Chương 342: Ai Cũng Có Thể, Tổng Như Thì Không Thể](#)

[Chương 343: Tôi Phải Trở Về Nhà Họ Tống Một Chuyến](#)
[Chương 344: Cô Đứng Hối Hận](#)
[Chương 345: Vén Bỏ Mây Mù](#)
[Chương 346: Công Khai Tin Tức](#)
[Chương 347: Cô Ấy Là Người Của Nhà Họ Dương Chúng Tôi](#)
[Chương 348: Vợ Của Tôi Là Tông Như](#)
[Chương 349: Ông Tống Ngã Bệnh](#)
[Chương 350: Xin Lỗi Tống Như](#)
[Chương 351: Có Phải Công Ty Không Có Kinh Phí Hay Không](#)
[Chương 352: Tiểu Như Con Sống Có Tốt Không](#)
[Chương 353: Anh Không Muốn Để Em Đi](#)
[Chương 354: Tự Chăm Sóc Tốt Cho Bản Thân](#)
[Chương 355: Đừng Nhắc Đến Tên Cô Ấy Trong Nhà](#)
[Chương 356: Tống Như Cũng Sẽ Đến Muộn](#)
[Chương 357: Nữ Diễn Viên Chuyên Nghiệp Nhất](#)
[Chương 358: Dương Gia Cửu Đã Đến](#)
[Chương 359: Cô Ấy Là Diễn Viên Vô Cùng Chuyên Nghiệp](#)
[Chương 360: Sao Chối](#)
[Chương 361: May Mắn Là Em](#)
[Chương 362: Nhân Vật Bị Đổi](#)
[Chương 363: Thế Cục Nhà Họ Tống](#)
[Chương 364: Anh Tin Em](#)
[Chương 365: Người Trái Với Điều Ước Không Phải Âu Dương Hải](#)
[Chương 366: Nhận Thức](#)
[Chương 367: Hy Vọng Mới](#)
[Chương 368: Tôi Muốn Về Nhà](#)
[Chương 369: Đến Lúc Buông Tay Rồi](#)
[Chương 370: Theo Đuổi Một Người Con Gái Rất Khó](#)
[Chương 371: Tôi Sẽ Giành Lại Nhà Họ Tống](#)
[Chương 372: Người Cần Nói Xin Lỗi Không Phải Bà](#)
[Chương 373: Ai Mới Là Người Thứ Ba](#)
[Chương 374: Tin Giật Gân](#)

[Chương 375: Mẹ Con Hòa Thuận](#)
[Chương 376: Ý Nghĩa Của Gia Đình](#)
[Chương 377: Kết Thúc Đã Định](#)
[Chương 378: Ý Nghĩa Của Người Nhà](#)
[Chương 379: Anh Muốn Nhanh Một Chút Nhưng Lại Không Gặp Được](#)
[Chương 380: Được Ký Hợp Đồng Rồi](#)
[Chương 381: Trợ Lý Trộm Chạy Rồi](#)
[Chương 382: Quay Phim Có Vất Vả Hơn Nửa Cũng Không Sao](#)
[Chương 383: Nếu Như Có Người Nói Xấu Chi](#)
[Chương 384: Mỗi Người Đều Có Bí Mật Riêng](#)
[Chương 385: Sinh Nhật Bất Ngờ](#)
[Chương 386: Ngoài Ý Muốn Xảy Ra](#)
[Chương 387: Ánh Sáng Và Bóng Tối Cùng Tồn Tại](#)
[Chương 388: Kết Thúc](#)
[Chương 389: Anh Càng Lo Lắng Cho Em Hơn](#)
[Chương 390: Giết Ngược](#)
[Chương 391: Kỹ Năng Diễn Xuất Rất Tuyệt Vời](#)
[Chương 392: Cảm Động Và Cố Gắng](#)
[Chương 393: Anh Không Lo Lắng Chút Nào](#)
[Chương 394](#)
[Chương 395](#)
[Chương 396](#)
[Chương 397: Không Thể Chịu Được Người Ngoài Nghi Ngờ Cô](#)
[Chương 398: Cuối Cùng Cô Vẫn Tự Mình Đối Mặt](#)
[Chương 399: Cô Thật Sự Không Biết Sao](#)
[Chương 400: Không Giả Ngụ](#)
[Chương 401: Một Chút Vấn Đề Nhỏ](#)
[Chương 402: Tổng Như Đã Đến Đúng Giờ](#)
[Chương 403: Vai Nữ Chính Không Thuộc Về Cô Thì Cũng Chẳng Còn Ai Khác](#)
[Chương 404: Anh Không Yên Tâm Người Khác](#)
[Chương 405: Điều Quan Trọng Nhất Là Phải Nói Với Nhau](#)

[Chương 406: Chỉ Vì Hiệu Quả Tuyên Truyền](#)
[Chương 407: Đồ Kì Khiến Con Người Ta Phát Điên](#)
[Chương 408: Tổng Giám Đốc Dương Ở Bên Cạnh, Ai Dám Hại Cô](#)
[Chương 409: Dò Xét](#)
[Chương 410: Liên Tục Bị Ngăn Cản](#)
[Chương 411: Tôi Xin Cô](#)
[Chương 412: Coi Như Là Cháu Dâu Đủ Tiêu Chuẩn](#)
[Chương 413: Anh Là Người Quan Trọng Nhất](#)
[Chương 414: Một Buổi Hôn Lễ Chỉ Thuộc Về Bọn Họ](#)
[Chương 415: Ị Từ Chối Nhân Vật Nữ Chính](#)
[Chương 416: Rốt Cuộc Ông Cụ Hải Này Có Bối Cảnh Gì](#)
[Chương 417: Người Tự Trọng Biết Tự Mình Hiểu Lấy](#)
[Chương 418: Đổi Vai Nam Chính](#)
[Chương 419: Không Thể Để Con Sâu Làm Rầu Nồi Canh](#)
[Chương 420: Tin Đồn Thất Thiệt](#)
[Chương 421: Ông Còn Muốn Thử Thách Cô Ấy Đến Bao Giờ](#)
[Chương 422: Thật Thật Giả Giả](#)
[Chương 423: Anh Muốn Đích Thân Chứng Minh Sự Trong Sạch Của Cô](#)
[Chương 424: Năm Giữ Chứng Cứ](#)
[Chương 425: Sự Thật Tin Tức Lớn](#)
[Chương 426: Rốt Cuộc Lời Ai Nói Là Thật](#)
[Chương 427: Vạch Trần Sự Thật](#)
[Chương 428: Không Biết Hồi Cái](#)
[Chương 429: Cuối Cùng Trò Hề Cũng Kết Thúc Rồi](#)
[Chương 430: Chấp Nhận Người Cháu Dâu Là Cô](#)
[Chương 431: Quay Lại Lần Nữa](#)
[Chương 432: Thuận Theo Tự Nhiên](#)
[Chương 433: Không Muốn Em Quá Mệt](#)
[Chương 434: Cô Đã Quyết Định Rồi](#)
[Chương 435: Đừng Gây Áp Lực Lớn Cho Bản Thân](#)
[Chương 436: Cô Cô Tổng Mang Thai](#)
[Chương 437: Khó Mà Tiếp Nhân Kết Quả Kiểm Tra](#)

[Chương 438: Vì Cô Chịu Bất Bình](#)
[Chương 439: An Ủi Của Người Nhà](#)
[Chương 440: Báo Cáo Bị Truyền Ra Ngoài Không Phải Của Cô](#)
[Chương 441: Cô Là Quan Trọng Nhất Đối Với Anh](#)
[Chương 442: Kế Trong Kế](#)
[Chương 443: Vợ Cháu Dường Thai Rất Vất Vả](#)
[Chương 444: Dụ Rắn Ra Khỏi Hang](#)
[Chương 445: Nói Ra Hung Thủ Phía Sau](#)
[Chương 446: Người Một Nhà, Mỗi Người Đều Có Cách Sống Riêng](#)
[Chương 447: Nước Đã Hắt Ra, Khó Có Thể Hốt Lại Được](#)
[Chương 448: Giao Dịch Với Ác Ma](#)
[Chương 449: Tại Sao Lại Có Hai Bản Báo Cáo Hoàn Toàn Khác Nhau](#)
[Chương 450: Cơ Hội Nhận Sai Chỉ Có Một](#)
[Chương 451: Tự Làm Tự Chịu](#)
[Chương 452: Cơn Ác Mộng](#)
[Chương 453: Cực Kỳ Thất Vọng](#)
[Chương 454: Anh Phải Bức Ép Cô Một Lần](#)
[Chương 455: Ngày Đêm Khác Biệt](#)
[Chương 456: Anh Đi Làm Sáng Tỏ Mọi Chuyện](#)
[Chương 457: Không Theo Kịp Tiến Độ Của Tổng Giám Đốc Dương](#)
[Chương 458: Chết Như Thế Nào Cũng Không Biết](#)
[Chương 459: Cuộc Đời Nghệ Sĩ](#)
[Chương 460: Bày Tỏ Công Khai Với Cô Ấy](#)
[Chương 461: Không Đáng Để Cô Ra Tay](#)
[Chương 462: Việc Cô Lo Lắng Nhất](#)
[Chương 463: Tiêu Điểm Của Toàn Sàn Diễn](#)
[Chương 464: Một Câu Nói Gay Ra Một Cuộc Thảo Luận Sôi Nổi](#)
[Chương 465: Chuyện Người Hâm Mộ Bị Thương](#)
[Chương 466: Tứ Bề Thọ Địch](#)
[Chương 467: Nhìn Thấy Rồi](#)
[Chương 468: Biên Kịch Thần Bí](#)
[Chương 469: Giải Nghệ](#)

[Chương 470: Mọi Chuyện Đã Định](#)
[Chương 471: Chị Ấy Có Phải Là Sẽ Được Quay Về Nhà Họ Tổng](#)
[Chương 472: Trong Chuyện Tình Cảm Ai Cũng Đều Do Dự](#)
[Chương 473: Sự Thật Khó Tìm](#)
[Chương 474: Chứng Kiến Tất Cả](#)
[Chương 475: Tan Vỡ Sau Cú Lừa](#)
[Chương 476: Người Của Anh Ta Anh Ta Nhất Định Sẽ Bảo Vệ](#)
[Chương 477: Cần Người Đứng Ra Giải Thích](#)
[Chương 478: Trả Lại Trong Sạch Cho Anh Ta](#)
[Chương 479: Rốt Cuộc Ai Mới Là Người Nói Sự Thật](#)
[Chương 480: Sự Thật Chính Là Hẳn Dãy Dụa Ngộ Tình Thiên](#)
[Chương 481: Không Phân Biệt Được Người Tốt Xấu](#)
[Chương 482: Cho Kẻ Địch Một Cơ Hội](#)
[Chương 483: Tổng Giám Đốc Tăng Xảy Ra Chuyện Rồi](#)
[Chương 484: Sẽ Để Cho Cô Đặc Chí Thêm Hai Ngày.](#)
[Chương 485: Tận Cùng Của Âm Mưu](#)
[Chương 486: Diễn Kịch Thì Phải Diễn Đến Cuối](#)
[Chương 487: Nói Chuyện Hợp Tác Lần Nữa](#)
[Chương 488: Kịch Vãn Phải Tiếp Tục Diễn](#)
[Chương 489: Sẽ Không Tự Nhiên Có Miếng Bánh Từ Trên Trời Rơi Xuống](#)
[Chương 490: Tổng Giám Đốc Tạm Thời Lại Không Phải Cô Ta](#)
[Chương 491: Quan Tâm Sẽ Bị Loạn](#)
[Chương 492: Không Từ Thủ Đoạn Để Thắng](#)
[Chương 493: Không Còn Con Đường Nào Có Thể Đi](#)
[Chương 494: Thì Ra Anh Ta Đã Sớm Biết](#)
[Chương 495: Tình Huống Bất Ngờ](#)
[Chương 496: Quân Cờ Chiếu Ngược](#)
[Chương 497: Giải Quyết Danh Sách Sách Sự Kiện Vip](#)
[Chương 498: Có Người Ở Sau Lưng Tính Kế Công Ty](#)
[Chương 499: Cô Muốn Ở Riêng](#)
[Chương 500: Biến Cố Ở Buổi Họp Báo](#)
[Chương 501: Cuộc Chiến Giữa Chị Em](#)

[Chương 502: Cô Ta Không Xứng Làm Cô Cả Nhà Họ Tổng](#)

[Chương 503: Kẻ Độc Ác Nhất](#)

[Chương 504: Bữa Tiệc Gia Đình Của Nhà Họ Tổng](#)

[Chương 505: Không Còn Đường Quay Đầu](#)

[Chương 506: Anh Ủng Hộ Vô Điều Kiện](#)

[Chương 507: Tình Yêu Và Ước Mơ, Cái Nào Quan Trọng Hơn](#)

[Chương 508: Em Là Đáp Án Duy Nhất](#)

[Chương 509: Cái Giá Quá Lớn Không Có Cách Nào Vãn Hồi](#)

[Chương 510: Cho Em Một Hôn Lễ Thế Kỷ \(Kết Thúc\)](#)